STAR WARS®

DARTH PLAGUEIS

JAMES LUCENO

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

JAMES LUCENO

DARTH PLAGUEIS

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

James Luceno
Darth Plagueis
2012
Cover art:
Torstein Nordstrand

JAMES LUCENO

Născut în 1947 James Luceno este autor a mai multor romane din universul *Star Wars* aflate în lista de best-seller-uri ale lui *New York Times*, din seria *Dark Lord*: *Ridicarea lui Darth Vader, Mantia Înşelăciunii* şi *Labirintul Răului,* precum şi romanele din seria *Noua Ordine Jedi: Agenţii Haosului I* şi *Agenţii Haosului II*, *Forţa unificatoare* şi cartea electronică *Darth Maul: Sabotor.* El a adaptat pentru cinematografie *Masca lui Zorro* şi *Cronicile Tânărului Indiana Jones.*

Locuieşte în Annapolis, Maryland, împreună cu soţia şi cel mai tânăr copil.

Pentru Howard Roffman, a cărui inteligenţă, viziune critică şi îndrumare decisă a ajutat la modelarea acestei poveşti.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

PROLOG

Planeta fu cuprinsă de un tremur.

Îzvorât din moarte, se dezlănţui într-un val puternic pătrundând imediat adânc în miezul planetei şi radiind prin atmosfera sa pentru a scutura stelele însăşi. În epicentrul cutremurului stătea Sidious, cu o mână elegant încleştată pe pervazul ars al unei translucenţe vaste, un recipient plin până la izbucnire, Forţa fiind atât de puternică în el, încât s-a temut că ar putea să dispară în ea, să nu se mai întoarcă niciodată. Dar momentul nu a constituit un sfârşit atât cât un adevărat început, de mult aşteptat; a fost mai puţin o transformare decât o intensificare – o schimbare importantă.

O mulţime de voci, apropiate şi îndepărtate, prezente şi din trecutul eonilor, i-au înecat gândurile. Înălţate în laudă, vocile i-au proclamat domnia şi au aclamat inaugurarea unei noi ordini. Ochii galbeni s-au ridicat spre cerul nopţii, a văzut lumina stelelor tremurând şi în adâncul fiinţei sale a simţit cum îl consacră puterea părţii întunecate.

Încet, aproape reticent, se întoarse în el însuşi, cu privirea poposind pe mâinile sale îngrijite. Revenit la prezent, remarcă rapiditatea respiraţiei sale, în timp ce în spatele lui camera îşi restabilea ordinea cu greu. Purificatoarele de aer zumzăiau – costisitoarele tapete de pe perete se ondulau în briza stârnită. Covoarele preţioase şi-au unit fibrele împotriva răspândirii fluidelor vărsate. Droidul şovăi într-un conflict evident. Sidious

pivotă pentru a observa dezordinea: mobila antică răsturnată, tablourile înrămate strâmbe... Ca şi cum un vârtej străbătuse camera. Şi cu faţa în jos, pe podea, se afla o statuie din Yanjon, unul dintre cei patru înţelepţi legiuitori din Dwartii.

O piesă pe care Sidious o râvnea în secret.

Tot acolo, întins, Plagueis: cu membrele sale zvelte depărtate şi capul alungit întors într-o parte. Îmbrăcat în haine fine, ca pentru o noapte în oraş.

Şi acum – mort.

Sau poate nu?

Incertitudinea se strecură în Sidious, furia revenind în ochii lui. Un tremur, pornit din propria sa fiinţă, sau unul prevestitor?

Era posibil ca vicleanul Muun să-l înşele? Descifrase Plagueis cheia nemuririi şi supravieţuise până la urmă? Nu conta că asta ar fi constituit o încercare jalnică pentru unul atât de înţelept – pentru unul care a muncit pentru a plasa Marele Plan mai presus de toate. Devenise Plagueis captiv în propria ţesătură exaltată de gelozie şi posesivitate, victimă a propriilor inginerii, a propriilor sale cusururi?

Dacă nu ar fi fost preocupat de siguranţa sa, lui Sidious i-ar fi fost milă de el. Ferindu-se să se apropie de cadavrul fostului său Maestru, apelă la Forţă pentru a-l întoarce pe bătrânul Muun pe spate. Din acel unghi Plagueis arăta aproape aşa cum era atunci când l-a întâlnit Sidious pentru prima dată, acum câteva decenii: cu craniul neted, fără păr, nasul *cocoşat*, cu puntea aplatizată parcă de şocul unei lovituri şi cu vârful ascuţit aproape apăsat peste buza superioară, maxilar prelung şi ieşit în afară, ochii scufundaţi încă plini de ameninţare – o caracteristică fizică rar întâlnită la un Muun. Dar, totuşi, Plagueis nu a fost niciodată un Muun obişnuit şi nici o fiinţă obişnuită.

Sidious avu grijă, sondând în continuare cu Forţa. Privind mai de aproape, văzu că pielea deja cianotică a lui Plagueis se netezea, trăsăturile sale se relaxau.

Vag conştient de vârtejul făcut de purificatoarele de aer şi de sunetele lumii de afară ce pătrundeau în luxosul apartament, continuă să fie vigilent; apoi, uşurat, se ridică până la înălţimea sa maximă şi expiră. Acesta nu era un truc Sith. Nu era un mod de a simula moartea, ci o cedare în îmbrăţişarea ei rece. Fiinţa care îl ghidase spre putere dispăruse.

Un amuzament strâmb îi îngustă ochii.

Muunul ar fi putut trăi neschimbat încă o sută de ani. Ar fi putut trăi pentru totdeauna dacă ar fi reuşit pe deplin în căutarea sa. Dar până la urmă, deşi îi putea salva pe alţii de la moarte nu reuşise să se salveze pe sine.

Un sentiment de realizare supremă umflă pieptul lui Sidious şi începu să gândească.

Ei bine, nu a fost atât de rău pe cât am crezut că ar fi putut fi...

În orice caz, evenimentele se derulau rareori aşa cum se imaginau. Ordinea evenimentelor viitoare era tranzitorie. Aşa cum trecutul era reconfigurat de memoria selectivă, evenimentele viitoare erau, într-un mod asemănător, ţinte în mişcare. Nu se putea acţiona decât instinctiv, alegând un moment perfect intuit şi acţionând imediat. O bătaie de inimă mai târziu şi universul s-ar fi reconstituit, nicio impunere de voinţă nefiind suficientă pentru a-i anticipa curenţii. Nu puteai decât să observi şi să reacţionezi. Surpriza era elementul absent din orice tabel periodic. Un element cheie; un ingredient lipsă. Mijlocul prin care Forţa se amuza pe sine. O aluzie pentru toate fiinţele conştiente că unele secrete nu vor putea fi niciodată descifrate.

Încrezător că s-a înfăptuit voia părţii întunecate, reveni la peretele ferestrei apartamentului.

Erau două fiinţe dintr-o galaxie de nenumărate trilioane, dar ceea se petrecuse în interiorul apartamentului va afecta viaţa tuturor. Galaxia fusese deja modelată prin naşterea unuia şi acum va fi redimensionată de moartea celuilalt. Dar oare schimbarea a fost resimţită şi recunoscută în altă parte? Au devenit duşmanii săi declaraţi conştienţi că Forţa s-a schimbat irevocabil? Va fi suficient pentru a-i scoate din mulţumirea de sine? Spera că nu. Pentru că acum, munca de răzbunare putea începe cu seriozitate.

Ochii lui au căutat şi au găsit o constelaţie ascendentă de stele, una plină de putere şi consecinţe noi pe cer, deşi în curând urma să fie copleşită de prima lumină a zorilor. La orizont, pe cer, deasupra zonelor plane, vizibil doar pentru aceia care ştiau unde şi cum să caute, se inaugura un viitor îndrăzneţ. Pentru unii, stelele şi planetele ar fi părut că se mişcă ca întotdeauna, destinate să se alinieze în configuraţii calculate cu

mult înainte de naşterile lor înflăcărate. Dar, de fapt, cerurile fuseseră tulburate, trase de materia întunecată în alinieri noi.

Sidious simţi gust de sânge în gură; simţi un monstru ridicându-i-se în piept, ieşind din adâncurile umbrite şi contorsionându-i aspectul în ceva înfricoşător, aproape dezvăluindu-se lumii.

Partea întunecată îl făcuse proprietatea ei, iar acum el făcea partea întunecată să-i aparţină.

Fără suflare, nu din efort, ci din inspiraţia bruscă a puterii, a dat drumul la pervaz şi a lăsat monstrul să se zvârcolească prin corpul său ca o fiară neînfrântă.

Fusese Forţa vreodată atât de puternică în cineva?

Sidious nu aflase niciodată cum îşi găsise propriul sfârşit Maestrul lui Plagueis. Oare murise pe mâna lui Plagueis? Încercase şi Plagueis o exaltare similară când a deveni unicul Lord Sith? Se ridicase bestia sfârşitului, atunci, ca să arunce o privire asupra lumii în care urma să locuiască, ştiind că eliberarea sa era iminentă?

Ridică privirea spre ceruri. Răspunsurile erau acolo, codificate în lumină, grăbind prin spaţiu şi timp. Focul lichid curgea prin el, îi treceau prin minte viziuni ale trecutului şi viitorului, se deschis către galaxia reconfigurată, ca într-un efort de a elimina decenii...

PARTEA ÎNTÂI

ADMITEREA

67-65 DE ANI ÎNAINTE DE BĂTĂLIA DE PE YAVIN

Capitolul 1: INFERNUL

Cu patruzeci şi şapte de ani standard înaintea domniei sfâşietoare a Împăratului Palpatine, Bal'demnic nu era decât o lume primitivă din Sectorul Auril al Inelului Exterior, populată de fiinţe reptiliene care aveau o la fel de mică toleranţă pentru străini, aşa cum o aveau unul pentru celălalt. Decenii mai târziu, planeta va avea de jucat un rol important în evenimentele galactice, o sclipire proprie de notorietate istorică. Dar în acei ani de formare care prevesteau căderea inevitabilă a Republicii în decadenţă şi agitaţie, Bal'demnic era interesantă numai pentru xenobiologi şi cartografi. Ar fi putut chiar să scape atenţiei lui Darth Plagueis, pentru care lumile îndepărtate aveau o ispită specială, dacă Maestrul său, Tenebrous, nu ar fi descoperit ceva special despre planetă.

— Darth Bane ar aprecia eforturile noastre, îi spuse Maestrul Sith ucenicului său în timp ce stăteau unul lângă altul în peştera cristalină care i-a atras de dincolo de stele.

Bithul Tenebrous era la fel de înalt ca Plagueis şi aproape la fel de subţire ca un cadavru. Pentru ochii umani, tenul său verzui l-ar fi putut face să apară la fel de tras la faţă ca palidul Muun, dar, de fapt, ambele fiinţe aveau o sănătate robustă. Deşi vorbeau în Bazică, fiecare putea vorbi limba maternă a celuilalt.

— Primii ani ai lui Darth Bane, spuse Plagueis prin masca sa respiratorie. Ducând mai departe afacerile înaintaşilor, ca să zicem aşa.

În spatele faţetei propriei sale măşti, buzele strânse ale lui Tenebrous se răsuciră în dezaprobare. Dispozitivul de respiraţie părea absurd de mic pe enormul său cap despicat, şi convexitatea măştii făcea ca discurile plate ale ochilor săi fără pleoape să arate ca nişte găuri apropiate pe faţa sa tensionată.

— Anii cruciali ai lui Bane, a corectat el.

Plagueis rezistă la mustrarea blândă. Fusese ucenicul lui Tenebrous tot atâţia ani cât putea trăi un om obişnuit şi, încă, Tenebrous nu ezita niciodată să-i găsească vină atunci când putea.

— Ce mod mai potrivit pentru noi să închidem cercul decât prin imitarea eforturile primordiale ale Sithilor, continuă

Tenebrous. Ne-am înfăşurat în urzeala şi în ţesătura tapiseriei pe care el a creat-o.

Plagueis îşi păstră gândurile la sine. Bine numit Darth Bane, cel care redefinise Sithul limitându-le numărul şi operând în taină, extrăsese în tinereţe cortoza pe planeta Apatros cu mult timp înainte să îmbrăţişeze principiile părţii întunecate. În miile de ani scurse de la moarte lui, Bane devenise divinizat; puterile atribuite lui deveniseră legendare. Şi într-adevăr, ce loc mai potrivit pentru discipolii săi să-i completeze lucrarea, îşi spunea Plagueis, decât într-o obscuritate profundă, adânc în interiorul unei ridicături ce mărginea o întindere de azur din Marea Nordului de pe Bal'demnic.

Cei doi Sithi erau echipaţi în costume ambientale care îi protejau de căldura înfiorătoare şi de atmosfera nocivă. Peştera era străbătută de multe cristale enorme care seamănau cu nişte lăncii strălucitoare înfipte în orice direcţie într-un manechin de către un magician de scenă. Un eveniment seismic recent răsturnase platoul, golind sistemul de peşteri ca un labirint de apele bogate în minerale, dar camera de magmă care păstrase apele în fierbere timp de milioane de ani încă încălzea aerul umed la temperaturi atât de mari, încât Tenebrous şi Plagueis nu le puteau suporta fără ajutor. În apropiere stătea un treddroid[1] mic şi gros însărcinat cu monitorizarea progresului unei sonde miniere care prospecta, pe fundul unui puţ adânc, o venă bogată în minereu de cortoză. Un minereu ireal, cum l-au numit unii din cauza rarităţii sale, dar mai mult pentru capacitatea sa intrinsecă de a diminua eficacitatea unei săbii de lumină Jedi. Din acest motiv, Ordinul Jedi făcuse mari eforturi pentru a restricţiona exploatarea şi rafinarea acestui minereu. Dacă nu ar fi existat interdicţia Ordinului Jedi, cortoza ar fi fost oarecum iritantă, o provocare pentru reputaţia de teribilă invincibilitate a săbiilor Jedi.

Era meritul lui Tenebrous că cei doi Sith au aflat despre filoanele bogate de pe Bal'demnic înaintea Ordinului Jedi, care printr-un acord cu Senatul Republicii aveau întâietate la toate descoperirile, aşa cum făceau cu cristalele Adegan şi cu tinerii din toate speciile sensibili la Forţă. Dar Tenebrous şi generaţiile de Maeştri Sith care îl precedaseră aveau acces la informaţii

---

[1] Treddroid – un tip de droid folosit în activităţi miniere şi alte activităţi de acest gen

adunate de o vastă reţea de informatori despre care Senatul şi Ordinul Jedi nu ştiau nimic, inclusiv echipe de cercetare minieră şi producători de arme.

— *Pe baza datelor pe care le primesc*, recită monoton treddroidul, *optzeci şi doi la sută din minereu poate fi purificat în scuturi de cortoză de înaltă calitate*.

Plagueis se uită la Tenebrous, care arătă un semn de satisfacţie.

— Procentul este în concordanţă cu ceea ce mi s-a spus să mă aştept.

— De către cine, Stăpâne?

— Nu contează, spuse Tenebrous.

În jurul tunelului supraîncălzit erau împrăştiate bucăţi sparte de rocă forată, găuri de gaze epuizate şi măşti de filtrare înfundate, toate abandonate de echipa de exploratori care coborâse în puţ cu câteva luni mai devreme. De la gura largă a puţului se emiteau rapoarte repetate ale mufei hidraulice a droidului sondă. Plagueis era sigur că erau ca o muzică pentru organele auditive ale lui Tenebrous.

— Chiar nu vă puteţi împărtăşi planurile despre această descoperire?

— Toate la timpul lor, Darth Plagueis.

Tenebrous se întoarse de la el pentru a se adresa droidului.

— Instruieşte sonda să evalueze proprietăţile celui de-al doilea lot.

Plagueis studie ecranul fixat pe capul plat al droidului. Afişa o hartă a mişcărilor sondei şi o analiză grafică a penetrării scanării, care ajunsese limpede până la limitele superioare ale camerei magmatice.

— *Sonda rulează o analiză*, actualiză informaţia droidul.

Odată ce sunetele de răspuns ale mufelor hidraulice ale sondei răsunară în peştera de cristal, Tenebrous începu să ocolească puţul, doar pentru a se opri brusc atunci când forajul încetă.

— De ce s-a oprit? întrebă el înaintea lui Plagueis.

Răspunsul droidului veni imediat.

— *Unitatea M-Doi mă informează că a descoperit o pungă de gaz direct sub noul foraj*. Droid făcu o pauză, apoi adăugă: *Îmi pare rău să raportez, domnilor, că gazul este o variantă*

foarte inflamabilă de letan. *Unitatea M-Doi prezice că din căldura generată de mufele sale hidraulice se va iniţia o explozie de o magnitudine semnificativă.*

Suspiciunea se strecură în vocea lui Tenebrous.

— Raportul original nu menţiona nimic despre letan.

Droidul se întoarse pentru a-l privi.

— *Nu ştiu nimic din asta, domnule. Dar unitatea M-Doi este destul de insistentă. Mai mult, propria mea programare coroborează faptul că nu este neobişnuit să găseşti pungi cu letan în proximitatea minereului de cortoză*.

— Întreabă sonda dacă poate săpa în jurul pungii de letan, spuse Plagueis.

— *Unitatea M-Doi recomandă utilizarea acestei strategii, domnule. Să îi ordon să continue?*

Plagueis se uită la Tenebrous, care dădu din cap.

— Însărcinează sonda să continue, spuse Plagueis.

Când ciocăniturile reîncepură, îşi fixă privirea pe afişajul ecranului pentru a monitoriza progresul probei.

— Spune-i sondei să se oprească, spuse el după ce trecu doar o clipă.

— De ce te amesteci? spuse Tenebrous, repezindu-se înainte.

Plagueis făcu un gest către afişaj.

— Harta indică o concentraţie mai mare de letan în zona în care se găureşte.

— *Aveţi dreptate, domnule*, spuse droidul cu voce consternată. *Îi voi ordona unităţii să oprească orice activitate.*

Şi totuşi ciocănitul continuă.

— Droidule, se răsti Plagueis, sonda a primit comanda ta?

— *Nu, domnule. M-Doi nu răspunde*.

Tenebrous înţepeni, abia evitând să-şi lovească capul de unul dintre cristalele masive ale peşterii

— Este încă în raza de acţiune?

— *Da, domnule*.

— Atunci execută un diagnostic al unităţii de comunicaţii.

— *Am făcut-o, domnule, şi toate sistemele sunt nominale. Incapacitatea unităţii de a răspunde*... Tăcu un moment şi începu din nou. *Refuzul unităţii de a răspunde pare a fi deliberat.*

— Dezactiveaz-o, spuse Tenebrous. Imediat.

Ciocănitul încetini şi apoi încetă în cele din urmă, dar nu pentru mult timp.

— *Unitatea M-Doi a trecut peste comanda mea*.

— Imposibil, spuse Tenebrous.

— *În mod clar nu, domnule*. *De fapt, este foarte probabil ca unitatea să execute o subrutină adânc implementată care a scăpat verificării anterioare*.

Plagueis aruncă o privire spre Tenebrous.

— Cine a procurat sonda?

— Nu este momentul pentru întrebări. Sonda este pe cale să străpungă punga.

Grăbindu-se spre marginea puţului circular, cei doi Sithi şi-au scos mănuşile şi şi-au îndreptat mâinile neprotejate cu degete lungi către întunericul ca smoala. Instantaneu, încurcături de energie electrică albastră porniră din vârfurile degetelor, curgând în gaura de foraj. Intermitent şi coborând către partea de jos a găurii, fulgerele viguroase scânteiară în coridorul lateral pe care sonda îl excavase. Din deschidere se revărsară sunete pocnite mult timp după ce Sithii îşi folosiră puterile.

Apoi, loviturile repetitive ale ciocanului începură din nou.

— Este minereul, spuse Tenebrous. E prea multă rezistenţă aici.

Plagueis ştia ce trebuia făcut.

— Voi coborî, spuse el şi era pe punctul de a sări în puţ când Tenebrous îl reţinu.

— Acest lucru poate aştepta. Ne întoarcem la grotă.

Plagueis ezită, apoi dădu din cap.

— Cum doreşti, Stăpâne.

Tenebrous se roti spre droid.

— Continuă încercările de a dezactiva unitatea.

— *O voi face, domnule. Pentru a face asta, totuşi, va trebui să rămân aici.*

— Şi ce-i cu asta? spuse Tenebrous, înclinând capul într-o parte.

— *Dacă nu reuşesc în eforturile mele, explozia rezultată cu siguranţă că mă va distruge*.

Plagueis înţelese.

— Ai fost util, droidule.

— *Mulţumesc, domnule*.

Tenebrous se încruntă.

— Vorbeşti fără rost.

Aproape doborât de plecarea rapidă a lui Tenebrous, Plagueis trebui să apeleze profund Forţă doar pentru a ţine pasul. Urmând cărarea înclinată pe care o parcurseseră de la grota în care aştepta nava lor, aproape că zburară în sus prin tunelul împânzit de cristale prin care îşi croiseră drum mai devreme.

Plagueis înţelesese că o explozie puternică era, poate, iminentă, dar era intrigat de goana aproape nebună spre suprafaţă a Maestrului său. Tenebrous rar dăduse în trecut semne de disconfort, cu atât mai puţin de teamă; aşa că, ce pericol simţise de îl împingea la o astfel de abandonare? Şi când, în trecut, fugiseră ei de orice fel de pericol? Protejat de către puterile părţii întunecate, cei doi Sith puteau cu greu să se teamă de moarte când ei erau aliaţii ei. Plagueis îşi întinse simţurile în încercarea de a identifica sursa temerii lui Tenebrous, dar Forţa tăcea.

Cu zece metri înaintea lui, Bithul se vârâse sub un afloriment dur. Graba, însă, l-a ridicat în picioare prea repede şi umărul său stâng i se zgârie de stânca aspră, lăsându-i o porţiune din costum zdrelită.

— Stăpâne, lasă-mă pe mine înainte, spuse Plagueis când ajunse lângă Tenebrous.

Era doar cu puţin mai agil decât Bithul, dar vedea mai bine noaptea şi avea un simţ al direcţiei mai sensibil, dincolo de ceea ce oferea Forţa.

Mândria fiindu-i rănită mai mult decât umărul, Tenebrous refuză oferta.

— Rămâi la locul tău.

Recăpătându-şi echilibrul şi calmul, porni mai repede. Dar la o bifurcare a tunelului, o luă pe drumul greşit.

— Pe aici, Stăpâne, strigă Plagueis din celălalt coridor, dar se opri pentru a ceda conducerea.

Mai aproape de suprafaţă, tunelurile s-au deschis în caverne cu dimensiuni de catedrale, netezite şi scobite de apa de ploaie al cărei nivel creştea în anumite anotimpuri ale anului lung al lui Bal'demnic. În bazinele de apă stătătoare săgetau diverse specii de peşti orbi. Deasupra capului, liliecii-şoim îşi luară zborul panicaţi din locurile lor de pe tavanul punctat.

Lumina naturală din depărtare îi determină pe cei doi Sith să grăbească spre grotă; dar, chiar şi aşa, erau puţin în întârziere.

Explozia de gaz îi prinse din urmă exact când intrau în caverna plină de lumină din vârful povârnişului. Din adâncul tunelului răsună un urlet electronic scârţâit şi, în acelaşi timp, aproape ca şi cum sistemul peşterilor încerca să respire, un vânt arzător izbucni printr-o perforaţie a tavanului arcuit al grotei prin care nava intrase. Urmă o detonaţie înăbuşită, dar cutremurătoare; apoi urmă o minge de foc învârtejit ca o exhalaţie arzătoare a labirintului. Întorcându-se spre tunelul din care tocmai ieşiseră şi reuşind cumva să rămână în picioare, Tenebrous formă, fluturând din braţele, un scut de Forţă care întâlni mingea de foc şi o opri, mii de lilieci-şoimi în flăcări spiralând în interiorul tumultului ca nişte tăciuni purtaţi de vânt.

La câţiva metri distanţă Plagueis, aruncat cu faţa la pământ de intensitatea exploziei vaporizante, ridică capul la timp pentru a vedea partea inferioară a plafonului în formă de dom începând să reverse plăci enorme de stâncă. Chiar sub plăcile ce se prăbuşeau se afla nava lor.

— Stăpâne! spuse el, zbătându-se să se ridice în picioare, cu braţele ridicate în încercarea de a ţine stâncile în aer.

Cu propriile sale braţe încă ridicate într-o postură de chemare a Forţei, Tenebrous se întoarse pentru a susţine intenţia lui Plagueis. În spatele lui, ultimele flăcări ale mingii de foc ţâşniră din gura tunelului pentru a-i linge spatele şi a-l împinge mai adânc în grotă.

Peştera continua să se zbată dedesubt, trimiţând valuri de şoc spre tavanul crăpat. Fisurile se răspândeau ca o pânză din deschizătura tunelului, declanşând prăbuşiri în întreaga grotă. Plagueis auzi un sunet de rupere deasupra capului şi văzu o fisură în zig-zag traversând tavanul, desprinzând strat după strat de piatră, în timp ce se deplasa pe peretele curbat al grotei.

De data asta, însă, Tenebrous era poziţionat sub cascada de stânci.

Şi, în acea clipă, Plagueis înţelese pericolul pe care Tenebrous îl prevăzuse mai devreme: moartea sa.

Moartea sa provocată de Plagueis.

În timp ce Tenebrous era preocupat să ţină în aer plăcile care ameninţau să zdrobească nava, Plagueis se reorientă rapid,

ţintind mâinile ridicate spre plăcile prăbuşite de deasupra Maestrul său şi, cu o mişcare de coborâre a ambelor braţe, le trase în jos atât de repede şi cu atât de mult avânt încât Tenebrous fu îngropat aproape înainte de a înţelege ce îl lovise.

Cu praful de stâncă învolburându-se în jurul lui, Plagueis stătea ţintuit în loc în timp ce plăcile de stâncă îngropau şi nava, de asemenea. Dar el nu i-a dat atenţie. Succesul său în prăbuşirea tavanului peste Tenebrous era o dovadă suficientă că Bithul devenise lent şi sacrificabil. Altfel, ar fi prevăzut adevărata sursă a pericolului pe care îl simţise şi Plagueis ar fi fost acela căzut pe podeaua grotei, cu capul despicat ca un ou şi pieptul străpuns de capătul ascuţit al unei stalactite căzute.

Cursa lui spre Tenebrous fu plină atât de emoţie cât şi de batjocură.

— Stăpâne, spuse el, îngenunchind şi îndepărtând aparatul său respirator şi pe cel al lui Tenebrous.

Mâinile sale apucară pietrele, îndepărtând o parte din greutatea zdrobitoare. Dar singurul plămân al lui Tenebrous era străpuns, iar sângele îi gâlgâia în gât. Rupturile zdrelite din mânecile costumului său protector dezvăluiau marcajele ezoterice şi tatuajele de pe corpul său.

— Opreşte-te, ucenicule, se strădui Tenebrous să spună. Vei avea nevoie de toată puterea ta.

— Pot aduce ajutor. Mai este timp...

— Mor, Darth Plagueis. Mai este timp doar pentru asta.

Plagueis susţinu privirea îndurerată a Bithului.

— Am făcut tot ce am putut, Stăpâne.

Tenebrous îl întrerupse încă o dată.

— A fi puternic în Forţă este una. Dar a te crede atotputernic înseamnă o invitaţie spre dezastru. Aminteşte-ţi că, chiar şi pe tărâmul eteric pe care îl locuim, poate să apară neprevăzutul.

O tuse bâlbâită îl făcu să tacă o clipă.

— Mai bine în acest fel, poate, decât să mor de mâna ta.

După cum şi-ar fi dorit Darth Bane, gândi Plagueis.

— Cine a furnizat sonda minieră, Stăpâne?

— *Subtext*, spuse Tenebrous cu o voce slabă. *Subtext Mining*.

Plagueis dădu din cap.

— Vă voi răzbuna.

Tenebrous îşi înălţă foarte puţin capul uriaş.

— O vei face?

— Desigur.

Dacă Bithul era convins, o ţinu pentru sine şi spuse în schimb:

— Tu eşti destinat să duci la bun sfârşit Imperativul Sith, Plagueis. Îţi revine misiunea de a aduce Ordinul Jedi în genunchi şi de a salva restul fiinţelor simţitoare ale galaxiei de ei înşişi.

În sfârşit, îşi spuse Plagueis, mantia este transmisă mai departe.

— Dar trebuie să te avertizez..., începu să spună Tenebrous şi căzu brusc în tăcere.

Plagueis putea simţi mintea extrem de evoluată a Bithului rememorând evenimentele recente, calculând şanse şi ajungând la concluzii.

— Să mă avertizezi despre ce, Stăpâne?

Ochii negri ai lui Tenebrous sclipiră cu o lumină galbenă şi mâna sa liberă se încleştă de gulerul inelar al costumului protector al lui Plagueis.

— Despre *tine*!

Plagueis desprinse mâna subţire a Bithului de pe ţesătură şi rânji slab.

— Da, Stăpâne, moartea ta vine la porunca mea. Tu însuţi ai spus că perpetuarea cu un anumit ţel este calea către victorie, şi aşa şi este. Mergi în mormânt ştiind că eşti ultimul din vechiul ordin, lăudata *Regulă a celor Doi*, şi că noua ordine începe acum şi va rămâne timp de o mie de ani sub controlul meu.

Tenebrous tuşi salivă şi sânge.

— Atunci, pentru ultima dată, te numesc Ucenic. Şi aplaud folosirea ta iscusită a surprizei şi a derutării. Poate că am greşit să cred că nu ai tărie pentru asta.

— Partea întunecată m-a ghidat, Tenebrous. Ai simţit-o, dar lipsa ta credinţă în mine ţi-a întunecat gândurile.

Capul Bithului se agită în acord.

— Chiar înainte să ajungem Bal'demnic.

— Şi totuşi am venit.

— Pentru că am fost sortiţi. Tenebrous se opri, apoi vorbi cu reînnoită urgenţă: Dar aşteaptă! Nava...

— Zdrobită, la fel ca tine.

Furia lui Tenebrous îl străpunse pe Plagueis.

— Ai riscat totul pentru a mă termina pe mine! Întregul viitor al Sith! Instinctele mele despre tine se dovedesc corecte, până la urmă!

Plagueis se îndepărtă de el, nonşalant, dar, de fapt, plin de un furie glaciară.

— Voi găsi un drum spre casă, Tenebrous, aşa cum o vei face şi tu.

Şi, cu mişcare de tăiere a mâinii stângi, rupse gâtul Bithului.

Tenebrous era paralizat şi inconştient, dar încă nu era mort. Plagueis nu avea niciun interes să-l salveze – chiar dacă ar fi fost posibil – dar era interesat de observarea comportamentului midiclorieniilor Bithului în timp ce viaţa se scurgea din el. Jedi credeau că organismele celulare sunt simbionte, dar pentru Plagueis midiclorieniile erau nişte intruşi, care interferau cu Forţa şi care stăteau în calea capacităţii unei fiinţe de a contacta direct Forţa. De-a lungul anilor de experimentare şi meditaţie dirijată, Plagueis îşi perfecţionase abilitatea de a percepe acţiunile midiclorieniilor, deşi nu încă şi capacitatea de a le manipula.

Să le manipuleze, să zicem, pentru a prelungi viaţa lui Tenebrous.

Uitându-se la Bith prin intermediul Forţei, văzu că midiclorieniile începeau deja să moară, la fel şi neuronii care alcătuiau creierul superior al lui Tenebrous şi celulele musculare care îi alimentau odată inima capabilă.

O concepţie comună greşită considera că midiclorieniile erau particule purtătoare de Forţă, când ele funcţionau, de fapt, mai mult ca interpreţi, interlocutori ai voinţei Forţei. Plagueis considera fascinaţia sa de lungă durată pentru aceste organisme a fi la fel de firească ca şi fixaţia lui Tenebrous cu privire la modelarea viitorului. Acolo unde inteligenţa Bithului se baza pe matematică şi calcul, inteligenţa Muunului era condusă de dorinţa de profit. Ca Muun, Plagueis privea apartenenţa sa la Forţă ca pe o investiţie care, cu efortul corespunzător, putea fi maximizată pentru a obţine un randament cât mai mare. Este adevărat că prin psihologia şi tradiţia Muun şi-a acumulat succesele de-a lungul a zeci de ani şi nu l-a avut niciodată pe Tenebrous drept confident în această problemă.

Midiclorieniile muribunde ale Bithului abia sclipeau, ca luminile încet lipsite de o sursă de energie şi totuşi Plagueis încă îl putea percepe pe Tenebrous în Forţă. Într-o zi va reuşi să-şi impună voinţa asupra midiclorieniilor pentru a le menţine funcţionale. Dar astfel de speculaţii erau pentru altă dată. Acum, în acest moment, Tenebrous şi tot ce a fost el în viaţă erau dincolo de influenţa lui Plagueis.

Se întrebă dacă Jedi ar fi gândit în mod similar. Oare mdiclorieniile se comportau, chiar şi în viaţă, într-un Jedi la fel cum o făceau într-un adept al părţii întunecate? Erau, oare, organismele stimulate de impulsuri diferite, determinate să acţioneze de dorinţe diferite? Întâlnise mulţi Jedi în timpul lungii sale vieţi, dar nu făcuse niciodată o încercare de a studia unul în acelaşi fel cum îl studia acum pe Tenebrous, de teamă să nu dezvăluie puterea alianţei sale cu partea întunecată. Şi asta, de asemenea, va trebui să se schimbe.

Tenebrous muri în timp ce Plagueis îl observa.

Pe vremea lui Bane, un Sith ar fi trebuit să se ferească de o tentativă de transfer de esenţă de către decedat – un salt către conştiinţa acelui Sith care supravieţuia – dar acele vremuri trecuseră demult şi nu mai aveau nicio relevanţă; nu de când învăţăturile fuseseră sabotate, iar tehnica pierdută. Ultimul Sith care posedase cunoştinţele fusese atras inexplicabil de partea luminoasă şi ucis, luând cu el procesul secret...

Capitolul 2: PEISAJUL INTERIOR

Plagueis nu era sigur cât timp rămăsese lângă Tenebrous. Destul de mult, totuşi, căci atunci când s-a ridicat, picioarele îi tremurau şi o parte din praful exploziei se aşezase deja. Abia când făcu câţiva paşi înapoi îşi dădu seama că evenimentul nu îl lăsase neatins. La un anumit moment, probabil când era concentrat pe crimă, o piatră sau alte proiectile îi pisaseră o suprafaţă destul de mare din partea inferioară a spatelui, iar acum tunica subţire pe care o purta pe sub costumul de protecţie era plină de sânge.

În ciuda prafului învârtejit, inhală adânc, provocând o împunsătură de durere în torace şi o tuse care îl făcu să scuipe sânge în aerul fierbinte. Afundându-se în Forţă, se amorţi pe sine la durere şi îşi însărcină corpul să limiteze pagubele cât putea de bine. Când rana încetă să-l mai preocupe, examină grota, stând pe loc, dar întorcându-se într-un cerc complet.

Împrăştiaţi pe pământul dur, lilieci-şoimi răniţi ciripeau de suferinţă şi se ghemuiau unul în altul în cercuri. Cu mult deasupra lui, prin deschiderea mare al cupolei se strecura un fascicul oblic şi prăfuit de lumină – rezultat al unei prăbuşiri anterioare. Aproape de harababura de pietre pe care prăbuşirea o adunase pe podeaua grotei, stătea micuţa, dar nepreţuita, navă a lui Tenebrous – cu design Rugess Nome – aripile din aliaj şi nasul înfipt ivindu-se din mausoleul lipsit de artă pe care explozia îl aranjase. Şi, în sfârşit, la nu prea mulţi metri îndepărtare, era întins Tenebrous, îngropat în mod similar.

Apropiindu-se de navă, Plagueis evaluă pagubele suferite de scutul deflector şi de reţeaua de navigaţie, de conductele de răcire, de senzori şi de antenă. Tenebrous ar fi reuşit cu siguranţă să efectueze reparaţii la unele componente, dar Plagueis nu avea astfel de aptitudini, lipsindu-i nu numai abilităţile motrice fine ale Bithului, ci şi cunoştinţele sale despre sistemele navei. Deşi unică, o minune de inginerie, nava nu putea fi identificată ca fiind a lui Tenebrous, deoarece atât înregistrarea cât şi denumirea fuseseră contrafăcute. Era posibil ca baliza de salvare să fie încă funcţională, dar Plagueis era reticent în ceea ce priveşte activarea ei. Ajunseseră pe Bal'demnic pe ascuns, intenţiona să plece la fel.

Dar cum? Din nou, se încruntă în lumina care se revarsa prin deschidere. Nici măcar puterea lui în Forţă nu era suficientă pentru a-l transporta de la podea în sus prin ochiul neclintit al grotei. Numai un pachet propulsor ar putea-o face, iar nava nu avea niciunul. Privirea lui alunecă de la deschizătură către zidurile curbate ale grotei. Presupuse că ar fi putut să se caţere de-a lungul dedesubtului arcuit al cupolei şi să ajungă la deschizătură, dar acum văzu o cale mai bună.

Mai mult chiar, o modalitate de a îndeplini două sarcini în acelaşi timp.

Dintr-un punct aflat la mijlocul distanţei dintre navă şi grămada de moloz de sub deschizătura, se cufundă în Forţă şi cu gesturi nu prea deosebite de cele pe care el şi Tenebrous le folosiseră în stoparea prăbuşirii plafonului, începu să ridice plăcile de stâncă de pe navă şi să le adauge la grămada de dărâmături, oprindu-se numai când, simultan, eliberase trapa navei şi fu încrezător că poate sări din vârful grămezii prin deschizătură, cu ajutorul Forţei. Cu toate acestea, când încercă să declanşeze trapa, descoperi că nu se putea clinti. În cele din urmă, fu capabil să intre în cabina de pilotaj lovind panoul de oţel transparent cu o serie de lovituri de Forţă. Strecurându-se în interior, îşi recuperă geanta de călătorie care conţinea un comunicator, sabia lui de lumină şi, printre alte, un rând de haine de schimb. Luă, de asemenea, comunicatorul şi sabia de lumină a lui Tenebrous şi se asigură că a şters memoria computerului de navigaţie. Odată ieşit din navă, îşi scoase costumul de protecţie şi tunica îmbibată cu sânge, schimbându-le cu nişte pantaloni întunecaţi, un tricou, cizme uşoare şi o mantie cu glugă. Fixând ambele săbii la curea, activă comunicatorul şi apelă o hartă a lui Bal'demnic. Având puţini sateliţi pe orbită, planeta nu era capabilă să ofere un sistem de poziţionare global, dar Plagueis putu afla de pe hartă tot ce trebuia să ştie despre zona înconjurătoare. Aruncă o ultimă privire în jur. Nu era probabil ca vreun locuitor indigen să aibă motiv să investigheze grota şi era cu atât mai puţin probabil ca un alt vizitator extraplanetar să găsească acest loc; chiar şi aşa, petrecu o clipă privind scena în mod obiectiv.

O navă spaţială parţial zdrobită, dar scumpă şi demnă de a fi salvată. Cadavrul descompus al unui Bith călător prin spaţiu. Urmările unui explozii...

Scena unui accident nefericit într-o galaxie plină de astfel de cazuri.

Satisfăcut, Plagueis sări în vârful grămezii de stânci, apoi sări prin acoperiş în lumina de apus a zilei.

Căldura radiantă a soarelui sistemului Bal’demnic îi atinse pielea expusă şi vântul persistent dinspre ţărm îi smuci mantia. Spre vest şi sud, cât de departe putea cuprinde cu privirea, era o întindere de ocean azuriu, ondulându-se alb acolo unde lovea ţărmul. Dealurile accidentate şi dezgolite dispăreau în ceaţa mării. Plagueis îşi imagină perioada în care pădurea acoperea peisajul, înainte ca locuitorii indigeni Kon'me să taie copacii pentru materiale de construcţie şi lemn de foc. Acum, vegetaţia care supravieţuise se limita la partea abruptă a trecătorilor care separau dealurile cafenii. O frumuseţe sobră. Poate, gândi el, mai erau şi alte lucruri care reprezentau planeta decât zăcămintele de minereu de cortoză. Fiind rezident la planetei Muunilinst pentru cea mai mare parte a vieţii sale de adult, Plagueis nu era străin de lumile oceanice. Dar, spre deosebire de majoritatea Muunilor, el era obişnuit cu planetele îndepărtate, slab tehnologizate, petrecându-şi copilăria şi adolescenţa pe o mulţime de planete şi luni similare.

Pe măsură ce acea emisferă a lui Bal’demnic se rotea rapid în noapte, vântul creştea în forţă şi temperatura scădea. Harta pe care o apelă pe comunicator arăta că principalul port spaţial al planetei se afla la doar câteva sute de kilometri spre sud. Tenebrous trecuse intenţionat de port când au aterizat pe planetă, intrând pe deasupra calotei nordice de gheaţă, apoi pe deasupra mării. Plagueis calculă că putea acoperi distanţa până la portul spaţial până în seara zilei următoare, ceea ce i-ar oferi încă o săptămână standard, în care să se întoarcă pe Muunilinst la timp pentru a găzdui Reuniunea de pe Sojourn. Dar mai ştia, de asemenea, că traseul l-ar duce prin zone locuite atât de elita cât şi de populaţia săracă Kon’me, aşa că hotărî să călătorească noaptea pentru a evita contactul cu zgomotoasele şi xenofobele fiinţe reptiliene. Nu prea avea rost să lase cadavre în urma lui.

Strângând mantia în jurul taliei, începu să meargă, la început încet, apoi prinzând viteză, până când, pentru orice fiinţă care privea, ar fi apărut ca o umbră neclară; un demon rătăcitor, prăfuit, alergând pe un teren lipsit de copaci. Nu alerga de prea mult timp când reuşi să găsească o cărare

rudimentară, bătătorită de tălpile locuitorilor indigeni, şi se opri să o studieze. Amprentele erau lăsate de indigeni Kon'me dintr-o clasă inferioară, neîncălţaţi, probabil pescarii ale căror locuinţe cu acoperiş de paie punctau linia ţărmului. Plagueis luă în calcul mărimea şi greutatea reptilienilor ce făcuseră urmele şi estimă timpul scurs de când trecuseră. Ridicându-se, scrută dealurile mohorâte, apoi adulmecă vântul, dorind să fie dotat chiar şi cu o parte din acuitatea olfactivă a lui Tenebrous. În faţă, era aproape sigur că va întâlni, de asemenea, şi elita Kon'me sau, cel puţin, locuinţele lor cu acoperiş boltit şi pereţi de stâncă.

Când îşi reluă ritmul, se lăsase deja noaptea. Oceanul strălucea argintiu sub lumina stelelor şi flora ce înflorea noaptea parfuma aerul umed cu arome puternice. Prădătorii, indiferent de dimensiune, fuseseră vânaţi până la dispariţie pe continentele insulare nordice, dar în trecătorile adânci trăiau nenumărate soiuri de insecte vorace care se aşezau pe el în roiuri în timp ce-şi croia drum prin tufişurile dese. Scăderea temperaturii corpului şi încetinirea respiraţiei pentru a modifica amestecul de gaze din exhalaţiile sale nu descuraja insectele, aşa că după un timp încetă toate încercările de a le respinge şi se predă setei lor de sânge, pe care i l-au supt în voie de pe faţă, gât şi mâini.

Lasă-le să-l devoreze pe bătrânul Plagueis, gândi el.

Din pădurea întunecată a acelei lumi îndepărtate, cu vântul sărat fluierând printre copaci şi cu sunetul îndepărtat ca de tobe al valurilor, el îşi va lua zborul din lumea obscură în care trăise Sithul. Trezită după un mileniu de somn intenţionat, puterea părţii întunecate va renaşte, iar el, Plagueis, va duce la îndeplinire planul îndelung creat.

Alergă prin noapte, adăpostindu-se apoi în interiorul unei mici peşteri în timp ce ceaţa dimineţii se disipa din neguri. Chiar atât de devreme, indigenii cu solzi albaştri erau deja pe aproape, ieşind din colibele lor pentru a-şi arunca plasele în valurile tumultoase sau pentru a vâsli în bărcile lor spre întinderile de recif sau spre insulele din apropiere. Prada cea mai valoroasă urma să fie transportată pe dealuri, pentru a umple pântecele celor înstăriţi, care erau responsabili cu politica şi viitorul economic la planetei Bal'demnic. Glasurile lor guturale se strecurară în peştera care i se potrivea lui Plagueis ca un

mormânt şi el putu înţelege unele dintre cuvintele pe care le rosteau.

Încercă să doarmă, dar nu reuşi şi deplânse faptul că încă mai avea nevoie de asta. Tenebrous nu dormise niciodată, dar totuşi puţini Bithi o făceau. Stând treaz în căldura apăsătoare, rememoră evenimentele zilei anterioare, încă oarecum uimit de ceea ce făcuse. Forţa îi şoptise: *A venit momentul tău. Revendică-ţi apartenenţa la partea întunecată. Acţionează acum şi termină odată*. Dar Forţa doar îl sfătuise; nici nu îi dictase acţiunile şi nici nu îi călăuzise mâinile. Asta o făcuse el singur. Ştia din călătoriile sale cu şi fără Tenebrous că nu era singurul practicant al părţii întunecate din galaxie – şi nici singurul Sith, deoarece galaxia era plină de pretendenţi – dar acum era singurul Lord Sith descendent din ramura Bane. Un Sith adevărat şi această conştientizare stârni puterea brută înfăşurată în el.

Şi totuşi…

Când se adânci în Forţă, putu detecta prezenţa a ceva sau a unei fiinţe cu o putere aproape egală. Era partea întunecată în sine, sau doar o rămăşiţă a incertitudinii sale? Citise legendele lui Bane despre cum fusese el hărţuit de prezenţele persistente ale celor pe care îi învinsese pentru a scăpa Ordinul Sith de luptele interne şi pentru a returna Ordinul către o hegemonie autentică prin instaurarea *Regulii celor Doi*: un Maestru care să întruchipeze puterea, un ucenic care să o râvnească. Pentru asta, Bane chiar fusese urmărit de spiritele generaţiilor de Lorzi Sith morţi ale căror morminte şi locuri de veci le profanase în căutarea lui acerbă de holocroni şi alte dispozitive antice care să-i ofere înţelepciune şi îndrumare.

Să fi fost spiritul lui Tenebrous sursa puterii pe care o simţea? Exista o scurtă perioadă de supravieţuire după moarte în timpul căreia un adevărat Sith putea continua să influenţeze lumea celor vii?

Era ca şi cum ar fi coborât asupra lui greutatea întregii galaxii. O fiinţă inferioară ar fi ridicat din umeri, dar Plagueis, înghesuit în mormântul lui clandestin, se simţea la fel de lipsit de greutate ca şi cum ar fi fost în spaţiul cosmic. El îi va supravieţui oricui îl va provoca.

* * *

Câteva ore mai târziu, când vocile s-au stins şi hrănirea fernetică a insectelor începu din nou, durerea îl trezi pe Plagueis din somnul său torturat. Tunica i se lipise de carnea umflată ca un bandaj compresiv, dar sângele se revărsase din rană şi îi îmbibase chiar şi mantaua.

Alunecând tăcut prin noapte, el şchiopătă până când suprimă durerea, apoi începu să alerge, cu haina întunecată desfăcută în spatele lui ca un steag, mărgelele de transpiraţie evaporându-se de pe capul lui chel. Înfometat, el se gândi să atace una dintre casele locale şi să se hrănească cu ouăle unor Kon'me săraci sau poate cu sângele femelei şi al partenerului ei. Dar îşi ţinu în frâu impulsurile de a teroriza şi pofta de distrugere, săturându-se în schimb cu lilieci şi resturi putrede de peşti pe care valurile le aduseseră la mal. Grăbind de-a lungul plajei cu nisip negru, trecu la câţiva metri de locuinţele construite din blocuri de piatră de recif fosilizate, dar zări doar un indigen care, ieşind gol din colibă pentru a se uşura, reacţionă ca şi cum ar fi văzut o apariţie. Sau poate amuzant de umbra pe care hainele şi cizmele lui Plagueis o formase probabil. Pe stânci, mult deasupra plajei, străluceau lumini artificiale, anunţând casele elitei şi apropierea de portul spaţial, a cărui strălucire ambientală ilumina o zonă largă din litoralului sudic.

Apropiindu-se de destinaţia sa, fiecare val de ocean reverbera în interiorul lui, invocând un val fără precedent de energie întunecată. Pâlpâirile învolburate de timp s-au dezlănţuit şi avu o viziune asupra viitorului planetei Bal’demnic. Amestecaţi într-un război pe mai multe fronturi, un război galactic, în parte din cauza bogatelor depozite de cortoză, dar mai mult ca marionete într-un joc încâlcit, servilii Kon'me se întorceau împotriva celor care îi stăpâniseră din timpuri imemoriale...

Pierdut în reverie, Plagueis aproape că nu observă digul masiv care nu urma curba plajei. Lespezile de piatră dădeau într-un golf larg, calm, iar în spatele zidului se zărea un oraş înconjurat de coline despădurite. Acolo trăiau ambele clase de Kon'me, dar printre ei se aflau împrăştiaţi mai multe specii de străini, majoritatea din sistemele vecine, unele venind chiar din îndepărtatul Nucleu. Portul spaţial ocupa periferia sudică a

oraşului, fiind alcătuit din grupuri de clădiri modulare, depozite şi hangare construite din prefabricate, având zone iluminate de aterizare pentru navele de marfă şi pasageri. Pentru o fiinţă nefamiliarizată cu planetele izolate, un tur prin portul spaţial ar fi părut aproape ca o călătorie în timp, dar Plagueis se simţea ca acasă printre hotelurile cu cabine mici, cafenelele slab iluminate şi cantinele mizere, unde divertismentul costa mult şi viaţa era ieftină. Ridicându-şi peste cap gluga mantiei se ţinu în umbră, deoarece înălţimea lui era suficientă pentru a atrage atenţia. Fiind slab păzite, el fu capabil să circule fără dificultate printre navele aterizate. Ignoră navele mai mici, care circulau între sistemele apropiate, în favoarea cargourilor de cursă lungă şi chiar şi atunci alese dintre cele care păreau a fi în stare bună. Muunilinst era la o distanţă de câteva salturi în hiperspaţiu şi doar o navă cu capacitate de salt adecvată putea să-l ducă acolo fără prea multă întârziere.

După o oră de căutare, găsi una pe placul lui. Fiind produsă de inginerii din Nucleu, cargoul putea fi vechi de o jumătate de secol, dar fusese bine întreţinut şi modernizat cu reţele moderne de senzori şi motoare subspaţiale. Faptul că nu purta nicio inscripţie sugera că, pentru moment, căpitanul navei nu era interesat ca nava sa să aibă un renume. Fiind mai lungă decât largă, LS-447-3 avea o coadă în evantai, îngustă, un cockpit subdimensionat şi o cală de marfă cu uşi largi, ceea ce-i permitea să preia multă marfă. Având numărul de registrare înregistrat în comunicatorul său, Plagueis se îndreptă către clădirea autorităţii portului spaţial. În timpul nopţii, structura dărăpănată era pustie, cu excepţia a doi gardieni Kon'me cu gât gros, care dormeau în post. Slăbind eşarfa mantiei pentru a avea acces facil la sabia de lumină, Plagueis trecu uşor pe lângă ei şi dispăru prin uşile principale. Lumina slabă de la birourile neocupate se revărsa pe holurile întunecate. Găsi la etajul doi biroul registratorului, care avea vedere asupra unei mari porţiuni din zona de aterizare şi a golfului tăcut de după ea.

Un calculator care, cu douăzeci de ani în urmă, era deja o antichitate stătea aşezat pe un birou într-o încăpere privată mai mică. Plagueis îşi aşeză comunicatorul lângă calculator şi, o clipă mai târziu, intră în reţeaua turnului de control a portului spaţial. Căutând cargoul, descoperi că într-adevăr avea un nume – *Woebegone* – provenit din Ord Mantell. Programat

pentru lansare în dimineaţa următoare, nava cu un echipaj de opt, inclusiv un droid, avea ca traseu mai multe lumi din sectorul Auril, transportând încărcături proaspete de vieţuitoare marine. Conform declaraţiei, încărcătura deja trecuse vama şi se afla într-un hangar refrigerat în aşteptarea transferului pe navă. O ştire bună era că destinaţia finală a *Woebegone* era Ithor, în partea îndepărtată a Căii Hydian. Prin urmare, o mică deviere către Muunilinst s-ar putea să nu facă echipajul să creadă că este un ocol prea mare.

Plagueis ceru o imagine a căpitanului cargoului, al cărei nume era trecut ca fiind Ellin Lah. Deschizându-se pe deplin spre Forţă, studie pentru o vreme imaginea. Apoi, expirând încet, se ridică, şterse toate dovezile piratării sale tehnologice şi puse comunicatorul înapoi în buzunarul interior al mantiei.

Woebegone îl aştepta.

Capitolul 3: WOEBEGONE

Instinctele lui Plagueis cu privire la Bal’demnic erau corecte. Frumuseţea aspră a planetei fusese cea care a atras latura hedonistă a naturii umane şi într-o bună zi îi va atrage pe cei mai bogaţi dintre ei să se încălzească în lumina soarelui, pe nisipurile sale impecabile, înotând în apele sale animate şi mâncând peştele suculent care popula oceanele vaste. Dar în acele zile, oamenii erau încă destul de rari în acea parte a Inelului Exterior şi majoritatea vizitatorilor de pe Bal’demnic veneau din spaţiul Hutt sau din îndepărtata Rută Comercială Perlemian. Astfel, căpitanul Ellin Lah era de pe Togruta, iar secundul ei era un Zabrak pe nume Maa Kaap. Pilotul lui *Woebegone* era de pe Balosar, navigatorul ei era Dresselian, iar cei trei membri ai echipajului erau un Klatooinian, un Kaleesh şi un Aqualish, din rasa Quara. „Aproape-oameni“ toţi, pentru a folosi termenul utilizat în acea perioadă în Nucleu, unde şovinismul fusese ridicat la formă de artă. Singurul „nesimţitor“ era un droid biped, cu multe apendice, numit „OneOne-FourDee”, după numărul său de model – 11-4D. Bal’demnic nu era decât una dintre planetele pe care le frecventau. Puteau fi reperaţi destul de des pe Vestral, Sikkem IV sau pe Carlix's Folly. Dar peste tot era la fel: căpitanul Lah şi echipajul ei rar vedeau ceva mai mult din planetele respective decât ceea ce se afla pe o rază de cinci kilometri în jurul porturilor spaţiale principale, iar contactul lor cu locuitorii era limitat la funcţionarii portului spaţial, comercianţi, brokeri de informaţii şi cei ce aveau ca profesie oferirea de plăceri. Afacerea lor era riscantă, într-o perioadă în care piraţii ocupau rutele comerciale dintre sisteme, balizele hiperspaţiale erau puţine şi depărtate una de alta şi o simplă eroare de judecată putea duce la dezastru. Costul combustibilului era exorbitant, funcţionarii vamali corupţi trebuiau mituiţi şi taxele de import-export erau supuse modificărilor fără notificare prealabilă. Întârzierile însemnau că încărcăturile de produsele alimentare îşi puteau pierde prospeţimea, ceea ce le-ar fi făcut greu vandabile, sau şi mai rău, se puteau strica cu totul. Pericolele erau multiple iar câştigurile erau reduse. Trebuia să iubeşti munca, sau poate să fii fugar – în faţa legii, de tine însuţi, ori de oricine altcineva.

Ca urmare a faptului că băuse prea mult grog local şi îşi jucase prea multe dintre creditele câştigate din greu – şi poate ca o ispăşire pentru multele chefuri – îngrijorările cu privire la călătoria ce urma se ridicau în mintea căpitanului Lah ca un balon umflat ţinut sub apă şi apoi eliberat.

— Nu vreau greşeli în călătoria asta, îşi avertiză echipajul într-un mod blând, în timp ce-şi croiau drum prin zona de aterizare spre nava care-i aştepta.

Faptul că folosea acelaşi eufemism prin care Blir' încerca să reducă la minimum efectul unei posibile catastrofe pe care el o provocase, îi făcu pe toţi să râdă, cu excepţia Balosarului, care îşi coborî capul într-o falsă ruşine, iar rădăcinile antenelor sale gemene îşi accentuară culoarea.

— Înţelegem ce vrei să spui, căpitane, spuse Maa Kaap. Fără omisiuni inoportune...

— Erori de necorectat, se băgă Kaleeshul PePe Rossh.

— Greşeli prosteşti, completă Doo Zuto, cu colţii săi apropiaţi, curbaţi spre interior, având nevoie de o curăţare minuţioasă.

Căpitanul le permise momentul de distracţie.

— Vorbesc serios, spuse ea când s-au apropiat de rampa de îmbarcare coborâtă a lui *Woebegone*. O spun din nou: această navă funcţionează ca o democraţie. Sunt căpitanul vostru pentru că, să ştiu cine la ce este bun, este doar un talent al meu.

Se uită la Blir'.

— Ţi-am spun vreodată cum să pilotezi?

Apoi la Semasalli.

— Am pus vreodată la îndoială deciziile tale despre punctele de salt?

— Nu, căpitane, răspunseră cei doi, ca papagalii.

— Deci, vorbesc pur şi simplu ca membru a ceea ce ar trebui să fie o echipă competentă, şi nu ca un comandant.

Îşi gâfâi răsuflarea într-un mod care îi scutură cele trei cozi cefalice dungate.

— Ori obţinem un profit în această cursă, ori ne gândim dacă să mergem la Hutti pentru un alt împrumut.

Chiar şi Wandau, care avusese mai multe relaţii cu diverşi Hutti decât oricine altcineva, deplânse această perspectivă.

— Aşa este, îi spuse Lah înaltului Klatooinian. Şi să nu vă păcăliţi pe voi înşivă să gândiţi că putem primi un împrumut onest. Pentru că nicio bancă de valoare nu va accepta *Woebegone* drept garanţie.

Maa Kaap şi Blir’ au schimbat priviri rapide înainte ca Zabrakul să vorbească.

— Scuză-mă că trebuie să spun asta, căpitane, dar aseară nu păreai deosebit de preocupată de credite...

— Ai grijă ce spui, îi spuse Lah secundului care abia îşi reţinea zâmbetul.

— Am crezut că eşti gata să-i dai nava tânărului ăla, spuse PePe, alăturându-se tachinării.

Lah flutură mâna a lehamite.

— Doar mă jucam cu el.

— *Jucat* fiind cuvântul de bază, spuse Maa Kaap. Având în vedere că era îndeajuns de tânăr pentru a se juca încă cu vorbele.

Căpitanul îşi puse mâinile în şolduri.

— Pot fi convingătoare atunci când vreau să fiu.

— O, ai fost, spuse Zuto, dominând corul de râsete care îi însoţi în interiorul cabinei principale a *Woebegone*, unde aştepta 11-4D.

— Totul este în ordine? îl întrebă Lah pe droid.

Droidul ridică trei dintre apendicele sale într-un salut aproximativ.

— Totul este pus la punct, căpitane.

— Toată marfa este încărcată la bord şi numărată?

— La bord şi numărată, căpitane.

— Ai verificat citirile termice?

— În fiecare cală, căpitane.

Ea dădu din cap satisfăcută.

— Ei bine, atunci totul este în ordine.

Echipajul se despărţi, fiecare având sarcini de îndeplinit. Blir’ şi Semasalli către cabina de pilotaj, Zuto, Wandau şi PePe pentru a verifica dacă marfa era corect depozitată, Maa Kaap şi 11-4D pentru a închide trapa navei, şi căpitanul Lah pentru a obţine permisiunea de decolare de la turnul de control spaţial de pe Bal’demnic. Fără tam-tam, nava lăsă planeta caldă în urmă şi sări din spaţiul rece în abisul hiperspaţiului. Lah era încă aşezată

la consola de comunicaţii când Blir’ o apelă prin radioul din cabină.

— Avem nevoie de părerea ta într-o problemă.

— De când? răspunse ea.

— Vorbesc serios.

Ea o luă înainte şi abia apucă să se strecoare în cabina de pilotaj că Semasalli îi arătă un indicator intermitent pe grila de afişaje a stării navei. Pe mica placă de metal de sub indicator se putea citi: TEMPERATURA ÎN CALA 4.

— Prea cald sau prea rece? îl întrebă Lah pe Dresselian.

— Prea rece.

Lah lovi cu arătătorul în indicator, dar acesta continuă să clipească.

— Ciudat, de obicei funcţionează. Studie încruntarea lui Semasalli. Tu ce părere ai?

El pufni şi îşi trecu mâna peste capul despicat adânc, fără păr, care reflecta aspectul creierului convolut pe care îl conţinea.

— Ei bine, ar putea fi termostatul calei.

— Sau?

— Sau unul dintre containerele de transport ar putea fi deschis?

— De la sine?

— Poate în timpul saltului, spuse Blir’ de pe scaunul pilotului.

— Ok, atunci mergem să verificăm. Aruncă o privire de la Blir’ spre Semasalli şi clătină din cap de frustrare. Ce îmi ascundeţi?

Blir’ răspunse pentru amândoi.

— Vă amintiţi de Zabrakul cu care Maa vorbea în cantină?

— Care cantină? spuse Lah, apoi adăugă: Nu, îmi amintesc de el. Căuta o navă care să-l transporte.

Semasalli dădu din cap.

— A fost dat afară de pe ultimul cargou pe care lucrase. Nu a spus de ce, dar Maa credea că putea crea probleme şi i-a spus că nu-l puteam lua la bord.

Lah cântări indiciile pe care i le ofereau ei şi dădu din cap.

— Gândeşti că avem un călător clandestin.

— E doar un gând, spuse Dresselianul.

— De aceea ai vrut să-mi ceri părerea înainte să verifici în spate.

— Exact.

Faţa lui Lah se încreţi aproape la fel ca cea a lui Semasalli.

— Nava ne-ar fi spus dacă cineva ar fi manipulat sistemul anti-intruziune.

— Nu şi dacă a intrat odată cu marfa, spuse Blir'.

— Vrei să zici într-unul dintre containere?

Blir' dădu din cap.

— Atunci ar trebui să fie înţepenit ca un sloi de gheaţă până acum.

Lah se întoarse spre Semasalli.

— Avem imagini din cala 4?

— Sunt pe ecran, răspunse Semasalli, rotindu-şi scaunul pentru a privi ecranul.

Lah îşi puse palmele pe consolă şi se aplecă spre ecran în timp ce Dresselianul afişa imaginile cu purici din cala de marfă. În cele din urmă, camera telecomandată găsi ceea ce căutau: un container deschis, înconjurat de aburi de lichid de răcire, cu încărcătura sa valoroasă de aripioare de carne deja decongelată.

— Pui de..., începu Lah, dar următoarea imagine a calei de marfă o încremeni în tăcere cu fălcile încleştate.

Blir' clipi în mod repetat înainte de a întreba.

— Este ceea ce cred eu că este?

Lah înghiţi din greu şi-şi regăsi vocea.

— Ei bine, în mod sigur nu este un Zabrak.

* * *

Plagueis stătea aşezat deasupra unuia dintre containerele de transport mai mici când trapa începu să se deschidă. Pe deplin treaz în timpul saltului hiperspaţial al lui *Woebegone,* stătuse nemişcat în timpul diverselor scanări pe care le rulase echipajul şi acum îşi dăduse jos gluga mantiei uşoare şi însângerate. Când trapa se deschise, se trezi privit de către femela Togruta, căpitanul navei, împreună cu un mascul Zabrak musculos, un Klatooinian cu pielea pestriţă la fel de înalt ca un Muun normal, un Aqualish din specia cu doi ochi şi un Kaleesh cu piele solzoasă stacojie, a cărui faţă seamăna cu cea ale

liliecilor pe care Plagueis îi consumase pe Bal'demnic şi care emitea un amestec puternic de feromoni. Toţi cinci purtau blastere, dar numai al Klatooinianului era pregătit de tragere şi îndreptat spre Plagueis.

— Nu eşti înscris în declaraţia de transport, străine, spuse căpitanul Lah în timp ce păşea în cală, nori de aburi apărând odată cu cuvintele.

Plagueis îşi întinse mâinile într-un gest nevinovat.

— Mărturisesc că sunt un călător clandestin, căpitane.

Lah se apropie cu grijă, îndreptându-se spre containerul deschis aflat la câţiva metri distanţă.

— Cum ai supravieţuit înăuntru?

Plagueis imită mişcarea mâinii ei.

— Creaturile alea marine creează un pat confortabil.

Zabrakul se repezi în faţă, cu craniul punctat brăzdat de furie.

— Aceste creaturi sunt modul în care ne câştigăm existenţa, Muunule. Şi acum ele nu mai valorează nici măcar un credit nenorocit.

Plagueis îl privi în ochi.

— Îmi cer scuze pentru că v-am stricat o parte din marfă.

— Lichidul de răcire, spuse Lah mai aspru. Cum i-ai supravieţuit?

— Noi, Muunii, avem trei inimi, spuse Plagueis, stând picior peste picior. Două dintre ele sunt controlate voluntar, aşa că am putut să-mi păstrez circulaţia sângelui şi temperatura corpului aproape de normal.

Stând lângă recipientul deschis, Aqualishul spuse:

— Vorbind de sânge, ai pierdut ceva.

Plagueis văzu că unele dintre creaturile marine erau acoperite cu sânge îngheţat.

— Rezultatul unui accident nefericit. Dar mulţumesc că ai observat.

Lah îşi mută privirea de la container spre Plagueis.

— Avem un droid medical. O să-l pun să-ţi îngrijească rana.

— E foarte amabil din partea ta, căpitane.

— Eşti departe de Ruta Braxant, spuse Kaleeshul. Şi, probabil, ultima specie pe care ne aşteptam să o găsim depozitată într-un container cu marfă.

Plagueis dădu din cap în acord.

— Îmi pot imagina foarte bine asta.

— Portul spaţial Kon'me are zboruri pentru pasageri către Bimmisaari, adăugă Zabrakul. Nu puteai aştepta sau nu aveai credite?

— Să fiu sincer, mi-am dorit să evit rutele spaţiale comune.

Lah şi Zabrakul schimbară priviri bănuitoare.

— Eşti fugar? întrebă ea. Eşti căutat?

Plagueis clătină din cap că nu.

— Cu toate acestea, intimitatea este importantă pentru mine.

— Se poate, spuse Aqualishul. Dar trebuie să recunoşti, îndreptată el mâna spre creaturile marine însângerate, asta îţi cam subminează, oarecum, credibilitatea.

— Ce te-a adus la Bal'demnic, Muunule? întrebă Klatooinianul înainte ca Plagueis să poată vorbi.

— Nu am libertatea de a divulga natura activităţilor mele.

— Investiţii ale Clanului Bancar, spuse Klatooinianul cu un rânjet. Sau avocatura. Asta e tot ce fac Muunii, căpitane.

Lah îl cântări pe Plagueis.

— Are dreptate?

Plagueis ridică din umeri.

— Nu toţi suntem bancheri sau avocaţi. La fel cum nu toţi de pe Togruta sunt pacifişti.

— Ar fi fost mai bine pentru tine dacă erai un vrăjitor financiar, spuse Zabrakul, ca să eviţi să fii ejectat în spaţiu.

Plagueis îşi menţinu privirea asupra lui Lah.

— Căpitane, apreciez că tu şi echipajul tău aveţi multe întrebări despre mine. Dar, poate, pentru a simplifica lucrurile, noi doi am putea vorbi între patru ochi pentru o clipă. Când ea ezită, el adăugă: Strict în interesul facilitării unui acord.

Lah aruncă o privire către toată lumea, apoi strânse din fălci şi aprobă din cap.

— Nu va dura mult, spuse ea către Zabrak pe când acesta ieşea din cală. Dar urmăreşte-ne pe ecrane, oricum.

Zabrakul îi aruncă lui Plagueis o căutătură sfredelitoare în timp ce răspundea.

— Dacă durează prea mult, ne vom întoarce destul de curând.

Plagueis aşteptă până când el şi Lah au rămas singuri.
— Mulţumesc, căpitane.
Ea se încruntă.
— Ajunge cu pălăvrăgeala politicoasă. Cine eşti şi de ce nu ai părăsit Bal'demnic la bordul navei care te-a adus acolo?
Plagueis lăsă să-i scape un oftat elaborat.
— Înainte de a discuta asta, să presupunem că evaluăm corect situaţia actuală. M-am strecurat la bordul navei tale în speranţa de a aranja un drum rapid către Muunilinst. Vorbind în Bazică, Plagueis pronunţă cuvântul cu al doilea *n* tăcut. Din fericire pentru amândoi, sunt în măsură să vă răsplătesc cu generozitate pentru transport şi, desigur, voi acoperi costul oricărei încărcături preţioase pe care am stricat-o. Trebuie doar să ceri un preţ rezonabil şi afacerea poate fi încheiată. Te asigur, căpitane, că sunt un Muun de cuvânt.
Ochii ei se îngustară de îndoială.
— Lăsând la o parte pentru moment identitatea ta, să ştii că lucrurile importante, cum ar fi transportul tău, va trebui să le discut cu echipajul.
Plagueis clipi cu adevărat confuz.
— Nu sunt sigur că înţeleg. Tu eşti căpitanul lui *Woebegone*, nu-i aşa?
— Suntem egali la bordul acestei nave, spuse Lah. Nu iau nicio decizie importantă fără să ascult părerea celorlalţi, indiferent dacă această decizie implică marfa pe care o transportăm sau unde o livrăm. Şi cât încerci să-ţi formezi părerea dacă sunt generoasă sau pur şi simplu proastă, permite-mi să adaug că nu-mi pasă ce crezi despre acest aranjament. După cum ai spus: asta este situaţia.
Plagueis zâmbi fără să-şi arate dinţii.
— În acest caz, căpitane, aştept rezultatele discuţiilor.
Lah se relaxă oarecum.
— Va trebui să stai pe loc până atunci.
Plagueis luă condiţia în glumă.
— Puteţi discuta oricât aveţi nevoie. Cu cât ajungem mai aproape de Ithor, cu atât sunt mai aproape de casă.
Cuvintele lui o îngheţară.
— Cum ai aflat că trebuie să mergem pe Ithor?
— În acelaşi mod în care ştiu că numele tău este Ellin Lah. Încântat de confuzia ei, Plagueis spuse: Nu sunt un telepat,

căpitane Lah. După ce am selectat nava voastră dintre cele de pe teren, am pătruns în reţeaua portului spaţial de pe Bal'demnic.

Ea îşi înclină capul într-un amestec de interes şi nelinişte.

— De ce ai ales *Woebegone*, atunci?

Plagueis trase aerul pe nas.

— Eu nu joc, căpitane, dacă nu ştiu că sunt şanse de câştig sunt de partea mea.

Ea pufni.

— Asta nu este un joc de noroc.

În cabina principală, 11-4D monitorizase conversaţia membrilor echipajului de la întoarcerea lor din cala 4 de marfă. Fiind, de departe, singurul specialist medical de pe *Woebegone*, droidul era răspunzător de îngrijirea şi sănătatea echipajului şi astfel era obişnuit să le asculte conversaţiile oricând şi oriunde era posibil. Având create profiluri individuale bazate pe bătăile inimii şi vitezele de respiratie, temperatura şi limbajul corpului, expresia facială şi tonul vocii, droidul înţelese că descoperirea unui intrus Muun la bordul navei crescuse semnificativ nivelul de stres al lui Maa Kaap.

— Când aţi cunoscut vreodată un Muun care să facă asta? spuse Zabrakul.

— Când ai cunoscut tu, vreodată, un Muun? întrebă Wandau la fel.

— Bine, atunci când ai auzit tu vreodată despre un Muun care să facă asta?

Înainte ca Maa Kaap sau oricine altcineva să poată răspunde, căpitanul intră în cabină, în mod clar confuză, deşi făcea tot posibilul să ascundă asta.

11-4D observă fluxul de sânge crescut din cozile cefalice, care erau ele însele organe senzoriale şi o schimbare în pigmentare – un răspuns Togruta la tensiunea nervoasă care determina uneori, involuntar, un camuflaj mimetic.

— Deci, spuse Maa Kaap, ridicându-se în picioare.

Membrii echipajului au ascultat cu atenţie în timp ce căpitanul Lah a rezumat discuţia scurtă pe care o avusese cu pasagerul clandestin Muun, care refuzase să furnizeze orice detalii personale, nici măcar numele lui. Nici nu oferise vreo explicaţie pentru prezenţa sa pe Bal'demnic şi nu divulgase

motivul din spatele dorinţei lui de a pleca în grabă. Cel mai important, nu dezvăluise nimic despre cauza sau natura vătămării sale. În schimb, se oferise să aranjeze o înţelegere pentru ducerea lui pe Muunilinst, o lume îndepărtată de pe Ruta Braxant, şi sediu corporativ al Clanului Bancar InterGalactic.

— Ce vă spune instinctul despre el, căpitane? întrebă PePe cu urechile ascuţite tresărindu-se de curiozitate.

Căpitanul Lah aruncă o privire spre coridorul care ducea spre cala 4 de marfă.

— E foarte şmecher şi este obişnuit să obţină ceea ce doreşte. Dar, fie îl ducem înapoi pe Bal'demnic, şi ne punem încărcătura în pericol, fie îl lăsăm la cea dintâi oprire şi punem problema în cârca altcuiva.

— Sau putem să îl ejectăm în spaţiu, chiar acum, spuse Wandau.

Lah clătină din cap.

— Nu ştim dacă nu a spus cuiva de pe Bal'demnic că încerca să se strecoare cu noi. Şi dacă a făcut-o, dispariţia sa ne-ar putea băga în probleme serioase.

— Ce alegem, atunci? ceru Maa Kaap un răspuns.

Lah îşi subţie buzele.

— Cred că ar trebui să scăpăm de el cât mai repede posibil.

Wandau şi Zuto schimbară o privire.

— Nici nu vrei măcar să discutăm un preţ pentru ducerea lui la destinaţie?

— Nu am fost niciodată pe Ruta Braxant, spuse Lah. A fost vreunul dintre voi?

Capetele se clătinară a negaţie.

— Este dispus să acopere costurile mărfii stricate? întrebă PePe.

— A spus că o va face.

— Atunci îl putem duce pe Ithor, continuă Kaleeshul. Dacă se dovedeşte a fi un pasager cooperant, am putea lua în considerare să-l ducem până pe Muunilinst. Cu siguranţă nu strică să ne familiarizăm cu porţiunea aceea de spaţiu.

— Nu ştiu…

Lah îşi muşcă buza inferioară.

— Aş mai spune ceva, spuse Zuto cu botul său sugestiv, cu mustăţi. Vreau să spun, acest Muun ar putea fi un potul cel

mare care ne-a căzut chiar în poală. Nu spuneam noi că nicio bancă nu ne va acorda vreodată un împrumut cu *Woebegone* ca garanţie? Ei bine, Muunilinst este o bancă, iar acest Muun poate oferi garanţia de care vom avea nevoie.

— Recompensa noastră pentru anii de viaţă cinstită, adăugă PePe.

Lah îi privi pe cei doi.

— Asta ce înseamnă? Că îl ţinem pentru răscumpărare?

Zuto îşi supse dinţii şi ridică din umeri.

— Nu trebuie să o numim aşa.

— Las-o baltă, spuse Lah. Nu am făcut asta niciodată – ei bine, o dată, poate – dar nu o să o facem din nou.

— Sunt de acord, spuse Maa Kaap.

Capul lui Wandau se înălţă.

— Şi eu.

PePe bătu, oarecum, în retragere.

— Bine, gândeam şi eu, aşa, cu voce tare.

— Mai este ceva, spuse Maa Kaap. Ridicându-şi mâna mare, făcu un semn către 11-4D. Spune-i căpitanului ce ne-ai spus nouă.

Droidul se deplasă către locul unde se adunaseră membrii echipajului şi îşi pivotă capul rotund spre Lah.

— Căpitane, doar am subliniat că nu se ştie ca Muunii să călătorească neînsoţiţi fără motive întemeiate pentru a face asta. De fapt, majoritatea Muunilor sunt reticenţi în a părăsi Muunilinst pentru orice alt scop decât discutarea tranzacţiilor comerciale.

— Exact despre asta spuneam când vorbeam de garanţii, îl întrerupse PePe. Trebuie să existe un motiv financiar pentru ca el să se fi aflat pe Bal'demnic – o parte importantă dintr-o lucrare în care ne-am putea băga şi noi. Poate un proiect de construcţie.

— Lasă-l pe FourDee să termine, spuse Maa Kaap.

Lah se uită la droid.

— Dă-i drumul.

— Încă mai trebuie să se stabilească exact în ce a fost implicat Muunul. Să presupunem, însă, că natura afacerii sale va avea un impact negativ asupra planetei Bal'demnic. Dacă se va răspândi zvonul că echipajul navei *Woebegone* i-a acordat Muunului sprijinul pentru o plecare ilegală, atunci ce se va alege

de reputaţia navei în sectorul Auril? S-ar putea să vreţi să includeţi şi valoarea reputaţiei navei în calculele dumneavoastră cu privire la un aranjament privind ducerea pasagerului la destinaţie.

Maa Kaap îşi încrucişă braţele peste pieptul lui ca un butoi.

— Este gata călătorul nostru clandestin să ne asigure traiul, fiecăruia dintre noi, pe viaţă, în cazul în care serviciile noastre sunt nu mai sunt dorite în acest sector?

— Şi ce ne pot face Muunii dacă nu-l ducem, spuse Zuto. Ne pot afecta oriunde în galaxie.

Wandau râse fără veselie.

— Ce vor putea face – să ne declaseze portofoliile? Să ne îngheţe activele? Să ne strice ratingul de credit? Singurele noastre active sunt această navă şi reputaţia noastră de a face ceea ce spunem că vom face.

— În mare parte, spuse liniştit Maa Kaap.

PePe îşi bătu mâinile pe coapse.

— Mă întorc la ceea ce am spus despre a cere mult mai mult decât ceea ce ar putea vedea el drept un preţ corect. Aceste clanuri bancare ţin la fiecare credit. Dar noi avem un Muun viu, şi indiferent cine este sau ce pretinde a fi, vă garantez că valorează mai mult decât zece ani de afaceri cu aripioare de carne şi caracatiţe.

Maa Kaap rupse scurta tăcere.

— Căpitane?

— Nu sunt influenţată de nimic din toate astea, spuse ea după o clipă. Îl vreau plecat de pe capul nosstru.

În expresia lui Zuto apăru o privire de nedumerire.

— Crezi că este periculos?

PePe râse de această idee.

— Muunii sunt laşi, cei mai mulţi dintre ei. Folosesc creditele ca arme.

Lah inspiră lung.

— M-ai întrebat de instinct. Asta este ceea ce vă ofer.

— Am o idee, spuse Maa Kaap. Un fel de compromis. Ieşim din hiperspaţiu şi apelăm autorităţile de pe Bal'demnic. Dacă acest Muun este căutat, indiferent de motiv, îl ducem înapoi, indiferent că se strică marfa. Dacă nu este căutat, vom decide asupra unei sume pentru a-l duce pe Ithor şi nu mai departe. Se uită la Lah. Eşti dispusă să-i prezinţi înţelegerea? Căpitane?

Lah răspunse ca şi cum tocmai vorbea ceea ce gândea.

— În regulă. Sună rezonabil.

Dar rămase aşezată.

— Vrei, ăă, să te însoţim? întrebă Wandau după ce trecu încă un lung moment.

— Nu, nu, spuse ea, ridicându-se, în sfârşit, în picioare.

Sunt căpitan, aproape că putu să o audă 11-4D cum îşi reaminteşte singură. Concentrându-şi fotoreceptorii, observă că deplasează discret mâna dreaptă spre blasterul înfipt în teaca de la şold. Şi, cu o lovitură a degetului mare, pregăti arma de tragere.

* * *

— Va trebui să te păstrăm la gheaţă pentru încă un timp, spuse Lah când intră în cala de marfă.

Plagueis nu se mutase de pe containerul ce-i servea ca scaun, dar mantia îi era desfăcută şi mâinile i se sprijineau pe vârfurile genunchilor.

— Asta înseamnă că nu aţi reuşit să ajungeţi la un consens?

— Nu aş merge atât de departe, spuse Lah. Am decis că trebuie să ştim cine eşti înainte să acceptăm să te ducem unde doreşti. Şi pentru că pari reticent să ne spui, vom lua legătura cu Bal'demnic.

Plagueis o privi cu ochi plini de dezamăgire.

— Căpitane, v-am spus tot ce trebuie să ştiţi.

Woebegone se clătină uşor.

— Am ieşit din hiperspaţiu, spuse Lah.

În mintea lui, Plagueis îl auzi pe Darth Tenebrous spunând: *Pentru noi, cei care ne afundăm în Forţa, viaţa normală este puţin mai mult decât o scuză. Singurele noastre acţiuni care contează sunt cele pe care le întreprindem în serviciul părţii întunecate.*

— Nu pot permite asta, căpitane, îi spuse el.

Expresia ei se aspri.

— Mi-e teamă că va trebui.

El fusese conştient de la începutul conversaţiei că blasterul ei era pregătit de tragere şi acum mâna ei se întinse spre el. Caninii ascuţiţi străluceau în gura ei uşor deschisă. Chiar

crezuse el, cu adevărat, că se poate aranja o înţelegere cu membrii temperamentali şi imaturi ai echipajului de pe *Woebegone*? Soarta lor fuseseră pecetluită din momentul în care Plagueis zărise nava pe terenul de aterizare. Posibilitatea de a se ajunge la orice altă concluzie era ficţiune. Din acel prim moment, toate fuseseră închise într-o serie inevitabilă de evenimente. Forţa îi reunise în conflict. Chiar şi Lah trebuie să fi simţit asta.

Plagueis îi spuse:

— Nu o face, căpitane.

Dar, deja, avertismentul nu era altceva decât simple cuvinte.

Capitolul 4: SEMNIFICAŢIA MORŢII

Woebegone tocmai revenise la spaţiul real atunci când senzorii audio ai lui 11-4D înregistrară sunete neobişnuite dinspre pupa: un clic de activare, un şuier prelungit de energie, o biciuire cu vrecvenţă schimbată, o exhalare împiedicată a respiraţiei. Sunetele au fost urmate de o scurgere bruscă de căldură de pe coridorul ce accesa calele de marfă şi ceea ce ar fi putut fi interpretat ca o rafală de vânt. Doar prin ajustarea ratei de intrare a fotoreceptorilor săi droidul fu capabil să identifice ceaţa care intră în spaţiul cabinei ca fiind un mascul Muun îmbrăcat într-o mantie cu glugă, pantaloni şi cizme uşoare care îi ajungeau până la gambe.

Maa Kaap, PePe, Wandau şi Zuto se întoarseră la unison în timp ce Muunul execută o oprire care-l materializă la câţiva metri de locul în care cei patru erau aşezaţi. Încleştat în mâna dreaptă era un dispozitiv cu lamă energetică de culoare roşie-intensă pe care baza de date a droidului o recunoscu drept sabie de lumină – o armă folosită aproape exclusiv de către membrii Ordinului Jedi. Şi totuşi recunoaşterea determină un moment de nedumerire. Jedi era cunoscuţi ca fiind gardienii păcii şi executorii justiţiei, dar comportamentul Muunului – dispunerea membrelor lui lungi, expresia sălbatică al maxilarului ieşit în afară, sclipirea galbenă din ochii lui – sugera orice altceva dar nu pace. În ceea ce priveşte justiţia, 11-4D nu îşi putea aminti niciun moment în care cei patru membri ai echipajului să fi făcut vreo infracţiune care să justifice pedeapsa capitală.

Cu sabia de lumină zumzăind care i se balansa în mâna stângă, Muunul rămase tăcut, lăsându-şi postura să vorbească despre intenţia sa nefastă. În schimb membrii echipajului, realizând că erau acuzaţi pe nedrept, se ridicară în picioare, ducând mâinile în acelaşi timp la armele lipite de şolduri şi coapse. Faptul că Muunul le permise să facă acest lucru îi furniză 11-4D încă un mister – doar până când realiză faptul că Muunul îşi dorea o luptă.

Droidul se întrebă ce a putut spune sau ce a făcut căpitanul Lah pentru a stârni atâta mânie în Muun. Rememoră faptul că ea îşi pregătise blasterul pentru tragere. Decisese că

problemele pe care Muunul le reprezenta pentru *Woebegone* puteau fi rezolvate cel mai bine ucigându-l, subapreciindu-i în întregime capabilităţile? Indiferent de asta, era evident că Muunul credea că întregul echipaj era complice la acţiunile căpitanului Lah şi era decis să ia asupra sa aplicarea celui mai crud tip de pedeapsă. 11-4D, presupunând că asta îl va include şi pe el, iniţie imediat o serie de rutine redundante care să facă copii de rezervă şi să stocheze datele, pentru a furniza o dovadă a ceea ce urma să se întâmple.

Imaginea de buimăceală din cabină rezistă doar o clipă, până când Wandau, care servise ca bodyguard pentru un Hutt faimos, sări în acţiune, ridicând blasterul şi deschizând focul chiar în timp ce alerga să se adăpostească în spatele unuia dintre pereţii etanşi. Cu o secundă întârziere, Maa Kaap îşi ridică arma şi trase o grindină continuă de fulgere de blaster către Muun. În acelaşi moment Zuto şi PePe, ghemuiţi până aproape de punte, ţâşniră înainte într-o încercare de a-l ataca din flancuri pe adversar şi de a-l plasa în centrul unui foc încrucişat mortal.

Din pasajul care ducea către cabina de pilotaj se auzeau sunetele rapide de paşi ale pilotului Blir' şi navigatorului Dresselian al navei, Semasalli. 11-4D ştia că monitorizaseră imaginile din cala de marfă şi se gândi că, probabil, fuseseră martorii oricărei sentinţe pe care Muunul o aplicase căpitanului Lah.

Reacţia Muunului la barajul de fulgere convergente necesită chiar mai multă putere de procesare decât avea droidul la dispoziţie. Folosind o combinaţie de mişcări ale corpului, sabie de lumină şi mână dreaptă goală, acesta evită agil, devie sau returnă fiecare lovitură care îl vizase. Pierzând câte puţin din energie, fulgerele ricoşau de pe punte şi din pereţii etanşi, pornind alarmele, provocând comutarea pe iluminatul de urgenţă şi stârnind cascade de spumă anti-incendiu din recipientele cu aerosoli de pe tavan. Imediat ce Balosarul şi Dresselianul au intrat în cabină trapele au închis coridoarele, împiedicând orice scăpare din încăierare. Doar abilitatea lui 11-4D de a calcula traiectorii şi de a reacţiona instantaneu la pericol, l-a ajutat să nu fie atins de vreunul dintre numeroasele ricoşee.

Fiind atent la Blir' şi Semasalli, Muunul lansă sabia de lumină într-un arc răsucit care tăie antenele şi scalpul

Balosarului şi majoritatea umărului stâng ridat al Dresselianului, înceţoşând aerul, deja agitat, cu sânge de culoare albastru-verzui. În timp ce alarmele continuau să urle şi spuma continua să ţâşnească, Blir' se încovoie şi căzu în faţă pe puntea alunecoasă, în timp ce Semasalli, ţipând de durere, se prăbuşi într-o parte, întinzând inutil o mână spre ciotul retezat al celeilalte.

Muunul abia slăbise puţin mâna încleştată pe sabia de lumină când Wandau zbură din adăpostul său pentru a-l ataca pe Muun, trăgând cu blasterul încontinuu, aşa cum încă făcea Maa Kaap. De data aceasta, însă, Muunul a întins doar mâna dreaptă şi a absorbit fulgerele. Traversând de-a lungul braţului şi peste pieptul său îngust, energia păru să-i ţâşnească din mână ca o încurcătură de electricitate albastră care şuieră din degetele conice, lovindu-l în plin pe Wandau şi ridicându-l până la tavanul de susţinere înainte de a cădea grămadă pe puntea murdară, arătând ca şi cum oasele lui s-ar fi transformat în praf.

În lumina roşie intermitentă, ochii lui Maa Kaap urmăriră ascensiunea şi căderea camaradului său frânt. Deoarece blasterul său se golise, Zabrakul scoase o lamă vibratorie din teaca de la centură şi se avântă spre Muun, intenţionând să-şi înfigă lungul braţ drept în gâtul fusiform al Muunului.

Muunul ridică sabia de lumină, dar în loc să pareze lovitura lui Maa Kaap, el dansă şi se răsuci în afara razei de acţiune a lamei vibratorii şi începu să pareze pumnii şi loviturile de arte marţiale ale Zabrakului, până când o lovitură laterală în torace îl trimise pe Maa Kaap prin aer de-a lungul cabinei şi-l trânti de peretele despărţitor. Receptorii audio ai lui 11-4D înregistrară pocnetul coloanei vertebrale a Zabrakului şi explozia arterelor pulmonare.

Acum, Zuto şi PePe se aruncară spre Muun din ambele părţi şi chiar reuşiră să pună mâna pe el. Dar parcă Muunul s-ar fi transformat în piatră. Kaleeshul şi Aqualishul l-au atacat cu dinţii şi ghearele, dar fără vreun efect perceptibil. Iar când Muunul se sătură, poziţionă sabia de lumină direct în faţa lui şi se răsuci printre ei, tăind faţa colţuroasă a lui PePe şi botul bont şi mustăcios al lui Zuto. Senzorii olfactivi ai lui 11-4D detectară ţâşnirea de feromoni care semnala moartea Kaleeshului. Pe de altă parte, Zuto – deşi cu sângele curgând şi gemând de durere – putea fi salvat dacă era tratat la timp.

Îndreptându-se din poziţia cu picioarele depărtate, Muunul dezactivă sabia de lumină şi privi fiinţele pe care le ucisese sau le mutilase cu o exactitate înfiorătoare. Ochii lui galbeni îl priviră pe 11-4D, dar numai pentru o clipă, apoi fixă sabia de lumină la curea şi se duse repede la cea mai apropiată victimă, care se întâmplă să fie Doo Zuto. Lăsându-se într-un genunchi alături de el, Muunul se uită atent la corpul zvâcnind al Aqualishului, dar la ceea anume mai exact, droidul nu putu să deducă. Ochii marini bombaţi ai lui Zuto păreau să-şi implore atacatorul pentru ajutor, dar Muunul nu făcu nimic pentru a opri fluxul de sânge sau pentru a oferi alinare.

Rămase lângă Aqualish câteva momente, apoi se mută repede la Maa Kaap, din a cărui cavitate toracică zdrobită sângele făcea baloane la fiecare respiraţie superficială. Din nou, Muunul îşi aruncă ochii peste victima sa, de la faţa tatuată a lui Maa Kaap până la picioarele mari. Cu ochii închişi, Muunul adoptă o postură care sugera o concentrare intensă sau meditaţie şi Maa Kaap redeveni brusc conştient, cuprins de panică. OneOne-FourDee se concentră pe pulsul Zabrakului şi îl găsi regulat – dar numai pentru un moment. Apoi ritmul bătăilor inimii lui Maa Kaap redeveni neregulat şi respiraţiile începură să-i bâlbâie din plămâni. Foarte curând, era mort. Muunul păru frustrat, iar dezamăgirea îi crescu când constată că Blir' murise, de asemenea. Petrecu doar un moment să-l evalueze pe Semasalli înainte să meargă la Wandau, care era conştient, deşi era paralizat de la talie în jos.

— Îţi dezonorezi moştenirea şi arma, Jedi, reuşi să zică Wandau. Ai fi putut folosi... Forţa pentru a ne obliga să facem ce doreai. Nu numai că am văzut asta, dar am experimentat-o.

Faţa Muunului se contorsionă de dezgust.

— Dacă ai atât de puţină voinţă, spuse el în limba speciei lui Wandau, atunci nu îmi eşti de niciun folos, Klatooinianule.

Şi îl omorî cu un pocnet din degetul mare şi cel mijlociu.

Treptat stropii din tavan se atenuară şi alarmele se opriră. Terminând de examinat cadavrul, Muunul se ridică şi se întoarse încet spre droid.

— La ce nume răspunzi?

— OneOne-FourDee, domnule.

— Poţi pilota această navă, OneOne-FourDee?

— Da, domnule. După o pauză, droidul întrebă: Doriţi să ejectez vreunul dintre cadavre sau să mut supravieţuitorii în cala de la mijlocul navei?

Muunul îşi cercetă lucrarea.

— Lasă-i.

Îşi dădu jos mantia udă şi o atârnă pe un scaun, dezvăluind o a doua sabie de lumină fixată pe centura lui.

— Căpitanul Lah a afirmat că ai cunoştinţe medicale.

— Da, domnule.

Întorcându-se cu spatele la 11-4D, Muunul îşi ridică tunica îmbibată de sânge de pe patea de jos a spatelui său umflat.

— Eşti capabil să repari asta?

Droidul îşi focusă fotoreceptorii şi senzorii olfactivi.

— Rana prezintă semne de infecţie şi putrefacţie, domnule, dar da, o pot repara.

Muunul îşi coborî tunica şi scoase un comunicator dintr-un buzunar al mantiei. Activând dispozitivul, petrecu un moment introducând date, apoi întoarse ecranul astfel încât 11-4D să-l poată citi.

— Setează cursul navei pe aceste coordonate, apoi urmează-mă în cabina căpitanului.

— Mai doriţi şi altceva, domnule?

— Pregăteşte mâncare şi băutură. Sunt lihnit de foame.

* * *

Cu *Woebegone* călătorind prin hiperspaţiu, Plagueis stătea întins în cuşeta căpitanului, cu un plasture bacta care-i acoperea rana de pe spate, gândindu-se la rezultatele încercărilor sale de a prelungi viaţa acelor membri ai echipajului care supravieţuiră luptei. Chiar şi atunci când avusese succes în repararea vaselor de sânge şi a organelor deteriorate, rezultatele au fost temporare, întrucât nu a fost în măsură să influenţeze sau să atragă midiclorieniile pentru a-l ajuta. Apelarea la Forţă pentru a repara arterele, muşchii sau oasele rupte nu era mai dificilă decât ridicarea lespezilor de piatră. Dar astfel de reparaţii aveau prea puţine efecte asupra corpului eteric al unei fiinţe, care era în esenţă domeniul midiclorieniilor, în ciuda prezenţei lor fizice în celulele vii.

Dintre membrii echipajului navei, căpitanul Lah fusese cea mai puternică în Forţă, dar ea nu mai putea fi ajutată atunci când ajunse la ea. Dacă nu ar fi fost o anumită superficialitate din partea sa, datorată oboselii şi pierderii de sânge şi reflexele ei foarte rapide, sabia de lumină ar fi putut străpunge doar gâtul şi coloana vertebrală cervicală. Dar ea se învârtea în momentul impactului, iar lama înroşită o decapitase. Zabrakul, de asemenea, avusese un număr de midiclorienii uşor mai mare decât era normal, dar nu suficient de mare pentru a-l face sensibil la Forţă. Cât de diferită fusese observarea comportamentul midiclorieniilor Zabrakului în comparaţie cu cele al lui Darth Tenebrous, cu doar două zile în urmă!

Jedi efectuau periodic analize de sânge pentru a verifica numărul midiclorieniilor din potenţialii începători, dar Plagueis trecuse dincolo de necesitatea unor astfel de măsurători simple. Nu numai că putea să simtă puterea Forţei cuiva, dar putea de asemenea percepe midiclorieniile care individualizau fiinţele puternice în Forţă. Era acea abilitate a părţii întunecate care a permis generaţiilor întregi de Sith să localizeze şi să antreneze recruţi. Dispersia midiclorieniilor în momentul morţii fizice era, în lipsa unui termen mai bun, inexorabilă. Analogic cu confruntarea sa cu echipajul de pe *Woebegone*, momentul morţii părea să fie fixat cumva în spaţiu şi timp. Conform educaţiei sale Sith, deoarece căpitanul Lah şi ceilalţi fuseseră, într-un anumit sens, morţi din momentul în care privirea lui Plagueis se coborâse asupra navei, însemna că midiclorieniile care trăiau în presupusă simbioză cu ei trebuiau să se fi pregătit pentru a fi reintegrate în rezervorul de energie vitală care era Forţa, cu mult timp înainte ca Plagueis să fi urcat pe navă. Încercările sale de a-i salva – de a prelungi acea stare de simbioză – erau comparabile cu utilizarea unui burete pentru a bara un râu învolburat. Şi totuşi Lorzii Sith din vechime se spune că puteau să atragă energiile eliberate în timpul morţii pentru a-şi prelungi propriile vieţi, precum şi vieţile altora. Din păcate, la fel ca tehnica transferului de esenţă, acele cunoştinţe antice fuseseră pierdute.

Simţind că nava revine în spaţiul real, Plagueis se ridică din cuşetă, se îmbrăcă şi merse spre faţa navei, trecând peste cadavrele împrăştiate în cabina principală, cu plăcile de punte acoperite cu lichid antincendiu şi băltoci de sânge înnegrit, şi

prin coridoarele duhnind a moarte. Unul dintre membrii echipajului, Dresselianul cu un braţ, era încă viu, dar comatos.

În cabina de jos a navei, droidul stătea nemişcat la consola de control. Dincolo de ferestrele de oţel transparent, stelele numeroase atârnau în spaţiu.

— Domnule, ne apropiem de coordonatele furnizate de comunicatorul dumneavoastră, spuse droidul fără să se întoarcă.

Plagueis se instală pe scaunul pilotului, care abia se potrivea cu corpul său lung.

— Cum ai ajuns să fii la bordul acestei nave, droidule?

— În trecut am servit într-o unitate medicală din Obroa-skai.

— În ce domeniu?

— Cercetări, pe lângă efectuarea pe fiinţe din diverse specii a unei largi game de intervenţii chirurgicale.

Plagueis privi la droid.

— Asta explică numeroasele tale apendice.

— Da, domnule. Însă cele pe care le port în prezent au fost modernizate când am devenit proprietatea căpitanului Lah, ca să pot servi mai bine nevoilor din *Woebegone*.

— Şi cum ai devenit proprietatea căpitanului?

— Cred, domnule, că am fost acordat căpitanului Lah în schimbul plăţilor datorate pentru anumite mărfuri. De asemenea, este convingerea mea că schimbul ar fi trebuit să fie temporar...

— Dar căpitanul Lah a decis să te păstreze.

— Da, domnule. A decis să mă păstreze. Îmi pare rău să spun că nu pot să-i explic motivele şi nu am încercat niciodată să întreb.

Plagueis dădu din cap.

— Aceasta este o calitate bună la un droid.

— Înţeleg de ce poate fi, domnule.

— Spune-mi, droidule, care este consecinţa posibilă a nivelului scăzut de theloxină într-un Pau'an?

OneOne-FourDee nu ezită.

— O posibilă consecinţă ar fi o creştere a vitezei de oxidare, ceea ce duce la creşterea unui guşe exoftalmice, care la rândul ei ar afecta producţia de roaamină din lobii anteriori ai glandei lutiare.

— Şi?

— Un rezultat ar putea fi gigantismul, cu mult peste normal pentru un Pau'an.

— Şi dacă se întâmplă asta?

— Ganglionii de legătură care alcătuiesc sistemul nervos autonom şi controlează secreţia glandulară pot induce o accelerare a muşchilor circulari ai sfincterului tractului digestiv, rezultând în xeroftalmie.

— Deci eşti, de asemenea, diagnostician.

— Într-o mai mică capacitate, domnule.

Dincolo de hublou, pe fundalul unei monstruoase planete inelare, creştea o staţie spaţială ce se rotea pe o orbită fixă în apropierea unei luni cu foarte multe cratere. Fiind o amestecătură interconectată de module cu cupolă, staţia dispunea de două braţe lungi şi pătrăţoase, la care erau andocate nave de diferite dimensiuni. Plagueis solicită unele date pe afişajul comunicatorului său şi îl plasă în vizorul lui 11-4D.

— Transmite acest cod prin comunicator.

Droidul îşi îndeplini sarcina şi aşteptă răspunsul în timp ce difuzoarele din cockpit pârâiau de sunete.

— Cargobot neidentificat, Turnul spaţial al staţiei *Deep Space Demo and Removal* a recepţionat cererea dumneavoastră. Dă-ne un moment pentru a vă autentifica transmisia.

— Aşteptăm autentificarea, spuse Plagueis.

— Cargobot, ai primit aprobare de andocare, răspunse vocea o clipă mai târziu.

— Conduc eu nava, spuse Plagueis, aplecându-se înainte pentru a prelua manşa.

Ca măsură de precauţie, staţia îi direcţionă către o dană la capătul îndepărtat al celui mai mare dintre cele două braţe.

— Mă vei însoţi în cala de aterizare, îi spuse Plagueis droidului când dezactivă motoarele navei. Ridică rampa de îmbarcare după ce ieşim şi activează sistemul anti-intruziune. Nimeni nu se îmbarcă pe *Woebegone* fără acordul meu.

— Înţeleg, domnule.

În întunecata cală de aterizare aştepta o femelă Nikto şi un tânăr mascul Dug de culoare roşcată, susţinuţi de un contingent pestriţ de fiinţe înarmate. Coborând gluga mantiei pe

când se apropia, Plagueis o văzu pe Nikto înţepenind şi făcând semn celor din spatele ei să părăsească imediat zona.

— Magister Damask, începu ea în Bazică, dacă aş fi ştiut dinainte...

Plagueis i-o tăie.

— Acesta nu este o vizită cu public.

— Desigur, Magister. Oricum, doriţi să-l înştiinţez pe Boss Cabra de vizita dumneavoastră?

— Este pe staţie?

— Nu, domnule. Dar poate fi contactat prin comunicator.

— Nu va fi necesar, spuse Plagueis. Îl voi contacta chiar eu.

— După cum doriţi, Magister. Ce servicii vă poate oferi staţia?

Plagueis făcu un gest nonşalant către cargobot.

— Nava asta trebuie să fie sigilată şi mărunţită.

— Fără a salva nimic? spuse Dugul.

Plagueis se uită la el.

— Am spus *sigilată şi mărunţită*. Ai nevoie să o auzi a treia oară?

Dugul îşi dezveli dinţii.

— Tu ştii cu cine vorbeşti, Muunule?

Plagueis aruncă o privire tăioasă spre femela Nikto.

— Cine este acest căţeluş?

— Căţeluş? repetă Dugul înainte ca Nikto să poată interveni.

— Cel mai tânăr descendent a lui Boss Cabra, Magister, spuse ea repede oprind Dugul cu braţul stâng întins. Nu dorea să fie lipsit de respect.

Plagueis îl privi din nou pe Dug.

— Cum te cheamă, căţeluşule?

Picioarele din spate ale Dugului erau încordate pentru un salt, dar Nikto se roti repede, dându-i o palmă peste botul lung cu nări largi şi strângându-l cu o mână de trahee.

— Răspunde-i! strigă ea în faţa lui rânjită. Cu respectul cuvenit!

Dugul se înmuie şi scânci, deşi cu siguranţă mai mult de umilinţă decât de durere.

— Darnada, chiţăi el în cele din urmă.

— Darnada, repetă Plagueis înainte de a se adresa femelei Nikto. Poate că tânărului Darnada ar trebui să i se pună botniţă pentru a-l împiedica să pună în pericol relaţiile de afaceri ale tatălui său.

— Impertinenţa lui reflectă lipsa de experienţă, Magister, spuse Nikto ca o scuză jalnică. Îi aruncă lui Darnada o privire ameninţătoare înainte de a continua. Aveţi încredere că ordinele dumneavoastră cu privire la navă vor fi respectate în întregime, Magister.

— De asemenea, voi avea nevoie de o schimbare de garderobă şi de o navă alimentată, cu pilot.

— Îi pot da pilotului o destinaţie dinainte?

— Muunilinst.

— Desigur, Magister. Şi care sunt instrucţiunile dumneavoastră cu privire la droid?

— Instrucţiuni?

— Droidul trebuie mărunţit împreună cu nava?

Plagueis se uită peste umăr la 11-4D.

— Cât de mult din memoria ta poate fi ştersă fără a altera protocoalele medicale?

— Am un design modular, spuse droidul. Memoria mea poate fi ştearsă în întregime sau în funcţie de parametrii pe care îi stabiliţi.

Plagueis se gândi la asta.

— Rămâi cu nava până va fi lichefiată. Aştept o înregistrare audio-video completă.

OneOne-FourDee îşi ridică apendicele din partea dreaptă într-un gest de confirmare.

— În slujba dumneavoastră, Magister Damask.

Capitolul 5: ÎNTOARCEREA ACASĂ

Cei îndeajuns de norocoşi care au vizitat Muunilinst cu decenii înaintea Războiului Clonelor au remarcat adesea că planeta fusese binecuvântată cu cele mai frumoase ceruri din galaxie. Pentru a menţine acel tărâm albastru curat – pentru a împiedica să fie pătat de navele, navetele şi ambarcaţiunile ce aterizau – Muunii ridicase cel mai costisitor turn de legătură cu spaţiul de acest fel oriunde în afara Nucleului. La fel de eficient pe cât era de luxuriant, complexul cunoscut sub numele afectuos de „Pâlnia financiară”, lega *Oraşul Orbital Portul Înalt* de capitala planetară, Harnaidan, care funcţiona ca centru nervos al Clanului Bancar InterGalactic. În timp ce turnul impunător părea să vorbească despre deosebita atenţie a Muunilor pentru estetică şi ecologie, adevăratul scop era să-i împiedice pe vizitatori să pună piciorul pe Muunilinst protejând astfel bogăţia de resurse a planetei şi păstrând secretul stilului de viaţă îndestulat al celor care urcaseră în vârful lanţului trofic.

Din colţul său îndepărtat al Inelului Exterior, Muunilinst îşi exercita influenţa în tot spaţiul cunoscut şi până la jumătatea distanţei până la cel mai apropiat roi stelar satelit al galaxiei. Datând de la fondarea Republicii, Clanul Bancar a finanţat guverne, a favorizat înţelegeri şi a sponsorizat nenumărate bresle de comerţ, corporaţii comerciale şi carteluri de transportatori. Într-un sens foarte real, Clanului Bancar InterGalactic a dictat declinul şi afluxul de avere de la Nucleu până la Inelul Exterior. Rar era ridicată o clădire pe Coruscant fără aprobarea Clanului Bancar, rar părăsea o navă stelară şantierele de la Kuat, Bilbringi sau Fondor fără să fi intermediat afacerea Clanul Bancar InterGalactic şi rar aveau loc alegeri pe Corellia sau Commenor fără ca Muunii să fie consultaţi. Muunii au realizat toate aceste lucruri cu o seninătate meticuloasă care contrazicea funcţionarea frenetică a minţii lor matematice. Exceptând cazurile când era vorba de colectarea datoriilor restante, Muunii, păreau la prima vedere a fi o specie greoaie şi blândă, deşi oarecum arogantă, cu o natură ascetică, care era în deplină concordanţă cu corpurile lor suple şi care s-a reflectat în arhitectura simplă, dar armonioasă a oraşelor lor. La fel de palid ca Muunii însăşi, *Oraşul Orbital Portul Înalt* încorpora elementele

de design pe care le preferau cel mai mult: interioare cu cupole, ferestre arcuite în partea de sus, coloane canelate, buiandrugi şi frize neîmpodobite. Printre aceste cartiere cu clădiri de piatră artificială, umblau grupuri mari de Muuni şi se amestecau fără grabă, dar cu scop bine definit, păstrând un ton conversaţional zgomotos care părea pentru unii vizitatori ca o reminiscenţă a limbii vorbite a maşinilor gânditoare.

Îi asistau droizi de toate tipurile şi lucrători vizitatori din lumile apropiate: Bescane, Jaemus, Entralla şi altele. În orice zi, vizitatorul îi putea observa pe trimişii de pa Yagai, Gravlex Med sau Kalee, împreună cu Huttii de pe Drixo sau înrudita Progga. Dar ceea ce puteai vedea cel mai mult, în număr copleşitor, erau membrii Clanul Bancar – finanţatori, contabili, avocaţi – îmbrăcaţi în veşmântul lor cu semnătura *Palo Fiduciary*: pantaloni pe corp şi cizme verzi, tunici verzi cu gulere rotunde şi pelerine verzi cu umeri bufanţi. Unii erau însoţiţi de alaiuri de soldaţi îndesaţi, cu pielea întunecată şi nasul plat de pe planeta Iotra, cu trup de sportiv şi care având arme ceremoniale.

În acea zi, tăind prin marea verde ca nişte prădători marini, venea un grup în formă de pană de Muuni îmbrăcaţi în mantii şi bonete negre, păziţi de un contingent de războinici Echani cu capetele galbene ai căror ochi argintii săgetau vigilent, şi ai căror combinezoane metalice mascau pielea lor translucidă. În partea din faţă a grupului mărşăluia un Muun mai în vârstă, cu bărbia despicată şi umeri aplecaţi, care se îndrepta direct către staţia de control vamal a *Portului Înalt*, unde aşteptau Hego Damask – aşa cum era cunoscut Plagueis de toată lumea, în afară de regretatul Darth Tenebrous – şi 11-4D, în mijlocul unui contingent de personal de securitate.

— Am venit imediat ce ne-a înştiinţat Departamentul de Emigrare al *Portului Înalt*, spuse Larsh Hill. Dacă ne-aţi fi contactat de la staţia *Deep Space Demo and Removal*, am fi putut trimite o navă, în loc să vă bazaţi pe ospitalitatea aparentă a lui Boss Cabra.

— Nimeni nu pare să creadă că sunt capabil să-mi găsesc singur drumul spre acasă, spuse Damask.

Faţa lungă a lui Hill se zbârci.

— Nu înţeleg.

— Nu este important să o faceţi. Este suficient să spunem că expedierea unei nave ar fi dus doar la o întârziere suplimentară.

Ca şi Hill şi cei şase din grupul lui, capul chel al lui Damask era acoperit cu o bonetă îngustă şi tivul mantiei lui negre mătura podeaua lustruită.

— Eraţi aşteptat cu zile în urmă, spuse Hill, cu o notă de exasperare.

— Evenimente neprevăzute m-au împiedicat să revin mai devreme.

— Oricum, presupun că a fost o călătorie încununată de succes.

— Presupuneţi corect.

Hill se relaxă oarecum.

— Nu ar trebui să zăbovim aici mai mult decât e necesar. Transportorul aşteaptă.

La invitaţia lui Hill, Muunul cu mantie neagră începu să o ia spre turbolifturile turnului, patru dintre războinici cu combinezoane argintii flancându-i pe Damasc şi pe droidul care mergea în spatele lui.

— Şchiopătaţi, spuse Hill cu o urgenţă discretă. Sunteţi rănit?

— Mă vindec, spuse Damask. Nu mai vorbiţi despre asta.

— Am putea amâna Adunarea…

— Nu. Va avea loc aşa cum este programată.

— Sunt uşurat să aud asta, spuse Hill, deoarece mulţi dintre oaspeţi sunt deja în drum spre Sojourn.

Grupul se afla la jumătatea drumului spre turbolifturi când o grupare de oficiali ai Clanului Bancar le tăiat în mod intenţionat calea, forţându-i să se oprească. Lider evident al grupului, un Muun de vârstă mijlocie, se desprinse de restul şi veni în faţă.

— Magister Damask, spuse el. Ce surpriză să te întâlnesc aici, prin mulţime.

Damask adoptă un rânjet slab.

— Vă excludeţi pe dumneavoastră, desigur, domnule Preşedinte Tonith.

Tonith împietri.

— Doar trecem pur şi simplu printre ei.

— Aşa cum facem şi noi, spuse Damask, făcând semn către Hill şi restul.

— Ai călătorit, Magister?

— O călătorie de afaceri, domnule Preşedinte.

— Desigur. Fu rândul lui Tonith să zâmbească slab. Dar în acest caz, poate că nu ai auzit, Senatul este pe punctul de a crea zone suplimentare de liber schimb în teritoriile de pe Inelul Exterior. În ciuda a ceea ce înţeleg că au fost eforturi considerabile din partea dumneavoastră împotriva acestui lucru, cartelurile de transportatori se confruntă cu pericolul de a fi ruinate şi, chiar dacă nu, cu siguranţă vor trebui să facă faţă concurenţei acerbe a companiilor începătoare. Atât lumile Nucleului cât şi cele ale Inelului Exterior ar trebui să beneficieze foarte mult de pe urma acestui aranjament, nu sunteţi de acord?

Damask înclină capul într-o plecăciune de recunoaştere.

— Nu am auzit, Magister. Cui îi putem mulţumi pentru că i-a influenţat pe liberali să adopte amendamentul?

— Printre altele, Ordinul Jedi a făcut lobby cu succes.

— Atunci trebuie să fie foarte bine.

— Trebuie să ne gândim, spuse încet Tonith. Nu este îmbucurător faptul că, în schimb, Federaţia Comerţului se va bucura acum de privilegii depline de vot în Senat.

— Ei bine. Întotdeauna apar aranjamente de un fel sau altul în interiorul Senatului.

Tonith se apleacă uşor spre Damask.

— Cu toate acestea, mulţumesc pentru sugestia de a investi în companiile de transport de pe Inelul Exterior şi de pe Ruta Perlemian. Rezultatele au arătat că este un chilipir.

— Oricând şi oriunde pot fi de folos, domnule Preşedinte.

Tonith se îndreptă.

— Tatăl clanului tău ar fi mândru.

Damask îl privi pe Tonith în ochi.

— Îl consider ca fiind un compliment.

— Cum altfel m-aş fi putut exprima, Magister?

Când membrii Clanului Bancar plecară şi grupul Damask era din nou în mişcare, Damask aruncă o privire spre Hill.

— Într-o zi, îl vom răsturna pe Tonith de pe piedestalul lui înalt.

Hill zâmbi cu ochii.

— Sper să fiu în viaţă în ziua aceea. Dar să ştii, Hego, tatăl tău ar fi mândru. În ciuda sarcasmului Preşedintelui Tonith.

— Aţi şti mai bine decât majoritatea.

Ajuns la turbolifturile turnului, Hill le făcu semn celorlalţi în afară de Damask spre un lift separat, dar Damask spuse:

— Droidul va merge cu noi.

Hill îl evaluă pe 11-4D în timp ce cei trei au intrat în turbolift.

— O achiziţie nouă?

— Un fel de premiu, spuse Damask.

Hill nu continuă subiectul.

— Veţi merge la reşedinţa dumneavoastră sau la Aborah?

— Direct spre insulă. Droidul mă va însoţi.

— Voi face aranjamentele necesare.

Damask coborî vocea pentru a întreba:

— Suntem în siguranţă aici?

— Complet.

Damask se întoarse pentru a-l privi pe Muunul mai înalt şi mai în vârstă.

— Rugess Nome a murit.

— Bithul? spuse Hill cu uimire. Cum? Unde?

— Nu are nicio relevanţă, spuse Damask, amintindu-şi întâmplarea. În cele din urmă, proprietăţile aflate pe numele lui vor trece la noi, dar asta nu va fi în viitorul apropiat deoarece este puţin probabil ca trupul său să fie vreodată găsit.

Hill nu se deranjă să ceară detalii.

— Vom permite trecerea unui an standard. Apoi, vom solicita instanţei de succesiune să pronunţe o decizie – cel puţin pentru activele care sunt ale noastre prin contract. Tu eşti executorul, în orice caz, nu-i aşa?

Damask dădu din cap.

— În cele din urmă, vom lichida cea mai mare parte a averii. Dar există mai multe... curiozităţi antice pe care intenţionez să le păstrez. Voi pregăti un inventar. Între timp vreau să vă familiarizaţi cu o lume numită Bal'demnic. După ce o veţi face, veţi achiziţiona drepturile miniere pentru întreaga peninsulă nord-estică a continentului principal. Cumpăraţi cât de multe proprietăţi puteţi, de la linia ţărmului până la munţii centrali. Vă voi da coordonate specifice.

Incertitudinea atinse caracteristicile puternice ale lui Hill.

— Ne aventurăm în afaceri miniere acum?

— Când va fi timpul potrivit. Folosiţi intermediari care să nu atragă atenţia asupra noastră. Bănuiesc că va trebui să mergi până la vârf pentru a achiziţiona ceea ce avem nevoie. Indigenii vor fi dificili în negocieri, dar sunt încrezător că pot fi convinşi. Târguieşte-te cât vrei tu, dar până la urmă poţi cheltui oricât.

— Bal'demnic este atât de importantă?

— Am o presimţire, spuse Damask.

Coborând rapid, turboliftul turnului străpunse straturile de nori de un alb pur, dezvăluind o panoramă curbă a oceanului acvamarin, câmpiile maro pal şi pădurea perenă. Şi, direct mai jos, se vedea lucrul despre care se spunea că-ţi taie respiraţia: oraşul Harnaidan, înnobilat cu structuri neo-clasice la fel de falnice precum turnurile vulcanice care îl înconjurau şi acasă a cincizeci de milioane de Muuni, care trăiau într-un peisaj urban care era o capodoperă de artă şi design ordonat. Pentru unii, era antiteza celor mai multe capitale planetare: anti-Coruscant; anti-Denon.

— La ce ne putem aştepta la Adunare? întrebă Damask, întorcându-se cu spatele la peisaj.

— Gardulla a solicitat o audienţă.

— Nu am obiceiul să stau de vorbă cu Huttii.

— Îţi cere ajutorul în medierea unei dispute.

— Cu cine?

— Cu Clanul Desilijic.

Damask dadu din cap cu bună ştiinţă.

— Asta durează de ceva timp. Ce altceva?

— Reprezentanţii din Yinchorr vor fi acolo.

— Bun. Holotransmisiile au limitele lor.

— De asemenea, vor participa membri ai Federaţiei Comerţului şi ai Protectoratului Gran.

Damask pufni.

— Nu pot fi mulţumiţi nici unii, nici ceilalţi. Deveni gânditor, apoi spuse: Există o altă mică chestiune pe care trebuie să o soluţionăm. Trimiteţi o invitaţie personală către proprietarii *Subtext Mining*.

Hill îşi frecă bărbia bătută.

— Nu-mi amintesc să avem relaţii cu ei. Are legătură cu Bal'demnic?

Damask ignoră întrebarea.

— Pentru un timp l-au sfătuit pe Nome. Fii sigur că înţeleg că acţionăm într-o confidenţialitate completă.

— Dacă Bithul s-a asociat cu ei, trebuie să vină cu recomandări foarte bune.

— Se poate. Damask îi întoarse spatele lui Hill pentru a privi priveliştea încă o dată. Dar, de fapt, nu văd un viitor strălucit pentru ei.

* * *

Spre deosebire de atâtea alte lumi care au fost examinate şi colonizate de speciile din Nucleu, Muunilinst a dat naştere propriului său tip de fiinţe gânditoare. Agricultori şi pescari, vechii Muuni nu ştiau cât de favorizată era planeta lor până când călătoria interstelară a devenit ceva obişnuit şi metalele preţioase au devenit coloana vertebrală a economiei galactice. Dacă acele vechi milenii de expansiunea nu ar fi fost un timp de pace, Muunii ar fi putut pierde ceea ce aveau în favoarea unei puteri militare; dar aşa, ei au rezistat tuturor încercărilor de exploatare şi au devenit stăpânii propriei lor soarte. Totuşi, ceea ce era o binecuvântare economică a devenit în cele din urmă o povară. Odată ce Muunii au înţeles valoarea celor pe care anterior le considerau ca fiind ceva normal, au avut grijă de bogăţiile lor cu o tenacitate feroce şi au dezvoltat o formă aproape agorafobă de ataşament faţă de lumea lor de origine.

În mijlocul oceanelor puţin adânci ale lui Muunilinst, aceeaşi activitate vulcanică care fertilizase câmpiile vaste, aduse la suprafaţă noi terenuri submarine şi suficiente metale preţioase pentru a alimenta creşterea imperiilor. Munţii care s-au înălţat prin deschiderile în crusta planetară erau plini cu depozite extraordinar de bogate. Presăraţi cu ape calde, pline de crustacee, viermi-tub şi flora bioluminescentă, astfel de „fumegători”, aşa cum erau cunoscuţi, au devenit totodată sursa şi depozitul financiar ale celor mai puternice şi mai prospere clanuri de pe Muunilinst. Mai îndepărtată decât altele, Aborah, care era provincia Clanului Damask de mai multe generaţii, era altfel tipică pentru acei *fumegători* inactivi ale căror vârfuri conice dens împădurite răsăreau din apele calme din Marea Occidentală. Un labirint de tuburi de lavă

interconectate pătrundea adânc în interiorul insulei muntoase; cascadele plonjau de pe înălţimi, şi copacii tămâiaţi parfumau aerul sărat al văilor joase. Transportat de speeder spre Complexul Turn din nordul provinciei Aborah, Plagueis îl conduse pe 11-4D într-un tur al coridoarelor şi peşterilor care constituiau locul lui de singurătate sacrosanctă. Mergând printre numeroşii droizi care erau le urau bun venit în Aborah, Plagueis spuse:

— Te vei simţi ca acasă aici, la fel ca mine.

— Sunt sigur că o voi face, Magister Damask, spuse 11-4D, înregistrând cu fotoreceptorii săi, dintr-o singură privire, o duzină de droizi diferiţi. Droizi scribi, droizi de putere GNK, chiar un prototip de droid chirurgical Ubrikkian.

— Cu timpul, vom avea grijă să-ţi restaurăm apendicele originale, astfel încât să meriţi să fii păstrat.

— Aştept cu nerăbdare, Magister.

Turul începu în camerele cele mai exterioare, care erau amenajate cu mobilier şi obiecte de artă de cea mai înaltă calitate, adunate din toate sectoarele galaxiei. Dar Plagueis nu era nici la fel de ostentativ ca un Hutt şi nici la fel de achizitiv ca un Neimoidian; şi astfel camerele ornamentate au făcut repede loc camerelor de colectare a datelor aglomerate cu receptoare audio-video şi proiectoare HoloNet, şi apoi galeriilor umplute până la refuz de documente şi tomuri antice, înregistrate pe medii variind de la pergament din trunchi de copac până la flimsiplasturi[2], cristale de depozitare şi holocroni.

S-a spus că Muunii detestă literatura şi că le este silă să păstreze înregistrări, altele decât avize de împrumut, tabele statistice şi înscrisuri legale, şi totuşi Plagueis era păzitorul uneia dintre cele mai frumoase biblioteci ce putea fi găsită oriunde în afară de Obroa-skai sau Templul Jedi de pe Coruscant. Aici, îngrijit aranjate, catalogate şi păstrate în cutii cu climatizare, era o colecţie de tratate şi comentarii acumulate peste secole de către Sithi şi agenţii lor de multe ori neştiutori. Istorii antice despre Rakata şi Vjun, texte consacrate Urmaşilor lui Palawa, Academiei Chatos şi Ordinului Dai Bendu, arhive care odată au aparţinut Casei Malreaux, analele Vrăjitorilor din Tund şi ale Reginei Amanoa din Onderon, studii biologice ale ysalamirilor şi vornskrilor din Myrkr şi despre taozinul Va’art.

[2] Flimsiplasturi – folii subţiri de plastic folosite pentru stocarea de informaţii

Anumite specii cu viaţă lungă, precum Wookie, Hutti, Falleeni şi Toydariani, aveau galerii proprii. Mai adânc în munte erau laboratoarele în care Plagueis lucra la ceea ce îl interesa cu adevărat. Închise în cuşti, câmpuri de stază, bioreactoare şi bactacuve erau forme de viaţă aduse pe Muunilinst din toată galaxia – multe de pe planetele cele mai îndepărtate ale galaxiei. Unele erau creaturi instinctuale, iar altele erau semigânditoare. Unele erau recunoscute imediat de 11-4D, altele păreau creaturi alcătuite din părţi împrumutate. Unele păreau recent născute sau eclozate, iar altele arătau ca şi cum ar fi fost ţinute aproape moarte. Multe erau subiectele unor experimente în curs de desfăşurare în ceea ce părea a fi vivisecţie sau încrucişare interspecii, iar altele erau în mod clar în anabioză.

11-4D remarcă faptul că multe dintre animale purtau senzori care le legau de maşini de monitorizare a funcţiilor biometrice, în timp ce alele erau în îngrijirea directă a droizilor specialişti.

În altă parte, în scobitura muntelui erau carcase sigilate încălzite de lumină artificială, pline cu amestecuri de gaze rarefiate şi floră luxuriantă. Şi mai adânc erau centrele de testare încărcate cu maşini complexe şi cu unităţi de răcire cu faţadă de sticlă dedicate depozitării compuşilor chimici, alcaloizilor derivaţi atât din plante cât şi din animale, probelor de sânge şi ţesuturilor şi organelor provenite dintr-o serie de specii.

Plagueis îl lăsă pe 11-4D să rătăcească prin galerii şi laboratoare de unul singur şi apoi să se prezinte înapoi la el.

După câteva ore, droidul reveni spunând:

— Recunosc că sunteţi implicat în cercetări legate de durabilitatea şi hibridizarea speciilor. Dar trebuie să mărturisesc că sunt nefamiliarizat cu multe dintre exemplarele de faună şi floră pe care le-aţi acumulat şi nici cu câteva dintre documentele secrete din bibliotecă. Sunt disponibile date pentru încărcare?

— O parte din ele, spuse Plagueis. Restul vor trebui să fie scanate.

— Atunci sarcina va necesita câţiva ani standard, Magister.

— Sunt conştient de asta. Deşi există o anumită urgenţă, nu ne grăbim.

— Înţeleg, domnule. Există date specifice pe care doriţi să le asimilez pentru început?

Din buzunarul de la piept, Plagueis scoase un cristal de stocare.

— Începe cu asta. Este o istorie a Sith.

Lui OneOne-FourDee îi trebui un moment să-şi cerceteze memoria.

— Am mai multe listări la această rubrică. Una defineşte Sithul ca fiind o sectă antică devotată studiului Forţei. Similară cu Jedi, dar ghidată de principii diferite.

— Asta este destul pentru acum, spuse Plagueis.

— Magister Damask, dacă pot fi atât de îndrăzneţ încât să întreb: care este eventualul dumneavoastră obiectiv?

— Scopul este să-mi extind viaţa la nesfârşit. Să cuceresc moartea.

Droidul îl fixă pe Plagueis cu fotoreceptorii săi.

— Am acces la date despre presupuse „elixiruri ale vieţii” şi „fântâni ale tinereţii”, Magister. Dar toate fiinţele vii mor în cele din urmă, nu?

— Până acum, da, OneOne-FourDee.

Droidul se gândi mai mult la asta.

— Am experienţă în chirurgie de transplant de organe, terapie genetică cu telomeri şi suspensie în carbonit. Dar nimic dincolo de asta.

Buza superioară netedă a lui Plagueis se curbă.

— Atunci, abia ai atins suprafaţa lucrurilor.

* * *

Cu 11-4D afundat în modul de procesare, Plagueis scoase un flacon cu sânge propriu şi-l supuse analizei. În ciuda amplificării recente a puterilor sale el simţea că numărul său de midiclorienii nu crescuse de la evenimentele de pe Bal’demnic şi analiza probei de sânge îi confirmă suspiciunile. Cercetările au stabilit demult că transfuziile de sânge de la persoanele sensibile la Forţă nu au conferit recipienţilor acces la Forţă, deşi sângele cu un număr mare de midiclorienii putea acorda temporar forţă şi rezistenţă. Experienţele cu transfuzie totală au

decurs oribil de groaznic pentru recipienţi, sugerând unora că Forţa impunea o taxă pentru cei care încercau să o altereze.

Midiclorieniile unei persoane păreau să ştie cui aparţin şi deveneau inerte când erau scoase din recipientul iniţial.

În timp ce midiclorieniile păreau să reziste la o manipulare care putea destabiliza echilibrul Forţei, ele rămâneau pasive, şi chiar supuse, în cazul unei fiinţe cu voinţă slabă, manipulată de către una care era puternică în Forţă. Poate că asta explica de ce era de multe ori mai uşor să apelezi Forţa pentru a vindeca pe altcineva decât pe sine. Extinderea vieţii, atunci, ar putea fi legată de ceva la fel de simplu ca voinţa de a face midiclorieniile să creeze celule noi, care să se subdivizeze în voie, crescând numărul acestora la zeci de mii pentru a vindeca sau înlocui celulele deteriorate, îmbătrânite sau metastazice. Midiclorieniile trebuiau să fie constrânse pentru a satisface nevoile corpului, să redea puterea când era nevoie, să repare eventuale răni fizice sau pentru a preveni îmbătrânirea celulelor. Dacă cineva accepta poveştile transmise în înscrisuri şi holocroni, acestea relatau că anticii Sith ştiau cum să realizeze acest lucru. Dar erau Lorzii Sith ca Naga Sadow şi Exar Kun cu adevărat mai puternici ori au beneficiat de faptul că partea întunecată era mai proeminentă în acele epoci apuse? Unii comentatori afirmau că abilitatea de a supravieţui morţii au avut-o cei cu talent pentru vrăjitorie şi alchimie şi că utilizarea unor astfel de practici a precedat de fapt sosirea exilaţilor Jedi Întunecaţi pe Korriban. Dar vrăjitoria a fost folosită mai puţin pentru a prelungi viaţa decât pentru a crea iluzii, monştri şi a învia morţii.

Despre adepţii puternici s-a spus că au putut să satureze atmosfera planetelor cu energia părţii întunecate, să oblige stelele să explodeze sau să inducă paralizii în mulţimi, aşa cum se pare că făcuse Exar Kun cu unii membri selecţi ai Senatului Republicii. Alţi adepţi foloseau vrăjitoria doar ca mijloc de a înţelege mai bine vrăjile şi simbolurile magice ale Sithului antic.

Darth Bane se referise la vrăjitorie ca fiind una dintre cele mai pure expresii ale părţii întunecate a Forţei şi, totuşi, nu a fost în stare să facă uz de acele energii cu aceeaşi îndemânare ca şi fostul său ucenic Zannah. Discipolii lui Bane, însă, au crezut că el a experimentat o tehnică de o importanţă şi mai mare: cea a transferului de esenţă, pe care o învăţase după ce a dobândit şi a accesat cu forţa holocronul lui Darth Andeddu şi

care implica relocarea conştiinţei individului într-un alt corp sau, în unele cazuri, într-un talisman, un templu sau un sarcofag. Astfel supravieţuiau morţii cei mai puternici dintre vechii Lorzi Sith pentru a-i bântui şi hărţui pe cei care le devastau mormintele.

Dar nimic din toate acestea nu echivala cu supravieţuirea corporală.

Plagueis nu avea niciun interes să fie o prezenţă fără corp, prinsă între lumi şi fără puterea de a afecta tărâmul material, exceptând prin acţiunile fiinţelor cu minte slabă, pe care le-ar putea îmboldi, convinge sau determina să acţioneze. Nici nu căuta să-şi transfere mintea în corpul altuia, fie el ucenic, aşa cum se credea că încercase Bane, sau în vreo clonă crescută într-un vas. Doar nemurirea corpului şi a minţii sale îl mulţumea. *Viaţa veşnică.*

Din păcate, nu putea să se extragă mai mult de atât din textele, cristalele şi holocronii depozitaţi în bibliotecă. Cunoştinţele cruciale au fost pierdute în timpul scurtei domnii a lui Darth Gravid şi multe dintre cele mai importante elemente de instruire Sith s-au pierdut când au trecut de la Maeştri la ucenici în sesiuni care nu au fost înregistrate. Mai mult decât atât, Darth Tenebrous avusese foarte puţine de spus cu privire la moarte.

Singur într-unul dintre centrele de testare, înconjurat de experimentele sale – lucruri pe care Plagueis putea spune că le iubeşte – enormitatea a ceea ce se întâmplase pe Bal'demnic s-a ridicat brusc în faţa lui ca un monolit de proporţii incomensurabile. Pentru prima dată a putut să simtă Forţa părţii întunecate nu ca un simplu vânt de susţinere, fluturând pânzele unei bărci de agrement, ci ca pe un uragan dornic de a porni o furtună de distrugere peste Republica care se prăbuşea şi peste indolentul Ordin Jedi. O furtună înfiorătoare care să facă ravagii prin tot ceea ce era antichizat şi corupt, şi deschizând calea către o nouă ordine în care Sithul va fi readus la locul lui de drept în calitate de administrator al galaxiei, şi în faţa căruia s-ar pleca toate speciile, nu numai în supunere şi frică, dar şi în semn de recunoştinţă pentru că au fost trase înapoi de pe marginea prăpastiei.

Sarcina dinaintea lui era în acelaşi timp revigorantă şi descurajantă şi în ochiul acelei furtuni ciclonice putea auzi vocile

îndepărtate ale tuturor celor care au pus bazele Imperativul Sith – Marele Plan; aceia care însufleţeau uraganul cu respiraţia şi vieţile lor: Darth Bane şi Darth Zannah, şi în jos, prin generaţiile care i-au inclus pe Cognus, Vectivus, Ramage şi Tenebrous. Cu o sută de ani mai devreme, Maestrul Twi´lek al lui Tenebrous a deschis o mică ruptură în materialul din care era alcătuită Forţa, permiţând ca partea întunecată să fie simţită de Ordinul Jedi pentru prima dată în mai bine de opt sute de ani. Aceasta a fost inaugurarea începutul răzbunării Sith. Iar acum venise vremea să fie mărită aceea ruptură într-o gaură adâncă, o *rană* adâncă, în care Republica şi Ordinul Jedi ar fi atrase, spre propriul lor hazard.

Capitolul 6: LUNA VÂNĂTORILOR

O adiere de după-amiază purta mirosul de sânge proaspăt. Strigătele de agonie şi moarte străpungeau crâmpeiele de ceaţă ce treceau printre crengile noduroase ale copacilor greel. Sunetele armelor – vechi şi noi, cu proiectile sau energie – reverberau dinspre înălţimile ce mărgineau cetatea antică spre vest, în spatele căreia tocmai dispărea soarele. Asemenea unei statui fantastice ce domina un lăcaş de cult, Magister Hego Damask stătea pe meterezele cele mai înalte, cu mantia neagră fluturând, concentrat la sunetele măcelului, şi la gălăgia grupurilor de fiinţe care se întorceau de la vânătorile lor separate, cu sângele de orice culoare şi consistenţă alergându-le prin vene cu o violenţă sălbatică, cu vocile ridicate în cântece antice sau psalmuri guturale, cu carcasele prăzilor legate pe tărgi antigravitaţionale, gata pentru a fi fripte la focurile care ardeau puternic în curtea centrală a fortului, sau pentru a fi conservate de către specialiştii în împăiere. Veermok, nexu, mongworst dragoni krayt, acklay, reek. Indiferent ce preferau.

Fiind un nod de legătură către planeta care o născuse, luna era cunoscută sub numele de Sojourn, un nume şoptit de către cei care abia îl ştiau şi chiar de către cei care o vizitau în mod repetat de-a lungul secolelor. Sistemul putea fi găsit în înregistrări, dar numai dacă ştiai unde să te uiţi şi cum să descifrezi datele care dezvăluiau locaţia sa.

Aici, o dată la fiecare an standard, Damask şi duzina de Muuni care alcătuiau Damask Holdings găzduiau o adunare de fiinţe influente din întreaga galaxiei. Numele lor abia erau cunoscute de câţiva, dar erau în mare măsură invizibile pentru restul populaţiei şi se puteau mişca nerecunoscute printre mase, deşi erau responsabili – în mică măsură – pentru evenimente care au modelat istoria galactică. Au fost transportate pe Sojourn în secret, la bordul navelor proiectate de Rugess Nome şi deţinute de Hego Damask. Nu a venit niciunul fără invitaţie, căci dacă ar fi făcut acest lucru ar fi riscat distrugerea imediată. Damask credea că ceea ce aveau ei în comun în viaţă, era faptul că profitul financiar conta mai mult decât notorietatea, politica sau moralitatea vulgară.

Fondată cu generaţii mai devreme de către membrii Clanului Bancar InterGalactic, Sojourn fusese la încept un loc de relaxare pentru clientela celor mai bogate clanuri. Un stimulent pentru cei cu privilegii înalte. Mai târziu, sub conducerea bătrânului Damask – tatăl biologic al lui Hego – la retragerea din preşedinţia Clanului Bancar InterGalactic, luna devenise altceva: un loc unde erau doar cei mai importanţi jucători se reuneau pentru a schimba idei.

La Sojourn a fost stabilit un standard de credit la nivel galactic, s-a propus pentru prima dată alegerea lui Eixes Valorum în funcţia de cancelar, s-a reorganizat structura Direcţiei Federaţiei Comerţului. Apoi, sub conducerea lui Hego Damask, Sojourn a devenit, din nou, altceva. Nu mai era o staţiune sau un loc de schimbat idei, ci un experiment de gândire îndrăzneaţă, o alchimie socială. Un loc în care să complotezi, să faci strategii şi să manevrezi cursul istoriei galactice, nelăsând-o la voia întâmplării. Acolo unde, odată, Iotran Brandsmen asigurau securitatea, acum deţinea comanda contingentul lui Damask de Gardieni ai Soarelui Echani, cu costume argintii. Cu cheltuieli mari, fuseseră aduşi puieţi de copaci de greel cu lemnul stacojiu prin contrabandă din Pii III şi plantaţi în solul modificat al lui Sojourn. Pădurile fuseseră umplute cu vânat clonat şi creaturi exotice, vechiul fort fusese transformat într-un fel de lojă, în care oaspeţii foarte importanţi ai lui Damask, locuiau în mod intenţionat în adăposturi arhaice, cu nume precum Cuibul, Peştera, Ascunzătoarea şi Povârnişul. Totul, pentru a încuraja o mentalitate similară care s-ar încheia cu parteneriate de un fel neobişnuite.

Damask rămase pe metereze, în timp ce lumina scădea şi întunericul se strecura peste peisajul împădurit. În curtea mare de jos, flăcările focului se ridicau tot mai sus şi mirosurile cărnii fripte umpleau aerul. Vinurile şi alte substanţe toxice pluteau liber, femelele Twi'lek şi Theelin întreţineau distracţia, iar mulţimea devenea scandalagie. Fiecare grup de vânători trebuia să-şi afişeze şi să-şi tranşeze prăzile, pentru a-şi murdări cu sânge membrele sau alte apendice. Nu toate fiinţele erau mâncătoare de carne, dar chiar şi cele care se hrăneau cu cerealele sau alte culturi erau trase în desfrâu.

La miezul nopţii, principiile directoare ale Republicii vor fi batjocorite în satire şi Senatori proeminenţi – cu excepţia celor

prezenţi – vor fi supuşi ridicolului. Faptul că ceremoniile şi simbolurile Sith erau încorporate în ceremoniile şi arhitectura fortăreţei era doar secretul lui Damask.

Simţind sosirea lui Larsh Hill şi a altor doi Muuni, se întoarse de la priveliştea oferită de parapet.

— Huttul aşteaptă de la apusul soarelui, spuse Hill.

— Preţul întâlnirii cu mine, spuse Damask.

Hill îi aruncă o privire îndurerată.

— Dacă nu ar fi ştiut asta, ar fi plecat demult.

Magister conduse trio-ul pe o scară lungă de trepte din piatră într-o zonă de primire largă, încălzită de covoare colorate, tapiserii şi un foc grandios. Bătrâna Gardulla Besadii, Lord al crimei şi jucător notoriu, plutea într-o letică adecvată mărimii ei mari, înconjurată de un anturaj format din majordomul ei Rodian, bodyguarzi şi alţii. Propria gardă a lui Damask i-a trimis repede pe toţi, în afară Hutt, înapoi în sala de aşteptare. Au rămas Larsh Hill şi ceilalţi doi Muuni cu haine întunecate de partea lui Damask.

Îndreptându-se în poziţie verticală pe coada sa puternică, Gardulla îşi întinse braţele goale, scurte şi groase, spre foc.

— Ţi-am admirat animatoarele, Magister, spuse ea. În special cântăreţii Theelin. Poate m-ai putea ajuta să procur câţiva.

— Avem o Twi’lek care furnizează femelele, spuse Damask din fotoliul său. Va trebui să vorbeşti cu ea.

Gardulla îi simţi tonul ascuţit din voce.

— Atunci să trecem la afaceri.

Damask îi oferi un gest de scuză.

— Programul aglomerat îmi oferă puţin timp pentru plăceri.

Neobişnuită să vorbească direct, Hutta se încruntă, apoi spuse:

— Am de gând să preiau Tatooine, Magister, şi am venit să-ţi solicit ajutorul.

— O lume aridă în sectorul Arkanis din Inelul Exterior, spuse încet Hill din spatele fotoliului.

— Prin *sprijin*, presupun că vorbim despre credite, spuse Damask.

Gardulla se repoziţionă pe letică.

— Sunt conştientă că tu dezaprobi mirodeniile şi sclavia, dar poţi să obţii profituri pe Tatooine şi prin alte mijloace.

— Sper că nu fermele de umiditate.

Gardulla se holbă.

— Mă batjocoreşti.

Damask a făcut un semn de neglijenţă.

— Te tachinez, Gardulla. Ştiu puţine lucruri despre Tatooine, în afară de faptul că planeta a moştenit o catastrofă ecologică în trecutul îndepărtat şi că vastele sale deşerturi susţin acum o populaţie de pierde-vară, ticăloşi şi scursuri spaţiale de diverse specii. Am auzit spunându-se că nu se poate face nimic pe Tatooine şi că fiinţele care locuiesc acolo îmbătrânesc prematur.

Damask ştia, de asemenea, că anticii Sith au avut cândva un avanpost pe Tatooine, dar păstră asta pentru sine.

— Din fericire, longevitatea este ceva natural la specia mea, spuse Gardulla. Dar nu am nevoie de duşmani, indiferent cine ar fi, Magister. Duşmani cărora nu le-ar plăcea nimic altceva decât să mă vadă cât mai repede într-un mormânt.

— Clanul Desilijic.

— Sunt exact motivul pentru care doresc să mă îndepărtez de Nai Hutta – şi de cei de tipul lui Jabba Desilijic Tiure şi restul. Cu asistenţă financiară din partea ta pot realiza acest lucru. Ştiu că ai fost prieten cu Huttii din vecinătatea propriului tău sistem planetar.

— Este adevărat că Drixo şi Progga s-au descurcat bine pe Comra, spuse Damask, dar succesele lor au costat foarte mult. Ce oferiţi în schimbul investiţiei noastre?

O lumină apăru în ochii întunecaţi şi oblici ai Huttei.

— Un circuit pentru vehicule de curse care le va face pe cele de pe Malastare şi de pe Muunilinst să pară curse de amatori. În plus, reînceperea unui eveniment anual de curse care va aduce zeci de mii de jucători pe Tatooine şi îmi va umple cuferele până la refuz. Făcu o pauză, apoi adăugă: Şi sunt dispusă să te fac partener.

— Un partener neştiut de nimeni, o corectă Damask.

Ea dădu din cap.

— Cum doriţi.

Damask îşi încleştă degetele lungi şi îşi ridică mâinile până la bărbia lui proeminentă.

— Pe lângă un procent din profituri, vreau să aranjaţi ca Boss Cabra să poată opera liber pe Nar Shaddaa.

Gardulla adoptă o figură uluită.

— Şeful Dug al crimei?

— Îl cunoaşteţi deja, spuse Hill tăios.

Hutta se agită.

— Nu pot face promisiuni, Magister. Soarele Negru este bine înfipt pe Nar Shaddaa, iar adjuncţii Vigo îl pregătesc pe Alexi Garyn pentru a prelua controlul asupra organizaţiei. Este posibil să nu le placă asta şi nu o vor permite...

— Aceştia sunt termenii noştri, Gardulla, spuse Damask. Găsiţi o cale de a-i permite lui Cabra să ajungă la o înţelegere cu Soarele Negru şi vă vom susţine în preluarea planetei Tatooine. Făcu un gest către curtea cetăţii. În această noapte pot să vă aranjez o întâlnire cu oficialii care reprezentă Banca din Aargau, care vor avansa orice sumă credite de care ai nevoie.

După un lung moment de tăcere, Gardulla dădu din cap.

— Accept termenii, Magister Damask. Nu vei fi dezamăgit.

Când Hutta îşi condusese letica antigravitaţională afară din cameră, membrii din Garda Soarelui au introdus un grup de fiinţe reptiliene înalte care mergeau pe două picioare groase şi ale căror boturi largi se curbau în jos către vârf. Contactele anterioare ale lui Damask cu Yinchorri s-au limitat la holoprojector; acum se aplecă în faţă cu mult interes în timp ce purtătorul de cuvânt se prezentă într-o Bazică aspră ca fiind Qayhuk – secretar al Consiliului Bătrânilor – şi se lansă imediat într-o diatribă care reclama Senatul pentru că refuza să admită planeta Yinchorr în Republică. Cu încurajări belicoase din partea tovarăşilor săi, Qayhuk continuă să spună, subliniind cu bătăi de pumn, faptului că, deşi lumea lor de origine fusese cartografiată cu sute de ani mai devreme de către Republică, Yinchorr a rămas o planetă defavorizată, înapoiată, care merita un tratament mult mai bun.

— Sau cineva va plăti cu sânge pentru nedreptatea în curs, avertiză secretarul.

Larsh Hill aşteptă până fu sigur că Qayhuk a terminat pentru a remarca cu voce scăzută:

— Nu sunt sigur că Senatul este pregătit pentru ei.

Susţinând privirea tăioasă a lui Qayhuk şi mişcându-şi mâna, Damask spuse:

— Nu aveţi niciun interes ca Yinchorr să fie reprezentată în Senat.

Qayhuk se ofensă.

— De ce altfel am fi călătorit până aici?

— Nu aveţi niciun interes ca Yinchorr să fie reprezentată în Senat, repetă Plagueis.

Qayhuk aruncă o privire către semenii săi cu piele verde, apoi se uită la Hill.

— Este Magister Damask surd sau cu sănătatea precară?

Hill se întoarse spre Damask îngrijorat, dar nu spuse nimic.

Damask îşi ascunse uimirea. Aşa după cum se zvonea, Yinchorri erau, aparent, rezistenţi la sugestia Forţei! Dar cum era posibil ca midiclorieniile dintr-o fiinţă de inteligenţă relativ scăzută să poată ridica un zid de nepătruns împotriva influenţei unui Sith? Era asta un fel de mecanism de supravieţuire – modul midiclorieniilor de a proteja conştiinţa posesorilor lor refuzând să se lase manipulate? Trebuie să-şi procure una dintre aceste fiinţe pentru a-i învăţa secretul.

— Am putea fi dispuşi să vă ajutăm să faceţi lobby pentru reprezentare în cadrul Senatului, spuse el în cele din urmă, dar procesul ar putea necesita ani standard sau chiar zeci de ani şi nu sunt convins că aveţi atâta răbdare.

Nările largi ale lui Qayhuk răbufniră.

— Ce înseamnă un deceniu când noi răbdăm de un secol? Nu suntem fiinţe gânditoare? Sau trebuie să adoptăm condiţiile odată cu acceptarea lor?

Damask clătină din cap.

— Nimeni nu vă cere să aprobaţi acest aranjament.

Expresia lui Qayhuk se înmuie oarecum.

— Atunci avem un acord?

— Vom întocmi un contract, spuse Damask. Între timp, vreau o asigurare că vă pot solicita o favoare personală atunci când va fi nevoie.

Qayhuk se uită la el.

— O favoare personală? Ce fel de favoare?

Damask ridică palmele mâinilor.

— Orice aş avea nevoie, domnule Secretar.

Yinchorri şi semenii săi au schimbat priviri incerte, dar, în cele din urmă, Qayhuk a dat din cap în acord.

— S-a făcut, Magister.

— O favoare? întrebă Hill în timp ce Yinchorri plecau.

— Nu a fost nimic altceva decât un test, îi spuse Damask.

Următorii care au fost admişi pentru audienţă erau doi Grani; cel mai mare dintre cei doi, un Senator al Republicii, numit Pax Teem, reprezenta Protectoratul Gran. Teem nici nu se aşezase bine că şi spuse:

— Dă-mi cuvântul, Magister Damask, că nu aţi încheiat nicio înţelegere cu Gardulla.

— Relaţiile noastre cu Huttii, spuse Hill, nu sunt mai puţin confidenţiale decât relaţiile noastre cu tine, domnule Senator Teem.

Cei trei ochi înfocaţi ai Granlui se smuciră de furie.

— Abundă zvonurile despre planurile lui Gardulla de a reamenaja un circuit pentru vehicule de curse pe Tatooine şi de a intra în concurenţă directă cu Malastare.

Damask îl privi fără expresie.

— Cu siguranţă nu aţi venit până ca să mă auziţi vorbind despre zvonuri.

Teem îşi mişcă maxilarul mare.

— S-au făcut promisiuni, Magister.

— Şi s-au îndeplinit, spuse Damask; apoi, cu o voce mai calmă, adăugă: Ca mijloc de compensare a pierderilor din veniturile obţinute la curse, preţul exporturilor de combustibil de pe Malastare ar putea fi majorat.

Granul rumegă ideea.

— Asta sună mai mult ca o posibilitate decât ca o garanţie.

Damask ridică din umeri.

— O vom lua în discuţie cu Comitetul de Conducere. Dar, deocamdată, consideră-l un punct de plecare pentru discuţii. Lăsându-se în spate pe scaun, îl evaluă pe Teem înainte de a spune: Ce te mai tulbură, domnule Senator?

— Favoritismul pe care îl arăţi Federaţiei Comerţului.

— I-am ajutat doar să-şi asigure o reprezentare deplină în Senat, răspunse Hill.

Teem deveni strident.

— Directoratul se descurca perfect şi fără o reprezentare deplină. Şi în schimbul a ce – să renunţe la o parte a monopolului de transport de care se bucurau în Inelul Exterior?

— Ce este corect este corect, spuse Hill la fel de strident.

Teem îi aruncă o privire caustică.

— Nu este nicio corectitudine în asta. Sunteţi interesaţi doar ca Directoratul să vă îndeplinească ordinele pe Coruscant.

Brusc, se ridică pe picioarele lui mari şi îşi rânji dinţii pătraţi.

— Chiar şi cu majorarea preţului pentru combustibilul exportat de pe Malastare asta va aduce mai mult profit pentru Damask Holdings şi Federaţia Comerţului decât pentru mine!

Granul le întoarse spatele Muunilor spatele şi începu să calce apăsat spre uşă, lăsându-şi semenul să se agite în confuzie pentru o clipă, înainte ca şi el să se ridice şi să plece grăbit.

Gura lui Hill era deschisă de surprindere.

— Nu poate să...

— Lasă-l să plece, spuse Damask.

Muunul în vârstă îşi comprimă buzele deja subţiri.

— Dacă vom vrea să beneficiem de puterea pe care o deţin în Senat, va trebui să găsim o modalitate de a-i împăca, Hego.

— Nu sunt de acord, spuse Damask. Trebuie să găsim o modalitate de a-i arăta lui Teem că este înlocuibil.

Până când paznicii introduseră cvartetul de Gossami care conduceau *Subtext Mining*, furia îi deveni atât de puternică încât aproape că putea să-i simtă gustul. Tipic pentru specia lor mică, cei trei saurieni aveau articulaţiile picioarelor inversate, capete în formă de peşte şi gâturi lungi pe care Damask ştia că le poate rupe cu două degete – şi poate ar fi trebuit să o facă, pentru modul în care l-au trădat pe Tenebrous.

— Am fost uimiţi să primim invitaţia dumneavoastră, Magister, declară ofiţerul şef al operaţiunilor firmei *Subtext Mining*. Nici nu aveam habar că suntem înregistraţi pe scanerele dumneavoastră.

Damask zâmbi subţire.

— Supraveghem cu atenţie evenimentele ce se petrec în galaxie. Spre că v-aţi bucurat de mâncarea şi de divertismentul oferit?

— Foarte mult, Magister, spuse şeful Gossam cu un râs semnificativ. Poate chiar mai mult decât putem să recunoaştem.

Damask forţă un râs asemănător.

— Foarte mult… Asta este foarte amuzant, într-adevăr. Îşi întrerupse râsul pentru a adăuga: Permiteţi-ne să vă arătăm cum executăm unele dintre lucrările interioare ale Adunării.

Gossamii s-au uitat unul la altul cu surprindere înainte ca liderul lor să spună:

— Am fi onoraţi.

Damask se ridică şi dădu din cap către patru dintre Gardienii Soarelui, care i-au încadrat pe Gossami în timp ce el, Hill şi alţi doi Muuni i-au condus către o nacelă antică de turbolift.

— Toată acţiunea reală are loc mai jos, spuse Damask, punând nacela în mişcare cu o mişcare a mâinii.

Au coborât în tăcere două niveluri şi când uşile nacelei s-au deschis, au pătruns pe rând într-o sală subterană cavernoasă. În centrul spaţiului slab luminat erau câteva platforme mari pătrate care puteau fi ridicate cu ajutorul stâlpilor hidraulici acţionaţi de echipe separate de Ugnaughti transpiraţi, ce respirau zgomotos prin nasurile lor cârne. O platformă, încărcată cu un morman de zgură de metal, tocmai cobora, în sunete răguşite de satisfacţie şi aplauzele sălbatice care se auzeau printr-o deschidere în tavanul înalt. Asigurată cu cătuşe şi lanţuri, pe o platformă adiacentă se zvârcolea o fiinţă cu colţi de dimensiunea unei bantha, ce şuiera şi mârâia.

— Ne aflăm direct sub curtea centrală, explică Damask în timp ce se ridica platforma pe care era încărcată fiara. Fiecare încărcătură simbolizează un aspect respingător al Republicii – practici pe care cu toţii ne dorim să le vedem răsturnate.

În acel moment platforma fusese ridicată la nivelul curţii. Mulţimea tăcu o clipă, apoi, simultan cu descărcări masive de energie, a erupt în ovaţii încă o dată.

— Aceste descărcări au fost tunurile cu laser care îşi fac treaba, spuse Damask suficient de tare pentru a fi auzit în timp ce platforma cobora din nou la vedere, dezvăluind că ceea ce fusese o bestie vie, era acum o carcasă fumegândă, urât mirositoare, de muşchi şi oase. Ţinti un zâmbet sinistru către Gossami. Totul este doar teatru, înţelegeţi. Distracţie pentru mase.

— Evident, foarte mulţumitor pentru public, Magister, spuse unul dintre Gossami, înghiţindu-şi o parte dintre cuvintele.

Damask îşi deschise larg braţele subţiri.

— Atunci trebuie să te înscrii.

Apropiindu-se, înclină bărbia spre una dintre platformele goale, lângă care se poziţionaseră Gărzile Soarelui.

— Urcaţi la bord.

Saurienii se holbau la el.

— Hai, spuse Damask, fără umor acum. Urcaţi la bord.

Doi dintre paznici îşi fluturară blasterele.

Şeful Gossam privi de la un Muun la altul, teroarea lărgindu-i ochii.

— Am făcut ceva care v-a nemulţumit, Magister?

— Este o întrebare bună, spuse Damask. Aţi făcut?

Şeful Gossam nu vorbi până când nu se urcară toţi patru pe platformă.

— Mai exact, cum am ajuns noi în atenţia dumneavoastră?

— Un prieten comun mi te-a adus în atenţie, spuse Damask. Un Bith numit Rugess Nome. I-ai furnizat recent un raport de expertiză şi o sondă minieră.

Platforma începu să se ridice şi Gossamii îşi întinseră înfricoşaţi gâturile lungi.

— Putem să ne răscumpărăm greşeala! spuse unul dintre ei cu glas pledător.

Damask privi tavanul.

— Atunci fă-o rapid. Tunurile cu laser deschid focul în mod automat.

— Plasmă, urlă el. Un rezervor neexploatat de plasmă! Suficient pentru a oferi energie pentru o mie de planete!

Damask îi semnaliză unuia dintre Ugnaughti să oprească ascensiunea platformei.

— Unde? Pe ce planetă?

— Naboo, spuse Gossamul; apoi strigă mai tare: Naboo!

Hill elaboră, deşi era inutil.

— O planetă oarecum solitară din Inelul Mijlociu, şi capitală a sectorului Chommell. De fapt, relativ aproape de Tatooine. Odată a fost sursă pentru creaturile veermoks pe care le-am clonat pentru jocurile din pădurile de greel.

Damask îi permise să termine şi apoi privi spre Gossami.

— Cine v-a angajat să efectuaţi expertiza minieră?

— O facţiune în opoziţie cu monarhia, Magister.

— Jurăm că este adevărat, spuse un altul.

— Această Naboo este condusă de un rege? întrebă Damask.

— Da, spuse şeful Gossam. Detractorii săi doresc să deschidă planeta pentru comerţul galactic.

Damask se îndepărtă de platformă. Se gândi să-i tortureze pe Gossami, pentru a afla cine i-a angajat să-l saboteze pe Tenebrous pe Bal'demnic, dar decise să lase asta pentru altă dată, având în vedere că se ştia faptul că Bithul avea mulţi adversari. Întorcându-se în cele din urmă, îi ordonă Ugnaughtului să coboare platforma pe podea.

— Acest rezervor de plasmă este aşa de mare pe cât susţineţi? întrebă el.

— Unic printre lumile cunoscute, spuse liderul cu uşurare, pe când el şi tovarăşii săi stăteau înfioraţi sub privirea nimicitoare a lui Damask.

Damask îi privi în tăcere, apoi se întoarse către comandantul Gardienilor Soarelui.

— Transportă-i în cea mai îndepărtată lume pe care o puteţi găsi pe Braţul Tingel, şi asigură-te că vor rămâne acolo în caz că mai am nevoie de ei.

* * *

Lăsându-i pe colegii săi Muuni să se odihnească, Damask urcă pe meterezele estice ale fortului pentru a privi stelele. Era la fel de obosit ca şi ei, dar era prea nemulţumit de rezultatul Adunării pentru a găsi prea mult confort în somn. Mizând pe şansa că un rezervor de plasmă neexploatat ar putea fi de interes pentru conducerea nemulţumită a Federaţiei Comerţului – şi ignorând pentru momentul efectul pe care l-ar putea avea asupra exporturilor de combustibil de pe Malastare – el îi ordonase lui Hill şi celorlalţi să înveţe tot ce puteau despre planeta Naboo şi monarhul ei izolaţionist.

După ce au terminat cu Gossamii de la *Subtext Mining*, Damask şi Muunii şi-au consacrau restul serii întâlnirii cu membrii a ceea ce ei numeau Comitetul lor de Conducere, care era format din anumiţi politicieni, lobbyişti şi industriaşi, finanţatori reprezentând Sestina, Aargau şi Banca Nucleului, membri de elită ai *Ordinului Cercului Înclinat* şi ai Directoratului Federaţiei Comerţului, designeri de nave înzestraţi, precum

Narro Sienar, pe care Plagueis plănuia să îl sprijine în oferta sa pentru a deveni ofiţer şef al operaţiunilor la *Santhe/Sienar Technologies*. Comitetul se întrunea periodic, deşi arareori pe Sojourn, pentru a asigura adoptarea rapidă a vreunei legislaţii favorabile corporaţiilor, pentru a fixa preţul unor mărfuri precum gazul Tibanna, oţelul transparent şi orice fel de combustibil pentru navele spaţiale, precum şi pentru a păstra Senatorii de pe Coruscant ca diplomaţi de carieră, acesta fiind modul de a-i distanţa de ceea ce avea loc cu adevărat în afara Nucleului.

Nu toată lumea a fost de acord că strategia Muunilor de „legături tactice” era cea mai bună metodă pentru a menţine Republica în dezechilibru şi, astfel, numai bună pentru a fi manipulată. Dar Damask a insistat asupra faptului că scopul lor comun, oligarhia – un guvern format din câţiva anume selectaţi – s-ar realiza în cele din urmă, chiar dacă va fi obţinută ca urmare a acţiunilor şi evenimentelor pe care puţini le-ar observa şi despre care o parte dintre membri s-ar putea să nu afle niciodată.

Lumina stelară strălucea pe fuselajul ultimei nave care pleca. Damask se bucură să ştie că oaspeţii săi credeau că au luat parte la ceva secret şi grandios şi fuseseră încurajaţi să execute campanii care la suprafaţă ar fi putut părea că sunt în interes propriu dar erau de fapt părţi de afaceri Sith.

Mişcări în simfonia care era Marele Plan...

Linişte dimineţii fu spartă de alarme puternice. Ochii lui Damask se îngustară şi el mătură cu privirea pădurile înconjurătoare în căutarea problemelor. Se mutase pe parapetul cel mai sudic când doi Gardieni ai Soarelui s-au grăbit să urce scările în căutarea lui.

— Magister, perimetrul estic a fost încălcat, raportă unul dintre ei.

În afara zidurilor fortului începea să se lumineze şi navele drone începeau să şerpuiască pe deasupra copacilor. Ocazional, una dintre fiarele importate se mişca mai greoi prin zona sigură, atingând alarmele, dar niciuna dintre camerele telecomandate nu arăta dovezi de intruziune.

— Este posibil ca una sau unul dintre oaspeţii noştri să fi rămas peste timpul programat, spuse al doilea Gardian.

Se opri să asculte un mesaj ce-i era transmis prin difuzoarele căştii.

— Credem că avem ceva. Se uită la Damask. Veţi fi în regulă, Magister, sau ar trebui să stăm cu dumneavoastră?

— Duceţi-vă, le spuse Damask. Dar informaţi-mă.

Extinzându-şi simţurile, începu din nou să scaneze pădurea. Cineva era acolo, dar nu în zona unde căutau paznicii. El ascultă prin Forţă sunetul mişcărilor printre copaci. Infiltrase Granul vreun asasin? Dacă da, au găsit unul suficient de inteligent încât să trimită Gărzile Soarelui după iluzii?

Damask şi ceilalţi Muuni ar trebui să fie ţintele, dar în loc să se deplaseze înspre fort, intrusul se îndepărta de fapt.

A mai petrecut încă o vreme ascultând; apoi, ca o arătare, se năpusti coborând trei etaje de trepte de piatră şi ieşind prin poarta veche în pădurea care se trezea, desfăcându-şi mantia în timp ce alerga, cu mâna stângă pe mânerul sabiei de lumină. Fugind din adăposturile lor pentru noapte şi urlând de nemulţumire, primii treziţi ai dimineţii i-au avertizat pe ceilalţi că era pe-aproape un vânător. *Cel mai periculos dintre ei*, ar fi putut spune Damask: un vânător de fiinţe gânditoare. În câteva momente, ajunse adânc în pădurea de copaci greel înalţ şi bătrâni, mult în afara perimetrului de securitate, când simţi ceva care îl opri în timp ce păşea. Nemişcat, se adânci în simţuri întru-un efort de a verifica ce a simţise. Un utilizator de Forţă!

Un spion Jedi? se întrebă el.

Încercaseră în mod repetat să pătrundă în apărarea Sojourn în timpul Adunărilor anterioare dar dacă nu s-ar fi folosit de o navă proiectată şi construită de Darth Tenebrous, nu ar fi existat nicio modalitate de a ajunge la suprafaţă nedetectaţi. Şi totuşi, cineva reuşise în mod evident să înlăture acest dezavantaj. Ridicându-şi mâna de pe mânerul sabiei, Damask îşi minimaliză prezenţa în Forţă, dispărând în lumea materială. Apoi începu să pătrundă şi mai adânc în pădure, croindu-şi drum printre copaci, permiţându-i Jediului să-l pândească chiar în timp ce se certa pe sine pentru că acţiona pripit. Dacă se ajungea la o ambuscadă, el nu va fi capabil să lupte şi să rişte să se expună ca fiind un Sith. Ar fi trebuit să permită Gărzilor Soarelui să se ocupe de intrus. Dar de ce s-ar deranja un Jedi să declanşeze senzorii de perimetru doar pentru a se retrage dincolo raza lor de acţiune lor? Ei nu făceau astfel de greşeli. Şi oricine ar fi fost acolo, sigur nu s-ar fi aşteptat ca un Muun să răspundă, pentru că Muunii nu ar fi făcut astfel de greşeli. Deci pe cine căuta?

Damask auzi în faţa sa şuieratul şi trosnetul caracteristic al unui săbii de lumină, şi văzu lama armei strălucind în ceaţă. Apărând din spatele unui copac gros, luptătorul avea sabia de lumină în mâna dreaptă, îndreptată spre pământul spongios. O lamă stacojie într-o pădure stacojie.

Îşi chemă instantaneu propria sa sabie de lumină în mâna stângă, aprinzând lama pe măsură ce figura din ceaţă se dezvăluia pe deplin: un craniopod înalt, subţire, cu piele roz, cu ochi mari fără pleoape... Un Bith!

Tenebrous? Ezită un moment. Nu, nu era posibil. Dar atunci, cine era? Probabil că urmaşul lui Tenebrous – vreo progenitură crescută din materialul său genetic într-un laborator, deoarece specia se reproducea numai în conformitate cu dictatele unui serviciu de împerechere computerizat. Oare de aceea refuzase Tenebrous să discute despre midioclorienii sau despre modalităţile de a prelungi viaţa? Pentru că găsise deja o modalitate de a crea un succesor sensibil la Forţă?

— Ştiam că te pot atrage, Darth Plagueis, spuse Bithul.

Plagueis renunţă la prefăcătorie şi îl înfruntă în mod liber.

— Eşti bine instruit. Am simţit Forţa în tine, dar nu şi partea întunecată.

— Îi mulţumesc lui Darth Tenebrous pentru asta.

— Te-a făcut după chipul lui. Eşti un produs al ştiinţei Bith.

Bithul râse aspru.

— Eşti un prost bătrân. M-a găsit şi m-a antrenat.

Plagueis îşi aminti avertismentul căruia Tenebrous aproape că i-a dat glas înainte să moară.

— Te-a luat ca ucenic?

— Eu sunt Darth Venamis.

— Darth? spuse Plagueis cu dezgust. Mai vedem noi.

— Moartea ta îmi va legitima titlul, Plagueis.

Plagueis îşi înclină capul în lateral.

— Maestrul tău ţi-a lăsat ordine să mă omori?

Bithul dădu din cap.

— Chiar acum aşteaptă întoarcerea mea.

— Aşteaptă..., spuse Plagueis. La fel de uimitor ca faptul că a aflat că Tenebrous pregătise un al doilea ucenic, avea o surpriză la fel de mare pentru Venamis. Inhală, apoi spuse: Tenebrous a murit.

Confuzia apăru în ochii lui Venamis.

— Ai vrea tu să fie aşa.

Plagueis îşi ţinea sabia de lumină într-o parte, paralelă cu pământul.

— Ba mai mult chiar, a murit de mâna mea.

— Imposibil.

Plagueis râse dinadins.

— Cât de puternic poţi fi dacă nu ai reuşit să simţi moartea Maestrului tău? Chiar şi acum, gândurile tale zboară în toate direcţiile.

Venamis îşi ridică sabia de lumină peste un umăr.

— Prin moartea ta voi răzbuna moartea lui şi voi deveni un Lord Sith, aşa cum el ştia că tu nu poţi fi niciodată.

— Sithul a vrut ca eu să fiu acela, îl corectă Plagueis. Dar, destul. Ai parcurs un drum lung pentru a mă provoca. Acum fă să merite efortul.

Venamis atacă.

Pentru Plagueis, duelurile cu sabia de lumină erau lucruri obositoare, pline de emoţii irosite şi acrobaţii inutile. Tenebrous, însă, care îi ceruse lui Plagueis să stăpânească această artă, se bucura întotdeauna de o luptă bună, şi, în mod clar, îi lăsase acel entuziasm celuilalt ucenic. Imediat ce armele se ciocniră, Venamis începu să lupte în moduri neaşteptate, învârtindu-şi corpul surprinzător de flexibil, aruncând sabia luminoasă dintr-o mână în alta, amestecând stilurile de luptă. La un moment dat sări pe o ramură de copac greel şi, când Plagueis o reteză cu o lovitură de Forţă, atârnă suspendat în aer – o performanţă în sine – şi continuă lupta, de la înălţime. Cu atât mai rău pentru Plagueis, Tenebrous îl făcuse pe Venamis un expert în stilul de luptă al lui Plagueis şi astfel Bithul nu numai că anticipa, dar chiar contracara fiecare mişcare a lui Plagueis. În scurt timp, Venamis îi pătrunse prin apărare, arzând o parte din gâtul lui Plagueis. Lupta îi mâna înainte şi înapoi printre copaci, peste pâraie înguste şi în sus pe grămezile de stânci care erau ruinele unui vechi post de santinelă. Plagueis se întrebă pentru un moment dacă cineva din fort observa rezultatele luptei, care, de departe, trebuie că arăta ca un fulger strălucind prin vegetaţia pădurii.

Dându-şi seama că lupta poate continua la nesfârşit, se dedublă şi începu să îşi mişte sinele material ca pe o marionetă, fără să mai fie in ofensivă sau să atace, ci doar răspunzând la

fandările şi loviturile lui Venamis. Treptat Bithul înţelese că ceva se schimbase. Ceea ce până atunci fusese o luptă pe viaţă şi pe moarte, părea că devenise brusc un exerciţiu de antrenament. Exasperat, îşi dublă eforturile, luptând mai greu, mai disperat, punând mai multă putere în fiecare manevră şi lovitură şi, în final, renunţând la precizie şi acurateţe. În culmea atacului lui Venamis, Plagueis reveni în sine cu o astfel de furie, încât sabia lui de lumină deveni o tijă orbitoare. O lovitură leagănată cu două mâini în sus, lansată dintre picioarele sale, îl prinse pe Venamis fără gardă. Lama nu a intrat suficient de adânc pentru a perfora plămânul Bithului, ci l-a ars de la piept până la bărbie. În timp ce capul său mare şi despicat se dădu înapoi, retrăgându-se, Plagueis îşi coborî sabia de lumină drept în jos, smulgând arma lui Venamis din mâna-i înmănuşă şi aproape retezându-i degetele lungi.

Cu un gest din cealaltă mână, Venamis chemă sabia de lumină, dar Plagueis fu cu o fracţiune de secundă mai rapid şi a mânerul sări în mâna lui dreaptă. Simţind o furtună de fulgere de Forţă ridicându-se în Bith, el încrucişă cele două lame stacojii în faţa sa şi spuse:

— Supune-te!

Venamis îngheţă, permiţând furtunii ce se năştea să se stingă şi căzu în genunchi predându-se în timp ce soarele ce răsărea îi lumină spatele printre copaci.

— Mă supun, Darth Plagueis. Accept că trebuie să devin ucenicul tău.

Plagueis dezactivă lama lui Venamis şi o agăţă la curea.

— Presupui prea mult, Venamis. Cu tine primprejur, ar trebui să-mi păzesc mereu spatele.

Venamis ridică faţa.

— Este adevărat, Stăpâne? Darth Tenebrous este mort?

— Mort, şi a meritat-o. Făcu un pas spre Venamis. Viitorul Sith nu se mai leagă de priceperea fizică, ci de viclenia politică. Noul Sith va guverna mai puţin prin forţa brută ci prin insuflarea fricii.

— Şi ce se va întâmpla cu mine, Stăpâne? întrebă Venamis.

Plagueis îl studie ferm. După ce aruncă o privire rapidă în jurul său, rupse o floare galbenă, în formă de corn, dintr-o viţă atârnătoare şi o aruncă pe pământ în faţa lui Venamis.

— Mănânc-o.

Privirea lui Venamis se mută de la floare la Plagueis şi lăsă îndoiala să se arate pe faţa lui.

— Cunosc această plantă. Mă va otrăvi.

— O va face, îi spuse Plagueis într-o manieră care nu arăta simpatie. Dar eu mă voi asigura că nu vei muri.

Capitolul 7: ACOLO UNDE OBIŞNUIAU EI SĂ STEA

În adâncurile reşedinţei din Aborah, Venamis atârna suspendat într-o bactacuvă, cu senzori fără fir lipiţi pe pieptul îngust, pe gât şi pe craniul despicat, fără păr.

— S-ar putea să fii cel mai important cadou al lui Tenebrous pentru mine, spuse Plagueis privind corpul Bithlui scufundat în lichidul terapeutic gros.

— Creierul lui continuă să se recupereze din efectele alcaloizilor ce i-au provocat coma, remarcă 11-4D din partea îndepărtată a laboratorului. Starea fizică rămâne însă stabilă.

Plagueis îşi menţinu privirea asupra lui Venamis. Rana de sabie de lumină pe care o provocase Venamis pe gâtul lui Plagueis se vindecase, dar cicatricea slabă era o amintire proaspătă a mortalităţii sale.

— Este bine, pentru că nu mă interesează mintea lui.

Drept salut, noile apendice ale droidului făcură o mişcare chirurgicală de retezare.

Analiza sângelui relevă un număr mare de midiclorienii, ceea ce îi indica, în plus, lui Plagueis că o fiinţă putea avea un potenţial mare în Forţă şi totuşi să rămână inept. Se întrebă: oare pe Venamis îl simţise prin Forţă imediat după uciderea lui Tenebrous? Un Jedi ar fi fost un subiect mai interesant pentru experimente, dar un adept al părţii întunecate era, poate, mai potrivit scopurilor sale. Şi destul de curând bactacuva alăturată va conţine, de asemenea, un Yinchorri rezistent la Forţă.

Imediat după lupta de pe Sojourn, Plagueis porunci membrilor Gărzii Soarelui să localizeze nava care i-a permis lui Venamis să se infiltreze pe Luna Vânătorilor, apoi să o ducă împreună cu Bithul otrăvit la Aborah. Larsh Hill şi ceilalţi Muuni fuseseră înştiinţaţi că un intrus fusese capturat şi lichidat, dar nu le spuse mai mult de atât. Cercetarea navei oferi date care l-ar fi surprins chiar şi pe Darth Tenebrous, cel care o furnizase. Se părea că, cu mult înainte să se confrunte cu Plagueis sau să afle de soarta Maestrului său, Venamis însuşi căutase potenţiali ucenici. Plagueis nu putea să nu fie impresionat, deşi era plin de resentimente. Tânărul Bith s-ar fi descurcat bine în epoca lui Bane. Acum, însă, era un anacronism şi, prin extensie, la fel era şi Tenebrous.

Faptul că Tenebrous îl vizase nu era un şoc pentru Plagueis. El şi Bithul ajunseseră la un impas, cu zeci de ani în urmă, cu privire la executarea Imperativului Sith. Fiind produsul uneia dintre cele mai străvechi civilizaţii din galaxie, Tenebrous credea că victoria poate fi obţinută prin a împerecherea puterilor părţii întunecate şi a experimentatei ştiinţe Bith. Cu ajutorul unor computere sofisticate şi a formulelor ce calculau viitorul, putea fi asigurată varietatea de fiinţe a galaxiei şi Ordinul Jedi urma treptat să scadă şi să dispară. Tenebrous încercase să-l convingă pe Plagueis că Forţa nu juca jocuri de noroc cu galaxia şi că în timp putea fi prezisă ascendenţa predestinată a părţii întunecate, dar ascensiunea ei nu putea fi influenţată sau grăbită de Sith. Muunii credeau în formule şi calcule la fel de mult ca Bithii, dar Plagueis nu era un fatalist. Convins că din ecuaţiile geniale ale lui Tenebrous lipsea un factor important, el argumentase că evenimentele viitoare – fie că erau prezise de maşini, fie apărute în viziuni – erau adesea tulburi şi nesigure. Mai mult decât atât, el fusese crescut să creadă în eliminarea concurenţilor şi îi vedea pe Jedi doar în acest fel. Ordinul nu era pur şi simplu o corporaţie rivală care putea fi achiziţionată în secret; el trebuia subminat, răsturnat şi apoi demontat. Smuls din rădăcini. El presupusese că, în timp, ar fi fost capabil să-l atragă Tenebrous către acest deziderat, dar fostul său Maestru îl declarase, evident, inapt să poarte mantaua de succesor lui Sithului şi căutase pe altcineva. Dorinţele nestrunite ale fiinţelor gânditoare erau o binecuvântare pentru Sith, pentru că acele dorinţe creau o abundenţă de fiinţe zeloase şi îndrăzneţe care puteau fi folosite pentru a avansa cauza. Plagueis fusese instruit să caute fiinţe potrivite, aşa cum fusese şi Tenebrous când îl descoperise pe Venamis. Poate că Tenebrous considerase atacul ca fiind benefic, indiferent de rezultat. Dacă Venamis ar fi fost învingător, el merita mantaua; dacă nu, atunci Plagueis ar fi putut să accepte adevărata natură a relaţiei Maestru-ucenic.

O poveste veche care nu a avut niciodată prea mult sens pentru el, dar care explica comportamentul curios al lui Tenebrous în lunile şi săptămânile ce au precedat evenimentele de pe Bal'demnic. Era imposibil de ştiut cât timp a fost planificat atacul lui Venamis, dar Tenebrous, cu toată detaşarea lui, era clar îngrijorat de decizie. Pe Bal'demnic era distras şi această

neatenţie îl costase viaţa. Dar în acele momentele finale, înainte de a înţelege pe deplin rolul pe care îl jucase Plagueis, fusese pe punctul de a-i dezvălui existenţa lui Venamis. Nu mai conta acum şi, de fapt, Plagueis gândea că ezitarea Bithlui era vrednică de dispreţ.

La fel ca Plagueis, Tenebrous îmbrăţişase în mod evident faptul că *Regula celor Doi* a lui Darth Bane era expirată. Foarte puţini Lorzi Sith au onorat-o, în orice caz, şi cu motiv întemeiat, după cum observase şi Plagueis. Obiectivele Marelui Plan erau răzbunarea şi redobândirea puterii galactice. Dar în timp ce majoritatea Lorzilor Sith de la Bane încoace au ajutat, în felul lor, la slăbirea Republicii, eforturile lor s-au datorat mai puţin interesului personal şi fidelităţii faţă de regulă, cât incompetenţei şi slăbiciunii. Deşi erau hotărâţi să îndeplinească Imperativul lui Bane, totuşi fiecare dintre ei căzuse pradă slăbiciunilor şi excentricităţilor individuale şi astfel nu reuşiseră să se răzbune pe Ordinul Jedi. Plagueis înţelese asta. N-ar fi fost niciodată cel care să aştepte sau să-şi dedice domnia doar pentru îndrepta spre succes următorul Lord Sith. Nici nu s-ar fi mulţumit să rămână ca ucenic în umbra lui Tenebrous, dacă Bithul ar fi triumfat acolo unde alţii eşuaseră.

Cum, în toată înţelepciunea lui, Tenebrous nu reuşise să înţeleagă că Plagueis era apogeul foamei de răzbunare de un mileniu? Cum de nu reuşise Bithul să înţeleagă că îl chema destinul?

Într-unul dintre rarele sale complimente, Bithul chiar spusese asta.

În acelaşi mod în care forţele gravitaţionale determină un bolovan să se cufunde într-un râu, schimbându-i definitiv cursul, evenimentele dau naştere unor indivizi care, păşind în curentul Forţei, modifică valul istoriei. Tu eşti un astfel de individ.

Putea acum Plagueis să creadă că Tenebrous l-a privit şi pe Venamis în acelaşi mod? Dacă da, asta îl înjosea.

Datele descoperite la bordul navei lui Venamis nu au reuşit să dezvăluie ce vârstă avea acesta când l-a găsit Tenebrous, sau ceva despre pregătirea lui. Stabilirea modalităţilor de instruire a unui ucenic era, oricum, un lucru din trecut. Doctrina era pentru Jedi. Acolo unde Jedi atrăgea puterea, Sithul poftea după ea; unde Jedi credea că ştiu adevărul, Sithul îl poseda.

Aparţinând părţii întunecate, ei *deveniseră* în cele din urmă informaţia ei. În ultimele cinci sute de ani, linia Sith a lui Bane s-a ferit să selecteze copii ca ucenici, fiind mai avantajoasă descoperirea fiinţelor care fuseseră deja întărite sau rănite de viaţă.

Totuşi, Plagueis era o excepţie.

* * *

Muunilinst nu a urmat acel proces când, în nebunia celei de-a Treia Mari Extinderi, lumile Nucleului şi ale Inelului Interior se întinseseră să colonizeze şi să revendice multe dintre planetele cercetate şi puse la dispoziţie de către Actul de Colonizare şi Marele Amendament Planetar. Motivul era simplu: deşi Muunii aveau bogăţii dincolo de cele mai sălbatice vise ale multor specii şi acces la nave stelare de cea mai înaltă calitate, nu au dorit să-şi lase nesupravegheate proprietăţile de pe Muunilinst. Nici nu erau interesaţi în colonizare de dragul colonizării – în răspândirea sămânţei lor – deoarece, cu cât existau mai mulţi Muuni în galaxie, cu atât ar fi fost mai puţină bogăţie de împărţit. În cele din urmă, însă, autonomia şi izolaţionismul au cedat dorinţei de a face ei înşişi ceva esenţial pentru galaxie şi Muunii au început, cât de des puteau, să finanţeze aşezări stabilite de grupuri independente autoexilate sau de către alte lumi. Şi astfel, coloniile de la capătul îndepărtat al Rutei Braxant au devenit dependente de Muunilinst pentru sprijin, împrumutân, gajând promisiuni de a descoperi vene bogate de minereu sau metale preţioase. Când, cu toate acestea, presupusele comori nu au reuşit să se concretizeze sau pieţele au devenit saturate, rezultând preţuri mai mici, populaţiile hărţuite ale acestor aşezări s-au trezit îndatorate fără speranţă către Muunilinst şi au fost silite să accepte să fie supravegheate direct de către Muuni.

Aşa s-a întâmplat ca tatăl clanului lui Plagueis, Caar Damask, să fie administrator al lumii tezaur de pe Mygeeto.

Situat în vecinătatea sistemului Muunilinst şi având un sol bogat în cristale nova, artesian şi cristale Adegan de nivel inferior, Mygeeto – Giuvaerul, aşa cum era cunoscută în limba antică Muun – era, de asemenea, una dintre cele mai puţin ospitaliere lumi pe care Muunii le dobândiseră. Captivă în

zăpadă şi gheaţă, planeta se mândrea cu puţine forme de viaţă indigene şi era asaltată încontinuu de furtuni care îiu umpleau suprafaţa de cristale de gheaţă de dimensiunile munţilor. Chiar şi aşa, cu cheltuieli mari, Muunii au reuşit să construiască câteva oraşe de sine stătătoare şi magazii de depozitare, alimentându-le cu energie provenită chiar din cristalele. Chiar şi în cele mai bune cazuri, Mygeeto era o provocare pentru cine dorea să se apropie, din cauza inelului său de asteroizi, dar asteroizii au devenit impedimente secundare odată ce Clanul Bancar InterGalactic şi-a asumat controlul operaţiunilor miniere din recifurile de gheaţă şi din gheţari. Apoi, chiar şi Jediilor li s-a interzis să viziteze planeta fără autorizare prealabilă.

Fiind deja membru vechi în Clanul Bancar InterGalactic, bătrânul Damask acceptă misiunea ca pe o favoare personală făcută Înaltului Ofiţer al lui Muunilinst, Mals Tonith, dar mai mult în speranţa de a avansa într-o carieră care se oprise şi îl ţinea limitat în conducerea de mijloc. Fiind un geniu nerecunoscut şi fiind furios pentru asta, Damask îşi lăsă în urmă soţia principală şi pe membrii clanului şi încercase să-şi construiască pe lumea de gheaţă îndepărtată, dacă nu o viaţă, cel puţin o carieră pentru el însuşi. Succesul în supravegherea operaţiunilor de minerit a venit în scurt timp, dar mulţumirea, de orice fel, l-a evitat până la sosirea – la zece ani după el – a unei femei Muun de casă inferioară care avea să devină, mai întâi asistenta sa, apoi soţie codicil, în cele din urmă dând naştere unui fiu pe care l-au numit Hego, după tatăl clanului lui Caar. Creşterea lui într-un oraş cupolă într-un mediu perpetuu îngheţat a fost în multe privinţe antiteza copilăriei tipice Muun şi totuşi tânărul Hego a reuşit nu numai să îndure asta, dar chiar să prospere. Mama lui a avut ceea ce unii au considerat un interes nesănătos pentru dezvoltarea sa, înregistrând fiecare detaliu şi încurajându-l să împărtăşească chiar şi cele mai ascunse gânduri ale sale cu ea. Ea era interesată în special de observarea interacţiunilor sale cu colegi de joacă – din specii diverse – pe care nu s-a sfiit niciodată să-i furnizeze, interogându-l de fiecare dată despre sentimentele sale despre unul sau altul dintre tineri. Chiar şi Caar a găsit suficient timp în programul său exigent pentru a fi un părinte iubitor.

Hego nu avea încă cinci ani când a început să simtă că este oarecum diferit. Nu numai că era mai abil decât colegii de

joacă, dar, de asemenea îi putea manipula adesea, stârnind râsul când dorea sau, la fel de des, lacrimi; confort, la fel de des ca anxietate. A învăţat să citească intenţiile şi limbajul corpului. Când simţea că cineva nu-l place, se întrecea în a fi generos şi când simţea că cineva îl plăcea prea mult, devenea ocazional dificil, ca mijloc de testare a limitelor relaţiei. Iubea trucurile şi păcălelile şi, uneori, îşi permitea să joace roluri de victimă, de prost, pentru a nu trezi suspiciuni nedorite sau pentru a nu fi obligat să dezvăluie prea multe despre talentele sale ascunse. Pe măsură ce abilităţile lui au crescut, ceilalţi copii au devenit mai degrabă jucării decât colegi de joacă, dar fără să vreo reducere a plăcerii din partea lui Hego. Într-o după-amiază, un tânăr Muun, pe care-l displăcea, îl împinse într-o parte pe Hego în efortul de a ajunge primul la o scară care cobora spre curtea de la nivelul inferior al casei lui Damask. Apucându-l de braţul superior, Hego îi spuse:

— Dacă te grăbeşti să cobori, atunci sări pe fereastră.

Privindu-l fix, Hego repetă sugestia, iar victima sa o luă în serios. Au fost puse multe întrebări după ce a fost descoperit în curte cadavrul frânt, dar Hego nu a spus adevărul nimănui, decât mamei lui. Ea îi ceru să-i explice totul, până la cele mai mici detalii, apoi, la sfârşit spuse:

— Am bănuit de mult timp că împărtăşeşti darul tatălui tău şi al meu şi acum ştiu că este adevărat. Este o putere ciudată, minunată, Hego, şi o ai din belşug. Tatăl tău şi cu mine ne-am petrecut viaţa păstrând darurile noastre ca pe un secret bine păzit şi vreau cuvântul tău că, deocamdată, vei vorbi despre asta doar cu mine sau cu el. Mai târziu în viaţă această putere te va servi bine, dar acum trebuie să rămână nedezvăluită.

Trăind o viaţă clandestină de atâţia ani, Hego găsi ideea de a împărtăşi secretul doar cu părinţii săi ca fiind complet firească.

Nimeni nu l-a considerat responsabil pentru faptul că colegul său de joacă s-a aruncat pe fereastră, dar, la scurt timp, fluxul constant de prieteni de joacă începu să se micşoreze. Mai rău, tatăl său începu să se îndepărteze de el – tocmai atunci când Hego devenea din ce în ce mai mult o parte a anturajului lui Caar. El consideră că tatăl lui s-ar putea să mintă că ar avea puterea sau că ar fi ajuns să gândească despre Hego ca despre

un fel de monstru. Şi totuşi îl observa pe tatăl său folosindu-şi puterile ciudate de persuasiune şi manipulare în relaţiile de afaceri.

La fel ca Muunilinst, Mygeeto primea mulţi vizitatori importanţi şi de multe ori Hego s-a gândit că, în loc să poată el explora galaxia, galaxia venea spre el. În mai multe rânduri, tatăl său s-a întâlnit cu Cavaleri Jedi şi Padawani care au venit în căutarea cristalelor Adegan, pe care Ordinul Jedi le utiliza în construcţia de săbii de lumină pentru antrenamente. Hego îşi perfecţionase demult abilitatea de a-şi ascunde puterile faţă de ceilalţi. Chiar şi fără să-şi dezvăluie adevărata putere către Jedi el putu să simtă în ei un fel de putere similară, deşi una care era în mod clar în scopuri contradictorii cu a lui. Încă de la început a ştiut că nu poate fi niciodată unul dintre ei, aşa că au început să-l scârbească vizitele lor, din motive pe care nu le putea înţelege. Chiar mai derutant, ajunse să simtă o putere mai apropiată de a sa într-un vizitator Bith numit Rugess Nome. Nome nu era un Jedi, ci un inginer de nave spaţiale, care venise într-o navă luminoasă, de design propriu. Nu trecu mult însă, şi Hego începu să bănuiască că mama lui era motivul frecvent al vizitelor lui Nome. Şi suspiciunea că era ceva între ei a incitat sentimente de mânie şi gelozie în tânărul Hego şi un fel de conflict deznădăjduit în tatăl său.

Hego se gândi să-şi folosească puterea pentru a destrăma situaţia intolerabilă când, în timpul uneia dintre vizitele lui Nome, fu chemat în biroul tatălui său, unde aşteptau Caar, mama sa şi Bithul. Fără să se uite la soţia sa, Caar îi spusese:

— Eşti sânge din sângele nostru, Hego, dar nu te mai putem creşte ca pe un fiu al nostru.

Hego se uită de la tatăl său la mama sa, suferind, temându-se de cuvintele pe care Caar le adăugă un moment mai târziu. Cu un semn din cap spre Nome spuse:

— Întradevăr şi în moduri pe care vei ajunge în cele din urmă să le înţelegi, îi aparţii.

Un deceniu mai târziu, Hego avea să afle că, în timp ce Caar, de fapt se străduise cât putu de bine să-şi păstreze secrete abilităţile în Forţă, el îi trezise atenţia lui Nome atunci când cei doi se întîlniseră întâmplător în *Centrul Spaţial al Portului Înalt*. Aveau să treacă ani înainte ca Nome să o găsească pe mama lui Hego, pe care o recrută nu ca ucenică –

pentru că nu era suficient de puternică în Forţă – ci ca discipol, având ca sarcină să se îndrăgostească de Caar şi să poarte fructul acelei seducţii: un copil pe care ştiinţa Bith şi a lui Nome l-au prevăzut că se va naşte puternic în Forţă. Părinţii lui Hego au păstrat secretul până când puterea lui începuse să se dezvăluie. Şi atunci fusese aranjată o tranzacţie: Hego, în schimbul realizării visului de o viaţă a lui Caar Damask de a fi acceptat în eşalonul superior al Clanului Bancar InterGalactic. La cinci ani de la revelaţia din birou, Caar era rechemat pe Muunilinst pentru a deveni director al filialei de trezorerie a Clanului Bancar InterGalactic. Mama lui Hego dispăru, nu a mai fost văzută niciodată nici de soţ, nici de fiu.

Şi a început ucenicia lui Hego pentru Lordul Sith, Darth Tenebrous.

* * *

Pe lângă faptul că era respectat pe scară largă ca inginer şi designer de navă spaţială, Rugess Nome conducea din umbră o organizaţie care de-a lungul a decenii a strâns informaţii despre relaţiile cu aproape fiecare criminal, contrabandist, pirat şi potenţial terorist care-şi lăsase amprenta în galaxie. Cu tânărul Hego simulând că se ocupă de contabilitatea lui Nome, cei doi Sith secreţi au călătorit foarte mult, adesea conspirând cu cele mai rău famate fiinţe al galaxiei şi facilitând anarhia ori de câte ori era posibil.

Noi, Sith, suntem o opoziţie nevăzută, îi spusese Tenebrous tânărului său ucenic. *O ameninţare fantomă. Acolo unde Sithul purta odată armură, noi acum purtăm pelerine. Dar Forţa funcţionează prin noi cu atât mai puternică cu cât suntem mai invizibili. Pentru prezent, cu cât rămânem mai ascunşi, cu atât mai multă influenţă putem avea. Răzbunarea noastră va fi realizată nu prin subjugare, ci prin contaminare.*

După cum explicase Tenebrous, Jedi s-au ridicat puternici din războiul din urmă cu un mileniu şi, în timp ce Darth Bane şi următori Lorzii Sith au făcut tot posibilul să perturbe Republica renăscută, au lucrat în dezavantaj. Aşa că, până la urmă s-a decis ca Sith să se ascundă la vedere, acumulând bogăţie şi cunoştinţe, şi asigurându-şi contacte şi alianţe cu grupurile care ar putea constitui într-o zi baza unei opoziţii la nivel galactic atât

pentru Republică, cât şi pentru veneratului Ordin Jedi care o servea. După toate probabilităţile acele secole au fost provocatoare, urmărindu-i pe Jedi cum revin la poziţia lor distinsă. Dar Sithul a avut luxul de a studia Ordinul de departe, fără ca Jedi să fi fost conştienţi că ar avea adversari.

Ruptura pe care Maestrul Twi’lek al lui Tenebrous o deschisese în materialul Forţei fusese resimţită de Jedi şi deja Ordinul începea să prezinte semne de circumspecţie şi lenevire. Republica fusese şi ea în mod similar subminată, prin încurajarea corupţiei în Senat şi a fărădelegii în sistemele Inelului Exterior, care deveniră lada de gunoi a Nucleului.

Cu nenorocirea galaxiei transformată în cauză, cei puternici trebuiau acum să se reunească, cu Darth Plagueis drept conducător al lor, manipulând acţiunile câtorva persoane importante pentru a controla comportamentul a nenumărate trilioane.

Capitolul 8: VICTIME DIN PROPRIE VOIE

În timpul antrenamentului lui Venamis, Tenebrous crezuse în mod evident că el proteja Marele Plan; Venamis, de asemenea, urmărind o mână de candidaţi puternici în Forţă pe care el, sau poate Tenebrous, îi descoperise. Dar acum devenise problema lui Plagueis să facă ceva în privinţa acelor potenţiali candidaţi, dacă nu pentru alt motiv, măcar pentru a elimina posibilitatea unui alt atac surpriză.

Băncile de date ale navei lui Venamis conţineau informaţii despre şase fiinţe, dar investigaţiile ulterioare ale lui 11-4D au relevat că unul murise din cauze naturale, un altul fusese executat, iar un al treilea fusese ucis într-o luptă, într-o cantină. Doi dintre cei trei rămaşi nu aveau nume, însă Plagueis şi 11-4D reuşiseră să afle despre ei tot ce ştia şi Venamis, după ce sparseră codul complex pe care Bithul îl folosise pentru a-şi proteja datele. Cum scăpaseră candidaţii lui Venamis neobservaţi de către Jedi era un mister, dar unul care nu merita rezolvat. Plagueis trebuia, pur şi simplu, să determine dacă reprezentau o ameninţare – pentru el sau pentru Marele Plan.

Muunii arareori erau văzuţi sorbind *Rezerva lui Rywen* în restaurante exclusiviste, încercând mirodenii rafinate în cluburi *numai pentru membri* sau provocând casa în turneele maraton de sabat. Programele de celebrităţi HoloNet nu i-a arătat niciodată cu dansatoare Twi'lek în braţele lor zvelte sau aventurându-se în păduri, mări sau lanţuri montane pentru sport sau aventură.

Dar Plagueis era pe cale să rupă cu tradiţia, acum că primul dintre potenţialii candidaţi ai lui Venamis fusese observat într-un cazinou din oraşul Lianna, în inima îndepărtatului roi stelar Tion.

* * *

Cu fălcile tremurânde, ochii limpezi care reflectau îngrijorarea şi flancat de personalul de securitate Nikto, micul şi îndesatul manager Sullustan al *Cazinoului Acceleratoare* se grăbi de-a lungul holul carpetat spre biroul administratorului, unde îl aşteptau Plagueis şi 11-4D. O pereche de braţe utilitare

de largă utilizare – unul dintre ele ascunzând o armă laser – înlocuiau apendicele chirurgicale normale ale droidului şi Plagueis era îmbrăcat în ceea ce, pentru cele mai multe fiinţe, se presupunea că era ţinuta Clanului Bancar, deşi diferit croit şi de o culoare verde mai pal.

— Bine aţi venit, domnule, bine aţi venit, începu managerul cu o voce uşor încurcată. *Cazinoul Acceleratoare* este onorat să vă aibă ca oaspete, deşi pot spune că sunteţi primul de pe Muunilinst care a folosit intrarea publică a cazinoului. Intrarea privată…

Plagueis ridică o mână pentru a-l opri.

— Nu sunt aici pentru afaceri bancare.

Sullustanul se holbă.

— Atunci acesta nu este un audit ad-hoc?

— Sunt aici pentru o problemă particulară.

Managerul îşi curăţă gâtul şi se îndreptă de spate.

— Atunci poate că am putea începe cu numele dumneavoastră.

— Sunt Hego Damask.

Fălcile Sullustanului începură să tremure din nou.

— Magister Damask? De la Holdingul Damask?

Plagueis dădu din cap.

— Iertaţi-mă că nu vă recunosc, domnule. Dacă nu ar fi fost generozitatea dumneavoastră, *Cazinoul Acceleratoare* ar fi în faliment. Mai mult decât atât, Oraşul Lianna nu ar fi punctul central care este astăzi şi mândria Roiului Tion.

Plagueis zâmbi plăcut.

— Atunci, dacă ne-am putea retrage în biroul dumneavoastră...

— Desigur, desigur. Sullustanul le semnală paznicilor să-i flancheze, apoi îi invită cu amabilitate pe Plagueis şi pe 11-4D să-l urmeze. După dumneavoastră, domnule. Vă rog.

Un turbolift îi transportă direct într-un birou mare, din care se vedea sala principală de jocuri a cazinoului, care era aglomerată cu clienţi din diferite specii din Inelul Mijlociu şi cel Exterior aşezaţi la mese şi la maşini individuale sau înghesuiţi în jurul ovalelor, al roţilor jubileu şi a altor dispozitive de joc. Managerul îl îndrumă pe Plagueis pe un scaun complet tapiţat şi se aşeză singur la un birou reflectorizant. OneOne-FourDee stătea liniştit lângă Plagueis.

— Aţi spus ceva despre o chestiune privată, Magister Damask?

Plagueis îşi împreună mâinile.

— Din câte am înţeles, *Cazinoul Acceleratoare* a fost gazda unui mare câştigător în urmă cu o săptămână.

Sullustanul dădu din cap cu jale.

— Văd că ştirile rele călătoresc repede. Dar, da, ne-a luat aproape toţi banii. A avut un noroc straniu.

— Eşti sigur că a fost noroc?

Sullustan se gândi la întrebare.

— Cred că înţeleg unde doriţi să ajungeţi, deci permiteţi-mi să vă explic. Speciile cunoscute ca având abilităţi telepatice nu sunt lăsate să joace la *Cazinoul Acceleratoare*, cum fac alte cazinouri. În plus, am funcţionat întotdeauna sub presupunerea că nouăzeci şi nouă la sută dintre fiinţele puternice în Forţă aparţin Ordinului Jedi, şi Jedi nu joacă. În ceea ce priveşte restul de la unu la sută – aceia care ar fi putut să le scape printre degete, ca să spun aşa – ei bine, majoritatea probabil sunt plecaţi undeva făcând fapte bune sau stau închişi prin mănăstiri contemplând misterele universului.

— Şi restul?

Sullustanul îşi aşeză coatele pe birou şi se aplecă.

— În acele rare ocazii – şi subliniez *rare* – când am bănuit că fiinţele ar putea folosi Forţa, le-am cerut să se supună ei înşişi la un test de sânge.

— Aţi demascat vreodată un utilizator de Forţă?

— Nu în cei douăzeci de ani de când sunt administratorul acestui cazinou. Desigur, în această afacere auzi poveşti. De exemplu, există una despre un cazinou de pe Denon care folosea un Iktotchi puternic în Forţă ca şi consultant – cineva capabil să întrerupă seria câştigătoare al unui jucător. Dar bănuiesc că povestea este inventată. Aici, la *Cazinoul Acceleratoare*, ne bazăm pe metodele standard de a fi siguri că şansele sunt întotdeauna în favoarea noastră. Chiar şi aşa, din când în când, cineva se dovedeşte o excepţie de la regulă. Se opri o clipă. Dar recunosc că nu am văzut o serie câştigătoare ca aceasta de ani de zile. Ne-ar putea lua luni întregi să ne revenim.

— Ai cerut un test de sânge?

— De fapt, am făcut-o, Magister Damask. Dar rezidentul nostru analist a spus că sângele câştigătorului nu conţinea... Ei bine, orice ar fi trebuit să conţină dacă jucătorul ar fi fost un utilizator de Forţă. Mărturisesc că nu prea înţeleg ştiinţa implicată.

— Eu însumi aş vrea să înţeleg mai multe, spuse Plagueis. Nu cumva aveţi o imagine a câştigătorului?

Managerul se încruntă.

— Nu vreau să par băgăcios, dar pot să vă întreb de ce este acesta un interes personal?

Plagueis pufni.

— Este o problemă fiscală.

Sullustanul se înveseli.

— Atunci, chiar vă rog.

Degetele lui mici au zburat de-a lungul tastaturii biroului şi în câteva secunde imaginea unui Weequay apăru pe un ecran de perete.

Plagueis fu dezamăgit şi intrigat. Datele de la bordul navei lui Venamis identificaseră drept potenţialul candidat un Quarren. Fiinţa Mon Calamari folosise Forţa pentru a sparge băncile cazinourilor de pe zeci de lumi, de la Coruscant la Taris, de la Nar Shaddaa la Carratos. Se pare că Weequayul care câştigase mult la *Acceleratoare* fusese pur şi simplu norocos. Plagueis era pe cale să-i spună asta şi lui 11-4D, când sună un interfon şi managerul introduse un receptor în urechea lui mare.

— Nu din nou! spuse el. Bine, trimite o echipă de securitate să-l urmărească.

Plagueis aştepta o explicaţie.

— O altă serie câştigătoare, spuse Sullustanul. Un Kubaz de data asta!

Plagueis se ridică în picioare.

— Aş dori să însoţesc echipa de securitate în sală. Nu voi interfera. Sunt pur şi simplu curios să văd metodele dumneavoastră de detectare a trişorilor.

— Desigur, spuse managerul distras. Poate că veţi vedea ceva ce ne-a scăpat nouă.

Plagueis ajunse la turbolift simultan cu sosirea a doi Bothani îmbrăcaţi în costume de afaceri şi a rămas cu ei în timp ce se îndreptau prin zona de joc de la parter până la una dintre mesele de *Acceleratoare* ale cazinoului. Jucătorii atraşi de

acţiune erau grupaţi pe trei rânduri în jurul mesei, făcând imposibilă vederea norocosului Kubaz până când Plagueis şi Bothanii au ajuns în zona crupierului. Înghesuit între femele din diferite specii care încercau fără succes să-i atragă atenţia, masculul insectivor cu pielea întunecată, şi râtul lung era aşezat vizavi de crupier, în spatele mai multor teancuri înalte de vouchere de credit. Jocul era numit *Acceleratoare*, deoarece jucătorii făceau pariuri pe tipurile şi căile în spirală ale particulelor subatomice de mare energie create ca urmare a coliziunilor care apar în interiorul mesei acceleratoare şi bombardamentul aleator al electromagneţilor devianţi care o înconjurau. Din cauza naturii imprevizibile a ciocnirilor, casa se bucura de un mic avantaj – acolo unde acceleratoarele nu erau fraudate – dar Kubazul îşi mărea şansele pariind doar pe căile luate de particule, nu şi pe categoriile de particule. Cu masa acceleratoare zbârnâind de viaţa şi Kubazul împingând unele dintre voucherele lui de-a lungul grilei de joc, Plagueis se întinse prudent cu Forţa, sesizând o concentrare intensă din partea Kubazului şi apoi o descărcare extraordinară de energie psihică. Kubazul folosea Forţa – nu pentru a direcţiona particulele de-a lungul anumitor căi, ci pentru a ameţi electromagneţii, reducând semnificativ numărul de căi pe care particulele create ar fi fost probabil să le ia.

Mulţimea adunată aplaudă şi strigă încă o victorie, iar crupierul împinse încă un teanc de vouchere de credit peste masă, adăugându-le la milioanele de credite pe care Kubazul le câştigase deja. În efortul de a vedea mai profund în Kubaz, Plagueis se deschise din nou în Forţă şi îşi dădu seama imediat că Kubazul a sesizat intruziunea. Ridicându-se de pe scaun atât de brusc încât femelele de lângă el aproape căzură, el ordonă crupierului să-i schimbe voucherele în credite. Fără să se uite în jurul lui, acceptă bonul cu câştigurile de încasat şi se grăbi în direcţia celui mai apropiat bar. Echipa de securitate Bothană a rămas pe urmele lui, după ce au promis că-l alertează pe Plagueis dacă Kubazul încerca să părăsească cazinoul.

Revenit în biroul de la nivelul superior unde 11-4D încă îl aştepta lângă scaun, iar managerul Sullustan îşi revenea din transpiraţia eşecului, Plagueis întrebă dacă *Acceleratoare* păstrau o bază de date a jucătorilor care aveau reputaţia de a sparge bancile cazinourilor, nu numai pe Lianna dar şi de pe alte

lumi în care jocurile de noroc erau un mod popular de a petrece timpul. Câteva momente mai târziu, pe peretele ecran au apărut imagini cu femele şi masculi Ongree, Askajiani, Zabrak, Togrutas, Kel Dors, Gotali şi Nikto. Chiar şi un Clawdite polimorf.

— Acestea sunt cele mai notorii cazuri, explică managerul când apăru imaginea unui Neimoidian. Cei pe care Autoritatea Jocurilor îi suspectează că au dezvoltat metode sigure de trişare. Oricare dintre ei se prezintă la *Acceleratoare* i se interzice intrarea.

Plagueis studie imaginile finale şi se întoarse către Sullustan.

— Mi-aţi fost de un mare ajutor. Nu vă vom mai deranja.

Turboliftul tocmai îl cobora pe el şi pe 11-4D la nivelul cazinoului când îl întrebă pe droid dacă a observat ceva despre formaţia câştigătorilor.

— Mi se pare curios că sunt cu toţii, ca să spun aşa, bipede aproximativ cu aceeaşi construcţie fizică şi aproape identici în înălţime. Un metru şi optzeci, ca să fiu mai exact. OneOne-FourDee se uită la Plagueis. Este posibil să fie aceeaşi fiinţă?

Plagueis zâmbi satisfăcut.

— Poate un Clawdite?

— Eram pe punctul de a sugera asta. Cu toate acestea, înţelegerea mea este că polimorfii reptomamiferi Zolan nu au decât rareori succes în adoptarea camuflării în alte specii pentru mai mult timp, fără să se confrunte cu un disconfort intens. Mai mult decât atât, ecranul a prezentat un Clawdite.

— Dar dacă ar fi o fiinţă care poate lua forma unui Clawdite.

OneOne-FourDee oferi un punct de plecare.

— Un Shi’ido, Magister. Candidatul pe care Venamis îl monitoriza este unul care îşi poate schimba pielea!

Nu se ştiau prea multe detalii despre speciile solitare, telepatice de pe Laomon, cu excepţia faptului că erau capabili să imite o mare varietate de specii gânditoare. Despre cei mai dotaţi s-a spus că puteau să imite copaci sau chiar stânci. O femelă Shi’ido numită Belia Darzu fusese Lord Sith în era pre-Bane, creând armate de bestii tehnologice pe care le controla folosind energia părţii întunecate.

— Asta explică rezultatele negative ale testelor de sânge, spuse 11-4D.

Plagueis dădu din cap.

— Bănuiesc că acest Shi'ido puternic în Forţă a învăţat cum să-şi modifice sângele. Sau poate că doar a întunecat mintea analistului, obligându-l să ignore citirile numărului de midiclorienii.

Tocmai intrau în zona de joc când unul dintre Bothani se grăbi spre el.

— Magister Damask, tocmai am aflat că pleacă Kubazul.

— A cerut Kubazul să-şi transfere câştigurile într-un cont?

Bothan clătină din cap.

— A preferat un bon de credit. Mulţi câştigători fac asta, sperând să-şi protejeze confidenţialitatea.

Plagueis îi mulţumi şi se întoarse spre droid.

— Grăbeşte-te, FourDee. Înainte să se depărteze prea mult de noi.

Au ieşit afară în oraşul planetar strălucitor unde zgârie-norii şi monadele se înălţau deasupra lor, pasarelele pietonale erau blocate fiinţe de pe Ruta Comercială Perlemian şi cerul era aglomerat de trafic. Şi aproape oriunde se uitau, vedeau numele *Santhe* – deasupra uşilor clădirilor, în reclame difuzate pe ecrane uriaşe de perete, înglobate pe părţile laterale ale speederelor şi navetelor. Familia proeminentă deţinea aproape toată Lianna şi avea, în ultimii treizeci ani, un interes special în controlul uneia dintre principalele întreprinderi de pe Lianna: *Sienar Technologies* – reprezentanţi ei fiindu-i oaspeţi la recenta Adunare de pe Sojourn.

Păstrând o distanţă rezonabilă, Plagueis şi 11-4D l-au urmărit pe Kubaz de la o pasarelă aglomerată la alta, apoi peste unul dintre cele mai ornate poduri care se întindeau pe râul Lona Cranith în oraşul soră Lola Curich. Trecură de sediul *Societăţii Istorice Aliate Tion*, *Fronde Airspeeders*, o cantină numită *Thorip Norr*... În tot acest timp Kubazul aruncase priviri peste umăr şi acum mărise pasul în timp ce se apropia de intrarea într-un tunel pietonal.

— Shi'idoul se comportă ca şi cum ar fi conştient că este urmărit, spuse 11-4D, cu fotoreceptori fixaţi pe prada lor.

— Va încerca să-şi piardă urma în tunel. Ar fi mai bine să-l aşteptăm la ieşire. Plagueis se opri să arunce o privire în jur. Pe aici, FourDee.

Grăbindu-se printre clădirile despărţite de tunel, reapărură chiar în locul unde tunelul pietonilor se deschidea într-o piaţă publică flancată de restaurante şi magazine de tip boutique. OneOne-FourDee îşi ascuţi receptorii optici şi îi îndreptă spre gura tunelului.

— Pe baza ratei de viteză cu care mergea Shi'ido când a intrat în tunel, el ar fi trebuit să iasă până acum.

— Şi într-adevăr a făcut-o, spuse Plagueis. Îndreaptă-ţi atenţia asupra Askajianului solid care trece prin Lingura de Aurodium.

Fotoreceptorii droidului s-au rotit uşor.

— Shi'ido şi-a schimbat pielea în tunel.

— Am bănuit că o va face.

— Aş vrea să am un instrument comparabil cu Forţa, Magister.

Şi-au reluat supravegherea clandestină, urmărindu-l pe Askajian acum, care îi conduse într-un tur întortocheat al lui Lola Curich care se încheie la un chioşc automatizat al Clanului Bancar InterGalactic aflat alături de o franciză PetVac. Plagueis se bază pe 11-4D pentru furnizarea unei actualizări a activităţii Shi'idoului.

— A depus bonul de credit, spuse droidul. Dar nu pot furniza numărul contului. Chiar şi receptorii mei cu vedere macro au limitări.

Plagueis gesticulă cu dezinteres.

— Nu va fi o problemă.

Au aşteptat până când Shi'ido a ieşit din chioşc pentru a se repezi în interior. Cu ajutorul codurilor Clanului Bancar InterGalactic furnizate de Plagueis, 11-4D dobândi curând nu numai numărul de cont, dar şi identitatea titularului.

— Kerred Santhe al Doilea, spuse droidul.

Plagueis rămase fără grai o clipă. Santhe moştenise principala proprietate a *Santhe/Sienar Technologies* de la bătrânul Kerred – care avusese distincţia de a fi prima crimă a lui Plagueis sub tutela lui Darth Tenebrous. Dar nu prea avea sens ca un industrial bogat precum Santhe să aibă nevoie de câştigurile unui jucător. Doar dacă nu cumva Shi'ido era cumva

dator către Santhe. Oare legăturile indirecte ale lui Tenebrous explicau cum ajunsese Shi'ido pentru prima dată în atenţia lui Venamis?

— Cât de bine ştii fiziologia Shi'ido? îl întrebă Plagueis pe 11-4D.

— Subiecţii Shi'ido au participat la studii de longevitate efectuate pe Obroa-skai. Au o fiziologie şi anatomie foarte flexibile, cu tendoane şi ligamente reconfigurabile şi caracteristici scheletice subţiri dar dense care le permit să îşi susţină masa cărnoasă şi rezervele extinse de lichide corporale.

— Sensorii tăi sunt capabili să stabilească momentul în care un Shi'ido este pe cale să îşi schimbe pielea?

— Dacă Shi'idoul este în imediata apropiere, da.

— Atunci nu avem niciun moment de pierdut.

Prinzând din urmă prada pe când intra în piaţa publică, l-au depăşit şi s-a repezit într-un tunelul pietonal din faţa lui. După o sută de metri, se aflau într-un loc neocupat, slab luminat pe care Plagueis consideră că Shi'ido îl va folosi pentru transformare şi aşteptară. Shi'idoul nu i-a dezamăgit. Iar în momentul în care începu să se schimbe – din Askajian, în ceva ce ar fi putut fi un Ongree sau un Gotal – 11-4D activă arma laser ascunsă în braţul său drept şi trase un fascicul îngust la baza creierului Shi'idoului. Amestecul momentan monstruos de specii scăpă un urlet chinuit şi se prăbuşi pe podeaua tunelului, agitându-se de durere. Mişcându-se repede, 11-4D îl târî mai adânc în întuneric, unde Plagueis se poziţionă în spatele craniului bombat grotesc al Shi'idoului, cu umerii neuniformi şi spate cocoşat.

— De ce ai transferat câştigurile către Kerred Santhe? întrebă Plagueis.

Gura răsucită a Shiidoului se strădui să formeze un răspuns.

— Eşti de la Autoritatea pentru Jocuri?

— Ai vrea tu. Întreb din nou: de ce Kerred Santhe?

— Datorii la jocuri de noroc, se bâlbâi Shi'ido, în timp ce balele îi picară pe pământ. Are datorii la câţiva Vigo[3] din Soarele Negru şi alţi creditori.

---

[3] Vigo – Adjuncţi în ierarhia Soarelui Negru.

— Santhe este una dintre cele mai bogate fiinţe ale galaxiei, îl presă Plagueis. De ce ar avea nevoie de ceea ce ai furat din cazinourile de aici până la Coruscant?

— Are datorii de milioane. Nu a încetat să mai bea şi să joace jocuri de noroc de când a fost asasinat tatăl său.

Strălucitor asasinat, gândi Plagueis.

— Chiar şi aşa, Soarele Negru nu l-ar viza niciodată.

Shi'idoul puternic în Forţă îşi întinse gâtul noduros pentru a arunca o privire inchizitorului său.

— Ştie asta. Dar Vigo îl ameninţă că vor face publice informaţiile. Un scandal ar putea convinge consiliul de administraţie al lui *Santhe/Sienar* să-l demită din funcţia de ofiţer şef al operaţiunilor şi să-l numească pe Narro Sienar ca înlocuitor al lui.

Plagueis râse scurt într-un mod surprins, dar mulţumit.

— Ar trebui să facă asta, Shi'ido.

Se îndreptă şi începu să se îndepărteze.

— Ai fost de mare ajutor. Eşti liber să pleci.

— Nu mă poţi lăsa aşa, imploră Shi'ido.

Plagueis se opri şi se întoarse la victima sa.

— Dacă ai fi finanţat acte de terorism sau ai fi cumpărat arme, poate că ţi-aş fi permis să continui să jefuieşti cazinourile. Dar prin umplerea tezaurelor Soarelui Negru şi prin protejarea reputaţiei unui duşman al unuia dintre prietenii mei, tu devii duşmanul meu, de asemenea. Coborî vocea spre un mârâit ameninţător. Gândeşte-te la asta: ai o ultimă şansă să-ţi foloseşti talentele date de Forţă pentru un câştig mare înaintea ca imaginea ta oribilă să devină piesa centrală a bazei de date a trişorilor din lumea jocurilor de noroc. Îţi sugerez să foloseşti câştigurile cu înţelepciune pentru a-ţi crea o viaţă nouă într-un loc unde Autoritatea pentru Jocuri nu va putea să te găsească. Fă asta şi nu am să te caut.

* * *

A spune că planeta Saleucami era punctul luminos al sistemului său însemna doar că numai ea, dintre o jumătate de duzină de planete fără aer şi pustii, era capabilă să susţină viaţa. Punctele sale luminoase nu erau, cum s-ar putea crede, acele zone care încă nu căzuseră victime bombardamentelor de

meteoriţi, ci mai degrabă unele dintre craterele de impact pe care furtuna cerească continua le lăsase în urmă. Căci acolo loviturile meteoriţilor au scos pe suprafaţa aridă ape subterane bogate în minerale, transformând craterele în lacuri care acum la acopereau şi împrejurimile în oaze rotunde de floră.

Bipede cu piele albastră şi ochii galbeni din partea îndepărtată a Nucleului au fost primii care au colonizat Saleucami, care însemna „oază” în limba lor, pentru că lumea era doar una dintre cele pe care le vizitaseră în timpul lungii călătorii din Wroona. De atunci au venit grupuri consistente de Weequay, Grani şi Twi’leki, fugind de conflicte sau în căutare de izolări trudnice şi munci în fermele de umiditate răsărite pe terenul incolor şi hrănindu-se cu culturi rădăcinoase fără gust, care se ofileau în căldura amiezii şi îngheţau complet noaptea. În cele din urmă, planeta a dat naştere unui oraş şi unui port spaţial, construit în umbra unuia dintre cazanele hrănite de energie geotermală.

Cei mai recenţi imigranţi pe Saleucami erau de diferite tipuri: fiinţe tinere din lumi îndepărtate ca Glee Anselm şi Arkania, îmbrăcate în haine ferfeniţite şi purtându-şi bunurile în spinare. Rătăcitorii şi căutătorii care soseau în transportoarele ponosite şi cargourile hoinare ce serveau sistemele Inelului Exterior. Masculi şi femele, deşi erau de trei ori mai multe femele decât masculi, se deosebeau prin ceea ce unii vedeau ca fiind o privire neliniştită iar alţii aspectul celui pierdut. La început, coloniştii autohtoni nu ştiau ce să facă cu aceşti rătăcitori incapabili, dar treptat a crescut o întreagă industrie pentru a satisface nevoile lor simple, dar deosebite, de adăpost, hrană şi transport de suprafaţă către zonele pustii, unde aştepta iluminarea oferită de mâinile supradimensionate ale unei fiinţe despre care se zicea că deţine puteri profetice.

Printre ei, în acea zi, era un Muun care purta o mantie simplă cu glugă şi cizme ponosite. Acolo unde, în mod normal, simpla vedere a unui Muun ar fi putut genera zvonuri conform cărora Saleucami urma să fie achiziţionată de către Clanul Bancar InterGalactic, tânăra hoardă în care se băgase Munnul, abia îi aruncă o privire. Nu când mulţimea deja includea Ryn şi Fosh şi alte specii exotice; şi nu când Saleucami însăşi era privită doar cu puţin mai mult decât o piatră de trecere către o lume mai bună.

Plagueis îl lăsase pe 11-4D pe Sy Myrth şi călătorise cu un cargo în speranţa de a se menţine cât mai neobservat. Cercetările despre profet erau incomplete, deşi Venamis notase că ea se născuse în Inelul Interior şi venise pe Saleucami doar cu trei ani mai devreme. Coloniştii lui Saleucami erau dispuşi să tolereze prezenţa ei, precum şi a taberei de adepţi pe care-i atrăsese, cu condiţia ca ei să-şi limiteze adunările pe pământurile pustii.

Înghesuit printre alţi patruzeci într-un speeder autobuz supraîncărcat, Plagueis îşi lasă privirea să se strecoare peste peisajul dezolant de munţi vulcanici şi veritabile ziduri create de craterele de impact. Într-un cer senin de un purpuriu pal, lumina orbitoare strălucea intermitent şi monotonia celor cinci ore de călătorie fu uşurată doar de câte o aşezare ocazională sau o fermă de umiditate singuratică. Sfârşitul călătoriei fu un lac relativ mic, de pe malul căruia se ridica o aglomerare comunală de corturi şi adăposturi crude, populate de veteranii visători ai adunărilor anterioare.

Cei Aleşi, cum au fost numiţi.

Păşind din speederul autobuz, Plagueis se alătură mulţimii de nou-veniţi pe scurtul traseu către un amfiteatru natural, unde bucăţile de meteorit asigurau locuri pentru unii. Alţii se aşezară pe rucsacuri sau se aşezară pe pământul neuniform. În scurt timp, sunetul bâzâit de motoare anunţă sosirea unui convoi de speedere hibridizate, multe dintre ele în stare impecabilă, deşi acoperite cu praf şi decolorate de lumina stridentă. Aproape toată lumea din amfiteatru se ridică în picioare şi un val de anticipare trecu prin mulţime, apropiindu-se de fervoare în timp ce o femelă Iktotchi ieşi dintr-unul dintre vehicule, înconjurată de discipoli îmbrăcaţi la fel de simplu cum era ea.

Plagueis nu se putea gândi la o fiinţă mai potrivită pentru Saleucami sau pentru a avea un rang în cult: o bipedă fără păr, cu coarne curbate în jos şi fruntea proeminentă, cu pielea călită pentru a rezista vânturilor violente ale lumii sale de origine şi cu o fizionomie aplecată spre polemică, care dezminţea natura emoţională. Dar, cel mai mult important, având abilităţi precognitive dovedite.

Urcă singură pe o lespede de piatră care reprezenta scena amfiteatrului şi, odată ce mulţimea se linişti, începu să vorbească cu o voce solemnă.

— Am văzut întunericul care vine şi fiinţele care îl vor aduce în galaxie. Se opri scurt pentru a permite asimilarea cuvintelor. Am asistat la prăbuşirea Republicii şi am văzut Ordinul Jedi zvârcolindu-se în dezordine. Îndreptă un deget către munţii îndepărtaţi. La orizont se conturează un război care va cuprinde toată galaxia – un conflict între maşini din aliaje şi maşini din carne – şi moartea ulterioară a zeci de milioane de nevinovaţi.

Mergea pe lespede, aproape ca şi cum şi-ar fi vorbit sieşi.

— Văd lumi subjugate şi lumi distruse şi din haos va naşte o nouă ordine, sprijinită de arme feroce care nu s-au văzut de mai mult de o mie de ani. O galaxie adusă sub jugul unui despot nemilos care serveşte forţele entropiei. Şi, în sfârşit, am văzut că numai cei căliţi de acest adevăr inevitabil pot supravieţui. Scană publicul. Doar aceia dintre voi care sunt dispuşi să se întoarcă unul împotriva altuia şi se profite de nenorocirile altora.

Mulţimea stătea într-o tăcere uluită. Se spunea despre Iktotchi că renunţau la unele dintre abilităţile lor precognitive cu cât călătoreau mai departe de lumea de origine, dar nu era întotdeauna aşa. Şi cu siguranţă nu, îşi spuse Plagueis, în cazul unei Iktotchi care era puternică în Forţă. Nu era de mirare că Venamis o luase în calcul.

— Am fost trimisă să vă răstorn credinţele cele mai preţuite într-un luminos viitor şi pentru a vă ajuta să vă războiţi cu bunele intenţii şi cu decepţia ideilor pure; să vă învăţ cum să accepţi faptul că, chiar şi în mijlocul acestei epoci aparent binecuvântate, această clipă în istoria fiinţelor conştiente, instinctele noastre de bază vor căpăta putere asupra noastră. Am fost trimisă să vă sfătuiesc că Forţa însăşi va deveni ca şi cum nu ar fi fost decât o fantezie trecătoare printre cei autoînşelaţi – o iluzie antichizată care se va transforma în fum odată cu focurile purificatoare din noua epocă.

Se opri din nou, iar când vorbi pe urmă, o parte din asprime îi părăsise vocea.

— Această galaxie reorânduită va avea nevoie de fiinţe care nu se tem să fie arogante, egoiste şi hotărâte să supravieţuiască cu orice preţ. Aici, sub îndrumarea mea, veţi învăţa să renunţaţi la vechiul sine şi să găsiţi puterea să vă transformaţi în fiinţe de duroţel, prin acţiuni pe care nu aţi

crezut niciodată că le puteţi face. Eu sunt pilotul viitorului vostru.

Deschise braţele către mulţime.

— Uitaţi-vă, fiecare dintre voi, la cei din stânga şi din dreapta, şi la cei din faţă şi din spate…

Plagueis procedă în conformitate cu instrucţiunile, întâlnind priviri nevinovate şi furioase, priviri înspăimântate şi expresii de pierdere.

— …Şi gândiţi-te la ei ca fiind trepte către eventuala voastră ridicare, spuse Iktotchi. Îşi arătă mâinile. Atingerea din mâinile mele va porni curentul care curge prin voi; va declanşa comutatorul care va porni călătoria voastră spre transformare. Vino la mine dacă vrei să fii selectat.

Mulţi din mulţime se ridicară şi începură să se îndrepte spre scenă, împingându-i pe alţii din drum, luptându-se pentru a fi primii care o ating. Plagueis nu se grăbi, găsindu-şi loc la capătul unei linii şerpuite. Deşi noţiunea de a avea la dispoziţie o armată gata formată de adepţi întunecaţi nu era lipsită de o oarecare atracţie, Iktotchi răspândea un mesaj care îi condamnase pe Sithii de demult, Sithii care au precedat reforma lui Bane şi acest mesaj dusese la lupte sângeroase care trimiseseră Ordinul în uitare. Mesajul adecvat ar fi trebuit să fie renunţarea la nevoia lor de a se simţi stăpâni pe propriile destine şi de a accepta conducerea iluminată a câtorva selecţi. Soarele lui Saleucami era jos pe cer când Plagueis ajunse la lespedea de piatră să stea în faţa femelei Iktotchi. Mâinile ei largi le-au prins pe a lui şi ea îşi strânse degetele groase în jurul palmelor înguste.

— Un Muum cu bogăţie şi gust – primul care vine la mine, spuse ea.

— Ai fost selectată, îi spuse Plagueis.

Ea îi susţinu privirea şi o incertitudine bruscă îi apăru în ochi, de parcă Plagueis se luase în coarne cu ea.

— Ce?

— Ai fost selectată – deşi fără ştiinţa ta. Aşa că era nevoie să te cunosc în persoană.

Ea continuă să se uite la el.

— Nu de aceea eşti aici.

— Oh, ba da, spuse Plagueis.

Ea încercă să-şi retragă mâinile, dar Plagueis i le ţinea ferm într-ale lui.

— Nu de asta *eşti* aici, spuse ea, cu intensitatea vocii schimbată. Tu porţi întunericul în viitor. Eu sunt cea care te-a căutat. Eu, care ar trebui să fiu servitoarea ta.

— Din păcate nu, şopti Plagueis. Mesajul tău este prematur şi periculos pentru cauza mea.

— Atunci, lăsaţi-mă să-l anulez! Permiteţi-mi să vă îndeplinesc ordinele.

— Eşti pe cale să o faci.

Un foc se aprinse în ochii ei şi corpul îi deveni rigid în timp ce Plagueis începu să picure fulgere în ea. Membrele îi tremurau şi sângele ei începu să fiarbă. Mâinile ei se înfierbântaseră şi erau aproape să ia foc când, în sfârşit, el simţi cum lumina vieţii se i stinge şi ea se prăbuşi în braţele lui. Cu coada ochiului, îl văzu pe unul dintre discipolii Twi'leki ai femelei Iktotchi alergând spre ei şi o lăsă brusc să cadă din mâinile lui îndepărtându-se de corpul ei în convulsii.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Twi'lekul în timp ce şi alţi discipoli se grăbeau să o ajute pe Iktotchi. Ce i-ai făcut?

Plagueis făcu un gest calmant.

— N-am făcut nimic, spuse el cu voce adânc monotonă. A leşinat.

Twi'lekul clipi şi se întoarse spre tovarăşii lui.

— El nu a făcut nimic. Ea a leşinat.

— Nu respiră! spuse unul dintre ei.

— Ajută-o, spuse Plagueis cu aceeaşi voce monotonă.

— Ajut-o, spuse Twi'lekul. Ajut-o!

Plagueis se depărtă de lespede şi începu să meargă împotriva valului brusc de fiinţe înfricoşate spre unul dintre speederele autobuz care aşteptau. Noaptea cădea repede. În spatele lui, se auzeau strigătele de neîncredere răsunând în amfiteatru. Se instala panica. Fiinţele îşi agitau mâinile, îşi mişcau antenele şi alte apendice, mergând în cercuri, murmurând pentru ei înşişi. El fu singurul care urcă în speederul autobuz. Cei cu care venise şi Cei Aleşi care construiseră adăposturi deasupra lacurilor alergau prin întuneric, ca şi cum ar fi hotărât să se piardă în deşerturi.

* * *

Într-o navă navală similară cu cea care îi dusese pe Tenebrous şi Plagueis pe Bal'demnic – o navă Rugess Nome – Plagueis şi 11-4D călătoreau acum către planeta Bedlam din Inelul Mijlociu, aflată în apropierea pulsarului argintiu cu acelaşi nume. Un punct de scurgere în spaţiul real şi un loc de joacă destinat pretinselor fiinţe transdimensionale, fenomenul cosmic luminos îi păru lui Plagueis cadrul perfect pentru sanatoriul în care se afla ultimul dintre ucenicii potenţiali ai lui Venamis, un Nautolan, care era închis de cinci ani. Gardienii Gamorreani în uniforme i-au întâlnit la uşile înalte din faţă ale *Instituţiei Bedlam pentru Demenţii Criminali* şi i-au introdus în biroul superintendentului, unde fură întâmpinaţi de un Ithorian, care ascultă atent, dar în mod evident consternat, scopul vizitei surpriză a lui Plagueis.

— Naat Lare a fost numit beneficiar într-un testament?

Plagueis dădu din cap.

— O moştenire mică. Ca executor şef îl caut de ceva timp.

Capul cu lobi gemeni al Ithorianului se legănă înainte şi înapoi şi lungile sale degete cu vârf bombat băteau darabana pe birou.

— Îmi pare rău că trebuie să raportez că nu mai este cu noi.

— Este mort?

— Destul de posibil. Dar ceea ce voiam să spun este că a dispărut.

— Când?

— Acum două luni.

— De ce a fost, iniţial, închis în Instituţie? întrebă Plagueis.

— A fost arestat preventiv de autorităţi pe Glee Anselm, dar în cele din urmă a fost condamnat să fie închis aici, unde putea fi îngrijit.

— Care a fost crima lui?

— Crime, mai bine spus. Are o lungă istorie de practici sadomasochiste – cel mai adesea efectuate pe animale mici – piromanie, infracţiuni mărunte şi utilizare de droguri. De obicei, vedem acest lucru la fiinţe care au fost abuzate sau a avut o educaţie instabilă, dar Naat Lare avea o familie iubitoare şi este foarte inteligent, în ciuda faptului că a fost exmatriculat din nenumărate şcoli.

Plagueis îşi formulă cu atenţie următoarea întrebare.

— Este periculos?

Ithorianul bătu din nou darabana cu degetele bombate înainte de a răspunde.

— Cu riscul de a încălca confidenţialitatea pacientului, aş spune că este potenţial periculos, pentru că are anumite, să spunem, *talente* extraordinare.

— Talentele acelea l-au ajutat în fuga lui?

— Poate. Deşi credem că este posibil să fi avut ajutor.

— De la cine?

— Un medic Bith care s-a interesat de cazul său.

Plagueis se sprijini pe speteaza scaunului. *Venamis*?

— L-aţi contactat pe acest medic?

— Am încercat, dar informaţiile pe care ni le-a furnizat cu privire la practica sa şi locul de reşedinţă era false.

— Deci, poate că nu era medic.

Capul Ithorianului săltă pe gâtul său curb.

— Din păcate. Bithul ar fi putut fi un fel de complice.

— Aveţi idee unde ar fi putut să dispară Naat Lare?

— Dacă presupunem că a părăsit Bedlam singur, posibilităţile sunt limitate, dată fiind lipsa navelor spaţiale care ne deservesc. Prima oprire ar trebui să o facă pe Felucia, Caluula, ori Abraxin. Am anunţat autorităţile de pe acele lumi. Din păcate, ne lipseşte bugetul pentru a efectua o căutare extinsă.

Plagueis îi aruncă lui 11-4D o privire semnificativă şi se ridică de pe scaun.

— Apreciem mult cooperarea dumneavoastră, domnule superintendent.

— Suntem siguri că Jedii îl vor localiza, în orice caz, adăugă Ithorianul pe când Plagueis şi droidul urmau să iasă din birou.

Plagueis se răsuci înapoi.

— Jedii?

— Din cauza însuşirilor deosebite ale lui Naat Lare, ne-am simţit obligaţi să contactăm Ordinul imediat ce s-a descoperit că lipseşte. Ei, în mod elegant, au consimţit să ne ajute în căutare. Ithorianul făcu o pauză. V-aş putea contacta dacă aflu ceva...

Plagueis zâmbi.

— Voi lăsa informaţiile mele de contact asistentului dumneavoastră.

El şi 11-4D se întoarseră pe navă în tăcere. În timp ce rampa de îmbarcare se ridica, Plagueis spuse:

— Fiinţe precum Naat Lare nu rămân ascunse pentru mult timp. Verifică reţeaua HoloNet şi alte surse de ştiri despre evenimentele recente pe cele trei lumi pe care le-a numit superintendentul şi mă anunţi dacă îţi captează interesul ceva.

Nava abia părăsise atmosfera lui Bedlam când 11-4D se prezentă în cabina de pilotaj.

— Am o mică informaţie din Abraxin, Magister, începu droidul. Îngropată printre poveşti cu întâmplări intrigante sau bizare. Rapoarte despre uciderile recente a zeci de *bântuitori de mlaştini*[4] în mlaştinile din jurul unei aşezări Barabel de pe continentul din sud.

Fiind creaturi bipede mari, negânditoare, *bântuitorii de mlaştini* vânau în haite şi se ştia că folosesc Forţa pentru a descoperi prada.

— Barabelii superstiţioşi cred că *Năpasta lui Barabel* este responsabilă pentru ucideri.

Plagueis îşi bătu palmele pe coapse.

— Nautolanul nostru a trecut de la tortura animalelor de companie la omorârea creaturilor puternice în Forţă. Şi sunt sigur că Jedii vor ajunge la aceeaşi concluzie.

— Dacă nu au făcut-o deja, domnule.

Plagueis îşi mângâie bărbia gândindu-se.

— Nautolanul are ceva mai mult decât un simplu indiciu de parte întunecată. Nu este de mirare că Venamis îl vizita. Pune navicomputerul să calculeze un curs pentru Abraxin, FourDee. Ne întoarcem în Roiul Tion.

O zi standard mai târziu aterizară pe planetă aproape de zona în care aveau loc uciderile *bântuitorilor de mlaştini*. Prin design, aşezarea Barabel era îndepărtată de oricare dintre porturile spaţiale ale planetei, pe marginea nesigură a unei mlaştini extinse, ale căror ţărmuri şerpuite erau consolidate de mase dense de copaci cu rădăcinile aflate în apă. Pe un pinten înalt, câteva clădiri cu destinaţie specifică se ridicau printre ciorchinii de case cu acoperiş de paie, ridicate pe stâlpi, legate între ele prin cărări care şerpuiau prin ierburile de sezon uscat.

---

[4] Bântuitori de mlaştini – creatură cu ochi roşii care foloseşte Forţa

Nativii reptilieni acoperiţi cu solzi, purtau doar suficiente haine pentru a fi modeşti, şi un miros dulce bolnav de vegetaţie putredă plutea în aerul nemişcat. Abraxin fusese puternică în partea întunecată în timpul vieţii lui Bane, când primea suport de la Frăţia Întunericului a Lordului Kaan, dar Plagueis putea simţi că puterea scăzuse semnificativ în secolele care trecuseră.

El şi 11-4D nu se depărtaseră nici măcar un kilometru de navă când întâlniră un grup de Barabeli care târau, din apa de culoarea supei de legume, patru *bântuitori de mlaştini* masacraţi. Cadavrele bipedelor, cu miros neplăcut, fuseseră tăiate şi înjunghiate şi îşi pierduseră ochii roşii în urma operei delicată unei lame vibratorii. La prima vedere, s-ar fi putut crede că acele creaturi fuseseră de asemenea decapitate, din cauza capetelor lor mici aşezate jos între umerii cocoşaţi. Plagueis constată că Barabelii nu erau mai plăcut mirositori decât animalele măcelărite, dar ştiau destulă Bazică pentru a răspunde la întrebările sale despre recentul potop de ucideri.

— Membrii ai aceleiaşi haite de vânătoare, erau aceştia patru, explică unul dintre reptilieni, şi doar ce i-a omorât astă noapte.

Un altul, a cărui coadă retezată abia începea să crească din nou, adăugă:

— Este *Năpasta*. Laba cu gheare indică orbitele negre ale ochilor unuia dintre animale. *Acesta*[5] este de părere că numai *Năpasta* le-ar lua ochii.

Continuând pe calea umbrită care ducea în aşezare, Plagueis îşi scoase mantia şi o plie peste antebraţul drept. Un cot al cărării le dezvălui că nu erau singurii vizitatori îmbrăcaţi necorespunzător pentru climat. În faţă, doi Jedi îmbrăcaţi în veşmintele brune tradiţionale ale Ordinului se târguiau cu un Barabel în privinţa preţului de închiriere al unui glisor de apă. Plagueis se ancoră în tărâmul material când cel mai tânăr dintre cei doi Jedi – un Zabrak – se întoarse încet pentru a-i urmări pe el şi pe 11-4D în timp ce treceau.

Răspunzând privirii Jediului cu o aplecare din cap, Plagueis continuă să meargă, abătându-se de la potecă numai atunci când ajunseră la o mică piaţă, din care perechea de Jedi şi glisorul Barabelului puteau fi încă văzuţi. Cunoscând limba Barabelă, Plagueis trăgea cu urechea la discuţiile dintre

[5] Acesta – se referă la propria persoană

comercianţii, care stăteau în spatele tăvilor de peşti morţi, păsări şi insecte pe care le furnizase mlaştina. Uciderile *bântuitorilor de mlaştini* erau în mintea tuturor, precum şi superstiţiile despre *Năpastă*. Dar sosirea Jediilor era privită ca fiind de bun augur, deoarece Ordinul era venerat pentru că ajutase la soluţionarea unei dispute între clanuri pe Barab 1 acum aproape un mileniu.

Plagueis îl trase pe 11-4D la intrarea în piaţă şi îl instrui să-şi focuseze fotoreceptorii pe Jedi, care erau pe cale să-şi încheie afacerea cu pilotul de glisor. Apoi îşi permise să apeleze profund la Forţă.

— Amândoi au reacţionat, spuse droidul. Cereanul a aruncat o privire spre piaţă, dar nu s-a concentrat asupra dumneavoastră.

— Numai pentru că şi-a concentrat sentimentele pentru un Nautolan, nu pentru un Muun.

La scurt timp, în timp ce Plagueis şi 11-4D rătăceau prin aşezare, cineva strigă într-o Bazică cu accent de Nucleu:

— Se pare că nu suntem singurii străini din oraş.

Vocea îi aparţinea Cereanului înalt şi subţire, care ieşise dintr-un restaurant purtând o carafă cu lichid. Urmându-l afară, Zabrakul puse două căni pe o masă ce se bucura de umbră.

— Alăturaţi-vă nouă, vă rog, spuse Cereanul, arătând cu capul conic înalt către scaunul în plus de la masă.

Plagueis se îndreptă spre masă, dar refuză scaunul.

— O bere produsă local, zise Zabrakul, turnând din carafă. Dar am văzut o sticlă de Brandy Abraxin înăuntru, dacă e mai pe placul dumneavoastră.

— Mulţumesc, dar nu doresc nimic în acest moment, spuse Plagueis. Poate după orele de lucru.

Cereanul făcu un semn către el însuşi.

— Sunt Maestrul Ni-Cada. Şi asta este Padawan Lo Bukk. Ce vă aduce la Abraxin, cetăţene...

— Micro-împrumuturi, interveni Plagueis înainte de a fi obligat să ofere un nume. Clanul Bancar are în vedere deschiderea aici a unei sucursale a Băncii Aargau, ca mijloc de consolidare a economiei locale.

Jediul aruncă o privire enigmatică peste marginea cănii.

— Şi ce îi aduce pe Jedi la Abraxin, Maestre Ni-Cada? Nu scoicile, presupun.

— Cercetăm uciderea recentă a *bântuitorilor de mlaştini*, spuse Zabrakul, poate înainte ca Maestrul său să-l poată preveni.

— Ah, desigur. Droidul meu şi cu mine am văzut cadavrele a patru dintre aceste jalnice creaturi când am intrat în aşezământ.

Cereanul încuviinţă grav.

— Această aşa-zisă *Năpastă* va fi încheiată până mâine.

Plagueis adoptă un aspect de surpriză plăcută.

— Veşti minunate. Nu există nimic mai rău decât superstiţia pentru a paraliza o economie. Bucuraţi-vă de băuturi, cetăţeni.

OneOne-FourDee aşteptă până când el şi Plagueis ieşiră destul de mult din raza urechilor Jedi pentru a spune:

— Plecăm de pe Abraxin, Magister?

Plagueis clătină din cap.

— Nu înainte să găsesc Nautolanul. Nu am de ales decât să încerc să-l scot din ascunzătoare.

— Dar dacă apelaţi la Forţă, este posibil să-i atrageţi şi pe Jedii, de asemenea.

— S-ar putea să merite riscul.

Îşi petrecură după-amiaza trăgând cu urechea la conversaţiile despre locurile omorurilor şi au stabilit că Naat Lare, indiferent dacă îşi dădea seama sau nu, urma un tipar. În întunericul de la marginea aşezării, într-un loc de-a lungul mlaştinii întunecate cu ţărmul plin de lipitori, la vreo şase kilometri de piaţă, Plagueis îşi scoase jambierele, tunica şi boneta şi se strecură gol în apa mohorâtă. Cu un respirator acvatic strâns între dinţi, el se propulsă spre adâncuri. Acolo, ghemuit în noroi, se deschise pe deplin către Forţă şi îl chemă pe Nautolan, a cărui Forţă şi simţuri olfactive ar fi putut să-i sugereze că îi era la îndemână pentru ucidere cel mai mare *bântuitor de mlaştină*. O femeie Nautolan tatuată, pe nume Dossa, fusese considerată cândva potrivită pentru a-l servi Lordul Sith Exar Kun; cine ştia ce cadouri putea poseda Naat Lare?

Ieşind la suprafaţă în zgomotele revoltate ale insectelor, Plagueis păşi pe malul noroios, se îmbrăcă şi se aşeză în lumina stelelor pe rădăcina alunecoasă ale unui copac frunzos. La scurt timp, simţi un ecou în Forţă şi văzu apa ondulându-se la ceva

distanţă. În lumina slabă, un cuib albastru-verde de cârlionţi se desprinse de suprafaţă, urmat de o pereche de ochi castanii fără pleoape. Apoi apăru fiinţa amfibie de pe Glee Anselm, ieşind pe mal ca o fiară descentrată şi fixânduşi atenţia asupra lui Plagueis.

În acelaşi timp, Plagueis auzi sunetul unui glisor de apă apropiindu-se rapid de departe din mlaştină şi simţi prezenţa celor doi Jedi.

— Nu eşti Venamis, spuse Naat Lare în Bazică, cu o mână de pe mânerul unei lame vibratorii prinse de coapsa lui musculoasă.

— Te-a ajutat să evadezi Bedlam şi te-a trimis aici ca parte din instruirea ta.

Mâna lui Naat Lare se strânse pe mâner.

— Cine eşti?

Plagueis se ridică cât era de înalt.

— Sunt Maestrul lui Venamis.

Nautolanul păru confuz, dar numai momentan. Apoi îngenunche în noroi.

— Lordul meu, spuse el, coborând capul.

Sunetul glisorului acum era mai aproape, chiar de-a lungul unei curburi în mlaştină.

— Te-au urmărit doi Jedi.

Capul cârlionţat al lui Naat Lare se învârti către sunetul glisorului. Plagueis începu să se retragă în umbre şi în natura banală.

— Dovedeşte-te demn pentru mine şi Venamis ucigându-i.

— Da, Lordul meu.

Nautolanul sări în picioare şi se scufundă în apa acoperită cu mizerie. Plagueis aşteptă ascuns adânc între copacii frunzoşi. Motorul glisorului deveni tăcut; apoi apa clocoti şi se auziră strigăte de alarmă şi în noapte apărură fulgere bruşte de lumină.

— Maestre!

Se auzi un sunet dur, gutural, urmat de un ţipăt de durere.

— Stai deoparte, Padawan.

— Maestre, este...

Un alt ţipăt, pe un ton mai ridicat.

— Nu! Nu!

Se auzi zgomotul înfuriat al săbiilor de lumină, un urlet de durere şi ceva greu lovi apa.

— Este în viaţă? Este în viaţă?

Cineva gemu.

— Aşteptă…

Valurile se rupseră de ţărmul înrădăcinat, aproape de locul unde se ascunsese Plagueis.

— Maestre?

— S-a terminat. A murit.

Capitolul 9: REZERVE NEEXPLORATE

Timp de mai bine de cincizeci de ani, Damask Holdings ocupase unul dintre cele mai magnifice zgârie-nori de pe Harnaidan. Deşi nu la fel de înalt şi masiv ca cele aparţinând Clanului Bancar InterGalactic şi numeroaselor sale filiale, clădirea avea avantajul de a fi construită în apropierea celui mai mare dintre lacurile încălzite natural ale oraşului, care fusese încorporat în proprietate ca fiind un spa exclusivist. Sala de consiliu a companiei avea vedere la lac, şi la izvoarelor termale din jurul lui, dintr-un refugiu arhitectural aflat la etajul două sute, unde Hego Damask, Larsh Hill, şi ofiţerii şefi şi directorii Damask Holdings se adunau de două ori pe săptămână pentru întâlniri. În acea zi, o holoprezenţă pe sfert din cea reală, stătea în centrul enormei holomese circulare a camerei, şi li se adresa Muunilor în Bazică, din îndepărtata lume Naboo.

Fiind un om de înălţime medie, vorbitorul avea părul maroniu închis pieptănat drept înapoi dintr-o frunte înclinată, o barbă şi mustăţi groase şi lungi şi ochi albaştri strălucitori aşezaţi pe o faţă simetrică, dar comună. Era îmbrăcat în straturi de haine bogat colorate, care includeau o vestă brodată cu caligrafie Futhork şi cu o mantie de brocart care-i alungea până la genunchi, dezvăluind cizmele înalte de piele, strălucitoare, cu toc jos. Numele lui era Ars Veruna şi, deşi nu deţinea o poziţie în monarhia ce guverna Naboo, vorbea pentru actualul pretendent la tron, Bon Tapalo, şi era probabil să fie numit guvernator al oraşului Theed în caz că Tapalo era ales.

— Campania noastră a fost blocată de acuzaţiile recente ale liderilor unora dintre casele regale, le spunea Veruna Muunilor adunaţi. Trebuie făcut ceva, şi încă repede, pentru a ne reveni. Contraacuzaţiile făcute publice de un binefăcător necunoscut au ajutat mult la recuperarea daunelor iniţiale ale declaraţiilor presei nobililor, dar electoratul este cuprins de o nouă nelinişte, întărind poziţia adversarilor noştri provinciali.

— Închidere microfon, spuse unul dintre Muuni spre receptorul holosistemului. Fiind sigur că discuţia din jurul mesei nu era auzită de holoimagine, el continuă. Toţi cei de pe Naboo au părul şi barba la fel de neîngrijite şi sunt la fel de amănunţit costumaţi ca acest Veruna?

Răspunse Larsh Hill.

— Sunt tradiţionalişti – atât din punct de vedere al tunsorii cât şi din punct de vedere politic. Stilul de îmbrăcăminte şi podoabele faciale omagiază însemnele regalităţii reginei Elsinore den Tasia de Grizmallt, care a trimis o flotă expediţionară de oameni pe planetă acum aproximativ patru mii de ani, şi din care unii Naboo pretind că descind în linie strămoşească neîntreruptă.

— La urma urmei, nu sunt la fel de păroşi ca Wookiee, spuse un altul.

Hill mormăi afirmativ.

— Pe lângă oameni, Naboo susţine o specie amfibie fără păr cunoscută sub numele de Gungani. Poate autohtoni, poate nu, dar, în orice caz, nu în poziţia de a reprezinta planeta în relaţiile galactice.

Aşezat cu spatele la vederea panoramică de dincolo de peretele ferestrei, Plagueis studie holoimaginea lui Veruna. În general, îi detesta pe politicieni pentru pretenţiile lor şi credinţa prost informată că averea şi influenţa ofereau adevărata putere. Dar politicienii erau un rău necesar şi, în acest caz, Veruna ardea de lăcomie şi ambiţie, ceea ce însemna că putea fi manipulat dacă era necesar.

Misiunile din Lianna, Saleucami şi Abraxin îi erau încă proaspete în minte. Pe plan filosofic, putea înţelege de ce generaţiile de Lorzi Sith care îl precedaseră au avut ucenici instruiţi, cărora le dăduseră cunoştinţele despre partea întunecată a Forţei în anticiparea unei eventuale provocări pentru superioritate. Dar odată cu apropierea Marelui Plan, nu avea sens să provoace sau să ucidă fiinţe egale ca putere dacă nu reprezentau o ameninţare pentru destinul personal al lui Plagueis. Linia Sith va continua prin el sau deloc. De aici şi nevoia mai degrabă a unui partener decât a unui ucenic; o cohortă care să-l ajute să pună în mişcare etapelor finale ale Imperativul. De multă vreme avea convingerea că partea întunecată i-l va oferi pe cel vrednic la timpul potrivit.

Plagueis nu anticipase că trebuia să-şi îndrepte atenţia chiar aşa, dintr-o dată, spre Naboo, dar cu Federaţia Comerţului încă cârtind despre sprijinul lui pentru zonele de comerţ liber din Inelul Exterior, şi cu Granii îngrijoraţi de pierderea veniturilor din cursele cu navete în faţa Huttei Gardulla, existau motive

întemeiate pentru revenirea la afaceri. Mai important chiar, Plagueis căuta de mult timp o planetă pe care Damask Holdings şi membrii consiliului de administraţie ar putea-o utiliza ca bază de operaţiuni. Posibilitatea de a avea un viitor rege la cheremul lor, era un bonus suplimentar şi chiar jucătorii atât de neplăcuţi precum Boss Cabra puteau să profite de faptul că Muunii deţineau Naboo. În timpul absenţei sale de pe Muunilinst, Larsh Hill şi unii dintre ceilalţi făcuseră demersuri în faţa grupului care concura pentru tronul lui Naboo. În schimbul sprijinului financiar şi logistic la viitoarele alegeri, Damask Holdings ceruse drepturi exclusive pentru transportul plasmei din rezervorul încă neexploatat pe care grupul *Subtext Mining* îl descoperise recent adânc sub platoul care susţinea oraşul capitală Theed. Nu orice cetăţean de pe Naboo era însă în favoarea implicării planetei în acest gen de comerţ care ar rezulta din punerea la dispoziţie a energiei plasmatice, şi un grup de nobili îşi oferiră sprijinul principalului rival al lui Tapalo pentru monarhie.

Reactivând fluxul audio, Plagueis întrebă:

— Care este natura acuzaţiilor făcute de casele regale?

— În primul rând, s-au scurs informaţii despre sondajul minier pe care l-am efectuat, spuse Veruna, dar revelaţia nu a reuşit să aibă efectul intenţionat, deoarece mai mulţi membri ai electoratului sunt în favoarea deschiderii Naboo către comerţul galactic. Apoi, când au aflat despre discuţiile noastre iniţiale cu Damask Holdings, nobilii ne-au acuzat că am vândut Naboo celui mai mare ofertant, către – şi voi cita – un cartel dubios de criminali nemiloşi din afara sistemului. Omul se opri o clipă. Ar trebui să înţelegeţi, Magister, că lumea noastră încă nu a depăşit o lungă istorie de interzicere a influenţei exterioare. Casele regale îşi dau seama că acum comerţul este o problemă sensibilă şi pledează pentru ca Naboo să controleze transportul plasmei către alte lumi. Dar, sincer, ne lipsesc atât fondurile, cât şi experienţa pentru ca acest lucru să devină realitate.

— Cum au putut nobilii să afle despre discuţiile noastre cu voi? întrebă Plagueis.

— Nu am reuşit să aflăm sursa, spuse Veruna.

Plagueis suprimă microfonul şi se întoarse spre Hill.

— Trebuie să luăm în considerare că cineva apropiat organizaţiei noastre poate fi responsabil pentru această „scurgere”.

Hill şi unii dintre ceilalţi au dat din cap fiind de acord.

— Casele regale trebuie informate că o includere în afacerile de transport transgalactic este imprudentă, spuse Plagueis când reactivă microfonul. Naboo va avea nevoie de finanţare, suport logistic, şi poate chiar de legislaţia Republicii şi sunt exact acele domenii unde Damask Holdings poate servi ca intermediar. Finanţarea reală ar proveni de la Clanul Bancar InterGalactic, dar şi altele conglomerate vor fi implicate pentru a ajuta Naboo să exploreze plasma şi să construiască un port spaţial de dimensiuni suficiente pentru a primi navele necesare transportului.

Veruna îşi mângâia barba conică.

— Bon Tapalo va dori cu siguranţă aducă în atenţia electoratului aceste probleme.

Lui Plagueis îi plăcea ceea ce auzea.

— Ai menţionat anumite contraacuzaţii lansate de o parte necunoscută.

— Da, şi mărturisesc că am fost la fel de surprinşi de informaţii ca oricine altcineva. Se pare că grupul nostru nu este primul care a solicitat sfatul şi sprijinirea intereselor în afara planetei. Cu aproximativ şaizeci de ani în urmă, în culmea războiului dintre Naboo şi Gungani, monarhul nostru a fost ucis şi acum au apărut date că unii membri ai aceleiaşi case regale care se opun acum lui Tapalo au încheiat un acord secret cu un grup de mercenari pentru a interveni în război în cazul în care Naboo va suferi neplăceri suplimentare. Din fericire, conflictul a fost rezolvat fără a fi nevoie de ajutor extern. De fapt, ca rezultat al conflictului, monarhia a devenit o funcţie aleasă şi nu ereditară.

— Spuneţi că informaţiile au venit ca o surpriză, continuă Plagueis.

Veruna dădu din cap.

— Informaţiile trebuie să fi fost furnizate de o sursă din interiorul opoziţiei.

Fu rândul lui Larsh Hill să închidă microfonul.

— Veruna are dreptate. Am putut urmări comunicarea informaţiilor până la fiul cel mic al unuia dintre nobili. În speranţa de a evita un scandal care ar putea împărţi electoratul, şeful casei regale a transmis o minciună cum că grupul Tapalo a

construit o dezinformare şi a făcut-o publică, când de fapt doar cineva cu acces la arhivele de familie ar fi putut să o descopere.

Fiindu-i trezit interesul, Plagueis spuse:

— Cum se numeşte familia regală?

— Palpatine.

— Şi fiul?

— Doar atât. Foloseşte doar numele de familie.

Plagueis se sprijini pe scaun gândindu-se la acest lucru, apoi spuse:

— S-ar putea să fi găsit un potenţial aliat – pe cineva dispus să ne informeze despre planurile pentru alegeri ale casei regale.

— Un agent, spuse Hill. Un om din interior, aşa cum se spune.

Plagueis reporni microfonul.

— Dorim să vizităm Naboo pentru a discuta faţă în faţă aceste probleme.

Veruna fu clar surprins.

— O apariţie publică a dumneavoastră ne-ar permite să respingem orice acuzaţie de complot secret.

— Atunci, avem cu toţi ceva de câştigat.

Veruna se aplecă de talie.

— Va fi marea noastră onoare să vă întâmpinăm, Magister Damask.

* * *

Mai târziu, Naboo şi Gunganii vor spune deopotrivă că nu şi-ar putea aminti o iarnă mai rece decât cea care a urmat vizitei din toamnă a lui Hego Damask pe planeta lor. Râurile şi chiar cascadele de sub Theed au îngheţat; câmpiile vălurite şi pădurile înalte erau acoperite cu trei metri de zăpadă; cutremurele plasmatice au zguduit Munţii Gallo şi Ţara Lacului, Locurile sfinte şi oraşul subacvatic Otoh Gunga; şi multe dintre ieşirile căilor subacvatice care săpau planeta, au fost blocate de sloiuri de gheaţă.

Tapalo şi Veruna au insistat să trimită una dintre navele spaţiale cu însemnele planetei Naboo pentru a-i transporta pe Muuni de la Muunilinst şi eleganta navă de tip Nubian ateriză în portul spaţial Theed, o mică facilitate care trebuia să fie mărită

de douăzeci de ori dacă Naboo spera ca într-o bună zi să devină un jucător activ în comerţul galactic. Oraşul însuşi îi păru lui Plagueis ca fiind chiar antiteza celui din Harnaidan. Acolo unde capitala Muunilinst era verticală, unghiulară şi austeră, Theed avea un nivel scăzut, convex şi condensat, dominat de rotonde încoronate cu cupole îmbătrânite sau acoperişuri plate şi turnuri cu nivelurile susţinute de arcade rotunde. Prin acel loc treceau un râu şi câţiva afluenţi, împânzit de poduri filigranate şi căzând de la înălţime într-o serie de cascade înalte, pe câmpiile verzi de dedesubt. Un cortegiu de aeroglisoare îi transportă pe Muunii în robe neagră pe străzi mai potrivite pentru traficul pietonal, spre curtea interioară a unui palat antic, unde pretendentul la tron Bon Tapalo, Veruna şi mai mulţi alţi consilieri umani şi miniştri în devenire de ambe sexe se pregăteau pentru a-i întâmpina. Îmbrăcat în haine de shimmersilk[6] şi încălţat cu ghete cu tocuri înalte, cu barbă şi păr blond, Tapalo – purtându-se deja ca un regent, deşi al unei lumi de rang secund – rămase aşezat şi flancat de paznici îmbrăcaţi în uniforme sclipitoare şi înarmaţi cu blastere vechi, în timp ce Hego Damask şi restul Muunilor erau introduşi. Veruna, în schimb, veni imediat la pas alături de Damask, în timp ce erau escortaţi către clădirea centrală a complexului.

— După cum v-am spus când am vorbit cu săptămâni în urmă, suntem onoraţi de vizita dumneavoastră, Magister Damask.

— Şi, după cum v-am spus atunci, avem cu toţii ceva de câştigat. Damask se întoarse uşor să se uite în jos la el. Mai ales dumneavoastră, bănuiesc.

Veruna făcu un gest către el însuşi.

— Eu...

— Nu acum, spuse Damask încet. Când va fi timpul potrivit, eu şi dumneavoastră ne vom sfătui în privat.

Grupul se deplasă pe sub o arcadă largă şi printr-un hol din piatră lustruită, ajungând în cele din urmă la o a doua curte mică, unde erau aranjate mai multe mese, unele pline cu mâncare şi băutură şi cea mai mare fiind rezervată pentru Muuni. Nu apucară să se aşeze, că slujitorii apărură şi începură să servească mâncare, inclusiv diverse mâncăruri de carne pe

---

[6] Shimmersilk – era un material foarte scump. O simplă eşarfă de shimmersilk putea valora cel puţin o mie de credite ale Republicii.

care Muunii le-au refuzat politicos. Obiceiul de a consuma alimente în timpul discutării afacerilor erau unul pe care Damask ajunsese să îl tolereze în relaţiile sale oamenii, dar în secret îl detesta. Timp de mulţi ani, el detestase compania oamenilor. Deşi erau mâncători barbari de carne, oamenii erau o specie extrem de evoluată. Având în vedere inteligenţa înnăscută şi aptitudinile pătrunzătoare, ei meritau să fie trataţi cu aceeaşi deferenţă pe care o primeau Muunii. Şi cu toate acestea, multe dintre speciile humanoide ale galaxiei se considerau egale oamenilor, şi asta era doar din vina oamenilor. Spre deosebire de Muuni, oamenii nu aveau scrupule în a se coborî la nivelul fiinţelor mai puţin avansate – îndobitocite, dezavantajate, nevoiaşe şi jalnice – făcând-o din pretenţia egalităţii şi demonstrând disponibilităţi de muncă şi transpirând umăr la umăr alături de ele. În loc să-şi celebreze superioritatea, îşi permiteau frecvent să se lase târâţi înspre mediocritate. Un Muun nu ar accepta o poziţie de pilot de nave sau de contrabandist, ci doar pe cea de diplomat sau politician de carieră, cu excepţia cazului în care i se cerea acest lucru spre binele cel mare al Muunilor de pretutindeni. Oamenii, însă, puteau fi găsiţi în orice ocupaţie. Dar ceea ce îi făcea deosebit de interesanţi era aparenta intenţie de a se răspândi până în cele mai îndepărtate colţuri ale galaxiei, fără niciun sentiment de control sau de planificare, indiferent de preţ, şi folosind lume după lume în căutarea lor nepotolită, ca şi cum diaspora lor din Nucleu reflecta un fel de imperativ al speciei. Mai important, Forţa părea nu numai să permită diseminarea lor necontenită, ci şi să o susţină. Damask bănuia că în mâinile omului stătea viitorul profan al galaxie.

Vinul înflorit de Naboo încă mai era turnat atunci când Muunii s-au alăturat grupului lui Tapalo, pornind holoproiectorul din curte pentru a oferi un portret virtual despre cum ar putea arăta Theed şi alte oraşe din apropiere peste zece ani. Finanţarea de la Clanul Bancar InterGalactic va fi alocată exploatării rezervorului de plasmă de sub platou. În acelaşi timp, *Outer Rim Construction and Assembly*[7] – una dintre companiile lui Cabra – ar construi o rafinărie imensă pe locul a ceea ce, în prezent, era un parc, cu vedere spre *Revărsarea Verdugo*,

---

[7] *Outer Rim Construction and Assembly – Construcţii şi Montaj în Inelul Exterior*

adăpostind tehnologia în interiorul unei structuri cu trei cupole de design neoclasic. Muunii au detaliat modul în care pereţii de stânci puteau fi stabilizaţi şi afluenţii Râului Solleu puteau fi redirecţionaţi fără a perturba arhitectura existentă sau reţeaua de tunele de sub Theed. Sub stânci, Federaţia Comerţului ar mări Portul Spaţial, construind o platformă de aterizare masivă care ar urma curba naturală a înălţimilor şi putea deschide un al doilea port comercial la Spinnaker.

Până la încheierea prezentării, Tapalo părea cuprins de spaimă.

— În mod clar, v-aţi gândit foarte mult la asta, îi spuse el lui Larsh Hill, dar nu există loc în planurile dumneavoastră pentru firmele Naboo?

— Ultimul lucru pe care ni-l dorim este ca proiectul de construcţie să fie văzut ca fiind un semn de ocupaţie străină, spuse Hill. Partenerii noştri doresc să lucreze îndeaproape cu proprii inginerii în energii plasmatice ai Naboo şi cu *Corporaţia de Inginerie a Navelor Spaţiale* de pe Theed pentru a se asigura că îmbunătăţirile sunt privite ca un efort de cooperare. Când fazele de construcţie sunt finalizate, rafinăria şi porturile spaţiale vor fi sub controlul vostru.

O parte din culoare reveni pe chipul lui Tapalo.

— Opoziţia susţine că Naboo va fi dator pentru totdeauna Clanului Bancar şi Federaţiei Comerţului.

— Numai până când plasma începe să curgă, spuse Damask. Vă înţeleg agitaţia. Dar întrebarea pe care trebuie să o puneţi este dacă veţi putea câştiga coroana fără ajutorul nostru.

Conversaţii separate au izbucnit la fiecare masă.

— Presupun că da, Magister, spuse Tapalo, făcând semn de linişte. Dar poate că este mai bine să risc înfrângerea, decât să urc pe tron dezonorat.

— Dezonorat? repetă Hill cu neîncredere jignită. Am traversat galaxia pentru a fi insultaţi?

— Staţi, spuse Veruna, ridicându-se în picioare şi gesticulând pentru calmarea celorlalţi. Noi nu dorim să insultăm Damask Holdings.

Se întoarse spre Tapalo şi echipa lui aleasă de miniştri şi consilieri.

— Da, trebuie să fim atenţi la preocupările actuale ale electoratului, dar nu ar trebui să le permitem câtorva voci

temătoare să ne strice şansa de a ne alătura comunităţii galactice şi de a creştere profitul întregului sector Chommell. Sugerez să acţionăm cu îndrăzneală. Pentru a evita să fim percepuţi ca fiind pus sub presiune, eu spun să folosim această vizită fără precedent a Damask Holdings pentru a anunţa public că noi, şi numai noi, suntem capabili să încheiem un acord cu Clanul Bancar şi alţii, ceea ce va permite ca Naboo să-şi restructureze datoria, să atingă statutul de lume sprijinită de Nucleul şi să asigure reduceri de taxe, dobânzi mai mici şi oportunităţi nesfârşite de angajare, atât la nivel planetar cât şi extraplanetar. Îşi încleştă pumnul pentru a accentua. Trebuie să profităm de acest moment înainte să dispară.

Încet, Tapalo şi ceilalţi au început să dea din cap în acord.

— Mai aveţi ceva de adăugat, Magister Damask? spuse Tapalo în cele din urmă.

Damask îşi întinse mâinile.

— Numai că nu ne-am fi putut prezenta cazul mai bine decât a făcut-o deja viitorul guvernator al Theed.

— Aşa să fie, spuse unul dintre consilierii lui Tapalo, ridicându-şi paharul de vin într-un toast pentru Veruna.

Restul i-au urmat exemplul şi au băut.

Iar Damask gândi: *Într-o zi, în curând, Veruna va fi regele lui Naboo*.

* * *

Planul cerea ca Muunii să-şi petreacă noaptea în Theed şi să reia discuţiile în dimineaţa următoare. Cu Hill şi ceilalţi fiind conduşi către locuinţele lor, Plagueis se scuză şi porni pe jos către clădirea universităţii aflată în partea opusă a oraşului. Traseul îl purtă prin parcuri înfrunzite, peste două poduri, dincolo de turnuri şi obeliscuri şi prin inima Palace Plaza, cu perechea sa de arcade triumfale. Completată de o statuie cu figură umană, aula centrală a universităţii era înghesuită de unul dintre afluenţii Râului Solleu, dominând o adunătură de clădiri impunătoare şi locuri publice.

Plagueis localiză centrul studenţesc şi se duse la biroul de înregistrare, care avea ca personal o femeie tânără, cu părul drept, care se uita direct la el în timp ce se apropia.

— Caut un student pe nume Palpatine, spuse el la Bazică.

— Îl cunosc, spuse ea dând din cap.

— Ştiţi unde l-aş putea găsi acum? Participă probabil la vreo clasă?

Ea respiră zgomotos.

— Vine şi pleacă. Cred că l-am văzut în Clădirea Programului pentru Tineret.

— Credeţi.

— Cred că el era.

Oamenii, gândi Plagueis.

— Puteţi să-mi arătaţi direcţia?

Răspunsul ei fu o hartă pe flimsiplast, pe care Plagueis o folosi pentru a-şi ţese drum prin campus, până la sediul Programului Legislativ pentru Tineret – o organizaţie care supraveghea programele obligatorii de servicii publice ale Naboo. Tinerii de ambele sexe murmurau despre el, unii abia observându-l, alţii schimbând drumul pentru a-l putea privi mai atent. La intervale diferite, el întrebă de Palpatine şi reuşi să-şi restrângă căutarea într-o piaţă care se afla în faţa bibliotecii cu coloane, unde îl recunoscu în cele din urmă pe Palpatine din hologramele arătate de Hill, mergând vioi prin piaţă în compania unui bărbat uman aproape de două ori mai în vârstă, cu păr negru şi purtând o ţinută mai formală. Palpatine însuşi era îmbrăcat în pantaloni, cizme scurte, şi o cămaşă largă închisă la guler. De înălţime medie, el avea părul roşu ondulat, un nas proeminent şi o faţă îngustă pe care oamenii, probabil, o găseau prietenoasă. Avea spatele drept, braţele lui erau lungi comparativ cu lungimea corpului, şi se mişca cu o uşoară graţie.

Plagueis îl observa de ceva vreme de la distanţă, apropiindu-se numai după ce Palpatine se despărţi de bărbatul mai în vârstă. Palpatine nu-l observă până când Plagueis nu se afla la doar câţiva paşi, iar când o făcu, se întoarse tăios şi începu să meargă în direcţia opusă.

— Tinere om, spuse Plagueis, grăbind pasul. Un moment din timpul tău.

Când Palpatine se făcu că nu-l aude, îşi lungi pasul şi îl strigă:

— Palpatine.

Oprindu-se ezitant, Palpatine se uită peste umăr.

— Cum de îmi ştii numele?

— Ştiu mai multe despre tine decât doar numele tău, spuse Plagueis venind alături de el.

Interesul şi prudenţa se amestecară în ochii albaştri ai lui Palpatine.

— În mod normal, nu iau în seamă persoanele care pretind că ştiu ceva despre mine, dar, cum şi eu ştiu ceva despre tine, mă voi abţine.

De la a face ce? se întrebă Plagueis.

— Ce ştii despre mine?

Palpatine expiră cu o uşoară nerăbdare.

— Eşti Hego Damask. Preşedinte – nu, „Magister” din Damask Holdings. Tatăl meu mi-a spus vei veni pe Naboo pentru a te întâlni cu Bon Tapalo. Grupul tău sprijină oferta lui pentru tron.

— Tatăl tău a spus că poate vin să mă întâlnesc şi cu tine?

— De ce ar face-o? Şi ce anume vrei de la mine?

— Cred că avem ceva în comun.

— Mă îndoiesc foarte mult de asta.

— Atunci, cu atât mai mult avem motive pentru a face cunoştinţă.

Palpatine aruncă o privire în jurul lui, ca şi cum ar fi căutat o scăpare.

— Cu cine ai vorbit mai devreme? întrebă Plagueis.

Palpatine începu să spună ceva, apoi se opri şi începu din nou.

— Mentorul meu în programul pentru tineret. Numele lui este Vidar Kim. Este asistentul Senatoarei Republicii din partea Naboo şi va reuşi probabil să-i succeadă. Se uită urât la Plagueis. Şi nu este un susţinător al lui Tapalo.

Plagueis cântări răspunsul.

— Te interesează politica dincolo participarea la Programul Legislativ pentru Tineret?

— Nu sunt sigur ce vreau să fac după universitate.

— Dar eşti interesat de politică.

— Nu am spus asta. Am spus că nu sunt sigur.

Plagueis dădu din cap şi privi spre clădirea bibliotecii.

— Sunt străin de Theed. Aţi dori să-mi arătaţi împrejurimile?

Falca lui Palpatine căzut puţin.

— Ascultă, eu sunt...

— Doar un scurt tur.

* * *

Angajându-se în discuţii mărunte, merseră de-a lungul râului în direcţia Sălii de Concerte şi a Acului Reginei Yram's, apoi traversară un pod şi începură să se îndrepte spre complexul palatului. Pe lângă faptul că îi furnizase lui Plagueis holoimagini cu Palpatine, Larsh Hill nu reuşise să ofere prea multe informaţii cu privire la trecutul tânărului. Deşi îi lipsea un titlu, tatăl lui Palpatine era dintr-o casă regală bogată, influentă, cu reputaţia de a pleda pentru independenţa şi izolarea continuă a Naboo. Numele de familie se credea a fi un nume de stat antic printre familiile nobile ereditare sau poate un nume împrumutat de la o regiune antică din Naboo.

— Theed este un oraş frumos, remarcă Plagueis în timp ce ieşeau dintr-un pasaj îngust în Palace Plaza.

— Dacă vă plac muzeele, spuse Palpatine nonşalant.

— Nu aveţi niciun interes pentru artă?

Palpatine îl privi dintr-o parte.

— Îmi place arta. Dar eu sunt mai mult un minimalist.

— În toate lucrurile?

— Îmi doresc ca Theed să nu fie atât de aglomerat. Îmi doresc ca iernile să fie mai blânde. Îmi doresc ca regele nostru să aibă mai puţini consilieri şi miniştri.

— Asta sună ca o afirmaţie politică.

— Este pur şi simplu opinia mea personală.

— Nu se exclud reciproc.

Palpatine se opri scurt.

— Ce încerci să scoţi de la mine?

Plagueis indică o bancă din apropiere. Când Palpatine se domoli în cele din urmă şi se aşeză, Plagueis spuse:

— Mi-a atras atenţia că aţi fost responsabil pentru eliberarea unor informaţii care l-au ajutat pe Tapalo în campanie.

O surpriză autentică înflori pe faţa lui Palpatine.

— Cum...

Plagueis întinse o mână.

— Asta nu este important acum. Ceea ce este important, este că ai făcut acest lucru împotriva a ceea ce ar fi fost dorinţele tatălui tău, a mentorului şi a altor susţinători regali.

— Planificaţi să divulgaţi acest lucru?

Plagueis cercetă faţa lui Palpatine.

— Ce s-ar putea întâmpla dacă aş face-o?

— Pentru început, tatăl meu m-ar omorî.

— Literalmente?

Palpatine expiră cu forţă.

— M-ar renega.

— Este adevărat, atunci. Tu şi tatăl tău vă aflaţi de părţi opuse ale problemei care animă alegerile viitoare.

Palpatine îşi coborî privirea spre pământ.

— Ar fi mult mai ciudat dacă ne-am găsi de aceeaşi parte a oricărei probleme. Se uită din nou în sus la Plagueis. Vreau să văd Naboo ruptă de trecut. Vreau să aparţinem galaxiei mari. Este greşit să vrei să joci un rol important în istoria Republicii?

Plagueis îşi clătină capul.

— Guvernele se ridică şi cad.

— Ai o idee mai bună despre cum să guvernezi galaxia?

Plagueis îşi permise un râs.

— Sunt doar un Muun bătrân care nu ar şti nimic despre asta.

Văzând prin el, Palpatine pufni.

— Cât de în vârstă sunteţi?

— În ani umani aş avea mult peste o sută.

Palpatine fluieră.

— Vă invidiez pentru asta.

— De ce?

— Toate lucrurile pe care le-aţi făcut şi le mai puteţi face în continuare.

— Ce ai face tu?

— Totul, spuse Palpatine.

Se ridicară de pe bancă şi începură să se plimbe înapoi spre complexul universitar. Plagueis se scufundă profund în Forţă pentru a-l studia pe Palpatine, dar nu fu în stare să strângă foarte multe. Oamenii erau dificil de citit în cele mai uşoare dintre cazuri, iar mintea lui Palpatine era scăldată în conflicte. *Atât de multe se întâmplă în acel creier mic*, îşi spuse Plagueis. Atât de mult curent emoţional şi egoism. Atât de

deosebit de intelectul previzibil, focalizat ale fiinţelor gânditoare de pe Inelul Exterior, în special de cei cu mentalitate de stup.

Palpatine se opri alături de un speeder de teren viu colorat, cu trei aripi, cu nasul ascuţit şi un motor repulsorlift care arăta suficient de puternic pentru a ridica un droid de sarcină.

— Acest vehicul este al tău? întrebă Plagueis.

Mândria strălucea în ochii lui Palpatine.

— Un prototip de clasă Flash pentru patrule. Eu zbor în competiţii.

— Câştigi?

— De ce altfel m-aş deranja să particip la curse?

Urcând în speeder, Palpatine se concentră asupra comenzilor.

— Am lucrul potrivit pentru a-i împodobi oglinda retrovizoare, spuse Plagueis.

Din buzunarul de la piept, pescui o monedă de aurodiu pur care atârna la capătul unui lanţ şi îl puse în palma mâinii lui Palpatine.

— Este o antichitate.

Tânărul om cântări darul.

— Nu am văzut niciodată aşa ceva.

— Este al tău.

Palpatine îi aruncă o privire întrebătoare.

— Cine ştie, poate o să lucrezi într-o zi în domeniul bancar, spuse Plagueis.

Palpatine râse într-un mod relaxat.

— Puţin probabil, Magister Damask.

— Presupun că există modalităţi mai bune de a câştiga credite.

Palpatine clătină din cap.

— Creditele nu mă interesează.

— Încep să mă întreb ce ar face-o.

Palpatine se abţinu să spună ceea ce avea de gând să spună.

— Palpatine, mă întreb ce ai simţi dacă ar fi să lucrezi cu noi... Damask Holdings, vreau să spun.

Sprâncenele groase ale lui Palpatine se adunară.

— În ce capacitate?

— Să fiu perfect sincer, ca un fel de spion. Continuă înainte ca Palpatine să poată vorbi. Nu am să spun că noi vrem aceleaşi lucruri pentru Naboo, pentru că în mod clar – şi în ciuda sentimentelor tale despre arhitectură – îţi este dragă planeta ta. Cu toate acestea, grupul meu este mai puţin interesat în guvernarea Naboo decât este în plasmă şi ce va aduce ea pe piaţa liberă.

Palpatine arăta de parcă adevărul simplu era ceva nou pentru el.

— Dacă aţi fi spus-o altfel, v-aş fi respins oferta imediat.

— Atunci accepţi? Eşti dispus să ne furnizezi înformaţii cu privire la orice mecanisme politice pe care le poate avea în lucru grupul tatălui tău?

— Numai dacă pot să vă raportez direct.

Plagueis încercă încă o dată să-l vadă în Forţă.

— Asta este dorinţa ta?

Palpatine răspunse sobru din cap.

— Este.

— Atunci, în mod cert, îmi vei raporta exclusiv mie, spuse Plagueis. Voi avea grijă să fie făcute aranjamentele necesare.

Se îndepărtă de speeder în timp ce Palpatine îl porni.

Palpatine se gândi o clipă.

— V-aş putea duce la o plimbare mâine, spuse el în cele din urmă, peste zgomotul motorului. Dacă aveţi timp, vreau să spun. Să vă arăt ceva mai mult din Theed şi de la periferie.

— Dacă am cuvântul tău că nu vei merge prea repede.

Palpatine zâmbi rău.

— Numai destul de rapid pentru a fi interesant.

Capitolul 10: CICLUL VIOLENŢEI

Zburând la un metru deasupra solului, speederul agil a lui Palpatine plutea peste câmpiile de sub platoul Theed, lăsând trasee curbe lungi în iarba înaltă. Ziua era însorită şi limpede, aerul cald abunda cu insecte şi era presărat cu polen.

— Senzaţional, spuse Plagueis de pe locul pasagerului, din ataş, când piciorul lui Palpatine slăbi acceleratorul.

— Poate că voi deveni un pilot de cruse profesionist.

— Naboo ar putea aştepta mai mult de la fiul cel mai mare al casei Palpatine.

— Ignor aşteptările celorlalţi, spuse Palpatine fără să se uite la el.

— Speederul a fost un cadou de la tatăl tău?

Palpatine îi aruncă o privire.

— O mită – dar una pe care am acceptat-o.

— El aprobă faptul că participi la curse?

Palpatine scoase un sunet aspru.

— Tatăl meu nu mai merge cu mine de ani.

— Nu ştie ce pierde.

— Nu are nicio legătură cu talentele mele. Palpatine se întoarse uşor în scaunul şoferului. Când eram mai tânăr am fost responsabil pentru moartea a doi pietoni. La vremea respectivă, tatăl meu m-a ameninţat că nu-mi va mai permite să zbor, dar în cele din urmă s-a înduplecat.

— Ce l-a determinat să se răzgândească?

Palpatine se întoarse spre înainte.

— L-am obosit prea tare.

— Îmi pare rău, spuse Plagueis. Nu ştiam.

Deşi, de fapt, ştia. Cu ajutorul lui 11-4D învăţase că trecutul tulburat al lui Palpatine îl făcuse să sară dintr-o şcoală particulară în alta, în urma incidentelor de infracţiuni mărunte şi infracţiuni care l-ar fi închis pe un oarecare într-o instituţie corecţională. De nenumărate ori tatăl său, care împărtăşea cu fiul său o înclinaţie pentru violenţă, îşi folosise influenţa pentru a-l salva pe Palpatine şi pentru a evita spectrul scandalurilor familiale. Pentru Plagueis, cu toate acestea, fărădelegile tinereţii nu erau decât indicaţii suplimentare a faptului că era excepţional. Era un tânăr care se ridicase deja deasupra

moralităţii comune şi se judecase suficient de unic pentru a-şi crea un cod individual de etică.

Palpatine arătă spre linia unor arbori îndepărtaţi.

— Există câteva ruine antice acolo, dar acela este teritoriul Gungan.

— Ai avut vreo relaţie cu ei?

— Personal, nu. Dar i-am văzut pe cei care vin în Moenia pentru a face comerţ cu bunuri.

— Care sunt gândurile tale despre ei?

— În afară de faptul că sunt primitivi cu urechi lungi şi limbă subţire?

— În afară de asta, da.

Palpatine ridică din umeri.

— Nu mă deranjează, atât timp cât îşi văd de oraşele şi căile lor navigabile scufundate.

— Să nu-ţi stea în cale.

— Exact. Oamenii merită să aibă întâietate aici.

Plagueis nu putu să-şi reţină un zâmbet.

— Există multe lumi în galaxie în care problema despre cine are întâietate este, ca să spun aşa, disputată.

— Acest lucru se datorează faptului că majorităţii fiinţelor le este frică să îşi asume responsabilitatea. Gândiţi-vă ce ar putea realiza Senatul Republicii sub conducerea unei fiinţe puternice.

— M-am gândit la asta, Palpatine.

— Ce face Senatul ca răspuns la fiecare criză? Îi expediază pe Jedi pentru a restabili ordinea şi continuă fără să analizeze rădăcinile problemei.

Plagueis descoperi că ignoranţa tinerească a băiatului era distractivă.

— Jedii ar putea guverna Republica dacă ar dori, spuse el după o clipă. Presupun că ar trebui să fim recunoscători că Ordinul este dedicat păcii.

Palpatine clătină din cap.

— Eu nu îi văd aşa. Cred că Jedii s-au dedicat limitării schimbării. Ei aşteaptă ca Senatul să le spună când şi unde să intervină şi ce să rezolve, când de fapt ei ar putea folosi Forţa pentru a-şi impune voinţa asupra întregii galaxii, dacă ar dori. Aş avea mai mult respect pentru ei dacă ar face-o.

— Îi acorzi tatălui tău respect atunci când încearcă să-şi impună voinţa asupra ta?

Mâna lui Palpatine se strânse pe ghidon.

— Asta e diferit. Motivul pentru care nu îl respect este pentru că nu este nici pe jumătate la fel de inteligent pe cât crede el că este. Dacă şi-ar putea admite slăbiciunile, ar putea măcar să-mi fie milă de el.

Oprind brusc speederul, se întoarse din nou spre Plagueis, cu chipul înroşit de furie. Între ei, atârnând de oglinda retrovizoare, era moneda pe care i-o dăduse Plagueis.

Nu va trece mult şi îl voi avea pe acest om, îşi spuse Plagueis.

— Casa Palpatine este înstărită, continuă tânărul, dar nici pe aproape la fel de înstărită ca unele dintre celelalte case şi nici pe aproape la fel de influentă pe lângă Rege şi electorat, în ciuda încercărilor tatălui meu de a ocupa o poziţie de conducere printre regalişti. Îi lipseşte viziunea politică necesară pentru a ridica Casa noastră într-o poziţie cu adevărat dreaptă şi, împreună cu aceasta, conştientizarea de a recunoaşte că a venit momentul ca Naboo să-şi exploateze resursele fără egal şi să se alăture galaxiei moderne. În schimb, el şi acoliţii lui, într-o completă şi totală ineptitudine politică, vor să ne ţină închişi în trecut.

— Mama ta îi împărtăşeşte părerile?

Palpatine se forţă să râdă.

— Numai pentru că nu a adoptat o părere proprie; numai pentru că el a făcut-o să o creadă pe a lui – aşa cum a făcut cu fraţii şi surorile mele care se comportă bine, care mă tratează ca pe un interlop şi totuşi, pentru tatăl meu, reprezintă tot ceea ce eu nu voi putea fi niciodată.

Plagueis se gândi la remarcile lui în tăcere.

— Şi totuşi îţi onorezi Casa mergând după numele ei.

Expresia lui Palpatine se înmuie.

— O vreme m-am gândit să adopt numele unei ramuri a liniei noastre genealogice. Nu resping dinastia în care m-am născut. Resping numele care mi-a fost dat. Dar nu din motive grandioase, cum ar putea gândi unii. De fapt este invers. Sunt sigur că dumneavoastră, dintre toate fiinţele, înţelegeţi asta.

Iată, din nou, gândi Plagueis: *cadenţa înşelătoare; utilizarea măgulirii, farmecul şi autoeclipsarea, ca nişte răpitori*

aflaţi într-un duel. Necesitatea de a fi privit ca lipsit de vinovăţie, modest, empatic. Un tânăr fără nicio dorinţă de a intra în politică şi care, totuşi, s-a născut pentru asta.

Tenebrous îi spusese de la început că Republica, cu ajutorul Sithilor, va continua să coboare în corupţie şi dezordine, şi că va veni un moment în care va trebui să se bazeze pe atuurile unui lider iluminat, capabil să salveze masele largi de la o guvernare prin patimi indisciplinate, gelozii şi dorinţe. În faţa unui inamic comun, real sau fabricat, masele aveau să lase deoparte toate diferenţele şi vor îmbrăţişa conducerea oricui va promite un viitor mai luminos. Ar putea acest Palpatine, cu ajutorul lui Plagueis, să fie cel care să realizeze o astfel de transformare?

Din nou încercă să vadă mai adânc în Palpatine, dar fără succes. Zidurile psihice pe care le ridicase erau de nepătruns, ceea ce făcea ca tânărul om să fie ceva rar, într-adevăr. Învăţase, cumva, Palpatine să ascundă Forţa din sine, la fel cum Plagueis îşi ascundea propriile puteri în tinereţe?

— Bineînţeles că înţeleg, spuse el în cele din urmă.

— Dar... când eraţi tânăr, v-aţi pus sub semnul întrebării motivaţiile, mai ales când erau contrare tuturor celorlalţi?

Plagueis îşi abţinu privirea provocatoare.

— Nu am întrebat niciodată de ce asta sau de ce aia, ce se întâmplă dacă asta, sau ce dacă cealaltă. Am răspuns pur şi simplu propriei mele hotărâri.

Palpatine se aşeză pe spate pe scaunul speederului ca şi cum ar fi fost ridicată o greutate mare de pe el.

— Unii dintre noi trebuie să facă ceea ce alţii nu pot, adăugă Plagueis în mod conspirativ.

Fără un cuvânt, Palpatine dădu din cap. Plagueis nu avu nevoie să cerceteze mai departe traumele care au dat naştere caracterului viclean şi secret al lui Palpatine. Pur şi simplu trebuia să ştie: *Are Forţă acest om tânăr?*

* * *

Două zile standard mai târziu, pe Malastare – o lume cu un teren variat care ocupa o poziţie primordială pe Calea Hidiană – chiar şi zgomotul asurzitor şi mirosul greţos al navetelor de cursă nu erau suficiente să-i distragă atenţia lui Plagueis de la

gândurile despre Palpatine. Damask Holdings solicitase o întâlnire cu Senatorul Pax Teem şi liderul Protectoratului Gran le oferise Muunilor o lojă la Cursa Phoebos Memorial. Veniseră direct de pe Naboo aşteptându-se la discuţii despre afaceri, dar Granii, Dugii, Xi Charrianii şi aproape toată lumea din oraşul Pixelito era mai interesată de sport şi de pariuri.

— Ai ales un câştigător, Magister? întrebă Pax Teem după ce două navete de curse au trecut în viteză pe lângă standurile de vizionare.

Pierdut în gândurile sale despre Naboo, Plagueis spuse:

— Cred că da.

Conversaţiile sale cu Palpatine păreau să fi deschis un fel de ecluze emoţionale în om. Muunii abia părăsiseră Naboo când fu primit primul dintre mai multele holocomunicaţii de la Palpatine, referitor la ultimele planuri ale regaliştilor de subminare a ofertei lui Bon Tapalo pentru monarhie. Plagueis ascultase atent, dar, de fapt, Palpatine avea puţine de oferit. De la lansarea informaţiilor despre acţiunile regaliştilor în timpul conflictului cu Gunganii, tatăl lui Palpatine îşi ţinea întâlnirile la moşia familiei în spatele uşilor închise şi îi interzisese fiului său să mai discute măcar despre viitoarele alegeri. În schimb, campania lui Tapalo era în creştere, ca urmare a faptului că anunţase o posibilă înţelegere cu Clanul Bancar InterGalactic. Urgenţa transmisiunilor lui Palpatine sugera că îşi formase un ataşament faţă de Plagueis şi îl căuta nu numai ca pe un angajator secret, dar şi ca pe un potenţial consilier. În Hego Damask, Palpatine văzuse bogăţia şi puterea pe care o căutase de mult timp pentru Casa Palpatine. Încrezător că tânărul om va continua să fie util mult după ce planurile Damask Holdings pentru Naboo erau realizate, Plagueis nu încercă să-i descurajeze ataşamentul.

— De ce nu vedem niciodată oameni care să concureze în curse? îl întrebă pe Teem după o clipă.

Granul îşi flutură mâna cu şase degete în respingere.

— Nu au talent pentru asta. Favoritul pentru a câştiga astăzi este Dugul aflat la controlul navetei albastre.

Plagueis căută naveta pentru o clipă cu privirea. În tribunele de sub el, mii de Dugi – stând pe toate cele patru apendice, pe picioarele posterioare sau sprijiniţi doar pe braţe – urlau încurajări. Plagueis găsea gravitaţia mare de pe Malastare

ca insuportabilă, iar pe Grani chiar mai mult de atât. Ajunseseră pe planetă cu o mie de ani mai devreme, în calitate de colonişti, şi începuseră să-i împingă pe Dugii băştinaşi spre supunere. De atunci Protectoratul crescuse şi umbrise Marea lume de origine, Kinyen, şi era o forţă puternică în Senatul Republicii, cu influenţă largă în Inelul Mijlociu şi Exterior. Aşezat alături de Plagueis, Larsh Hill se aplecă să i se adreseze lui Pax Teem.

— Poate că Gardulla va fi capabilă să atragă oamenii să piloteze pe navete de curse în circuitul pe care îl recondiţionează pe Tatooine.

— Deci este adevărat: o sprijiniţi pe Huttă, grohăi Teem cu iritare.

— Este pur şi simplu o afacere, spuse Hill.

Însă Teem nu se linişti.

— Acesta este scopul vizitei voastre – de a redeschide răni care nu s-au vindecat încă?

— Da, spuse Plagueis categoric.

Trio-ul de ochi ai lui Teem se întoarse spre el.

— Eu nu…

— Nu încercaţi să păreţi ofensat, îl întrerupse Hill.

Teem se prefăcu că nu înţelege.

— De la cine aţi aflat despre interesele noastre pentru Naboo? întrebă Plagueis. Granul se uită spre tovarăşii săi, dar nu găsi sprijin în tăcerea lor bruscă. De la cine? repetă Plagueis.

Un oftat de resemnare îi scăpă lui Teem.

— Am fost abordaţi de *Subtext Mining*, în urma dispariţiei inexplicabile a unora dintre membrii săi – bănuiesc că cei pe care i-am întâlnit pe Sojourn.

— Erau bine sănătoşi când au părăsit Adunarea, spuse Hill.

Teem dădu din cap.

— Sunt sigur că aşa au fost.

— De ce v-a abordat *Subtext*? spuse Plagueis.

Teem ezită, apoi spuse:

— Pentru a ne informa că vă implicaţi într-o afacere pentru plasmă.

— Crezând că veţi încerca să ne răsturnaţi eforturile făcându-le publice, spuse Hill.

Granul pufni.

— Mai întâi încheiaţi un acord cu Gardulla care favorizează Tatooine peste Malastare şi acum vă captează atenţia plasma

Naboo, în ciuda ofertei voastre de a creşte costurile exporturilor de energie de pe Malastare. Aşa că, de ce nu ar fi trebuit să vă avertizăm adversarii cu privire la Naboo, când voi aţi fi procedat la fel?

Plagueis îl aşteptă să termine şi să mai treacă un grup de navete de cursă; apoi îşi fixă privirea pe Granii adunaţi.

— Vă faceţi rău vouă încercând să ne sabotaţi. Protectoratul ar fi putut profita de Naboo, la fel ca Federaţia Comerţului, dar nu o va mai face.

Picioarele uriaşe ale lui Pax Teem bătură podeaua lojei private.

— Refuzăm să fim înjosiţi! Din nou vă amintesc, Magister, că au fost făcute promisiuni.

Plagueis zâmbi în interior. Era adevărat că Tenebrous avusese planuri pentru Grani. La un moment dat, Pax Teem fusese prezentat ca cineva pe care Sithul l-ar putea pune pe scaunul de cancelar şi manipula de la distanţă să facă greşeli care ar aduce Republica în genunchi. Dar Plagueis începuse acum să exploreze alte opţiuni.

— Nu suntem lipsiţi de aliaţi şi acoliţi în Senat, spuse Teem zâmbind. Vom zdrobi orice legislaţie pe care doriţi să o vedeţi adoptată sau vom aranja ca facturile şi contractele voastre fără licitaţie să lâncezească în proceduri ani de zile. Vom pune unul de-al nostru în postul de cancelar. Vom refuza drepturile de transport ale Federaţiei Comerţului pe Kinyen şi de-a lungul coloanei vertebrale comerciale. Îi vom întoarce pe Dugi împotriva Muunilor. Aruncă o privire spre Plagueis. Nu vei avea niciodată ce vrei, Magister.

— Dimpotrivă, spuse Plagueis, în timp ce el şi ceilalţi Muuni se ridicau. Am deja ce vreau.

Aplauzele vibrante se ridicară în tribune când un pilot Toong îl depăşi pe favoritul Dug. Plagueis se întoarse spre Hill în timp ce ieşeau din loja privată.

— Ordonaţi Garzii Soarelui să-i recupereze pe minerii pe care i-am izolat pe Braţul Tingel. Să-i execute şi să le arunce corpurile la porţile sediului corporativ al *Subtext Mining* de pe Corellia.

* * *

O navă de clasă Capital nou fabricată îi duse pe Plagueis şi Hill înapoi pe Naboo. Nava era fabricată de *Hoersch-Kessel şi Gwori*, avea formă de păstaie alungită, cu o burtă plată. O aripă laterală secţiona coada convexă, în care se aflau reţelele puternicellor transceivere de hiperundă. La bord, împreună cu directorii executivi din Damask Holdings erau câţiva membri de rang înalt ai Clanului Bancar, inclusiv nepotul preşedintelui Tonith, toţi îmbrăcaţi în întregime în costume ale Clanului Bancar InterGalactic. Trecuse o lună de la vizita iniţială a lui Plagueis şi, între timp, el şi Palpatine vorbiseră în multe rânduri prin holoreţea. Informaţiile furnizate, cu toate că erau slabe, le-au permis lui Plagueis şi Hill să păstreze un pas înaintea detractorilor lui Tapalo şi, în consecinţă, acesta continua să se bucure o uşoară marjă în electorat. Grupurile de Muuni se apropiau de biroul de imigraţii când au fost interceptaţi de un contingent armat de securitate, purtând jachete din piele, cizme înalte şi pălării cu boruri. Introduşi într-o zonă de reţinere cu pereţi de sticlă echipată doar cu bănci şi aparate de răcoritoare, Muunii au aşteptat mai mult de o oră până când doi Gardieni ai Palatului au intrat, cerând să ştie care dintre ei era Hego Damasc. După ce s-a autoidentificat şi l-a asigurat pe Larsh Hill că nu trebuie să-şi facă griji, Plagueis îi urmă pe paznici în afara terminalului până la un speeder cu plafon deschis Gian cu nas rotund, care îi aştepta. Paznicul în uniformă de la comenzi îi comandă lui Plagueis să se aşeze pe bancheta din spate a speederului, unde i se alătură unul din personalul de escortă. Nu avea niciun indiciu despre locul în care va fi dus, dar refuză să le ofere paznilor satisfacţia de a-i spune că *va afla în curând* sau alte cuvinte de acest fel. În schimb, stătea tăcut în scaunul capitonat, având grijă nu să arate nici cea mai mică surpriză atunci când pilotul începu să se îndepărteze în viteză de Theed, traversând terenul verde, pe care îl străbătuse Palpatine.

— Poţi să te faci confortabil, spuse în cele din urmă cel care se aşezase alături de el pe scaun. Vom călători aproximativ două ore.

Plagueis dădu din cap ca răspuns şi îşi permise să alunece într-o uşoară transă, pregătindu-se pentru ceea ce-l aştepta la destinaţie. Treptat, câmpia ondulantă începu să se ridice şi o creastă de munţi apăru la vedere, nemişcată pe strălucirea cerului albastru al lui Naboo. Speederul urmă valea largă a unui

râu, dealurile cu frunziş luxuriant, unde păşteau şi se zbenguiau turme de shaaki cu membre scurte. Pe măsură ce speederul urca, râul se îngusta şi se însufleţea, alimentat de cascade şi lacuri cristaline. La vârfurile piscurilor se formau nori de un alb pur. Speederul traversă o mare întindere de pajişte şi se opri în faţa unei case maiestuoase construită în stilul cupolelor mari şi a turnurilor graţioase din Theed. Doi paznici îl conduseră pe o scară largă de piatră într-un hol rece şi slab luminat. Abandonat acolo, Plagueis rătăci pe lângă tablouri atârnate pe perete şi statui cu piedestal, până la capătul opus al foaierul, unde ferestrele cu partea de sus rotundă, din podea până la tavan, ofereau imagini ale verandei şi lacului mare de dincolo. Aşezaţi la o masă, erau o femeie umană aristocrată de vârstă mijlocie şi un tânăr mascul îmbufnat, de vârsta lui Palpatine sau mai tânăr, angajaţi în ceea ce părea a fi o conversaţie gravă. Atinsă de o briză care cobora de pe versanţii munţilor, suprafaţa apei scânteia ca pietrele preţioase de pe Mygeeto. Pe când Plagueis se întorcea cu spatele spre lac, atenţia îi fu atrasă asupra unei tapiserii înfăţişând aceeaşi emblemă a familiei pe care o observase pe buzunarul jachetei lui Palpatine şi care prezinta un trio de creaturi: veermok, aiwha şi zalaaca.

Deveni conştient că cineva se apropie de el din spate, dar nu se clinti.

— Frumoasă lucrătură, nu-i aşa? spuse în Bazică un om cu voce de bas.

Plagueis se întoarse pentru privi un bărbat înalt cu purtare de patrician stând în pragul unei camere mai mari.

— Aşa cum este vederea, spuse Plagueis, făcând un gest larg spre lac.

Îmbrăcat neoficial, deşi cu gust, bărbatul cu păr argintiu avansă în hol.

— Mă bucur că ai decis să accepţi invitaţia de a mă vizita, Magister Damask.

— Prezenţa gărzilor înarmate sugera absenţa alegerii, Cosinga Palpatine.

— Erau pentru protecţia ta, Magister.

— Nu m-am gândit niciodată la Naboo ca fiind o lume periculoasă.

— Pentru unii este, spuse bătrânul Palpatine. Dar acum că sunteţi aici, permiteţi-mi să vă arăt împrejurimile.

Turul i-a dus printr-o duzină de camere împodobite cu covoare de pluş şi opere de artă. Predomina lucrătura în piatră, dar mobilierul era confecţionat din cele mai apreciate lemne de esenţă tare din galaxie. Până când au coborât ei pe verandă, femeia şi tânărul nu se mai vedeau nicăieri, dar briza se intensificase şi ameninţa să vină o furtună. Cosinga Palpatine indică o insulă în depărtare şi casa impunătoare care se ridica pe ţărm.

— Acesta este Varykino, explică el. Un premiu în Ţara Lacului. Odată deţinut de poetul Omar Berenko şi ocupat în prezent de familia Naberrie. Aruncă o privire spre Plagueis. Sunteţi probabil familiarizaţi cu opera principală a lui Berenko, *Apărarea lui Naboo*?

— Din păcate, nu.

— Voi aranja să primiţi o traducere.

— O copie a textului original ar fi mai bună. Vă vorbesc limba.

Testându-l, Cosinga Palpatine apelă la limba Naboo pentru a spune:

— Da, înţeleg că ai devenit destul de expert în politica Naboo.

Înainte ca Plagueis să poată răspunde, flutură mâna peste un senzor care chemă pe verandă trei servitori, fiecare purtând tăvi cu mâncare şi băutură. Plagueis expiră într-un mod obosit. Şi mai multă mâncare, gândi el; Şi mai multă stimulare olfactivă pentru nasurile umane. S-au aşezat unul în faţa celuilalt la aceeaşi masă pe care o ocupaseră femeia şi tânărul mai devreme şi au rămas tăcuţi în timp ce slujitorii au pregătit masa.

— Fructe proaspete, legume şi mâncăruri fainoase, spuse Palpatine, indicând farfuriile. Fără shaak sau altă carne.

Plagueis forţă un zâmbet.

— Poate că vei continua prin a face un studiu asupra limbii Muun.

Gazda lui se încruntă, apoi se lăsă pe spate în scaunul său, pentru a permite servitorilor să pună mâncare în farfuriile sale. Nu începu să mănânce până când nu ieşiră servitorii şi se opri după doar câteva guri şi îşi lăsă defnitiv ustensilele.

— Permiteţi-mi să vă spun o scurtă poveste despre Bon Tapalo şi Ars Veruna, el începu, privind ameninţător spre Plagueis. Acum şaptezeci de ani, după două decenii de la

conflictul nostru cu ei, Gunganii s-au trezit amestecaţi într-o război pentru supravieţuire cu o armată mercenară. Din fericire, Gunganii au câştigat, deşi nu fără multe morţi şi pierderea unora dintre oraşele lor din mlaştini. S-a făcut public foarte puţin despre cauza războiului sau sursa mercenarilor, dar sunt dispus să vă întroduc întrunul dintre cele mai întunecate secrete ale lui Naboo, în speranţa că veţi învăţa ceva din el. Motivul războiului a fost plasma şi Casele care au contribuit cel mai mult la finanţarea armatei mercenare au fost Casa Tapalo şi Casa Veruna. Când bunicul meu a aflat de acest lucru, l-a provocat pe tatăl lui Tapalo la un duel de onoare şi, în cele din urmă, a murit în urma rănilor cu provocate de lama lui Tapalo. Făcu un gest către o peluză care mărginea veranda. Duelul a avut loc chiar acolo.

Plagueis aruncă o privire spre locul respectiv.

— Cât de romantic şi uman.

Chipul frumos al lui Cosinga Palpatine căpătă culoare.

— Poate că nu reuşeşti să înţelegi sensul poveştii, Magister. Tapalo, Veruna şi restul grupului de tâlhari sunt interesaţi doar de putere şi avere, indiferent de preţul plătit de Naboo. Descoperirea unui rezervor de plasmă sub Theed a fost cel mai rău lucru care s-ar fi putut întâmpla. Şi acum vor să-l exploateze pe tot, cu ajutorul unor fiinţe influente ca tine însuţi. Acesta este motivul pentru care Tapalo nu trebuie să fie niciodată rege.

Plagueis se prefăcu că se gândeşte, apoi spuse:

— S-ar părea că electoratul nu este de acord cu tine.

Palpatine dădu din cap.

— Deocamdată, da. Dar avem planuri de a ne recupera electoratul. Începând cu un anunţ că a căzut afacerea Tapalo cu Clanul Bancar.

— Nu eram conştient de aşa ceva, spuse Plagueis calm.

Palpatine deveni mai înfuriat în timp ce vorbea.

— De ce crezi că i-am oprit pe ai tăi să intre în Theed? Încă mai avem suficientă putere pentru a vă împiedica să puneţi piciorul pe Naboo. Şi, la fel de bine, poţi auzi restul planului, Magister. Senatul Republicii a fost informat de încercarea lui Muunilinst de a se amesteca şi de a destabiliza suveranitatea lumii noastre. Când Plagueis nu răspunse, adăugă. Naboo are o

legendă despre şase porţi de nepătruns care reţin haosul. Casa Palpatine este una dintre aceste porţi, Damask.

— Şi noi, Muunii, reprezentăm haosul, spuse Plagueis, fără a face acest lucru să sune ca o întrebare.

Palpatine se aplecă şi vorbi cu o voce mai calmă.

— Nu ne opunem ca Naboo să se alăture comunităţii galactice atunci când va fi timpul. Dar nu acum, şi nu aşa. Promisiunile lui Tapalo privind reducerile de impozite şi comerţul cu Nucleul... Astea sunt însăşi tacticile pe care Republica le foloseşte pentru a convinge lumile primitive să le cedeze resursele. Clătină din cap în timp ce furia îl apucă încă o dată. Naboo îi admiră pe filozofi, nu pe bancheri şi pe brokerii de afaceri. Alegerea lui Tapalo pe tron ar duce la o catastrofă.

— *Apărarea lui Naboo*, spuse Plagueis. Poezia pe care aţi menţionat-o...

— Ce e cu ea?

— Ce s-a întâmplat cu autorul – Berenko?

Ochii lui Cosinga Palpatine s-au îngustat în fante.

— A fost răpit de atacatori şi nu a fost găsit niciodată. Se ridică pe jumătate în scaunul său pentru a adăuga: Mă ameninţi – aici, în propria casă?

Plagueis făcu un gest de împăcare.

— Am crezut că discutăm istorie. Am vrut doar să vă întreb ce s-ar putea întâmpla dacă nu veţi avea succes... în restrângerea haosului, iar Tapalo câştigă, în ciuda celor mai bune eforturi ale dumneavoastră?

— V-am spus deja că asta nu se va întâmpla. Iată de ce: pentru că o să le spui prietenilor din Clanul Bancar şi Federaţia Comerţului că v-aţi pierdut interesul pentru Naboo. Că ai găsit o companie mai bună printre Huttii, sclavagiştii şi transportatorii de mirodenii din Inelul Exterior. Se opri un moment. Eşti departe de Muunilinst, Magister Damask. Îţi sugerez cu tărie să te îmbarci şi să pleci din sectorul Chommell cât mai repede şi cât mai liniştit posibil, ca nu cumva să cadă cineva victimă vreunui eveniment neplăcut.

Plagueis se uită la lac.

— Înţeleg ce vreţi să spuneţi, Cosinga Palpatine, spuse el, fără să-l privească.

— Şi încă un lucru, spuse Palpatine încântat. Nu ştiu exact de ce v-aţi interesat atât de mult de fiul meu, şi el de dumneavoastră, dar nu veţi mai avea nicio relaţie cu el.

Plagueis se întoarse spre el.

— Fiul tău are un potenţial mare.

— Potenţial pe care nu vreau să-l văd destrămat de cei de genul tău. Îl luăm de sub influenţa ta, în orice caz.

— Am fost lăsat să cred că Naboo este un popor deschis. Dar, probabil, nici Gunganii nu ar fi de acord.

Palpatine se ridică brusc.

— Destul cu asta. Gardă! spuse el. Şi atunci când trei dintre ei se repeziră înăuntru spuse: Luaţi-l din faţa mea.

Capitolul 11: AVATARUL MORTALITĂŢII

Planeta Chandrila sponsoriza un sanctuar pe o durată de o lună pentru membrii Programul Legislativ pentru Tineret. O dată pe an, fiinţe tinere dintr-o mulţime de lumi veneau să participe la procese de senat înscenate în Oraşul Hanna şi în jurul său şi pentru a vizita vastele proiecte agricole ale planetei Chandrila, zonele sălbatice, recifurile de corali şi grădinele parc. În Parcul Gladean – o rezervă de joc în afara oraşului de coastă Hanna – Plagueis îi făcu o vizită neanunţată tânărului Palpatine.

Dar Plagueis fu cel surprins.

— Ştiam că vei veni, Magister, spuse Palpatine când Plagueis şi 11-4D se afişară la ecranele de vizionare ale unora dintre rezervele de joc.

— Cum ai ştiut?

— Ştiam, asta este tot.

— Şi cât de des sunt corecte premoniţiile tale?

— Aproape întotdeauna.

— Curios, remarcă 11-4D în timp ce Palpatine se grăbea să se scuze din compania a doi prieteni.

Plagueis îl recunoscu pe bărbatul în vârstă drept mentorul lui Palpatine în programul de tineret, Vidar Kim, şi simţi că frumoasa femeie cu părul negru este iubita lui Kim. La finalul explicaţiei animate a lui Palpatine, Kim întoarse capul pentru a-i arăta lui Plagueis o privire de dezaprobare înainte de a pleca cu tovarăşa sa.

— Mentorului tău nu-i pasă prea mult de mine, spus el când s-a întors Palpatine.

Palpatine o negă.

— Nu te cunoaşte.

Trecuseră săptămâni standard fără nicio comunicare între ei doi. Judecând după starea de spirit a lui Palpatine, nu ştia nimic despre întâlnirea forţată din Ţara Lacului şi totuşi era, oricum, agitat, posibil ca reacţie la ceva ce Cosinga făcuse pentru a-i monitoriza sau a zădărnici holotransmisiile fiului său în afara lumii. Cu agentul secret al Damask Holdings redus la tăcere, regalişti câştigau teren. În ciuda negărilor lui Tapalo că acordul cu Clanul Bancar s-a dizolvat, interdicţia de călătorie impusă asupra Muunilor plantase seminţe de îndoială în rândul

alegătorilor şi concursul pentru tron devenea tot mai înfierbântat cu fiecare zi care trecea. Mai rău, interesul Clanului Bancar pentru Naboo începuse să scadă.

— Va trebui să scurtăm această întâlnire, îi declară Plagueis lui Palpatine în timp ce urmau o cărare ridicată care lega ecranul de vizionare de una dintre lojile rustice ale parcului. Se poate ca tatăl tău să fi expediat personal de supraveghere.

Palpatine ridiculiză ideea.

— El îmi supraveghează comunicaţiile cu exteriorul – de aceea nu ai auzit de mine – dar chiar nu s-ar preta să mă supravegheze.

— Îl subestimezi, Palpatine, spuse Plagueis, oprindu-se în mijlocul cărării. Am vorbit cu el la Convergenţă.

Gura lui Palpatine se deschise.

— Casa de pe lac? Când? Cum...

Plagueis făcu un gest liniştitor şi îi explică în detaliu ce se întâmplase. Concluzionând, spuse:

— A ameninţat, de asemenea, că te va îndepărta de influenţa mea.

În tot timpul în care Plagueis vorbise, Palpatine făcea furios cercuri pe cărarea îngustă, clătinând din cap cu mânie şi strângându-şi pumnii.

— Nu poate face asta! mârâi el. Nu are dreptul! Nu îi voi permite!

Furia lui Palpatine îl stârni pe Plagueis. Florile care creşteau pe laturi de-a lungul cărării se pliară în interior şi insectele polenizatoare începură să bâzâie agitate. FourDee reacţiona, de asemenea, clătinându-se pe picioare, de parcă era în strânsoarea unui puternic electromagnet. Oare acest om s-a născut cu adevărat din părinţi reali? se întrebă Plagueis. Când, de fapt, părea că izvorâse din natura însăşi. Forţa era atât de puternică în el încât se ascunsese *în sine*? Palpatine se opri brusc şi se întoarse spre Plagueis.

— Trebuie să mă ajuţi!

— Cu ce te pot ajuta? întrebă Plagueis. El este tatăl tău.

— Spune-mi ce să fac! Spune-mi ce ai face!

Plagueis puse o mână pe umărul lui Palpatine şi începură să meargă încet.

— Ai putea folosi acest incident ca mijloc de emancipare.

Palpatine se încruntă.

— Naboo nu onorează această practică. Sunt la voia lui până împlinesc douăzeci şi unu de ani.

— Nu mă interesează căile legale de emancipare şi nu ar trebui te intereseze nici pe tine. Vorbesc despre *a te elibera* – de a finaliza actul de recreere început când ai respins numele dat.

— Vrei să spui să nu îl ascult?

— Dacă eşti dispus să mergi atât de departe. Şi fără să te gândeşti la consecinţe.

— Am vrut…

— Incertitudinea este primul pas spre autodeterminare, spuse Plagueis. Urmează curajul.

Palpatine clătină din cap, de parcă dorea să şi-l limpezească.

— Ce aş putea face?

— Ce vrei să faci, Palpatine? Dacă alegerea ar fi a ta şi numai a ta.

Tânărul ezită.

— Nu vreau să trăiesc aşa cum trăiesc fiinţele obişnuite.

Plagueis îl privi.

— Te simţi extraordinar?

Palpatine păru jenat de întrebare.

— Am vrut să spun doar că vreau să trăiesc o viaţă extraordinară.

— Nu-ţi cere scuze pentru dorinţele tale. Extraordinară în fel?

Palpatine îşi îndepărtă ochii.

— De ce te abţii? Dacă vrei să visezi, atunci fă-o în stil mare. Plagueis făcu o pauză, apoi adăugă: Mi-ai dat de înţeles că nu ai niciun interes în politică. Este adevarat?

Palpatine îşi strânse buzele.

— Nu în întregime.

Plagueis se opri în mijlocul pasarelei.

— Cât de departe merge interesul tău? La ce poziţie aspiri? Senator al Republicii? Monarh al lui Naboo? Cancelar Suprem al Republicii?

Palpatine îi aruncă o privire.

— Mă veţi dispreţui dacă vă spun.

— Acum mă subestimezi tu pe mine, la fel cum o faci şi cu tatăl tău.

Palpatine inspiră şi continuă.

— Vreau să fiu o forţă pentru schimbare. Privirea lui se întări. Vreau să *conduc*.

Asta este! gândi Plagueis. *O recunoaşte! Şi cine e mai bun decât un om să poarte masca puterii în timp ce un Lord Sith nemuritor stăpâneşte în taină!*

— Dacă acest lucru nu se poate întâmpla, dacă nu poţi guverna, atunci ce se va întâmpla?

Palpatine scrâşni din dinţi.

— Dacă nu este putere, atunci nu este nimic.

Plagueis zâmbi.

— Să presupunem că voi fi dispus să fiu aliatul tău în această încercare.

Rămas brusc fără cuvinte, Palpatine îl privi, apoi reuşi să spună:

— Ce aşteptaţi de la mine în schimb?

— Nimic altceva decât să te dedici intenţiei tale de a te elibera. Să-ţi acorzi privilegiul de a face tot ce este necesar pentru a-ţi realiza ambiţiile, indiferent de riscul pentru presupusa dumneavoastră bunăstare şi acceptând în întregime singurătatea care va urma.

Încă nu ajunseseră la lojă atunci când Plagueis îl conduse într-un foişor care ocupa centrul unei grădini luxuriante.

— Vreau să vă spun ceva despre trecutul meu, începu el. Nu m-am născut şi crescut pe Muunilinst, ci pe o lume numită Mygeeto şi nu din soţia principală a tatălui, ci din a doua soţie – ceea ce Muunii numesc partener codicil. Aşa că eram un tânăr adult înainte ca tatăl meu să se întoarcă, în sfârşit, pe Muunilinst şi să am primul contact cu planeta care a dat naştere speciei mele. Datorită regulilor de pe Muunilinst care reglementează creşterea populaţiei, niciunui Muun de influenţă mai mică decât avea tatăl meu nu i s-ar fi permis să să aducă un descendent non-indigen, să nu mai vorbim de unul care face parte doar pe jumătate din clan. Şi totuşi membrii familiei tatălui meu m-au considerat un infractor, căruia îi lipseau legalitatea adecvată şi aplombul social pe care îl au cei născuţi şi crescuţi pe Muunilinst. Căci dacă există ceva ce Muunii detestau mai mult decât cheltuielile inutile, este nonconformitatea şi eu am avut aşa ceva din belşug. Erau cetăţeni model, fraţii şi surorile mele corecte: ignoranţi, încrezuţi, identici în gândire, mai mult decât chibzuiţi, aplecaţi spre bârfe şi mă supăra profund să fiu

acceptat de asupriţii galaxiei numai pentru a fi respins de acest cuib de fiinţe parohiale care nu urmăreau decât propriul interes. Spre nemulţumirea lor suplimentară, au fost forţaţi să accepte că sunt un membru al clanului cu drepturi depline, care avea dreptul la aceeaşi parte din bogăţia vastă a tatălui meu ca şi restul. Dar, cum este cazul tuturor membrilor clanurilor de elită, a trebuit să mă dovedesc demn de statut, pregătind previziuni financiare de succes şi lăsându-mă să fiu judecat de conducătorii aleşi. Mi-am trecut testele şi încercările, dar la scurt timp după aceea, tatăl meu s-a îmbolnăvit. Am căutat sfatul lui cu privire la situaţia mea neplăcută şi mi-a spus că ar trebui să fac tot ce trebuie să fac, întrucât propria supravieţuire mi-era în primejdie. El a spus că minţile slabe au nevoie de îndrumări şi, ocazional, pedepse şi să nu ezit să folosesc orice mijloace necesare pentru a-mi protejea interesele; că îmi datoram la fel de mult mie, speciei mele, vieţii în sine. Plagueis luă o pauză. Cauza morţii sale premature a fost determinată a fi o anomalie genetică rară care i-a afectat inima terţiară şi una pe care toţi fraţii mei o moşteniseră, dar eu – născut de o mamă diferită – nu o aveam. Panicaţi de gândul morţii timpurii, fraţii mei au căutat la nivel galactic cei mai buni geneticieni ce puteau fi cumpăraţi de credite şi, în final, apăru unul care susţinea că ştie o procedură curativă. Şi astfel ei au luat tratamentul, fiecare dintre ei – inclusiv mama clanului meu – cu deplină încredere că au evitat blestemul familiei şi ar putea în curând să revină la pasiunea lor principală, care era să mă vadă, în mod legal, ostracizat din familie. Se uită greu la Palpatine. Nu şi-au dat seama că îl angajasem pe genetician şi că tratamentele pe care le oferise erau la fel de falsificate ca şi datele lui de acreditare. Şi aşa, în timp, au început să se îmbolnăvească şi să moară, fiecare dintre ei, în timp ce priveam de la depărtare, plictisit, chiar distrându-mă când mă prefăceam trist la înmormântări şi indiferent la ritualurile de alocare care transferau porţii din bogăţiile lor acumulate către mine. În cele din urmă le-am supravieţuit şi am moştenit totul.

Amalgamul său de fapte reale şi ficţiune fiind încheiat, Plagueis se ridică şi îşi încrucişă braţele subţiri la piept. La rândul său, Palpatine îşi aţinti privirea pe podeaua din lemn a foişorului. Plagueis detectă bâzâitul discret al fotoreceptorilor lui 11-4D care se focusaseră pe tânăr.

— Mă crezi un monstru, spuse după ce trecu un moment lung de tăcere.

Palpatine îşi ridică capul şi spuse:

— Mă subestimezi, Magister.

* * *

Portul spaţial Hanna City deveni haotic odată cu lansarea navelor spaţiale care îi duceau pe stagiarii Programului pentru Tineri înapoi în lumile lor de origine aproapiate sau îndepartate. În cabina centrală de pasageri a navei *Jafan III* spre Naboo, Palpatine şi o tânără stagiarul din Keren îşi comparau notiţele cu privire la experienţele lor din timpul săptămânii ce trecuse. Fiind pe cale de a deveni prieteni apropiaţi, în ciuda diferenţelor lor politice, perechea aduse în discuţie viitoarele alegeri de pe Naboo, când un însoţitor de zbor îi întrerupse pentru a spune că Palpatine trebuie să se întoarcă imediat la terminalul portului spaţial. Însoţitorul nu ştia cine îi ceruse prezenţa sau de ce, dar imediat ce intră în pasajul de legătură recunoscu înfăţişarea severă a unuia dintre paznicii de securitate pe care tatăl său îi angajase recent.

— Palpatine nu va fi mai urca la bord, îi spus gardianul însoţitorului.

Încurcat, Palpatine ceru să ştie de ce a fost luat de pe navă.

— Tatăl tău este aici, spuse paznicul după ce însoţitorul reveni în navă.

Arătă prin geamul din oţel transparent al pasajului spre partea îndepărtată a portului unde stătea o navă spaţială elegantă care purta însemnele Casei Palpatine. Palpatine clipi surprins.

— Când a sosit?

— Acum o oră. Mama, fraţii şi surorile tale sunt, de asemenea, la bord.

— Nu mi-au spus nimic despre venirea lor aici.

— Nu ştiu nimic despre asta, spuse paznicul. Aţi trecut deja prin Vama Chandrila, aşa că putem merge direct la navă.

Palpatine se uită la el.

— Doar vă îndepliniţi ordinele primite, nu-i aşa?

Calm, paznicul ridică din umeri.

— Este doar o meserie, copile. Asta-i tot.

Supunându-se inevitabilului, dar supărat de schimbarea bruscă de planuri, Palpatine îl urmă pe gardian printr-un labirint de pasaje similare spre unul care ducea la nava spaţială a familiei. Bătrânul Palpatine aştepta în uşa de la intrare.

— De ce n-am fost informat în prealabil despre asta? întrebă Palpatine.

Tatăl său dădu din cap spre paznic să sigileze trapa.

— Mama, fraţii şi surorile tale sunt în spate. Mă voi alătura vouă odată ce am terminat saltul în hiperspaţiu.

Trecând pe lângă Palpatine, se strecură în cabina de pilotaj. Palpatine se întoarse spre trapă şi se gândi să plece cât timp mai avea şansa, dar în cele din urmă se răzgândi şi plecă în spate, deşi nu în compartimentul principal, ci în unul mai mic care adăpostea instalaţiile de comunicaţii. Stând într-un scaun de acceleraţie cu centura pusă, se ţinu bine în timpul lansării şi a saltului în hiperspaţiu. Dezlegându-se când nava îşi urma cursul în hiperspaţiu, se ridică şi a început să meargă înainte şi înapoi prin cabină, şi era încă în mişcare când tatăl său intră câteva minute mai târziu.

— Cursul nostru este pentru Chommell Minor.

Palpatine se opri să se uite la el.

— Pentru următoarea perioadă, vei avea rezidenţa la Familia Greejatus. Îmbrăcămintea şi alte articole pe care am crezut că ţi-ar plăcea să le ai cu tine sunt deja la bord.

Când Palpatine nu spuse nimic, el continuă.

— Tu şi Janus v-aţi înţeles bine ultima dată când i-am vizitat. O schimbare de decor îţi va face bine.

— Ai decis asta fără să mă întrebi? reuşi Palpatine să întrebe în cele din urmă. Dar cursurile mele universitare? Dar obligaţiile mele faţă de Programul pentru Tineret?

— Totul a fost aranjat. Poţi fi partener cu Janus în Programul de pe Chommell Minor.

— Ura lui Greejatus faţă de non-oameni se conformează, atunci, cu vederile tale.

— În ciuda şovinismului lor, îi aprob mult mai mult decât pe prietenii tăi actuali.

Palpatine începu să clatine din cap.

— Nu. Nu.

Tonul tatălui său deveni dur.

— Asta este pentru binele tău.

Nările lui Palpatine se lărgiră.

— Tatăl minciunilor, murmură el. Cum ai putea şti ce e bine pentru mine? Ţi-a păsat, măcar, vreodată? Aici este vorba despre prietenia mea cu Hego Damask, nu-i aşa?

Bătrânul Palpatine pufni în derâdere.

— Asta crezi tu că este? Damask doar te foloseşte ca mijloc de a obţine informaţii despre strategiile noastre pentru alegeri.

— Sigur că da.

Luat prin surprindere momentan de confirmarea lui Palpatine, Cosinga spuse.

— Şi totuşi continui să... fii prieten cu el.

— Ceea ce tu consideri violarea lui Naboo, eu consider că este un pas esenţial înainte şi pe Hego Damask o binecuvântare. Este puternic, influent şi genial – mai mult decât oricare dintre profesorii mei. Cu un cap şi umeri la un loc deasupra tu sau a oricăruia dintre complicii tăi regalişti.

Buzele lui Cosinga se curbară.

— Începe să mi se pară că această confruntare depăşeşte diferenţele noastre politice.

— Ştii bine că da. Foloseşti situaţia ca scuză pentru a mă pune sub papuc, din nou.

— Ceea ce nu ar fi fost necesar dacă ai fi arătat că ai o cât de mică abilitate de a te comporta în mod corespunzător.

Palpatine pufni.

— Infracţiunile şi greşelile mele sociale. Refuz să reluăm acele discuţii.

— Te judeci prea uşor, ţinând cont de ruşinea pe care aproape că ne-ai adus-o.

— Nu am adus mai multă ruşine familiei decât tine.

— Nu discutăm despre mine, spuse Cosinga.

Palpatine îşi ridică mâinile.

— În regulă. Lasă-mă pe Chommell Minor – dar nu voi rămâne acolo.

— Pot să mă asigur că o vei face.

— Desemnând pe câţiva dintre oamenii tăi să mă ţină în frâu? Sunt mult mai inteligent decât ei, părinte.

Cosinga îşi subţie buzele.

— După ceea ce ai făcut deja pentru a contracara planurile noastre pentru Tapalo, nu poate exista niciun indiciu de scandal. N-ai idee ce este în joc pentru Naboo?

— Şi pentru tine, spuse Palpatine, cu un zâmbet viclean. Fratele amantei tale devine rege şi vei atinge poziţia înaltă pe care întotdeauna ai dorit-o, dar pe care nu o meriţi.

Cosinga scuipă cuvintele cu un crud abandon.

— Va fi atât de bine când vei fi plecat.

— În sfârşit, recunoşti asta.

Cosinga fu brusc abătut.

— Eşti un mister pentru mine acum, la fel cum erai când erai tânăr.

Zâmbetul lui Palpatine înflori.

— Doar pentru că îţi lipseşte abilitatea de a mă înţelege pe deplin.

— Grandios, ca întotdeauna.

— Grandios, *de fapt*, părinte. Nu ai idee de ce sunt capabil. Nimeni nu are.

Cosinga expiră adânc.

— Ştiu că eşti din sângele meu, pentru că te-am testat, doar ca să fiu sigur. Dar, într-adevăr, nu ştiu de unde provii – pe cine sau ce ai moştenit efectiv. Se holbă la Palpatine. Iată: acea privire pe care am primit-o timp de şaptesprezece ani lungi. Ca şi cum ai vrea să mă omori. Crima ţi-a fost întotdeauna în gânduri, nu-i aşa? Doar aşteptai pe cineva să-ţi acorde permisiunea de a acţiona.

Faţa lui Palpatine se întunecă.

— Nu am nevoie de permisiunea nimănui.

— Exact. Eşti un animal la suflet.

— Regele fiarelor, părinte, spuse Palpatine.

— Ştiam că va veni această zi. O ştiu încă din prima clipă am încercat să te înfăşez şi te-ai luptat cu o forţă care era prea mare pentru dimensiunea sau vârsta ta.

Palpatine se uită de sub sprâncenele sale ridicate.

— M-am născut matur, părinte, pe deplin adult şi m-ai urât pentru asta, pentru că ai înţeles că eram tot ceea ce nu poţi fi niciodată.

— Te-am urât mai mult decât ştii, spuse Cosinga, permiţând furiei să crească încă o dată. Suficient să vreau să te omor de la început.

Palpatine îl înfruntă.

— Atunci ar fi bine să o faci acum.

Cosinga făcu un pas în direcţia lui Palpatine, doar pentru a fi aruncat înapoi în peretele despărţitor care separa cabina de comunicaţii de cabina principală. O voce feminină întrebă îndurerată din spatele uşii închise.

— Ce a fost asta?

Ţinându-se de umărul rănit, Cosinga arăta brusc ca un animal prins în capcană, cu ochii deschişi de surpriză şi teamă. Făcu o mişcare pentru a apăsa clanţa care deschidea uşa, dar Palpatine îi dejucă efortul fără să ridice un deget. Întorcându-se cu violenţă, Cosinga căzu peste unul dintre scaunele de acceleraţie, cu faţa sângerândă de la lovitura în cotieră.

Se auzi o bătaie în uşă.

— Gărzi! strigă Cosinga, dar cuvântul abia îi părăsise buzele când peretele despărţitor lângă care se ghemuise se îndoi spre interior, aruncâdu-l cu faţa la podea şi tăindu-i respiraţia.

Palpatine stătea înfipt în loc, cu mâinile tremurând în faţa lui şi chipul crispat. Ceva se agita în spatele ochilor lui incandescenţi. Auzi cum cineva lovea în uşă şi se întoarse.

— Nu intraţi! Staţi departe de mine!

— Ce ai făcut? Era vocea mamei sale, intrată în panică. Ce ai făcut?

Cosinga se ridică în genunchi şi începu o retragere îngrozită, lăsând pete de sânge pe punte. Dar Palpatine înainta acum spre el.

— Dacă Forţa te-a născut, atunci *o blestem!* răbufni Cosinga. O blestem!

— Aşa cum fac eu, mârâi Palpatine.

Uşa începu să alunece şi se auzi vocea paznicului care îl escortase de la *Jafan III*.

— Opreşte!

— Cosinga! ţipă mama lui.

Palpatine îşi apăsă palmele pe cap, apoi cu un calm cumplit se repezi la uşă, trase garda surprinsă peste prag şi îl aruncă prin aer peste cabină. Ridicându-şi faţa spre tavan, strigă:

— Suntem cu toţii parte din asta!

* * *

Puteau, la fel de bine, să fie numiţi torţionari: Plagueis şi 11-4D, aplecaţi deasupra unei mese de operaţie de pe Aborah, pe care era Venamis, încă în comă indusă şi acum anesteziat. Apendicele droidului ţineau bisturie pline de sânge, cleme retractoare, hemostatice iar Plagueis purta halat, mască şi avea ochii închişi, umbra lui fiind proiectată pe podea de luminile încăperii, dar în realitate nefiind prezent în lumea fizică. Înfăşurat adânc în Forţă, indiferent la pagubele meticuloase făcute de 11-4D organelor interne ale Bithului, se concentra să comunice voinţa sa direct către intermediarii Forţei, cu droidul monitorizând activitatea celulară pentru a înregistra semne că manipulările lui Plagueis pentru a prelungi viaţa, experimentele gândite de el, aveau efectul intenţionat.

Un curent subit de energie întunecată intensă se strecură prin Plagueis. Mai puternic decât orice sentiment pe care îl experimentase de la moartea lui Darth Tenebrous, plin de sclipiri de evenimente trecute, prezente şi poate viitoare, perturbarea fu suficient de puternică pentru a-l smulge complet din transă. Un ritual efectuat; o confirmare acordată. Pe jumătate aşteptându-se să-l găsească pe Venamis ridicat pe masă, îşi deschise ochii, văzându-l pe 11-4D îndreptându-se spre el de la consola de comunicaţii a sălii.

Gura lui Plagueis formulă o întrebare:

— Hill?

— Nu. Tânărul om – Palpatine. O transmisiune de departe din spaţiu.

Plagueis se grăbi spre dispozitiv. Nu mai vorbiseră de la reuniunea de pe Chandrila, dar Plagueis aştepta, întrebându-se dacă manipulările sale au dat roade. Dacă nu, atunci s-ar putea să fie nevoit să întreprindă personal acţiuni de solidificare a gambitului de pe Naboo. Intrând în cadrul holocamelor, petrecu un moment evaluând imaginea zgomotoasă de pe ecran: faţa lui Palpatine scăldată în luminile intermitente ale unui panou de instrumente, cu ceva nou în ochii săi – o culoare care nu mai fusese acolo anterior. Aruncă o privire către consola unde apăreau coordonatele transmisiunii, apoi spuse:

— Unde eşti?

— Nu sunt sigur, spuse Palpatine cu o neatenţie clară, cu privirea îndreptată spre ceva din afara comunicatorului.

— Eşti într-o navă spaţială.

Palpatine dădu din cap, înghiţi şi îşi regăsi vocea.

— Nava familiei.

— Citeşte cu voce tare coordonatele navicomputerului.

Când o făcu, Plagueis se uitat la 11-4D pentru lămuriri.

— Partea de Inel spre Exodeen de-a lungul Căii Hydian, spuse droidul.

Plagueis se gândi.

— Contactează Garda Soarelui. Să pregătească o navă şi fii gata să-i însoţeşti.

— Da, Magister.

Plagueis se întoarse spre ecranul monitorului.

— Eşti capabil să menţii cursul actual?

Palpatine se aplecă într-o parte.

— Pilotul automat este pornit.

— Spune-mi ce s-a întâmplat.

Omul inspiră adânc.

— Tatăl meu a sosit pe neaşteptate pe Chandrila. M-a luat de pe nava Programului de Tineret şi m-a adus pe nava noastră. Mama şi restul familiei erau deja la bord. După lansare am aflat că eram dus pe Chommell Minor. aşa cum m-ai avertizat. Ne-am certat... apoi, nu sunt sigur ce s-a întâmplat...

— Spune-mi ce s-a întâmplat, ceru Plagueis.

— I-am omorât, mormăi Palpatine. I-am ucis – chiar şi pe gărzi.

Plagueis îşi reţinu un zâmbet, ştiind acum că Naboo va fi al lui. *Complet terminat. Acum, să-l învârtim în continuare şi să ne asigurăm de continua lui utilitate.*

— Te-a observat cineva de pe Chandrila că te urci pe nava familiei? întrebă repede.

— Doar paznicul – şi a murit. Toţi sunt morţi.

— Trebuie să te ducem înapoi pe Chandrila în linişte şi pe ascuns. Îţi trimit ajutor, droidul meu printre ei. Nu da explicaţii despre ce s-a întâmplat, chiar dacă eşti întrebat – dar urmează orice ordin fără întrebări.

— Nu veniţi cu ei? întrebă Palpatine, cu ochii mari.

— Ne vom vedea destul de curând, Palpatine.

— Dar nava. *Dovada*...

— Voi lua măsuri pentru eliminarea navei. Nimeni nu va afla vreodată de acest eveniment, înţelegi?

Palpatine dădu din cap.

— Am încredere în tine.

Plagueis dădu şi el din cap.

— Şi Palpatine: felicitări pentru că ai devenit o fiinţă emancipată.

* * *

Elegantă precum creatura marină după care fusese modelată, nava de pasageri *Quantum Collosus* naviga curenţii rarefiraţi ai hiperspaţiului. Fiind unul dintre cele mai bune vase de acest tip, *Quantum Collosus* efectua curse săptămânale între Coruscant şi Eriadu, trecând prin mai multe lumi de-a lungul Căii Hydian pentru a lua sau lăsa pasageri. Îmbărcat într-un shimmersilk verde-pal Plagueis se urcase pe Corellia, dar aşteptase până când nava făcu saltul la viteza luminii înainte să urce cu turboliftul până la nivelul superior şi să bată la intrarea unei cabine private pe care o asigurase pentru Palpatine.

— Aţi spus *curând*, lătră Palpatine în clipa în care uşa se închise. O săptămână standard nu înseamnă *curând*.

Plagueis intră, îşi dădu jos mantia şi o plie pe spatele unui scaun.

— Am avut afaceri de făcut. Aruncă o privire peste umăr spre Palpatine. Pur şi simplu trebuia să renunţ la tot ce am de făcut pentru situaţia neplăcută în care te-ai băgat?

Incapabil să poată vorbi pentru un moment, Palpatine spuse:

— Iartă-mă că mi-am permis să cred că suntem împreună în asta.

— Împreună? Cum aşa?

— Nu sunt agentul tău pe Naboo?

Plagueis îşi clătină capul dintr-o parte în alta.

— Ne-ai furnizat câteva informaţii utile.

Palpatine îl studie incert.

— Am făcut mai mult decât atât, Magister şi o ştiţi bine. Împărţiţi la fel de multă responsabilitate pentru ceea ce s-a întâmplat ca şi mine.

Plagueis se aşeză şi îşi puse picior peste picior.

— Chiar a trecut o săptămână? Căci pari foarte schimbat. Au fost autorităţile de pe Chandrila şi de pe Naboo atât de dure cu tine?

Palpatine continuă să-l privească.

— După cum ai promis, acolo unde nu există dovezi, nu există nicio crimă. Au mers până într-atât încât să ceară ajutorul salvatorilor profesionişti şi al piraţilor în căutare, dar nu au găsit nimic. Privirea lui se aspri. Dar dumneavoastră sunteţi cel care s-a schimbat. În ciuda faptului că aţi prevăzut că acest eveniment se va întâmpla.

Plagueis arătă spre sine.

— Am bănuit că tu şi tatăl tău s-ar putea să ajungeţi într-un impas? Desigur. Ar fi fost evident pentru oricine. Dar se pare că sugerezi faptul că am prevăzut cumva că confruntarea s-ar sfârşi în violenţă.

Palpatine se gândi, apoi pufni în derâdere.

— Minţiţi. Aproape că mi-aţi forţat mâna.

— Ce mod ciudat de a spune asta, zise Plagueis. Dar dacă tot ai înţeles adevărul, îţi ofer o mărturisire. Da, te-am întărâtat în mod intenţionat.

— Aţi venit pe Chandrila pentru a vă asigura că spionii tatălui meu ne vor vedea împreună.

— Încă o dată, corect. Mă faci mândru de tine.

Palpatine ignoră măgulirea.

— M-aţi folosit.

— Nu exista altă cale.

Palpatine clătină din cap cu neîncredere supărată.

— A fost vreo parte din povestea cu fraţii dumneavoastră adevărată?

— O parte din ea. Dar asta abia mai contează acum. Mi-ai cerut ajutorul şi eu ţi l-am oferit. Tatăl tău a încercat să te zădărnicească, iar tu ai acţionat din propria voinţă liberă.

— Şi ucigându-l, te-am scăpat de un adversar. Palpatine făcu o pauză. Tatăl meu avea dreptate despre tine. Eşti un gangster.

— Şi tu eşti liber şi bogat, spuse Plagueis. Şi acum, tinere om? Am în continuare mari speranţe pentru tine, dar înainte să-ţi pot spune tot ce am de spus, am nevoie să te eliberezi.

— Să mă eliberez de ce?

— De frica de a-ţi arăta adevărata natură.

Expresia lui Palpatine se întunecă.

— Nu ştii nimic despre adevărata mea natură. Se îndepărtă de Plagueis, apoi se opri şi se întoarse spre el. Nu m-ai întrebat niciodată despre omoruri.

— Nu mi-au plăcut niciodată detaliile sumbre, spuse Plagueis. Dar dacă vrei să te descarci, fă-o.

Palpatine îşi ridică mâinile ca nişte gheare.

— I-am executat cu acestea! Şi cu puterea minţii mele. Am devenit o furtună, Magister – o armă suficient de puternică pentru a rupe pereţii despărţitori şi a arunca corpurile prin cabină. Am fost moartea în sine!

Plagueis stătea înalt pe scaun, cu o uimire autentică. Îl putea vedea acum pe Palpatine în toată gloria lui întunecată. Furia şi crima dărâmaseră pereţii pe care îi ridicase, poate, încă de mic pentru a-şi proteja secretele. Dar acum nu mai ascundea nimic: Forţa era puternică în el! Adunată timp de şaptesprezece ani standard, puterea sa înnăscută izbucnise în cele din urmă şi niciodată nu mai putea fi oprită. Toţi anii de refulare, crimele fără vinovaţi, emoţia crudă care clocotea, toxică pentru oricine îndrăznea să o atingă sau să o guste. Însă sub furia lui pândea un duşman subtil: teama. Nou renăscut, el risca foarte mult. Dar numai pentru că nu îşi dăduse seama cât de puternic era sau cât de extraordinar de puternic ar putea deveni. Avea nevoie de ajutor pentru a-şi finaliza autodistrugerea. Avea nevoie de ajutor pentru a reconstrui acele ziduri, pentru a nu fi descoperit.

O, de ce îmblânzire prudentă ar avea nevoie! se gândi Plagueis. Dar ce aliat ar putea fi. *Ce aliat!*

— Nu sunt sigur că ştiu ce să gândesc despre asta, Palpatine, spuse el în cele din urmă. Ai avut întotdeauna astfel de puteri?

Culoarea se scurse de pe faţa lui Palpatine şi picioarele îi tremurau.

— Am ştiut întotdeauna că sunt capabil să le invoc.

Plagueis se ridică de pe scaun şi se apropie de el.

— Aici se bifurcă calea, tinere om. Aici şi acum trebuie să decizi dacă îţi negi puterea sau te aventurezi curajos şi conştiincios în adâncurile adevărului – indiferent de consecinţe.

Îşi opri impulsul de a-l apuca pe Palpatine de umăr şi în schimb se îndepărtă de el.

— Ai putea să-ţi dedici restul vieţii pentru a încerca să dai sens acestei puteri, acestui cadou, spuse el, fără să privească în urmă. Sau ai putea lua în considerare o opţiune diferită. Se întoarse pentru a-l privi pe Palpatine. E o potecă întunecată într-un pustiu fără urme de pe care se întorc puţini. Oricum, nu fără un ghid. Dar este cea mai scurtă şi mai rapidă rută dintre azi şi mâine.

Plagueis îşi dădu seama că îşi asuma un mare pariu, dar nu exista cale de întoarcere. Partea întunecată îi adusese împreună şi partea întunecată va fi cea care va decide dacă Palpatine va deveni ucenicul său.

— În studiile tale, spuse el cu atenţie, ai aflat vreodată despre Sith?

Palpatine clipi, de parcă ar fi fost preocupat.

— O sectă Jedi, nu-i aşa? Rezultatul unui fel de familie feudală.

— Da, în unele moduri doar asta. Dar mai mult: Sithii sunt progeniturile risipitoare, sortite să se întoarcă şi să-i răstoarne pe Jedi.

Palpatine îl săgetă cu privirea pe Plagueis.

— Sithii sunt consideraţi răi.

— Răi? repetă Plagueis. Ce este asta? Acum câteva momente te-ai definit pe tine însuţi ca fiind o furtună. Ai spus că ai fost moartea însăşi. Atunci eşti rău sau pur şi simplu eşti mai puternic şi mai treaz decât alţii? Cine dă mai multă formă istoriei: binele, care aderă la cei încercaţi şi la adevăr sau cei care caută să scoată fiinţele din propria stupoare şi să le conducă spre glorie? Eşti o furtună, dar una foarte necesară pentru a spăla ce este vechi şi mulţumit de sine şi pentru a curăţa galaxia de ceea ce este inutil.

Buza lui Palpatine se curbă de furie şi ameninţare.

— Aceasta este înţelepciunea pe care o oferi – dogmele unui cult secret?

— Testul valorii sale este dacă poţi trăi după acele dogme, Palpatine.

— Dacă aş fi dorit asta, mi-aş fi forţat părinţii cu ani în urmă să mă cedeze Ordinul Jedi în loc să mă transfere de la o şcoală privată la alta.

Plagueis îşi puse mâinile pe şolduri şi râse fără veselie.

— Şi cu ce ar fi fost o persoană de tipul tău de folos Ordinului Jedi? Eşti lipsit de inimă, ambiţios, arogant, prefăcut şi fără ruşine sau empatie. Mai mult, eşti un criminal.

Suportă privirea umbrită a lui Palpatine şi văzu cum mâinile tânărului îşi încleştau pumnii de furie.

— Ai grijă, băiete, spuse el după o clipă. Nu eşti singura persoană din această cabină somptuoasă cu puterea de a ucide.

Ochii lui Palpatine se deschiseră larg şi făcu un pas înapoi.

— Pot să simt…

Plagueis deveni în mod intenţionat semeţ.

— Ceea ce simţiţi este o fracţiune din ceea pot face.

Palpatine se temperă în mod adecvat.

— Aş putea fi de folos Sithului?

— Posibil, spuse Plagueis. Poate chiar probabil. Dar va trebui să aştepţi şi să vezi.

— Unde sunt Sithii?

Plagueis îşi permise un zâmbet.

— Acum există doar unul. Doar dacă, desigur, doreşti să mi te alături.

Palpatine dădu din cap.

— Doresc să mă alătur.

— Atunci, îngenunchează în faţa mea şi promite că este voinţa ta de a-ţi alătura destinul pentru totdeauna Ordinului Lorzilor Sith.

Palpatine se uită la podea, apoi îngenunche, rostind:

— Este voia mea să-mi alătur destinul pentru totdeauna cu Ordinul Lorzilor Sith.

Plagueis întinse mâna stângă pentru a-l atinge pe creştetul capului.

— Atunci s-a făcut. De azi înainte, adevărul despre tine, acum şi pentru totdeauna mai mult, va fi *Sidious*[8].

Când Palpatine se ridică, Plagueis îl luă de umeri.

— Cu timpul vei ajunge să înţelegi că eşti una cu partea întunecată a Forţei şi că puterea ta este dincolo de contradicţie. Dar de acum şi până voi spune altfel, respectul supus este singura ta cale de scăpare.

---

[8] Sidious – rău până în măduva oaselor

Capitolul 12: SEDUS DE PARTEA ÎNTUNECATĂ A FORŢEI

Orfanul ascultător stătea tremurând în zăpada învolburată. În jurul lui se ridicau creneluri de gheaţă în formă de dinţi zimţaţi; un vânt glacial urla printre ei. Plagueis stătea în apropiere, cu fulgii de zăpadă şi gheaţă rotindu-se în jurul lui dar neatingându-l niciodată, topindu-se înainte să ajungă la el. Spre deosebire de Sidious, care era echipat într-un costum protector subţire, Lordul Sith purta doar o mantie, pantaloni înguşti şi o tichie.

— Pe această lume am devenit pentru prima dată conştient de puterile şi impulsurile întunecate ale Forţei, spuse el, suficient de tare pentru a fi auzit pe deasupra vântului. În comparaţie cu temperatul Muunilinst, Mygeeto este nemilos şi fără compromisuri, dar am învăţat să mă adaptez condiţiilor sale dure şi înainte de a împlini opt ani puteam să mă aventurez în cea mai violentă furtună îmbrăcat cu mai puţin decât porţi tu acum. Dar nu te-am adus aici ca să te familiarizez cu trecutul meu, Sidious. Dacă ai fi fost dintr-o specie aclimatizată la aceste condiţii, te-aş fi dus într-o lume deşertificată. Dacă ai fi fost o fiinţă acvatică, te-aş fi blocat pe uscat. Împărţirea dintre căile Forţei practicate de Sith şi Jedi are mai puţin a face cu distincţia dintre întuneric sau prezenţa luminii decât între – în cazul tău – frigul îngheţat şi prezenţa căldurii. Dintre primejdie şi confort, entropie şi predictibilitate.

Plagueis se opri pentru a-l privi pe Sidious.

— Sângele tău este aproape de îngheţ. Dacă vei sta prea mult timp aici, vei muri. Asta vei gândi la început, când partea întunecată te v-a adulmeca şi se v-a strecura în tine. Vei gândi: *voi muri; partea întunecată mă va ucide*. Şi este adevărat, vei muri, dar numai pentru a te renaşte. Trebuie să întipăreşti adânc în tine cunoaşterea a ceea ce înseamnă să fii izolat; trebuie să o simţiţi până în măduva din oasele tale, pentru că aşa va fi întotdeauna. Plagueis râse scurt. Poate că vorbesc ca un profesor de filozofie din acel colegiu excelent al tău din Theed. Dar aceasta nu este o prelegere, nici nu trebuie să crezi că este o condiţionare fizică. În schimb trebuie să te pregătim pentru ceea ce te aşteaptă dacă partea întunecată optează să se intereseze de tine. Amestecul de frică şi bucurie, de a fi

smerit şi împuternicit, de a te ridica şi în acelaşi timp de a fi folosit, la fel ca un instrument. De a fi individualizat şi totuşi subordonat de o măreţie atotcuprinzătoare.

Un aspect de prădător îi apăru pe faţă în timp ce înainta spre Sidious.

— Acum spune-mi din nou, ucenicule. Şi cât mai detaliat.

Sidious permise din nou amintirilor sale să se desfăşoare, iar el retrăi crima – evenimentul, aşa cum, în sfârşit, îl gândea. Tatăl lui fără suflare şi cu corpul plin de sânge. Capetele zdrobite ale gărzilor de corp. Mâinile lui încleştate în jurul gâtului zvelt al mamei sale – dar nu în realitate, ci numai în mintea lui, strangulând-o cu gândurile lui. Formele fără viaţă ale restului familiei sale, căzute ici şi colo… Spunând-o şi respunând-o, retrăind-o, câştigă în cele din urmă un fel de autoritate asupra acesteia, capacitatea de a vedea evenimentul doar ca ceea ce au fost, fără emoţie, fără judecată. Era ca şi cum evenimentul s-ar fi produs cu ani în urmă, nu doar cu câteva luni şi parcă altcineva fusese autorul crimelor. Când veni acel moment definitoriu, o putere schimbătoare se încolăcise în interiorul lui, la fel de întunecată ca spaţiul fără stele, născută din ură şi frică, dar pe care putea acum să se bazeze.

— Foarte bine, spuse Plagueis după ce povestea reamintită se forţase printre buzele albastre şi tremurânde ale lui Sidious. Pot să simt că te îndepărtezi şi simţi puterea ta în creştere. Continuă să-l evalueze pe Sidious în timp ce zăpada se învârtea între ei. Nu pot permite ca voinţa ta să fie temperată de sentimente de regret sau compasiune. Ai fost făcut pentru a conduce. Prin urmare trebuie să vezi fiecare lucru viu ca pe nimic altceva decât un instrument care să te înalţe, să te mute în locul care îţi este destinat. Aceasta este galaxia noastră, Sidious, realitatea noastră. În acest loc fără milă, este forjată puterea noastră. Propulsat de teamă sau ură, chiar şi un Jedi poate trece dincolo de constrângerile din învăţăturile Ordinului şi să descopere puteri mult mai profunde. Dar niciun Jedi care ajunge în acel loc, care s-a ridicat deasupra fidelităţii sale pentru pace şi dreptate, care ucide cu mânie sau din dorinţă, nu poate cere drepturi depline părţii întunecate a Forţei. Încercările lor de a se convinge că au căzut în partea întunecată sau că partea întunecată i-a obligat să acţioneze, nu sunt nimic altceva decât raţionamente jalnice. De aceea Sithul îmbrăţişează întunericul

de la început, concentrându-se pe achiziţia puterii. Nu ne scuzăm. Acţiunile unui Sith încep de la sine şi curg spre exterior. Noi urmărim Forţa mai degrabă ca nişte vânători, decât să ne supunem, ca o pradă, enigmaticelor ei capricii.

— Înţeleg, Stăpâne, izbuti să spună Sidious cu o voce bâlbâită.

Plagueis îi arătă un zâmbet malefic.

— I-am spus cândva asta Maestrului meu, când de fapt nu înţelesesem nimic. Am vrut doar să pun capăt durerii.

Într-o mişcare înceţoşată, deschise partea din faţă a costumului de protecţie al lui Sidious.

— Eu sunt torţionarul tău, Sidious. În curând vei face toate eforturile pentru a mă calma şi cu fiecare minciună pe care o vei spune, cu fiecare încercare pe care o vei face pentru a inversa rolurile noastre, vei deveni pentru partea întunecată la fel de strălucitor ca o monedă de aurodiu. Aşadar, calmează-mă, Sidious. Spune-mi din nou cum i-ai ucis.

* * *

Sidious se stabiliză pe panta pietroasă, cu pietre zimţate sub palmele lui sângerânde, cu coatele şi genunchii tremurând, ca şi cum ar dori să se cufunde ele însele în apele glaciale ale lacului albastru cristalin de la baza pantei abrupte. La câţiva metri deasupra stătea Plagueis, cu picioarele încrucişate pe un afloriment cu vârful plat, întors cu spatele spre Sidious şi cu privirea aparent fixată pe câmpurile de zăpadă orbitoare care acopereau vârful muntelui.

— Dacă nu vrei deja să mă omori, o vei vrea înainte de a termina cu tine, spuse el. Nevoia de a-ţi ucide superiorul este intrinsecă naturii afacerii noastre. Puterea mea inatacabilă dă naştere invidiei tale, înţelepciunea mea îţi alimentează dorinţa, realizările mele îţi incită pofta. Aşa a fost de o mie de ani şi aşa trebuie să rămână până când te voi ghida să fii la fel. Atunci, Sidious, va trebui să facem tot posibilul pentru a sabota dinamica pe care Darth Bane a pus-o în mişcare, pentru că vom avea nevoie unul de celălalt ca să realizăm obiectivele noastre finale. Până la urmă, nu pot exista secrete între noi; fără gelozie sau neîncredere. De la noi va ţâşni viitorul Sith şi diferitelor fiinţe ale galaxiei le va fi mai bune. Până atunci, însă, trebuie să

te străduieşti, trebuie să-ţi demonstrezi valoarea, nu doar mie ci şi părţii întunecate. Trebuie să iei ura pe care o simţi faţă de mine şi să o transformi în putere – puterea de a depăşi, de a interzice să stea orice în calea ta, pentru a depăşi orice obstacol pe care îl va proiecta partea întunecată ca să te testeze.

Abia ascultând, Sidious se mişcă cu cea mai mare atenţie, cu mâinile şi genunchii căutând să apuce ferm pietrele. Timp de mai multe săptămâni, Darth Plagueis îl lipsise de somn, mâncare şi apă. Acum, dacă va putea ajunge la Muun, setea lui avea să fie potolită, foamea i-ar fi săturată, contuziile vindecate. De nenumărate ori, întinderea mare de resturi de roci aluneca şi el cobora pe tobogan aproape până la malul lacului, rostogolindu-se, alunecând pe faţă şi pe spate, jupuindu-şi pielea rumenă, învineţindu-şi aproape fiecare parte a corpului. Numai pentru a-şi relua drumul înapoi spre vârf.

Fierbând în tăcere, reuşi să urce încă un metru din pantă, chemând Forţa să-i asigure echilibrul, să-l facă fără greutate.

— Prostule, îl zeflemi Plagueis. Succesul nu vine din chemarea ajutorului din partea Forţei, ci din preluarea controlului asupra ei şi generarea puterii din interiorul tău. Oftă teatral. Totuşi, sunt oarecum încurajat de progresele pe care le-ai făcut. Mai sunt doar centimetri până la mine acum, aproape cât să mă atingi cu mâna. În curând voi putea să-ţi simt respiraţia pe gât şi să percep căldura furiei tale – dorinţa ta de a mă omorî – de parcă făcând aşa vei putea revendica autoritatea pe care o întrupez. Se opri, dar nu făcu nicio mişcare, cu atât mai puţin să privească peste umăr. Vrei să mă strangulezi, cum ai făcut-o cu săracă ta mama neînţeleasă, să-mi rupi membru cu membru cum ai făcut cu bodyguarzii. Destul de corect. Dar pentru a face acest lucru, va trebui să faci un un efort mai mare, ucenicule.

Ca o felină, Sidious sări din grohotiş, cu degetele curbate ţintind spre Plagueis. Dar în loc să le vadă în jurul gâtul zvelt lui Muunului, mâinile i-au trecut prin aer şi s-au întâlnit, lăsându-l se prăbuşească cu faţa înainte pe aflorimente. Într-o parte, îl auzi pe Maestrul său cum râde cu dispreţ. Ori Plagueis se mişcase mai repede decât putea discerne Sidious ori, mai rău încă, nu fusese niciodată acolo.

— Atât de uşor de păcălit, spuse Plagueis, confirmându-i a doua ipoteză. Mă faci să-mi pierd timpul. Încă câteva din astea şi partea întunecată nu se va mai interesa niciodată de tine.

Sidious se învârti, aruncându-se spre Plagueis, doar pentru a întâlni o forţă irezistibilă şi fu aruncat înapoi pe pământul îngheţat. Umbra Muunului căzu peste el. Plagueis se ivi, cu braţele încrucişate la piept.

— Dacă vei să reuşeşti să trăieşti pe ambele tărâmuri, Sidious – lumea normală şi cea a Forţei – trebuie să înveţi cum să foloseşti viclenia în avantajul tău şi să recunoşti când o utilizează alţii. Fără să întindă o mână, Plagueis îl smuci în picioare. Dacă mai poţi supravieţui câteva zile fără hrană sau odihnă, s-ar putea să fiu dispus să te învăţ.

* * *

Croindu-şi drum cu ghearele prin tundră, cu corpul plin de arsuri de sabie de lumină, Sidious ridică privirea spre Plagueis, implorând.

— Cât mai durează, Stăpâne?

Plagueis îşi dezactivă lama roşie a armei şi se încruntă.

— Poate un moment, poate o eternitate. Nu te mai gândi la viitor şi ancorează-te în prezent. Un ucenic Sith este antiteza unui tânăr Jedi educat în Templu, luptând cu chestia aia abstractă de sabie de lumină de antrenament. Un Sith se familiarizează cu durerea de la început şi o cauzează, de asemenea. Un Sith atacă la gât, la fel cum ai făcut tu pe nava familiei.

Sidious continuă să-l privească.

— Am vrut să spun, cât îmi va lua să învăţ?

Muunul îl măsură cu privirea.

— Greu de spus. Oamenii sunt cei mai răi duşmani ai lor. Corpul tău nu este făcut să reziste la pedepse reale. Este rănit uşor şi lent în vindecare. Simţurile tale olfactive şi tactile sunt relativ ascuţite, dar simţurile voastre auditive şi vizuale sunt extrem limitate.

— Nu am puncte forte, Stăpâne?

Plagueis se lăsă într-un genunchi în faţa lui.

— Ai Forţa, ucenicule şi talentul de a conduce. Mai mult, ai pofta de sânge a unui ucigaş în serie, deşi trebuie să ţinem asta

sub control, cu excepţia cazului când violenţa serveşte unui scop extraordinar. Nu suntem măcelari, Sidious, ca unii Lorzi Sith din trecut. Suntem arhitecţi ai viitorului.

Sidious înghiţi şi îşi regăsi vocea.

— Cât timp?

Plagueis se ridică, reaprinzând sabia de lumină în acelaşi timp.

— Nici măcar o zi standard mai devreme de un deceniu.

PARTEA A DOUA

SERVIND CA UCENIC AL FORŢEI

54-52 DE ANI ÎNAINTE DE BĂTĂLIA DE PE YAVIN

Capitolul 13: CĂLĂTORI PE FURTUNĂ

În căutarea nebună a pradei şi aproape zburând, cei doi Sith, Maestru şi ucenic pentru unsprezece ani deja, săriră în terenul plin de iarbă, cu pelerinele scurte pocnind în spatele lor, cu lamele vibratorii încleştate în mâini şi antebraţele goale acoperite de împunsături; sângele prinsese coajă în părul lung al omului şi se uscase pe fruntea fără păr a Muunului. În jurul lor era o turmă de patrupede ce unduia şi se răsucea agilă, cu gât lung, cu blană cu dungi maro-negru; identice şi mişcându-se ca şi cum aveau o singură minte, sărind în aceeaşi clipă, inversând direcţia, purtând turma pe deasupra savanei cu iarbă mică.

— Asta nu este o urmărire, spuse Plagueis în timp ce alerga, aceasta este o chemare. Trebuie să ajungi în spatele ochilor ţintei tale şi să devii obiectul dorinţei acesteia. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când chemi Forţa: trebuie să te faci tu însuţi dorit, fascinant, să creezi dependenţă şi orice putere ai vrea va fi la comanda ta.

Amestecat în turmă, animalul pe care Sidious îşi fixase ochii ar fi fost imperceptibil fiinţelor normale. Dar Sidious avea animalul în mintea lui şi acum se uita prin ochii lui, una cu el. Alăturându-i-se deodată, creatura păru să-şi intuiască sfârşitul şi îşi înclină capul spre o parte pentru a-şi expune gâtul musculos. În momentul în care lama vibratorie lovi, ochii creaturii se rostogoliră şi deveniră opaci; sânge fierbinte izbucni dar încetă rapid să mai curgă – Forţa se îndepărta şi Sidious o atrăgea adânc în sine.

— Acum încă una, spuse Plagueis pe un ton de felicitare. Şi alta după aceea.

Sidious se simţit înghiontit să se mişte, ca de un vânt de Forţă.

— Simţi puterea părţii întunecate care curge prin tine, adăugă Plagueis din spatele lui. Noi servim scopul naturii prin trierea turmei şi pe al nostru propriu prin accentuarea abilităţilor noastre. Suntem roiul prădător!

Planeta cu gravitaţie scăzută era cunoscută ca Buoyant, cu un amestec derutant de floră şi faună, rezultat al unui experiment făcut de o specie demult uitată care optimizase atmosfera, făcu planeta să se învârtă mai repede decât îşi

propusese natura şi încurajă creşterea pădurilor luxuriante şi a pajiştilor extinse. Maşinile cu care anticii dotaseră planeta încă funcţionau şi milenii mai târziu animalele pe care le-au importat prosperau. Nimic nu se mişca încet sau cu greutate în rotirea rapidă a lui Buoyant, nici măcar ziua şi noaptea sau furtunile care purificau atmosfera cu o regularitate violentă.

În altă parte a planetei – în păduri dense, deşeuri aride, sub valurile mărilor interioare – cei doi Sith luaseră deja viaţa a nenumărate creaturi: alegând, ascuţindu-se, marinându-se în miasma energiei părţii întunecate.

La kilometri de locul unde începuse vânătoarea patrupedelor, Plagueis şi Sidious se aşezară sub acoperişul enorm al unui copac al cărui trunchi era suficient de larg pentru a înghiţi un speeder de teren şi ale cărui ramuri groase erau împovărate cu plante parazite înflorite. Respirând greu şi plini de transpiraţie, se odihniră în tăcere în timp ce nori de insecte nerăbdătoare se adunaseră în jurul lor. Bătăile pulsului celor trei inimi ale Muunului erau vizibile sub pielea lui translucidă şi ochii limpezi urmăreau mişcările de slalom ale turmei ce mai rămăsese.

— Puţini dintre semenii mei sunt conştienţi de cât de bogat sunt, spuse el în cele din urmă, deoarece majoritatea bogăţiilor mele provin din activităţi care nu au nimic de-a face cu activitatea obişnuită a finanţelor. Mulţi ani, semenii mei s-au întrebat de ce am ales să rămân neînsurat şi au ajuns în cele din urmă la concluzia că eu eram în esenţă însurat cu munca mea, fără să-şi dea seama câtă dreptate aveau. Doar că adevărata mea mireasă este partea întunecată a Forţei. Ceea ce anticii numeau Bogan, separat de Ashla. Chiar şi Jedi înţeleg că nu este niciun profit din unirea cu o fiinţă care nu are abilitatea de a înţelege ce înseamnă să fii în strânsoarea Forţei şi deci Ordinul restricţionează căsătoria prin dogmă, în serviciu, sau după cum spun Jedi, pentru puritatea lui Ashla. Dar Ashla este o perversiune, continuă el, pentru că întunericul întotdeauna a precedat lumina. Ideea iniţială era să captezi puterea Forţei şi să o faci folositoare voinţei vieţii simţitoare. Anticii – Celeştii, Rakata – nu au pronunţat opinii asupra faptelor lor. Ei mişcau planetele, organizau sisteme stelare, creau dispozitive ale părţii

întunecate, precum Star Forge[9], după cum au crezut de cuviinţă. Dacă au murit milioane în timpul ăsta, aşa să fie. Viaţa majorităţii fiinţelor are efecte mici. Jedii nu au reuşit înţeleagă asta. Sunt atât de ocupaţi să salveze vieţi şi se străduiesc să păstreze în echilibru puterile Forţei, că au pierdut din vedere faptul că viaţa simţitoare este menită să evolueze, nu pur şi simplu să lenevească într-o stază mulţumită. Se opri să arunce o privire spre Sidious. Fără îndoială, textele pe care ţi le-am oferit conţin referinţe la aşa-numita teorie Potentium – că lumina şi întunericul depind de intenţia utilizatorului. Aceasta este încă o perversiune a adevărului perpetuată de cei care ne vor încătuşaţi de Forţă. Puterea apei şi puterea focului sunt complet diferite. Gheţarii şi vulcanii amândoi au potenţialul de a transforma peisajele, dar unul face acest lucru prin îngroparea a ceea ce se află dedesubt, pe când celălalt scoate la iveală teren nou. Sithii nu sunt simple stele, ci găuri negre. Decât să ardem cu un scop mut, noi distorsionăm spaţiul şi timpul pentru a recrea galaxia după propriul nostru design. Pentru a deveni o putere foarte mare, este necesar mai mult decât un simplu acord. Este nevoie de obstinaţie şi tenacitate. De aceea trebuie să fii mereu receptiv la curenţii părţii întunecate, pentru că oricât de abil eşti sau crezi că eşti, Forţa nu-ţi va arăta nicio milă. Aşa cum ai învăţat, corpul tău doarme, dar mintea nu este niciodată în repaus.

Ridicându-se în picioare, Plagueis întinse braţele lungi în faţa lui şi slobozi o furtună de fulgere de Forţă care trosniră peste peisaj, aprinzând focuri în iarbă.

— Un Jedi suficient de puternic în Forţă poate fi instruit pentru a produce un facsimil, dar nu fulger Sith adevărat, care, nepotolit, are puterea nu numai de a incapacita sau ucide, ci şi de a transforma fizic victima. Forţa fulgerului necesită o putere de un fel pe care doar un Sith o poate comanda, deoarece noi acceptăm consecinţele şi respingem compasiunea. Pentru a face acest lucru este nevoie de o sete de putere care nu este

[9] Star Forge – a fost un gigant şantier naval automatizat, conceput să creeze cea mai puternică armată din toate timpurile. A fost construit de Imperiul Infinit Rakatan cu 30.000 de ani înainte de Bătălia de pe Yavin, cu cinci mii de ani înainte de ridicarea Republicii Galactice. Star Forge atrăgea energie şi materie dintr-o stea din apropiere care, atunci când era combinată cu puterea Forţei, era capabilă să creeze o cantitate nesfârşită de nave, droizi şi alte materiale de război.

uşor de satisfăcut. Forţa încearcă să reziste chemărilor spiritelor flămânde. Prin urmare, trebuie să fie ruptă şi făcută să fie o fiară de povară. Trebuie făcută să răspundă voinţei tale. Dar Forţa nu poate fi tratată în mod respectuos, adăugă el pe când ultimele frânturi scânteiau din vârful degetelor. Pentru a invoca şi utiliza un fulger în mod corespunzător, va trebui într-o zi să fii partea care primeşte puterea acestuia, ca mijloc de a acumula energia în tine.

Sidious urmări cum ardeau ultimele focuri în tufişuri, apoi spuse:

— Voi fi transformat fizic, în cele din urmă?

— Într-un monstru îmbătrânit, cu pielea palidă, cu vocea răguşită, şi ochi galbeni, vrei să spui? Cum este cel pe care îl vezi înaintea ta? Plagueis făcu un gest către el însuşi, apoi se lăsă pe pământ. Cu siguranţă că te-ai familiarizat cu lecţiile: Regele Ommin din Onderon, Darth Sion şi Darth Nihilus. Dar ce ţi se va întâmpla, nu pot spune. Să ştii asta, totuşi, Sidious, că puterea părţii întunecată nu-l slăbeşte pe practicant la fel de mult cum îi slăbeşte pe cei care nu o au. Rânji cu răutate. Puterea părţii întunecate este o boală de care niciun Sith adevărat nu ar dori să fie vindecat.

* * *

Pe Hypori ei erau prada, stând spate în spate în haine lor zeyd[10] negre cu glugă, în centrul inelelor concentrice de droizi modernizaţi de *Baktoid Armor* pentru a funcţiona ca automate de luptă. Două sute de atacatori programaţi – bipezi, tractaţi, unii levitând pe generatoare antigravitaţie – înarmaţi cu o varietate de arme, variind de la blastere de mână la arme cu repetiţe cu ţeava scurtă. Plagueis nu-i permisese tânărul său ucenic să folosească o sabie de lumină până cu câţiva ani în urmă, dar Sidious agita acum una, construită de el din aliaj de phrik[11] şi aurodiu şi alimentată de un cristal sintetic. Realizată pentru mâini delicate, cu degetele lungi – o operă de artă la fel

---

[10] Haine zeyd – erau făcute dintr-un tip de ţesătură de culoare neagră, mată, care avea ţesute pătrate în formă de fagure.

[11] Phrik – era un compus metalic rar care era unul dintre cele câteva substanţe cunoscute rezistente la o sabie de lumină.

de mult ca o armă – sabia de lumină zbârnâia continuu în timp ce el flutura lama dintr-o parte în alta în faţa lui.

— Fiecare armă, fabricată de orice specie, are propriile sale proprietăţi şi particularităţi, spunea Plagueis, cu lama înclinată spre podeaua din ferocretă a peisajului urban construit în domul de luptă, parcă pentru a aprinde un fitil. Lungimea, puterea penetrantă, rata de actualizare... În unele cazuri viaţa ta ar putea depinde de capacitatea ta de a te concentra asupra armei mai degrabă decât pe cel care o mânuieşte. Trebuie să te antrenezi pentru a identifica instantaneu o armă – indiferent dacă este un produs BlasTech sau Merr-Sonn, Tenloss sau Prax – pentru ca tu să ştii unde să te poziţionezi şi cele câteva modalităţi de a devia cel mai bine un proiectil bine ţintit.

Plagueis îşi puse cuvintele în practică când primul inel de droizi începu să se epropie de ei, eşalonând atacul şi declanşând explozii la întâmplare. Orbitând în jurul lui Sidious, lama Muunului respingea fiecare salvă, returnând proiectilele către sursele lor sau deviindu-le în faţadele clădirilor false care îi înconjurau sau în alţi droizi. În alte momente, Plagueis nu făcea nicio încercare de a redirecţiona atacurile, ci pur şi simplu se răsucea şi îşi învârtea corpul înalt şi subţire, lăsând proiectilele să-l rateze la centimetri. În jurul celor doi Sith, automatoanele se prăbuşeau unul după altul, eliminând lubrifianţi din rezervoare găurite sau explodând într-o grindină de bucăţi de aliaj, până când toate au fost îngrămădite pe podeaua de ferocretă.

— Următorul inel este al tău, spuse Plagueis.

Accidentată şi nelocuită, planeta Hypori, aparţinea *Uniunii Techno*, al cărei şef Skakoan, Wat Tambor, îşi datora locul în Senatul Republicii lui Damask Holdings. În schimb, humanoidul bionic făcuse Hypori disponibil ca loc de pregătire pentru membrii Echani ai Gărzii Soarelui şi furniza droizii de luptă necesari. Apelând la o altă favoare, Hego Damask solicită o sesiune privată în peisajul urban fabricat, astfel încât Plagueis şi ucenicul său să poată fi liberi să utilizeze săbiile de lumină, dar numai în scopul de a devia proiectilele, nu pentru dezmembrare sau penetrare.

Când veni rândul lui Sidious să-şi demonstreze abilitatea, Plagueis vorbi încontinuu din spatele lui, adăugând o distragere în plus la posibilitatea distinctă a dezintegrării neatente.

— O fiinţă instruită în arta uciderii nu aşteaptă să-l iei la ţintă sau să-l desemnezi ca fiind adversar, aşa cum este în unele concursuri de arte marţiale. Reacţiile tale trebuie să fie instantanee şi întru totul letale, pentru că eşti un Lord Sith şi vei fi marcat pentru a fi omorât.

Droizii continuau să converge, inel după inelul, până ce podea fu plină de grămezi înalte de carcase fumegânde. Plagueis emise o comandă vocală care opri brusc atacul şi îşi dezactivă sabia de lumină. Tăcerea bruscă era punctată de şuierul armelor care se răceau, fâsâitul scăpărilor de gaze şi zgomotul nesigur al servomotoarele care se opreau. Membrele din aliaj se zbăteau şi fotoreceptorii se stingeau, oprindu-şi strălucirea stranie. Aerul reciclat era clocit de mirosul circuitelor prăjite.

— Delectează-ţi ochii cu lucrările noastre, spuse Plagueis, făcând un gest larg.

Sidious îşi opri arma.

— Nu văd altceva decât droizi distruşi.

Plagueis dădu din cap.

— Darth Bane ne-a sfătuit: *Într-o zi Republica va cădea iar Jedi vor fi distruşi. Dar asta nu se va întâmpla până nu vom fi gata să preluăm această putere pentru noi înşine.*

— Când? spuse Sidious. Cum vom şti când va fi timpul potrivit?

— Suntem aproape de a şti. Timp de o mie de ani, Sithul şi-a permis să fie transformat în folclor. De vreme ce ne serveşte scopurile nu am făcut nimic pentru a contracara convingerea că suntem perversiuni din Jedi, magi răi, întruchiparea urii, furiei şi a poftei de sânge, capabili chiar de a lăsa reziduurile faptelor noastre rele şi laşe în locuri puternice.

— De ce nu am vizitat încă acele locuri, Stăpâne – în loc de lumi cum ar fi Buoyant şi Hypori?

Darth Plagueis îl privi.

— Eşti nerăbdător. Nu vezi nicio valoare în învăţarea despre arme sau explozibili, sugestia prin Forţă sau artele de vindecare. Îţi este foame de o putere de genul pe care îţi închipui că o vei găsi pe Korriban, Dromund Kaas, Zigoola. Atunci permite-mi să-ţi spun ce vei întâlni acele relicvarii: Jedi, vânători de comori şi legende. Desigur, există morminte din Valea Lorzilor Întunecaţi, dar au fost jefuite şi acum atrag doar

turişti. Pe Dxun, Yavin 4, Ziost, este valabil acelaşi lucru. Dacă istoria este cea care ţi-a cuprins fantezia, îţi pot arăta o sută de lumi în care simbolurile esoterice Sith au fost ţesute pe ascuns în arhitectură şi cultură şi te pot plictisi ani de zile cu poveşti despre lucrurile lui Freedon Nadd, Belia Darzu, Darth Zannah, care se presupune că s-a infiltrat în Templul Jedi şi lumi îmbibate cu conştiinţă Sith. Este dorinţa ta, Sidious, de a deveni academician?

— Aş dori doar să învăţ, Stăpâne.

— Şi aşa vei face. Dar nu din surse false. Nu suntem o cultură precum Vrăjitorii lui Tetsu din Tund. Coborâm din Darth Bane, noi suntem printre puţinii selectaţi care refuză să fie purtaţi de Forţă şi care o purtăm noi, în schimb – mai degrabă treizeci într-un mileniu decât zeci de mii care se potrivesc pentru a fi Jedi. Orice Sith poate simula compasiune şi dreptate de sine şi poate stăpâni artele Jedi, dar numai unul dintr-o mie de Jedi ar putea deveni vreodată Sith, pentru că partea întunecată este doar pentru cei care apreciază autodeterminismul peste toate celelalte pe care le oferă existenţa. Doar o dată în ultimii o mie de ani, un Lord Sith a fost îndrumat spre lumină şi într-o zi îţi voi spune povestea asta. Dar deocamdată, ţine la inimă faptul că *Regula celor Doi* a lui Bane a fost la început harul nostru mântuitor, punând capăt luptei sângeroase care i-a permis Ordinului Jedi să obţină superioritate. O parte din sarcina noastră continuă va fi să vânăm şi să eliminăm orice pretendenţi Sith care reprezintă o ameninţare pentru obiectivele noastre finale.

Sidious rămase tăcut o vreme.

— Trebuie să fiu în egală măsură neîncrezător în lecţiile conţinute în holocronii Sith?

— Nu neîncrezător, spuse Plagueis grav. Dar holocronii conţin cunoştinţe specifice şi individuale pentru fiecare Sith care le-a construit. Cunoştinţele reale sunt transmise de Maestru pentru ucenic în sesiuni de genul acesta, unde nimic nu este codificat sau înregistrat – diluat – şi astfel nu poate fi uitat. Va veni un moment când poate vei dori să consulţi holocronii Maeştrilor din trecut, dar până atunci ai face mai bine să nu fii influenţat de ei. Trebuie să descoperi partea întunecată în felul tău şi perfecţionează-ţi puterea în propriul stil. Tot ce pot face

între timp este să te ajut să nu-ţi pierzi drumul în timp ce ne ascundem la vedere de ochii curioşi ai duşmanilor noştri.

— Ce corp ceresc este mai luminos decât o gaură neagră, recită Sidious, ascuns vederii, dar mai puternic decât toate?

Plagueis rânji.

— Îl citezi pe Darth Guile.

— El continuă să compare Sith cu o celulă necinstită sau malignă, prea mică pentru a fi descoperită prin scanări sau alte tehnici, dar capabilă să se răspândească tăcut şi letal printr-un sistem. Iniţial victima pur şi simplu nu se simte bine, apoi se îmbolnăveşte şi în cele din urmă moare.

Plagueis se uită în ochii lui.

— Gândeşte-te la hotărârea unui anarhist care intenţionează să se jertfească pentru o cauză. Pentru săptămâni, luni, eventual ani, până în ziua în care îşi leagă un detonator termic la piept şi îşi îndeplineşte sarcina, el a trăit şi a fost întărit de secretul pe care îl purta, ştiind taxa pe care o va lua actul său. Aşa era pentru Sith, să locuiască într-un loc secret şi sacru al cunoaşterii timp de o mie de ani şi cunoscând taxa pe care o vor lua actele sale. Aceasta este puterea, Sidious. În schimb Jedii, prin contrast, sunt ca nişte fiinţe care, pe măsură ce se mişcă printre cei sănătoşi, păstrează secret faptul că mor de o boală terminală. Dar puterea *adevărată* nu poartă gheare sau colţi, şi nu se anunţă prin mârâituri şi lătrături guturale, Sidious. Poate seduce cu cătuşe de shimmersilk, carismă intenţionată şi înţelepciune politică.

* * *

Locaţia planetei cunoscută de Sith drept Kursid fusese ştearsă din înregistrările Republicii din timpuri îndepărtate şi în ultimii şase sute de ani fusese rezervată pentru utilizare ca loc de spectacol. Maeştrii şi ucenicii din linia Bane o vizitau cu atâta regularitate că devenise un cult în acea parte a lumii bazându-se pe întoarcerea periodică a vizitatorilor din ceruri. Sithii nu s-au deranjat să investigheze ce gândeau humanoizii indigeni Kursid despre aceste vizite – dacă în sistemele lor de credinţă Sithii erau consideraţi drept echivalentul zeităţilor sau demonilor – având în vedere că era puţin probabil ca primitivii să aibă un nume pentru lumea lor. Totuşi, vizitând ca ucenic şi – mai apoi –

ca Maestru, fiecare Lord Sith remarcase progresul lent al civilizaţiei Kursid. Cum, la primele vizite, primitivii se apăraseră cu bastoane de lemn şi pietre netede aruncate de prăştii, două sute de ani mai târziu, multe dintre aşezările mici au ajuns să devină oraşe sau centre ceremoniale construite din piatră tăiată, cu clase sociale de conducători şi preoţi, negustori şi războinici. Treptat, oraşele fuseseră înconjurate cu diferite arme şi simboluri păzitoare magice fuseseră inscripţionate pe laturile înclinate ale pereţilor defensivi. La un moment dat, anterior vizitei lui Darth Tenebrous ca ucenic, replici ale navelor Sith fuseseră construite în centrul platoului arid care servea drept câmp de luptă şi figuri totemice enorme – vizibil numai de sus – fuseseră desenate mutând zeci de mii de pietre vulcanice de mărimea pumnului care acopereau pământul. La prima vizită a lui Plagueis, cu vreo cincizeci de ani mai devreme, războinicii cu care el şi Tenebrous se luptaseră fuseseră înarmaţi cu arcuri lungi şi lăncii cu vârf de metal.

Faptul că Sithii nu le-au cerut niciodată altceva decât să lupte nu i-a împiedicat pe primitivi să încerce să adopte o politică conciliatorie, lăsând la locul consacrat de debarcare al navelor produse alimentare, victime sacrificate şi opere din ceea ce considerau artă, făcute de materiale pe care le considerau preţioase sau sacre. Dar Sithii au ignorat pur şi simplu ofertele, aşteptând în schimb pe câmpia pietroasă ca primitivii să-şi desfăşoare războinicii, aşa cum făceau primitivii acum cu Plagueis şi Sidious în aşteptare.

Anunţându-şi sosirea cu treceri joase pe deasupra oraşului, au coborât nava şi aşteptară şase zile, în timp ce chemările tânguitoare suflate în coarne tulburau tăcerea uscată şi primitivii veneau în grupuri să se adune pe dealurile de deasupra câmpului de luptă.

— Îţi aminteşti ce a spus Darth Bane cu privire la uciderea inocenţilor? întrebă Plagueis.

— Misiunea noastră, parafrază Sidious, nu este să aducem moartea tuturor celor nedemni de a trăi. Tot ceea ce facem trebuie să servească adevăratului nostru scop – păstrarea Ordinului nostru şi supravieţuirea Sithului. Trebuie să lucrăm pentru a ne creşte puterea, şi pentru a realiza asta, va trebui să interacţionăm cu indivizi din multe specii, din multe lumi. Până

la urmă vorba despre existenţa noastră va ajunge urechile Jediilor.

Pentru a se abţine de la ucideri fără sens, foloseau mai degrabă suliţe de forţă decât săbiile de lumină. Fiind arme pentru lupta corp de corp, lungi de un metru, folosite de Echani şi purtate de Garda Senatului, suliţele erau echipate cu vârfuri paralizante capabile de a produce un şoc care putea copleşi sistemele nervoase ale majorităţii fiinţelor senzitive, fără a provoca daune permanente.

— În următoarele ore vom testa limitele agilităţii, vitezei şi preciziei tale, spuse Plagueis, în timp ce câteva sute dintre cei mai mari, cei mai curajoşi şi cei mai pricepuţi războinici – cu trupurile înroşite în pigmenţi derivaţi din plante, lut şi sol – au început să se separe de mulţime. Dar acesta este mai mult decât un simplu exerciţiu de competenţă. Este un ritual de iniţiere pentru aceste fiinţe, deoarece sunt asistenţi în ascensiunea noastră spre puterea finală şi, prin urmare, slujitori ai părţii întunecate a Forţei. În următoarele secole, avansaţi de Sith, s-ar putea să ne înfrunte cu arme cu proiectile sau fascicule de energie. Dar până atunci vom fi evoluat, de asemenea, poate chiar dincolo de nevoia acestui rit şi vom veni aici să îi onorăm mai degrabă, decât să ne angajăm cu ei în luptă. Prin putere obţinem victoria şi prin victoria noastră lanţurile sunt rupte. Dar puterea nu este decât calea spre rezultat.

În bătaia zgomotoasă a tobelor şi urletul spectatorilor, războinicii şi-au fluturat armele, au ridicat strigăte de război asurzitoare şi au atacat. Cu o aprobare din cap a lui Plagueis, cei doi Sith se repeziră pe câmpie spre a-i întâlni, zburând printre ei ca nişte fantome, evitând săgeţi, vârfuri strălucitoare de suliţă şi lovituri de topoare de luptă, luptând unu contra unu, doi sau trei, dar doborând adversar după adversar cu atingeri ale suliţelor de forţă, până când printre sutele de trupuri în convulsii, răsucite, întinse pe terenul accidentat, doar unul mai rămăsese în picioare.

Atunci, Plagueis aruncă la o parte suliţa şi aprinse sabia sa de lumină cu lama purpurie şi o lamentare colectivă se ridică din mulţimea de pe versanţi.

— Execută unul, îngrozeşte o mie, spuse el.

Aruncându-l pe războinic la pământ cu o lovitură a Forţei, el folosi sabia de lumină pentru a deschide cu dexteritate cavitatea toracică a primitivului; apoi băgă o mână înăuntru şi-i extrase inima care încă mai bătea.

Înflăcărarea mulţimii ajunse să aibă un ton febril în timp ce ridica inima mult deasupra capului; apoi se încheie brusc. După un moment prelungit de tăcere, războinicii căzuţi au fost luaţi de pe câmpul de luptă şi mulţimile au început să se împrăştie, dezolate, dar încurajate de faptul că şi-au îndeplinit datoria. Coarnele au suflat şi o scandare comună care era în acelaşi timp sumbră şi de sărbătorire fu purtată pe vânt. În principal oraşul, va fi sculptat şi ridicat un mic monument comemorativ de piatră pentru cel mort şi va începe numărarea zilelor până la întoarcerea Sithilor.

Plagueis aşeză inima nemişcată pe pieptul primitivului şi folosi tivul de la haină pentru a şterge sângele de la mână şi antebraţ.

— La un moment dat, deşi am recunoscut că Muunii sunt o clasă superioară de fiinţe, eram nedumerit de faptul că fiinţele îmi cedau locul, sau păşeau prin noroi pentru a-mi permite să trec. Dar devreme în ucenicia mea mi-am dat seama că aceste specii neinteresante îmi făceau loc nu pentru că eram un Muun, ci pentru că le eram, de fapt, superior în toate felurile. Mai mult, ar trebui să fie de acord să-mi permită să trec nu doar pe lângă ele, ci pe ele, pentru a ajunge acolo unde trebuia, pentru că Sithii sunt mântuirea lor, singura lor speranţă reală. Deoarece, în cele din urmă, le vom îmbunătăţi viaţa urmaşilor lor, ei ne datorează fiecare amabilitate, fiecare sacrificiu, ba chiar viaţa lor. Dar vor fi multe momente întunecate pentru mulţi dintre ei, Sidious. O epocă a războiului este necesară pentru a curăţa galaxia de cei care i-au permis decăderea. Căci decăderea nu are leac; aceasta trebuie eradicată de flăcările unui foc purificator. Iar Jediii au cea mai mare parte de vină. Stăpâniţi de empatie, încătuşaţi de obedienţă – faţă de Maeştrii lor, Consiliul lor, preţuita lor Republica – ei perpetuează un mit al egalităţii, servind Forţa ca şi cum ar fi un sistem de credinţe care a fost programat în ei. Cu Republica sunt ca nişte părinţi îngăduitori, permiţându-le copiilor să experimenteze alegeri indiferent de consecinţe şi susţin nedreptatea doar de dragul menţinerii unităţii familiei. Se împiedică în propriile robe în graba de a

menţine un guvern galactic care se deteriorează de secole, când, în schimb, ar trebui să proclame: *noi ştim ce este mai bine pentru voi.* Galaxia nu poate fi setată pe cursul corect până ce Ordinul Jedi şi Republica coruptă nu vor fi doborâte. Numai atunci Sithii pot începe procesul de reconstruire de jos în sus. Acesta este motivul pentru care noi încurajăm rivalităţile între sistemele solare şi obiectivele oricărui grup care îşi propune să favorizeze haosul şi anarhia. Pentru că distrugerea de orice fel ne promovează propriile noastre scopuri.

Plagueis se opri ca să ia în mâini inima războinicului.

— Prin noi sunt valorificate şi exploatate puterile haosului. Vremurile întunecate nu apar pur şi simplu, Sidious. Fiinţele iluminate, inteligenţele călăuzitoare manipulează evenimentele pentru a produce o furtună care va înmâna puterea unui grup de elită dispus să facă alegerile dificile pe care Republica se teme să le facă. Fiinţele îşi pot alege conducătorii, dar Forţa ne-a ales pe noi. Se uită la ucenicul său. Aminteşte-ţi, însă, că un politician viclean este capabil să facă mai multe stricăciuni decât doi Lorzi Sith înarmaţi cu lame vibratorii, săbii de lumină sau suliţe de forţă. Asta trebuie să devii, cu mine sfătuindu-te din umbră.

— Suntem destul de mari? spuse Sidious.

— Ar trebui să întrebi, suntem destul de cruzi? întrebă Plagueis cu un zâmbet. Nu trăim într-o epocă de uriaşi, Sidious. Dar pentru a reuşi trebuie să devenim fiare.

Luând o muşcătură din inima războinicului, trecu organul plin de sânge ucenicului său.

Capitolul 14: FORMA UMBREI SALE

— Se pare că te bucuri de friptură, domnule Ambasador Palpatine.

— Excelentă, spuse el, privind-o cu o fracţiune de secundă mai mult decât era nevoie.

Ocupată cu al treilea pahar de vin de când începuse cina, ea interpretă zâmbetul său ca pe o permisiune de a se întoarce pe deplin către el.

— Nu e prea viţoasă?

— Aproape că nu are nicio urmă de sălbăticie.

Fiind o frumuseţe umană cu părul întunecat, cu ochi albaştri mari, era într-un fel ataşată de Consulatul Eriadu de pe Malastare – gazda galei în care erau sărbătoriţi câştigătorii Dugi ai *Recoltei Clasice Vinta*.

— Sunteţi pe Malastare pentru afaceri sau plăcere?

— Cu puţin noroc, amânduă, spuse Palpatine, tamponându-şi buzele cu un şerveţel. Kinman Doriana şi cu mine suntem membri ai echipei Senatorului Kim.

Îl indică pe tânărul proaspăt bărbierit, cu o uşoară chelie, aflat în scaunul alăturat.

— Încântată, spuse femeia.

Doriana zâmbi larg.

— Doar nu glumiţi.

Privirea ei se mută la masa vecină, unde stătea Vidar Kim împreună cu membri ai Protectoratului Gran şi politicieni din sistemele apropiate – Sullust, Darknell, şi Sluis Van.

— Senatorul Kim este cel înalt cu barba demodată?

— Nu, este cel cu cei trei ochi, spuse Doriana.

Femeia clipi, apoi râse cu el.

— Un prieten de-al meu întreba despre Senatorul Kim mai devreme. Este căsătorit?

— De mulţi ani şi e fericit, spuse Palpatine.

— Şi dumneavoastră? spuse ea, întorcându-se din nou spre el.

— Frecventele călătorii mi-o interzic.

Ea îl privi peste marginea paharului.

— Căsătorit cu politica, nu-i aşa?

— Cu munca, spuse el.

— Cu munca, spuse Doriana, ridicând paharul într-un toast.

La doar douăzeci şi opt de ani, Palpatine purta părul roşiatic lung, în tradiţia oamenilor de stat Naboo şi era îmbrăcat impecabil. Mulţi care l-au întâlnit pe ambasador, l-au descris ca pe un tânăr articulat, carismatic, cu gusturi rafinate şi tărie liniştită. Un bun ascultător, temperat, politicos, uimitor de bine informat pentru cineva care era în acest joc de doar şapte ani. Un patrician într-un moment în care puţini puteau revendica titlul şi destinat să ajungă departe. Bine călătorit, de asemenea, datorită poziţiei de Ambasador General al lui Naboo, dar şi ca unic moştenitor supravieţuitor al bogatei Case Palpatine. Luându-i mult să se recupereze din tragedia ce îi lovise familia cu mai bine de un deceniu în urmă, dar poate ca urmare a faptului că a devenit orfan la şaptesprezece ani, era un singuratic. Un bărbat a cărui plăcere pentru singurătatea periodică făcea aluzie la o parte ascunsă a personalităţii sale.

— Spuneţi-mi, domnule Ambasador, spuse ea în timp ce îşi lăsa jos paharul, sunteţi unul dintre acei oameni cu un prieten în fiecare port spaţial?

— Sunt mereu dornic să mă împrietenesc, spuse Palpatine cu un ton scăzut care aduse o culoare bruscă pe chipul ei. Suntem asemănători în privinţa asta.

Luându-şi buza inferioară lucioasă între dinţi, ea se întinse încă o dată după paharul de vin.

— Eşti probabil un cititor de minţi Jedi deghizat în haine de ambasador?

— Orice numai asta nu.

— De multe ori m-am întrebat dacă au relaţii secrete, spuse ea cu voce conspirativă. Umblând aiurea prin galaxie, folosind Forţa pentru a seduce fiinţe nevinovate.

— Nu aş putea şti, dar sincer mă îndoiesc de asta, spuse Palpatine.

Se uită la el într-un mod calculant şi îşi ridică mâna pentru a-l mângâia pe obraz cu arătătorul îngrijit.

— Pe Eriadu, unii cred că o bărbie despicată îi identifică pe cei pe care Forţa i-a îndepărtat.

— Norocul meu, spuse el cu seriozitate.

— Norocul tău, într-adevăr, spuse ea, alunecând un card flimsi peste masă spre el. Am sarcini de gazdă la care să

participip, domnule Ambasador. Dar sunt liberă după miezul nopţii.

Palpatine şi Doriana o urmăriră cum se îndepărta de masă, legănându-se uşor pe tocurile înalte.

— Frumos jucat, spuse Doriana. Iau notiţe.

Palpatine împinse cardul flimsi spre el.

— Un cadou.

— Când tu ai câştigat-o? Doriana clătină din cap. Nu sunt atât de disperat. Totuşi, oricum.

Cei doi râseră. Zâmbetul atrăgător şi frumuseţea inocentă a lui Doriana contraziceau personalitatea sinistră care-l adusese în atenţia lui Palpatine cu câţiva ani în urmă. Născut pe Naboo, avea un trecut tulburat şi, poate în consecinţă, talente care îl făceau util. Aşa că Palpatine s-a împrietenit cu el şi l-a atras pe ascuns în mrejele sale, conform instrucţiunilor lui Plagueis de a fi mereu atent la aliaţi şi la viitorii co-conspiratori. Faptul că Doriana nu era puternic în Forţă nu avea nicio importanţă. În unsprezece ani de ucenicie Sith şi călătorind peste tot prin galaxie, Palpatine încă nu întâlnise o singură fiinţă a cărui putere în Forţă fusese nerecunoscută sau neexploatată.

La masa vecină, Vidar Kim şi restul se distrau, confidenţialitatea lor fiind asigurată de umbrela transparentă ce absorbea sunetele. Invidia îl rodea pe Palpatine în timp ce îl privea pe Kim... Poziţia de care se bucura în Senatul Galactic, postul de pe Coruscant, accesul uşor la elita galaxiei. Dar ştia că trebuie să-şi aştepte timpul; că Plagueis îl va muta în capitala galactică doar atunci când vor exista motive bune pentru a face acest lucru.

De câte ori Plagueis susţinea că *Regula celor Doi* se terminase odată cu parteneriatul lor, Muunul rămânea cel puternic, iar Palpatine cel ce râvnea. În ciuda dictonului lui Bane, negarea era încă un factor esenţial în pregătirea Sith; un factor cheie în a fi „rupt”, aşa cum spunea Plagueis – în a fi modelat de partea întunecată a Forţei. Uneori crud şi dureros. Dar Palpatine era recunoscător, pentru că Forţa îl formase încet într-o fiinţă cu putere întunecată şi îi acordase şi o identitate secretă. Viaţa pe care o avea – în calitate de nobil şef al Casei Palpatine, legiuitor şi mai recent Ambasador General – nu era altceva decât capcana unui alter ego; averea sa, un subterfugiu; chipul lui frumos, o mască. În tărâmul Forţei, gândurile sale

comandau realitatea şi visele sale pregăteau galaxia pentru o schimbare monumentală. Era o manifestare a unui scop întunecat, ajutând la avansarea Marelui Plan Sith şi câştigând treptat puterea asupra sa însuşi, ca să poată într-o zi – în cuvintele Maestrului său – să câştige controlul asupra altuia, apoi a unui grup de alţii, apoi o ordine, o lume, o specie, Republica însăşi.

Cotul lui Doriana l-a smuls din reverie.

— Vine Kim.

— Să nu credeţi că nu v-am văzut, spuse Senatorul când ajunse la Palpatine.

Palpatine se arătă derutat.

— Cardul flimsi pe care l-a strecurat femeia, spuse Vidar. Presupun că ai distrat-o cu obişnuitele tale poveşti.

Palpatine ridică din umeri într-o manieră nevinovată.

— Poate am spus câte ceva despre cunoaşterea galaxiei.

— Să cunoaştem femeile galaxiei, vrea să spună, interveni Doriana.

Kim râse din suflet.

— Cum se face că am asistenţi care lasă în urmă cuceriri şi un fiu care meditează asupra Forţei în Templul Jedi?

— Asta este ceea ce vă face să fiţi complet, spuse Doriana.

Mai mult chiar decât Plagueis, Kim fusese mentorul lui Palpatine în sfera a politicii reale. Relaţia lor începea în urmă cu cincisprezece ani, pe când Palpatine fusese înscris cu forţa într-o şcoală privată din Theed şi Kim tocmai îşi încheia turul în Programul Legislator pentru Ucenici. De atunci, Palpatine văzu familia lui Kim crescând trei fii, dintre care unul – Ronhar, cu şase ani mai mic de Palpatine – fusese dat Ordinului Jedi de mic. Când Plagueis află despre asta, îl încurajă pe Palpatine să-şi aprofundeze prietenia cu Kim în sparanţa că mai devreme sau mai târziu căile lui şi ale lui Jedi Ronhar se vor intersecta.

Dă ordine viitorului, participând la el cu gândurile tale, îi spunea frecvent Maestrul său.

— Vino şi alătură-te la masa noastră, spuse Kim.

Palpatine se ridică şi păşi alături de Kim în timp ce se îndrepta înapoi spre masă mai mare.

— Într-o zi mă vei înlocui în acest post, spuse Senatorul liniştit, şi cu cât te obişnuieşti mai devreme cu ceea ce se

întâmplă, cu atât mai bine. Oftă în mod semnificativ. Cine ştie, câteva ore de bârfă senatorială ar putea chiar să fie suficiente pentru a te descuraja să mai intri în politica galaxică.

Câteva zeci de fiinţe erau grupate într-un cerc, toate de sex masculin, dar nu toate oameni. Scaunele proeminente erau ocupate de Senatorul Pax Teem al Protectoratului Gran şi asistentul său, Aks Moe. De ambele părţi ale lor stăteau Senatorii de Sullustan şi Sluiss Van. Erau prezenţi şi Senatorul de Eriadu Ranulph Tarkin şi asistentul său, Bor Gracus, Ambasadorul de pe Darknell şi Dugii, Boss Cabra – un Vigo[12] al Soarelui Negru – şi fiul său, Darnada, oaspeţi ai câştigătorului curselor de navete şi participanţi la cea mai recentă Adunare de pe Sojourn.

Deja Palpatine făcuse trei vizite pe Luna Vânătorilor, dar numai ca să-i observe şi să se familiarizeze cu o parte dintre jucătorii cheie ai galaxiei. Plagueis, în calitate de Hego Damask, făcuse tot posibilul pentru a evita să fie identificat ca fiind binefăcătorul lui Palpatine. Numai ministrul şef al Regelui Tapalo, Ars Veruna, ştia că Damask îl îndruma pentru o carieră în politica galactică şi, ca o favoare personală pentru Muun, îl numi pe Palpatine Ambasador al lui Naboo.

— Ah, sânge nou, remarcă Pax Teem după ce Kim îl prezentă pe Palpatine tuturor.

— Mi-au plăcut foarte mult cursele, spuse Palpatine în timp ce se aşeza.

Urechile ca frunzele ale lui Teem zvâcniră.

— Eşti prea tânăr pentru a fi martor la zilele lor de glorie, domnule Ambasador. Înainte ca Tatooine să reuşească să capteze fantezia pasionaţilor de curse.

Gran a pronunţase *Tatooine* ca şi cum era o oroare. Palpatine ştia că Plagueis era responsabil pentru ridicarea lui Tatooine la fel ca şi pentru slăbirea comerţului cu combustibil al lui Malastare, ajutând să facă resursele plasmatice ale lui Naboo disponibile pentru multe lumi.

— Îndatoririle dumneavoastră v-au dus vreodată în acel loc oribil? întrebă Aks Moe.

Palpatine dădu din cap în timp ce se aşeza.

— Acum doar două luni.

— Şi cum ai găsit-o? întrebă Cabra.

---

[12] Vigo – adjunct al organizaţiei criminale Soarele Negru

Palpatine se întoarse către şeful crimei Dug.

— Disputată. Cu Huttii Desilijic şi Besadii încercând să preia controlul.

Afirmaţia stârni murmure de acord.

— Poate că rivalitatea lui Gardulla cu Jabba Tiure va rezulta într-o zi în reînvierea lui Malastare, vorbi Teem. Ochii lui se răsuciră spre Dugi. Deşi sunt sigur că Boss Cabra o favorizează pe Gardulla, din respect pentru ajutorul oferit pe Nar Shaddaa.

Tânărul Darnada se zburli auzind remarca.

— Indiferent ce am făcut pe Nar Shaddaa, am făcut-o pe cont propriu. Întrebaţi pe oricine din Soarele Negru...

Oprindu-l înainte să poată continua, Cabra spuse:

— Vom fi mereu îndatoraţi lui Gardulla pentru eforturile depuse în numele nostru.

Kim îi privi pe Dugi, apoi făcu un gest neglijent.

— Tatooine este prea departe şi fără legi pentru a avea un impact asupra evenimentelor galactice, în orice caz. activităţile Federaţiei Comerţului sunt cele care ar trebui să îngrijoreze Republica. Uitaţi-vă ce a făcut Federaţia cu propriul nostru Naboo.

Kim deveni obiectul privirii tuturor. Un critic neclintit al regelui Tapalo şi al lui Ars Veruna, el continua să funcţioneze în Senat doar ca o favoare pentru acele case nobile care se aliaseră împotriva regelui.

— Înţeleg că Naboo a acceptat aranjamentul, spuse Ranulph Tarkin.

— *Unii* au făcut-o.

— Nimeni nu poate nega că lumea ta a prosperat din asta, se băgă Teem.

— A prosperat, da, spuse Kim, dar nu în măsura în care ar fi trebuit să o facă. Dacă nu ar fi intermediat Hego Damask afacerea cu Clanul Bancar, Federaţia Comerţului şi – aruncă o privire spre Cabra – *Construcţii în Inelul Exterior*, Naboo ar fi fost la fel de bogată precum Kuat sau Chandrila.

Dugul rămase tăcut în timp ce Kim continua.

— Plasma lui Naboo este vândută pentru de zece, uneori de douăzeci de ori mai mult decât plăteşte Federaţia pentru ea.

— Un monstru creat de noi înşine, murmură Tarkin. Federaţia Comerţului nu a devenit puternică doar prin

exploatarea Inelului Exterior. A fost sprijinită de Casa Valorum de pe Eriadu şi susţinută de Tagge şi alţii.

— Poate că a venit momentul să ne facem publică nemulţumirea, spuse Kim, aruncând o privire în jurul mesei. Muunii sunt doar avari, dar Federaţia Comerţului are potenţialul de a deveni periculoasă.

— Sunt de acord cu bunul Senator de Naboo, spuse delegatul Sullustan. Chiar şi acum Federaţia Comerţului încearcă să-şi aşeze lumile clienţilor în Senat, ca mijloc de a-şi fortifica blocul de vot. Mechis, Murkhana, Felucia, Kol Horo, Ord Cestus, Yinchorr... Lista continuă şi continuă.

Senatorul Sluiss scoase un sunet de dezaprobare şi un tremur păru să se strecoare prin torsul superior al humanoidului.

— Nu respinge prea uşor partea pe care o joacă Muunii în toate acestea. Postul din Senat al Yinchorr este creat de Damask Holdings. Se uită la Cabra. Nu este aşa?

Umerii puternici ai Dugului se ridicară.

— Nu sunt în măsură să ştiu.

Râsetele din partea celorlalţi l-au determinat pe Darnada să-şi desfacă botul suficient pentru a dezvălui vârfurile colţilor săi.

Senatorul Sluiss se uită la Kim şi Palpatine.

— Poate că Soarele Negru nu ştie că fiul ofiţerului operativ al lui Hego Damask – Larsh Hill – este următorul pentru a-l înlocui pe Tonith în funcţia de Preşedinte al Clanului Bancar.

Tarkin îşi puse coatele pe masă şi se aplecă.

— Am auzit zvonuri în sensul că Damask s-a întâlnit cu şefii de bresle, *Alianţa Corporativă* şi *Uniunea Tehnologică*. Ce se va întâmpla cu comerţul – de orice fel – dacă a făcut un acord între ei şi Federaţia Comerţului?

— Iată o idee, spuse Kim. Dacă vrem să împiedicăm Federaţia Comerţului – şi pe Muuni – să-şi întărească poziţia asupra Senatului, trebuie să ne unim şi să votăm pentru a învinge legislaţia propusă.

Înainte ca Kim să poată adăuga ceva, Tarkin îi spuse lui Palpatine:

— Sunteţi de acord că Federaţia Comerţului trebuie doborâtă, domnule Ambasador?

Palpatine aruncă o privire către Kim, care îi spuse:

— Vorbeşte liber.

— Senatorul Kim şi cu mine suntem în acord complet cu această problemă şi suntem de ceva timp. Nicio entitate corporativă unică nu poate avea voie să devină puternică – în special în detrimentul lumilor în curs de dezvoltare. Naboo trebuie să-şi protejeze interesele, la fel cum au făcut Eriadu şi Sullust, şi Sluis Van.

Tarkin îl urmărea îndeaproape.

— Este Naboo pregătită să îşi asume controlul transportându-şi singură plasma? Nu eşti în pericol să muşti proverbiala mână care te hrăneşte?

— Naboo nu are intenţia de a prelua facilităţile Federaţiei Comerţului. Insistăm, pur şi simplu, pentru o renegociere a contractului original.

Tarkin se gândi la asta.

— Deci crezi că o înfrângere în Senat ar face Federaţia Comerţului mai… flexibilă, ca să zic aşa.

Palpatine răspunse cu un zâmbet subţire.

— Doar acele legi care au regulamente temeinic gândite ar trebui să câştige aprobarea în Senat.

— Bine zis, spuse Tarkin.

Palpatine se aştepta ca cineva să sublinieze că a oferit ceva fără substanţă, dar nimeni nu o făcu. Nici chiar Kim nu reuşise să înţeleagă că era subminat. Pax Teem era pe cale să vorbească când un mesager Gran intră sub ecranul de confidenţialitate.

— Domnule Senator Kim, am primit un comunicat urgent de pe Naboo.

În timp ce Kim se scuza, Palpatine se lansă în Forţă. Conversaţia de la masă slăbi, iar formele fizice ale lui Pax Teem şi ale celorlalţi deveniră indistinctive – mai mult ca nişte umbre de energie jucăuşă. Se păstră nemişcat când un ecou tulburător ajunse la el. Pe când cenuşiul Kim se întorcea la masă, Palpatine se ridicase deja din scaun şi se grăbea să-l întâlnească.

— Ce este? Ce s-a întâmplat?

Kim îl privi de parcă era dintr-o altă lume.

— Sunt morţi. Toată lumea. Soţia mea, fiii mei…

Şi se prăbuşi suspinând pe umărul lui Palpatine.

* * *

Înmormântarea familiei Kim fu tot ceea ce nu a fost pentru a lui Palpatine. În conformitate cu tradiţia, trupurile soţiei lui Kim, a celor doi fii, a pilotului şi copilotului navei au fost înapoiate la Theed de la locul accidentului pe litoralul Kaadara şi incinerate în Templul Funerar. O procesiune numărând sute condusă de Regele Tapalo şi consilierii săi merseră pe jos de la Templu la Turnul Livet din apropiere, unde toată lumea petrecu un moment adunată în jurul Flăcării Eterne, contemplând tranziţia şi importanţa de a trăi o viaţă armonioasă; apoi s-au mutat cu precizie solemnă spre malurile Râului Solleu, unde Senatorul lovit de durere a împrăştiat cenuşa şi a plâns deschis în timp ce curentul o transporta peste *Revărsarea Verdugo* în zonele plane de dincolo.

La terminarea ceremoniei, persoanele îndoliate s-au adunat pentru a-i exprima condoleanţe lui Vidar Kim, care purta o robă de un verde profund peste o tunică neagră. Când veni rândul lui Palpatine, cei doi bărbaţi s-au îmbrăţişat.

— Mai am o singură speranţă pentru o familie, Palpatine, o singură speranţă. Ochii lui Kim erau înroşiţi şi pline de lacrimi. Ronhar.

Palpatine îşi comprimă buzele pentru a exprima incertitudine.

— Este Cavaler Jedi, Vidar. Familia lui este Ordinul.

Kim insistă.

— Am nevoie de el mai mult decât are el nevoie de Ordin. Doar el poate duce linia Kim mai departe – aşa cum tu vei continua într-o zi linia Palpatine.

Palpatine nu spuse nimic.

Cu traficul vehiculelor interzis pe străzile înguste ale Theed, oraşul părea aproape aşa cum fusese cu un deceniu mai devreme, înainte ca legile antichizate să fi fost abrogate şi bogăţia să-şi lucreze magia dubioasă; înainte ca speederele Flash şi droizii astromeci R2 să devină în vogă iar moda – în îmbrăcăminte, transport şi mâncare – să se reverse din Nucleu.

Uciderile lui Cosinga şi ale celorlalţi îl lăsaseră pe Palpatine emancipat şi bogat. Deşi interogat de numeroşi oficiali, el fusese absolvit, povestea lui, alibiul său, acceptate. Unii dintre nobilii influenţi au avut bănuielile lor că Palpatine i-a furnizat informaţii lui Damask Holdings pentru a asigura alegerea lui Bon Tapalo, dar cei mai mulţi Naboo au oferit

simpatie şi sprijin. În culmea ascensiunii lui Tapalo pe tron, Palpatine vânduse moşia Lake Country şi îşi luase un apartament în Theed, umplându-l cu artă din afara sistemului care îşi găsise drum spre Naboo din lumile Nucleului şi ale Inelului Mijlociu. În primii ani ai uceniciei sale pentru Darth Plagueis rămăsese în serviciul public obligatoriu. Petrecu apoi cinci ani în Programul Legislator pentru Ucenici înainte de a fi numit Ambasador, în urma realegerii lui Tapalo.

Palpatine presupunea că ar fi putut face lobby pentru o poziţie mai prestigioasă, dar numai cu riscul de a-l submina pe Plagueis. La fel de important, un post cu statut mai înalt ar fi putut să interfereze cu posibilitatea sa de a se întâlni cu Maestrul său Sith pe lumi îndepărtate, unde puteau fi observaţi împreună fără consecinţe.

Lăsându-l pe Kim pentru următorul în linia de îndoliaţi, îl observă pe Ars Veruna despărţindu-se de un grup care îi includea pe aliaţii lui Palpatine, Kinman Doriana şi Janus Greejatus.

— Putem vorbi, domnule Ambasador, spuse Veruna când se apropie.

Palpatine s-a lăsat condus de cot într-o zonă de vizionare neocupată, de lângă Podul Solleu.

— Mi se rupe inima pentru bietul Vidar, începu Veruna. Aproape la fel de înalt ca Palpatine, purta o mantie de brocart şi o pălărie înaltă. Prăbuşirea navei spaţiale, asta îi trebuia. S-ar fi crezut că o astfel de tragedie ar fi putut să-l oblige să se retragă din politică, dar nu pare a fi cazul. Îşi sprijini coatele pe balustrada de piatră şi privi spre râul ce curgea rapid. Ei bine, tu dintre toţi oamenii ai şti mai bine decât oricine efectul unor astfel de evoluţii neprevăzute.

— Vidar plănuieşte să se întoarcă pe Coruscant înainte de sfârşitul lunii.

— Cu afaceri ale Senatului?

— Personale, bănuiesc.

Veruna se gândi, apoi spuse:

— Ultima dată când noi am stat împreună a fost la ceremonia inaugurală a generatorului de plasmă. Se întoarse să-l privească pe Palpatine. Arăţi bine. Schimbat, cred. De la călătoriile tale.

— Amărât, spuse Palpatine.

— Însuşi cuvântul pe care îl căutam. Veruna se opri scurt. A ajuns la urechea mea că l-aţi impresionat pe Senatorul sectorului Seswenna Ranulph Tarkin când aţi fost recent pe Malastare.

Palpatine ridică din umeri.

— Nu eram conştient.

— I-a plăcut să audă părerile dumneavoastră despre planul Federaţiei Comerţului pentru a aşeza unele dintre lumile clienţilor săi în Senat. Ţi-ar plăcea să elaborezi despre ce i-ai spus?

Palpatine zâmbi uşor.

— Nu am oferit nimic substanţial. De fapt, a fost doar o joacă politică.

Veruna dădu din cap cu bună ştiinţă.

— Sunt foarte uşurat să aud asta. Aruncă o privire împrejur înainte de a continua. După cum ştiţi, Regele şi cu mine avem aranjamentele noastre separate cu Federaţia Comerţului. Acum, însă, suntem forţaţi să ţinem cont de nemulţumirile reprezentanţilor noştri. Din păcate, persoana în mare măsură responsabilă pentru alegerile lui Tapalo şi pentru popularitatea noastră continuă nu va fi plăcut impresionat să audă că Naboo intenţionează să voteze împotriva legislaţiei pentru care Damask Holdings a făcut lobby pentru a o vedea promulgată.

— Pot să vă înţeleg situaţia, spuse Palpatine. De ce nu îi comandaţi Senatorului Kim să voteze în favoarea Federaţiei Comerţului?

Veruna râse scurt.

— Dacă ar fi fost atât de simplu. Problema este că Kim ştie despre aranjamentele noastre separate şi intenţionează să utilizeze această ocazie pentru a trimite un mesaj Federaţiei Comerţului – la fel ca detractorii lui Tapalo – cum că Naboo nu îşi va mai permite să fie exploatată. Inhală adânc. A-l chema de pe Coruscant ar echivala cu recunoaşterea faptului că Naboo rămâne la mila Federaţiei Comerţului şi ar putea pune în pericol poziţia noastră cu multe dintre lumile comerciale de care am ajuns să depindem.

Palpatine se prefăcu că se gândeşte.

— Poate că va merita riscul să votăm *împotriva* Federaţiei Comerţului.

Veruna îl studie cu interes brusc.

— Continuă.

— Indiferent dacă legislaţia este adoptată sau se împotmoleşte în proceduri, contractele Naboo cu Federaţia Comerţului vor rămâne obligatorii şi inalterabile. Federaţia va continua să-şi procure plasma pentru preţuri derizorii şi să o comercializeze la preţuri umflate. Dar Naboo va fi cel puţin cunoscută public că a făcut faţă conglomeratelor galactice.

— Alte jocuri politice, nu?

Palpatine îşi clătină capul dintr-o parte în alta, dar nu spuse nimic.

— Şi ce facem cu Magister Damask?

— Povesteşte-i despre plan dinainte. El nu este nerezonabil.

Veruna îşi mângâie barba gândind.

— S-ar putea să funcţioneze. Zâmbi şiret. Este păcat că Naboo are deja o voce în Senat.

Palpatine pufni.

— Dacă ar apărea vreodată oportunitatea, aş accepta, desigur. Dar până atunci, sunt mulţumit să servesc în felul meu.

— Să serveşti Naboo.

— Pe cine sau ce altceva?

Veruna îşi frecă mâinile împreună.

— Într-o zi, dacă va fi după vrerea mea, Corpul nostru spaţiul va include o flotă de nave de luptă de tip Nubian rapide, capabile să alunge Federaţia Comerţului din sistemul nostru.

— Şi eu întrevăd ziua aia, spuse Palpatine.

Veruna râse din nou.

— Ah, dar când? Cât timp va trebui să aşteptăm, Palpatine?

— Numai până când Hego Damask vă va acorda tronul.

Capitolul 15: FIINŢA MULTIDIMENSIONALĂ

Fiind un cadou pentru Damask de la Consiliul Bătrânilor cu prilejul aşezării lui Yinchorr în Senat, criminalul reptilian condamnat se târâi spre centrul câmpului energetic care reprezenta cuşca sa de pe Aborah şi, cu confuzia conturându-i-se pe trăsăturile chipului, se prosternă pe podeaua de permacrată şi mormăi în Bazică:

— Sunt onorat să fiu aici şi să îndeplinesc orice sarcini îmi cereţi.

Stând la marginea perimetrului strălucitor al câmpului, 11-4D îşi roti capul spre Plagueis.

— Felicitări, Magister. În cele din urmă, răspunde la sugestia dumneavoastră. I-aţi subminat hotărârea.

Această *hotărâre*, Plagueis află după mai bine de doi ani de experimente pe Yinchorri, era de fapt un fel de bulă de Forţă elaborată de numărul limitat de midiclorienii neobişnuit de încăpăţânate ale extraterestrului asemănător cu o ţestoasă. Acest lucru sugera că Yinchorri erau de fapt puternici în Forţă, în ciuda numărului jalnic de redus de midiclorienii. Descoperirea venise ca o revoluţie, şi Plagueis încă se mai lupta cu implicaţiile.

Bula de Forţă în sine era similară cu cele generate de creaturi care îndepărtau Forţa pentru a evita să cadă pradă către duşmanii naturali. Relaţia dintre ysalamirul arboricol şi adversarul său, vornskrul, era un exemplu curios, prin faptul că cel din urmă era atras de cei dintâi chiar de mecanismul folosit de ysalamir ca apărare. Acolo unde numărul extrem de scăzut de midiclorienii ar fi putut spori şansele de supravieţuire, natura în schimb a făcut ca specia ysalamir să fie puternică în Forţă. Atât de puternică, încât mai multe dintre creaturi care acţionau împreună puteau crea o bulă de Forţă cuprinzând kilometri mai degrabă decât metri. Într-un anumit sens, Ordinul Jedi a făcut la fel la scară galactică, credea Plagueis, scăldând galaxia în energia părţii luminoase a Forţei; sau mai precis au creat o bulă de Forţă care împiedicase infiltrarea părţii întunecate, până când Maestrul lui Tenebrous reuşise să spargă bula, sau cel puţin să o fisureze. Cum puteau fi gândite acţiunile Ordinului ca *echilibru*, când Forţa a derutat generaţii de Sith, care nu se

hrăneau cu deziluzii în ceea ce priveşte capacitatea Forţei de a se autoregla.

Fostul condamnat Yinchorri nu era singura nouă achiziţie a lui Plagueis în unitatea de pe insulă. În cei unsprezece ani care trecuseră de la capturarea lui Venamis şi recrutarea lui Sidious, Plagueis strânsese mai mult de o duzină de fiinţe din specii diverse şi le supunea unei game largi de experimente care implicau impunerea voinţei, telepatie, vindecare, regenerare şi prelungirea vieţii, cu câteva rezultate promiţătoare. Cât despre Bithul care se dorea Lord Sith, era viu şi bine, deşi păstrat mai mult comatos, şi întotdeauna sub fotoreceptorii atenţi ai lui 11-4D sau a unei mulţimi de droizi custode.

Plagueis nu îşi pierduse deloc interesul pentru Venamis, dar imunitatea Yinchorri la sugestia Forţei – o imunitate pe care specia o împărtăşea cu Huttii, Toydarianii şi alţii – îi oferiseră un nouă linie de investigaţie. Spre deosebire de ysalamiri, care creau o bulă de Forţă în prezenţa pericolului, Yinchorri se aflau într-o permanentă stare de imunitate *involuntară* la sugestia Forţei. Faptul că imunitatea era într-un sens înrădăcinată în ei însemna că abilitatea era o adaptare, determinată de o ameninţare trecută pentru supravieţuirea speciei. Pentru Plagueis, însemna că midiclorieniile Yinchorri au evoluat pentru a oferi protecţie unei specii care era în mod natural puternică în Forţă. Dacă ar fi fost într-adevăr aşa, atunci Yinchorri era o dovadă vie că linia Sith a lui Bane fusese pe calea corectă de la bun început.

Căci deşi răsturnarea Ordinul Jedi şi a Republicii era esenţială pentru sarcina de a restabili ordinea în galaxie, obiectivul acesta aparţinea tărâmului obişnuit – pentru lumea care nu era altceva decât un produs secundar al luptei veşnice între forţele luminii şi întunericului, ambele fiind dincolo de orice concepte despre bine sau rău. Scopul cel mare al Sithului era depăşirea Forţei în sine pentru a deveni întruchiparea principiul animator al galaxiei.

Fusese teoretizat de către Jedi şi Sith deopotrivă că echilibrul între părţile luminii şi întunericului era de fapt sub îndrumarea unui grup de entităţi necorporale – cele numite Celeşti – care s-au contopit cu Forţa cu mii de generaţii în urmă şi continuau să ghideze soarta galaxiei de atunci. De fapt, erau un ordin superior de intermediari, ale căror puteri erau dincolo

de înţelegerea fiinţelor muritoare. Dar mulţi Sith au privit noţiunea cu dispreţ, pentru că existenţa teoretică a unui astfel de grup nu prea avea legătură cu scopul de a face Forţa să servească voinţei unei elite iluminate. Doar Sithii au înţeles că viaţa simţitoare era în pe cale să se transforme; că prin manipularea midiclorieniilor – sau prin răsturnarea grupului puternic în Forţă care le supraveghea – diviziunea dintre viaţa organică şi Forţă ar putea fi contracarată şi moartea ar putea fi ştersă din continuum.

După cum demonstraseră acei puţini Lorzi care reuşiseră să-şi perpetueze spiritul după moartea fizică – primul dintre ei fiind împăratul Vitiate, despre care se spunea că trăise o mie de ani – vechiul Sith ajunsese la jumătatea podului respectiv. Dar acei puţini fuseseră atât de concentraţi pe puterea asupra lumii încât au sfârşit prin a fi prinşi între tărâmuri. Faptul că nu au oferit niciodată Ordinului îndrumări de dincolo de moarte atesta faptul că influenţa lor fusese neglijabilă şi se estompase demult din lume.

În acelaşi mod în care Sithii din era pre-Bane fuseseră responsabili pentru propria lor dispariţie, marii Lorzi întunecaţi din trecut se condamnaseră pe ei înşişi pe tărâmul inferior prin încercările lor de a cuceri moartea hrănindu-se mai degrabă cu energiile altora, decât prin atingerea celor mai adânci straturi ale Forţei şi învăţarea vorbirii limbii midiclorieniilor. Plagueis învăţa în sfârşit să facă asta şi abia începea să înveţe cum să le convingă, să le promită, să le linguşească şi să le ordone să acţioneze. Deja le putea ordona să ajute vindecarea, iar acum avea succes în a le îndemna să-şi coboare apărarea. Dacă putea constrânge un criminal Yinchorri să devină paşnic, putea – cu o simplă sugestie – să realizeze contrariul transformând o fiinţă paşnică într-un criminal? Putea într-o bună zi să influenţeze liderii lumilor şi sistemelor să acţioneze conform ordinelor sale, oricât de nelegale? Ar putea într-o zi cuceri nu numai moartea, ci şi viaţa, manipulând midiclorieniile să producă fiinţe puternice, chiar şi în absenţa fertilizării, cum încercase Darth Tenebrous să facă cu tehnicile lui de combinare genetică şi calculatoare? Poate. Dar nu până la stingerea ultimei flăcări a laturii luminoase din galaxie. Nu până la dărâmarea Ordinului Jedi.

* * *

De la începutul uceniciei sale cu Plagueis, Maestrul său a vrut să ştie ce a considerat Palpatine ca fiind cea mai mare putere a lui, astfel încât să ştie cum să-l submineze cel mai bine; să-i cunoască cea mai mare frică, astfel ca Plagueis să ştie cum să-l oblige pe Palpatine să facă faţă; să ştie ce preţuia cel mai mult Palpatine, astfel încât Plagueis să-i poată lua acest lucru; să ştie lucrurile pe care Palpatine le dorea, pentru ca Plagueis să i le poată nega.

O oarecare combinaţie a limitelor – sau poate recunoaşterea din partea lui Plagueis a dorinţei nepotolite a ucenicului său de a vizita lumile Sith – îl trimisese Palpatine pe pitorescul Dathomir. Populat slab şi în mare parte neexplorat, Dathomir nu era Korriban sau Ziost, dar era puternică în Forţă, în parte datorită fecundităţii sale, dar mai ales datorită prezenţei grupurilor de adepţi de sex feminin care practicau vrăjitorii întunecate.

Rătăcea fără un scop clar printr-unul dintre cartierele prăfuite ale oraşului din Deşertul Albastru, departe de centrul oraşului, când fu cunoştient de un impuls slab al Forţei, al cărui origine era neclară, dar apropiată. Apelând mai profund la Forţă, îşi permise să fie atras spre sursa misterioasă, aşa cum o navă se predă îmbrăţişării unui fascicul de tractare. O serie sinuoasă de viraje îl aduse într-o zonă de piaţă plină de bunuri furate, bijuterii surogat şi părţi sau bucăţi de obiecte uzate care îşi găsiseră drum spre Dathomir de cine ştie unde, şi în cele din urmă spre o piaţă mică, în mijlocul forfotei şi agitaţiei, în colţul căruia stătea o femeie umană, a cărei faţă pătată simetric era de culoarea duroţelului ars şi a cărei îmbrăcăminte viu colorată o identifica drept un vizitator în oraş, probabil dintr-un sat izolat din partea îndepărtată a planetei. Gluga robei ei purpurii era ridicată şi pe un umăr atârna o geantă moale de dimensiunea unei valize mici.

Palpatine se mută pe diagonală în celălalt colţ al pieţei pentru a o observa. Ea privirea persoanele din mulţimea care trecea, nu ca şi cum ar fi căutat pe cineva deosebit, dar cu o privire ce semăna cu căutarea unei ţinte. Nu i se părea lui Palpatine să fie bandit sau hoţ de buzunare, deşi împrăştia energie întunecată şi în acelaşi timp măsuri egale de urgenţă şi

înşelăciune. Se făcu brusc vizibil în Forţă şi imediat ea întoarse capul în direcţia lui şi începu să se grăbească prin piaţă în direcţia lui.

— Bunule domn, spuse ea în Bazică când se apropie.

Simulând interes pentru bunurile ieftine ale unui comerciant ambulant se prefăcu surprins când ea se apropie de el din partea sa oarbă.

— Mi te adresezi mie? întrebă el, întorcându-se spre ea.

— Da, domnule, dacă aveţi un moment pentru a răspunde unei fiinţe aflată în nevoie.

Ochii ei oblici erau înconjuraţi de pete întunecate care se potriveau cu nuanţa de pe buzele ei groase; apărând din mânecile largi ale robei sale, degetele subţiri ale mâinilor ei purtau unghii lungi, asemănătoare cu ghearele.

Palpatine se pretinse nerăbdător.

— De ce ai venit la mine, din toată această mulţime a fiinţelor mai bogat îmbrăcate?

— Pentru că aveţi aspectul şi purtarea unui om inteligent şi influent. Ea făcu un gest larg. Restul sunt gloată, în ciuda mantiilor fine şi a pălăriilor.

El făcut un spectacol decorativ de suprimare a unui căscat.

— Păstrează-ţi adulaţia pentru provinciali, femeie. Dar din moment ce m-ai identificat corect ca fiind mai bun decât restul, ştii, evident, că nu am timp de pierdut cu jocuri de încredere sau trucuri. Aşadar, dacă vrei doar credite, îţi sugerez să cauţi pe cineva mai caritabil.

— Nu cer credite, spuse ea, studiindu-l deschis.

— Ce atunci? Treci la subiect.

— Este un cadou pe care îl ofer.

Palpatine râse fără veselie.

— Ce-ai putea avea de oferit unuia ca mine?

— Doar asta.

Deschise geanta moale de umăr pentru a dezvălui un humanoid sugar cu vârsta mai mică de un an standard. Capul fără păr a copilului era punctat de o serie de coarne scurte, dar încă maleabile, şi întregul său corp avea tatuaje elaborate şi ceremoniale în pigmenţi roşii şi negri.

Un mascul Zabrak, îşi spuse Palpatine. Dar nu de tipul Iridonian; mai degrabă, un dathomirian.

— De unde ai acest nou-născut? L-ai furat?
— Înţelegeţi greşit, bunule domn. Acesta este copilul meu.
Palpatine se încruntă.
— Spui că este un cadou şi totuşi te prefaci. Ai avut relaţii care te-au condus la o datorie atât de mare încât să te desparţi de propriul tău copil? Sau poate că eşti dependentă de mirodenii sau alte substanţe intoxicante?
Ea împietri.
— Niciuna. Caut doar să-i salvez viaţa.
Expresia lui Palpatine se schimbă.
— Atunci vorbeşte sincer. Eşti departe de grupul tău, Soră a Nopţii. Şi practicarea vrăjitoriei este mai mult decât suficientă pentru a-ţi feri copilul de vătămări.
Ochii i se deschiseră larg şi se holbau de el, în căutarea explicaţiei.
— Cum...
— Nu contează de unde ştiu, vrăjitoare, spuse Palpatine. Copilul, indiferent dacă este sau nu al tău, este un Frate a Nopţii, conceput în scopul de a sluji Surorile ca războinic şi sclav.
Ea refuză să-şi îndepărteze privirea.
— Nu eşti un Jedi.
— În mod clar nu sunt, după cum bănuiesc că ai intuit deja. Dar tu tot nu mi-a răspuns la întrebare. De ce încerci să scapi de copil?
— Pentru a-l cruţa pe unul de dragul celuilalt, spuse ea după o clipă. Este cealaltă jumătate din clan. Şi vreau ca unul să trăiască liber, din moment ce celălalt nu se poate.
— Cine reprezintă ameninţarea?
— Talzin este numele ei.
— Cine este Talzin?
— Mama Surorilor Nopţii.
Palpatine lăsă deoparte informaţiile.
— Unde este tatăl copilului?
— Mort – după tradiţie.
El pufni.
— Copilul nu va lipsi nimănui?
— Talzin nu ştie decât de unul, nu de celălalt.
— Te amăgeşti pe tine însuţi.
Cu blândeţe, ea împinse geanta de umăr spre el.

— Atunci luaţi-l. Vă rog.

— Ce aş putea face cu el?

— Este puternic în Forţă. În mâinile cui trebuie, poate deveni un atu puternic.

— Va sluji în alt fel.

Ea ignoră observaţia.

— Luaţi-l. Salvaţi-l.

Palpatine îl privi din nou pe nou-născut.

— I-ai dat vreun nume?

— Maul, el se numeşte.

— Potrivit puterii pe care o prevezi în el.

Ea dădu din cap.

— Luaţi-l.

Palpatine o privi şi, mişcându-şi mâna dreaptă, îi spuse:

— Vei uita această întâlnire.

Ea îl privi în ochi.

— Voi încerca.

— Spre binele tău, sper că da. Acum, du-te. Înainte să mă răzgândesc.

Punând geanta în mâinile lui, ea se întoarse şi se grăbi, dispărând în mulţime. Palpatine studie pachetul de viaţă pe care îl ţinea. Că Forţa era puternică în prunc era un motiv suficient pentru a nu-i permite să rătăcească neprotejat şi să cadă în mâinile Jediilor.

Acum, Palpatine trebuia pur şi simplu să-şi dea seama ce să facă cu el.

* * *

Dintr-un turnuleţ înalt din vechiul fort de pe Sojourn, Plagueis şi Sidious observau orgia din curtea de dedesubt. Acolo, în mijlocul focurilor aprinse, a mirosului de sânge proaspăt şi carne prăjită, a cacofoniei de cântece guturale, muzică stridentă şi ţipete de abandon, era în plină desfăşurare o Adunare.

Întoarse de la vânătoare, fiinţe din mai multe specii spuneau poveşti şi se schimbau râsete vulgare, în timp ce dansatoarele exotice se contorsionau pe mese încărcate cu mâncare şi băuturi intoxicante. Departe de gropile cu grătare, fiinţele se adunaseră în aerul sufocant al nopţii, formând alianţe,

dezvăluindu-şi planurile ascunse, iniţiind comploturi. Pasiunea, invidia şi conspirativitatea erau în plină desfăşurare. Din turnuleţul înalt, cei doi Sith le puteau vedea pe Gărzile Soarelui ale lui Damask şi pe Muuni circulând, pe Larsh Hill prezentându-şi fiul cel mai mare, San, reprezentanţilor Breslei Comerţului şi ai *Uniunii Tehnologice*. Marele Mag Gotal al *Ordinului Cercului Înclinat* vorbea cu un designer de nave spaţiale şi director general al *Santhe/Seinar*, Narro Sienar. Boss Cabra făcea ture, de asemenea, punând presiune pe carnea, solzii, şi alte părţi dure ale potenţialilor parteneri şi aliaţi. Participau membri ai Federaţiei Comerţului, inclusiv un Neimoidian bogat îmbrăcat. Şi pentru prima dată în decenii, erau prezenţi reprezentanţi ai diferite specii de stup – prelatul Xi Charrian, Arhiduce de Geonosis, chiar şi câţiva dintre insectoizi Colicoizi neîncrezători şi cu aspect periculos, din *Cuibul Creaţiei Colicoidelor*.

— Nu ne vor refuza, spuse Plagueis cu o supărare neobişnuită. Încă mai avem trecere în Senat, indiferent de ceea ce Protectoratul Gran, Soarele Negru şi restul doresc să se întâmple. Lasă fiinţele din lumile Căii Hydian şi Rutei Comerciale Rimma să continue să creadă că Federaţia Comerţului încearcă să- şi consolideze supremaţia comerţului intersistemic. Adevăratul pericol în aşezarea lumilor clienţilor Federaţiei în Senat va apărea atunci când Senatul va ignora nevoile acelor lumi şi pierderea drepturilor de franciză va începe să se răspândească prin Inelul Mijlociu şi Exterior. Atunci Republica va culege tornada iar noi vom recolta beneficiile. Expiră dezgustat. Pax Teem şi restul nu acţionează din grijă pentru Republică, ci de teamă că drepturile lor ar putea să dispară dacă schimburile comerciale s-ar muta către sistemele exterioare. Jumătate dintre ei stau în Rotonda doar pentru că *eu* îi vreau acolo. Au uitat cât de uşor pot fi înlocuiţi. Se întoarse de la priveliştea curţii pentru a se uita la Sidious. În ceea ce-l priveşte pe Veruna, ar trebui să-i încurajezi planurile de a forma un Corp Spaţial pentru a apăra Naboo împotriva Federaţiei Comerţului. Când îl vom face rege, îl vom duce pe nas în mocirla pe care o va crea el singur.

Plagueis îşi coborî privirea spre curte.

— Lucrurile încep să se schimbe, Darth Sidious. Fiinţele corpului politic încep să prezinte semne de contaminare. Reemergenţa furiei, urii şi a fricii semnalează o pierdere a

credinţei în Forţă. Lumina este în scădere, împinsă în retragere de materia întunecată şi universul începe să pară mai nefavorabil decât este confortabil. În astfel de timpuri, fiinţele au obiceiul să caute soluţii în adoptarea de legi dure, în ostracizarea străinilor şi în război. Odată ce Republica a căzut, Ordinul Jedi nu va mai fi decât o amintire şi fiinţele nu vor avea unde să se întoarcă decât spre noi, dacă le vom oferi un sentiment de stabilitate şi ordine: o listă de inamici, arme capabile să decimeze sisteme stelare întregi, închisorile de duroţel în care să se poată simţi în siguranţă. Făcu un gest către curte. Uite cum le este foame de întuneric.

O lumină aprigă apăru în ochii lui Plagueis.

— Trebuie să revendicăm atenţia părţii întunecate să ne ajute în dictarea viitorului. Împreună şi separat vom avea grijă de acest lucru şi, după ce vom rezolva aceste probleme ale Senatului, vom pregăti scena pentru următorul act. Cu promisiunea unei finanţări nelimitate, breslele şi uniunile ni se vor alinia, iar speciile de stup îşi vor folosi cleştii şi ghearele la fabricarea armelor, chiar şi în absenţa conflictului, ca să nu mai vorbim de un război total.

Îndoiala trase de colţurile gurii lui Sidious.

— Jediii nu vor sta pur şi simplu deoparte fără să facă nimic, Stăpâne. Deşi nu am nicio afecţiune pentru ei, le respect puterea. Şi slăbirea Republicii fără slăbirea Jedilor le-ar putea justifica tentativa de lovitură de stat. Sunt destui pentru a reuşi.

Plagueis se gândi la asta.

— Vine timpul lor, Sidious. Semnele sunt vizibile. Ordinul lor ar fi putut fi deja decimat dacă nu ar fi fost pasul înapoi în care Darth Gravid i-a împins pe Sithi. Dar ucenicul său a dus Imperativul mai departe şi fiecare Lord Sith succesor l-a îmbunătăţit, Tenebrous şi Maestrul său cel mai mult, deşi au pierdut ani întregi în încercarea de a crea un virus care să-i vizeze pe Jedi, pentru a-i separa de Forţă. Ca şi cum ar exista diferenţe organice dintre practicienii părţilor de lumină şi întuneric; de parcă noi comunicăm cu partea întunecată printr-o specie diferită de celule intermediare! Când, de fapt, suntem animaţi de aceeaşi putere care conduce pasiunea acestor fiinţe adunate în curte. Ţinteşte midiclorieniile şi vei ţinti viaţa însăşi.

— Oricum un atac de acest fel nu va reuşi, spuse Sidious, de parcă gândea cu voce tare. Ordinul Jedi sunt atât de

răspândit şi este puţin probabil ca noi să fim capabili să acţionăm suficient de repede pentru a-i ucide pe toţi în aceeaşi clipă. Ar trebui să le atribuim un asasin individual fiecăruia şi nu fi nicio modalitate să le închidem gura atâtor asasini. Planul nostru ar fi dezvăluit. Am fi trădaţi şi am deveni cei vizaţi.

Plagueis se îndepărtă de fereastra turnuleţului, cu mâinile la spate.

— În orice caz, nu vrem să moară prea repede. Nu, adică, până când Republica nu va fi atât de răvăşită, atât de slăbită, încât fiinţele vor îmbrăţişa de bună voie stabilitatea pe care le-o vom impune.

— Armele care vor fi produse de Colicoizi şi de ceilalţi vor fi folosite în final împotriva Jediilor?

— Vom vedea ce se va întâmpla. Până atunci, trebuie să acceptăm faptul că nicio armată simplă nu-i poate copleşi pe Jedi. Vechii Sith erau zeci de mii de oameni puternici şi nu au reuşit. Odată, galaxia era plină cu războinici şi nave de război. Acum avem doar bande izolate de mercenari şi forţele de apărare ale sistemelor stelare. Acesta este motivul pentru care trebuie să ne străduim să readucem galaxia către o stare în care barbarismul este normal.

— Ordinul Jedi va trebui să fie doborât din interior, spuse Sidious, ochii lui urmărindu-l pe Plagueis în timp ce Muunul păşea pe podea. Ademeniţi într-o capcană proiectată chiar de ei, aşa cum ai spus că o să facem cu Veruna.

Plagueis se opri să-l privească.

— Continuă acest gând.

Sidious se gândi o clipă.

— Va trebui să le exploatăm vanitatea şi supunerea oarbă faţă de Republică, spuse el cu mai multă încredere şi de parcă adevărul ar fi trebuit să fie evident. Trebuie făcuţi să apară mai degrabă ca *duşmani* decât gardieni ai păcii şi dreptăţii.

— Mai degrabă ca *duşmani* decât gardieni ai păcii şi dreptăţii, repetă Plagueis, ca pe o descoperire. Chiar şi supravieţuitorii unei epurări ar fi forţaţi să se ascundă… Revenindu-şi, aruncă o privire spre Sidious. Trebuie să avem multă grijă să nu-i transformăm în martiri, Darth Sidious – dacă la sfârşit dorim ca fiinţele galaxiei să-şi întoarcă spatele de la partea luminoasă a Forţei.

— Fiinţele puternice în Forţă vor continua să se nască.

— În absenţa antrenamentului şi a spălării creierului, nu vor putea face niciun rău. *Tu* vei avea grijă de asta, domnule *Cancelar Suprem Palpatine*.

Sidious se uită la podea şi clătină din cap.

— Ar trebui să fii tu, Stăpâne.

— Nu, spuse ferm Plagueis. Trebuie să fii tu. Ai abilităţi politice, şi mai mult de atât, eşti un om. În această eră doar un om este capabil să se ridice în vârful grupului politic influent de pe Coruscant.

— Om sau nu, cunoştinţele mele despre partea întunecată nu vor fi niciodată egale cu ale tale. Titlul, coroana, ar trebui să fie al tale.

— Şi vor fi, odată ce mă vei numi în mod deschis co-Cancelar. Temut şi respectat de cele mai puternice fiinţe ale galaxiei, Hego Damask va fi văzut ca un câştig pentru Republică. Dar chiar şi atunci te voi sfătui doar în secret din spatele tronului tău.

Sidious înclină capul în deferenţă.

— În analele istoriei Sith, vei fi cunoscut sub numele de Plagueis cel Înţelept.

Plagueis spuse cu un zâmbet viclean.

— Mă flatezi.

— Orice ai cere de la mine, Stăpâne, o voi face.

Plagueis tăcu mult timp, apoi spuse:

— Acum ar trebui să auzi despre prima misiune pe care am îndeplinit-o pentru Darth Tenebrous. Evenimentele s-au întâmplat după vreo douăzeci şi cinci de ani de ucenicie. Atunci, Tenebrous căutase să-şi extindă reţeaua de fiinţe influente prin includerea unui industriaş, om, pe nume Kerred Santhe...

— Fostul proprietar al *Santhe Corporation*.

— Chiar el, spuse Plagueis. *Santhe Corporation* proiecta nave de marfă de generaţii, dar avea doar un succes limitat cu linia sa de nave stelare personale. Maestrul meu credea că l-ar putea atrage pe Kerred într-o alianţă oferindu-i drepturi exclusive asupra unei nave Rugess Nome. Santhe se repezi la ocazie, dar numai pentru a-l manipula pe Tenebrous într-o situaţie în care agenţii *Securităţii Santhe* au reuşit să-i fure planurile. Plagueis se opri reflectând cu ochii înguştaţi. A fost una dintre puţinele dăţi în care l-am văzut pe Maestrul meu depăşit. Dar el nu se preocupă de răzbunare – nu imediat,

oricum. Odată ajunsă în producţie, nava avu un astfel de succes încât Kerred Santhe a fost capabil să dobândească majoritatea controlului în *Sienar Technologies* şi *Sistemele Sienar ale Republicii*. Doar fiind de acord cu o căsătorie aranjată cu fiica sa cea mai mică, preşedintele lui *Sienar*, Narro, fusese capabil să-şi păstreze funcţia de designer şef. Între timp, totuşi, Narro încheiase un parteneriat secret cu Tenebrous şi venise timpul pentru răzbunare. Plagueis se mişcă în timp ce vorbea. Damask Holdings era la început, dar îmi câştigasem deja reputaţia în elita galaxiei şi astfel am primit o invitaţie de a participa o conferinţă de proiectare pe Corulag, care era atunci sediul nu numai pentru *Tehnologiile Sienar*, dar şi pentru *Hipernautica Eterică*, *Creaţia Danthe* şi o duzină de alte corporaţii. Vorbitorul invitat fusese Senatorul reprezentant al sectorul Bormea şi au participat multe minţi luminate din Coruscant, Corellia şi Kuat. Din îndepărtată Lianna veneau Kerred Santhe şi tânăra şi nefericita nevastă, susţinută de un anturaj din suita ei şi paznici ai *Securităţii Santhe*. Eram aşezat la o masă direct vizavi de el şi specialitatea meniului în noaptea aceea era bloat eel[13]. Ai gustat-o vreodată, Sidious?

— Ca adolescent. La o gală găzduită de Casa Palpatine.

— Atunci ştii că creatura este una dintre cele mai otrăvitoare ce poate fi găsită în galaxie. Prepararea este atât periculoasă, cât şi precisă, căci creatura trebuie jupuită de vie pentru a se preveni infiltrarea toxinei în carne. Inutil să spun, nimic nu însufleţeşte mai mult un banchet ca perspectiva unei morţi aproape instantanee, iar sala abia îşi putea reţine anticiparea când erau servite porţiile individuale. Am aşteptat să acţionez până când l-am văzut pe Santhe mestecând prima lui muşcătură.

Plagueis împreună degetul mare şi arătătorul mâinii stângi şi Sidious, luat prin surprindere, îşi simţit gâtul închizându-se. Gâfâi după aer.

— Da. Doar ca să înţelegi ce trebuie să fi simţit Santhe.

Plagueis deschise degetele şi Sidious inhală profund, cu faţa înroşită iar cu mâinile îşi mângâia gâtul.

---

[13] Bloat eel – era o delicatesă care trebuia preparată cu multă atenţie. Dacă nu era jupuit de viu, animalul putea să-şi elibereze toxina naturală în carne. Deoarece toxina era potenţial fatală, reuniunile unde se servea Bloat eel aveau personal medical pregătit pentru a administra antidotul.

— Numai că atunci am ţinut presiunea până când faţa lui a început să se înroşească, mâinile îi zburară la gât, apelurile sale tăcute după ajutor i-au ridicat din scaunele lor pe cei dimprejurul său. Cred că ochii lui holbaţi i-ar fi putut găsi pe ai mei când în cele din urmă i-am închis traheea complet. Desigur, medicii erau prezenţi în cazul în care ar fi avut loc o astfel de urgenţă – Ithorieni, dacă îmi amintesc corect, înarmaţi cu doze de antitoxină şi medicamente pentru a contracara efectele şocului anafilactic. Dar niciunul nu îşi făcu efectul în noaptea aceea, pentru că partea întunecată a Forţei îl avea pe Santhe în strânsoare şi niciun medicament sau tehnică de resuscitare nu putea să-l menţină în viaţă.

Plagueis îşi atinse bărbia.

— Mulţi au susţinut că Rugess Nome şi Narro Sienar a conceput cumva un asasinat. Alţii, că au fost contractaţi Otrăvitorii Malkiţi sau o sectă a lui GenoHaradan pentru a-l omorî. Dar până la urmă, bucătarii au fost traşi la răspundere şi au primit pedepse lungi de închisoare. Echipe ale *Securităţii Santhe* au făcut mai multe încercări asupra vieţii Maestrului meu după aceea, dar ne-am ocupat de ei. Mult mai târziu am aflat că trupul lui Santhe fusese îngheţat în carbonit şi că toate organele lui interne au fost înlocuite cu cele crescute în cuve. Echipele chirurgicale poate chiar au avut succes în repornirea corpului său, dar Kerred Santhe pe care îl cunoscuseră era irecuperabil.

Plagueis nu spuse nimic pentru o vreme, apoi continuă:

— Circumstanţele vor fi diferite pentru tine. Nu vei avea satisfacţia de a-l vedea în persoană pe adversarul nostru murind, pentru că vrem să ne asigurăm că putem nega implicarea. Un asasinat public pe Coruscant ar fi cel mai bun pentru a trimite mesajul.

— Senatorul Pax Teem, spuse Sidious cu o voce răguşită, cu o tentată de furie reziduală.

Plagueis clătină din cap.

— Teem încă se poate dovedi util. Mă refer la Senatorul Vidar Kim. Sentimentele sale l-au transformat într-o problemă. Mult mai important, moartea lui ne va permite să te poziţionăm acolo unde tânjeşti să fii de mult timp.

Capitolul 16: ÎNDRĂZNEŢ CA IUBIREA

Cu gluga robei sale elegante ridicată împotriva vântului rece, Palpatine se grăbea pe străzile din Theed. Schimbarea bruscă a vremii îl sprijinea în dorinţa de a evita contactul vizual cu străinii sau, mai rău, întâlnirea cu cineva cunoscut. Pe măsură ce devenea mai puternic în partea întunecată, lumea profană devenea un loc din ce în ce mai ciudat, măturată de curenţi despre care nu avusese cunoştinţă anterior şi populată de forme de viaţă vag conturate pe care le vedea ca pâlpâiri ale Forţei. După cum ordonase Plagueis, el se substituise viitorului, armonizându-se cu partea întunecată pentru a executa planurile pe care le proiectaseră el şi Maestrul său.

Biroul lui Vidar Kim se afla în partea de est a oraşului, la o plimbare lungă de apartamentul pe care Palpatine îl închiriase de câţiva ani, iar cea mai rapidă rută necesita traversarea şi retraversarea afluenţilor Râului Solleu care mărgineau districtele şi cartierele din Theed. Nu avusese niciodată prea multă dragoste pentru oraş, cu clădirile sale antice, pieţele publice, zeci de mii de rezidenţi care doar îşi trăiau viaţa, şi acum Theed începuse să-i pară o scenă dintr-o elaborată producţie de teatru şi Naboo în sine ca un nod într-o vastă pânză ce era ţesută de partea întunecată, în care vor fi atrase în cele din urmă atâtea planete şi specii.

În niciun moment în timpul vizitei la Sojourn Darth Plagueis nu ceruse să audă sentimentele sale cu privire la sentinţa de moarte pe care o emise pentru Vidar Kim. Şi nu era de mirare, de vreme ce Palpatine îşi dăduse cuvântul să facă orice cerea Plagueis de la el. Dar era evident că Muunul sesizase conflictul lui Palpatine. Frica şi ura îl determinaseră să-şi ucidă familia cu sânge rece, dar relaţia lui cu Kim era la fel de strânsă ca şi cum avea un prieten adevărat – chiar dacă, în calitate de Senator Naboo, Kim stătea între Palpatine şi obiectivul său imediat. Pe Sojourn, cuvintele despărţitoare ale lui Plagueis pentru el au fost: *Aminteşte-ţi de ce Sithii sunt mai puternici decât Ordinul Jedi, Sidios: pentru că nu ne este frică să simţim. Îmbrăţişăm spectrul emoţiilor, de la culmile bucuriei transcendente până la adâncul urii şi disperării. Primim fără*

frică, orice căi pe care ni le oferă latura întunecată şi indiferent de destinul pe care ni-l va prezenta.

În mod clar, Plagueis ştia că Palpatine ajutase la deciderea soartei lui Kim încurajându-l să ia poziţie împotriva Federaţiei Comerţului şi, deci, împotriva lui Plagueis. Că Maestrul său nu spusese nimic, era poate felul lui de a-i aminti lui Palpatine că va trebui să fie pregătit să accepte orice consecinţe care vor apărea din maşinaţiile sale. Aceasta era o lecţie subtilă, dar una pe care Palpatine o purta în inimă. De acum înainte, va fi atent să-şi planifice mişcările meticulos; şi mai important, să permită părţii întunecate să-şi finalizeze activitatea de şlefuire pentru a-l transforma în o fiinţă puternică. Reamintindu-şi sufocarea surpriză prin Forţă a lui Plagueis, îşi promise ca niciodată să nu-şi mai coboare garda. Dar văzu lecţia ca făcând parte din procesul lor de a învăţa să se bazeze unul pe celălalt şi de a se transforma într-o echipă. Uniţi în partea întunecată, ei nu puteau păstra secrete; nu ar putea fi nicio şansă ca unul să poată acţiona fără ca celălalt să nu fie conştient. Trebuiau să înveţe să vadă unul prin celălalt.

Palpatine nu încercase să-l flateze pe Plagueis când îi spusese *înţelept* – nu întru totul, în orice caz. Muunul era puternic dincolo înţelegerea actuală a lui Palpatine. Singura fiinţă capabilă să ghideze galaxia în viitor. Un crescendo. Uneori era dificil să înţeleagă că ei ar putea vedea în timpul vieţii lor căderea Republicii şi anihilarea Ordinului Jedi, şi totuşi Palpatine părea să ştie că este adevărat. Un design grandios se desfăşura, în care nu era doar un jucător, ci un arhitect.

Resemnarea pentru moartea lui Kim era mai uşoară decât ar fi putut fi deoarece şi Kim devenise un om distrus în urma morţii soţiei sale şi a fiilor mai mici. Căutarea fiului pe care îl predase în mod voluntar Ordinului Jedi era un act de disperare – şi bazat pe nimic mai mult decât o dorinţă de a se asigura că linia familiei Kim va continua. Cât de asemănător cu regaliştii plini de sine printre care fusese crescut Palpatine. Atât de dornici să fie amintiţi de cei ce vor urma!

În loc să solicite sau să se asigure că Palpatine îşi mai murdăreşte mâinile încă o dată, Plagueis insistase să-i ofere un agent care să faciliteze asasinarea. Plagueis spusese că trebuie să garanteze negarea lui Palpatine cu privire la crimă şi să se asigure că nu va fi urmărit de niciun indiciu de scandal. Dar

Palpatine începuse să se întrebe: În ciuda tuturor discuţiilor despre parteneriat şi dezvăluiri, oare Plagueis găsea doar scuze pentru faptul că se îndoia de abilităţile lui Palpatine?

Palpatine se gândi înapoi la povestea pe care Plagueis şi-o reamintise despre uciderea lui Kerred Santhe. Vina căzuse pe bucătarii care pregătiseră bloat eel. Moartea lui Kim nu ar rezulta însă din intoxicaţii alimentare ci din asasinat public. Deci, cine ar putea părea că avea cel mai mult de câştigat din moartea lui? Cu siguranţă nu Naboo, sau Protectoratul Gran. Faptul că degetul ar fi îndreptat în schimb către Federaţia Comerţului îl făcu să se întrebe de ce Plagueis ar vrea să plaseze cartelul într-o poziţie care i-ar periclita şansele de a aşeza noi lumi în Senat. Deci, încă o dată se trezi că se întreabă: avea Plagueis un motiv ulterior pentru a *nu* dori ca Federaţia Comerţului să aibă succes?

El dorea ca moartea lui Kim să fie privită ca un mesaj. Dar de către cine? Poate că Palpatine trebuia să fie destinatarul. Când Plagueis spusese că mulţi dintre senatori erau dispensabili, că îşi păstrează locurile doar pentru că vrea el, dorise să spună, în acelaşi timp, că Palpatine, chiar fiind Sidious, era, de asemenea, dispensabil, uşor înlocuit cu un alt ucenic puternic în Forţă? În timp ce Muunul încuraja transparenţa în Palpatine, el se făcea uneori opac. Va reuşi, la un moment dat, să-şi treacă toate cunoştinţe către ucenicul său, sau se va abţine, doar pentru a păstra unele avantaje?

* * *

— Îţi mulţumesc că ai venit atât de repede, Palpatine, spuse Kim în grabă, introducându-l repede într-un biroul aglomerat de discuri de date şi imprimate flimsi şi mirosind a transpiraţie, aer stătut, şi mâncare stricată.

Ferestre înalte se aflau vizavi de uşile de intrare din lemn de esenţă tare, aveau vedere spre palat, inclusiv spre noul turn pe care Tapalo – în conformitate cu tradiţia – îl construise când fusese ales monarh.

— Ceea ce trebuie să-ţi spun te va pune într-un anumit risc, dar nu există nimeni în care să am încredere mai mult decât în tine. Kim era în continuă mişcare în timp ce vorbea,

mişcându-se de la birou la ferestre şi din nou înapoi. Nu sunt deloc sigur că acest birou este sigur, dar trebuie să riscăm.

Palpatine îşi ascunse o încruntare de îndoială şi făcu un gest spre canapea.

— Te rog, Vidar, ia loc şi descarcă-te.

Kim se opri, expiră obosit şi făcu aşa cum sugerase Palpatine. Chipul îi era tras, avea părul în stare de dezordine, cu barba şi mustaţa având nevoie de îngrijire.

— Palpatine, am motive întemeiate să bănuiesc că Tapalo şi Veruna au aranjat accidentul care a luat viaţa familiei mele.

Surpriza lui Palpatine fu sinceră.

— Vidar, prăbuşirea a fost cercetată şi s-a constatat a fi un accident. Unele probleme cu antigravi...

— Accidentele pot fi falsificate – planificate! Ai pilotat speedere de când te cunosc. Ştii că sistemele pot fi sabotate.

Palpatine se aşeză în faţa lui.

— Ce motiv posibil ar fi avut pentru uciderea familiei tale?

Ochii înjectaţi cu sânge ai lui Kim se fixară pe el.

— Le cunosc secretele murdare, Palpatine. Ştiu despre plăţile primite de la Federaţia Comerţului de când Tapalo a preluat funcţia. Legile care au fost adoptate deschid tot Naboo pentru sondarea şi exploatarea plasmei. Ştiu despre afacerile pe care le-au încheiat cu anumiţi membri ai electoratului pentru a construi victoria fără precedent a lui Tapalo la ultimele alegeri.

— Chiar şi aşa, spuse Palpatine după o clipă, de ce s-ar lua de familia ta?

Kim aproape că mârâi.

— Eliberându-mă de îndatoririle mele plenare, riscă să-i înfurieze pe mulţi dintre regaliştii care mă susţin. În schimb, speră să mă *convingă* să-mi dau demisia – din mâhnire, din frică, sau din cine ştie ce alt motiv.

— Tapalo nu ar încerca un act atât de josnic.

— Îi dai prea mult credit. Prăbuşirea era menită să fie un mesaj pe mine. Dar a avut efectul opus.

— Cum aşa? spuse Palpatine, aplecându-se spre el.

— Plec spre Coruscant în după-amiaza asta. Şi primul meu act va fi acela de a notifica Ordinul Jedi.

Palpatine se îndreptă de spate.

— Vidar, Jedii ascultă doar de Senat şi de Cancelarul Suprem. Nu poţi pur şi simplu să intri în Templu...

— Voi contacta membrii Consiliului prin intermediul fiului meu. Dacă-l pot convinge pe Ronhar să părăsească Ordinul, informaţiile vor fi cadoul meu pentru Jedi.

— Şi să presupunem că Ronhar nu doreşte să facă asta. Palpatine îşi încrucişă braţele peste piept. Ai fost măcar în stare să vorbeşti cu el? Înţeleg că Jedii nu au voie să ia contact cu părinţii lor.

Kim se încruntă şi studie covorul.

— Oricum, am reuşit să iau legatura cu el.

— Şi?

Expresia lui Kim era lipsită de veselie când ridică privirea.

— Mi-a spus că sunt un străin pentru el şi că numele Kim nu are nicio semnificaţie pentru el.

Palpatine oftă.

— Atunci asta-i tot ce poţi face.

— Nu. A fost de acord să vorbească cu mine în persoană pe Coruscant. Sunt hotărât să-l conving, Palpatine. Familia trebuie să fie pe primul loc.

Palpatine înghiţi ceea ce dorea să spună şi începu din nou.

— Promiteţi să mă ţineţi informat? Sau măcar anunţaţi-mă cum să dau de dumneavoastră?

Kim se duse la birou şi răsfoi prin dezordinea de acolo până găsi flimsiul pe care îl căuta.

— Acesta este itinerariul meu pentru săptămâna viitoare, spuse el, dându-i flimsiul lui Palpatine. Palpatine, dacă mi se va întâmpla ceva rău pe Coruscant...

— Opreşte-te, Vidar. Te duci cu mintea prea departe.

Kim îşi trecu o mână peste cap.

— Ai dreptate. Se întoarse la canapea şi se aşeză. Palpatine, avem vârsta prea apropiată ca să mă gândesc la tine ca la un fiu, dar te consider fratele mai mic pe care nu l-am avut niciodată.

Palpatine dădu din cap fără un cuvânt.

— Dacă nu reuşesc să ajung la Ronhar sau la Jedi, pot cel puţin să-mi avertizez colegii din Comitetul de Investigare al Senatului.

Palpatine îşi reţinu un impuls de a se ridica în picioare.

— Cred că greşeşti în legătură cu Tapalo şi Veruna, Vidar. Dar pot spune fără ezitare că îţi vei risca viaţa făcând publice aceste acuzaţii.

— Sunt perfect conştient de asta, Palpatine. Dar dacă Ronhar respinge pledoaria mea, pentru ce altceva voi mai avea de trăit?

Palpatine puse mâna pe umărul lui Kim.

Pentru mica parte pe care o vei juca în Răzbunarea Sith.

* * *

Până să părăsească biroul lui Kim, vremea devenise brusc mai rece. Rafalele de zăpadă se învârteau în jurul turnurilor palatului, iar vadurile afluenţilor Râului Solleu străluceau de gheaţă. Agentul de pe Coruscant pe care Plagueis îl furnizase – Sate Pestage – aştepta într-o mică piaţă în spatele Muzeului de Artă Parnelli, încălzindu-şi mâinile cu respiraţia.

— Naboo nu a auzit niciodată de controlul climei? comentă el în timp ce se apropia Palpatine.

Reamintindu-şi sesiunile de condiţionare timpurie de pe Mygeeto glaciar, Palpatine aproape că râse de remarcile bărbatului. În schimb, spuse:

— Schimbarea radicală a venit întotdeauna încet pe această lume.

Pestage aruncă o privire asupra coloanelor impunătoare care înconjurau cupola muzeu.

— N-am nicio îndoială despre asta.

Puţin mai înalt şi mai bătrân decât Palpatine, era musculos şi arăta capabil. Avea ochii căprui, apropiaţi şi strălucitori, iar nasul şi pometţii osoşi erau subliniaţi de părul negru care se retrăgea de pe frunte şi de la tâmple. Plagueis menţionase că Pestage se născuse în Daplona pe Ciutric IV – un oraş de dimensiuni planetare, industrializat, în afara căruia au trăit vieţi secrete, odată, Darth Bane şi Darth Zannah. Plagueis nu-i spusese cum l-a descoperit pe Pestage – poate Damask Holdings avusese de-a face cu familia extinsă şi influentă a lui Pestage – dar spusese că Pestage putea fi cineva pe care Palpatine ar putea dori să se gândească să-l adăuge la anturajul său tot mai mare de ajutoare şi confidenţi.

Din buzunarul hainei sale, Palpatine scoase flimsiul pe care i-l dăduse Vidar Kim şi i-l înmână.

— Itinerarul său pe Coruscant.

— Perfect.

Pestage strecură flimsiul în buzunar.

— Vreau să aştepţi până ce-şi termină treburile pe Coruscant.

— Cum doreşti.

— Ameninţă că va avertiza Ordinul Jedi şi Comitetul de Investigare al Senatului despre diverse tranzacţii care au fost făcute.

Pestage pufni.

— Atunci merită ceea ce i se va întâmpla. Scană împrejurimile fără să mişte capul. Ai decis pe cine să folosim, din datele pe care ţi le-am furnizat?

— Pe Maladieni, spuse Palpatine.

Un grup de asasini humanoizi foarte bine pregătiţi, care i se păruseră alegerea evidentă. Pestage dădu din cap.

— Pot să întreb de ce?

Palpatine nu era obişnuit să-şi justifice deciziile, dar răspunse oricum.

— Mandalorian Death Watch[14] îşi are propriile sale probleme, şi Bando Gora propria agendă galactică.

— Sunt perfect de acord cu ceea ce spui, zise Pestage. De altfel, maladienii sunt cunoscut că-şi onorează toate contractele.

— Cât de curând îi poţi aduce pe Coruscant?

Pestage se uită la el.

— Poate că este cel mai bine să ştii doar datele generale.

Îndrăzneala bărbatului îl impresionă şi îl înfrână pe Palpatine.

— Nu se admit greşeli, Sate.

O privire de suferinţă îndelungată apăru pe chipul lui Pestage, dar tonul lui era normal când i-a răspuns.

— Dacă vor exista, atunci sunt sigur că asta va fi ultima noastră conversaţie. Ştiu pe deplin ce sunteţi capabili Magister Damask şi cu tine şi sper să mă fac demn de a continua să te servesc. Poate că într-o zi, vei începe să te gândeşti la mine ca la familie, după cum sunt sigur că face Senatorul Kim.

Cât de multe ştie acest om? se întrebă Palpatine.

— Nu ai nicio remuşcare pentru viaţa dublă pe care o trăieşti, Sate?

---

[14] Death Watch - era un grup Mandalorian rebel, care se opunea guvernului pacifist de pe Mandalor.

— Unii dintre noi sunt pur şi simplu născuţi în ea, spuse Pestage, indiferent la privirea pătrunzătoare a lui Palpatine.

— Mă vei contacta aici?

— De îndată ce lucrarea este finalizată. Doar asiguraţi-vă că rămâneţi aproape de comunicator.

— Îl vei contacta şi pe Magister Damask?

Pestage îşi clătină capul.

— Mi-a dat impresia că va fi indisponibil pentru următoarele săptămâni. Dar bănuiesc că putem fi siguri că rezultatele nu vor scăpa de atenţiei lui.

* * *

Pe o planetă aflată la marginea spaţiului cunoscut, deasupra puţului holografic al unei mese metalice strălucitoare, o imagine tridimensională a unui biped înalt, la un sfert din dimensiunea reală, se rotea între graficele şi liniile de date anatomice şi fiziologice care se derulau. Într-un scaun asemănător unei linguri, suspendat de tavanul înalt al camerei albe, stătea Hego Damask, mic între un trio de oameni de ştiinţă zvelţi, cu coadă – doi masculi cu creastă şi o femelă al căror ten era mai mult gri decât alb.

— Această fiinţă este reprezentativă pentru întreaga specie? întrebă savantul numit Ni Timor cu o voce blândă, aproape murmurată.

— Acesta a ucis şase membri ai speciei sale, spuse Damask, dar, altminteri, este tipic pentru un Yinchorri.

Tenebrous îl prezentase pe planeta Kamino încă de la începuturile uceniciei, dar nu o mai vizitase de mai mult de trei ani. Pentru a umple pădurile de pe Sojourn cu faună rară şi, în unele cazuri, dispărută, el îi angajase pe Kaminoani să crească clone din probe biologice pe care le procurase de la brokerii de materiale genetice. Ochii sticloşi, gâturile lungi şi corpurile netede ale indigenilor bipezi vorbeau despre un trecut marin, deşi, de fapt, fuseseră locuitori ai pământului milioane de ani înaintea unui mare potop care inundase Kamino. Cu catastrofele globale prefigurate la orizont, unele specii mai avansate din punct de vedere tehnologic ar fi abandonat planeta de origine şi s-ar fi îndreptat spre stele. Kaminoanii în schimb, au construit oraşe masive pe stâlpi care au fost finalizate chiar în timp ce

oceanele din lumea lor se ridicau şi scufundau continentele. De asemenea, şi-au îndreptat intelectul considerabil spre ştiinţa clonării ca mijloc de a asigura supravieţuirea speciei lor şi în timp, au dus replicarea genetică mai departe decât orice specie cunoscută din galaxie. Locuind în afara inelului galaxiei, kaminoienii îşi desfăşurară activitatea în secret şi numai pentru cei foarte bogaţi. În orice caz, era puţin probabil că ar fi respectat restricţiile Republicii privind clonarea. Principiile morale în ceea ce priveşte selecţia naturală păreau a fi ceva ce lăsaseră pe fundul a ceea ce era acum Oceanul Planetar Kamino, ceea ce explica, poate, de ce nu erau mai reticenţi în furnizarea animalelor de vânat pentru Sojourn decât erau în furnizarea de clone mânuitoare de lopată în minele inospitaliere de pe Subterrel. Damask îi considera una dintre cele mai progresiste specii ale galaxiei: aproape asemănătoare cu Sithii în distanţarea lor emoţională şi obiectivitatea ştiinţifică.

Femela savant, Ko Sai, evidenţie o zonă din mijlocul creierului Yinchorri.

— Lipsa căilor neuronale către creierul anterior indică o tendinţă înnăscută pentru violenţă. Deşi absenţa ar putea fi caracteristică doar acestui individ.

Al treilea Kaminoan, Lac Nor, ceru o mărire a zonei evidenţiate.

— Natura violentă a Yinchorriului ar putea complica problema, Magister. Fără acces la studii sociologice, nu avem mijloace de a determina în ce măsură cultura violenţei formează fiinţe născute în ea. O clonă crescută în cadrul unui laborator ar putea prezenta un comportament feroce, cu excepţia cazului în care sunt prevăzute cu unele mijloace pentru a-şi exprima agresivitatea.

— O supapă de suprapresiune, oferi Ko Sai.

— Sunt disponibile studii ştiinţifice, spuse Damask. Întrebarea este dacă li se poate implementa ascultarea fără a le afecta tendinţele violente?

— Probabil nu fără a deranja matricea de bază a personalităţii, spuse Ko Sai. Am putea produce o clonă care este aproape un Yinchorri ca aspect, dar îi vor lipsi caracteristicile definitorii ale speciei sale.

Damask se încruntă.

— Asta nu-i bine.

— V-aţi gândit să folosiţi o specie mai supusă? întrebă Ni Timor.

— Pe care mi-aţi recomanda-o?

— Una din speciile paşnice. Ithorienii, de exemplu. Sau Caamasi.

Damask clătină din cap.

— Niciuna dintre specii nu s-ar potrivi scopurilor mele. Ce ziceţi despre oameni?

— Experienţa noastră cu oamenii este limitată – deşi am crescut desigur multe organe pentru transplant.

— Emotivitatea umană este oarecum problematică, adăugă Ko Sai, dar nu este de nerezolvat.

Damask se gândi la comentariul ei, apoi fu de acord cu evaluarea Kaminoanei. Emoţia era un defect fatal la oameni. Aceeaşi caracteristică care le alimenta nevoia de a forma legături puternice şi de a crede că orice viaţă este sacră îi făcea mult prea compătimitori. Doar cu câteva săptămâni mai devreme pe Sojourn, îşi dădu seama că până şi Sidious, cu toată puterea lui în creştere în partea întunecată, rămăsese prizonierul emoţiilor sale. Că Sidious simţea dorinţa de a-şi extinde noile sale puteri era de aşteptat şi trebuia încurajat, dar el trebuia să înveţe o lecţie pe care fiecare Sith trebuise să o înveţe. Cu mare subtilitate Sidious îl manipulase pe Vidar Kim într-o poziţie din care devenise o problemă şi, prin urmare, trebuia să moară. Nu se deranjase să abordeze problema direct pentru că venise vremea ca Sidious să se angajeze într-o carieră politică care să-l ducă în scaunul de cancelar. Totuşi, reacţia lui Sidious la ordinul de asasinare – trecătoare aşa cum fusese – îl convinsese pe Plagueis de necesitatea testelor suplimentare. Sidious nu avea nevoie să i se explice greşelile; trebuia să experimenteze consecinţele.

— Poate, Magister, spuse Lac Nor, dacă am înţelege planurile dumneavoastră pentru clonele Yinchorri.

— M-aş aştepta ca ei să servească ca soldaţi.

— Ah, spuse Ni Timor. Atunci ascultarea, nu simpla conformare, trebuie să fie o consideraţie primordială.

— Şi totuşi, este nevoie într-o anumită măsură de liberul arbitru, arătă repede Ko Sai. Sau de ce nu folosiţi pur şi simplu roboţi de luptă?

Ochii mari ai lui Lac Nor s-au fixat pe Damask.

— Aceşti Yinchorri par să fie gata pregătiţi pentru război, Magister. Există atât de puţini dintre ei în galaxie încât trebuie să clonaţi o armată?

El evitase în mod deliberat să menţioneze imunitatea Yinchorri faţă de sugestia prin Forţă, pentru că nu ar trebui să aibă de unde să ştie despre asta precum nici despre acţiunile midiclorieniilor. Dar el sperase să exploreze tocmai capacitatea reptilienilor de a crea bule de Forţă.

— După cum aţi subliniat deja, spuse el după o clipă, agresiunea lor înnăscut interferează cu abilitatea de a urma ordine.

Mai mult pentru el, Ni Timor spuse:

— Va trebui să ne asigurăm că tendinţele violente rămân intacte, în timp ce comportamentul lor este mai puţin deliberat.

— Da, spuse Damask.

Ko Sai îşi întinse gâtul lung.

— Foarte provocator. Deşi, poate, dacă ni s-ar furniza cu un şablon pentru experimentare... Ea făcu un gest spre imaginile tridimensionale. Acest exemplar este disponibil pentru evaluări detaliate?

— Aş putea să-l trimit pe Kamino, spuse Damask. Presupunând pentru moment că puteţi descoperi un mod de a-mi oferi ceea ce am nevoie, cât timp ar fi necesar pentru a creşte o clonă matură?

Cei trei oameni de ştiinţă schimbară priviri.

— În cazul Yinchorri, spuse în sfârşit Ni Timor, cu siguranţă nu mai puţin de doisprezece ani standard, pentru a permite dezvoltarea atât fizică, cât şi mentală. După cum ştiţi, am avut ceva succes în accelerarea ritmul de creştere al anumitor creaturi clonate, dar nu încă cu fiinţe gânditoare, datorită plasticităţii creierului tânăr.

— Mai important, spuse Lac Nor, în timp ce am putea fi capabili să creştem câteva clone, facilităţile noastre sunt în prezent inadecvate pentru a produce o armată de orice mărime.

— De asemenea, va trebui să ne consultăm cu specialişti militari în privinţa programării clonelor, adăugă Ko Sai.

— Astea pot fi aranjate, spuse Damask. Aţi avea vreo obiecţie în ceea ce priveşte colaborarea cu *Rothana Heavy Engineering*?

— Sigur că nu, spuse Ni Timor.

— Atunci Damask Holdings vă poate oferi orice finanţare de care aveţi nevoie.

Ochii lui Ko Sai părură să se lărgească.

— Primul ministru va fi foarte încântat să audă despre asta, spuse ea cu ceea ce putea trece drept animaţie pe Kamino.

* * *

În apartamentul său din troienitul Theed, Palpatine urmărea o reluare HoloNet a Cavalerului Jedi Ronhar Kim sărind dintr-un taxi de pe Coruscant, în timpul zborului, pe un monospeeder pilotat de maladianul contractat pentru asasinarea bătrânului Kim. În acelaşi timp, Palpatine vorbea printr-o legătură cu Sate Pestage.

— Au dat ştirea pe Naboo? întrebă Pestage.

— Pe fiecare reţea.

— *Ştiri de ultimă oră, Coruscant*, spunea un corespondent feminin. *Senatorul Sectorului Chommell Vidar Kim, de pe Naboo, a fost ucis mai devreme, astăzi, în timp ce se îndrepta spre Portul Spaţial Mezzileen, în ceea ce pare să fi fost un asasinat. O dronă cu cameră staţionată la Nodul SSJ din Districtul Sah'c a capturat momentul în care un monospeeder s-a apropiat din spate de taxiul Senatorului Kim, iar pilotul său cu cască a dezlănţuit o salvă de lovituri de blaster, ucigându-l instantaneu pe Kim şi abia ratând un al doilea pasager – un Cavaler Jedi încă neidentificat. Înregistrarea camerei arată cum masculul uman Jedi, înarmat cu o sabie de lumină activată, se aruncă din taxi şi îl dă jos pe asasinul pilot de pe scaunul monospeederului. Martori oculari precizează că Jedi a reuşit să-l arunce pe atacator către o pasarelă pietonală aproape de locul în care speederul s-a prăbuşit şi a ars, dar Ştiri în Timp Real nu a reuşit să afle dacă asasinul a supravieţuit căderii. Rănit în atac, pilotul taxiului a fost dus la Centrul Medical Sah'c, unde starea lui este declarată gravă.*

— Este maladiana în viaţă? îi ceru Palpatine lui Pestage.

— Nu. S-a înţepat cu o neurotoxină în timp ce Ronhar încerca să scoată cu forţa informaţii de la ea.

— Eşti sigur?

— Absolut sigur.

— Nebuna, se înfurie Palpatine. De ce nu a aşteptat până când Kim a ieşit din taxi la Mezzileen?

— Mi-ai cerut să fie publică, ceea ce este exact ce i-am spus. A vrut să tragă în deplină vizibilitate a camerei de securitate, dar nu am fost capabil să stabileasc dacă ştia sau nu că Kim călătorea cu un Jedi. Pe baza amplasării loviturilor blasterului, cred că planificase să-i omoare pe amândoi.

— Şi dacă ar fi reuşit, Jedii şi-ar fi făcut propria anchetă singuri.

— Oricum o fac, spuse Pestage. Pentru că Ronhar a dat o declaraţie către mass-media că este posibil să fi fost el ţinta.

Palpatine aruncă o privire ameninţătoare spre camera de legătură.

— De ce nu ai avertizat-o despre Ronhar?

— Am avertizat-o. Poate că a vrut să adauge un alt Jedi în CV-ul ei.

— Un altul?

— După cum v-am spus, maladienii sunt foarte buni la ceea ce fac.

Palpatine se gândi.

— Dacă Ronhar are impresia că el s-ar putea să fi fost ţinta, atunci, probabil, Kim nu şi-a dezvăluit suspiciunile despre Tapalo şi Veruna.

— Nu a făcut-o. L-am avut sub supraveghere din momentul în care a sosit Coruscant şi nu s-a dus nicăieri în apropierea Templului Jedi şi nici nu s-a întâlnit cu cineva din Comitetul de Investigare al Senatului. Am înregistrări ale celor trei întâlniri pe care le-a avut cu Ronhar în biroul său din Anexa Senatului şi în niciun moment nu a oferit altceva decât aluzii voalate despre intrigile de pe Naboo.

— A fost în stare să-l convingă pe Ronhar să părăsească Ordinul?

— Nu. Ronhar a spus că îl respectă pe Kim pentru că era – care a fost cuvântul pe care l-a folosit? – *progenitorul* său. Dar consideră Templul ca fiind casa lui şi pe Jedii ca fiindu-i familia.

Palpatine forţă o expiraţie.

— L-am avertizat.

— Kim a încercat să-l convingă că sângele familiei are întâietate, dar Ronhar la fel de bine ar fi putut asculta un episod din *Confesiunile de pe Coruscant*.

— Magister Damask nu va fi mulţumit. Ce zvonuri circulă în Senat?

— Că este posibil ca Kim să fi fost implicat în afaceri dibioase; că a înşelat un grup de lobbyişti. Ai îngrijorat Senatul – dacă asta a fost ideea.

Plagueis va fi mulţumit să afle asta, se gândi Palpatine. *Mesajul*, îşi dădea seama acum, nu fusese îndreptat către cineva în mod special, ci către Senat în sine. Dincolo de obiectivul promovării carierei politice a lui Palpatine înainte de termen, uciderea lui Kim răspândise teamă în capitala galactică.

— În orice caz, s-a întâmplat, spuse el în cele din urmă.

— Şi fără niciun fel de urme pe care să le urmărească poliţia sau Ordinul Jedi. Eşti complet nevinovat.

Palpatine se relaxă oarecum.

— Ai reuşit bine, Sate – în ciuda timpului scurt. Există un loc pentru tine în grupul meu de asistenţi dacă te interesează.

Pestage păru, de asemenea, uşurat.

— Atunci presupun că vă voi vedea pe Coruscant, domnule Senator Palpatine.

Capitolul 17: ZILE DE OSPĂŢ ŞI INDECENŢĂ

Cancelarul Suprem, Thoris Darus, era în mare măsură responsabil pentru această atmosferă năvalnică ce predomina pe Coruscant. Fiind un om născut pe Corulag, Darus adusese un sentiment de stil capitalei galactice care fusese absent cu un deceniu mai devreme, când Vaila Percivas ocupase funcţia şi nu mai fusese cu adevărat văzut de pe vremea lui Eixes Valorum. Darus era necăsătorit, un afemeiat incorigibil, pasionat de sport, operă, jocuri de noroc legale şi de mâncărurile alese. Primul său mandat fusese caracterizat de o marcantă perioadă de relansare a exceselor şi, în cele din urmă, de o corupţie galopantă. Urmând exemplul dat de Cancelarul Suprem, mulţi dintre zecile de mii care lucrau în Senat sau făceau lobby în numele corporaţiilor autocratice şi carteluri, transformaseră Coruscantul într-un cuib al auto-indulgenţei de neegalat oriunde în Nucleu sau pe Inelul Interior. Din toate zonele galaxiei veniseră fiinţe dornice să răspundă nevoilor noii elite politice – de la bucătari la artişti specialişti în plăceri. Prin amabilitatea Federaţiei Comerţului şi numeroşilor săi afiliaţi şi parteneri corporatişti, bunuri s-au scurs din mii de lumi, dând naştere la noi mode, noi mâncăruri şi noi forme de extravaganţă. Privilegiaţii de pe Coruscant, hotărâţi să se bucure de viaţă în centrul atenţiei, au închis ochii la furtunile care se urzeau la marginile civilizaţiei – rivalităţi intersistem, piraterie, crimă organizată – şi se îndreptau în spirală către Nucleu. În trei ani planeta văzu mai multă imigraţie decât văzuse în precedenţii o sută, în primul rând din Inelul Exterior, al cărui specii non-humanoide veneau în deplină necunoaştere a greutăţilor care îi aşteptau.

În cazul lui Palpatine, Coruscant îi depăşi aşteptările. Cinci ani de călătorii şi aventuri în Regiunea de Expansiune şi în Colonii îi deschiseseră apetitul pentru viaţa la nivel înalt, şi aici nu era numai un loc în care, pur şi simplu, cele mai întunecate dorinţe ale sale puteau fi îndeplinite, dar şi unde îşi putea testa talentele sale unice. Topografia edificiilor ce străpungeau norii era un microcosmos al galaxiei: plin de fiinţe care erau dispuse să facă orice era necesar pentru a-şi găsi drumul din adâncuri, supravegheate de o elită pe mai multe nivele care se hrănea cu

mizeria lor. Dacă Coruscant era un magnet pentru cei fără abilităţi sau promisiuni, era şi un paradis pentru cei cu credite şi conexiuni. Şi cu asistenţă din partea multora dintre cei de bani gata pe care Palpatine îi întâlnise în timp ce îndeplinea funcţia de Ambasador al lui Naboo, alături de cercul lui Hego Damask de prieteni şi lingăi, el simţi că se îndreaptă spre culmea Podiumul Senatului din momentul în care cizmele lui au atins terenul nenatural.

Înţelese imediat că singurul mod în care Republica s-ar putea salva pe sine era prin mutarea Senatului într-o lume unde ispita nu pândea la orice nod de trafic, oportunitatea în fiecare cafenea cu balcoane, viciul în fiecare canion – deşi viaţa de petreceri în care trăiau Cancelarul Suprem Darus şi Senatul era evidentă doar dacă cineva ştia unde să caute şi asta necesita frecvent accesul fără restricţii la cluburile private şi camerele din spate, către care gravita mita. Chiar şi fără Forţă, Palpatine ştia că ar fi reuşit. Sarcina nu se va dovedi mai dificilă decât câştigarea încrederii depline a semenilor săi. Cu toată lumea care se străduia să se depăşească unii de alţii, trebuia doar să se asigure că se îmbracă bine, că ia masa acolo unde trebuie, că se asocia cu compania corespunzătoare şi că-şi reînnoia abonamentele de sezon la O*pera Galaxiei*. În acelaşi timp, el înţelese că poate fi aproape la fel de anonim cum şi-ar fi dorit, pur şi simplu aventurându-se în sus sau în jos, îmbrăcându-se bine sau prost, amestecându-se cu comercianţii şi nu cu politicienii, sau consortând cu speculanţii, avocaţii corupţi, artiştii frauduloşi şi înşelători care populau nivelurile inferioare.

Primul său apartament nu era luxos, dar era situat în districtul guvernamental, cu spaţiu suficient pentru colecţia sa de artă în creştere, care includea acum o sculptură scumpă de neuraniu şi bronzium a vechilor înţelepţi din Sistros – potrivită pentru şeful bogat al Casei Palpatine – şi care conţinea sabia sa de lumină originală, construită manual, ascunsă într-o cavitate cilindrică nedetectabilă prin scanări de securitate.

Faptul că prima sa îndatorire oficială în calitate de Senator Interimar al lui Naboo fu participarea la înmormântare – cea de-a doua în acel an – părea doar adecvată, având în vedere eventualele planuri Sith pentru Coruscant.

* * *

Ordinele de a participa la înmormântarea lui Vidar Kim veniră atât de pe Naboo cât şi de la Plagueis, care îi spuse că ar trebui să folosească ocazia ca să-l caute pe Ronhar Kim şi să vorbească personal cu el. Palpatine încă nu se întâlnise faţă-în-faţă cu un Jedi şi o conversaţie cu Ronhar i-ar permite să-şi testeze capacitatea de a-şi ascunde adevărata natură faţă de un alt utilizator al Forţei.

Oricât de păcătos este Coruscant, îi spusese Plagueis, *Forţa este puternică acolo din cauza prezenţei atâtor Jedii. Dacă vei reuşi să te ascunzi la vedere, vei putea să-ţi ascunzi natura chiar şi de cel mai puternic dintre ei. Fă-l pe Ronhar confidentul tău şi, odată ce ai făcut-o petrece o parte din timp pe Coruscant pentru a cunoaşte cartierul general cu turnuleţe al vrăjmaşului nostru şi întreabă-te: nu este acesta fortăreaţă menită să ţină afară întunericul?*

În orice caz, tăcerea lui Plagueis cu privire la asasinarea lui Kim fusese asurzitoare. După ce află că Regele Tapalo îl numise pe Palpatine Senator Interimar, Plagueis îl felicitase şi doar atât. După luni întregi în care nu-l văzuse, Palpatine sperase să-l găsească pe Plagueis aşteptându-l pe Coruscant, dar Hego Damask şi Muunii care alcătuiau Damask Holdings desfăşurau activităţi nespecificate pe îndepărtata Serenno.

Slujba de înmormântare avu loc la ambasada Naboo, situată mai jos şi la vest de Monument Plaza şi Senat. Îmbrăcat într-un pelerină cu guler înalt şi robe purpurii, Palpatine ajunse la monada ornamentată în compania lui Kinman Doriana, Sate Pestage şi Janus Greejatus, care fusese trimis pe Coruscant de Tapalo şi pe care Palpatine îl bănuia că avea o anumită putere în Forţă. Kinman şi Sate îşi creară o legătură instantanee. Tânărul Doriana era făcut pentru o lume precum Coruscant, şi nu şi-ar fi dorit un ghid mai bun pentru dedesubturile desfrânate din capitala galactică decât Pestage, care părea să ştie fiecare ungher şi crăpătură a locului.

Ronhar Kim era printre cei câteva zeci de invitaţi care participau la ceremonie. Palpatine aşteptă până când Jedi fu singur în sala de vizionare înainte de a se apropia de el.

Când te vei ascunde, nu te vei putea baza pe darurile tale întunecate, spuse Plagueis. *În schimb, trebuie să fii tu însuţi, scufundat în modelul unificat la care sunt acordaţi Jedii; vizibil în*

Forţă, dar nu ca Sith. Deoarece nu-ţi vei putea permite să fii văzut, trebuie să te asiguri că eşti luat ca atare. Deghizat în profan, camuflat în rutină – în aceleaşi tărâmuri din care poţi ataca fără avertizare atunci când este necesar.

Fiind un tânăr înalt şi musculos, îmbrăcat în haine negre, Ronhar avea părul negru des adunat grămadă în spate şi cu şuviţe lungi în faţă atârnând de la tâmple la bărbie. În el, Palpatine îl putea vedea pe Vidar, al cărui trup era întins ceremonios, pe spate pe un catafalc dreptunghiular de piatră, masiv. O pătură simplă acoperea cadavrul de la umeri până la genunchi, iar pe piept stătea un bol mic metalic conţinând flori purpurii şi o lumânare aprinsă ce simboliza Flacăra Eternă a Turnului Livet. Janus Greejatus avea să transporte cenuşa incinerată pe Naboo, unde va fi împrăştiată în Râul Solleu.

— Jedi Ronhar Kim, spuse Palpatine, când intră în cameră, te rog iertă intrarea neanunţată, dar am vrut să vă prezint personal condoleanţe.

Trezit din gânduri, Ronhar se întoarse spre el, aproape în defensivă, şi îl privi din cap până în picioare.

— Cine sunteţi dumneavoastră?

— Palpatine, spuse el. Am fost numit să-i succed lui Vidar Kim ca Senator de Naboo. Îl cunoşteam bine pe tatăl tău.

Vigilenţa lui Ronhar slăbi.

— Iertaţi-mă că nu ştiu mai multe despre Naboo, domnule Senator... Palpatine. Dar, de fapt, până acum câteva săptămâni nu eram conştient că Vidar Kim era tatăl meu biologic sau chiar că Naboo era lumea mea de origine.

Palpatine se prefăcu că înţelege.

— Nu este nevoie să-mi cereţi scuze. Îmi imaginez că Forţa este, într-un anumit sens, propriul său domeniu.

Ronhar dădu din cap.

— Nu prea l-am cunoscut pe bărbat. Dacă nu ar fi fost faptul că era Senator al Republicii, Consiliul Jedi nu mi-ar fi acordat dispensă să mă întâlnesc cu el.

Palpatine îşi permise să se întindă în Forţa, dar numai pentru un moment, şi în primul rând pentru a evalua reacţia Jediului, care se dovedi a fi de nedesluşit.

— Scuzaţi-mă că întreb, dar atunci de ce atunci aţi ales să participaţi la slujba de înmormântare?

Ronhar se gândi.

— Fără îndoială că ştiţi despre tragedia asta i-a luat viaţa soţiei şi a fiilor lui.

— Ştiu.

— Vidar Kim m-a contactat pentru a mă întreba dacă nu aş avea în vedere să renunţ la angajamentul pentru Jedi, pentru a deveni purtătorul pe mai departe a numelui de familie.

Palpatine se apropie de el şi adăugă compasiune în voce.

— Mi-a spus, Ronhar. Prezenţa dumitale aici reflectă îndoieli cu privire la obligaţiile pe care le aveţi?

— Nu, spuse Jedi, poate mai ferm decât intenţionase. Sunt aici doar din respect pentru om. După cum ştiţi de asemenea, a murit de mâna unui asasin, în compania mea. Vocea lui Ronhar trădă mai degrabă dezamăgire decât mânie. Dacă aş fi acţionat mai devreme, ar fi fost în viaţă şi, în prezent, nu pot fi sigur că focurile de blaster ale asasinului nu mi-au fost menite mai degrabă mie decât lui Vidar Kim.

— Cine în toate minţile ar viza un Cavaler Jedi?

Jediul pufni şi îşi îngustă ochii întunecaţi.

— Jedilor nu lipsesc duşmanii, domnule Senator. Împărţirea justiţiei şi asigurarea păcii nu este pe placul anumitor fiinţe.

— Lumea politică nu este mai sigură, Ronhar. Nu în această epocă, cu atât de mulţi nevoiaşi. Mulţumesc Forţei că îi avem pe Jedii.

— Mă întreb, spuse Kim.

Palpatine îl privi cu interes. Jediul era mai puţin interesat în rezolvarea uciderii lui Vidar decât în a agoniza pentru eşecul său de a-l preveni.

— Te întrebi ce anume, Ronhar?

— Ce-ar fi fost viaţa mea dacă n-aş fi devenit Jedi.

Palpatine adoptat o privire şocată.

— Alegerea nu era a ta. Ai Forţa. Destinul tău a fost o concluzie demult hotărâtă.

Ronhar mormăi.

— Şi dacă Vidar Kim ar fi ales să nu mă cedeze Ordinului?

— Este o linie de gândire imposibil de dus până la o concluzie, spuse Palpatine.

Jediul se uită la el şi îşi îndreptă umerii.

— Sunt multe răspântii în cale, domnule Senator. Dacă aş fi rămas pe Naboo, aş fi putut călca pe urmele lui Vidar Kim şi aş fi intrat în politică. Poate că nu este prea târziu.

Palpatine îi arătă un zâmbet tolerant şi veni alături de el, încrezător acum că adevărata lui natură era nedetectabilă.

— Trebuie să recunosc că noţiunea de politician cu valori Jedi nu este lipsită de atracţia sa. De fapt, Republica a fost cândva condusă doar de cancelari Jedi. Dar mă tem că ai devenit un anacronism, Ronhar. Galaxia pare să fi respins ideea de conducere iluminată. Cel mai bun politician în prezent este abia excepţional, acolo unde fiecare Jedi este extraordinar.

Ronhar râse scurt.

— Începeţi din ce în ce mai mult, domnule Senator Palpatine, să semănaţi cu fostul meu Maestru.

— Aş vrea să am astfel de talente, spuse Palpatine, transformând-o în glumă. Dar am o propunere, Ronhar. Nu numai că sunt nou în Senat, sunt nou pe Coruscant. Şi ar fi bine să am pe cineva pe care să-l pot numi prieten. Deci, ce ai spune la o alianţă între un politician şi un Jedi? Prin intermediul meu poţi obţine o perspectivă asupra funcţionării Republicii, şi prin tine i-aş putea înţelege mai bine pe Jedi, în rolurile lor de păstrători ai păcii.

Ronhar îşi coborî capul într-o plecăciune.

— Îl respect pe Vidar Kim cu atât mai mult pentru că ne aduce împreună. Fie ca Forţa să fie cu tine, domnule Senator Palpatine.

* * *

Pe Serenno, o lume îndepărtată de Nucleu, aflată de-a lungul Căii Hydian, o servitoare a Contelui Vemec, costumată în haine dintr-o epocă demult trecută, escorta patru Cavaleri Jedi umani în camera de conferinţă a castelului modernizat pe bani mulţi. Primul prezentat celor adunaţi – inclusiv demnitari şi politicieni reprezentând Serenno şi apropiata Celanon, şi nucleul Muun din Damask Holdings – fu Maestrul Jedi şi membru al Consiliului Jocasta Nu, o femeie cu aspect plăcut, cu părul drept, pometţi pronunţaţi şi ochi albaştri strălucitori. O însoţeau distinşii Maeştri Jedi Dooku şi Sifo-Dyas şi un Cavaler Jedi înalt, puternic clădit, numit Qui-Gon Jinn, care rămase în picioare în timp ce

restul îşi ocupară locurile desemnate la masa circulară. Cei trei bărbaţi se purtau cu un aplomb palpabil şi aveau bărbi afectate de diferite stiluri – a lui Dooku se termina cu un vârf elegant, a lui Sifo-Dyas urma linia maxilarului său puternic, a lui Qui-Gon era lungă şi groasă.

Plagueis, care rareori rata ocazia de a interacţiona cu Jedi, plănuise să-i lase afacerea de pe Serenno lui Larsh Hill şi celorlalţi – până când află că va fi prezent Dooku. În vârstă de cincizeci şi ceva de ani, Dooku era originar de pe Serenno dintr-o linie nobilă similară cu linia Palpatine de pe Naboo. Dacă nu ar fi fost născut puternic în Forţă, el ar fi fost contele, în acelaşi mod în care Palpatine ar fi fost un regalist. Dar în cele câteva ocazii în care Plagueis l-a întâlnit pe Dooku, simţise ceva în el care justifica investigaţii suplimentare. Se spunea despre Dooku că era unul dintre cei mai buni maeştri ai sabiei de lumină şi îşi câştigase o reputaţie de bun diplomat. Dar pasiunea şi neliniştea lui au fost cele care i-au captat atenţia lui Plagueis. Cu toate deceniile lui petrecute în Ordin, părea să fi ţinut un picior ancorat în lumea normală. În locul hainelor maronii simple purtate de majoritatea Jedilor – precum robustul Qui-Gon Jinn – Dooku favoriza mantiile şi robele mai potrivite unei seri la operă pe Coruscant. În plus, era un critic sincer al Cancelarului Suprem Darus şi ale practicilor corupte ale Senatul.

Cel mai important, poate, Dooku era legat de Marele Plan Sith în moduri care treceau dincolo de circumstanţe. Cu vreo douăzeci de ani mai devreme, în schema proiectată de Tenebrous pentru a-l înlocui pe Senatorul uman Blix Annon cu un tânăr parvenit pe nume Eero Iridian, Dooku şi Padawanul său de atunci Qui-Gon Jinn, au fost prinşi de evenimente şi au reuşit să-i trimită pe unii dintre jucătorii principali în închisoare. De asemenea, Dooku sabotase în mod involuntar mai multe dintre planurile lui Tenebrous de a crea disensiuni intersistem în Regiunile de Expansiune.

În urma asasinării aproape dezastruoase a Vidar Kim, interesul lui Plagueis pentru Dooku presupunea o nouă urgenţă. Era sigur că Sidious va evolua într-un Lord Sith, dar tocmai acum tânărul Naboo era îmbătat de putere şi predispus să greşească. Când întunericul recunoştea pe cineva ca fiind un adevărat aliat, un novice îşi putea pierde calea, aşa cum aproape că se întâmplase cu Plagueis în urma uciderii lui Kerred

Santhe. S-ar fi putut ca un Maestru Sith adept al lui Bane ca Tenebrous, să se folosească de întâlnirea de pe Serenno pentru a-şi ameninţa ucenicul cu înlocuirea. Plagueis, însă, nu avea o astfel de intenţie, motiv pentru care nu îi menţionase lui Sidious că Jedii vor participa la întâlnire. Chiar şi aşa, se trezit întrebându-se dacă un Jedi nemulţumit ca Dooku putea fi o asigurare împotriva unei inversări a norocului – un eveniment neaşteptat care i l-ar lua pe Sidious – sau poate s-ar întoarce spre partea întunecată fără să fie înrolat formal şi, astfel, să fie manipulat pentru a instiga la schismă în Ordin.

Aşa cum îi spusese lui Sidious, chiar şi un Jedi instruit putea ceda singur atracţiei părţii întunecate. Cu o sută treizeci de ani mai devreme, pe o fostă lume Sith în sistemul Cularin, un Padawan pe nume Kibh Jeen fu atât de puternic afectat de puterea persistentă dintr-o fortăreaţă din Almas că se supuse părţii întunecate şi iniţiase un conflict la nivel de sistem. Poate că, sub influenţa lui Plagueis, Maestrul Dooku ar putea fi inspirat să facă ceva similar. Jediul trebuia observat cu mai multă atenţie.

Unul dintre susţinătorii legali ai Celanon fu primul care vorbi când toată lumea se aşezase.

— Celanon protestează pentru prezenţa Maestrului Jedi Dooku la această întâlnire, de când ni s-a atras atenţia că este născut pe Serenno.

Arogantul contele Vemec de Serenno începu să răspundă când Dooku îl opri, adresându-se litigatorului.

— Dacă ai fi cercetat mai mult, ai fi ştiut, de asemenea, că am renunţat la toate legăturile cu familia şi cu Serenno când am fost acceptat în Ordinul Jedi. Îşi întoarse privirea pătrunzătoare spre Ambasadorul de pe Celanon. Vă asigur că voi fi la fel de imparţial ca oricare dintre dumneavoastră.

Ambasadorul de pe Celanon – un om mare şi îngâmfat – îşi curăţă gâtul într-un mod semnificativ.

— Reputaţia Maestrului Jedi Dooku pentru echitate îl precede. Avem încredere că el va fi la fel de corect în această chestiune pe cât este cunoscut că a fost în altele.

— Cu această problemă lămurită, spuse Vemec, declar oficial startul acestor proceduri.

Problema în cauză implica construcţia planificată a unui repetitor de hiperundă de manufactură Aqualish în spaţiul

Celanon, care ar extinde reţeaua HoloNet mult în Sectorul Corporatist – o regiune vastă a Braţului Tingel care devenise un loc de joacă economic pentru Clanul Bancar şi *Alianţa Corporativă*, prin ofertele lucrative intermediate de Damask Holdings. În compensaţie pentru faptul că plasarea repetitorul necesita schimbări în rutele comerciale hiperspaţiale, Celanon anunţase că navele care intrau în spaţiul Celanon din sistemele din partea superioară a Braţului Hydian vor trebui să plătească taxe de tranzit substanţiale. Plagueis avea un interes limitat pentru dezbatere. În secret, spera că medierea nu va reuşi. Menţionând unele controverse, Damask Holdings se putea retrage apoi şi proiectul s-ar fi prăbuşit, lăsând sistemele din Braţul Tingel să spumege că au căzut victimă păruielii prosteşti între două lumi bogate ale Republicii. După patru ore de du-te-vino fără rost, Plagueis începu să se simtă cel victimizat. Când contele Vemec anunţă în sfârşit o pauză în proceduri şi mulţi dintre participanţi se îndreptară către mesele cu mâncare, Plagueis se trezi singur cu Dooku, Sifo-Dyas şi Qui-Gon Jinn, şi trase mantia profanului asupra sa.

— Ciorovăiala devine din ce în ce mai comună, remarcă el fără a se adresa cuiva în special. În lipsa unei hotărâri, sistemele periferice vor fi cele care vor suferi cel mai mult.

Dooku încuviinţă cu înţelepciune.

— Repetitorul de hiperundă ar fi trebuit să fie un angajament al Republicii. Senatul a greşit când a permis ca HoloNetul să fie privatizat.

Urechile lui Qui-Gon Jinn se înţepeniră şi se uită la Plagueis.

— Nemulţumirea în sistemele exterioare este în concordanţă cu scopurile Damask Holdings, nu este aşa, Magister?

— Dimpotrivă, răspunse Plagueis cu o voce calmă. Susţinem interesele lumilor neglijate oricând şi oriunde putem.

Jediul înalt nu păru convins să dea înapoi.

— Prin susţinerea celor ca Federaţia Comerţului şi alte carteluri?

— Federaţia Comerţului a adus progrese multor lumi înapoiate, Maestre Jinn.

— Prin exploatare care duce în final la ruină.

Plagueis îşi întinse mâinile.

— Progresul adesea vine cu cheltuieli. În unele ocazii o lume va trece prin chinurile creşterii ca urmare a progresului, dar să numim rezultatul final *ruină* este o exagerare. Îl studie pe Qui-Gon. Cu siguranţă că Jedii au fost nevoiţi să ignore consecinţe de aceeaşi mărime în aplicarea legii în Republică.

Sprâncenele întunecate ale lui Sifo-Dyas formară un V. Era un bărbat scund, musculos, cu un nas larg, pomeţi proeminenţi şi părul negru lucios prins într-o moţ înalt. Mâinile lui erau mari şi bătătorite, ca de la o muncă fizică. Îngrijorarea strălucea în ochii lui căprui.

— Este o concepţie greşită că noi servim numai Republica, Magister. Ordinul nostru serveşte binele în general.

— După cum îl defineşte Ordinul, spus Plagueis, doar pentru a lăsa remarca să treacă. Dar când ai avantajul că poţi acţiona în acord cu Forţa, în în timp ce noi ceilalţi suntem lăsaţi să bâjbâim în întuneric pentru ceea ce este just şi drept... Damask Holdings încearcă totuşi să privească mai în ansamblu.

— La fel ca Jedii, spuse Qui-Gon. Dar în mai multe cazuri în care a trebuit să rezolvăm conflicte, numele tău a ieşit la suprafaţă.

Plagueis ridică din umeri.

— Bogaţii sunt menţionaţi la standarde mai ridicate decât cei săraci.

Dooku se gândi la asta.

— Eu dau vina pe Senat că a încurajat galaxia să folosească creditele.

Plagueis aruncă o privire de la Dooku la Qui-Gon.

— Sunt dispus să fiu de acord cu Maestrul Jinn că Muunii au acaparat piaţa finaniară, dacă este dispus să admită că Jedii au acaparat etica.

Qui-Gon îi acordă lui Plagueis o plecăciune demnă.

— Şi uite aşa ne găsim pe poziţii diferite, Magister.

— Nu neaparat. Poate că urmărim acelaşi lucru.

— Diferite căi către aceeaşi destinaţie? Este o raţionalizare inteligentă, dar refuz să o accept. Qui-Gon îşi aşeză mâinile în mânecile opuse ale robei lui. Dacă mă scuzaţi...

Dooku zâmbi uşor în timp ce înaltul Jedi se îndepărtă.

— Fostul meu ucenic nu foloseşte cuvinte mici.

— Discuţiile sincere sunt o raritate în zilele acestea, spuse Plagueis. Senatul ar putea învăţa de la fiinţe precum Qui-Gon Jinn.

Dooku făcu o faţă tristă.

— Senatul se ascultă doar pe sine. La nesfârşit, şi fără scop. Dacă asta şi Cancelarul Suprem Darus vor perpetua un climat în care nedreptatea să poată avansa, atunci aşa va fi.

Sifo-Dyas deveni neliniştit.

— Rotonda este o arenă în care chiar şi noi nu intrăm decât ca spectatori, spuse el cu o voce egală.

Plagueis nu putu să-şi reţină un zâmbet.

— Dar este cunoscut faptul că, din când în când, faceţi lobby. Continuă înainte ca Sifo-Dyas sau Dooku să poată răspunde. Poate fi un circ. Cu toate acestea, un lucru este sigur: Nucleul nu va dura. Este nevoie de o conducere nouă.

— Darus, fără îndoială, va fi ales încă un mandat, spuse Dooku.

Plagueis se prefăcu îngrijorat.

— Nu este nimeni care să-l învingă, Maestre Dooku?

— Frix, posibil. Kalpana – eventual. În prezent nu este suficient de puternic pentru a depăşi lobbyurile intereselor speciale.

Neliniştea lui Sifo-Dyas crescu.

— Suntem juraţi să nu jucăm un rol activ, în orice caz.

— Kalpana va stabili cu siguranţă un ton diferit, spuse Plagueis, dar poate unul la fel de riscant. Poziţia lui împotriva pirateriei, contrabandei, chiar sclaviei este bine cunoscută. Din păcate, multe dintre sistemele exterioare supravieţuiesc numai din cauza unor astfel de practici.

— Atunci acele lumi vor trebui să găsească mijloace alternative, spuse Sifo-Dyas.

Plagueis se întoarse spre el.

— Fără asistenţă din partea Republicii? Aceasta începe să mi se pară de parcă Jedii doresc să scape de muncă.

Sifo-Dyas îşi strânse buzele.

— Judecătorii şi Jedii vor menţine pacea.

— Există certitudine în vocea dumneavoastră, spuse Plagueis. Dar permiteţi-mi să pun o întrebare: dacă nemulţumirea se răspândeşte şi conflictul dintre sisteme izbucneşte – dacă lumile membre ameninţă cu secesiunea, aşa

cum a ameninţat Serenno în trecut – loialităţile voastre nu vor fi împărţite?

— Republica va fi păstrată.

Plagueis rânji.

— Din nou, această încredere reconfortantă. Dar să presupunem că obiectivele Republicii nu sunt binele pentru cei mulţi? Să presupunem că conflictul va duce la o schismă reală?

Cei doi Jedi schimbară priviri.

— În lipsa armatelor nu poate exista un război, spuse Dooku.

— Jedii nu sunt o armată – sau cel puţin capabili să devină una dacă ar fi nevoie?

— Am fost o armată la un moment dat, dar duşmanii noştri au fost învinşi, spuse Sifo-Dyas cu o ambiguitate deliberată. Indiferent de amploarea conflictului, vom încerca să forţăm pacea – şi fără a deveni corpul conducător de care pari să te temi.

Plagueis nu răspunse imediat. Sifo-Dyas se dovedea a fi mai interesant chiar decât Dooku, deşi într-un mod diferit. Numai sentimentul lui greşit de loialitate faţă de Ordinul Jedi îl împiedica să dea glas amplorii reale a temerilor sale.

— Şi totuşi, spuneţi că *forţaţi* o pace. Asta este doar semantică, Maestre Sifo-Dyas. Dar de dragul argumentului, ce se întâmplă dacă cei din sistemele nemulţumite ridică o armată? Nu ar fi Jedii obligaţi să servească şi să protejeze Republica?

Sifo-Dyas forţă o expiraţie.

— De unde ar apărea aceste armate ipotetice? Sistemele periferice nu au resurse...

Dându-şi seama de eroare, el lăsă să-i moară cuvintele.

Plagueis aşteptă un moment, cu o satisfacţie ascunsă.

— Nu am vrut să sugereaz că Republica privează în mod *intenţionat* sistemele periferice de dreptul la autodeterminare. Nu fac decât să speculez, pentru că văd o ameninţare în creştere.

Dooku îl privi.

— Nu eşti singur care o vezi, Magister.

— Atunci o ultimă întrebare, dacă pot: dacă veţi fi atacaţi, veţi contra-ataca?

— Republica s-a angajat să rămână demilitarizată, spuse Dooku. Ar ridica o armată doar în cazul unei ameninţări perceptibile.

— Încă o dată, aţi modificat întrebarea iniţială, Magister Damask, îi întrerupse Sifo-Dyas, cu ochii arzând din nou. Emiţi ipoteza unui atac asupra Ordinului Jedi în sine.

— Presupun că da, spuse Plagueis cu modestie. Presupun că m-am gândit la asasinarea recentă a Senatorului Vidar Kim. Un Jedi a fost implicat, dacă nu mă înşel.

— Chestiunea este cercetată, spuse Sifo-Dyas cu voce controlată. Nu există dovezi care să sugereze că Jedi în cauză a fost vizat.

Tăcerea care urmă fu spartă de vocea lui Jocasta Nu, care îi chema pe Jedii în partea îndepărtată a sălii de conferinţe. Plagueis îl studie pe Sifo-Dyas cu colţul ochiului. În timp ce Nu şi ceilalţi discutau, el se gândi la conversaţia pe care a avut-o cu Sidious pe Sojourn.

Va trebui să le exploatăm vanitatea şi supunerea oarbă faţă de Republică, spusese Sidious la un moment dat. *Trebuie făcuţi să apară mai degrabă ca duşmani decât gardieni ai păcii şi dreptăţii*.

Gândindu-se din nou adânc, Plagueis începu să se întrebe dacă nu greşise abordarea subiectului pe Kamino. Poate, gândi el, ar fi mai bine să-i facem pe kaminoani să creeze o armată capabilă să lupte *alături* de Jedi mai degrabă decât împotriva lor...

Sifo-Dyas fu primul care reveni din colţul camerei spre Plagueis, dornic parcă să continue conversaţia.

— În caz că te gândeşti să investeşti în întreprinderi militare, Magister, te pot asigura că Republica nu îşi va schimba poziţia de demilitarizare. Cuvintele lui erau puternice, dar lipsite de certitudine. Reformele Ruusane nu vor fi abrogate.

Plagueis întinse palmele spre el.

— Iar eu vă pot asigura, Maestre Jedi, că întrebările mele nu au fost în niciun caz motivate de gânduri de profit. Noi – adică eu – nu doresc să văd Republica prinsă cu garda jos. Deocamdată îmi voi pune credinţa în Jedi şi în credinţa că ar putea fi ridicată o armată, dacă va fi necesar.

Privirea lui Sifo-Dyas şovăi.

— De nicăieri? Improbabil, Magister.

— Crescută, atunci.

— Fabricată, vrei să spui.

— Nu, eram literal, spuse Plagueis. Dar eu nu cunosc decât un singur grup s-ar putea ridica la înălţimea sarcinii. Grupul care a crescut muncitori pentru a lucra în minele de pe Subterrel.

Perplexitatea ridă faţa lui Sifo-Dyas.

— Nu mă cunosc Subterrel.

Plagueis fu pe punctul de a-i spune despre Kamino când o văzu pe Jocasta Nu apropiindu-se şi un sentiment din adâncul părţii întunecate se ridică în interiorul lui, sugrumându-i vocea, ca şi cum ar refuza să lase cuvântul să scape.

— Îmi cer scuze, Maestre Jedi, spuse el când putu. Numele grupul era pe vârful limbii, dar parcă l-am înghiţit.

Capitolul 18: ESCHIVĂ VICLEANĂ

Palpatine era pe Coruscant de puţin peste două luni standard când Senatul se reuni pentru a vota dacă va permite sau nu aderarea sistemelor Felucia, Murkhana, şi o jumătate de duzină de alte planete considerate de mulţi drept lumi clienţi ale Federaţiei Comerţului. În speranţa de a genera interes public, echipa de control al climei de pe Coruscant promise să ofere o vreme perfectă în districtul guvernamental. Norii fuseseră alungaţi şi oglinzile orbitale fuseseră poziţionate pentru a oferi lumină maximă în timpul zilei. Droizii de întreţinere au reînoit pietrele de pavaj din Piaţa Senatului şi au şlefuit statuile de treizeci de metri înălţime care încadrau Bulevardul Fondatorilor Nucleului. Poliţia încercui zone mari ale districtului între nivelurile 55 şi 106 şi desfăşură unităţi de lunetişti, echipe de roboţi detectori de bombe şi de trei ori mai multe drone cu camere de securitate decât numărul obişnuit. Reporteri, documentarişti, jurnalişti independenţi şi editorialişti ce ofereau publicului opiniile unor persoane neafiliate editurii se adunaseră în număr mare, apelând la favoruri în efortul de a fi cât mai aproape de acţiune. Serviciile de limuzine lucrau ore suplimentare şi taxiurile erau aproape imposibil de găsit, lăsând ajutoarele şi asistenţii să se descurce cum puteau, ajungând pe jos sau cu levitatoare magnetice, cu îmbrăcămintea proaspăt spălată, cu ornamentele capilare fixate, cu blănuri elaborate şi ghetele lustruite. Până şi cavalerii Jedi şi Padawanii staţionau peste tot prin piaţă ca un spectacol de forţă ce părea să le cinstească robele şi tunicile cele mai curate.

Analiştii considerau votul drept reper, deşi fusese o săptămână cu ştiri puţine pe Coruscant. Mai la obiect, unei vaste majorităţi a rezidenţilor Capitalei nu ar fi putut să le pese mai puţin de rezultat, deoarece majoritatea ştiau despre Federaţia Comerţului din reclamele făcute de aceasta şi difuzate pe HoloNet. Bârfa locală era întotdeauna mai interesantă decât politica, în orice caz. Totuşi, de-a lungul a săptămâni întregi, adversarii şi susţinătorii amendamentelor care ar fi revizuit regulile privind statutul de membru în Republică şi-au etalat argumentele în marea Rotondă, adesea manifestându-se suficient pentru a-şi scutura platformele repulsorlift, împungând

cu degetele şi alte apendice prin aer pentru a da accent sau pentru a acuza, sfidând apelurile Vice-Cancelarului pentru ordine şi bună-cuviinţă.

Stând cu Sate Pestage şi Kinman Doriana sub statuia abstractă a fondatorului Nucleului Tyler Sapius Praji, Palpatine se simţi cu un pas mai aproape de locul său destinat, chiar dacă scena din piaţă îi părea mai degrabă o expoziţie de înfatuare decât o adunare senatorială. Ca mulţi dintre ceilalţi, el fusese treaz jumătate din noapte, bând şi luând masa cu lobbyişti dornici să-i câştige favorurile. În baruri, cantine, restaurante şi cluburi de noapte de prin tot districtul de divertisment, creditele curgeau liber, s-au pronunţat în şoaptă mite, s-au făcut promisiuni, s-au încheiat afaceri. Acum, unii dintre cei pe care îi întâlnise în cursul lungii seri se strecurau cu ochii înroşiţi prin intrările goale în clădirea în formă de umbrelă a Senatului: Senatori şi elita ajutoarelor acestora, împuterniciţi ai sectorului de investiţii şi ai bursei de valori mobiliare, membri ai delegaţiei Federaţiei Comerţului şi ai Consiliului de Administraţie al Clanului Bancar InterGalactic.

În altă parte, pe aleea largă – la intersecţiile cheie, în staţiile de taxi şi la ieşirile din levitatoare magnetice – stăteau grupuri de Jedi, câţiva dintre ei cu mânerele săbiilor de lumină foarte vizibile. Pentru Palpatine, faptul că-i vedea pe atât de mulţi dintre ei într-un singur loc, era în acelaşi timp emoţionant şi supărător. Deşi perfect ascunşi în cotidian, el le putea simţi mândria colectivă cum se prelingea în el prin Forţă. Numai baza populaţiei de pe Coruscant, cu absenţa aproape pură a naturalului din ei, împiedica lumea să fie la fel de puternică în lumină precum era Korriban era în întuneric. Odată ce acceptase că el şi Plagueis erau mai mult decât egali cu cei mai puternici din Ordinul Jedi, înţelese totuşi că nu se puteau compara cu puterea lor combinată – în ciuda Imperativului Sith. Jedii vor cădea numai cu colaborarea deplină a laturii întunecate. Asta va fi numai atunci când partea întunecată a Forţei va fi gata şi dispusă să conspire pentru răsturnarea lor.

Gândurile i-au fost întrerupte de o rafală bruscă de vânt, făcută de un speeder de teren luxos care ateriza în centrul bulevardului. Precedat de o avangardă a gărzilor de ceremonie care purtau robe albastre până la pământ, apăru Cancelarul Suprem Darus, fluturând mâna spre mulţime şi pentru dronele

cu camere care se repeziră să-i imortalizeze fiecare expresie. Palpatine îl studie în timp ce gardienii începură să-l conducă prin mulţime, cu un şir de jurnalişti aleşi care îl urmau supuşi în plimbarea lui: stilul uşor în care se mişca, felul în care hotăra să se oprească şi să-i salute pe unii, ignorându-i pe alţii, felul în care râdea la comandă...

Îşi aminti de cele două încoronări la care participase el şi tatăl său în Theed, şi putea să-şi amintească, de parcă se întâmplase ieri, invidia care se risipea din Cosinga ca transpiraţia acră. Cu câtă laşitate râvnise ineptul său tatăl după o aşa putere! Şi dacă ar fi putut Cosinga să-şi vadă acum fiul, stând atât de aproape de centru, cercetând Senatul aşa cum Cosinga putea cerceta domeniul Palpatine din Ţara Lacului, gândindu-se: *Tot ceea ce văd va fi al meu: aceste clădiri, aceste monade, aceste statui pe care le voi îndepărta, acest spaţiu aerian a cărui utilizare o voi limita pentru cei puternici, acel penthouse din 500 Republica, acest Senat...*

Din nou, gândurile îi fură întrerupte, de această dată de Senatorul Pax Teem al Protectoratului Gran, care se legăna cu viteză spre el, urmat îndeaproape de Senatorii de Lianna, Eriadu şi Sullust.

— Eşti gata să faci istorie, domnule Senator? spuse Teem, cu pedunculii ochilor tremurând în emoţie.

— Mai bine decât să fiu o victimă a ei, îi spuse Palpatine.

Granul mormăi amuzant.

— Bine spus, tinere domn. Inutil să spun, mulţi contează pe tine.

— Mai bine mai mulţi, decât toţi, pentru că nu vom putea face plăcere tuturor.

Teem deveni serios.

— Poate că nu. Dar putem da o lovitură utilitarismul. Ce-i mai bun pentru cel mai mare Gran.

Palpatine zâmbi în felul în care îl văzuse pe Darus zâmbind.

— Atunci, vom da o lovitură, domnule Senator.

— Bine, bine, jubilă Teem. Atunci ne vedem în interiorul locului unde se fac afacerile galaxiei.

Pestage pufni în râs în timp ce Teem se îndepărta.

— Ce-i mai bun pentru cel mai mare Gran.

Era adevărat. Teem nu dorea nimic rău Federaţiei Comerţului. El dorea doar să vadă Naboo dând greş, pe Hego Damask readus la dimensiuni reale şi pe Malastare revenind la fosta sa măreţie. Abia plecase grupul de senatori când Palpatine se auzi strigat pe nume. Întorcându-se, îl văzu pe Ronhar Kim în compania a doi Jedi umani mai bătrâni. Liniştit îşi restrânse puterile mai adânc în sine şi adoptă o mască de cordialitate.

— Jedi Ronhar, spuse el, înclinând capul în salut.

Jediul cu părul negru îi întoarse salutul din cap.

— Domnule Palpatine, vi-i prezint pe Maeştrii Dooku şi Sifo-Dyas.

Palpatine era familiar cu primul, dar numai după reputaţie.

— O mare onoare, Maeştri.

Dooku îl cântări deschis, apoi ridică o sprânceană.

— Scuzaţi-mă că mă uit, domnule Senator, dar descrierile lui Ronhar despre dumneavoastră m-au determinat să mă aştept la cineva mai în vârstă.

— Mă deghizez bine, Maestre Dooku. Mă refer la vârsta mea.

— Oricum, remarcă Sifo-Dyas, este un talent cerut de poziţia avută.

— Un adevăr modest, Maestre Sifo-Dyas. Dar ne străduim să rămânem fideli conştiinţei noastră.

Dooku zâmbi cu scop.

— Ţineţi-vă bine, domnule Senator Palpatine. Coruscant îţi va testa cu siguranţă hotărârea.

Ronhar Kim deschisese gura să vorbească, când se auzi o altă voce familiară.

— Nu mi-am dat seama că vă cunoaşteţi.

Pe deasupra umărului lui Dooku, Palpatine văzu surprins că Hego Damask, Larsh Hill şi alţi doi Muuni cu haine negre îşi croiau drum spre ei. Faptul că nu-l simţise pe Maestrul său vorbea despre puterea lui Plagueis de a se ascunde complet, chiar şi de un coleg Sith.

— Magister Damask, spuseră simultan Dooku şi Sifo-Dyas, întorcându-se să-l salute.

Damask se uită la Palpatine.

— Recent – pe Serenno, de fapt – Maeştrii Dooku, Sifo-Dyas şi cu mine ne-am angajat într-o discuţie aprinsă despre starea curentă a galaxiei şi speranţele noastre pentru viitor.

— Serenno, spuse Palpatine, mai mult pentru sine şi uşor încurcat.

Damask nu spusese nimic despre Jedii care au participat la întâlnirea de acolo. Deci, ce mesaj trimitea acum? Aruncând o privire spre trio-ul de Jedii, se gândi la observaţia de mai demult a Maestrului său potrivit căreia chiar şi Jedii s-ar putea întoarce spre partea întunecată. Oare asasinarea ratată a lui Vidar Kim îl convinsese pe Plagueis să ademenească şi să recruteze un Jedi pentru a-i servi ca ucenic?

— Ronhar ne-a prezentat doar domnului Senator, explică Sifo-Dyas.

Ochii lui Dooku se mutară de la Damask la Palpatine şi înapoi.

— Pot să întreb cum de vă cunoaşteţi cu domnul Senator?

Damask se apropie de Palpatine.

— Senatorul Palpatine şi Damask Holdings împărtăşesc un vis pentru Naboo... Făcu un gest inclusiv către Hill şi ceilalţi Muuni. Palpatine a fost unul dintre puţinii care încă de la început au văzut înţelepciunea de a crea o nouă eră pentru lumea sa de origine.

Palpatine simţi că este examinat de cineva din afara cercului pe care îl formau cei zece. În apropiere de marea uşă a clădirii Senatului, Pax Teem se oprise şi se uita la Palpatine, cu ochii întinşi. Şi Palpatine nu-l putea învinui, de vreme ce chiar el fusese prins cu garda jos de dorinţa lui Plagueis de a-l recunoaşte în public.

— Cum vă simţiţi acum, că s-au realizat visurile pentru lumea natală? spuse Dooku.

Palpatine se reculese.

— Nimeni nu poate pur şi simplu să stea în calea destinului.

Din nou, Dooku privi de la Palpatine la Damask.

— Voinţa Forţei dă naştere la prietenii neobişnuite.

Se auzi un glas care anunţa că începe sesiunea şi toată lumea începu să se pătrundă pe uşi în structura masivă, despărţindu-se în atrium, unii mergând spre boxele spectatorilor sau spre zona media, şi alţii, cum ar fi Palpatine, Sate şi Kinman, spre turboliftul de acces la locul lui Naboo de la nivelul median al Senatului – una dintre cele o mie de staţii de andocare identice din Rotondă, echipate cu platforme repulsorlift

detaşabile şi cu o suită de birouri private. În centrul spaţiului iluminat artificial era un turn elegant ce îngloba sigiliul Republicii, în vârful căruia era podiumul Cancelarului Suprem. Darus, Vice-Cancelarul şi asistentul administrativ erau deja prezenţi şi după scurtele observaţii introductive ale Cancelarului Suprem, Vice-Cancelarul introduse problema la vot.

Au vorbit câţiva Senatori, dar cei mai mulţi au votat, dintre care o parte au fost transmişi spre ecranele de monitorizare ale fiecărei staţii şi apoi imaginile au fost proiectate deasupra, de-a lungul curbei interioare a cupolei. Până când Vice-Cancelarul chemă sectorul Chommell, votul era egal. Deşi votul lui Palpatine ar fi rupt echilibrul, mai multe sisteme trebuiau încă să evalueze cum votau. Desprinsă de staţia de andocare, platforma îl duse pe Palpatine deasupra nivelurilor inferioare şi adânc în Rotonda de kilometri. O tăcere căzu peste o parte din Senat şi el inhală adânc în sine momentul. Cu toate acestea, platforma continuă să se deplaseze spre podium, ca şi cum chiar şi Cancelarul Suprem dorea să arunce o privire mai atentă la el şi fu mulţumit să ştie că reputaţia lui se răspândise atât de departe. Atunci Palpatine le vorbi.

— Federaţia Comerţului a venit pe Naboo acum zece ani. Nu au venit cu forţa, ci au fost invitaţi, după ce un vast rezervor de plasmă a fost descoperit sub mantaua bogată a lui Naboo – suficient de vastă pentru a livra energie curată către sute de lumi defavorizate de-a lungul Căii Hydian şi, la în acelaşi timp, introducând Naboo în comunitatea galactică. După luni de dezbateri motivate, monarhul nostru nou ales a decis ca Naboo să-şi împartă resursele cu galaxia. Au fost încheiate acorduri între Naboo şi Federaţia Comerţului, împreună cu alte câteva conglomerate de construcţii. A început exploatarea, instalaţiile de prelucrare au fost construite, iar porturile spaţiale au fost lărgite pentru a se adapta flotei de nave necesare pentru a transfera plasma către navele de marfă parcate pe orbită. Trei ani mai târziu, plasma curgea în galaxie şi bogăţia curgea în Naboo şi în lumile sectorului Chommell şi începuse o epocă de prosperitate fără precedent. Această prosperitate a venit cu costuri ascunse, dar Naboo era dispus să le absoarbă, în primul rând de dragul acelor fiinţe care beneficiau de ceea ce natura a lăsat prin testament lumii noastre mici.

Se opri şi se întoarse uşor în direcţia platformei Federaţiei Comerţului.

— Federaţia Comerţului a fost acuzată de fixarea preţurilor, exploatare, şi practici monopoliste, dar nu aceste aspecte sunt în discuţie astăzi. Azi Republicii i se cere să-şi lărgească îmbrăţişarea pentru a include mai multe planete din sistemele periferice, pe care mulţi le consideră că sunt clienţi ai cartelului. Mulţi dintre voi sunt îngrijoraţi că aducerea acestor lumi va răsturna echilibrul de putere oferind Federaţiei Comerţului şi aliaţilor săi corporativi o voce prea puternică în Senat. Dar această problemă nu a fost deja soluţionată când Curţile de Justiţie au decis că Federaţia Comerţului trebuie tratată ca şi cum ar fi o lume? Această decizie a deschis uşa unor entităţi precum *Breasla Comerţului, Uniunea Tehnologică* şi *Alianţa Corporativă*, care se bucură toate de platformele lor separate în această sală. Deci, nu problema *legalităţii* este supusă dezbaterii. În schimb, trebuie să ne achităm de sarcina de a decide dacă Federaţia Comerţului a devenit prea agresivă în căutarea unei voci mai puternice.

Se opri din nou, de data aceasta pentru a permite ca dezbaterile individuale să se audă încoace şi încolo.

— Nu cu trei luni în urmă, spuse el în cele din urmă, Senatorul sectorului Chommell pentru multă vreme a fost asasinat aici, pe Coruscant. Senatorul Kim era cunoscut de mulţi dintre voi ca fiind o fiinţă cinstită, preocupat de influenţa în creştere a cartelurilor şi de o potenţială schimbare a puterii în Senat. Moartea sa tragică a provocat acuzaţii şi a determinat investigaţii şi încă nu s-au înregistrat progrese în determinarea motivului pentru uciderea sa sau în identificarea agenţilor din spatele acesteia. Asta, în ciuda cercetărilor Sistemului Juridic, a Comitetului de Investigare al Senatului şi chiar ale Ordinului Jedi. Ca urmare a acestui fapt şi, da, în semn de protest împotriva modului în care a fost condusă investigaţia privind moartea Senatorului Kim, sunt îndrumat de regentul meu, Regele Bon Tapalo, să anunţ că Naboo şi Lumile din sectorul Chommell se abţin de la vot.

Tăcerea care căzuse pe o anumită secţiune a Senatului se răspândi pentru a include întreaga Rotondă. Apoi izbucnirile care au erupt – deopotrivă condamnând şi apărând – au fost atât de zgomotoase şi prelungite încât Vice-Cancelarul, în cele

din urmă, îşi reduse încercările de a restabili ordinea şi lăsă să domnească haosul.

Capitolul 19: ÎNCERCĂRILE

În urma victoriei Federaţiei Comerţului din Senat, Felucia, Murkhana şi alte foste lumi clienţi deveniră membri ai Republicii, fermi în supunerea lor faţă de nevoile Federaţiei Comerţului. În timp ce Pax Teem şi o mână de Senatori la fel de dezamăgiţi îl ocoleau pe Palpatine, acuzându-l – şi pe Naboo – că ar fi fost cumpărat de cartel, majoritatea Senatului respinse problema cu o ridicare din umeri. Palpatine era nou în acest joc şi, de fapt, nu făcea decât să exprime dorinţele Regelui Tapalo. Mai mult de atât, aderarea noilor lumi însemna venituri noi şi oportunităţi suplimentare pentru mite. Ronhar Kim îi mulţumi personal lui Palpatine pentru că nu îl menţionase în discursul său către Senat. Mişcat de mesajul lui Palpatine, Cancelarul Suprem Darus trimise personal un mesaj care afirma că instruia Comitetul Judiciar să-şi folosească toate puterile pentru a rezolva asasinarea lui Kim.

Plagueis fu mulţumit de rezultate, deoarece era doar o chestiune de timp până ce noile lumi aderate să se afle prinse între Republică pe de o parte şi Federaţia Comerţului pe de altă parte; impozitate de prima, exploatate de cea de-a doua – reţeta perfectă pentru resentimente. Cei doi Sith nu s-au întâlnit personal, dar Plagueis îl notifică pe ucenicul său că el şi ceilalţi Muuni vor rămâne pe Coruscant pentru ceva timp, în primul rând pentru a participa la introducerea lui Larsh Hill în *Ordinul secret al Cercului Înclinat*, mulţi dintre membrii acestuia fiind invitaţi obişnuiţi la Adunările de pe Sojourn.

Pentru Darth Sidious, săptămânile următoare votului fură o revenire la afacerile de zi cu zi. Cu Senatul încă în sesiune, el îşi petrecea cea mai mare parte a zilei în Rotonda şi majoritatea nopţilor continuând să exploreze Coruscant, adeseori în compania lui Pestage şi Doriana. Îşi continuă în secret pregătirea Sith, acceptând absenţa îndrumărilor efective din partea Maestrului său, ca semn că era trebuia să se dezvolte singur. Şi aşa şi făcu, cercetând multe dintre textele antice pe care Plagueis le respinsese ca fiind fără valoare, inclusiv tratatele despre vrăjitoriile Sith şi construcţia holocronului.

Spre sfârşitul celei de-a treia săptămâni fu contactat de un lobbyist pentru un consorţiu de energie cunoscut sub numele de

Silvestri Trace Power. Schimbând mai multe apeluri prin comunicatoare, lobbyistul, un Sullustan, îi arătă clar Senatorului Palpatine că avea de profitat mult susţinând *STP* în Senat şi sugeră o întâlnire pentru a discuta termenii. Probabil că Sidious nu ar fi trebuit să sape prea adânc în originea *STP*, sau să reuşească să descopere modalităţi de depăşire a blocajelor construite de consorţiu în jurul lui pentru a împiedica astfel de investigaţii, dar o făcu şi fu intrigat să afle că *STP* fusese odată o companie paravan creată de *Zillo Fuel Resources*, care avea ca bază Malastare. Suspectând o tentativă de capcană, Sidious fu de acord cu o întâlnire în timpul zilei, într-o locaţie care nu făcu decât să-i trezească în continuare suspiciuni. Spre deosebire de restaurantele de nivel superior favorizate de lumea politică, *Shimmersilk* se afla într-un district de nivel scăzut cunoscut colocvial ca PU, care pentru majoritatea fiinţelor reprezenta „Periferia Uscru", dar pentru cei ce erau mai bine informaţi însemna „Pericolul Uscru" – o zonă renovată greu, accesată de *Linia de Levitatoare Magnetice din Adâncul Nucleului* care fusese cândva bântuită de bande de cartier, ucigaşi în serie, bătăuşi, hoţi şi alţi gunoieri, pe o lume al cărei fund era neobişnuit de adânc. Cu rezidenţii profitând în principal unul de celălalt, poliţia avea puţine motive pentru a patrula şi chiar şi camerele de securitate erau rare, deoarece erau deseori furate şi dezasamblate pentru piese. Cu toate acestea, riscul de schilodire sau crimă atrăgea mulţimea din Rotondă şi nu era neobişnuit să întâlneşti un Senator sau un asistent petrecând timp în *PU*, amestecându-se cu fiinţe dubioase, răsfăţându-se cu substanţe proscrise, flirtând cu pericol.

Sidious se gândi să-i ia cu el pe Pestage şi Doriana, dar în cele din urmă respinse ideea. În absenţa unei pregătiri oficial cu Plagueis, era dornic să vadă ce poate face singur.

Înghesuit şi zgomotos din cauza trecerii frecvente a trenurilor levitatoare magnetice din apropiere, *Shimmersilk* se ocupa de ceea ce părea a fi o mulţime locală. Îmbrăcat pentru întâlnire, aşa cum era şi Sidious, lobbyistul Sullustan aştepta la o masă de colţ, cu spatele la un perete împodobit cu holoimagini ieftine. Numai alte şase mese erau ocupate – cupluri non-umane în principal – şi servite de trei chelneri umani stângaci şi un

barman Dug. Muzica instrumentală de jatz[15], abia auzibilă, purtată prin aerul ce avea mare nevoie de reciclare.

Sidious adoptă o privire de inocenţă cu ochi mari, când se aşeză în faţa Sullustanului. Începură să vorbească în general despre evenimentele curente şi afacerile Senatului, înainte ca lobbyistul să conducă conversaţia către nevoie *STP* de aprobare din partea Senatului pentru a-şi extinde operaţiunile de-a lungul Rutei Comerciale Rimma. Fură comandate şi recomandate băuturi şi aperitive şi, nu după mult timp, interesul lui Palpatine începu să scadă.

— Cred că e posibil să-mi fi supraestimat valoarea pentru *STP*, spuse el în cele din urmă. Nu sunt altceva decât vocea regentului lui Naboo.

Sullustanul îşi flutură mâna mică într-un gest de respingere.

— Iar eu cred că vă subestimaţi. Scurtul dumneavoastră discurs către Senat v-a pus pe hartă, domnule Senator. Lumea vorbeşte despre dumneavoastră. *STP* crede că ne puteţi fi de mare ajutor.

— Şi mie în acelaşi timp, după cum ai spus.

— Desigur, începu Sullustanul, dar Sidious îl întrerupse.

— De fapt, nu sunteţi aici să mă recrutaţi. Mişcându-se neglijent, repetă: Nu sunteţi aici să mă recrutaţi.

Sullustanul clipi confuz.

— De fapt, nu sunt aici pentru a vă recruta.

— Atunci de ce suntem aici?

— Nu ştiu de ce suntem aici. Am fost instruit să mă întâlnesc cu dumneavoastră.

— Instruit de către cine?

— Eu, eu...

Sidious decise să nu-l preseze prea tare.

— Ce spuneai?

Din nou Sullustanul clipi.

— Spuneam... Ce anume spuneam?

Râseră amândoi şi apoi sorbiră din băuturile lor. În acelaşi timp, Sidious folosi Forţa pentru a muta şorţul unuia dintre chelneri suficient pentru a dezvălui strânsoarea unui blaster fără toc pe care bărbatul îl purta la talie. Ridicând paharul pentru o altă înghiţitură, făcu acelaşi lucru cu un alt chelner, al cărui şorţ

---

[15] Jatz – era un tip de muzică descrisă ca sunând "lin"

ascundea o armă identică. Ambele fuseseră fabricate de BlasTech, dar nu pentru uz comun. Seria E 1-9 – în mod adecvat denumit *Lovitură Rapidă* – era disponibilă numai pentru membrii de elită ai *Securităţii Santhe*, cu sediul central pe Lianna.

— Mai bine am lua-o încet, spuse el cu o neîndemânare intenţionată. Cred că mă ia un pic capul.

Purtarea Sullustanului se schimbă, deşi aproape imperceptibil.

— Aveţi nevoie doar de ceva mai multă mâncare. Întinse un meniu peste masă. Alegeţi orice doriţi. Costul nu este o problemă. Se ridică. Dacă mă scuzaţi pentru un moment, vom comanda imediat ce mă întorc.

Sidious sesiză că Sullustanul nu fu singurul care se ridică în picioare. La comenzile cu voce scăzută din partea ospătarilor, clienţii solicitau nota de plată şi ieşeau. În câteva momente, rămăsese singurul client din *Shimmersilk*. În timp ce se legăna uşor în scaunul său pentru a se uita în colţul camerei, un nou scenariu începu să apară în imaginaţia sa. Sullustanul, legătura *STP* cu Malastare, agenţii de securitate Santhe, chiar şi barmanul Dug... Problemele lor nu erau cu el, ci cu Damask Holdings. Nu era o înscenare pentru susţinerea unei eventuale acuzaţii de corupţie; se desfăşura o înşelăciune mult mai sinistră, iar interesul său fu imediat reînnoit.

Primul său gând fu că au încercat să-l drogheze. Cercetările lui despre vrăjitoriile Sith îl învăţaseră să anuleze efectele multor otrăvuri şi veninuri des întâlnite – o practică pe care o făcea în mod normal, înainte de a se aşeza chiar la masă. Atunci, poate că ei îl aşteptau să se aplece înainte şi să cadă în inconştienţă sau să facă spumă la gură şi să fie zguduit de spasme...

Tocmai când se gândea că abilitatea lui de actor urma să fie pusă la încercare, doi dintre chelneri se îndreptară spre el, arătându-şi acum armele discrete, dar puternice.

— Cineva vrea să vorbească cu dumneavoastră, domnule Senator, spuse cel mai înalt dintre cei doi.

— Aici? spuse Sidious cu o confuzie aparentă.

Celălalt făcu semn spre o uşă.

— Pe acolo.

Sidious îşi mască zâmbetul: *Shimmersilk* avea o cameră în spate.

Stătea stângaci, aplecându-se în mod deliberat spre unul dintre oamenii de securitate, măsurându-i temperatura corpului, ritmul cardiac şi respiraţia.

— Sunt uşor în stare de ebrietate. S-ar putea să fiu nevoit să mă bazez pe tine pentru sprijin.

Bărbatul scoase un sunet de exasperare, dar îi permise lui Sidious să-i pună un braţ pe umăr.

Cât de fără efort ar fi, gândi el, în timp ce întunericul începea să se ridice în el, mistuitor şi flămând, tânjind să-şi asume controlul asupra corpului şi să se dezlănţuie el însuşi, *să le rup gâtul la amândoi, să le rup inimile încă bătând din piepturile lor, să le arunc şi să le lipesc de pereţi, să dărâm în capul lor întreaga clădire cu miros acru*...

Dar nu o făcu. Trebuia să se întâlnească cu răpitorul său. Trebuia să afle numele tuturor celor responsabili. Trebuia să-i dovedească Maestrului său că era iscusit şi capabil – un adevărat Lord Sith.

Camera din spate avea o a doua uşă care se deschidea într-un coridor întunecat ducând către un turbolift antic. Înghiontit de paznici, Sidious calculă distanţa pe care au parcurs-o de la *Shimmersilk* până la turbolift. Tăcu când începură să se ridice şi îşi dedică atenţia calculării ritmul lor de urcare. Estimă că urcaseră cincizeci de niveluri când turboliftul se opri, lăsându-i într-un coridor la fel de îmbătrânit ca primul, deşi mai lat, acoperit cu plăci şi iluminat de aplicele de perete. Probabil un coridor de întreţinere pentru monadele de mai sus, deşi încă mult sub ce ar constitui cel mai adânc dintre subsoluri. Bărbaţii de la *Securitatea Santhe* îl călăuziră spre nord printr-o pasarelă cu podeaua de permacrată murdară până la o intersecţie în care se afla la ralanti un speeder cu patru locuri, cu un Rodian puternic înarmat la comenzi.

Acesta nu este Santhe, îşi spuse Sidious. *Este un mercenar independent sau un asasin.*

Împins cu bruscheţe pe bancheta din spate a speederului, i se reaminti să nu facă vreo prostie. Stăpânindu-şi un impuls de a le dezvălui că ei deja făcuseră una, continuă să joace rolul răpitului intimidat, ghemuindu-se pe scaun, cu mâinile împletite în poală, evitând contactul vizual. Speederul călători spre est, cu o viteză moderată până la prima intersecţie, apoi se întoarse în direcţia districtului guvernamental şi îşi reluă aceeaşi viteză

pentru mai mult timp. Sidious socoti că erau la douăzeci şi ceva de niveluri sub clădirile periferice ale Senatului, atunci când speederul se abătu spre vest pe un coridor mai larg spre un district cunoscut sub numele de *Apartamentele* sau *Lucrările* – un fel de platou industrial situat cu mult sub podişul guvernamental, mărginit spre nordul extrem de Templul Jedi şi de câmpurile de aterizare orizontală ale Portului Spaţial Pius Dea, iar spre sud de cartierele rezidenţiale şi turnurile comerciale ale districtului Fobosi. Acolo unde Plagueis participa la introducerea lui Larsh Hill în *Ordinul Cercul Înclinat*.

Pilotul Rodian al speederului îi lăsă să ia o maşină turbolift antigrav. În timp ce se prefăcea că tremură de frică, Sidious ajunsese la o altă concluzie: faptul că răpitorii săi îşi dăduseră silinţa să-l ascundă de public însemna că planul solicita să fie reţinut pentru răscumpărare sau executat clandestin, mai degrabă decât public.

Ascensorul îi transportă în zona de andocare de la nivelul de mijloc al unei fabrici părăsite, unde îi aşteptau mai mulţi paznici. Raze oblice de praf luminat de lumina zilei intrau prin ferestrele masive, care încă nu fuseseră sparte de bandele care stăpâneau *Lucrările*, căzând pe obiecte considerate inutile atunci când proprietarii fabricii au abandonat Coruscant pentru lumi mai puţin costisitoare din Inelul de Mijloc sau Exterior. Manipulatorii umani ai lui Sidious îl forţară să se aşeze pe corpului pătrăţos al unui droid de putere răsturnat. Un holoproiector portabil fu mutat pe poziţie în faţa sa şi o grilă de transmisie fu aşezată sub picioarele lui. Unul dintre paznicii *Santhe* petrecu un moment activând proiectorul apoi se dădu într-o parte când o imagine slab albastră, de dimensiuni reale, a Senatorului Pax Teem al Protectoratului Gran se ridică deasupra. Teem era îmbrăcat într-o bogată robă de brocart şi o tunică din *shimmersilk* legată de o faşă largă ce îi înfăşura talia. Calitatea stabilă şi clar detaliată a imaginii sugera că sursa era Coruscant sau o lume din Nucleu apropiată, mai degrabă decât Malastare.

— Ne cerem scuze că nu v-am oferit un loc mai potrivit pentru poziţia dumneavoastră, domnule Senator. Fără îndoială că şeful Casei Palpatine este obişnuit cu lucruri mai confortabile.

Sidious respinse ultrajul şi intimidarea pentru o curiozitate dureroasă.

— Este acesta momentul în care trebuie să întreb de ce am fost răpit?

Ochii pe pedunculi ai lui Teem se lungiră.

— Nu eşti măcar puţin interesat?

— Presupun că asta are ceva de-a face cu abţinerea lui Naboo la vot.

— Acesta este în mod sigur o parte din motiv. Ar fi trebuit să votezi cum ar fi făcut-o predecesorul tău, domnule Senator.

— Nu acelea au fost instrucţiunile primite de mine.

— Oh, sunt sigur de asta.

Sidious îşi încrucişă braţele la piept.

— Şi restul?

Teem îşi frecă împreună mâinile cu şase degete nerăbdător.

— Acest lucru are mai puţin de-a face cu tine decât cu fiinţele pe care le slujeşti. Într-un fel, este pur şi simplu un ghinion că vă găsiţi la mijloc.

— Nu cred în ghinion, domnule Senator, dar încep să cred că răpirea mea este un act de răscumpărare. Şi prin asta, demonstrezi că Protectoratul Gran este dispus să folosească aceeaşi tactică folosită de aceia care au ordonat asasinarea lui Vidar Kim.

Teem se aplecă spre camera care îi transmitea imaginea şi permise furiei să-i contorsioneze trăsăturile.

— Spuneţi asta de parcă ar fi încă un mister, când ştim amândoi că crima nu a fost comandată de Federaţia Comerţului, ci de stăpânul tău Muun. De Hego Damask.

Expresia lui Sidious nu se schimbă.

— Cu greu poate fi *stăpânul* meu, domnule Senator. De fapt, abia îl cunosc.

— Te-a întâmpinat în faţa clădirii Senatului ca pe un prieten apropiat.

— A venit să-i salute pe cei doi Maeştri Jedi, cu care s-a întâmplat să stau de vorbă.

Arătătorul drept al lui Teem împunse aerul.

— Nu vă amăgiţi gândindu-vă că vă puteţi salva minţind. Tu şi Damask vă ştiţi reciproc de mai bine de zece ani. Încă de când i-ai fost folositor ajutându-l să garanteze alegerea lui Bon Tapalo.

Sidious făcu un gest întâmplător.

— Un zvon vechi care nu are nicio bază, lansat şi perpetuat de rivalii Casei Palpatine.

— Din nou, minţi. Trădarea ta a fost faţă de tatăl tău şi aliaţii lui regali. În schimbul informaţiilor pe care le-ai dat presei şi a spionării ulterioare pentru Damask, el te-a răsplătit convingându-l pe Tapalo să te numească ambasador.

Sidious îşi ascunse regretul. Că duşmanii săi de pe Naboo apelaseră la Teem nu era o surpriză. Dar revelaţia îi confirmă decizia ca acei duşmani să fie eliminaţi la prima oportunitate. Şi să aibă grijă, în acelaşi timp ca informaţiile despre trecutul său să dispară din înregistrările publice.

— Numirea ca ambasador a venit ani mai târziu, spuse el. Ca rezultat direct al realizărilor mele politice pe Naboo.

Teem scoase un râs.

— În aceeaşi manieră în care numirea pentru Senat a fost rezultatul realizărilor tale?

— Vorbeşte clar, Teem, spuse Sidious, cu vocea plată şi ameninţătoare acum.

Teem îi arătă un zâmbet amar.

— Poate că nu ai participat direct la moartea lui Kim, dar bănuiesc că ai fost complice. Luă o pauză apoi adăugă: Acel mic discurs pe care l-ai susţinut în Senat... Înţeleg că a reuşit să atragă atenţia Cancelarului Suprem. Clar ai tot ce-i trebuie unui politician de carieră. Din păcate, intenţionăm să-ţi încheiem cariera.

Sidious perie praful de pe umărul robei sale.

— Puteţi lansa orice acuzaţii pe care le aveţi. Vor oferi bârfe pentru ziua respectivă şi vor fi uitate în următoarea.

Teem îşi plantă mâinile mari pe şolduri şi râse cu suflet.

— Nu mă înţelege greşit, Palpatine. Nu ne interesează să-ţi mânjim reputaţia sau să te reţinem pentru răscumpărare. Intenţionăm să te ucidem.

Sidious ezită un moment înainte să răspundă. Era ciudat să gândească acum că odată cunoscuse frica. Deşi niciodată nu fusese incapacitat de frică, şi niciodată pentru foarte mult timp. Însă, când era copil, experimentase frica ca un răspuns condiţionat la ameninţare. În ciuda unei voci liniştitoare din interiorul lui care îi promitea că niciun rău nu ar putea veni, exista pentru o vreme şansa ca ceva groaznic să se poate întâmpla. De mai multe ori mâna ridicată a tatălui său îl făcuse

să se pitească. În cele din urmă, înţelesese că el conjurase acea voce; că nu se înşelase el însuşi, în credinţa infantilă despre invulnerabilitate. Şi înţelegea acum că fusese latura întunecată cea care-i spunea că nu poate veni niciun rău, tocmai pentru că *era* invulnerabil. De la începutul antrenamentului, vocea se liniştise devenind interiorizată.

Convingerea lui Teem că ar avea putere asupra lui, cu mult timp în urmă l-ar fi făcut să-i fie milă în loc să-i stârnească furie şi urâ. Emoţia brută era consecinţa faptului că ducea o viaţă dublă. În timp ce el îşi savura identitatea secretă, îşi dori în acelaşi timp să fie cunoscut că el era o fiinţă cu care nu se putea glumi. Că mânuia autoritatea supremă, că doar să-l priveşti era echivalent cu o privire în materia întunecată care lega şi conducea galaxia...

— Ce speri să câştigi ucigându-mă?

— Dacă tot întrebi: să scap Senatul de încă un prieten inutil şi să-i trimit un mesaj special lui Hego Damask că zilele sale de influenţare a Senatul au ajuns la un sfârşit brusc. De zece ani aştept să execut această... *răzbunare*, aşa cum o numiţi. Iar unii dintre noi, chiar de mai mult timp. Tocmai de la parteneriatul lui Damask cu un Bith numit Rugess Nome.

Asasinarea lui Kerred Santhe, gândi Sidious.

— Mă tem, domnule Senator, că nu aţi gândit suficient aceste chestiuni.

Faţa lui Teem căpătă culoare.

— Repercusiuni, Palpatine? Ah, dar ne-am gândit la această problemă şi am luat măsurile de precauţie necesare.

Sidious dădu din cap.

— Îţi voi oferi o ultimă şansă de a te răzgândi.

Teem se întoarse spre cineva din afara camerei şi scăpă un râs din burtă.

— Spune asta fiinţelor care îţi ţin viaţa în mâinile lor, Palpatine. Şi poţi fi sigur de faptul că ai realizat atât de multe în scurta ta carieră.

Abia se dizolvă holoimaginea că doi dintre oamenii de securitate începură să avanseze spre el. Sidious se pregăti pentru acţiune. O lovitură de Forţă să-i trimit rostogolindu-se înapoi spre holoproiector, apoi un salt cu braţele întinse, cu mâinile transformate în gheare, câte una pentru fiecare trahee pe care o va smulge din gâtul lor...

Forţa interveni, atrăgându-i atenţia asupra ferestrelor din partea superioară a pereţilor. Deodată, răsună sunetul unui blaster cu repetiţie şi al strigătelor de durerere din camerele adiacente; apoi o spargere nervoasă de sticlă în timp ce Gărzile Soarelui pătrunseră prin ferestrele înalte şi începură să coboare pe funii spre podeaua murdară, trăgând în timp ce coborau pe liniile lor de microfilament, lovindu-i pe gardienii *Santhe* şi pe Rodian cu atâtea lovituri de blaster încât trupurile lor fură tăiate de salve.

Alţi Echani se repeziră să aterizeze din ambele părţi, unii purtând lăncii de forţă, alţii blastere. Sidious nu trebui să mişte un muşchi până când o femelă cu ochi argintii se grăbi spre el.

— Acum sunteţi în siguranţă, domnule Senator Palpatine.

El îi zâmbi.

— Pot vedea asta.

Un mascul Echani care stătea alături de holoproiector folosea un dispozitiv de mână pentru a extrage informaţii din acesta. O clipă mai târziu, o imagine cu Hego Damask îmbrăcat într-o robă ceremonială apăru pe locul unde fusese Teem; droidul 11-4D stătea în spatele lui.

— Avem sursa, Magister, spuse Gardianul Soarelui. *Facilitatea Orbitală Panoply.*

Damask dădu din cap.

— Întâlniţi-vă cu restul echipei şi executaţi asaltul.

Gardianul Soarelui dădu din cap brusc.

— Să las personal cu Senatorul Palpatine?

— Nu, îi spus Damask. Senatorul Palpatine nu are nevoie de protecţia voastră. Lasă-ne singuri.

Sidious putea auzi speederele care zburau în afara fabricii. Fără alte cuvinte, Gardienii Soarelui începură să alerge din cameră.

— Este evident că mă urmăriţi cu atenţie, spuse Sidious în timp ce se apropia de proiector.

Darth Plagueis dădu din cap.

— Răpirea ta era în etapele de planificare de ceva timp.

— De când v-aţi hotărât să mă salutaţi deschis la Senat.

— Chiar înainte de asta. Veruna m-a alertat de faptul că un grup de nobili nemulţumiţi au luat legătura cu Granul. Plagueis se întrerupse o clipă. Ai putea să-l utilizezi pe Sate Pestage pentru a egala scorul cu ei.

— M-am gândit la asta.

— În ceea ce priveşte întâlnirea noastră publică, a trebuit să o fac în faţa lor.

— Fără ştirea mea. Roşeaţa care cuprinse chipul lui Sidious se adânci. Un alt test?

— De ce ar trebui să te testez?

— Poate că aţi crezut că devin atât de încântat de viaţa pe Coruscant şi că nu aş recunoaşte pericolul.

— În mod clar, nu a fost aşa. Am putut vedea că eşti conştient încă de la început. Ai fost hotărât să mă mulţumeşti şi într-adevăr ai făcut-o.

Sidious îşi înclină capul într-o plecăciune plină de respect.

— Chiar şi în parteneriat cu *Securitatea Santhe*, Teem şi ceilalţi Grani sunt amatori, continuă Plagueis. Agenţii noştri i-au convins să folosească restaurantul din Uscru şi fabrica în care te găseşti – deţinută de noi, aşa cum este, printr-un holding numit LiMerge Power. Am fost, cu toate acestea, incapabili să stabilim unde se va refugia Granul.

— Şi acum ştiţi, spuse Sidious. Dar de ce să vă chinuiţi să-i puneţi pe căi greşite? De ce nu i-aţi omorât pur şi simplu?

— Aceasta nu este o afacere Sith, ucenic. De dragul aparenţelor, trebuie să justificăm ceea ce suntem pe cale să le facem. Nu au reuşit să înţeleagă mesajul nostru şi acum trebuie să înveţe o lecţie. Totuşi, altele interese trebuiau să fie convinse de raţionamentul nostru.

— Cum pot ajuta?

— Ţi-ai jucat deja rolul. Acum vezi-ţi de treburile tale obişnuite. Vom vorbi din nou atunci când se va încheia ceremonia din *Ordinul Cercului Înclinat*.

Sidious tăcu o vreme, apoi spuse:

— Există un sfârşit al acestor încercări?

— Da. Când nu va mai fi nevoie de ele.

Capitolul 20: CERCUL ÎNCLINAT

Scena era pregătită.

Un cerc perfect, de douăzeci de metri în diametru, fusese tăiat dintr-o singură placă de piatră importată şi construită astfel încât un capăt să atingă podeaua în timp ce celălalt era ţinut de generatoare antigrav ascunse la zece grade deasupra ei. Acesta era *Cercul Înclinat*, cunoscut doar de membrii ordinului – care, de-a lungul istoriei sale lungi, nu numărase niciodată mai mult de cinci sute în orice moment dat – şi era adăpostit în *vârful cu tavan transparent* al monadei Societăţii Ezoterice din inima districtului Fobosi de pe Coruscant. Legenda spunea că acea clădire cu vârf rotund – deşi se credea a fi una dintre cele mai vechi din acea parte a planetei – fusese construită peste fundul unui lac vechi şi fusese singura supravieţuitoare al unui eveniment seismic care o înclina zece grade spre sud-vest. La un secol după cutremur, structura fusese îndreptată pe verticală, cu excepţia porţiunii centrale a podelei înclinate din partea superioară, care ulterior furnizase numele pentru o organizaţie clandestină fondată de fiinţele influente care achiziţionaseră clădirea cândva în timpul domniei lui Tarsus Valorum.

Tocmai atunci, Larsh Hill, îmbrăcat în robe negre, stătea în picioare la capătul ridicat al cercului, şi Plagueis, 11-4D, şi alţi zece Muuni – purtând şi ei îmbrăcăminte neagră, deşi diferită de cea cu glugă a ordinului – stăteau în celălalt. Programată să înceapă la o oră de vârf, ceremonia de iniţiere avea să înceapă cu înaltul oficial care i se alătura lui Hill pe cerc, îl iniţia şi îi aşeza în jurul gâtului pandantivul cu însemnul ordinului. Plagueis refuzase o ofertă de înscriere cu douăzeci de ani în urmă, dar continuă să facă afaceri cu Marele Mag şi cu mulţi dintre membrii cei mai proeminenţi ai ordinului, dintre care câţiva erau obişnuiţi ai Adunărilor de pe Sojourn. *Ordinul Cercului Înclinat* era mulţumit să servească drept club exclusivist pentru unele dintre cele mai influente fiinţe ale galaxiei, scopurile sale fiind înguste şi ritualurile sale în mod universal alegorice, pline de fraze secrete şi strângeri de mână. Plagueis înţelegea nevoia de a insufla membrilor un sentiment de fraternitate clandestină, dar nu putea risca ca înalţii oficiali

să sape prea atent în trecutul său. Trecutul lui Larsh Hill, pe de altă parte, era exemplar – chiar şi acele zeci de ani petrecute cu tatăl lui Plagueis. Odată iniţiat, Hill avea să devină principalul agent Damask Holding pentru Coruscant şi fiul său, San, avea să devină mâna dreaptă a lui Hego, pregătindu-se pentru eventualul său rol de preşedinte al Clanului Bancar InterGalactic.

Întors de la scurta holocomunicaţie cu Sidious, Plagueis fu plin de un sentiment de triumf. Înainte de a cădea noaptea pe districtul Fobosi, membrii Protectoratului Gran vor înceta să mai fie o preocupare. Pax Teem şi restul crezuseră că au găsit adăpost la bordul unuia dintre facilităţile orbitale ale Coruscantului, dar Gardienii Soarelui – cu excepţia unei perechi pe care Plagueis o păstrase de rezervă în camera de iniţiere a ordinului – erau în drum spre ei chiar acum, cu forţe suficiente pentru a zdrobi orice apărare ar fi putut fi furnizată de *Securitatea Santhe*. Sidious îşi jucase perfect rolul şi se răscumpărase pe deplin în ochii lui Plagueis. Venise vremea să-l aducă pe ucenicul său mai profund în misterele Sith pe care le cercetase în cea mai mare parte a vieţii sale; să-i prezinte minunile pe care le făcea pe Aborah.

Dintr-o serie de uşi cu tocul arcuit, care urmau circumferinţa sălii, se auzeau sunetele scandărilor solemne, în timp ce probabil trei zeci de membri cu robe negre ai ordinului începură să intre şi să-şi ia locurile în perimetrul *Cercului Înclinat*. Ultimul care apăru fu înaltul oficial, care avea mască şi purta pandantivul circular, emblematic, peste ambele mâini, pe care le ţinea ca în rugăciune. Ritualuri de un fel similar erau făcute de vechiul Sith, gândi Plagueis, în timp ce Larsh Hill îngenunchea înaintea înaltului oficial.

În clipa în care genunchiul drept al lui Hill atinse piatra şlefuită, o alarmă prevestitoare se ridică pe coloana vertebrală a lui Plagueis. Întorcându-se foarte uşor, văzu că 11-4D îşi rotise capul spre el într-un gest pe care Plagueis îl asocia cu alarma. Partea întunecată căzu peste el ca un giulgiu, dar în loc să acţioneze asupra impulsului, se abţinu, temându-se să nu îşi trădeze prematur adevărata natură. În acea clipă de ezitare, timpul se opri şi mai multe evenimente se întâmplară simultan.

Înaltul oficial trase în jos pandantivul pe care îl pusese în jurul gâtului lui Hill şi capul bătrânului Muun se răsturnă de pe

umeri şi începu să se rostogolească pe scena înclinată. Sânge ţâşni ca un gheizer din gâtul lui Hill, iar trupul lui căzu într-o parte cu zgomot şi începu să se zbată înainte şi înapoi în timp de una după alta inimile sale încetau să mai bată.

Scoţându-şi mâinile din mânecile opuse, încăpătoare, ale hainelor lor membrii ce glugi ai ordinului făcură mişcări de aruncare, ceea ce făcu ca zeci de discuri decapitatoare să urle prin aer. Muunii de ambele părţi ale lui Plagueis căzură în genunchi, cu ultimele respiraţii prinse în gât. Cu un disc îngropat adânc în fruntea lui, unul dintre Gardienii Soarelui se roti în faţa lui Plagueis ca o marionetă înnebunită. Sângele izvorî, transformându-se în ceaţă. Lovit în cel puţin trei locuri şi cu lubrifiantul curgând, 11-4D încerca să şchiopăteze lângă Plagueis atunci când un alt disc se învârti în corpul său de aliaj, stârnind o furtună de scântei şi fum.

Plagueis îşi duse mâna dreaptă pe partea dreaptă a gâtului pentru a descoperi că un disc plecase cu o bucată considerabilă de maxilar şi gât, iar în trecerea sa crudă îi tăiase traheea şi mai multe vase de sânge. Adună Forţa împotriva rănii pentru a nu se lăsa să cadă inconştienţă, dar căzu, oricum, la podea, cu sângele stropind cercul de piatră deja alunecos. În jurul lui, înclinaţi în vederea tremurată, asasinii au tras lame vibratorii din celelalte mâneci ale robelor şi începură să avanseze metodic asupra puţinilor Muuni care erau încă în picioare. O grindină de lovituri izbucniră din blasterul care se afla în mâinile Gardianului Soarelui rămas, măturând jumătate de duzină de fiinţe cu glugă de pe marginea cercului, înainte ca el însuşi să fie măcelărit.

Păcălit, gândi Plagueis, la fel de îndurerat de înţelegere precum era de rană. *Întrecut de un grup de fiinţe inferioare care cel puţin au avut suficient de mult simţ pentru a plasa arta deasupra aroganţei*.

* * *

În biroul său mic, dar ordonat, din Senat, Palpatine privea o bucată mică din Coruscant. Pe partea îndepărtată a unui curent continuu al traficului intermediar se afla faţada de piatră veritabilă a monotonului complex guvernamental.

Vezi-ţi de treburile tale obişnuite, spusese Plagueis. Dar cum ar putea el să se aştepte să se comporte ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, chiar în interesul stabilirii unui alibi? Plagueis se aştepta ca el să se întoarcă la Uscru şi să termine prânzul? Să meargă la o plimbare în Piaţa Monument? Să-şi menţină întâlnirea cu Bothanul care prezida Comitetul de Finanţe?

Plecă vijelios de la fereastra biroului, victimă a propriei sale furii nedezlănţuite. Nu asta era viaţa pe care şi-o imaginase el însuşi cu zece ani mai devreme când jurase loialitate faţă de partea întunecată a Forţei. Foamea lui de a fi într-un contact mai strâns cu Forţa, pentru a fi un Sith şi mai puternic, nu cunoştea limite. Dar de unde avea să ştie când a ajuns la vreo aparenţă de măiestrie? Când îi va spune Plagueis?

Îşi privi mâinile tremurânde. Capacitatea lui de a chema fulgerul va veni fără atât de mult efort? Ce alte puteri păstrase pentru el Lordul Sith Plagueis?

Stătea în centrul camerei când simţi pe cineva în coridorul de afară. Se auziră pumni bătând în uşă, care apoi alunecă într-o parte şi Sate Pestage năvăli în cameră. Văzându-l pe Palpatine, se opri dintr-o dată şi privirea panicată pe care o purta la venire se transformă într-una din uşurare vizibilă.

— Am încercat să dau de tine, aproape ţipă, trecându-şi o mână peste frunte.

Palpatine îl privi zeflemitor.

— Am fost ocupat. Ce s-a întâmplat?

Pestage se scufundă pe un scaun şi se uită la el.

— Eşti sigur că vrei să ştii? Se opri, apoi spuse: În interesul de a separa ceea ce fac eu de ceea ce faci tu...

Ochii lui Palpatine străluciră.

— Nu mai irosi timpul şi vino la subiect.

Pestage îşi strânse dinţii.

— Comandantul Maladian cu care am făcut afaceri în timpul aventurii Kim...

— Ce-i cu el?

— M-a contactat – acum două, poate trei ore. Spunea că s-a simţit umilit din cauza modului în care a fost implementat contractul Kim şi a vrut să-şi răscumpere greşeala. Mi-a spus că tocmai a aflat că o facţiune Maladiană a acceptat un contract pentru a îndeplini o lovitură majoră pe Coruscant, implicând pe

cineva strâns afiliat de Damask Holdings. Pestage îşi ţinea ochii pe Palpatine. M-am temut că eşti tu.

Palpatine se întoarse înapoi la fereastră pentru a se gândi. Oare gardienii *Santhe* planificaseră să-l predea Maladienilor în urma holocomunicaţiei cu Pax Teem? Se întoarse spre Pestage.

— Cine a încheiat contractul?

— Membrii Protectoratului Gran.

— Se potriveşte, spuse Palpatine, mai mult pentru sine.

— Ce se potriveşte?

— Unde sunt acum aceşti Grani?

— De îndată ce am auzit de la Maladian, l-am rugat pe Kinman să stea cu ochii pe ei. S-au retras în reşedinţa ambasadorului Malastare.

Palpatine clipi.

— Aici? Pe Coruscant?

— Desigur, aici.

— Nu este posibil să fi plecat de pe planetă?

— Nu, sunt acolo.

Palpatine se îndepărtă de Pestage. Se deschise pe deplin către Forţă şi se clătină de o izbucnire de rea voinţă copleşitoare. Puse mâna stângă pe birou pentru sprijin şi reuşi o inhalare bâlbâită.

Undeva în apropiere, partea întunecată se dezvăluia.

— Palpatine! spus Pestage din spatele lui.

— Hego Damask, spuse Palpatine, fără să se întoarcă.

Pestage era prea uluit ca să răspundă.

Granul se răzbuna pe el! Pe amândoi. Plagueis fusese atât de hotărât să-şi execute propriul plan, încât neglijase să ia în considerare că Granul avea şi el un plan. Cum, totuşi? *Cum ar fi putut fi atât de orb?*

— Pregăteşte un speeder, Sate!

Îl auzi pe Pestage sărind în picioare.

— Unde ne îndreptăm?

— Fobosi. Loja *Cercului Înclinat*.

* * *

Prăbuşit pe partea dreaptă, cu genunchii traşi la piept, cu ochii deschişi, dar nemişcaţi, Plagueis îl văzu pe cel de-al doilea Echani cedând la multiplele înjunghieri sub lamele vibratorii ale

asasinilor. Cu sângele scurgându-se de sub mâna dreaptă a lui Plagueis făcută căuş şi lucind într-o băltoacă pe podeaua de sub gâtul lui, ei îl crezuseră mort. Dar acum se mutau de la un cadavru Muun la altul, verificând după semne de viaţă şi terminând ceea ce începuseră. Câţiva îşi coborâseră glugile negre, dezvăluindu-se a fi Maladieni – acelaşi grup pe care Sidious îl angajase pentru se ocupa de Vidar Kim.

O clipă se întrebă dacă Sidious făcuse în secret un alt contract, dar respinse imediat gândul – născut din faptul că nu dorea să recunoască el însuşi că Granul fusese mai bun decât el. Se întrebă dacă Maladienii fuseseră, de fapt, suficient de îndrăzneţi pentru a-i ucide pe membrii proeminenţi ai *Cercului Înclinat* pe care îi impersonaseră. Improbabil, dat fiind faptul că asasinii erau cunoscuţi şi respectaţi pentru profesionalismul lor. Membrii fuseseră probabil făcuţi inconştienţi prin gazare sau prin alte mijloace.

La niciun metru distanţă se afla 11-4D, cu cinci discuri decapitatoare ieşind din corpul său de aliaj şi cu luminile indicatoare sclipind, în mijlocul unui auto-diagnostic de rutină. După ce trecuse printr-un test similar, Plagueis ştia că pierduse o cantitate mare de sânge şi că una dintre inimile sale subsidiare era în fibrilaţie. Tehnicile Sith îl ajutaseră să realizeze repornirea celorlalte două inimi ale sale aplicând tehnici de resuscitare chimică asupra lor, dar una dintre ele lucra aşa de greu pentru a compensa că, de asemenea, era în pericol să devină aritmică. Plagueis îşi mişcă ochii suficient pentru a repera locaţiile unora dintre cele două duzini de asasini care supravieţuiseră contraatacului Gărzii Soarelui, apoi se scufundă adânc în Forţă şi se catapultă în picioare.

Cel mai apropiat dintre asasini se roti spre el cu lama vibratorie ridicată şi se repezi înainte, doar pentru a fi aruncat înapoi de pe scena înclinată în peretele curbat al camerei. Pe alţii Plagueis îi doborî cu mâinile, rupându-le gâturile sau băgâdu-şi pumnii prin armurile corporale. Desfăcându-şi braţele larg, îşi bătu mâinile împreună, transformând fiecare obiect liber din vecinătate într-un proiectil mortal. Dar Maladienii erau departe de a fi ucigaşi obişnuiţi. Membrii cultului uciseseră şi răniseră Jedi şi ca răspuns la puterile Forţei, nu se făcură mici luând-o la fugă, ci pur şi simplu schimbară tactica, mişcându-se cu o agilitate uimitoare pentru a-l înconjura pe Plagueis

aşteptând oportunitatea de a-l lovi. Aşteptarea dură doar până când Plagueis încercă să declanşeze fulgerul. A doua lui inimă subsidiară eşuă, paralizându-l cu durere şi aproape lăsându-l inconştient. Asasinii nu pierdură nicio clipă, aruncându-se spre el în grupuri, deşi într-o încercare zadarnică de a pătrunde scutul Forţei pe care îl ridicase. Se adună din nou, de data aceasta cu un sunet neregulat adunat din adâncurile fiinţei sale care izbucni din el ca o armă sonică, penetrând timpanele celor care se aflau pe o rază de zece metri şi obligându-i pe restul să-şi aducă mâinile la urechi. Cu mişcări orbitoare, mâinile şi picioarele lui au spart cranii şi au rupt trahee. Se opri o dată pentru a chema un val de Forţă care aproape atomiză corpurile a şase Maladieni. Se întoarse, trăgând valul prin cealaltă jumătatea a camerei pentru a omorî încă o jumătate de duzină. Dar nici chiar asta nu fu suficient pentru a-i descuraja pe atacatorii săi. Săriră din nou asupra lui, profitând la maximum de slăbiciunea lui de moment pentru a-i răni braţele şi umerii. Căzut într-un genunchi, făcu blasterul uneia dintre Gărzi a Soarelui să leviteze de pe podea şi îl chemă spre el, dar unul dintre asasini reuşi să-i modifice traiectoria aruncându-se în calea armei care zbura. Cu nimic altceva decât Forţa minţii sale, Plagueis zgudui podea, dărâmând câţiva dintre asasini de pe picioare, dar alţii se grăbiră să le ia locurile, tăindu-l cu lamele vibratorii din toate părţile.

Ştia că mai are viaţă suficientă doar pentru a conjura o contraofensivă finală. Era la un pas de a dezlănţui iadul asupra Maladienilor când îl simţi pe Sidious intrând în cameră. Sidious şi Sate Pestage care, cu un blaster cu repetiţie în mâini, dezlănţuise propriul său iad, un baraj de lumină care separa membrele de trup, capete cu glugă de pe umerii acoperiţi cu robe. Grăbindu-se spre Plagueis, Sidious îl ridică în poziţie dreaptă şi, împreună, îi omorâră rapid pe restul.

În liniştea care urmă, 11-4D, sclipind a lubrifiant scurs, s-a reactivă şi se îndreptă înţepenit spre locul în care stăteau cei doi Sith, cu seringi prinse în două dintre apendicele sale.

— Magister Damask, pot să vă ajut.

Plagueis îşi întinse braţul spre droid şi apoi coborî spre podea pe măsură ce medicamentele începeau să intre în acţiune. Îşi ridică privirea spre Pestage, apoi aruncă o privire spre Sidious, care, la rândul său, îi aruncă lui Pestage o privire

care-i spunea foarte clar că devenise membru al frăţiei lor secrete, indiferent dacă dorea sau nu.

— Stăpâne, trebuie să plecăm imediat, spuse Sidious. Ceea ce am simţit eu, probabil că au simţit şi Jedii şi vor veni.

— Lasă-i, vorbi tăios Plagueis. Lasă-i să inspire aroma părţii întunecate.

— Acest carnagiu nu poate fi explicat. Nu trebuie să fim aici.

După o clipă, Plagueis dădu din cap şi spuse cu o voce gâfâită.

— Recheamă Garda Soarelui. Când au terminat aici...

— Nu, spuse Sidious. Ştiu unde este Granul. De data asta nu va fi o afacere ca de obicei, Stăpâne.

* * *

Reşedinţa Ambasadorului de Malastare ocupa trei niveluri la jumătatea unei clădiri subţiri situată la marginea districtului guvernamental. Faţada reşedinţei dădea spre Curţile Galactice de sine stătătoare ale Clădirii Justiţei, dar partea din spate dădea spre un canion îngust care era adânc de mai mult de cincizeci de niveluri şi unde traficul era interzis. Urmând indicaţiile furnizate de Pestage, Sidious merse cu turbolifturile şi pe pasarele pietonale spre un mic balcon aflat cu zece niveluri deasupra etajului superior al reşedinţei. Cu toată furia lui, ar fi preferat să stea până la căderea nopţii, care venea devreme în acea parte a Coruscantului, dar era sigur că Granul aştepta să audă că Maladienii îndepliniseră termenii contractului, şi nu putea risca să îl lase să părăsească planeta înaintea lui. Aşa că zăbovi pe balcon până când acesta şi pasarela, în ambele direcţii, deveniră neocupate, apoi sări de pe balcon şi apelă la Forţă pentru a ajunge în siguranţă pe o terasă îngustă care se afla sub etajul cel mai de jos al rezidenţei. Rămase acolo doar cât timp îi luă să activeze sabia de lumină pe care o luase de pe nava spaţială a lui Plagueis şi o folosi pentru a arde o intrare într-o conductă de întreţinere largă care perfora clădirea la fiecare nivel.

Târându-se până la prima ieşire – o distanţă de aproape zece metri – coborî într-o magazie întunecată şi porni din nou lama stacojie a armei. Construită pentru a se potrivi cu

dimensiunea mare a mâinii Muunului, sabia de lumină se simţea greoaie în mâna lui Sidious, aşa că o prinse cu amândouă mâinile. Mişcându-se cu o precauţie care-i contrazicea intenţiile ucigaşe, şi fiind atent după camerele de luat vederi sau alte dispozitive de securitate, ieşi din cameră într-un coridor îngust şi îl urmă spre partea din faţă a clădirii. Acolo, într-o intrare formală, doi Dugi stăteau de pază într-un mod superficial. Mişcându-se repede, o umbră pentru simţurile umane, îi luă prin surprindere, despicând pieptul şi abdomenul unuia şi decapitându-l pe celălalt, în timp ce primul încerca să-şi împiedice intestinele să se împrăştie pe podeaua de mozaic lucios. O scurtă scanare a foaierului evidenţie prezenţa camerelor instalate în pereţi şi în tavanul înalt. Se întrebă cum păruseră crimele pentru cei care monitorizau ecranul afişajului. Trebuia să fi părut de parcă cei doi Dugi fuseseră măcelăriţi de o fantomă.

Cu toate acestea, era şi mai mult un motiv pentru a se grăbi. Sprintă în sus pe scări până la etajul următor, unde auzi o cacofonie de voci umane înăbuşite de uşa groasă care dădea spre camera din apropiere. Spulberând uşa spre interior, cu o apăsare a Forţei, luă o poziţie largă în uşa spulberată şi poziţionă lama sabiei de lumină zumzăitoare pe verticală în faţa lui. Prin strălucirea armei, văzu o duzină sau mai mulţi paznici în uniformă *Santhe* aşezaţi în jurul unei mese pline cu recipiente de mâncare şi băutură, care se uitau la el neîncrezători înainte de a duce mâinile la armele fixate la şolduri sau repezindu-se după cele îngropate sub rămăşiţele mesei lor festive.

Sidious înaintă cu greu în cameră, întorcând salvele de lovituri de blaster către cei care trăseseră primii, apoi atacă, ridicând mâna stângă pentru a levita doi paznici înainte de a trece lama prin fiecare dintre ei. Mârâind ca o fiară, se învârti în cerc, decapitând trei paznici şi tăind un al patrulea în jumătate la talie. Lama înţepă un paznic care se culcase pe podea cu o groază disperată, apoi intrat direct în gura ce ţipa a ultimului dintre ei. În timp ce ultimul se prăbuşea grămadă, Sidious se observă pe sine într-o oglindă ornamentată: faţa contorsionată de furie, păr roşu în dezordine electrificată, gură cu şuviţe de salivă groasă, ochi cu o nuanţă radioactivă de galben.

Zbură înapoi pe casa scării şi alergă în capătul de sus al următoarei scări, care se deschidea într-o cameră mare, plină

de femei şi copii Gran, împreună cu servitori Grani şi Dugi. După ce auziseră agitaţia din mai jos, unii erau deja pe picioarele lor uriaşe. Alţii, însă, erau prea şocaţi ca să se mai mişte. Cu atât mai bine pentru el, şi nu-i lăsă pe niciunul dintre ei în viaţă.

Apoi, zbură printr-o reţea de camere scump amenajate către un alt rând de uşi închise, din spatele cărora se auzeau sunetele unui banchet aflat în desfăşurare – unul care începuse probabil cu ore în urmă şi nu trebuia să se încheie decât peste câteva ore, cu moartea Senatorului Palpatine, a lui Hego Damask şi a celorlalţi Muuni fiind un fapt împlinit.

Acum, Sidious îşi dezlănţui toată furia. Năvălind prin uşile sparte, ateriză în centrul unei mese acoperite cu farfurii de boabe şi plante ierboase şi înconjurată de o turmă de Grani rumegători, al căror râs furtunos le îngheţase în gât. Din capul mesei, Pax Teem îi aruncă o privire stupidă de parcă era o creatură scăpată din coşmarul său cel mai îngrozitor. Şi totuşi, el nu va fi primul care să guste lama lui Plagueis, ci ultimul. Fu forţat să urmărească măcelărirea restului petrecăreţilor, de la copite la pedunculii ochilor, să vadă tavanul pictat dărâmat de Sidious prin Forţă, flăcările ce ardeau în şemineul cu gaz al camerei transformate într-un infern usturător pe care Sidious îl trase din spatele lui, în timp ce se avânta de pe masă la podea şi se apropia de ultima sa victimă.

Într-o refugiere disperată din faţa Sithului şi de flăcările răspândite, Pax Teem se sprijinise într-o fereastră înaltă, încadrată de perdelele de la podea până la tavan. Toate felurile de rugăminţi încercară să se amestece în cutia lui vocală cuprinsă de panică şi să treacă de dinţii săi pătraţi, dar niciuna nu reuşi.

Dezactivând sabia de lumină, Sidious chemă flăcările cu degetele, încurajându-le să sară de pe masă pe perdele. Un ţipăt behăit ieşi în cele din urmă din gura cu bot îngust a lui Teem în timp ce ţesătura aprinsă se prăbuşi în jurul lui şi Sidious îl privi cum arde de viu.

Capitolul 21: INVESTITURA

Asasinatele, omorurile şi alte crime nu se puteau măsura cu codurile tăcerii care guvernau *Ordinul Cercului Înclinat*, Protectoratul Gran, *Securitatea Santhe* şi Înaltul Consiliu Jedi aproape de la începuturile lor. Dacă membrii de elită şi paznicii privaţi ai *Cercului Înclinat* nu ar fi fost drogaţi şi găsiţi inconştienţi în camerele ce serveau de garderobe şi prin alte locuri, anchetatorilor poliţiei chemaţi la sediu de către doi Cavaleri Jedi nu li s-ar fi permis niciodată să intre în clădirea reper, cu atât mai puţin în mult lăudata cameră de iniţiere a Ordinului, în care fuseseră descoperite corpurile a doi Echani, despre care se credea că erau bodyguarzi, o duzină de Muuni, ucişi de discuri decapitatoare şi lame vibratorii, şi de trei ori mai mulţi asasini Maladieni îmbrăcaţi în robe împrumutate, care muriseră de lovituri de blaster, leziuni cauzate de lovituri dure şi, în unele cazuri, de amputaţii traumatice. Atât de risipiţi erau Maladienii, încât anchetatorii au bănuit iniţial că fusese detonat un dispozitiv exploziv, dar nu fu descoperită niciodată vreo urmă de dispozitiv. Muunii fură repede identificaţi drept membri de top ai unui grup financiar cunoscut sub numele de Damask Holdings, deşi bogatul său fondator şi principalul ofiţer operaţional, Hego Damask, se credea că supravieţuise atacului furios. Jedii care avertizaseră poliţia nu dezvăluiră niciodată ce anume i-a atras în districtul Fobosi, sau de ce îşi exprimau un astfel de interes în acest caz. De asemenea, şi membrii *Ordinului Cercului Înclinat* refuzară să răspundă întrebări.

La ambasada Malastare din inima Coruscantului, probele erau şi mai derutante şi complicate de un incendiu şi de o explozie de gaz care străbătuse clădirea. Pompierii şi specialiştii în criminalistică verificau printre rămăşiţele carbonizate ale celor trei etaje ale blocului rezidenţial când doi membri ai Consiliului Jedi le-au făcut o vizită neanunţată. Din nou, Jedii au refuzat să-şi explice acţiunile, dar poliţia putu să progreseze de una singură. Cantitatea de reziduuri de sânge descoperit la faţa locului îi determină pe anchetatori să stabilească faptul că, înainte de la sosirea poliţiei, mai multe corpuri fuseseră incinerate pe loc, ceea ce sugera o lucrare a elementelor crimei organizate.

Ca urmare a asasinării recente a senatorului Vidar Kim, Comitetul Investigaţii al Senatului formă un grup special pentru a examina problema.

Multe fiinţe au fost intervievate şi interogate şi multe înregistrări ale camerelor de securitate studiate pe parcursul investigaţiei, dar majoritatea jucătorilor principali şi martorii s-au ascuns în spatele avocaţilor lor, chiar şi atunci când a fost ameninţaţi cu închisoarea pentru obstrucţionarea justiţiei.

* * *

La o lună standard după evenimentele de pe Coruscant, Plagueis îl convocă pe Sidious pe Muunilinst. Sidious mai vizitase clădirea *Marelui Port*, dar nu fusese niciodată invitat să coboare pe planetă, iar acum se trezi zburând peste unul dintre oceanele albastre nealterate ale planetei într-un aerospeeder elegant pilotat de doi Gardieni ai Soarelui. În timp ce speederul se apropia de Aborah, s-a lansă profund în Forţă şi fu răsplătit cu o viziune a muntelui insulă ca un vortex transcendent de energie întunecată deosebit de orice experimentase el vreodată. Era ceva ce s-ar fi aşteptat să întâlnească doar pe Korriban sau o altă lume Sith.

Droidul 11-4D – complet reparat – îl aştepta în zona de aterizare şi îl conduse înăuntru, lăsând paznicii să aştepte în aerospeeder.

— Pari să fii într-o stare mult mai bună decât erai când te-am văzut ultima dată, droidule, remarcă Sidious în timp ce un turbolift îi cobora adânc în interiorul complexului.

— Da, domnule Senator Palpatine, Aborah este un loc de restaurare.

— Şi Magister Damask?

— Vă las să judecaţi singur, domnule.

Ieşind din turbolift, primul lucru care îi atrase atenţia lui Sidious fu biblioteca: raft după raft de texte, suluri, discuri şi holocroni – toate informaţiile pe care şi le dorea de la începutul uceniciei. Îşi trecu mâinile cu afecţiune peste rafturi, dar abia avu timp să-şi arate emoţia când 11-4D îl introduse pe o rampă descendentă care ducea la ceea ce putea fi un centru de cercetare medicală de ultimă generaţie.

Cu ochii fugind de la un dispozitiv la altul, întrebă:

— Este ceva nou aici de când s-a rănit Magister?

— Doar o parte din ceea ce vedeţi, spuse droidul. În mare parte, această zonă este neschimbată de când am fost adus aici.

— Şi când a fost asta?

— Cu aproximativ un an standard înainte de a vă fi prezentat pe Chandrila, domnule.

Sidious se gândi, apoi întrebă:

— Magister Damask te-a făcut, droidule?

— Nu, domnule. El este pur şi simplu stăpânul meu actual.

Mai adânc în complex, au trecut pe lângă colivii care conţineau tot atât de multe creaturi câte puteau fi găsite într-o grădină zoologică bine aprovizionată. 11-4D indică un grup separat de restul.

— Sunt cele mai recente gestaţii ale lui Magister.

— Ale lui Magister? repetat Sidious uluit.

— Rata lui de succes s-a îmbunătăţit.

Sidious încă încerca să înţeleagă declaraţiile droidului când intrară pe un coridor lung cu celule fără ferestre. Prin Forţă el putea simţi forme de viaţă în spatele fiecărei uşi încuiate.

— Captivi?

— Oh, nu, domnule, spuse 11-4D. Experimente în curs.

În timp ce dădeau colţul la capătul coridorului, Sidious se opri locului. Aflat în mijlocul unui fel de sală de operaţie, se afla un rezervor bacta, în care plutea un mascul Bith.

— Acesta este Venamis, spuse Plagueis cu o voce care nu era în întregime a lui.

Sidious pivotă pentru a-l vedea pe Maestrul său şchiopătând prin cameră, cu gura, bărbia şi gâtul ascunse în spatele unei măşti respiratorii sau a unui anumit tip de transpirator.

Majoritatea rănilor de lamă vibratorie se vindecaseră, dar pielea lui părea foarte palidă. Sidious se întrebase dacă Plagueis fusese slăbit de atac, dar acum vedea că, cu toate rănile pe care trupul său le suferise de la asasinii Maladieni, Muunul nu era mai puţin puternic în Forţă.

— Gândurile te trădează, spuse Plagueis. Crezi că puterile lui Malak au fost slăbite de sabia de lumină a lui Revan? Sau

Bane pentru că era acoperit de orbalisk[16]? Crezi că tânăra ucenică a lui Gravid era împiedicată de proteza pe care era obligată să o poarte după ce s-a luptat cu el?

— Nu, Stăpâne.

— În curând voi fi mai puternic decât îţi poţi imagina. Plagueis se chinui să înghită, apoi spuse: Dar vino, avem multe de discutat.

Sidious îl urmă într-o cameră răcoroasă, mobilată doar cu un pat, două scaune simple, un dulap şi un covor pătrat, ţesut rafinat. Indicându-i lui Sidious unul dintre scaune, Plagueis se lăsă cu vizibilă dificultate în celălalt. După un lung moment de tăcere, el încuviinţă cu satisfacţie.

— Mă bucur să văd cât de mult te-ai schimbat – cât de puternic ai devenit, Lord Sidious. Ceea ce s-a întâmplat pe Coruscant era menit să se întâmple, dar mă bucur de faptul că evenimentele te-au modelat într-un adevărat Lord Sith. Eşti într-adevăr gata să afli secretele pe care le-am protejat.

— Ce este acest loc, Stăpâne?

Lui Plagueis îi luă un moment pentru a strânge suficientă putere ca să continue.

— Gândeşte-te la el ca la un vas care conţine toate lucrurile pentru care sunt devotat. Toate lucruri pe care le iubesc.

— Aceasta poate fi prima dată când te-am auzit rostind cuvântul.

— Numai pentru că nu există niciun alt termen care să-mi exprime în mod adecvat ataşamentul necondiţionat faţă de făpturile şi fiinţele cu care împart acest loc. Dragoste fără compasiune, însă, pentru că compasiunea nu are nicio treabă cu asta.

— Bithul – Venamis…

— Trimis de Tenebrous să mă testeze – pentru a mă elimina dacă aş fi eşuat. Dar Venamis a fost un cadou esenţial în a mă ajuta să deblochez o parte din cele mai profunde secrete ale Forţei. Fiecare creatură pe care ai văzut-o sau simţit-o aici a

---

[16] Orbalisk – era o creatură parazită ce trăia în grupuri pe Dxun. Stăteau inactive în peşteri sau alte locuri întunecate, până găseau o creatură gazdă potrivită, de pielea căreia se ataşau pentru a se hrăni. Odată ataşate de corp se înmulţeau şi creşteau până ce acopereau şi sufocau victima.

fost o binecuvântare similară, aşa cum vei vedea când te voi introduce în mistere.

— Ce a vrut să spună droidul când a spus *gestaţiile lui Magister*?

Sub masca de respiraţie, Plagueis ar fi putut să încerce un zâmbet.

— Asta înseamnă că *gestaţiile* nu au fost realizate prin modul normal de concepţie, ci mai degrabă prin Forţă.

Surpriza şi neîncrederea se amestecară în ochii albaştri ai lui Sidious.

— Prin Forţă?

— Da, spuse Plagueis gânditor. Dar nu am fost îndeajuns de precaut. În timp ce încercăm să smulgem puterile vieţii şi morţii din Forţă, în timp ce încercăm să înclinăm balanţa, Forţa rezistă eforturilor noastre. Acţiune şi reacţiune, Sidious. Asemănător cu legile termodinamicii. Am fost îndrăzneţ şi Forţa m-a pus la încercare felul în care m-a încercat Tenebrous. Midiclorieniile nu sunt uşor de convins să execute ordinele cuiva nou iniţiat în mistere. Forţa trebuie câştigată, mai ales în treburi care implică partea întunecată. Trebuie să fie sigură că un Sith este capabil să accepte autoritatea. În caz contrar, Forţa va împiedica intenţiile acestuia. Va crea nenorociri. Va lovi înapoi.

— Maladienii...

— Poate. În orice caz, acesta este motivul pentru care Ordinul Jedi a coborât în decadenţă şi trage Republica în jos. Pentru că Jediii au pierdut fidelitatea Forţei. Da, capacitatea lor de a atrage energie din Forţă continuă, dar capacitatea lor de a folosi Forţa s-a diminuat. Fiecare dintre acţiunile lor generează o consecinţă opusă, adesea nerecunoscută care îi ridică pe cei acordaţi la partea întunecată; asta favorizează eforturile Sith şi ne creşte puterea. Cu toate acestea, utilizarea de către noi a acestei puteri necesită delicateţe. Trebuie să fim atenţi la momentele în care se deschide partea luminoasă şi se creează o oportunitate. Atunci şi numai atunci – când toate condiţiile sunt îndeplinite – putem acţiona fără teama de a întâlni rezistenţă sau repercusiuni. A spune că Forţa funcţionează în moduri misterioase înseamnă să-ţi admiţi ignoranţa, pentru că orice mister poate fi rezolvat prin aplicarea cunoştinţelor şi prin efort neîntrerupt. Aşa cum am făcut cu Senatul şi cum în curând vom face cu Republica şi Jedii, vom face cu Forţa.

Cu veneraţie tăcută, Sidious abia ştiu să răspundă.

— Ce doreşti să fac, Stăpâne?

Transpiratorul emise o serie de tonuri, iar Plagueis inspiră adânc.

— Mă voi muta pe Sojourn pentru a mă dedica pe deplin investigaţiilor noastre, pentru a promova Imperativul şi pentru a mă vindeca.

— Ce se va întâmpla cu Aborah?

— Deocamdată poate servi ca depozit.

— Şi Damask Holdings?

— Grupul nu va fi format din nou, deşi pot continua să găzduiesc anual Adunări. Şi îl voi îndruma personal pe San Hill, pentru a-l pregăti să-şi asume preşedinţia Clanului Bancar.

— De ce avem nevoie de ei?

Cu o şoaptă aspră, Plagueis spuse:

— Pentru că acum războiul este pe ordinea de zi, Sidious. Dar acţiunile noastre trebuie să fie circumspecte, limitate la acele sisteme pline de conflicte mărunte, unde pot fi încurajate fiinţele adecvate, pot fi finanţate operaţiunile adecvate... Trebuie să aranjăm ca lumile din Inelul Exterior să sufere în timp ce Nucleul prosperă. Pe cât de patetice pot fi aceste lumi, nu avem de ales şi trebuie să folosim ceea ce avem la îndemână. Clanului Bancar va fi esenţial în finanţarea războiului pe care îl vom promova încet. Vom avea nevoie de Clanul Bancar pentru a finanţa producătorii de arme şi pentru a susţine o economie alternativă pentru eventualii duşmani ai Republicii. Plagueis se uită direct la Sidious. Succesul nostru va fi măsurat prin semne şi prevestiri. Există multe lucruri pe care trebuie să le înveţi despre Yinchorri şi Kaminoani. Dar toate la timpul lor. Deocamdată, Sidious, trebuie să ştii că tu eşti lama pe care o vom trece prin inima Senatului, a Republicii, şi a Ordinului Jedi şi eu, ghidul tău pentru refacerea galaxiei. Împreună suntem stelele nou-născute care completează constelaţia Sith.

Sidious îşi atinse bărbia despicată.

— Sunt uşurat să aflu că nu te-am dezamăgit, Stăpâne. Dar Jedii au chemat poliţia în districtul Fobosi la câteva momentele după ce am plecat. Planul este deja pus în pericol.

Culoarea se ridică în obrajii lui Plagueis.

— Jedii ştiu de multă vreme că partea întunecată a fost trezită şi nu poate fi suprimată de ei. Acum au simţit-o pe propriul lor Coruscant.

— Chiar şi aşa, nu putem continua să riscăm expunerea, spuse Sidious cu atenţie.

Plagueis îl studie.

— Mai ai de adăugat ceva despre asta.

— Stăpâne, te-ai gândit să instruieşti pe cineva în arta Sith care să execute orice misiuni sunt necesare?

— Un alt Venamis? Sfidând parteneriatul nostru?

Sidious clătină din cap.

— Nu un ucenic. Nu cineva care ar putea aspira vreodată să devină un adevărat Lord Sith. Ci cineva priceput în camuflaj şi luptă, care ar putea fi eliminat atunci când nu mai este necesar.

Surpriza străluci în ochii lui Plagueis.

— Ai deja pe cineva în minte.

— Mi-ai cerut să fiu cu ochii pe fiinţele care s-ar putea dovedi util. Am găsit una pe Dathomir acum nici măcar un an. Un prunc mascul Zabrak Dathomiri.

— Mulţi Zabraki sunt puternici în Forţă. Prin natură, s-ar părea.

— Acest copil este. Mama lui a născut doi şi a dorit să-l salveze pe unul dintre ei de ghearele *Surorilor Nopţii*, în special de una cunoscută sub numele de Talzin.

— L-ai cumpărat?

— L-a acceptat.

— Unde este?

— L-am adus la unitatea de contabilitate pe care Damask Holdings o menţine pe Mustafar şi l-am lăsat în grija droizilor custode.

Plagueis închise ochii pentru un moment. Mustafar îi servise ca loc de eliminare a duşmanilor şi dovezilor cu mult înainte ca staţia de recuperare a lui Boss Cabra să fie pusă la dispoziţia lui Hego Damask şi a altora.

— Şi mama? întrebă el.

— Vie – deocamdată.

— Nu s-ar putea ca această Talzin să-l urmărească pe copil?

Sidious privi spre interior.

— S-ar putea.

Plagueis mârâi iritat.

— Atunci va fi problema ta dacă o va face.

Sidious înclină capul în acceptare

— Lasă bebeluşul pe Mustafar în grija droizilor, adăugă Plagueis în cele din urmă, dar începe să-l antrenezi. Deprinde-l cu durerea, Lord Sidious, pentru ca el să ne poate servi pe deplin. Dacă talentele sale în Forţă nu reuşesc să se maturizeze, elimină-l. Dar dacă se ridică la înălţimea aşteptărilor, trimite-l oricând doreşti pe Orsis. Acolo vei găsi un centru de pregătire de elită, condus de un Falleen specialist în lupte numit Trezza. El şi cu mine am avut relaţii. Trezza îl va creşte pe Zabrak să fie neînfricat, dar ferm în loialitatea lui. Totuşi, tu îi vei supraveghea antrenamentul în partea întunecată. Nu-i vorbi despre Sith sau despre planurile noastre până nu îşi dovedeşte valoarea. Şi nu-l trimite împotriva niciunuia dintre duşmanii noştri de valoare până nu am eu ocazia să-l evaluez.

Sidious îşi înclină capul.

— Înţeleg, Stăpâne.

— Forţa oferă, Sidious, spuse Plagueis după o clipă. Aşa cum natura furnizează mai multe fiinţe masculi în perioada de după război, Forţa, pentru totdeauna atentă la echilibru, oferă fiinţelor puternice în partea întunecată când lumina a stăpânit prea mult timp. Acest Zabrak prevesteşte bine.

— Lorzii Sith care ne vor urma vor aduce un omagiu înţelepciunii tale, Stăpâne, spuse Sidious cu seriozitate.

Plagueis se ridică şi îl atinse pe umăr.

— Nu, Lord Sidious. Pentru că suntem sfârşitul liniei. Făcu un gest larg. Tot ce s-a făcut aici era un singur scop: să ne extindem domnia la nesfârşit.

PARTEA A TREIA

STĂPÂNIREA

34-32 DE ANI ÎNAINTE DE BĂTĂLIA DE PE YAVIN

Capitolul 22: SIMPLE FIINŢE

Frigul crepuscular al Rotondei Senatului avu darul de a-i trage pe mulţi la somn. Ascuţindu-şi simţurile, Palpatine putea auzi sforăitul blând al Senatorilor umani şi non-umani aşezaţi pe platformele plutitoare alăturate de a lui; mai clar, îi auzea pe Sate Pestage şi Kinman Doriana, aflaţi vizavi de el pe scaunul circular al platformei, bârfind cu răutate. De douăzeci de ani de-acum Naboo şi sectorul Chommell ocupau acelaşi loc în acelaşi rând în acea clădire în formă de ciupercă imensă, deşi fuseseră adăugate platforme deasupra, dedesubt şi de ambele părţi ale ei în cele două decenii odată cu primirea reprezentanţilor lumilor nou-venite în Republică. De asemenea, în acei douăzeci de ani, Palpatine stătuse – şi chiar moţăise – în timpul discursurilor, diatribelor şi discuţiilor prelungi a nenumărate fiinţe, precum şi la discursurile adresate de patru Cancelari Supremi: Darus, Frix, Kalpana şi Finis Valorum. Ultimul se apropia de terminarea celui de-al doilea mandat care fusese asaltat de provocări, dintre care majoritatea erau ca urmare – dar nu s-ar fi putut dovedi nici în deceniile următoare – maşinaţiuni ale lui Hego Damask şi ale conspiratorului său secret, Palpatine, în acoperirile lor de Lorzi Sith Plagueis şi Sidious. Dar, de fapt, jumătate dintre Senatorii din Rotondă duceau vieţi duble de un fel sau altul: angajându-se să păstreze Republica şi în acelaşi timp acceptând mită de la Federaţia Comerţului, facilitând sclavia şi contrabanda cu mirodenii şi bastoane ale morţii[17] sau instigând la acţiuni de piraterie.

Cuvintele filosofului Shassium din Republica antică alunecară în mintea lui Palpatine: *Toţi suntem fiinţe cu două feţe, împărţite de Forţă şi destinate pentru eternitate să ne căutăm identităţile noastre ascunse*.

Din amvonul înalt al Rotondei, vorbea Cancelarul Suprem Valorum.

— Criza care se desfăşoară în sistemul Yinchorr oferă dovezi suplimentare că, în hotărârea noastră de a menţine o

---

[17] Bastoane ale morţii – o substanţă ilicită care crea dependenţă extremă şi care se găsea cu uşurinţă în lumea interlopă a Coruscantului şi în alte localuri din toată galaxia. Livrate în interiorul beţişoarelor luminiscente, erau foarte dorite de dependenţii disperaţi şi de căutătorii de senzaţii.

epocă de prosperitate în Nucleu, am permis sistemelor exterioare să devină tărâmuri fără legi, cu piraţi, negustori de sclavi, contrabandişti şi comercianţi de arme care operează cu lipsă de răspundere. Materiale şi tehnologii interzise îşi găsesc calea către speciile ale căror apeluri pentru ajutorul Republicii nu au primit răspuns, iar rezultatul este antagonism şi conflict intersisteme. Aduse împreună de nevoia reciprocă, alianţele lumilor uitate apelează la cartelurile galactice pentru a le furniza ceea ce noi le-au refuzat: creştere, protecţie şi securitate – împreună cu arme şi antrenament de luptă. Făcu un gest larg către platformele Senatoriale apropiate şi îndepărtate. În timp ce stăm într-un confort rece, o confederaţie rămasă fără drepturi se desfăşoară în voie în Inelul Exterior.

În apropiere, cineva căscă cu exagerare teatrală, provocând un cor de râsete de la fiinţe care putură să-l audă. Senatul ar fi trebuit să fie în vacanţă, dar criza din Regiunea de Expansiune îl forţase pe Valorum să convoace organul de guvernare într-o sesiune specială.

De partea cealaltă a Rotondei faţă de platforma Naboo, era platforma vacantă a Yinchorr – rezultat al ruperii legăturilor Yinchorri cu Republica cu şase luni mai devreme şi a rechemării personalului diplomatic. Cu şase luni mai înainte, şi înarmaţi cu arme pe care Darth Sidious îi ajutase să le procure, Yinchorri au lansat atacuri asupra mai multor lumi din sistemele vecine. Furnizate de un contrabandist Devaronian, livrările clandestine au inclus un scut de cortoză dintr-o operaţie secretă minieră de pe planeta Bal'demnic şi asta dusese la moartea a doi Jedi neavizaţi. Plagueis spusese că Yinchorri puteau fi întărâtaţi de provocări minore, dar chiar şi Sidious fusese surprins de ferocitatea lor.

— De când Yinchorr a devenit lume membră în urmă cu douăzeci şi cinci de ani, continuă Valorum, şi în pofida sancţiunilor pe care am încercat să le impunem, am permis ca Yinchorri să se transforme într-o forţă militaristă care ameninţă acum o vastă regiune a spaţiului Republicii. Acum şase luni, când şi-au mărit armada cu nave rechiziţionate din şantierele navale *Golden Nyss*, am votat să-i cenzurăm mai degrabă decât să intervenim, în respectarea unei credinţe antichizate că responsabilitatea pentru paza ordinii în sistemele exterioare revine lumilor care alcătuiesc acele sisteme. În cele din urmă, în

urma celui mai recent atac Yinchorr asupra sistemului Chalenor, Jedii au fost convinşi să intervină, dar cu rezultate dureroase.

Valorum se opri puţin.

— După cum unii dintre voi deja ştiţi, trupurile mutilate ale Cavalerului Jedi Naeshahn şi al Padawanului Ebor Taulk, au fost transportate pe Coruscant şi cumva livrate biroului meu din clădirea Cancelariei. Strânse pumnul pentru ca toată lumea să vadă. Acum spun că este suficient!

Palpatine îşi încleştă degetele. Valorum încerca din greu să se agite, dar asprimea bruscă din vocea lui fu slăbită de reacţia auditorilor, care fu în cel mai bun caz o revoltă mecanică. Un apel la linişte din partea Vice-Cancelarului Bothan fu foarte puţin necesar. Valorum se calmă pentru camerele plutitoare, expresia lui înroşită fiind menită să transmită indignare, mai degrabă decât jenă.

— Jedii au trimis de atunci o forţă mai mare pentru a-i aduce în faţa justiţiei pe cei responsabili de acest act barbar şi pentru a-i trimite pe Yinchorri înapoi în propria lor lume. Dar mă tem că eforturile lor nu vor fi suficiente. Din moment ce nu putem posta Jedi sau Judecători ca forţă ocupantă cer acestui organism să sancţionăm utilizarea forţelor paramilitare private, să impunem o blocadă tehnologică pentru Yinchorr care îi va împiedica să se reînarmeze şi să-şi reînnoiască visurile lor nefaste de cucerire.

Strigătele de aprobare şi condamnare care întâmpinară cererea lui Valorum erau autentice, în timp ce Vice-Cancelarul Bothan făcea apeluri la ordine. În cele din urmă, Valorum ridică vocea pentru a fi auzit.

— Expansionismul militar nu poate fi tolerat! Precedente pentru utilizarea trupelor paramilitare au fost înfiinţate sub Cancelarul Suprem Kalpana în timpul *Conflictului Stark Combina*, precum şi în cea mai recentă criză din Yam’rii. În ambele cazuri au urmat soluţii diplomatice şi credem că diplomaţia va reuşi în sistemul Yinchorr.

Cariera politică a lui Valorum se formase în timpul *Războiului Hyperspace Stark*. Acum, se gândi Palpatine, începe să vorbească precum rivalul său de atunci Ranulph Tarkin.

Aşteptă să se liniştească Rotonda.

— Evenimentele de pe Yinchorr vorbesc despre o provocare mai mare cu care ne confruntăm acum. Sistemul

Cularin – cel mai nou membru al nostru – se consideră afectat de atacurile piraţilor. La fel se întâmplă şi la Dorvalla, în sectorul Videnda. Aşa-numitele zone de liber schimb au devenit terenuri de luptă între lumi fără apărare şi giganţi corporativi precum Federaţia Comerţului sau cartelele criminale precum Soarele Negru, care storc la maximum aceste sisteme periferice.

Într-un act pe care unii l-au considerat fair-play şi alţii viclenie politică, Vice-Cancelarul se folosi de acel moment pentru a permite platformei Federaţiei Comerţului să-şi părăsească staţia de andocare şi să plutească prin frigul întunecat al Rotondei.

— Cu obişnuita sincronizare impecabilă a unui Bothan, remarcă Pestage spre Doriana.

Senatorul Federaţiei Comerţului era un Neimoidian numit Lott Dod, a cărui voce murmurată, ce avea farmecul unui şarpe răzbătu prin difuzoarele sălii.

— Trebuie să protestez împotriva acuzaţiilor Cancelarului Suprem. Cuvintele sale nu transmiteau furie atât de mult cât aroganţa bogăţiei – o strategie pe care o învăţase de la predecesorul său, Nute Gunray. Ar trebui Federaţia Comerţului să absoarbă pierderile pe care le-a suferit din cauza atacurilor piraţilor? Republica refuză să creeze o armată pentru a aduce ordinea în acele sectoare dar, în acelaşi timp, ne interzice să ne protejăm încărcăturile cu arme defensive sau droizi soldaţi.

— Acum nu este momentul pentru acest argument, domnule Senator, spuse Valorum, arătându-şi palmele mâinilor lui moi.

Dar o sută de alte voci l-au acoperit.

— Dacă nu, atunci când, domnule Cancelar Suprem? veni întrebarea de la humanoidul linguşitor, cu coarne craniene, magistrat al *Alianţei Corporative*, Passel Argente. Câte mărfuri vor mai trebui Federaţia Comerţului sau Ghilda Comerţului să piardă înainte de a se ajunge la momentul potrivit pentru a porni această dezbatere. Dacă Republica nu ne poate proteja, atunci nu avem altă cale decât să ne protejăm noi înşine.

Din nou, faţa lui Valorum se înroşi.

— La fiecare criză am expediat forţe paramilitare...

— Cu rezultate impresionante. Întreruperea a venit de la Lavina Durada- Vashne Wren, reprezentanta feminină umană a

nou-admisului sistem Cularin. Militarii Thaereian au terminat rapid cu piraţii care atacau transporturile noastre.

Râsete gălăgioase îi înecară restul cuvintelor.

— Singurul lucru pe care l-a făcut Colonelul Tramsig la Cularin a fost acela de a face mai vrednic de dispreţ!

Senatorul Twi'lek Orn Free Taa strigă de pe platforma sa.

— Bunul Senator din Cularin a fost doar înşelat de farmecul său dubios.

Argente vorbi încă o dată.

— Cancelarul Suprem susţine ca fiecare sistem să aibă sub comanda sa o forţă paramilitară? Dacă da, atunci de ce nu o armată pan-galactică?

Ochii lui Palpatine scânteiară cu încântare sadică. Valorum primea ceea ce merita. El demonstrase o anumită abilitate diplomatică în timpul *Războiul Hyperspace Stark*, dar alegerea sa la cancelarie avusese mai mult de a face cu un pedigree care cuprindea trei Cancelari Supremi şi înţelegerile pe care le încheiase cu familii influente precum Kalpana şi Tarkin din Eriadu. Adularea lui pentru Ordinul Jedi era bine cunoscută; mai puţin îi era cunoscută ipocrizia – o mare parte din averea familiei sale derivând din contractele lucrative pe care strămoşii săi le încheiaseră cu Federaţia Comerţului. Alegerea sa cu şapte ani în urmă fusese unul dintre semnele pe care le aştepta Plagueis – întoarcerea la putere a unui Valorum – şi urmase descoperirii remarcabile făcute de Plagueis şi Sidious în manipularea midiclorieniilor. O descoperire pe care Muunul o descrisese drept *galactică*. Amândoi bănuiau că Jedii o simţiseră şi el, la ani-lumină distanţă de Coruscant.

— Nu va fi nicio armată în Republică, spuse Valorum, muşcând momeala lui Argente. Reformele Ruusan *trebuie* să fie respectate. O forţă militară trebuie finanţată. Impozitele astfel impuse sistemelor periferice ar adăuga doar la povara lor şi duce la discuţii despre secesiune.

— Atunci, să plătească Lumile Nucleului! strigă cineva aşezat sub Palpatine.

— Nucleul nu are nevoie de forţă militară! răspunse Senatorul Kuati. Ştim să trăim în pace unul cu celălalt!

— De ce nu pot Jedii să servească drept militari? întrebă Senatorul din Ord Mantell.

Valorum se întoarse să-l privească.

— Jedii nu sunt o armată şi sunt prea puţini, în orice caz. Ei intervin la cererea noastră, dar şi după propria dorinţă. Mai mult de atât, Ordinul a cunoscut mai multe decese în ultimii doisprezece ani decât a văzut în cei cincizeci de ani precedenţi. Yinchorr se conturează rapid ca fiind un alt Galidraan.

Palpatine simţi o plăcere secretă la referinţa lui Valorum, din moment ce ceea ce se petrecuse pe Galidraan erau dovezi clare ale părţii întunecate care acţionau împreună cu subterfugiile lui şi ale lui Plagueis. Cel mai important pentru Plagueis, conflictul provincial avusese un efect devastator asupra Maestrului Jedi Dooku, aprofundându-i schisma cu Înaltul Consiliu cu privire la deciziile acestuia de a desfăşura Jedii ca războinici.

— Din nou, ne învârtim în cerc, răsună vocea lui Orn Free Taa prin Rotondă. Republica poate găsi credite pentru a contracta armate private, dar nu pentru a ridica o armată proprie. Şi totuşi Supremul Cancelarul consideră potrivit să ne dea lecţii despre gândirea antichizată. De ce nu întoarceţi pur şi simplu aceste credite către sistemele periferice şi lăsaţi-le să îşi facă singure contractările?

— Poate că Senatorul de Ryloth a atins un subiect bun, spuse Valorum când aplauzele se opriră. Mai bine, poate a sosit momentul să impunem un impozit pe zonele de liber schimb pentru a alimenta sistemele periferice cu fondurile necesare.

Palpatine se înclină pe scaunul căptuşit al platformei, în timp ce refuzuri furioase se auziră dinspre platformele lumilor Facţiunii Exterioare, precum şi din cele aparţinând Federaţiei Comerţului, Ghildei Comerţului, *Uniunea Tehnologică* şi *Alianţa Corporativă*. Cât de minunat şi de previzibil se deteriorase Senatul de-a lungul a douăzeci de ani. Aşa cum se întâmplase cu multe sesiuni ordinare şi extraordinare, şi aceasta se va încheia în haos, cu nimic rezolvat. Pentru ecranele care umpleau Rotonda, camerele plutitoare au arătat expresia tristă de neputinţă a lui Valorum. Curând, foarte curând, îi va reveni lui Palpatine sarcina să impună ordine tuturor.

* * *

În afara zidurilor curbate ale Senatului, crizele din sistemele periferice avu un efect redus asupra vieţii miliardelor

care locuiau pe Coruscant. Fiinţele care trăiau la nivelele inferioare continuau să facă tot posibilul pentru a supravieţui, în timp ce acele care locuiau mai aproape de cer continuau să cheltuiască abundent pentru mâncare, pelerine fine şi bilete la operă, pe care Valorum o readusese la modă. Palpatine era o excepţie de la regulă. În ceea ce părea uneori ca mişcare perpetuă pentru el, se întâlnea frecvent cu semenii săi din Senat, ascultând cu atenţie ce avea de spus fiecare despre evenimentele galactice, dar nu atât de atent încât vreunul să aibe motive să-l suspecteze că este altceva în afară de un politician de carieră, hotărât să-şi îmbunătăţească profilul. Dacă era ceva ce-l definea, era impresia pe care o lăsa că-şi ia munca poate prea în serios. Cu puţin mai mult de un an rămas din cel de-al doilea mandat al lui Valorum, cancelaria era pregătită de preluare şi cei care îl ştiau bine pe Palpatine suspectau că ar putea prelua funcţia dacă ar fi întrebat. Ambiguitatea lui asupra acestei chestiuni nu-l făceau decât mai dorit de către cei care credeau că poate aduce ceva nou – un punct de vedere centrist autentic. Alţii au pus la îndoială de ce, având în vedere provocările fără precedent ale vremurilor, el sau oricine altcineva ar aspira la acea poziţie.

La câteva zile după ce Senatul se întâlnise în şedinţă specială, Palpatine îşi încălcă intimitatea pe care o aprecia atât de mult pentru a găzdui o adunare informală în apartamentul său din *500 Republica*. Mutarea la cea mai exclusivistă adresă de pe Coruscant a coincis cu ascensiunea lui Ars Veruna către monarhia Naboo cu doisprezece ani mai devreme. Victoria lui Veruna atârnase de un contract renegociat cu Federaţia Comerţului pentru plasma Naboo, deşi s-a crezut pe scară largă că Regele şi acoliţii săi au fost cei care au beneficiat mai mult din afacere decât cetăţenii Naboo. Spre deosebire de apartamentul pe care Palpatine îl ocupase când sosise prima dată pe lumea capitală, acesta avea o duzină de camere şi vedere la districtul guvernamental depăşită doar de cea din spaţioasele apartamente de la ultimul etaj al clădirii. Statuia lui Sistros din neuraniu şi bronziu – care încă ascundea sabia de lumină pe care o construise în ucenicia lui – împărţea spaţiul cu antichităţi care erau procurate din lumi îndepărtate.

Întârziind ca de obicei, Finis Valorum fu unul dintre ultimii oaspeţi care veniră. Palpatine îl întâmpină la uşă, în timp ce un

contingent de Gărzi ale Republicii, cu mantii şi căşti, ocupară poziţii pe coridor. Faţa rotundă a Cancelarului Suprem părea trasă şi transpiraţia i se adunase pe buza superioară proaspăt rasă. Agăţată de braţul său ca o podoabă era Sei Taria, în mod evident, asistenta sa administrativă, dar şi iubita sa. Chiar după ce trecu pragul, Valorum îşi agăţă degetele mari în brâul larg de culoare albastră care îi prindea roba şi se opri să privească apartamentul şi să dea din cap în semn de apreciere.

— Ce n-ar da vânătorii de ştiri HoloNet pentru a vedea asta.

— Nu este deloc un penthouse, spuse Palpatine.

— Nu încă, vrea să spună, remarcă Senatorul Corelliei, provocându-i pe mai mulţi să-şi ridice cupele cu băuturi într-un fel de toast.

Palpatine se prefăcu că-şi maschează jena. Odată ar fi trebuit să se chinuie să-şi joace rolul. Acum purta aspectul Senatorului de Naboo la fel de fără efort cum îşi purta hainele şi mantia.

— Jurnaliştii sunt mai mult decât bineveniţi în vizită, spuse el.

Valorum ridică o sprânceană argintie în semn de îndoială.

— Acum, că i-aţi obişnuit cu transparenţa şi accesibilitatea, adăugă Palpatine.

Valorum râse fără veselie.

— Cât bine mi-a făcut asta.

Sei Taria rupse tăcerea incomodă.

— Cu siguranţă nu faci niciun secret din culoarea ta preferată, domnule Senator. Pleoapele ochilor ei oblici erau colorate pentru a se potrivi cu vişniul robei ei de septsilk[18]; părul ei întunecat era răsucit într-un coadă elaborată în spatele capului, în timp ce în faţă, bretonul tăia fruntea fără cusur.

— Stacojiul este cel mai prezent în emblema casei mele strămoşeşti, explică Palpatine calm.

— Şi totuşi favorizezi negrul şi albastrul în tot ceea ce porţi.

Palpatine îşi menţinu zâmbetul subţire.

— Sunt flatat că aţi observat.

Expresia lui Taria se întristă.

---

[18] Septsilk – un tip de ţesătură care era folosită pentru îmbrăcămintea scumpă.

— Mulţi te-au observat, domnule Senator.

Servitorii se grăbiră să ia mantiile de pânză veda ale lui Valorum şi Taria.

— I-am angajat expre pentru seara, spuse Palpatine în linişte. Sunt un om solitar.

Taria vorbi înainte ca Valorum să o poată face.

— Titlul celei mai recente piese HoloNet despre tine, dacă nu mă înşel. Senatorul care a întors spatele unei averi vaste pentru a se dedica politicii. Cine a muncit pentru a avansa de la organ legislativ pe Naboo, la ambasador în Senatul Galactic... Zâmbi fără să-şi arate dinţii. O poveste plină de inimă.

— Şi fiecare cuvânt fiind adevărat, spuse Palpatine. Dintr-un anumit punct al vedere.

Cei trei râseră împreună şi apoi Palpatine îi conduse mai adânc printre oaspeţi, toţi fiind favorabili lui Valorum. Nu era nimeni în apartament pe care Cancelarul Suprem nu-l ştia şi el îi salută pe fiecare pe nume. Capacitatea de a face fiinţele să se simtă ca şi cum contau pentru el, atât personal cât şi politic, era unul dintre puţinele sale puncte forte. Un droid de protocol oferi băuturi pe o tavă, iar Valorum şi Taria au luat câte un pahar. Când trofeul lui Valorum se scuză să discute cu soţia senatorului Alderaanian Bail Antilles, Palpatine îl conduse pe Valorum în camera principală a apartamentului.

— Cum se face că reuşeşti să te bucuri de sprijinul atât al Nucleului cât şi al lui Facţiunii Exterioare? întrebă Valorum cu interes autentic.

— O consecinţă a locaţiei Naboo mai mult decât orice altceva. Lumea mea parcă ar fi una strămutată – localizată în Exterior, dar care împărtăşeşte sensibilităţi ale multor lumi din Nucleu.

Valorum făcu un gest către o figurină dintr-o nişă de perete.

— Rafinată.

— Destul de rafinată. Un cadou de la Senatorul Eelen Li.

— De pe Triffis.

Palpatine reorientă uşor figurina.

— O piesă de muzeu, de fapt.

Valorum continuă de-a lungul peretelui, indicând o a doua piesă.

— Şi asta?

— O tobă de vânt ceremonială Gran. Veche de peste o mie de ani. Aruncă o privire din colţul ochiului spre Valorum. Un cadou de la Baskol Yeesrim.

Valorum dădu din cap.

— Ajutorul Senatorului Ainlee Teem. Nu mi-am dat seama că eşti în condiţii bune cu Protectoratul Gran.

Palpatine ridică din umeri.

— O perioadă nu am fost – din cauza unei probleme de demult privind abţinerea lui Naboo la un vot senatorial cu importanţă la momentul respectiv, dar este istorie veche acum.

Valorum coborî vocea pentru a întreba:

— Crezi că ai putea aduce Malastare de partea mea?

Palpatine se întoarse să-l privească.

— În ceea ce priveşte embargoul lui Yinchorr? Eventual. Dar nu pe tema impozitării zonelor de liber schimb. Atât Ainlee Teem şi Aks Moe au devenit aliaţi ai Federaţiei Comerţului.

— O inversare şi mai derutantă, oftă Valorum. Prietenii devin inamici; duşmani, prieteni… Bănuiesc că va trebui să apelez la fiecare favoare politică, dacă vreau să reuşesc cu Yinchorr. Îşi comprimă buzele şi clătină din cap. Mă tem că este în discuţie moştenirea mea, vechi prieten. Mai am doar un an din mandatul meu, dar sunt hotărât să rezolv lucrurile.

Palpatine adoptă un ton plin de compasiune.

— Dacă este vreo consolare, susţin utilizarea unei forţe paramilitare – chiar cu riscul de a escalada criza – chiar dacă numai pentru a-i reduce la tăcere pe cei care au acuzat Republica că nu are coloană vertebrală.

Valorum îl bătu pe Palpatine pe umăr.

— Suportul tău este apreciat. Se uită în jurul camerei, apoi întrebă şi mai liniştit. Pe cine pot conta, Palpatine?

Ochii lui Palpatine scrutară mulţimea, rămânând un timp pe doi bărbaţi umani, apoi un Anx care nu s-ar fi încadrat într-o cameră cu tavane joase, un Ithorian, şi în sfârşit un Tarnab.

— Antilles, Com Fordox, Horox Ryyder, Tendau Bendon. Poate şi Mot-Nu-Rab…

Valorum îi privi pe rând, apoi îşi lăsă privirea să cadă pe un Rodian.

— Farr?

Palpatine râse în sine. Onaconda Farr se gândea la politică aşa cun semenii săi Rodiani se gândeau la vânătoarea de recompense: *Trage mai întâi; Întreabă mai tarziu*.

— Este un militant, dar pot să-l conving, pentru că are legături apropiate cu Casa Naberrie, din Naboo.

— Tikkes? întrebă Valorum, privindu-l cu grijă pe Senatorul Quarren, ale cărui tentacule faciale introduceau gustări în gură.

— Tikkes va dori ceva în schimb, dar da.

Ochii albaştri pal ai lui Valorum îl găsiră pe Senatorul Wookiee Yarua. Palpatine dădu din cap.

— Kashyyyk vă va susţine.

Valorum îşi bău paharul cu băutură şi îl puse deoparte.

— Şi adversarii mei?

— În afară de cei evidenţi? Întregul grup Ryloth – Orn Free Taa, Connus Trell şi Chom Frey Kaa. De asemenea, Toonbuck Toora, Edcel Bar Gan, Po Nudo... Vreţi să continui?

Valorum păru descurajat în timp ce ieşiră pe balcon. Se auzi un ton, indicând faptul că funcţia de anulare a zgomotului era activată. Valorum continuă până la balustradă şi se uită în depărtare.

— O noapte întunecată rară, spuse el după o clipă.

Palpatine i se alătură la balustradă.

— Controlul vremii pune la cale o furtună. Se întoarse uşor pentru a regla sistemul de anulare a zgomotului. Ascultaţi: bubuituri de tunete peste *Lucrări*. Şi acolo, adăugă el arătând, fulgere.

— Cât de nefiresc pare aici. Dacă am putea fi la fel de uşor de curăţat ca acest cer vast şi aceste clădiri monumentale.

Palpatine îi aruncă o privire.

— Senatul v-a împiedicat, dar nu aţi adus nicio necinste funcţiei dumneavoastră.

Valorum se gândi la asta.

— Ştiam când a început primul meu mandat că voi întâmpina opoziţie, că evenimentele au rămas fără control încă de la *Conflictul Stark*. Dar de atunci am simţit că din zonele periferice ale galaxiei se apropie un întuneric pentru a clătina Coruscantul din fundaţiile sale. Ai putea crede, că după o mie de ani de pace, Republica ar fi de nezdruncinat, dar nu este cazul. Întotdeauna mi-am plasat credinţa în Forţă, crezând că dacă aş

acţiona în conformitate cu principiile sale călăuzitoare, galaxia ar acţiona la fel.

Palpatine se încruntă în întuneric.

— Republica a devenit greoaie. Suntem constrânşi şi înghesuiţi în tranzacţii care ne compromit integritatea. Suntem criticaţi atât pentru ceea ce facem, cât şi pentru ceea ce nu facem. Majoritatea fiinţelor din Nucleu nu ar putea indica către Yinchorr pe o hartă stelară şi totuşi criza de acolo devine problema ta.

Valorum dădu din cap tulburat.

— Nu putem să stăm degeaba şi să nu facem nimic. Jedii spun la fel în privat şi, totuşi, chiar şi ei sunt împărţiţi. Dacă Maestrul Dooku devine mai vocal în criticile sale faţă de Senat şi Ordin, Consiliul s-ar putea să trebui să-i interzică accesul în Templu. Deveni tăcut, apoi spuse: Ei bine, cu siguranţă nu trebuie să vă spun. Oamenii îmi spun ai devenit confidentul lui.

În loc să răspundă la acel comentariu, Palpatine spuse:

— Şi Maestrul Yoda?

— Enigmatic ca întotdeauna, spuse Valorum. Dar tulburat, cred.

Palpatine se întoarse uşor de la el.

— Jedii s-au mai întâlnit cu întunericul în trecut.

— Adevărat. Dar studierea istoriei ne dezvăluie că au fost învinşi de ea, de asemenea.

— Atunci rezultatul este dincolo de înţelegerea noastră.

Valorum îşi ridică privirea spre cerul nopţii.

— A cui, atunci?

Capitolul 23: SUB SOARELE NOPŢII

Abia ajuns pe Luna Vânătorilor, Sidious îl studia pe Plagueis în timp ce Lordul Sith şi droidul său, 11-4D, vedeau o înregistrare holografică a unui asasin Zabrak în robe negre care distrugea rapid roboţii de luptă, în casa sa de pe Coruscant, unii plutitori, unii avansând pe două picioare, alţii rulând, şi toţi trăgând cu blasterele. Douăzeci de ani adăugară o uşoară încovoiere în postura Muunului şi vene care îi ieşea în evidenţă de sub pielea lui albă subţire. Purta un costum utilitar de culoare verde închis care era strâns pe corpul lui delicat, o mantie verde care îi cădea de pe umerii osoşi până la podeaua de piatră a fortului şi o căciulă care îi urma conturul craniului său mare. O mască de respiraţie triunghiulară îi acoperea partea inferioară prognată a maxilarului, gura, o parte din gâtul lung şi ceea ce mai rămăsese din nasul abrupt pe care îl avusese înainte de atacul surpriză din Fobosi. Un dispozitiv de invenţie proprie, masca din aliaj prezenta două fante verticale şi o pereche de conducte subţiri, rigide, care îl legau de un transpirator fixat pe pieptul său superior, dedesubtul echipamentului de armură corporală. Învăţase să mănânce şi să bea prin tuburi de alimentare şi prin nas. Văzut prin Forţă, era un oval nuclear de lumină marmorată, un glob rotitor de energie terifiantă. Dacă atacul Maladian l-ar fi slăbit din punct de vedere fizic, acesta a ajutat, de asemenea, să-i modeleze corpul eteric într-un vas suficient de puternic pentru a conţine întreaga putere a părţii întunecate. Hotărât să nu mai fie niciodată prins nepregătit, se antrenase să nu mai doarmă şi îşi dedicase două decenii standard, zi şi noapte, experimentării cu manipularea midiclorieniilor şi încercării de a smulge câteva ultime secrete ale Forţei, astfel încât el – şi, probabil, ucenicul său uman – să poată trăi pentru totdeauna. Întoarcerea către interior i-a permis să stăpânească energiile la fel de puternice ale ordinii şi tulburării, creării şi entropiei, vieţii şi morţii.

— L-ai făcut de temut, remarcă Plagueis fără să se întoarcă de la înregistrare, în timp ce atleticul Zabrak despica un droid *Colicoid Eradicator* în jos pe mijloc şi se întoarse pentru a tăia alţi doi în jumătate. Capul fără păr al humanoidului cu ochi

galbeni avea o coroană de coarne mici şi marcaje negre şi roşii în modele geometrice.

— Netemător, de asemenea, spuse Sidious.

— Totuşi, sunt doar droizi.

— Este şi mai formidabil împotriva fiinţelor vii.

Plagueis se uită peste umăr, cu ochii îngustaţi.

— L-ai pus să lupte în mod serios? Coardele vocale reconstituite şi traheea îi confereau vocii sale o calitate metalică, ca şi cum ar fi vorbit printr-un vocalizator.

— L-am blocat pe Hypori o lună fără mâncare şi doar cu un hoardă de droizi asasini drept companie. Apoi m-am întors să-l întărât şi să-l provoc. Având în vedere toate astea, a luptat bine, chiar şi după ce l-am lipsit de sabia lui de lumină. A vrut să mă omoare, dar era pregătit să moară de mâna mea.

Plagueis se întoarse complet pentru a-l privi.

— În loc să-l pedepseşti pentru neascultare, i-ai lăudat hotărârea.

— Era deja smerit. Am ales să-i las onoarea intactă. L-am proclamat *acolitul meu*; întruchiparea jumătăţii violente a parteneriatului nostru.

— Parteneriat? repetă dur Plagueis.

— Al lui şi al meu; nu al nostru.

— Oricum, i-ai permis să creadă că este mai priceput decât este de fapt.

— Nu aţi făcut acelaşi lucru pentru mine?

Ochii lui Plagueis reflectau dezamăgire.

— Niciodată, Sidious. Am fost întotdeauna sincer cu tine.

Sidious înclină capul în semn de recunoaştere.

— Nu sunt un profesor la fel de bun ca dumneavoastră.

Plagueis petrecu ceva timp observând holoînregistrarea. Pumnii şi picioarele Zabrakului erau la fel de letale precum sabia lui de lumină şi viteza lui era uluitoare.

— Cine a aplicat marcajele?

— Mama lui a făcut-o – în conformitate cu ritualurile declanşate la scurt timp după naştere. O iniţiere, timp în care un copil Dathomirian Zabrak este scufundat într-o baie uleioasă, energizată cu ichor conjurat de magia utilizată de *Surorile Nopţii*.

— O decizie ciudată, având în vedere dorinţa ei de a ascunde copilul.

— *Surorile Nopţii* rareori părăsesc Dathomir, dar *Fraţii Nopţii* sunt uneori vânduţi pentru a servi. Cred că mama şi-a dorit să fie conştient de moştenirea sa, oriunde va ajunge.

Văzând că sabia de lumină a Zabrakului produce două lame, Plagueis inspiră.

— O sabie baston[19]! Arma lui Exar Kun! A construit-o el?

— Prototipul era din două săbii de lumină pe care să le împreuneze cap la cap imitând arma Iridoniană. I-am furnizat cunoştinţele necesare care i-au permis să perfecţioneze designul iniţial şi s-o construiască pe cea pe care o foloseşte.

Plagueis privi cum droid după droid era străpuns de lamele stacojii opuse.

— O consider inutilă, dar nu voi nega că stăpâneşte bine tehnica Jar'Kai.

Din nou, se întoarse spre Sidious.

— Niman şi teräs käsi nu vor înlocui niciodată Dun Möch, dar apreciez că l-ai antrenat să fie o maşină de luptă şi nu un adevărat ucenic.

— Mulţumesc, Stăpâne.

Ochii lui Plagueis erau încreţiţi – de suspiciune? De amuzament?

— Sunt de acord cu tine că ar trebui să fie martor al atacului Yinchorri asupra Templului Jedi.

— Îi voi spune. El se gândeşte deja la Jedii ca fiind abominabili. Priveliştea violării sanctuarului lor îi va pune sângele în mişcare.

— Chiar şi aşa, înfrânează-l. Lasă-l să-i crească mânia şi ura.

Sidious înclină capul. Plagueis dezactivă holoproiectorul.

— Cadoul pe care l-ai solicitat pentru el este aproape gata. Raith Sienar a acceptat livrarea navei pe Sojourn şi voi aranja să fie dusă în clădirea LiMerge. Făcu o mişcare de bătaie cu degetele. Vino, Darth Sidious, avem multe de discutat.

Fortul antic nu fusese niciodată mai părăsit. O companie de Gardieni ai Soarelui încă mai locuia pe Sojourn, escortând vizitatorii la suprafaţă şi păstrând turbolasere de la sol în stare bună de funcţionare. Încă erau necesare coduri de autentificare pentru navele care intrau în spaţiul Sojourn, dar coordonatele lunii nu mai erau secretul care fuseseră cândva. În cea mai

[19] Sabie baston – sabie cu două lame

mare parte a timpului Plagueis trăise ca un pustnic printre droizii săi, rareori aventurându-se în afara planetei, deşi continua să-şi folosească bogăţia şi influenţa vastă pentru a sprijini acele organizaţii care promovau cauza Sith şi pentru a zdrobi planurile din celor pe care i se opuneau. În primul an în urma atacului, circulaseră zvonuri că Hego Damask era mort, dar începu să circule treptat zvonul că el trăia doar în izolare pe Sojourn. Patru ani mai târziu, Adunările anuale au fost reluate, dar numai pentru cinci ani, iar acum nu mai fusese o Adunare de mai bine de un deceniu. Din ce în ce mai puţine fiinţe participau la evenimente, în orice caz, mulţi distanţându-se Damask în urma crimelor de pe Coruscant. În perioada lungă scursă între atacul Granului şi prima Adunare din noua eră, Sidious vorbi cu Plagueis doar prin holocomunicator. Lăsat să progreseze singur, îl antrenase în secret pe Zabrak pe Mustafar, Tosste şi Orsis, vizitase mai multe lumi Sith şi petrecu timp considerabil studiind textele Sith şi holocronii care rămăseseră sub pază pe Aborah. De la Gărzile Soarelui, Sidious auzise că Damask se închisese în fort şi abia mai era văzut. În puţinele ocazii când Damask îi convocase, găsiseră camerele de locuit în dezordine, unii dintre subiecţii experimentelor fiind morţi în cuştile sau celule lor şi mulţi dintre droizi funcţionând defectuos. Creaturile din pădurile de greel din jur invadaseră şi îşi făcuseră reşedinţă acolo, făcând cuiburi în turnuri şi devorând orice lucru comestibil. Deşi Damask – nespălat, costeliv, cu comportament dezordonat – părea capabil să vorbească, 11-4D era cel care comunica ordinele şi cererile lui Damask către paznici. La un moment dat, gărzilor li se ordonase să instaleze mai mult de două sute de holoproiectoare în ceea ce fusese sala de arme a fortului, pentru ca Damask să poată monitoriza evenimentele curente şi să se cufunde în înregistrări istorice, dintre care unele datau de sute de ani. Sidious ştia că propriile sale puteri crescuseră de zece ori de-a lungul zecilor de ani, dar nu putea fi sigur că aflase toate secretele lui Plagueis – *felul său vrăjitoresc*, aşa cum făcuseră referire despre ele Gardienii Soarelui – inclusiv capacitatea de a preveni moartea fiinţelor. Se întreba uneori: Era cu o clasă în urmă? Cu două? Astfel de întrebări erau exact cele care făsuseră, în cele din urmă, generaţii de ucenici Sith să-i provoace pe Maeştrii lor. Incertitudinea cu privire la cine era mai puternic. Nevoia de a se testa, pentru a înfrunta încercarea

finală. Ispita de a lua mantia de Lord cu forţa, pentru a pune propria amprentă pe puterea părţii întunecate – cum încercase Darth Gravid, ceea ce avu ca rezultat doar să-i dea pe Sith înapoi cu nenumăraţi ani... Şi, astfel, rămăsese în mare parte sarcina lui Sidious să aducă aceeaşi fervoare în manipularea evenimentelor din lumea normală pe care Plagueis o adusese în manipularea midiclorieniilor.

În loc să se provoace reciproc, ambii s-au dedicat executării Marelui Plan. Stăpânirea politicului şi stăpânirea Forţei. Într-o zi curând, Sithul le va utiliza pe amândouă, cu Sidious fiind faţada politică şi Plagueis în culise, sfătuindu-l despre Forţă. La fel ca Plagueis, Sidious mutase judicios, pentru că repercusiunile nedorite în lumea reală puteau fi atât de dăunătoare Imperativului Sith ca şi reacţiile Forţei. Faptul că Forţa nu lovise înapoi, era un argument că parteneriatul lor era ceva unic şi în conformitate cu voinţa Forţei. Izolarea autoimpusă a lui Plagueis afectase unele dintre planurile pe care el şi Sidious le proiectaseră pentru Federaţia Comerţului şi alte grupuri.

Dar Plagueis făcuse totul pentru o recuperare completă după rănile sale şi partea întunecată nu mai era pur şi simplu pe cale ascendentă, ci se ridicase şi urca spre zenit. Criza Yinchorri fu pentru prima dată când Plagueis aprobase implicarea directă a lui Sidious în evenimentele galactice. Până atunci, evenimente manipulate de cei doi Sith erau realizate prin utilizarea intermediarilor. Dar când Sidious se folosise de ajutorul contrabandistului Devaronian pentru a-i instiga pe Yinchorri, nu numai că avusese contacte prin holoproiector – fără să-şi dezvăluie identitatea Sith, desigur – dar îl şi pusese în legătură cu Pestage şi Doriana, care ajutară la abandonarea cadavrelor Jedi pe pragul lui Valorum şi la aducerea războinicilor Yinchorri însărcinaţi cu infiltrarea Templului Jedi. Iniţial, planul fusese conceput ca un test, pentru a vedea dacă reptilienii rezistenţi la sugestia Forţei puteau fi transformaţi într-o armată anti-Jedi. Dar în acelaşi mod în care încercările repetate de replicare prin clonare nu reuşiseră, toate eforturile de a-i transforma într-o armată ascultătoare se dovediseră inutile. Erau personalizaţi pentru agresiune, dar, de asemenea, imprevizibili şi nesupuşi. Drept urmare, a fost pusă în mişcare o stratagemă reproiectată pentru a testa capacitatea lui Valorum de a gestiona o criză şi

hotărârea Senatului de a pune capăt uneia. Dar nici Plagueis, nici Sidious nu se aşteptaseră la implicarea Jediilor de către Cancelarul Suprem, iar acum planul modificat era, de asemenea, în pericol.

— Este bine că au murit Jedii, spunea Plagueis în timp ce el, Sidious şi 11-4D intrau în camera de studiu aglomerată, dar trebuie să ne ferim să ne dezvăluim implicarea prea curând. A fost înţelept să fie livrate cadavrele Coruscant?

— Au avut efectul intenţionat asupra lui Valorum, spuse Sidious.

— Cu toate acestea, poate că l-am judecat greşit.

— El este mai preocupat de moştenirea sa decât de Republică, dar poate câştiga încă o majoritate a Senatului de partea sa, chiar şi cu preţul întregului său capital politic.

— Trebuie să creăm o criză din care să nu îşi mai poată reveni, spuse Plagueis.

— Tocmai am pus în mişcare astfel de evenimente.

Plagueis dădu din cap în satisfacţie.

— Atunci poate că există o parte benefică în toate astea. Dacă Senatul aprobă un embargou, îţi va fi dator.

Sidious zâmbi subţire.

— O blocadă aplicată pentru una spartă.

— În acest scop, trebuie să începem să-i mutăm pe Viceregele Nute Gunray şi pe Regele Veruna în poziţii. Neimoidianul a fost asociat cu Valorum în timpul *Conflictul Stark*. De data aceasta, îi vom asmuţi unul împotriva celuilalt.

— Îl cunosc puţin pe Gunray de când a servit ca Senator. Este receptiv şi ambiţios, dar, în mod ciudat, imun la intimidare. Va trebui să-l câştigăm de partea noastră.

— Şi aşa vom face: cu achiziţii care îi vor câştiga o poziţie printre cei şapte care alcătuiesc directoratul Federaţiei Comerţului.

— Cum să ne apropiem de el?

— Cadoul pe care l-ai solicitat pentru Zabrak mi-a dat o idee, spuse Plagueis. Gunray este pasionat de pylats[20], cu care Neimoidianii asociază bogăţia. Avianele sunt abundente pe

---

[20] Pylats – pasăre neimoidiană. Datorită penajului lor alb şi a cântecului armonios, erau păsări de cuşti apreciate printre membrii mai bogaţi ai comunităţii galactice. Neimoidienii obsedaţi de statut considerau, în special, deţinerea de pylates ca un semn ce arăta putere şi avere.

Neimoidia, dar în pădurile din Sojourn există o specie rară, albă cu pete roşii, pe care mi le-au furnizat kaminoanii. El nu o va identifica niciodată ca fiind o clonă.

— Un cadou de la Hego Damask sau Senatorul Palpatine?

Plagueis îl privi în sus şi în jos.

— Cred că de la Darth Sidious.

Sidious îl privi cu îndoială.

— După nume?

— Nu doar prin nume, ci şi prin titlu. Este timpul să ne facem prezenţa cunoscută de câteva persoane selectate.

— Titlul Sith va avea vreun sens pentru el?

— Da, când îi vom face visele să devină realitate.

Plagueis începu să păşească pe podeaua răcoroasă.

— Niciun Sith nu a fost vreodată în poziţia în care ne regăsim acum, Darth Sidious: în pas cu reemergenţa laturii întunecate, întărită de semne şi prevestiri, siguri că răzbunarea şi victoria sunt aproape la îndemână. Dacă Jedii îşi vor respecta filosofia de a acţiona în concordanţă cu Forţa, de a face ceea ce este corect, se vor rostogoli în întuneric. Dar rezistă. Yoda şi restul Membrilor Consiliului îşi vor dubla sesiunile de meditaţie într-un efort de a privi în viitor, doar pentru a-l descoperi tulbure şi de necunoscut. Numai pentru a descoperi că automulţumirea a deschis uşa către catastrofe. Dacă într-adevăr au acţionat în conformitate cu Forţa, cum am putea reuşi să înclinăm echilibrul? Cum ar putea partea întunecată să câştige teren? De fapt, Jedii s-au îndepărtat de datoria lor auto-atribuită, de calea lor nobilă. Puteau să prevină asta? Poate prin rămânerea la controlul Republicii, prin alegerea şi realegerea Cancelarilor Supremi Jedii. Sau poate absentând complet din treburile Republicii şi participând la ritualurile lor antice din credinţa că gândirea lor corectă va menţine Republica puternică şi pe calea ei, galaxia înclinată spre lumină, în loc să fi permis să devină ei înşişi şerifi şi executori. Aruncă o privire întrebătoare asupra lui Sidious. Vezi marea eroare din căile lor? Execută treburile Republicii ca şi cum ar fi ale Forţei! Dar a reuşit vreodată un organism politic să fie arbitrul a ce este corect şi bun? Cât de uşor este pentru ei să se încălzească într-o asigurare de sine în castelul lor de pe Coruscant. Dar făcând astfel, s-au arătat ei înşişi slab dotaţi pentru lumea în care noi am petrecut un mileniu pentru a supravieţui.

Îşi drese gâtul.

— Îi vom împinge într-o contradicţie, Darth Sidious. Îi vom forţa să se confrunte cu dilema morală a poziţiei lor şi să-şi dezvăluie defectele cerându-le să supravegheze conflictele care ciumează Republica lor lăudată. Doar Dooku şi o mână de alţi câţiva au înţeles adevărul. Cu ani în urmă, când l-am întâlnit pentru prima dată pe Serenno, m-am gândit: *Ce lovitură ar fi pentru Ordin dacă ar putea fi făcut să plece şi să îmbrăţişeze latura întunecată. Ce panică ar putea provoca*. Căci dacă cineva ar putea pleca, atunci zece sau douăzeci sau treizeci ar putea să urmeze, iar perfidia din centrul Ordinului ar fi clară de văzut pentru toţi. Ochii Muunului se îngustară. Nu ne putem mulţumi să respectăm regulile Ordinului Jedi sau ale Forţei. Doar făcând Forţa să ne servească avem de izbândit. Acum opt ani am schimbat galaxia, Darth Sidious, şi schimbarea este acum ireversibilă. Apropiindu-se, îşi aşeză mâinile osoase pe umerii lui Sidious. La prima vizită în lumea ta de origine am recunoscut-o ca un nexus în Forţă. Şi îmi amintesc că gândisem cât de adecvat ar trebui să fie ca partea întunecată să se ascundă pe o planetă atât de frumoasă.

Se opri, se îndreptă, apoi întrebă cu gravitate bruscă.

— Veruna este gata, Sidious? Mă preocupă faptul că ar putea fi la fel de necontrolat ca Yinchorri şi că un lider mai maleabil ne-ar servi mai bine interesele.

Sidious se gândi la întrebarea lui.

— Este posibil să nu fie necesar să-l eliminăm, Stăpâne. Ca şi Gunray, el pune bogăţia peste onoare.

Plagueis dădu din cap încet.

— Atunci dă-i un ghiont, Darth Sidious. Să vedem în ce parte înclină înainte să-i decidem soarta.

Capitolul 24: SITH’ARI[21]

Ţintele lor erau doar asteroizi, dar navele de luptă galbene, cu nasul cromat, atacau rocile cu microcratere ca şi cum ar reprezenta o ameninţare la adresa Naboo în sine. Erau produse de *Corporaţia Constructoare a Navelor Spaţiale Theed* şi de *Design Nubian* şi erau proiectul favorit al Regelui Veruna de la încoronarea sa: o navă elegantă, cu aripi scurte, ce exemplifica prin designul clasic şi extravaganţa flagrantă infatuarea lui Naboo. Motoarele navelor se spunea că stabiliseră un nou standard în ceea ce priveşte controlul emisiilor, dar pentru o lume care se mândrea cu conştientizarea mediului, *N-1*-urile păreau complet lipsite caracter şi nelalocul lor.

— Ne aşteptăm să avem două escadrile suplimentare pregătite pentru zbor la începutul anului, îi spuse Veruna lui Palpatine în timp ce stăteau în camera dorsală de prezentare a Navei Regale, chiar mai grandioasă, cu design asemănător. Toate vor dispune de tunuri laser gemene, lansatoare de torpile cu protoni şi scuturi deflectoare, împreună cu droizi astromeci R-2.

— Un vis devenit realitate, spuse Palpatine. Atât pentru dumneavoastră, cât şi pentru *Colectivul de Proiectare Nubian*.

Veruna ridică o sprânceană stufoasă, cenuşie şi albă.

— Înţelegerea noastră cu *Design Nubian* ne avantajează reciproc.

— Desigur că da, spuse Palpatine, întrebându-se cât de mult băgaseră în propriul buzunar Veruna şi ai lui din contractul căruia Naboo i se opusese.

Palpatine venise cu Pestage şi se întâlnise pe planetă cu Janus Greejatus înainte să se întâlnească la *Hangarul Theed* cu Veruna şi cu unii dintre membrii Consiliului Consultativ, inclusiv prim-consilierul Kun Lago şi femeia şef de securitate, Maris Magneta. În mod vizibil absentă era Guvernatoarea adolescentă al lui Theed, Padmé Naberrie, a cărei numire fusese un compromis al lui Veruna pentru un electorat care i se opunea din ce în ce mai mult cu fiecare an care trecea. Veruna, cu toate acestea, nu părea interesat. Cu sprâncenele lui înflăcărate, părul lung argintiu şi barba cu vârful ascuţit, el încă părea o

[21] Sith'ari – titlu care în limba Sith antică însemna Lord sau Suzeran.

figură fină, îndrăzneaţă. Lago şi Magneta erau considerabil mai tineri şi mai necizelaţi, şi îi priveau urât pe Palpatine şi echipa lui, din momentul în care urcaseră pe nava strălucitoare. Pe fereastra de observaţie, bombardamentele *Echipei Bravo* reduceau asteroizi la pietriş şi praf spaţial.

— Acesta este căpitanul Ric Olié din *Bravo Unu*, spuse Veruna. Călit în bătălie la Chommel Minor.

Pestage nu reuşi să-şi împiedice un râs scurt.

— Împotriva acelui grup pirat ale cărui nave s-au ciocnit între ele?

Veruna îi aruncă o privire spre Palpatine.

— Ajutorul tău pare să fi uitat unde îi este locul, domnule Senator.

Palpatine îi aruncă lui Pestage o privire care nu spunea nimic şi se întoarse spre Veruna.

— Scuzele mele, Maiestatea Ta.

Dacă Veruna nu era convins, o păstră pentru sine şi îşi fixă privirea la îndepărtatul exerciţiu de luptă al navelor.

— Plănuiesc să încheiem parteneriatul cu Federaţia Comerţului, spuse el după un lung moment de tăcere şi fără să se uite la Palpatine.

Palpatine se mişcă uşor pentru a se poziţiona în vederea periferică a lui Veruna, cu ochii larg deschişi într-o adevărată surpriză.

— Acesta este scopul acestei demonstraţii?

Regele se întoarse către el.

— Dacă aş fi vrut să fie un spectacol de forţă, aş fi aşteptat până la următoarea colectare programată de plasmă. În orice caz, de vreme ce pari să întrebi, atât *Construcţiile Theed*, cât şi *Nubian Design* mă asigură că cargourile Lucrehulk ale Federaţiei ar fi o pradă uşoară pentru *N-1*-ul nostru.

Palpatine aruncă o privire spre Pestage şi Greejatus şi clătină din cap mâhnit.

— Atunci este bine că v-aţi gândit să mă invitaţi la bord, Majestatea Ta, pentru că aduc veşti care vă pot convinge să vă regândiţi poziţia.

— Ce ştiri? întrebă Magneta.

Palpatine o ignoră continuând să vorbească cu Veruna.

— Această problemă nu a ajuns încă la Rotonda, dar există toate indicaţiile că în cele din urmă, Republica îi va

acorda permisiunea Federaţiei Comerţului să-şi înarmeze navele.

Lui Veruna îi căzu falca şi clipi.

— Cu ce?

Palpatine se prefăcu că devine încurcat.

— Nu ştiu exact. Turbolasere, cu siguranţă, precum şi nave de luptă droid. Orice roboţi de luptă sunt produşi de Baktoid, Haor Chall şi speciile de stup. Făcu un gest spre fereastră. Arme care se vor dovedi a fi la fel de mortale pentru acele nave de luptă.

Veruna încă încerca să înţeleagă.

— De ce face Republica asta?

— Din cauza a ceea ce s-a întâmplat pe Yinchorr. Din cauza atacurilor persistente ale piraţilor şi a celor ce se cred insurecţionari. Şi pentru că Republica refuză să-şi schimbe poziţia cu privire la crearea unei armate.

Veruna se îndepărtă furtunos de observator, apoi se opri şi se întoarse spre Palpatine.

— Nu-mi vine să cred. Valorum a avut succes pe Yinchorr. El nu s-ar supune niciodată presiunii Federaţiei Comerţului.

— Nu se înclină la presiune. Strategia sa este de a încheia un acord cu Federaţia: armament defensiv în schimbul impozitării zonelor de liber schimb.

Veruna rămase fără cuvinte.

— Acesta este motivul pentru care îndemn pe Majestatea Voastră să ţină Naboo de partea corectă a acestei probleme.

— Spune-ne, domnule Senator, interveni Lago, ce înseamnă să fii de partea potrivită?

Palpatine aruncă o privire de la Lago la Veruna.

— Când problema ajunge la Rotonda, Naboo trebuie să voteze pentru a protesta împotriva impunerii zonelor de liber schimb.

Veruna înghiţi şi îşi găsi vocea.

— În sprijinul Federaţiei Comerţului? Cu realegerea mea care se apropie? Trebuie să fii nebun, Palpatine. Naboo este sub jugul Federaţiei de mai bine de treizeci ani. Oamenii nu m-ar ierta niciodată.

— Baza dumneavoastră rămâne puternică, spuse Palpatine. Oamenii vor înţelege treptat că aţi luat decizia corectă.

Veruna mârâi.

— Nu-mi place să fiu pus în această poziţie, Palpatine.

Palpatine adoptă o poziţie gânditoare, apoi se uită la Rege.

— Este posibil totuşi să fie o cale… Sunt sigur că Hego Damask ar fi dispus să intermedieze un acord renegociat cu blocul Neimoidian al Federaţiei Comerţului...

— Nu am nevoie de Damask pentru a fi intermediar, se răsti Veruna. Vremea Muunului a trecut. Este un anacronism. Duşmanii lui ne-au făcut un favor, forţându-l la o pensionare anticipată.

Ochii lui Palpatine se îngustară imperceptibil. *Şi uite aşa, cu un ghiont, se dezvăluie.*

— Dacă îmi amintesc corect, duşmanii lui Damask au plătit scump. Tăcu pentru un moment, repoziţionându-se în faţa observatorului, astfel încât Veruna să privească direct spre navele de vânătoare în timp ce asculta.

— De acord, Sojourn nu este fortăreaţa inexpugnabilă care a fost odată. Dar influenţa lui Damask este la fel de mare cum a fost, iar legăturile sale cu Clanul Bancar nu au fost niciodată mai puternice.

— În caz că nu ai observat, domnule Senator, interveni Magneta, influenţa Naboo este mare acum, de asemenea.

Palpatine aruncă o privire peste umăr la navele de luptă, apoi îl fixă pe Veruna.

— Majestatea Ta, Damask nu va fi bucuros să fie scos din tranzacţiile noastre cu Federaţia Comerţului. Ne poate face probleme.

Privirea lui Veruna rătăci spre el.

— Lasă-l să încerce. Naboo nu este singura lume pe care a exploatat-o. Nu ne-ar dori aliaţi cu ceilalţi. Sunt mai preocupat de modul în care Senatul ar reacţiona la votul nostru împotriva impozitării zonelor libere.

Palpatine forţă o respiraţie.

— Este o situaţie fără speranţă. Lumile din Facţiunea Exterioară se bazează pe Federaţia Comerţului pentru mărfuri, aşa că probabil vor vota negativ. Lumile Nucleului, pe de altă parte, vor vota în favoarea impozitării, măcar pentru a aduce venituri în Republică şi pentru a evita să fie necesar să sprijine sistemele periferice. Fiind la mijloc, Federaţia Comerţului este

cea care câştigă indiferent de situaţie, prin faptul că i se permite în sfârşit să se apere şi-şi va forţa clienţii să suporte costurile crescute rezultate din impozitare.

— Ce înseamnă toate acestea pentru Valorum? spuse Lago.

— Mă tem că nu va putea să-şi îndeplinească mandatul.

— Cine îi va succeda? întrebă Veruna.

— Este greu de spus, Maiestate. Cred că Ainlee Teem. Deşi Bail Antilles se bucură de mult sprijin.

Veruna se gândi la asta.

— Care ar fi implicaţiile pentru Naboo dacă Granul câştigă în faţa Alderaanianului?

— Atunci, bineînţeles, am avea un prieten în cancelarie.

Veruna îşi frecă barba.

— Mă voi gândi la recomandările tale. Dar fii prevenit, Palpatine, nu voi admite nicio înşelăciune. De la voi – îi fixă pe Pestage şi Greejatus cu o privire îngrozitoare – sau de la oricare din clica voastră. Nu uitaţi: ştiu problemele fiecăruia.

* * *

Timpul e scurt.

Viţa de vie şi plantele căţărătoare îşi croiseră drumul până pe zidurile şi turnurile din vechiul fort şi lianele uneau parapetele crenelate de coroanele înfrunzite ale copacilor din apropiere. Insectele se speriau sub picior, săpând după mâncare sau încărcate cu bucăţi de vegetaţie sau resturi de aşchii de lemn. Furtunile din noaptea precedentă lăsaseră băltoace adânci până la gleznă pe pasarelă şi se scurgeau în cascadă prin găurile de tragere. Pădurea pe care Plagueis o plantase şi o umpluse cu creaturi rare şi exotice părea hotărâtă să scape Sojourn de cetatea care fusese ridicată în mijlocul ei.

Din cel mai înalt dintre turnuri, Plagueis privi peste vârfurile copacilor la imaginea lunii lumii părinţilor lui şi la steaua îndepărtată pe care o împărţeau. Sojourn se mişca repede şi ultima geană lumină se estompa. Aerul era parfumat şi tulburat de drone şi insecte ce bâzâiau, de strigătele teritoriale ale păsărilor zburătoare şi urletele jalnice de trezire ale creaturilor nopţii. Nori de lilieci devoratori de sânge se

vărsau din peşterile de pe înălţime, născute din ploile puternice. O briză se ridică de nicăieri.

Timpul e scurt. Încă în custodie pe Aborah erau texte şi holocroni ce menţionau faptele şi abilităţile Maeştrilor Sith care, aşa cum se spunea şi scria, erau capabili să aducă vânt sau ploaie sau să despice cerul cu fulgere conjurate. În propriile lor cuvinte sau în cele ale discipolilor lor, câţiva Lorzi Întunecaţi au pretins că aveau capacitatea de a zbura, de a deveni invizibili sau de a se transporta pe ei înşişi prin spaţiu şi timp. Dar Plagueis nu reuşise niciodată să duplice oricare dintre aceste fenomene. Tenebrous îi spusese din start că îi lipsea talentul pentru vrăjitoriile Sith, chiar dacă incapacitatea nu se datora unei deficienţe de midiclorienii. *Este un cadou înnăscut*, spuse Bithul atunci când fu presat şi îi lipsea şi lui, de asemenea. Vrăjitoria pălea oricum în comparaţie cu ştiinţa Bith. Dar Plagueis înţelegea acum că Tenebrous greşise despre vrăjitorie, cum greşise în privinţa atâtor lucruri. Da, cadoul era mai puternic la cei care, cu un efort redus, îşi puteau permite să fie subsumaţi de curenţii Forţei şi să devină conducte pentru puterile laturii întunecate. Dar exista o cale alternativă pentru acele abilităţi şi conducea dintr-un loc în care cercul se închidea în sine şi voinţa pură substituia altruismul. De asemenea, Plagueis înţelegea că nu există puteri la care să nu poată ajunge; niciuna pe care n-o putea stăpâni printr-un efort de voinţă. Dacă îl precedase vreun Sith cu putere egală, atunci luase secretele mormânt sau le închisese în holocronuri care fuseseră distruse sau încă nu ieşiseră la suprafaţă.

Întrebarea dacă el şi Sidious descoperiseră ceva nou sau au redescoperit ceva străvechi nu avea importanţă. Toate ce conta era că, cu aproape un deceniu mai devreme, reuşiseră să facă Forţa să se schimbe şi să încline irevocabil spre partea întunecată. Nu era o simplă schimbare de paradigmă, ci o modificare tangibilă care putea fi resimţită de orice persoană puternică în Forţă, indiferent dacă era sau nu instruită în artele Sith sau Jedi. Schimbarea fu rezultatul a luni de meditaţie intensă, în timpul căreia Plagueis şi Sidious au căutat să conteste suveranitatea Forţei şi să înece galaxia cu puterea părţii întunecate. În mod deşănţat şi fără ruşine, şi cu riscul propriei lor morţi, au purtat un război eteric, anticipând că midiclorieniile lor, armata imediată a Forţei, s-ar putea uni să le

fiarbă sângele sau să le oprească bătăile inimilor. Ridicându-se în afara corpurilor lor, ca o entitate unică, aduseseră în luptă puterea voinţei lor, afirmându-şi suveranitatea asupra Forţei. Nicio contraforţă nu se ridicase împotriva lor. În ceea ce echivala cu o stare de extaz, ei ştiură că Forţa cedase, ca şi cum o zeitate ar fi fost răsturnată de pe tronul ei. Pe punctul de sprijin pe care îl modelaseră, partea luminoasă se scufunda şi partea întunecată se înălţa. În aceeaşi zi, îl lăsaseră pe Venamis să moară. Apoi, prin manipularea midiclorieniilor Bithului, care ar fi trebuit să fie inerte şi fără răspuns, Plagueis îl învia. Enormitatea evenimentului îl blocase pe Sidious în tăcere şi copleşiră şi zăpăciră procesoarele lui 11-4D, dar Plagueis continuă din nou fără asistenţă, permiţându-i din nou lui Venamis să moară şi să fie readus la viaţă, până ce organele Bithului cedaseră şi Plagueis îi acordase în sfârşit moartea veşnică. Dar câştigarea puterii de a-l menţine pe altul în viaţă nu fusese suficientă pentru el. Aşa că după ce Sidious se întoarse pe Coruscant, Plagueis se devotase interiorizării acestei abilităţi, prin manipularea midiclorieniilor care îl animau. Timp de câteva luni nu făcu niciun progres, dar în cele din urmă, începu să perceapă o schimbare măsurabilă. Cicatricile rănilor lui începuseră brusc să se netezească şi să se estompeze şi el începu să respire mai liber decât o făcuse în douăzeci de ani. Începu să simtă nu numai că ţesuturile sale deteriorate se vindecau, ci întregul său corp se întinerea pe sine. Sub transpirator, zone întregi ale pielii erau netede şi întinerite, şi ştiu că până la urmă va înceta să mai îmbătrânească. Îmbătat de noile puteri, încercase ceva şi mai de neconceput: să aducă la viaţă o creaţie proprie. Nu doar fertilizarea unei creaturi nefericite, lipsite de minte, ci naşterea unei fiinţe puternice în Forţă. Capacitatea de a domina moartea era un pas în direcţia corectă, dar nu era echivalentă cu o creaţie pură. Aşa că se întinsese – într-adevăr, parcă invizibil, transformat – pentru a informa fiecare fiinţă de existenţa lui şi să îi afecteze pe toţi: Muunoid sau insectoid, sigur sau deposedat, liber sau înrobit. Un războinic fluturând triumfal un steag pe un câmp de luptă. O fantomă care se infiltrează într-un vis. Dar în cele din urmă fără niciun rezultat. Forţa tăcu, ca şi cum ar fi fugit de el şi multe dintre animale din laboratorul său muriseră de boli îngrozitoare.

Oricum, opt ani mai târziu, Plagueis rămăsese convins că fusese în pragul succesului absolut. Dovadă era creşterea numărului midiclorieniilor dar şi puterea pe care o simţise în Sidious când în cele din urmă se întorsese pe Sojourn. Partea întunecată a Forţei era sub comanda lor şi, în parteneriat, ei vor putea într-o zi să se ţină în viaţă reciproc şi să stăpânească galaxia atâta timp cât credeau de cuviinţă. Dar încă nu îl informase pe Sidious despre asta.

Era mai important ca Sidious să rămână la fel de concentrat pe manipularea evenimentelor din lumea normală, cum avea Plagueis intenţia de a domina tărâmul Forţei, pentru care lumea era doar o reflectare brută şi denaturată. În mod sigur, lumina fusese stinsă, dar pentru cât timp şi la ce cost? Îşi aminti de o eclipsă solară la care fusese martor într-o lume demult uitată, a cărei lună unică era de mărimea şi la distanţa perfectă pentru a stinge lumina astrului principal. Rezultatul nu a fost un întuneric total, ci iluminarea de un alt fel, ciudată şi difuză, care zăpăcise păsările şi permisese stelelor să fie văzute în ceea ce ar fi trebuit să fie lumina zilei. Chiar şi total blocat, soarele strălucea din spatele discul satelitului şi când luna a mers mai departe, fu un moment de lumină aproape prea intensă pentru a fi suportată.

Privind spre cerul ce se întuneca al lui Sojourn, se întrebă ce calamitate plănuia Forţa în retragere să arunce împotriva lui sau a lui Sidious sau a amândurora pentru a înclina în mod definitiv balanţa. Răsplata aştepta pe-aproape, aşa cum făcuse pe Coruscant cu douăzeci de ani mai devreme? Erau timpuri periculoase; mai periculoase decât primii lui ani ca ucenic atunci când latura întunecată l-ar fi putut consuma în orice moment.

Deocamdată, cel puţin, convalescenţa sa era aproape terminată. Sidious va continua să devină mai puternic atât ca Sith cât şi ca politician, cele mai complexe comploturi ale lui întâlnind puţină rezistenţă sau chiar deloc. Iar Ordinul Jedi se scufunda... Timpul o va spune şi *timpul era scurt*.

* * *

Zabrakul Dathomirian şedea cu picioarele încrucişate pe podeaua de duracretă, povestindu-i lui Sidious misiunea de

supraveghere pe care o terminase la Templul Jedi, acum câteva săptămâni, la apogeul crizei Yinchorri.

— M-a scârbit să văd cât de uşor erau de înşelat infiltratorii reptilieni, Stăpâne, chiar şi de către femeia santinelă cu părul blond pe au crezut că au luat-o prin surprindere în afara Templului. De unde am urmărit eu ştiam că se prefăcuse surprinsă atunci când sabia ei de lumină nu a reuşit să pătrundă în scutul de cortroză a atacatorului ei şi că doar simula inconştienţa atunci când Yinchorri au doborât-o, şi apoi l-a împuns pe lama ei activată, mormăi Maul, dezvăluindu-şi dinţii ascuţiţi. Prostia lor mi-a permis să mă distrez că lor misiunea fusese compromisă – faptul că Jedii îi ademeneau pur şi simplu într-o capcană.

Clădirea LiMerge devenise casa asasinului şi centru de instruire, iar *Lucrările* şi marginea districtului Fobosi din apropiere, loc ale bântuielilor sale nocturne. Ocolindu-l, cu gluga mantiei ridicată peste cap, Sidious întrebă:

— Jedi ţi-au câştigat respectul?

— S-ar putea să o fi făcut, dacă infiltratorii ar fi arătat vreo abilitate. Dacă i-aş fi condus eu...

Sidious se opri.

— Misiunea ar fi avut succes? Cavaleri Jedi şi Padawani ucişi; copiii măcelăriţi.

— Sunt sigur de asta, Stăpâne.

— Doar tu, împotriva Maeştrilor care alcătuiesc Înaltul Consiliu.

— Ascunzându-mă şi lovind, aş fi putut ucide mulţi.

Plagueis avea dreptate, gândi Sidious. *L-am făcut prea plin de mândrie*.

În orice caz, stratagema Yinchorri eşuase. Muriseră Jedii, dar nu acesta era motivul principal pentru instigare la criză. Ceea ce conta era faptul că Valorum triumfase, cu ceva ajutor de la Palpatine, era adevărat, dar mai ales pe cont propriu, reuşind să aducă Senatorii Yarua, Tikkes, Farr şi pe alţii de partea sa şi stabilind un embargou. Dar cu favorurile sale politice epuizate, poziţia lui Valorum era mai slabă ca niciodată. Chiar şi cu un mic scandal, Senatul şi-ar pierde puţina încredere pe care o mai avea în el.

— Eşti formidabil, spuse în cele din urmă Sidious, dar nu eşti o armată şi nu am petrecut ani întregi antrenându-te pentru

a te sacrifica. Când ţi-am oferit titlul de Darth, nu a fost ca recompensă pentru că ai supravieţuit misiunilor periculoase, înfometării şi droizilor asasini, ci pentru ascultarea şi loialitatea ta. Fără îndoială că vei avea multe oportunităţi de a-ţi demonstra abilitatea superioară faţă de Jedi, dar distrugerea Ordinului nu este mandatul tău, indiferent de ura ta faţă de ei.

Maul îşi coborî capul, arătându-şi coroana de coarne cu vârf ascuţit înăuntrul câmpul lor roşu-negru.

— Stăpâne. Va bucuria şi satisfacţia mea să vă ascult şi să vă fi loial.

— Vom vedea, ucenicul meu. Dar până atunci, sunt probleme de care avem nevoie să te ocupi.

Îi făcu semn lui Maul să se ridice şi să-l urmeze spre masa holoproiector şi grila de transmisie – aceleaşi pe care Granul le lăsase în urmă cu zeci de ani înainte, dar complet modernizate şi îmbunătăţite.

— Stai în afara camerelor, spuse Sidious, indicând un loc. Pentru moment, vreau să te păstrez în rezervă.

— Dar...

— Fii răbdător. Vei avea un rol de jucat în asta.

Sidious se aşeză într-un scaun cu spătar înalt, care se înfăşura în jurul lui ca un tron şi avea o telecomandă încorporată într-unul din braţe, gândurile fiindu-i tulburate de ceea ce urma să facă. Oare Plagueis simţise enormitatea momentului pe Naboo cu toţi acei ani în urmă, când îşi dezvăluise adevărata natură, când a dat jos, pentru prima dată, masca pe care o purta în public?

Cât de îmbătător putea fi, dacă momentul ar fi fost şi el îmblânzit de un fel de nostalgie, de pierderea a ceva atât de personal, atât de definitoriu?

Ce fusese secret nu va mai fi niciodată secret...

* * *

Comunicaţia îl prinsese pe Viceregele Nute Gunray în timp ce mânca şi fără tiara ce-i atârna pe urechi şi cu gulerul de azur ornat care îl făcea să arate ca un bufon.

— Salutări, Vicerege, spuse Sidious.

Membrele nictitante ale ochilor stacojii ai Neimoidianului intrară în spasm, iar botul lui marmorat se răsuci.

— Ce? Ce? Aceasta este o adresă sigură. Cum ai...

— Nu te deranja să încerci să urmăreşti originea acestei comunicări, spuse Sidious, în timp ce degetele cenuşii ale lui Gunray zburau pe tastatura mesei sale holografice. Urma nu te va conduce decât în cercuri şi vom pierde din timpul limitat pe care îl avem.

— Cum îndrăzneşti să pătrunzi...

— Recent, v-am trimis un cadou. Un pylat cu pete roşii.

Gunray se holbă.

— Tu? Tu ai trimis-o?

— Am încredere că ai avut suficient de mult creier pentru a o scana împotriva dispozitivelor de monitorizare.

Gunray se învârti să privească ceva din afara camerei; probabil chiar pasărea cu creastă.

— Sigur că am făcut-o. Care a fost scopul tău în a o trimite?

Accentul lui alungea cuvintele şi înmuia sunetele *T*.

— Consider-o un semn al aprecierii mele pentru munca nerecompensată făcută pentru Federaţia Comerţului. Direcţia nu îţi recunoaşte contribuţia.

— Ei... adică eu... De ce te ascunzi în gluga mantiei tale?

— Este îmbrăcămintea ordinului meu, Vicerege.

— Eşti cleric?

— Ţi se pare că sunt un om sfânt?

Expresia lui Gunray se acri.

— Cer să-ţi văd faţa.

— Încă nu ai câştigat privilegiul de a mă vedea.

— Privilegiu? Cine te crezi?

— Eşti sigur că vrei să ştii?

— Cer să ştiu.

Zâmbetul lui Sidious abia trecu de glugă.

— Şi mai bine, atunci. Sunt un Lord Sith.

Na. Am spus-o.

Am spus-o…

— Lord Sith? repetă Gunray.

Răspunsul veni din adâncul său, din centrul adevăratei sale fiinţe.

— Ai permisiunea de a te referi la mine ca fiind Darth Sidious.

— Nu am auzit de Darth Sidious.

— Ah, dar acum, că ai făcut-o, parteneriatul nostru a fost făcut.

Gunray clătină din cap.

— Nu caut un partener.

Sidious îi arăta o parte din faţă.

— Nu te preface mulţumit cu poziţia pe care o ai în Federaţia Comerţului sau că nu ai aspiraţii. Noi acum sunt parteneri pentru viitor.

Gunray scoase un sunet sâsâit.

— Aceasta este o glumă. Sithii au dispărut de o mie de ani.

— Tocmai asta ar dori Republica şi Ordinul Jedi să credem, dar nu am dispărut niciodată. De-a lungul secolelor am ajutat cauzele drepte şi ne-am dezvăluit doar unor fiinţe selecte ca tine.

Gunray se aşează din nou pe scaunul lui.

— Nu înţeleg. De ce eu?

— Tu şi cu mine împărtăşim un interes avid în ceea ce priveşte direcţia pe care se află Republica, iar eu am considerat că este timpul să începem să lucrăm împreună.

— Nu voi face parte din nicio lucrare ascunsă.

— Cu adevărat? spuse Sidious. Crezi că din milioaneșe de fiinţe influente te-aş alege fără să te cunosc pe dinăuntru şi pe dinafară? Îmi dau seama că dorinţele tale vorace provin din condiţiile dure ale educaţiei tale – tu şi colegii tăi aflaţi într-o concurenţă nemiloasă pentru numărul limitat de provizii de ciuperci. Dar înţeleg. Cu toţii suntem formaţi de dorinţele noastre infantile, de dorul nostru pentru afecţiune şi atenţie, de temerile noastre de moarte. Şi judecând cât de departe ai ajuns, este clar că ai fost fără egal şi continui să fii. Anii tăi în Senat, de exemplu. Întâlnirile clandestine în Clădirea Claus, Restaurantul Follin din Coridorul Stacojiu, fondurile pe care le-ai redirecţionat către Pax Teem şi Aks Moe, relaţiile secrete cu Damask Holdings, asasinarea lui Vidar Kim...

— Destul! Destul! Vrei să spui să mă şantajezi?

Sidious îşi întârzie răspunsul.

— Poate că nu m-ai auzit când am vorbit despre un parteneriat.

— Te-am auzit. Acum spune-mi ce vrei de la mine.

— Nimic altceva decât cooperarea ta. Voi aduce mari schimbări pentru tine şi în schimb vei face acelaşi lucru pentru mine.

Gunray păru îngrijorat.

— Pretinzi că eşti un Lord Întunecat. Dar cum să fac să ştiu că eşti? De unde ştiu că ai capacitatea de a mă ajuta?

— Ţi-am găsit o pasăre rară.

— Asta nu prea validează ceea ce pretinzi.

Sidious dădu din cap.

— Îţi înţeleg scepticismul. Aş putea, desigur, să-mi demonstrez puterile. Dar sunt reticent să te conving în acest fel.

Gunray pufni.

— Nu am timp pentru asta...

— Pylatul este în apropiere?

— Chiar în spatele meu, admise Gunray.

— Arătă-mi-o.

Gunray lărgit domeniul de aplicare al camerelor mesei holografice pentru a include pasărea cocoţată într-o cuşcă care era puţin mai mult decât un cerc de metale preţioase, încoronat cu un generator de câmp de stază.

— M-am temut, când l-am extras din habitatul junglei, că ar putea muri, spuse Sidious. Şi totuşi pare să se simtă ca acasă în noul său mediu.

— Cântecele sale sugerează asta, răspunse Gunray.

— Şi dacă ţi-aş spune că mă pot întinde peste spaţiu şi timp să o sugrum unde stă?

Gunray fu agitat.

— Nu ai putea. Mă îndoiesc chiar că un Jedi...

— Mă provoci, Vicerege?

— Da, spus el brusc; apoi, la fel de repede: Nu... aşteaptă!

Sidious se întoarse pe scaun.

— Apreciezi pasărea – acest simbol al bogăţiei.

— Sunt invidia colegilor mei pentru că o deţin.

— Oare averea reală nu ar genera o invidie şi mai mare?

Gunray ameţi.

— Cum pot să răspund, când ştiu că s-ar putea mă sugrumi dacă te-aş refuza?

Sidious lăsă să-i scape un oftat elaborat.

— Partenerii nu se strangulează între ei, Vicerege. Aş prefera să-ţi câştig încrederea. Eşti de acord cu asta?

— Aş putea fi.

— Iată primul meu cadou pentru tine: Federaţia Comerţului va fi tradată. De Naboo, de Republică, de membrii Direcţiei. Doar tu îi poţi oferi conducerea care va fi necesară pentru salvarea Federaţiei de la dezintegrare. Dar mai întâi trebuie să ne asigurăm că eşti promovat în Direcţie.

— Direcţia actuală nu ar primi niciodată un Neimoidian.

— Spune-mi ce va fi nevoie... începu Sidious, apoi se opri. Nu. Nu contează. Permite-mi să te surprind aranjând o promovare.

— Ai face asta fără să ceri nimic în schimb?

— Pentru moment. Dacă şi când îmi voi câştiga încrederea deplină, mă voi aştepta să accepţi cu drag sugestiile mele.

— O voi face, Darth Sidious.

— Atunci vom vorbi din nou în curând.

Sidious dezactivă holoproiectorul şi rămase aşezat în tăcere.

— Există o lume în sectorul Videnda, numită Dorvalla, îi spuse lui Maul o clipă mai târziu. Nu ai auzit încă de ea, dar este o sursă de minereu de lommit, care este esenţial pentru producţia de oţel transparent. Două companii – *Lommite Limited* şi *InterGalactic Ore* – controlează în prezent operaţiunile miniere şi de transport. Dar, de ceva timp, Federaţia Comerţului şi-a îndreptat atenţia asupra Dorvallei.

— Care este porunca dumneavoastră, Stăpâne? întrebă Maul.

— Deocamdată, doar să te familiarizezi cu Dorvalla, pentru că se poate dovedi cheia pentru a ne înţelege cu Gunray.

Capitolul 25: FARMECUL DISCRET AL MEDIOCRITĂŢII

Un cvartet mai ciudat nu pusese piciorul, burta, gheara sau maxilarul pe Sojourn în douăzeci de ani. O femelă jumătate din rasa Theelin, stăpânul ei Hutt, majordomul său Twi'lek şi şeful de securitate Chevin traversară curtea presărată cu frunze a fortului şi intrară în camera de recepţie a lui Plagueis. Cu excepţia femelei Theelin, păreau de parcă ar fi putut să vină din pădurile de greel pentru a se însoţi cu creaturile care îşi construiseră cuiburi şi bârloage pe coridoarele negre ale fortului şi în turnurile înalte.

Plagueis şi 11-4D aşteptau chiar în interiorul zonei de intrare.

— Bine ai venit, Jabba Desilijic Tiure, spuse Plagueis prin masca transpiratorului său.

Droizii restabiliseră un oarecare aspect de ordine în cameră şi instalaseră mese şi scaune. Lumina dimineţii curgea prin deschideri pătrate de sus de pe zid şi un foc pocnea în vatra de piatră.

— Este o plăcere să ne vedem din nou după atâţia ani, Magister Damask, spuse Jabba într-o Bazică grosieră. Infractorul fără vârstă îşi scoase limba uriaşă şi îşi manevră corpul mare pe o platformă joasă pe care o ridicaseră droizii. Privind în jur, adăugă: Dumneavoastră şi droidul ar trebui să-mi vizitaţi micul meu palat de pe Tatooine din Marea Dunelor de Vest.

— Într-o zi curând, spuse Plagueis în timp ce se lăsa într-un fotoliu vizavi de platformă.

La fel ca Toydarianii şi Yinchorriii, Huttii erau imuni la sugestiile Forţei. Dacă Jabba ar fi ştiut pe câţi din specia sa experimentase Plagueis de-a lungul deceniilor, s-ar fi putut să nu mai fie la fel de sociabil, dar înclinaţia Huttului pentru cruzime şi tortură erau legendare. După cum atesta un tatuaj de pe braţ, avea grijă numai de membrii clanului său. Nu se deranjă să-şi prezinte subordonaţii, dar aşa cum era cazul de multe ori cu mulţi dintre tâlharii şi lepădăturile bune de nimic cu care se înconjura, doi dintre ei aveau reputaţii care îi precedau. Twi'lekul cu pielea roz era Bib Fortuna, un fost contrabandist cu mirodenii căruia propria specie îi întorsese spatele. Înalt şi cu

ochii roşii, avea dinţi mici ascuţiţi şi lekku[22] groase, strălucitoare, care creşteau dintr-un craniu fără păr care arăta de parcă era umplut cu stânci de cineva fără experienţă. Chevinul – cu botul înalt de doi metri, cu braţele, picioarele şi coada crescute – era Ephant Mon. Sărbătorit ca un războinic printre ai săi – şi uşor sensibil la Forţă – purta o pătură de parcă cineva ar fi aruncat-o peste el ca să-i ascundă urâţenia. Plagueis ştia din contactele cu Federaţia Comerţului că Mon fusese implicat într-o operaţiune de contrabandă cu tehnofobii de pe Cerea, furnizând swoopeere unei găşti de tineri parveniţi. Femela Theelin îi era necunoscută lui Plagueis. Palidă şi bine proporţionată, avea părul portocaliu lucios şi pete violet care coborau de pe faţă pe gât ca să dispară sub un costum ce dezvăluia multe.

— Diva Shaliqua, spuse Jabba când îşi dădu seama că Plagueis o studia. O cântăreaţă din trupă.

— După cum sugerează şi numele ei.

— Un cadou de pe Ingoda, în locul unor credite datorate mie. Ochii mari ai lui Jabba se opriră pe femela Theelin. Ea şi Diva Funquita au venit ca pereche, dar i-am făcut-o pe Funquita cadou lui Gardulla, în speranţa de a atenua rivalitatea noastră obositoare. Mormăi. Prima greşeală. A doua: că am introdus-o pe Shaliqua lui Romeo Treblanc, care ar muta lumi ca să o posede.

Notoriu pentru jocurile de noroc, Treblanc deţinea Opera Galaxiei de pe Coruscant. De ce alesese Jabba să se asocieze cu jucători şi alte nimicuri era un mister pentru Plagueis. În unele moduri, imperiul ilicit al Huttului era inversul celui al lui Hego Damask, unde, în lipsă de altceva, criminalii erau cel puţin politicieni, manageri corporativi şi finanţatori. Venirea lui pe Sojourn era atât necaracteristică, cât şi neaşteptată.

— Eşti aici pentru a vorbi despre Treblanc sau Gardulla? întrebă Plagueis.

Jabba reacţionă supărat.

— Ca întotdeauna, direct către inima problemei. Dar pot aprecia faptul că eşti un Muun ocupat. Se răsuci pentru a-şi regla poziţia pe platformă. Ştiu că ai fost instrumental în urmă cu treizeci de ani în oferirea conducerea lui Tatooine Gardullei, ca bază pentru operaţiunile de sclavagism şi evenimentele de

---

[22] Lekku – cozi cefalice

Curse. Am venit atât de departe pentru a vă informa că Tatooine va avea în curând un nou supraveghetor. Făcu un gest spre sine. Pe mine.

Plagueis nu spuse nimic pentru o vreme.

— Am avut impresia că Tatooine era deja atât al tău cât şi al Gardullei.

— Aparenţele pot înşela, spuse Jabba. Am încercat să-i subminez influenţa prin promovarea neîncrederii între aşa-numiţii oameni ai nisipurilor – Tusken Raiders – dar succesul alungării ei de pe planetă continuă să mă ocolească.

Plagueis făcu o ajustare la masca respiratorie.

— Cum pot ajuta?

Jabba îl aprecie.

— Ştiu întâmplător că Gardulla nu a reuşit să restituie împrumuturile pe care i le-ai acordat. Ce câştigă ea din evenimente de genul *Boonta Eve Classic*, pierde la jocuri.

— Asta este adevărat, spuse Plagueis. Dar ce-i cu asta?

— Vreau să încetaţi să o finanţaţi, ca să o pot înfometa.

Plagueis ridică din umeri.

— Ai informaţii incomplete, Jabba. Nu i-am mai finanţat activităţile de un deceniu.

Jabba îşi făcu mâinile ghem de mânie.

— Ai influenţă asupra membrilor Clanul Bancar şi Federaţiei Comerţului care o finanţează.

Plagueis ridică capul, ca pentru o revelaţie.

— Înţeleg. Şi ce pot aştepta în schimb?

— Pentru început, un procent mai bun din profiturile din curse şi alte activităţi.

Plagueis se încruntă dezamăgit.

— Trebuie să ştii că nu am nevoie de credite, Jabba. Şi nu ai fi ajuns *atât de departe*, aşa cum spui, dacă nu ai fi învăţat câteva lucruri care s-ar putea să mă aducă de partea ta.

Jabba se încreţi, reţinându-şi furia.

— În schimbul ajutorului tău, voi slăbi influenţa Soarelui Negru asupra Direcţiei Federaţiei Comerţului...

— Nu am nevoie de asistenţă. Plagueis se apleacă înainte în fotoliu. Ce ştii şi eu poate nu ştiu?

Jabba îşi umflă corpul, apoi permise aerului să-i scape într-un râs prelungit, fără umor.

— Ştiu ceva ce poate nu ştiţi încă despre Bando Gora.

Plagueis se ridică oarecum pe scaun. Asasinii hidos mascaţi Bando Gora deveniseră o preocupare din ce în ce mai mare în Inelul Exterior, reprezentând o problemă pentru conducerea unora dintre cartelurile susţinute de Plagueis.

— Acum m-ai făcut interesat, Jabba.

— Cultul are un nou lider, continuă Jabba, fericit că are o poziţie solidă. O femeie umană, a intrat într-o alianţă cu Gardulla, un Dug de pe Malastare numit Sebolto şi un Senator al Republicii pentru a distribui bastonaşe ale morţii contaminate, pentru a alimenta Bando Gora cu recruţi fără creier.

Plagueis se întinse cu Forţa pentru a privi în Hutt. Jabba nu minţea.

— Femeia asta umană..., spuse el.

— Am auzit zvonuri.

Din nou, Jabba spunea adevărul.

— Zvonurile vor fi de ajuns acum.

Huttul îşi frecă mâinile cărnoase.

— Numele ei este Komari Vosa, şi se spune că este un fost Jedi.

Plagueis cunoştea prea bine numele. Cu vreo zece ani mai devreme, Komari Vosa fusese un Padawan al Maestrului Dooku.

* * *

În spatele fiecăreia dintre staţiile de andocare a platformelor plutitoare ale Rotondei se întindeau complexuri de birouri în formă de pană cu o lungime mai mare de jumătate de kilometru, unde Senatorii se întâlneau între ei, primeau oaspeţi şi, în rare ocazii efectuau lucrările pe care fuseseră aleşi sau desemnaţi să le execute. Unele dintre birouri erau ambianţe sigilate, în care era replicată atmosfera lumilor membre; alţii, în special cei aparţinând unor specii de stup, aveau angajate sute de fiinţe care îşi îndeplineau îndatoririle în cubicule care semănau cu celulele de fagure. Prin comparaţie, cea aparţinând Naboo era mai degrabă prozaică în design şi ornamente şi totuşi inegalabilă în ceea ce priveşte numărul de vizitatori cu rang înalt pe care îi primea.

— Mă gândesc să părăsesc Ordinul, îi spuse Maestrul Dooku lui Palpatine în camera fără ferestre, care era biroul privat al Senatorului. Nu mai pot respecta deciziile Consiliului şi

trebuie să fiu liber să vorbesc ceea ce gândesc despre starea nenorocită a Republicii.

Palpatine nu răspunse, dar gândi: *în sfârşit*. Cu Darth Maul călătorind spre Dorvalla în prima lui misiune, Palpatine fusese preocupat toată după-amiaza şi acum venise divulgarea lui Dooku: anticipată de multă vreme şi totuşi o surpriză, oarecum.

— Nu este prima dată când eşti exasperat de Consiliu, spuse el cu atenţie, şi probabil nu va fi ultima.

Dooku clătină ferm din cap.

— Niciodată mai mult decât atât. Chiar şi după Galidraan. N-am de ales.

Glaciala Galidraan fusese cu ani în urmă, dar pentru Dooku incidentul rămăsese o rană deschisă. Un guvernator local reuşise să ademenească Jedii într-un conflict cu mercenarii Mandalorieni care se încheiase cu unsprezece Jedii morţi şi adevăraţii Mandalorieni – în mare parte nevinovaţi de acuzaţiile care au fost aduse împotriva lor – morţi, cu excepţia unuia. De atunci, de fiecare dată când el şi Palpatine se întâlniseră, Dooku începuse să arate din ce în ce mai puţin ca un Maestru Jedi şi mai mult ca nobilul care ar fi fost dacă trăia pe Serenno. Îngrijit meticulos, se purta ca un aristocrat, îmbrăcând tunici şi pantaloni croiţi şi o mantie neagră catifelată care îi dădea o înfăţişare elegantă, teatrală. Sabia de lumină cu mânerul uşor curbat, de asemenea, ar fi putut fi un element de recuzită, deşi era cunoscut ca fiind unul dintre cei mai pricepuţi duelişti ai Ordinului. Şi în spatele unei măşti de politeţe arogantă, Palpatine îl ştia că este capabil de o mare cruzime.

— La cererea Senatului, continuă Dooku, Consiliul a trimis mai mulţi Jedi spre Baltizaar şi fostul meu Padawan au reuşit cumva să-i însoţească.

Palpatine dădu din cap sobru.

— Ştiu câte ceva despre asta. Senatorul lui Baltizaar a solicitat ajutor în combaterea atacurilor lui Bando Gora.

— Răpitori sadici şi asasini, spuse Dooku supărat. Trebuia întreprinsă o acţiune militară, nu prin mijlocirea Jedi. Dar nu contează, Consiliul a fost de acord cu cererea, iar acum Komari Vosa şi ceilalţi se crede că au murit.

Palpatine ridică o sprânceană.

— Tânăra care devenise îndrăgostită nebuneşte de dumneavoastră?

— Chiar ea, spuse Dooku încet. La Galidraan a luptat brutal împotriva Mandalorienilor, aproape de parcă încerca să mă impresioneze. Ca rezultat, i-am spus Consiliului că nu este pregătită pentru încercare şi să devină Cavaler Jedi. Căzând de acord în ceea ce priveşte eroarea lor iniţială de a trimite Jedii, Maestrul Yoda şi restul au refuzat să mai trimită întăriri pentru a căuta supravieţuitori.

Palpatine se gândi la asta.

— Dacă Baltizaar trebuia să fie o altă încercare de a vă impresiona, tot ce a făcut Komari Vosa a fost să dovedească că aţi avut dreptate în privinţa ei în tot acest timp.

Dooku îl privi.

— Poate. Dar eşecul este al meu. Îşi trecu o mână peste barba lui scurtă. Oricât de priceput sunt eu cu sabia de lumină, m-am dovedit a fi un profesor ineficient. Maestrul Qui-Gon Jinn a devenit un vagabond solitar şi secretos. Şi acum Vosa, pufni el. Am refuzat să fiu membru al Consiliului pentru a mă dedica diplomaţiei şi uite cum s-a dovedit asta. Republica alunecă tot mai adânc în haos.

— Eşti un bărbat împotriva unei galaxii pline de canalii, spuse Palpatine.

Ochii lui Dooku străluciră.

— Un om ar trebui să poată face diferenţa dacă este suficient de puternic.

Palpatine lăsă tăcerea să zăbovească.

— Veţi revendica titlul de conte de Serenno?

— Prin dreptul de naştere. Familia mea este de acord. Acum este pur şi simplu o problemă de informare a Înaltului Consiliu.

— A mai părăsit cineva Ordinul?

— Nouăsprezece înaintea mea.

— Aţi împărtăşit nemulţumirea dumneavoastră cu oricare dintre ei?

— Doar cu Maestrul Sifo-Dyas.

— Desigur.

Dooku ridică privirea.

— Îşi face griji că voi face ceva pripit.

— Părăsirea Ordinului nu este suficient de pripită?

— Se teme că voi denunţa în mod deschis Consiliul şi voi dezvălui cât de divizaţi sunt membrii săi în ceea ce priveşte

răspunsul la cererile Senatului. Se uită în ochii lui Palpatine. Sunt pe jumătate hotărât să mă alătur cauzei tale.

Palpatine îşi atinse pieptul.

— Cauzei mele?

Dooku adoptă un zâmbet viclean.

— Înţeleg politica, prietene. Ştiu că trebuie să fii circumspect cu privire la ceea ce spui şi cui. Dar faptul că lumile fără drepturi ale Inelului Exterior se bucură de oarecare sprijin, se datorează în mare parte ţie. Vorbeşti sincer şi îi aperi pe cei defavorizaţi şi poţi fi singurul capabil să tragi Republica înapoi de pe margine. Cu excepţia cazului în care, desigur, m-ai minţit în toţi aceşti ani.

Palpatine făcu glune asupra remarcii.

— Poate câteva minciuni de omisiune.

— Pe acelea sunt dispus să le iert, spuse Dooku, chiar dacă suntem sau nu parteneri pe lângă faptul că suntem aliaţi.

Palpatine îşi împreună mâinile.

— Este o noţiune interesantă. Ar trebuie să ne aprofundăm conversaţiile, să devenim complet sinceri unul cu altul, să ne dezvăluim gândurile şi sentimentele cele mai interioare pentru a determina dacă împărtăşim cu adevărat aceleaşi obiective.

— Sunt sincer când îţi spun că Republica trebuie ruptă în bucăţi şi construită din nou de la început.

— Asta este o misiune grea.

— Grea, într-adevăr.

— Poate necesita un război civil.

— Şi cât de departe suntem acum de asta? Dooku tăcu o clipă, apoi spuse: Senatul se încaieră în încercarea de a rezolva disputele pe care Jediii le rezolvă din prima. Orice legi sunt adoptate nu rezultă decât din rezolvările noastre cu sabia de lumină.

— Jedii au promis să sprijine Republica.

— Locul Ordinului în asta este o chestiune despre care am discutat cu Sifo-Dyas la nesfârşit, se răsti Dooku. Dar membrii Consiliului nu gândesc în mod similar. Sunt înrădăcinaţi în gândirea arhaică şi înceţi în adoptarea schimbărilor. Făcu o pauză şi adoptă un aspect sinistru. Nu te lăsa înşelat, Palpatine. Ei văd vremuri întunecate înaintea noastră. De fapt, se gândesc la puţine alte lucruri. De aceea au permis Jediilor să se implice în conflicte parohiale precum cele de pe Galidraan, Yinchorr şi

Baltizaar, care sunt ca nişte focuri de paie născute din scântei purtate de vânt dintr-un incendiu masiv chiar de dincolo de orizont. Dar în loc să se ridice de fapt împotriva corupţiei din Republică, poate chiar să desfiinţeze Senatul în întregime pentru o perioadă de timp, ei au devenit obsedaţi pe profeţie. Aşteaptă venirea unui salvator profetizat care va aduce echilibru în Forţă şi va restabili ordinea.

— Un salvator? Palpatine îl privi cu o surpriză autentică. Nu aţi făcut niciodată aluzie la această profeţie.

— Nu aş fi făcut-o nici acum dacă gândeam despre mine că sunt loial Ordinului.

— Nu m-am gândit niciodată că Forţa trebuie să fie echilibrată.

Buza lui Dooku se curbă.

— Ordinul interpretează profeţia în sensul că mareea întunecată trebuie să fie oprită.

— Nu o acceptaţi?

Dooku avea un răspuns pregătit.

— Iată adevărul: Jedii ar putea îndeplini profeţia pe cont propriu, dacă ar fi dispuşi să folosească puterile depline ale Forţei.

— Puterea deplină a Forţei, spuse Palpatine. Mi-e teamă că m-ai pierdut.

Dooku expiră forţat.

— Poate că este ceva ce putem discuta în viitorul.

— Atunci v-aţi hotărât?

Dooku dădu din cap.

— Dacă mai moare încă un Jedi din cauza indolenţei Republicii şi a ambiguităţii morale a Consiliului, voi părăsi Templul şi voi refuza să privesc înapoi.

* * *

Dooku abia părăsise biroul, că Sidious îşi îmbrăcă mantia şi se grăbi la următoarea sa întâlnire. Chemând un aerotaxi în Piaţa Senatului, îl instrui pe şoferul Gran să-l ducă la Portul Spaţial Tannik. Relaxându-se pe bancheta căptuşită, expiră pentru ceea ce păru a fi prima dată în acea zi. Într-un an standard, trecuse de la a duce o viaţă dublă, la a gestiona aproape o jumătate de duzină: ucenic al lui Plagueis, Maestru al

lui Maul, distins Senator, aliat al Cancelarului Suprem Valorum şi liderul unei cabale în creştere de conspiratori care îi includeau pe Pestage, Doriana, Greejatus – care urma să-l înlocuiască în Senat –, omul sensibil la Forţă Sim Aloo, analistul de informaţii Armand Isard, Senatorul de Eriadu Wilhuff Tarkin şi un telepat Umbaran, pe Sly Moore, pe care îl făcuse asistent acoperit. Şi acum ducând o viaţă dublă proprie: Dooku. Rezolvând afacerile Jedi în timp ce în momente private flirta cu partea întunecată, flămând să aducă puterea deplină a Forţei pe tărâmul normal, lenta sa reorientare fiind o curioasă inversiune a lui Darth Gravid, a cărui încercare similară pentru superioritate îi depăşise înţelegerea.

Pentru Jedi, titului de Maestru era conferit atunci când cineva atingea adevărata înţelegere a căilor Forţei. Pentru Sith, nivelul acela de înţelegere era doar începutul. Îmbrăcămintea lucrată de mâna Ordinului Jedi anunţa: *nu vreau nimic, pentru că sunt îmbrăcat în Forţă.* Mantia Sith spunea: *Eu sunt lumina din întuneric, convergenţa energiilor opuse*. Şi totuşi, în timp ce toţi Lorzii Sith erau puternici, nu toţi erau strălucitori sau în posesia completă a puterii pe care partea întunecată le-a acordat-o. Darth Millennial se revoltase împotriva învăţăturilor Maestrului său, Darth Cognus şi chiar Plagueis vorbise despre faptul că atinsese un impas filosofic cu Maestrul său, Tenebrous.

Un Lord Sith uman a cărui scurtă domnie se petrecu cu vreo cinci secole mai devreme, Gravid fusese convins să creadă că angajamentul total faţă de partea întunecată va condamna Ordinul Sith la o eventuală înfrângere, aşa că încercă să introducă altruismul şi compasiunea Jedi în învăţăturile şi practica sa, uitând că nu poate exista întoarcere la lumină pentru un adept care intrase în pădurea întunecată; că partea întunecată nu-l va preda pe cel care, de comun acord, a formulat o cerere. Devenit din ce în ce mai nebun în încercările sale de a străbate cele două tărâmuri, Gravid deveni convins că singurul mod de a proteja viitorul Sith era să ascundă sau să distrugă învăţătura care fusese acumulată de-a lungul generaţiilor – textele, holocroni şi tratate – astfel încât Sith să poată crea un nou început pentru ei înşişi, care ar garanta succesul. Baricadat între pereţii dintr-un bastion pe care el şi ucenicul său Twi’lek Gean l-au construit pe Jaguada, încercase şi se crede că ar fi reuşit să distrugă mai mult de jumătate din

depozitul de artefacte înainte ca Gean, demonstrând o voinţă şi un curaj excelente, să reuşească să treacă de câmpurile de Forţă pe care Gravid se ridicase în jurul fortăreţei lor şi să intervină, ucigându-şi Maestra cu mâinile goale, deşi cu preţul braţului, umărului şi întreaga parte stângă a feţei şi a pieptului.

Fiind un Maestru Jedi de rang înalt, Dooku avea deja o posibilă înţelegere teoretică a laturii întunecate; poate mai mult, dacă avusese acces la holocronii Sith încuiaţi în interiorul Templului. Ar fi putut fi cu siguranţă o neplăcere pentru Republică, deşi cu greu un agent al haosului, precum erau Plagueis şi Sidious. *Totuşi, ar fi interesant să vedem cât de departe ar putea să fie dispus Dooku să meargă...* Palpatine trebuia să-l informeze pe Plagueis despre conversaţia lor. Sau poate nu? Îi era permis vreodată unui ucenic să ascundă cunoştinţe faţă de Maestrul lui sau al ei?

Nu, niciodată. Mai ales nu atunci când exista o şansă ca Plagueis să afle singur despre abandonul lui Dooku, în moduri care rămâneau necunoscute.

* * *

Executând o serie de manevre nesăbuite, şoferul Gran schimbase benzile şi cobora rapid spre Portul Spaţial Tannik – un suport de andocare semicircular situat la marginea districtului Manaai şi înconjurat din toate părţile de monade falnice. Rezervat pentru transportatorii cu impact scăzut, portul era un refugiu pentru membri ai echipajelor drogaţi şi răpiţi, muncitori itineranţi, şi migranţi nedocumentaţi din specii diverse, dintre care majoritatea se aflau în căutarea unei curse la preţ redus către lumi îndepărtate.

Bucuros să scape din aerotaxi, Palpatine îşi croi drum prin mulţimi şi se îndreptă spre sediul *Centrului de Ajutor pentru Refugiaţi*, ale cărui birouri curate erau ascunse sub nivelul superior al portului. La jumătatea drumului spre destinaţie, îl văzu pe puternicul Naboo pe care îl venise să-l vadă, stând alături de soţia sa zveltă şi dând ordine unui grup de voluntari tineri. Adoptând o expresie de veselie şi fluturând o mână în aer, Palpatine strigă:

— Ruwee.

Bărbatul se întoarse spre sunetul vocii sale şi zâmbi larg.

— Palpatine!

Preşedintele CAR, Ruwee Naberrie avea un cap pătrat mare, buze subţiri, o faţă proaspăt rasă şi părul scurt tăiat cu breton înalt. Odată om de munte, constructor după meserie şi lector în microeconomie invitat frecvent la Universitatea Theed, nu se lăsa păcălit cu uşurinţă şi expresia lui implicită era una de sinceritate. Organizaţia nonprofit pe care o conducea oferea ajutor pentru miliardele de locuitori de niveluri inferioare de pe Coruscant.

— Ce coincidenţă fericită, spuse Ruwee, scuturându-i cu forţă mâna lui Palpatine. Cei doi Naboo aveau vârsta apropiată, dar Ruwee era un produs al educaţiei publice, mai degrabă, decât seria instituţiilor private pe care tânărul Palpatine le frecventase. Ţi-o aminteşti pe Jobal?

O femeie înaltă, cu faţa în formă de triunghi şi ochi distanţaţi plini de compasiune, îşi permitea să îmbătrânească cu graţie, deşi părul ei lung era încă întunecat şi luxuriant. Căsătorit cu Ruwee prin aranjament, ea era la fel de serioasă ca el şi era la fel de angajată ca el în mişcarea refugiaţilor.

— Desigur, spuse Palpatine. Înclinând capul, adăugă: Doamnă Naberrie.

Ea făcu mai întâi o mişcare pentru a-l îmbrăţişa, apoi se răzgândi şi pur şi simplu îi zâmbi în semn de recunoaştere.

— Mă bucur că vă văd din nou, domnule Senator.

Ruwee îl atinse pe spate.

— Nu am avut niciodată şansa să vă mulţumesc personal pentru că mi-aţi permis să mă adresez Senatului despre criza refugiaţilor Sev Tok.

Palpatine ridică din umeri.

— A fost onoarea mea să fiu afiliat cu o astfel de cauză nobilă. Apropo, Onaconda Farr îţi transmite salutări.

— Rodia ar trebui să fie mândră de el, spuse Ruwee. Este unul dintre puţinii din Senat care recunoaşte că norocul nu ar trebui acceptat de la sine ci ar trebui să servească ca impuls pentru a aduce confort celor cu mai puţin noroc.

Palpatine zâmbi scurt.

— Ce vă aduce la docuri, domnule Senator? întrebă Jobal.

— Mai mult decât coincidenţa, doamna mea. De fapt, o chestiune de maximă urgenţă care o implică pe fiica dumneavoastră, Padmé.

— Este aici, spus Ruwee.

Palpatine îl privi.

— Pe Coruscant?

— Aici, la Tannik. Arătă spre un doc din apropiere, unde o fată energică cu părul întunecat ducea un palet antigrav cu produse alimentare spre cala unui cargou care aşteapta. Văzându-l pe tatăl ei, Padmé făcu cu mâna.

— Cine este tânărul de lângă ea? întrebă Palpatine.

— Ian Lago, spuse Jobal.

Palpatine îşi ascuţi vederea.

— Fiul consilierului Regelui Veruna?

Jobal dădu din cap.

— A devenit un pic iubitor.

— Şi Padmé cu el?

— Sperăm că nu, spus Ruwee. Ian este un băiat drăguţ, dar... Ei bine, să spunem că Kun Lago nu ar fi fericit să afle că fiul său fraternizează cu inamicul, ca să zic aşa.

Realizând că tânărul Ian îl privea cu un interes brusc, Palpatine îi întoarse privirea pentru o clipă, apoi spuse:

— Acest lucru mă aduce direct la motivul vizitei mele. Aşa cum ştii, fără îndoială, Regele nostru m-a instruit să susţinem Federaţia Comerţului în problema impozitării comerţului în zonele libere.

— Bineînţeles că a făcut-o, spus Ruwee cu un dispreţ clar. Cum altfel ar continua Veruna să-şi umple buzunarele hainelor sale cu banii lor.

Palpatine dădu din cap.

— Eu şi cu unii dintre nobili ştim asta. Dar acum poate fi momentul să lăsăm şi pe restul poporului Naboo să-i afle secretele.

Expresia lui Jobal se acri.

— Dacă vorbiţi despre provocarea lui la alegerile care urmează, vă confruntaţi cu o cauză pierdută.

— Nu sunt de acord, doamnă, spuse Palpatine. Cu discreţie am vorbit deja cu mai mulţi membri ai electoratului şi sunt de acord că Veruna poate fi învins de candidatul potrivit.

Când Palpatine o privi pe Padmé, gura lui Ruwee se deschise.

— Nu poţi fi serios.

— Dar sunt, Ruwee. Membru al Programului Legislativ pentru Tineret la vârsta de opt ani, ucenicia deplină ca legiuitor la unsprezece. Munca ei cu refugiaţii de pe Shadda-Bi-Boran. În plus, se bucură de mai mult sprijin popular în Theed decât s-a bucurat orice guvernator de multe generaţii.

Jobal clipi şi clătină din cap cu neîncredere.

— Palpatine, tocmai a împlinit treisprezece ani!

Palpatine îşi întinse mâinile.

— Naboo a ales regine mai tinere, doamna mea. Iar domnia ei ar putea dura cincizeci de ani. Refuză să le cedeze lui Ruwee sau Jobal. Constituţia are o prevedere care permite ca o monarhie să devină ereditară pentru o dinastie demnă. Şi ce familie este mai demnă decât Naberrie?

Soţul şi soţia schimbară priviri.

— Este foarte măgulitor, domnule Senator..., începu Jobal să spună când Palpatine i-o tăie.

— Naboo sunt exasperaţi de monarhi ca Tapalo şi Veruna. Padmé i-ar permite lui Naboo să se reinventeze.

Ruwee o pritoci pentru moment.

— Chiar dacă Padmé ar fi atrasă de idee, nu sunt sigur că ar putea fi convinsă să susţină impozitarea zone comerciale, ştiind ce ar putea însemna asta pentru Naboo şi alte lumi periferice.

— Nu ar trebui să ia o poziţie, contracară Palpatine. Are nevoie doar de o campanie împotriva corupţiei şi a tranzacţiilor secrete şi poziţia stânjenitoare în care Veruna a plasat Naboo.

Ochii lui Jobal se îngustară în mod incert.

— Cu riscul de a atinge un punct dureros, domnule Senator, aţi ajutat să-l puneţi pe Veruna pe tron şi aţi fost avocatul lui de atunci.

Palpatine clătină din cap.

— Niciodată avocat. Întotdeauna am considerat că sunt un contrabalans, iar în ultimii ani am aflat de părţi rele aproape în fiecare problemă, inclusiv biblioteca pe care a construit-o şi creditele pe care le-a risipit în crearea unei forţe spaţiale pentru Naboo. Tăcu o clipă, apoi spuse: Crede-mă, Veruna poate fi învins.

Din nou, Ruwee şi Naberrie schimbară priviri îngrijorate.

— Suntem oameni provinciali, Palpatine, spuse în cele din urmă Ruwee. Lumea politicii... politica galactică, nu mai puţin...

Palpatine îşi comprimă buzele.

— Înţeleg. Dar ce v-a făcut pe voi să abandonaţi munţii pentru Theed, dacă nu pentru Padmé şi Sola, şi oportunităţile care le-ar putea fi disponibile?

Palpatine susţinu privirea gânditoare a lui Ruwee. *Începe să oscileze*.

— Nu aş vrea să o bag pe Padmé în asta doar pentru a o vedea pierzând, Palpatine.

Palpatine jubilă.

— Voi lucra cu tine pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Nu vreau să vorbesc în plus, dar aproape că pot garanta sprijinul Cancelarul Suprem de asemenea.

— Valorum ştie de Padmé? întrebă Jobal cu o surpriză încântată.

— Sigur că da. Palpatine făcu o pauză. Având-o pe Padmé ca şi competitor, probabil că Veruna va vedea adevărul şi va abdica.

Jobal râse, apoi îi arătă lui Palpatine o privire serioasă.

— V-a trebuit mult timp pentru a ajunge aici, domnule Senator.

Capitolul 26: NATURA LOR INFERIOARĂ

Într-o zi senină, privind spre nord-vest peste *Lucrări* dintr-o cameră presărată cu resturi în coroana circulară a clădirii LiMerge, Maul abia putea vedea elegantul turn central al Templului Jedi, apărând deasupra orizontului. Cu Maestrul său îndreptându-se spre Eriadu pentru a participa la un summit de comerţ propus chiar de Sidious însuşi, Zabrakul îşi făcuse obiceiul de a urca pe coroană cel puţin o dată pe zi şi, cu un electrobinocular în mână, să se uită la vârful îndepărtat, în speranţa de a vedea un Jedi. Dar nu s-a întâmplat asta. Dacă ar fi vreun Jedi prezent, ar fi aşezat în contemplaţie, aşa cum Maul ştia că ar trebui să facă şi el. Sau dacă nu medita, atunci să finalizeze lucrările la bicicleta speeder cu curbe graţioase pe care o numise *Bloodfin*[23] sau la droidul numit C-P3X sau în perfecţionarea abilităţii sale de a utiliza lansatorul de proiectile montat pe încheietura mâinii, cunoscut sub numele de *lanvarok*. Dedicându-se acestor sarcini ar fi primit mai multă aprobare din partea lui Darth Sidious decât dacă Maul privea către vârfurile ornamentate fin ale Templului şi visa la ziua în care se va putea arunca singur împotriva unui Maestru Jedi. Dar de când se întorsese de pe Dorvalla cu câteva săptămâni mai devreme, fusese prea agitat pentru a sta cu picioarele încrucişate pe podea, cufundat în fluxul părţii întunecate sau pentru a studia schemele droidului sondă pe care i le furnizase Darth Sidious înainte să plece. Când Maul reflecta asupra timpului pe care îl petrecuse pe Dorvalla, gândurile nu-i erau concentrate asupra asasinatelor pe care le comisese. El ucisese mulţi în scurta lui viaţă şi nu era nimic nou în moartea lui Patch Bruit, Caba'Zan şi a celorlalţi implicaţi în activităţile miniere cu minereu de lommite care să-i distingă de omorurile anterioare. De fapt, nepăsarea minerilor ar fi trebuit să-i condamne la morţi lente în loc de sfârşitul rapid pe care li-l oferise Maul. Ceea ce-şi amintea în schimb, era sentimentul de participare pe care misiunea i-l produsese. Nu numai că putuse să-şi exerseze talentele pentru

---

[23] Bloodfin – la fel ca toate modelele de speedere biciclete FC-20, era iniţial fabricat de Razalon. Cu toate acestea, speederul era puternic modificat pentru a elimina toate sistemele neesenţiale, oferindu-i viteză maximă atunci când Maul călătorea pe uscat pentru misiunile lui secrete.

camuflare, urmărire şi luptă, dar le folosise într-o manieră care promovase Marele Plan Sith, cum nu fusese cazul în anii săi de antrenament pe Orsis sau în timpul incursiunilor pe care Darth Sidious îi îngăduise să le facă în alte lumi. Când se întorsese pe Coruscant, Lordul Întunecat îl lăudase, ceea ce pentru Maul ar fi trebuit să fie o răsplată suficientă. Şi s-ar fi putut să fi dacă misiunea ar fi fost continuată de alta. Dar Darth Sidious nu îl lăsase să participe la operaţiunea Eriadu şi fusese vag în privinţa viitoarelor planuri. Ca rezultat direct a ceea ce Maul realizase pe Dorvalla, *Lommite Limited* şi *InterGalactic Ore* s-au contopit şi au fost preluate de către Federaţia Comerţului, ceea ce la rându-i a avut ca rezultat promovarea lui Nute Gunray în directoratul de şapte membri al companiei. În următoarele conversaţii cu viceregere, Darth Sidious îi ceruse ca Neimoidienii să sacrifice de bună voie unul dintre cargoboturile lor *Lucrehulk* împreună cu o încărcătură de lingouri de aurodiu, ca mijloc de finanţare a unui grup insurgent din Inelul Exterior cunoscut sub numele de *Frontul Nebula*. Maul fusese pus în încurcătură de decizia Maestrului său de a se arăta liderului grupului, în calitate de Darth Sidious cum făcuse în comunicarea sa iniţială cu Gunray; apoi consternat când află că liderul – un om pe nume Havac – îl trădase pe Darth Sidious încercând să-l asasineze pe Cancelarul Suprem Valorum pe Coruscant. Realizarea faptului că Maestrul său putea fi înşelat, că nu era infailibil, avusese un efect curios asupra lui Maul. Îi provocase nelinişte, o preocupare bruscă pentru siguranţa Maestrului său care îi deranja capacitatea de a-şi calma mintea şi de a găsi linişte în partea întunecată. Nu era frică – căci frica era ceva străin de alcătuirea lui Maul – ci o nelinişte problematică. Nelinişte pentru fiinţa pe care o încercase o dată să o ucidă şi era poate de aşteptat să o ucidă. Toate aceste săptămâni ce au urmat tot rătăcea uneori ore întregi prin clădirea LiMerge ca un animal de casă care lua mirosul stăpânului său... Cu toate acestea, când îşi exprimase dorinţa de a lua parte la operaţiunea Eriadu, chiar dacă asta însemna doar ajutorarea Neimoidienilor în procurarea de arme de la speciile de stup sau să înceapă operaţiunile de fabricaţie pe Alaris Prime şi alte lumi îndepărtate, Maestrul său respinsese ideea fără prea multe gânduri. *Nu ai niciun rol în asta*, spusese el, fără explicaţii şi în compensaţie, presupuse Maul, îi oferise schemele ochilor întunecaţi.

Respingerea determină, de asemenea, întrebări de un tip inedit. Dintre toate fiinţe aflate în galaxie, Lordul Întunecat îl alesese pe el să-i slujească drept ucenic şi eventual succesor şi, cu toate acestea, Darth Sidious neglija să-l echipeze cu instrumentele de care va avea nevoie pentru a duce mai departe Imperativul Sith. Cu toate încercările sale de a se familiariza cu peisajul politic şi cu organizaţiile criminale – dintre care unele erau aliate cu Darth Sidious, altele se opuneau planurilor sale – el avea o înţelegere limitată despre funcţionarea exactă a galaxiei. El înţelesese că Războiul Sith era mai degrabă cu Ordinul Jedi decât cu Republica, dar nu avea nicio idee reală cu privire la modul în care trebuia să se rezolve răzbunarea. Ce s-ar fi întâmplat dacă, neintenţionat, i s-ar fi întâmplat ceva neprevăzut Maestrului său? Exista un plan de urgenţă? Spre deosebire de Darth Sidious, care se masca în Senator al Republicii Palpatine şi dezbătea treburi complexe în Senat, Maul nu avea o identitate secretă. Cu ochii galbeni şi cu capul încornorat, o mască de culoare negru-roşu de sigilii misterioase, tot ce putea face era să rătăcească pe la marginile *Lucrărilor* în timpul nopţii, fără a insufla frică în aproape fiecare fiinţă care îl privea. Maul se aşteptase ca viaţa lui să se schimbe atunci când Darth Sidious îl mutase pe Coruscant. Dar, în multe feluri, mişcarea îi părea ca o întoarcere la zilele de antrenamente de luptă pe Orşis, aşteptând să i se permită să lupte, primind laude şi recompense, numai pentru a i se porunci să se antreneze mai mult. Ocazionalele vizite ale Maestrului său îi permiteau să îndure izolarea şi superficialitatea existenţei sale. Numai când începuse instruirea sa în artele Sith, se simţise unic, cu scop...

Dar nu era complet fără speranţă. Ocazional, Darth Sidious făcea aluzii la o misiune de maximă importanţă pe care ar trebui să o realizeze împreună; una care le va cere să-şi folosească toate puterile lor. Încă nu oferise detalii, chiar şi în ceea ce priveşte studiile lui Maul. Dar continua să sugereze că misiunea se apropia. Şi din ce în ce mai mult, Maul simţea că era cumva legată de lumea natală a Maestrului său, Naboo.

* * *

Fiindu-i solicitată prezenţa de către Regele Veruna, Palpatine îşi întrerupse călătoria spre întâlnirea de pe Eriadu pentru a opri pe Naboo. Portul spaţial era aglomerat cu nave cu design neobişnuit, iar Theed mişuna cu cetăţeni care se adunaseră pe străzile şi culoarele din jurul Pieţei Palatului pentru a o auzi pe tânăra Padmé Naberrie vorbind. În contrast puternic cu entuziasmul vesel demonstrat de mulţimi şi aparent organizat ca un fel de contraeveniment, sala tronului palatului era scena unui estin extravagant, la care participau cei mai corupţi dintre susţinătorii lui Veruna din electorat şi câteva zeci de extraplanetari cu caracter dubios. Anunţul sosirii lui Palpatine în cameră fu întâmpinat cu aluzii discrete şi râsete răutăcioase care au continuat în timp ce era adus într-un loc la masa Regelui, vis-a-vis de Veruna şi înghesuit între Kun Lago şi şefa securităţii Magneta. Mişcându-şi bastonul său regal pentru decor, Veruna îl salută pe Palpatine cu un zâmbet exagerat.

— Bine ai venit, Palpatine. Băuturile îi făcuseră discursul uşor neclar. Bătând din palme, adăugă: Adu vin pentru celebrul Senator de Naboo.

— Mulţumesc, Maiestate, spuse Palpatine, jucând aceeaşi nesinceritate ca Veruna. Am rămas fără vin de boboci de prea mult timp.

Veruna trânti pumnul pe masa lungă de lemn.

— Atunci adu-i două pocale şi continuaţi să i le umpleţi până când setea lui este potolită.

Palpatine se aşeză în timp ce slujitorii se grăbeau să onoreze porunca lui Veruna. De ambele părţi ale mesei erau fiinţe pe care le ştia mai degrabă după reputaţie dar cu care nu făcuse cunoaştinţă. La dreapta lui Veruna, se afla Alexi Garyn, şeful Sindicatului crimei Soarele Negru, iar la stânga lui, ridicat pe perne durabile şi scoţând fum dintr-o narghilea, lenevea o femelă Hutt pe nume Gardulla, din Tatooine. În suita ei se aflau doi humanoizi ale căror uniforme marţiale îi identificau ca membri ai Grupul terorist Bando Gora.

Mai multă muniţie pentru Padmé Naberrie, gândi el.

— Spune-ne, Palpatine, spuse Veruna după ce îşi şterse gura pe mâneca robei lui de prost gust, ce te-a determinat să propui acest summit pe Eriadu?

Palpatine ignoră pocalele de vin.

— Summitul va oferi o ocazie pentru toţi cei implicaţi să-şi transmită gândurile şi nemulţumirile privind impozitarea zonelor comerciale.

— Sunt sigur că prietenii tăi din Federaţia Comerţului apreciază foarte mult asta.

Palpatine aşteptă să se termine râsul, încântat să afle că conversaţia se îndrepta în direcţia în care se aşteptase să meargă.

— Naboo are o miză mare în ceea ce se întâmplă la summit, Majestate.

— Ah, atunci ai aranjat asta de dragul lui Naboo, ridică Veruna vocea pentru ca toţi cei de la masă să audă. Palpatine a făcut asta din grijă pentru Naboo! Expresia lui se aspri în timp ce se apleca. Şi fără îndoială că te gândeai la Naboo când i-ai abordat pe Naberrie pentru ca fiica lor să mi se opună la alegerile următoare.

— Gândeşte de două ori înainte de a nega, îi spuse Magneta în linişte.

Lago se aplecat să adauge:

— Fiul meu era prezent atunci când ai făcut oferta.

— Cu Padmé Naberrie, dacă nu mă înşel, spuse Palpatine conspirativ. În timp ce Lago încerca să se descurce din încurcătură, el se uită la Veruna. Am discutat despre mişcarea refugiaţilor.

Monarhul se uită la el, apoi mişcă cu dispreţ vârful degetelor.

— Ce e făcut e făcut. Şi mă tem că asta te include, domnule Senator. Făcând gesturi în direcţia Pieţei Palatului, spuse: Chiar credeţi că acea mică parvenită politică mă poate înfrânge? Fiica unor ţărani de munte?

Palpatine ridică din umeri.

— Mulţimea pe care a atras-o pare să creadă asta.

— Idealişti, spus Veruna, sarcastic. Regresivi. Ei visează la Naboo de acum cincizeci de ani, dar nu sunt pe punctul de a-şi vedea dorinţa îndeplinită. Degetul împunse aerul înaintea feţei lui Palpatine. Primul meu act oficial după realegere va fi să te revoc din funcţia de Senator. Se uită spre Lago. Kun va fi noul reprezentant al lui Naboo.

Palpatine se încruntă în dezamăgire batjocoritoare.

— Janus Greejatus ar fi o alegere mai bună.

— O recomandare din partea ta este o condamnare! se înflăcără Veruna. Şi îţi sugerez cu tărie să rămâi pe Coruscant, pentru că nu vei mai fi binevenit pe Naboo. Coborî vocea. Ţine minte că am informaţii care te pot distruge, în acelaşi fel în care tu, familia Naberrie şi restul încercaţi să mă ruinaţi.

Masa tăcu în timp ce o escadrilă de luptători stelari *N-1* zbură pe lângă ferestrele arcuite pentru a perturba mitingul din piaţă.

Palpatine abordă un zâmbet.

— Naboo va fi încântat să vadă că forţa spaţială este bună pentru ceva, Maiestate.

Faţa umflată a lui Veruna se înroşi.

— Mai mult decât ştii. Ţi-am spus că vreau să termin parteneriatul nostru cu Federaţia Comerţului şi Hego Damask, şi aşa voi face.

Palpatine aruncă o privire spre Hutt şi ajutoarele ei din Bando Gora.

— Cu ajutorul noilor parteneri. Şi ce veţi face – veţi alunga cargoboturile Federaţiei Comerţului din sectorul Chommel? Îl veţi provoca pe Damask?

— Damask a trădat pe toată lumea. Întreab-o pe Gardulla. Întreabă-l pe Alexi Garyn. Muunul ar fi trebuit să înveţe o lecţie de la Granul care l-a vizat.

Palpatine simţi o plăcere secretă în remarcă.

Şi tu faci acelaşi gafe neobişnuite pe care le-au făcut ei.

— Ce vă face să credeţi că nu a făcut-o?

Veruna începu să vorbească, dar regândi ceea ce avea în minte să spună şi începu din nou.

— Din acest moment, Naboo îşi va gestiona propriile resurse. Gardulla şi Soarele Negru vor supraveghea exportul de plasmă şi importul de bunuri, iar Bando Gora ne va proteja interesele pe rutele spaţiale. Este păcat că nu vei face parte din asta.

— Păcat întradevăr, spuse Palpatine, ridicându-se în picioare. Până în momentul în care mă înlocuieşti, Maiestate, voi continua să acţionez în interesul lui Naboo, la Eriadu şi pe Coruscant. Dacă-l văd pe Damask, mă voi sigura că îi voi spune că v-a subestimat... ambiţiile.

Veruna îl privi în ochi.

— Nu te preocupa în mod nejustificat, Palpatine. Nu-l vei mai vedea.

* * *

Cu transpiratorul fixat pe faţă, Plagueis se mişcă cu agil prin încăperile reci de piatră care adăpostiseră douăzeci de ani de experimente. Majoritatea cuştilor şi celulelor erau goale acum – prizonierii pe care le conţinuseră fuseseră eliberaţi. Se întrebă dacă pădurile de greel de pe Sojourn vor deveni un fel de laborator, un excelent mediu de lemn stacojiu pentru evoluţii mutante. 11-4D trecu pe lângă el în drum spre curte, cu cutii pentru depozitare, din aliaj, îngrămădite în cele patru apendice ale sale.

— Fii sigur că toate datele au fost şterse definitiv, spuse Plagueis.

Droidul dădu din cap.

— Mă voi asigura pentru a treia oară, Magister Damasc.

— Şi FourDee, transmite-mi instrucţiunile către Garda Soarelui că îi voi contacta pe Thyrsus.

— O voi face, Magister.

Plagueis intră în camera care îi servise drept cameră de meditaţie. Deşi spaţiul cu tavan înalt era deja fixat în memoria lui, studie cele câteva piese de mobilier în tăcere, ca şi cum ar fi căutat unele detalii care scăpaseră observaţiei lui. Ochii lui zăboviră pe micile anticamere în care el şi Sidious stătuseră când aduseseră schimbarea, şi puterea acelei amintiri îl catapultă într-un moment de reverie intensă.

De ceva vreme era conştient că Sidious devenise critic la adresa fixaţiei lui cu privire la dezlegarea secretelor vieţii şi morţii. Cu siguranţă Sidious se simţit ca şi cum Plagueis se integrase prea mult în proiect, adesea neglijând Marele Plan; că Plagueis acorda mai multă importanţă propriei supravieţuiri decât cea a Sithilor. Între timp, căzuse în sarcina lui Sidious responsabilitatea aranjării şi executării schemelor care urmau să-i plaseze pe cei doi la putere pe Coruscant. Sidious regizând evenimente galactice în acelaşi fel în care Plagueis supraveghea curenţii laturii întunecate. Şi totuşi aranjamentul era aşa cum trebuie, căci Sidious era bun la subterfugii care depăşeau

talentele oricăruia dintre Lorzii Sith care îl precedase, inclusiv Bane.

Plagueis găsi ironic faptul că Sidious ajunsese să simtă în legătură cu el aşa cum el însuşi simţise despre Tenebrous la sfârşitul lungii sale ucenicie. Tenebrous avusese mai multă încredere în ştiinţa Bith şi proiecţiile computerelor decât avea în artele Sith... Dar Plagueis înţelese, de asemenea, că venise vremea ca el să reintre în lume şi să stea alături de Sidious pentru a vedea această cea mai importantă etapă a planului cum atinge rezultatele dorite: ascensiunea lui Palpatine la postul de Cancelar şi numirea fără precedent a lui Hego Damask drept co-Cancelar al Republicii. Hego Damask cel fără vârstă, după cum, în cele din urmă, se va afla. Când terminau cu asta, se puteau întoarce la sarcina mai mare de a elimina Ordinul Jedi.

Nu era o surpriză oscilarea Maestrului Dooku asupra părăsirii Ordinului. Yoda îl luase pe Dooku de la Serenno, dar nu reuşise să ia Serenno de la Dooku. Cu douăzeci de ani mai devreme, Plagueis văzuse mişcările laturii întunecate în el şi de atunci încercase – oricând şi oriunde era posibil – să aducă la suprafaţă cât mai multe dintre aceste puteri latente. La Galidraan, făcuse un parteneriat clandestin cu guvernatorul local şi cu membrii Death Watch pentru a-i atrage pe Jedi într-o confruntare fără speranţă cu Adevăraţii Mandalorieni; la fel la Yinchorr şi Malastare, şi cel mai recent, prin eforturile lui Sidious, la Asmeru şi Eriadu.

Deja puternic în Forţă, antrenat în luptă şi, de asemenea, diplomat, Dooku putea fi un partener puternic în circumstanţe diferite. Cu excepţia faptului că Dooku, spre deosebire de Zabrakul Dathomiri pe care Sidious îl pregătise, nu s-ar mulţumi niciodată să servească drept ucenic sau ca simplu asasin. El ar cere să devină un adevărat Sith, iar asta ar duce la probleme. O cale mai bună de acţiune ar fi să i se permită lui Dooku să-şi găsească propriul drum spre partea întunecată – indiferent ce versiune a acesteia i-ar putea fi accesibilă prin studiul holocronilor Sith pe care îi deţineau Jedi. Mai bine să părăsească Ordinul din propria voinţă şi să devină purtător de cuvânt binevoitor al persoanelor defavorizate, după cum era de aşteptat de la o fiinţă cu statut înalt. Da, mai bine să-l lăsăm să convingă lumile şi sistemele să se detaşeze de Republică şi să promoveze un război civil în care ar putea fi atraşi Jedii...

Sunetele abrupte de claxoane puseră brusc capăt la meditaţiei lui.

Timpul e scurt.

11-4D se întorsese, mişcându-se rapid pentru un droid.

— Au fost detectate cinci nave de luptă, Magister.

— Înainte de termen.

— Poate că duşmanii tăi au primit informaţii că planul lor de atac a fost compromis.

— O speculaţie solidă, FourDee. Este gata nava?

— Vă aşteaptă, Magister.

După o ultimă privire în jur, Plagueis se grăbi să deschidă uşa care ducea în curte, unde aştepta eleganta navă proiectată de Rugess Nome şi construită de Raith Sienar. Stilizată vag după o navă de curierat care fusese obişnuită în timpul vechiului Imperiu Sith, *Infiltratorul* încă arăta de parcă ar fi zburat din trecut. Lungă cu puţin sub treizeci de metri şi având o formă de suliţă, avea două aripi scurte, care ar fi putut să pară pene, ieşind în afară dintr-un modul de comandă rotund şi care se termina cu nervuri de radiatoare curbate care încadrau modulul ca parantezele atunci când este desfăşurate. Dar ceea ce făcea nava unică era mecanismul de camuflare pe bază de cristale de stygium care ocupa o mare parte din prova lungă şi conică a fuzelajului. În timp ce Plagueis intra în cabina de pilotaj, 11-4D abandonă singurul scaun de pilot pentru unul dintre scaunele care căptuşeau circumferinţa pupei modulului.

— Sistemele sunt activate, Magister.

Lăsându-se în scaunul pivotant, Plagueis îşi asigură centurile, strânse mâinile pe manşă şi ridică nava, care se învârti în spirală urcând deasupra zidurilor falnice ale vechiului fort înainte de a urca spre cerul opac al lui Sojourn, invizibilă pentru scanerele care ar putea fi îndreptate spre sol.

Primele raze de energie de la flotila inamică deja brăzdau pădurile de greel, distrugând vegetaţia şi pornind furtuni de foc. O altă extincţie pentru unele dintre creaturile care fuseseră clonate exclusiv pentru Sojourn, gândi Plagueis. Al doilea atac cu raze laser izbiră turnul în care petrecuse atâtea ore în contemplaţie, dărâmându-l în curte. În afara *Infiltratorului*, aerul devenea fierbinte şi vânturile zdruncinante erau pornite de focul care se dezlănţuise de sus. Departe la tribord, lumina stelelor făcu să scânteieze o navă de atac care alerga spre suprafaţă.

Bateriile turbolaserului de la sol începură să răspundă cu foc, făcând să pară ca şi cum cerul ar fi fost în război cu sine. La marginea spaţiului, înfloriră explozii de scurtă durată, în timp ce scuturile navelor vizate erau copleşite. Dar altele au străpuns barajul, armele lor prefăcând bucăţi întregi de pădure în cenuşă şi aruncând bucăţi uriaşe de rocă din povârniş. Pământul se zguduit şi coloane mari de fum se ridicară în sus. Unul, apoi un alt amplasament de arme explodă, luând cu ele un zid întreg al fortului.

Plagueis studia afişajele din cabină, în timp ce *Infiltratorul* câştiga în continuare altitudine şi viteză, alergând prin fumul şi norii ce se disipau.

— Coordonatele întâlnirii sunt deja programate în navicomputer, spuse 11-4D în spatele său. Frecvenţa comunicării este de asemenea, presetată.

Plagueis se întoarse spre navicomputer în timp ce şocul zguduia nava. Pusese o mână pe tastatura dispozitivului când cerul păru să dea naştere la o sferă de lumină orbitoare. Urmând un moment de absolută linişte, o cascadă de energie infernală coborî pe ceea ce mai rămăsese din fort şi inele concentrice de putere explozivă radiau spre exterior, distrugând totul pe o rază de douăzeci de kilometri de la centru. *Infiltratorul* fu ridicat ca o pasăre prinsă într-o plapumă de aer cald şi pentru o clipă toate sistemele sale căzură.

Plagueis privea cu neîncredere furioasă.

Cumva, Veruna şi cohortele sale – Gardulla, Soarele Negru şi Bando Gora – puseseră mâna pe un dispozitiv nuclear interzis. Niciunul dintre Gardienii Soarelui nu ar fi putut supravieţui exploziei; dar nici nu meritau. Armele nucleare erau rare, iar Echani au neglijat în mod evident să verifice cei câţiva furnizori de pe piaţa neagră care aveau acces la acestea. Un stâlp de foc rotitor şi fum se ridica spre cer, stârnind atmosfera rarefiată pentru a deveni un nor în formă de ciupercă. Pădurile greel erau pământuri pustii; fortul era transformat în zgură şi sticlă. Adânc mişcat, Plagueis îşi dădu seama că nu mai experimentase aşa emoţii puternice de când îşi luase rămas bun de la Mygeeto cu atâtea decenii în urmă şi se plasase în grija lui Darth Tenebrous.

Revenind la cursul său, *Infiltratorul* se ridică din agitaţie. Stelele sclipeau vizibile, iar flota de nave fu brusc eliberată de gravitaţia lunii şi trasă în îmbrăţişarea puternică a părintelui

Sojourn. Imediat ce intră în partea de noapte a planetei cominicatorul emise un ton urgent.

— Magister Damask, nu găsim nicio urmă de navă pe niciunul dintre scanerele noastre, dar avem încredere că sunteţi acolo undeva.

Plagueis dezactivă dispozitivul de camuflare al navei şi pivotă spre babord.

— *Nestemata Stelară*, aici este Damask. Scanerele voastre ar trebui să ne poată găsi acum.

— Afirmativ, Magister Damask. Puteţi merge spre Cala de Andocare Patru.

Un crucişător spaţial cu dimensiuni enorme şi design ostentativ se putea vedea staţionând la mijlocul distanţei până la planetă. În formă de cap de săgeată, nava era puternic înarmată şi suficient de mare pentru a găzdui o jumătate de duzină de vânători stelari. În timp ce Plagueis manevra spre acesta, difuzoarele comunicatorului pârâiră de un râs rezonant.

— Sper să te conving într-o zi să-mi împărtăşeşti secretul navei dumitale invizibile, Magister Damask.

— Vă apreciez punctualitatea Jabba Desilijic Tiure. La fel cum apreciez informaţiile timpurii care mi-au permis să evit atomizarea.

— Aşa sunt solidificate parteneriatele de durată, Magister. Care este destinaţia noastră?

— Coruscant, spuse Plagueis. Dar mai am o favoare să cer înainte să ajungem.

— Pur şi simplu cereţi-o şi se va face.

— Atunci aranjaţi pentru o comunicaţie cu Naboo. Regele Veruna trebuie informat despre ceea ce a dezlănţuit asupra sa şi a complicilor săi.

Jabba hohoti din nou.

— Va fi plăcerea mea.

Capitolul 27: CALIBRĂRI

Hego Damask nu avea, pur şi simplu, un penthouse pe Coruscant; el deţinea o întreagă clădire. Deşi nu era la fel de mare ca *500 Republica*, Kaldani Spiers era cea mai dorită adresă a Centrului Galactic în afara districtului Senatului. Înălţându-se peste Piaţa Monumentului, clădirea impunătoare era un exemplu la fel de fin de arhitectură din Perioada Hasennan, aşa cum se puteau găsi pe palneta de origine, şi din apartamentele sale cele mai înalte locatarii puteau vedea din vârfurile Munţilor Manarai până la Marea Occidentală – singurele cazuri de rocă goală şi apă de suprafaţă de pe Coruscant. Un cartier nici pentru politicieni, nici pentru noii-sosiţi, districtul se adresa cetăţenilor cu mulţi bani: finanţatori, şefi de corporaţii, industriaşi şi bancheri. Reşedinţa lui Damask ocupa întregul vârf al clădirii Kaldani.

O pereche de Gărzi ale Soarelui merse cu Palpatine în turboliftul privat, doar pentru a-l preda unei alte perechi staţionate în atriumul luminat al penthouse-ului. Dar, fu droidul 11-4D cel care-l escortă în cabinetul lui Damask, care era întunecat de perdelele înalte din brocart şi umplut cu capodopere de artă galactică. Însuşi mascatul Muun se ridică dintr-un fotoliu de pluş pentru a-l saluta pe Palpatine în timp ce era introdus în cameră.

— Stăpâne, spuse Sidious, unindu-şi mâinile în faţa lui şi înclinând capul.

Plagueis coborî capul într-un gest de respect reciproc.

— Bine ai venit, Darth Sidious. Mă bucur să te văd.

Cum camera era opusă celei în care se închisese adesea pe Sojourn, Plagueis nu mai părea a fi misticul cu ochii mari care păruse cu doar câteva luni mai devreme. Cu excepţia faptului că trebuia să poarte dispozitivul respirator, el îi păru lui Palpatine ca o versiune ceva mai veche a Muunului care îl vizitase pe Naboo cu atâtea decenii înainte. Cei doi Sithi se mutară într-o zonă mai joasă a camerei şi se aşezară faţă în faţă. Plagueis umplu două pahare cu vin limpede şi îi dădu unul ucenicului său. Făcuse actul de a sorbi prin pasajele nazale să pară aproape o rutină.

— După Sojourn, mi se pare oarecum deranjant să mă întorc din nou prin lume.

— Stăpâne, îmi pare rău că nu am fost primul care să te avertizeze despre atac, spuse Sidious. Nu credeam că Veruna va avea curajul să-şi îndeplinească ameninţările voalate. Poate că l-am înghiontit prea tare.

Trecu un lung moment de tăcere.

— Ceea ce ai făcut şi nu ai făcut este imaterial, spuse Plagueis în cele din urmă. Venind când a făcut-o, aproape exact în acelaşi timp cu membrii direcţiei Federaţiei Comerţului care şi-au primit ceea ce meritau, atacul a fost voinţa Forţei, fundamentând ambiţiile noastre, în special. Sorbi mai mult vin şi puse paharul jos. Niciodată n-aş fi avut inima să distrug Sojourn, deşi trebuia făcut; şi aşa s-a ocupat Forţa de asta. Incidentul ne reaminteşte de nevoia de a fi pregătiţi pentru eventualităţi bruşte, fie ele în armonie sau nefavorabile cu planurile noastre şi conforme cu împrejurările.

— Şi acum suntem îndreptăţiţi să–i lovim, spuse Sidious.

— Nu mai trebuie să ne justificăm acţiunile nimănui. Dar ţine minte ce am spus cu mult timp în urmă: ucigându-l pe unul, putem speria pe mulţi.

Sidious dădu din cap.

— Avem faţă de Jabba o mare datorie.

— Am vorbit pe scurt cu Veruna de pe nava Huttului.

Sidious rânji uşor.

— Am bănuit asta când am aflat înainte de summit că abdicase şi că Padmé Naberrie fusese numită Regină. Se pare că s-a ascuns departe în Ţinuturile Vestice ale Naboo.

— Asta nu înseamnă că se ascunde, spuse Plagueis cu o notă de ameninţare. Totul a decurs bine pe Eriadu?

— Mai bine decât se aşteptam, având în vedere ce se întâmplă cu Jedi care aleargă în cercuri convinşi că Valorum a fost ţinta. Le-am savurat incredulitatea consternată de a afla că droizii şi-au golit armele pe membri ai directoratului. Până la urmă, conducătorii Frontului Nebula a murit, de asemenea, şi prietenul nostru Wilhuff Tarkin le face grea munca anchetatorilor Republicii. Curând aurodiul furat de pe cargobotul Federaţiei Comerţului se va descoperi că a fost investit în compania de transport şi expediţie a familiei Valorum, făcând să pară că cererea de impozitare făcută de Cancelarul Suprem este

motivată de lăcomie şi îmbogăţire ilegală. Este terminat. Chiar şi puterea de a desfăşura Jedi sau Judecători îi va fi luată.

Ochii lui Plagueis se îngustară.

— Şi Gunray?

— Exact unde îl dorim: lider implicit al Federaţiei Comerţului şi ocupat cu achiziţionarea armatelor de droizi pe care Senatul i le va aproba. În loc ca Neimoidienii să fie recunoscători senatorului Palpatine pentru propunerea summitului, ei sunt furioşi. Totul este pregătit pentru lansarea blocadei.

— Aproape totul, spuse Plagueis. În primul rând, mai există problema răzbunării noastre.

— Să îl însărcinez pe Maul să-i fac o vizită lui Veruna?

Plagueis clătină din cap.

— Intenţionez să-l văd personal. Este Zabrakul – Maul, cum îi spui – capabil să se ocupe de Alexi Garyn şi secunzii lui?

— Nu va da greş.

Plagueis se gândi la asta pentru o clipă, apoi spuse:

— *Infiltratorul* stă sub pază la West Championne Starport. Pune-l pe Pestage să ducă nava la clădirea LiMerge, astfel încât să o poţi oferi ca un cadou pentru ucenicul tău. Îţi voi oferi informaţii la zi despre Garyn.

— Atunci mai rămân doar Hutta şi Bando Gora, spuse Sidious.

— I-am promis-o pe Gardulla lui Jabba. Cât despre Bando Gora... Plagueis se ridică de pe scaun, se îndreptă spre ferestrele cu perdele şi privi afară. Există un zvon care merită verificat că fostul ucenic al Maestrului Dooku, Komari Vosa, nu numai că este vie, ci şi cel mai nou lider al cultului şi dornic să se răzbune pe Ordinul Jedi pentru că a abandonat-o pe ea şi pe tovarăşii ei pe Baltizaar.

— Vosa întorcându-se spre partea întunecată, spuse Sidious, ca şi cum ar gândi cu voce tare. Dooku a antrenat-o mai bine decât ştie el.

— Da, dar este un Jedi decăzut, nu un Sith. Ne vom răzbuna pe Bando Gora altădată.

Sidious se ridică şi i se alătură lui Plagueis la perdelele desfăcute.

— Îl voi informa pe viceregele Gunray să-şi pregătească navele înarmate pentru relocare în sistemul Naboo.

* * *

Într-un hangar aflat la un nivel mediu în clădirea LiMerge, Sidious îl urmărea pe Maul cum încărca ultimele dintre echipamente sale şi mecanismele construite manual, la bordul *Infiltratorului*, care, ca şi speederul Zabrakului, avea acum un nume: *Sabia*. Închizând trapa de marfă în porţiunea anterioară a cocii, Maul se întoarse să admire nava, apoi se întoarse spre Sidious şi îngenunche.

— Nu merit un astfel de cadou, Stăpâne.

Sidious se încruntă.

— Dacă simţi aşa, dovedeşte-ţi ţie valoarea şi mie reuşind în misiunea ta.

— Mă angajez să fac asta.

Sidious îl urmări cu atenţie.

— Trebuie să demontăm cartelul criminal Soarele Negru. Secunzii au avut legături puternice cu unii membri ai directoratului Federaţiei Comerţului şi bănuiesc că au fost jocuri necurate pe Eriadu. În prezent, Neimoidienii sunt în vizor şi nu putem risca să-i lăsăm să interfereze cu planurile noastre.

Nu menţionă complicitatea Soarelui Negru în atacul de pe Sojourn.

Maul dădu din cap.

— Înţeleg, Stăpâne.

Sidious făcu un gest de ridicare cu mâinile.

— Ridică-de şi ascultă cu atenţie, Darth Maul. Timpul nu permite vânarea lui Alexi Garyn şi a celorlalţi Vigo unul câte unul. Prin urmare, fă-l pe Boss Darnada prima ta victimă. Îl vei găsi pe Dug la staţia sa spaţială de recuperare. Apoi zboară către Mon Calamari şi ucide-l pe secundul numit Morn. Deja, vestea despre acţiunile tale, va ajunge la Garyn şi, probabil, îi va chema pe restul de şapte Vigo la cetatea sa de pe Ralltiir. Narees, Mama Dean, Nep Chung, şi restul. Trebuie să mă contactezi atunci când ai verificat că sunt toţi la un loc. Aruncă o privire spre *Sabie*. Va fi o oportunitate pentru a testa droizii sondă.

Un aspect de nerăbdare prinse contur pe chipul temut al lui Maul. Sidious se apropie de el şi îşi aşeză mâinile pe umerii lui Maul.

— Vei înfrunta mulţi adversari pricepuţi, ucenicul meu. Garda de corp Twi'lek a lui Darnada, Sinya; Garyn însuşi, care are o oarecare putere în Forţă; şi protectorul principal al lui Garyn, Mighella, care este o Soră a Nopţii şi va te identifica imediat ca fiind un Frate al Nopţii.

Maul se întunecă.

— O Soră a Nopţii nu este un Sith.

Ochii lui Sidious se îngustară.

— După cum bine ştii. Dar la fel ca pe Dorvalla, ai grijă să nu laşi martori.

Maul îşi arătă dinţii ascuţiţi.

— Se va face. Şi Soarele Negru va înceta să mai fie un impediment.

Sidious dădu din cap.

— Atunci porneşte pe drumul tău, Darth Maul. Partea întunecată este cu tine.

Maul îşi înclină capul şi se grăbi pe rampa de îmbarcare anterioară în interiorul modulului cabinei. Sidious zăbovi pentru a urmări nava cum se ridică şi iese din hangar, devenind invizibilă pe măsură ce zbura peste *Lucrări*. Prin partea întunecată, el continuă să urmărească *Sabia* în timp ce acesta se înclina spre nord spre Jedi Templul mai degrabă decât spre sud şi departe de Districtul Senatului. Sidious îşi aminti de călătoriile pe care le făcuse cu zece ani mai devreme pentru a-l urmări pe Maul luptând în meciuri de gladiator pe Orsis şi lumile din apropiere. Hotărât să câştige împotriva tuturor şanselor, neafectat de durere, îndrăzneţ şi terifiant. Un concurent înzestrat la vârsta de zece ani şi campion la doisprezece ani. Sub marcajele care-i mascau chipul, îi apăreau ca mânecile şi se răsuceau pe picioarele şi torsul lui, se vedeau cicatrici ale acelor lupte până la moarte.

Dar nu va fi mulţumit până nu va omorî un Maestru Jedi, gândi Sidious.

Presupunând că mândria nu-l va învinge prima.

Părăsind spaţiul hangarului, Sidious îşi croi drum spre holoproiectorul singurei camere renovate din interiorul clădirii. Ce avea să devină din Maul odată ce Palpatine şi Damask îşi vor asuma controlul Republicii? se întrebă el însuşi. Ca armă secretă, el va continua să fie util, dar ar putea fi vreodată

relaxat în viaţa publică? Cum ar reacţiona aflând că Maestrul său răspundea unui Maestru?

Cu picioarele pe grila de transmisie, Sidious se aşeză pe scaunul care fusese poziţionat pentru camerele holoproiectorului, ajustă comenzile încorporate într-una dintre cotiere şi îşi ridică gluga mantiei peste cap. Timp de douăzeci de ani se bucurase să trăiască o viaţă dublă, dar acum simţea nevoia de a fi cunoscut pentru cine este şi de a fi temut pentru cât de puternic putea fi. Îşi îndreptă gândurile înainte în timp, dorind o viziune clară a viitorul, dar nu veni niciuna. Oare partea întunecată îl orbea chiar şi pe cel mai devotat adept pentru ceea ce se vedea la orizont? Plagueis spusese că ei trebuiau să fie pregătiţi pentru eventualităţi bruşte. Îi ascundea cunoaşterea evenimentelor pe care le ştia că sunt iminente?

Vigoarea reînnoită a Muunului îl luase prin surprindere pe Sidious. Simplul fapt că a scăpat de devastările de pe Sojourn îl făcea să pară aproape omnipotent. Deşi, chiar şi când era înconjurat în citadela sa bogată din districtul Manarai, el nu-şi relaxase vigilenţa şi nu dormise.

Reprimându-şi un sentiment brusc de invidie, Sidious începu să se întrebe dacă – orbit de partea întunecată – eşuase să prevadă atacul lui Veruna pe Sojourn sau dacă nu partea întunecată nu-i permisese să-l prevadă. O atingere a arătătorului său activă holoproiectorul şi câteva momente mai târziu un spectru pe jumătate din dimensiunea lui Nute Gunray apăru în aer. Ca şi în ultimele transmisiuni, subalternii Neimoidieni ai Viceregelui, litigatorul şef Rune Haako, căpitanul Daultay Dofine şi Viceregele adjunct Hath Monchar îl însoţeau în fundal.

— Lord Sidious, spuse Gunray, cu o uşoară tremurare în voce. Noi am aşteptat...

— Vă imaginaţi că sunteţi în centrul gândurilor mele şi că ar trebui să neglijez alte aspecte pentru a comunica cu tine exact la timp?

— Nu, Lord Sidious, am vrut să spun doar...

— Sunteţi mulţumit de noua funcţie, domnule Vicerege?

— Foarte mulţumit. Deşi par să fi moştenit controlul asupra Federaţiei Comerţului într-un moment de criză.

— Lasă plânsul pentru o altă ocazie, domnule Vicerege, pentru că problemele sunt pe cale de a deveni mai rele.

Membranele nictitante ale lui Gunray avură un spasm.

— Mai rele? Cum se poate asta?

— Senatul Republicii este pe punctul de a aproba legislaţia care va introduce impozitarea zonelor de liber schimb.

— Este un afront!

— Asta-i sigur. Dar v-am avertizat că va veni asta. Cancelarul Suprem Valorum şi-a pierdut toată credibilitatea şi după cele întâmplate pe Eriadu, Senatul este hotărât să slăbească în continuare Federaţia Comerţului. Regele Veruna ar fi putut să oprească Senatul, dar a abdicat, şi tânăra regină Amidala şi senatorul de Naboo vor da votul pentru impozitare. Cu Senatul preocupat, este momentul potrivit pentru tine să începi să aduni o flotă de cargoboturi înarmate pentru a impune o blocadă.

— O blocadă? În ce sistem, Lord Sidious?

— Vă voi informa în timp util. Când Gunray nu răspunse, Sidious spuse: Ce este, Vicerege? Peste vastitatea spaţiului, pot percepe reţeaua creierului tău slab.

— Iartă-mă, Lord Sidious, dar, după cum au arătat consilierii mei, redistribuirea navelor noastre este un risc financiar considerabil. Pentru început, există costul combustibilului. Apoi, cu atâtea nave alocate unui embargo, va exista o perturbare a schimburilor comerciale din Inelul de Mijloc şi cel Exterior pentru timpul cât se menţine blocada. În cele din urmă, nu se poate spune cum vor reacţiona investitorii noştri la astfel de ştiri.

Sidious se aplecă înainte.

— Deci este vorba despre credite, nu?

Botul lui Gunray se răsuci.

— Suntem, până la urmă, Lord Sidious, o întreprindere comercială, nu o armată.

Sidious nu răspuns imediat. Când o făcu, în voce i se auzi dezgustul.

— Chiar şi după toate lucrurile pe care le-am făcut pentru tine, nu reuşeşti să înţelegi că, fiind aliatul meu, investeşti în viitor. Făcu un gest cu mâna dreaptă în semn de nepăsare. Dar nu contează. Nu v-a trecut prin cap că cei mai valoroşi investitori ai voştri sunt în măsură să obţină profituri foarte mari din faptul că voi ştiţi ceea ce urmează să se întâmple? Nu vor profita aflând că Xi Char, Geonosienii şi altei sindicate insectoide

şi-au pus cleştii şi ghearele la fabricarea armelor? Nu v-aţi putea echilibra preţiosul buget câştigând din alte companii de transport veniturile pe care riscă Federaţia Comerţului să le piardă?

Gunray păru incert.

— Ne-am temut că astfel de acţiuni ar putea submina elementul surpriză, Lord Sidious.

— Acesta este motivul unei acţiuni rapide.

Gunray dădu din cap.

— Voi comanda asamblatra unei flote.

Sidious se aşeză din nou pe scaun.

— Bun. Amintiţi-vă, domnule Vicerege, că ceea ce v-am dat, pot să iau la fel de uşor.

Sidious încheie transmisia şi coborî privirea. A fost asta o viziune a viitorului? O viaţă de micromanageriere a treburilor fiinţelor incompetente în timp ce el şi Plagueis pun în mişcare ultimele faze ale Marele Plan? Sau poate exista vreun alt mod pentru el de a guverna, într-o satisfacţie răuvoitoare?

* * *

Chiar şi fără ploaia care să-l înmoaie, pământul ar fi fost moale sub picioarele cu cizme ale lui Plagueis, fiind compus, de eoni, din materii organice degradate. Apa picura de pe masca transpiratorului şi de pe gluga ridicată a mantiei lui şi curgea în balta care se formase sub el. Castelul care odinioară aparţinuse strămoşului Earl of Vis al lui Veruna, se afla pe un deal pustiu, fără niciun drum care să ducă spre el şi avea vedere în toate direcţiile terenului deluros, ud, fără copaci. Prin electrobinocluri cu vedere de noapte Plagueis studia scanerele care împânzeau zidurile castelului şi dispunerea paznicilor, dintre care unii se păstrau uscaţi la adăpost unei arcade care încununa o poartă cu gratii ornate. Lângă intrare era parcată o veritabilă flotă de speedere de teren, şi într-o parte, în mijlocul unei zone circulare de aterizare, era aşezat un iaht spaţial a cărui carenă strălucitoare, nu o putea estompa nici măcar torentul. Reţelele de iluminare străluceau în spatele perdelelor de ploaie.

Urmând un pârâu adânc şi cu mişcare rapidă, Plagueis coborî dealul spre locul unde îşi lăsase propria navă în mijlocul unei harababuri de flori sălbatice şi mure. OneOne-FourDee îl

aştepta la piciorul rampei de îmbarcare, cu picăturile de ploaie răsunând pe carcasa lui de aliaj.

— Scanerele lor ar fi putut să găsească nava, spuse Plagueis.

— Având în vedere că au fost activate toate tacticile de contracarare, se pare că este puţin probabil, Magister.

— Au inundat zona cu lumină.

— Ca orice fiinţă vigilentă într-o noapte de genul acesta.

— O noapte nepotrivită pentru Muuni, sau pentru shaaki[24].

Fotoreceptorii droidului îşi concentrară atenţia asupra lui.

— Nu înţeleg referinţa.

— Închide nava şi rămâi în cabina de pilotaj. Dacă îţi comunic eu, repoziţionează nava deasupra colţului de sud-vest al castelului şi păstrează rampa de îmbarcare deschisă.

— Anticipaţi rezistenţă, Magister?

— Anticipez, FourDee.

— Înţeleg. Aş face la fel.

— Este reconfortant să ştiu asta.

Plagueis fixă mânerul sabiei de lumină la şold şi porni în pas rapid aproape întrecând ploaia. Dacă scanerele şi detectoarele de mişcare erau la fel de precise cum păreau să fie, îl vor găsi, deşi viteza lui l-ar putea face pe cel care monitoriza dispozitivele de securitate să-l confunde cu unul dintre patrupedele sălbatice, cu coada stufoasă, care populau peisajul. Se opri la marginea nebuloasă a zonei iluminate pentru a-şi confirma direcţia, apoi o luă drept pentru zidul sudic de zece metri înălţime al castelului şi sărit sus, fără să se oprească. La fel de repede şi fără efort sări în grădina de dedesubt şi sprintă în umbra aruncată de un arbust tuns ornamentat pentru a semăna cu o fiară capricioasă. Plagueis se gândea că securitatea ar fi slabă în interior, dar că aripa camerelor lui Veruna ar putea fi echipată cu dispozitive de monitorizare redundante şi poate podele sensibile la presiune. Faptul că nu a fost în stare să procure un plan al interiorului castelului atesta hipervigilenţa regentului autoexilat.

Plagueis se îndreptă spre o fereastră cu vitralii tocmai când doi oameni se grăbeau prin holul de dincolo. Cu ploaia

---

[24] Shaak – o specie de ierbivore negânditoare care păşteau pe pajiştile din Naboo. Blânde şi neameninţătoare, se hrăneau mişcări lente.

revărsându-se dintr-un jgheab aflat deasupra capului, se simţi de parcă ar sta în spatele unei cascade.

— Verifică-l şi raportează-mi, spunea femeia.

Plagueis recunoscut vocea şefului de securitate Magneta. Lipindu-se de peretele exterior, merse paralel cu mişcarea subordonatului Magnetei spre capătul holului, apoi printr-o cotitură în unghi drept într-o sală mai largă ce ducea la o cameră de control, ascunsă sub o scară măreaţă. Plagueis îşi ascuţi simţurile auditive pentru a-l auzi pe omul Magnetei întrebând despre Veruna şi pe femela umană răspunzând.

— Doarme ca un copil.

— Bine de el. În timp ce noi restul ne înecăm.

— Dacă te simţi atât de mizerabil, Chary, spuse femeia, ar trebui să te găndeşti să te reîntorci în Theed.

— Mă gândesc la asta.

— Dar să nu te aştepţi să te urmez.

Plagueis se îndepărtă de zid pentru a arunca o privire la ferestrele etajului superior, toate întunecate, cu excepţia unei deschideri arcuite aproape de sfârşitul zidului. Ghemuindu-se, se strecură printre tufe sub o serie de ferestre largi, apoi începu să urce peretele, fixându-se ca o insectă. Deschiderea înaltă şi îngustă care era ţinta sa, se dovedi a fi un panou fix de sticlă groasă; sursa de lumină, era o pereche de aplicaţii fotonice care flancau un set de uşi duble sculptate din lemn. Privind prin geam, îşi mişcă degetele spre o cameră de securitate montată sus pe peretele interior şi îndreptată spre uşă, ameţind mecanismul şi îngheţând imaginea anticamerei neocupate. Apoi, aşezând mâna stângă pe centrul sticlei, chemă Forţa, şi împinse geamul spre interior până se desprinse de adezivul – care proteja de întemperii – ce îl ţinea pe loc. Folosind telekinezia, manipulă panoul intact pentru a se sprijini deasupra unei mese în partea opusă peretelui anticamerei şi alunecă prin deschizătură. Rămase mai mult timp pe pervazul interior, aşteptând să i se uscuce mantia şi ghete şi studiind podeaua modelată şi uşile duble după urme ale dispozitivelor de securitate suplimentare. Satisfăcut să afle că în afară de camera încremenită nu mai era nimic altceva, îşi puse picioarele pe podea şi merse până la uşi, folosind Forţa pentru a le face să se deschidă suficient pentru a-l lăsa să treacă printre ele. Singura lumină din enormul dormitor al lui Veruna provenea de la o

cameră similară celei din anticameră şi la fel de uşor de păcălit. Fostul rege dormea pe spate sub cearşafuri de shimmersilk în centrul unui pat cu baldachin suficient de mare pentru a primi o jumătate de duzină de oameni de dimensiuni medii. Plagueis dezactivă un panou cu alarme de securitate de pe noptieră, mută un scaun antic la piciorul patului şi porni o lampă de masă care furniza o lumină slabă, gălbuie. Apoi, aşezându-se, îl trezi pe Veruna din somn. Bătrânul se trezi încremenit, clipind ca răspuns la lumină, proptindu-se într-o adunătură de perne pentru a scana camera. Ochii lui se lărgiră în surprindere uluită când îl găsi pe Plagueis aşezat la marginea suprafeţei iluminate.

— Cine...

— Hego Damask, Majestatea Ta. Sub această mască pe care foştii mei duşmani mi-au făcut-o.

Întrucât ochii lui Veruna nu se puteau deschide mai mult, îi căzu faţa şi se repezi spre panourile de control de securitate, lovind cu mâna în butoane atunci când nu răspunseră.

— Le-am făcut nefuncţionale, explică Plagueis, împreună cu camere de securitate. Doar pentru ca noi doi să putem conversa fără să fim întrerupţi.

Veruna înghiţi şi îşi găsi vocea.

— Cum ai trecut pe lângă paznicii mei, Damask?

— Vom ajunge la asta într-un moment.

— Magne..., încercă Veruna să urle până când vocea îi amuţi şi se prinse cu mâinile de gât.

— Nu vei reuşi asta, îl avertiză Plagueis.

— Ce vrei cu mine, Damask? întrebă Veruna când putu, respirând greu.

— Încheierea socotelilor.

Veruna îl privi neîncrezător.

— Ai deja ceea ce vrei. Nu-i suficient că am abdicat?

— Abdicarea ta ar fi fost suficientă, dacă nu ai fi încercat mai întâi să mă omori.

Veruna îşi scrâşni dinţii.

— Tot ce am construit era în pericol să-mi fie luat – chiar şi monarhia! Nu mi-ai lăsat nicio opţiune!

Plagueis se ridică de pe scaun şi se aşeză pe marginea patului, ca un confesor macabru.

— Înţeleg. În faţa unor opţiuni similare, aş fi procedat la fel. Diferenţa este că eu aş fi reuşit unde tu ai eşuat.

— Voi rămâne aici, spuse Veruna într-un mod captivant. Nu-ţi voi mai provoca ţie sau lui Palpatine nicio problemă.

— Este adevărat. Plagueis se opri, apoi spuse: Poate că ar fi trebuit să fiu mai sincer cu tine de la început. V-am adus Federaţia Comerţului; l-am pus pe Tapalo, apoi pe tine pe tron. Cum îţi imaginezi că am ajuns la o astfel de putere?

Veruna trecu o mână tremurândă peste părul rărit.

— Te-ai născut fiul unui Muun bogat şi a transformat acea bogăţie în putere.

Plagueis scoase un sunet de dezamăgire.

— Încă nu ai aflat că galaxia nu este mutată doar de credite?

Veruna înghiţi cu noduri şi îşi regăsi vocea.

— Cum ai ajuns la o asemenea putere, Damasc? întrebă el într-o şoaptă de interes autentic.

— Mi s-a arătat calea către putere de către un Bith pe nume Rugess Nome.

— Ştiu numele.

— Da, dar numele său adevărat era Darth Tenebrous şi purta mantia de Lord Întunecat Sith. Am fost la un moment dat ucenicul lui.

— Sith, spuse Veruna, parcă slăbit de cuvântul însuşi.

— Dacă ai fi ştiut, te-ai mai fi aliat cu mine?

Veruna îşi adună puterea să clatine din cap.

— Puterea politică este un lucru, dar ce reprezinţi...

Plagueis îşi subţie buzele.

— Apreciez onestitatea ta, Veruna. Începe să te obosească prezenţa mea?

— Nu... de tine, spuse Veruna, cu ochii pe jumătate închişi.

— Permite-mi să-ţi explic ce ţi se întâmplă, spuse Plagueis. Celulele care alcătuiesc toate fiinţele vii conţin în ele organisme cunoscute ca midiclorienii. Ele sunt, pe lângă faptul că stau la baza vieţii, elemente care permit fiinţelor ca mine să perceapă şi să folosească Forţa. Ca rezultat al unei vieţi de studiu, am învăţat cum să manipulez midiclorieniile şi am instruit numărul restrâns pe care îl deţii să se întoarcă la sursă. Într-o Bazică mai simplă, Veruna, te omor.

Faţa lui Veruna îşi pierdea culoarea şi respiraţia îi încetini.

— Adu-mă... înapoi. Încă îţi... mai pot fi... de serviciu...

— Dar eşti, Maiestatea Ta. Un celebru poet antic a spus cândva că fiecare moarte îl reducea, pentru că se considera frate cu fiecare fiinţă vie. Eu, pe de altă parte, am ajuns să înţeleg că fiecare moarte pe care o controlez mă hrăneşte şi mă face mai puternic, pentru că sunt un adevărat Sith.

— Nu eşti... mai bun decât... un Anzati.

— Mâncătorii de creiere? Ce înseamnă *mai bun decât* pentru noi, cei care am a trecut dincolo de noţiuni despre bine şi rău? Eşti mai bun decât Bon Tapalo? Eşti mai bun decât Regina Padmé Amidala? Eu sunt singurul potrivit să răspund la întrebare. *Mai buni* sunt cei care îndeplinesc ordinele mele. Plagueis îşi plasă mâna deasupra lui Veruna. Voi rămâne cu tine un timp, cât te topeşti în Forţă. Dar, la un moment dat, va trebui să te părăsesc în prag în timp ce tu vei continua de unul singur.

— Nu face asta… Damask. Te rog…

— Eu sunt Darth Plagueis, Veruna. Păstorul tău.

Când viaţa părăsi corpul lui Veruna, calea pe care el şi Plagueis au urmat-o se adânci în întuneric şi absenţă. Atunci Plagueis se opri, copleşit de un sens brusc că deja văzuse şi parcursese această cale.

Oare o făcuse? se întrebă el în timp ce Veruna îşi dădu ultima respiraţie.

Sau Forţa îi oferise o privire asupra viitorului?

Capitolul 28: IERARHIA

Întors de la Ralltiir, Maul şedea cu picioarele încrucişate pe podea în Clădirea LiMerge în timp ce Sidious îl interoga. După ce abia terminase o comunicare iritantă cu Neimoidienii, Sidious nu avea chef de jocuri.

— După cum faci să sune, ucenicule, pare aproape o ofensă că nimeni nu a supravieţuit pentru a răspândi vorba despre masacrul tău.

— Aţi dat ordin să nu trăiască niciunul, Stăpâne.

— Da, spuse Sidious, continuând să meargă în cerc în jurul lui. Şi niciunul dintre ei nu s-a dovedit o provocare?

— Nu, Stăpâne.

— Nici Sinya?

— L-am decapitat pe Twi'lek.

— Nici Mighella?

— Lama mea a tăiat-o în două pe *Sora Nopţii* după ce a încercat să mă învingă chemând fulgerele de Forţă.

Sidious se opri o clipă.

— Nici măcar Garyn?

— Nu.

Sidious detectă o notă de ezitare.

— Nu, ce, Darth Maul?

— L-am înecat.

Atingându-şi bărbia, Sidious se opri acolo unde îl putea vedea Zabrakul.

— Ei bine, cineva trebuie să fi făcut rana pe care ai suferit-o la mâna stângă. Cu excepţia cazului în care, desigur, ţi-ai făcut-o singur.

Maul îşi încleştă mâna cu mănuşă neagră.

— Nu există durere acolo unde este putere.

— Nu am întrebat dacă te doare rana. Am întrebat cine este responsabil.

— Garyn, spuse Maul încet.

Sidious simulă o surpriză.

— Deci el *a fost* o provocare. Fiind uşor sensibil la Forţă.

— Nu era nimic în comparaţie cu puterea părţii întunecate.

Sidious îl studie.

— I-ai spus asta, ucenicul meu? Răspunde sincer.

— A ajuns singur la această concluzie.

— Te-a identificat ca fiind Sith. Atunci a presupus că eşti un Lord Sith?

Maul se uită la podea.

— Eu...

— I-ai dezvăluit că răspunzi în faţa unui Maestru. Am dreptate?

Maul se obligă să răspundă.

— Da, Stăpâne.

— Şi poate ai mers atât de departe încât să-i spui câte ceva despre răzbunarea Sith.

— Am făcut-o, Stăpâne.

Sidious se apropie de el, cu chipul contorsionat de furie.

— Şi dacă printr-o minune Garyn reuşea să scape sau chiar să învingă fiinţa-armată care este Darth Maul, cu ce repercusiuni ne-am putea confrunta, ucenic?

— Îţi cer iertare, Stăpâne.

— Poate că nu eşti demn de *Infiltrator*, până la urmă. În momentul în care ţi-ai permis să fii distras, liderul Soarelui Negru ţi-a rănit mâna. Maul rămase tăcut. Sper că i-ai mulţumit înainte să-l ucizi, continuă Sidious, pentru că te-a învăţat o lecţie valoroasă. Când te confrunţi cu cineva puternic în Forţă trebuie să rămâi concentrat – chiar şi atunci când eşti convins că adversarul tău este incapabil. Nu este atunci momentul să te încălzească gloria victoriei sau să trăieşti momentul. Trebuie să dai o lovitură de moarte şi cu asta basta. Rezervă-ţi lauda de sine pentru mai târziu, sau vei suferi mai mult decât o rană la mână.

— Îmi voi aminti, Stăpâne.

Tăcerea se atenuă.

— Vreau să părăseşti Coruscantul pentru moment. Maul ridică privirea alarmat. Ia *Infiltratorul* şi droizii de luptă şi întoarce-te la fosta ta casă. Acolo, antrenează-te şi meditează până te voi chema.

— Domnul meu, vă rog...

— Destul! îşi ridică Sidious mâinile. Ai executat bine misiunea şi sunt multumit. Acum învaţă din greşeala ta.

Maul se ridică încet, îşi plecă o dată capul şi se îndreptă spre hangar. Privindu-l plecând, Sidious examină natura neliniştii sale. S-ar fi putut ca el, într-o situaţie similară, să fi fost

nerăbdător să se dea mare şi să-şi dezvăluie adevărata lui identitate? Oare Plagueis o făcuse înainte de a-l ucide pe Veruna? S-ar fi simţit obligat să iasă din spatele măştii sale? Să fie sincer? Sau descoperirea lui Maul către Garyn nu a fost decât un simptom al nerăbdării din ce în ce mai mare a părţii întunecate şi cererea sa de dezvăluire completă?

* * *

— Soarele Negru este într-o tulburare totală, îi spus Palpatine lui Hego Damask în timp ce se plimbau printre turiştii care aglomerau Piaţa Monument. Erau adunaţi cu sutele în jurul vârfului Umate, care ieşea din centrul parcului în formă de castron, şi alte grupuri mixte de fiinţe urmau în continuare ghizii turistici spre vechea agoră a Senatului sau spre Muzeul Galactic. Prinţul Xizor şi Sise Fromm vor moşteni resturile.

— Din nou, Zabrakul îşi dovedeşte valoarea, spuse Damask. L-ai antrenat bine.

— Poate că nu suficient de bine, spuse Palpatine după o clipă. În timp ce eu îl întrebam despre o rană pe care o primise, a mărturisit că şi-a divulgat identitatea lui Alexi Garyn.

Îndepărtându-şi faţa mascată departe de Palpatine, Damask spuse:

— Garyn este mort. Mai contează acum?

Tonul superficial al Muunului îl puse pe Palpatine şi mai mult pe ghimpi, dar îşi păstră faţa calmă.

— Aceasta poate fi ultima dată când îmi este permis să apar în public fără escortă înarmată, spuse el ca din întâmplare. Când Regina Amidala m-a informat de moartea neaşteptată a lui Veruna, a menţionat că noul ei şef securitatea – un om pe nume Panaka – va lua măsuri fără precedent pentru a asigura securitatea tuturor diplomaţilor Naboo. Regina, de exemplu, trebuie să fie înconjurată de un anturaj de servitoare, toate acestea semănând cu ea într-o anumită măsură.

— Şi vei fi însoţit în permanenţă? întrebă Damask. Asta nu va fi bine.

— O să-l conving pe Panaka să nu facă asta.

Se opriră pentru a urmări un grup de tineri care se jucau sub unul dintre bannerele pieţei. Plagueis indică o bancă din apropiere, dar neliniştea lui Palpatine nu îi permitea să stea.

— Regina şi-a exprimat vreo îngrijorare cu privire la prezenţa atâtor cargoboturi ale Federaţiei Comerţului?

Palpatine clătină din cap.

— Flota se ţine la marginea sistemului, în aşteptarea cuvântului meu pentru a sări spre Naboo. La cât de supărat era Gunray de legislaţia fiscală, a trebuit să-l conving că Naboo este suficient de semnificativ pentru a asigura interesul galactic pentru blocadă. L-am asigurat că Amidala nu va permite oamenilor să sufere şi că înainte de a se împlini o lună, ea va semna un tratat care va face Naboo şi plasma Naboo proprietate a Federaţiei Comerţului.

Transpiratorul ascunse zâmbetul lui Damask, dar era clar că îi plăcea ce auzea.

— În timp ce Valorum tremură, Senatorul Palpatine strânge simpatia electoratului. Îl urmări pe Palpatine. Nu este o măsură a succesului nostru că putem acorda lumi ca şi cum ar fi simple contracte de afaceri?

Un grup de Twi'leki bine îmbrăcaţi hoinăreau pe acolo, privindu-l pe Palpatine cu stimă. Că trebuia să fraternizeze deschis cu un Muun era indicarea puterii şi influenţei ambelor fiinţe. Damask subliniase importanţa de a fi văzuţi împreună în public; şi astfel, în săptămânile scurse de la sosirea Muunului pe Coruscant, au luat masa în mai multe rânduri la Manarai şi în altele restaurante exclusiviste şi au participat la recitaluri atât la Opera Coruscant, cât şi Opera Galaxiei. Cel mai recent au participat la o adunare de elită în *500 Republica*, găzduită de Senatorul Orn Free Taa, la care Plagueis îl auzi pe Twi'lekul Rutian discutând planuri de a-l nominaliza pe Palpatine pentru cancelarie. Următorul pe agenda lor aglomerată fu un miting politic programat să aibă loc pe Staţia Orbitală Perlemiană a Coruscant, unde candidaţii potenţiali pentru funcţia de Cancelar Suprem ar avea şansa de a discuta cu directori de corporaţie, lobbyişti, militari şi chiar unii Maeştri Jedi.

— O blocadă urmată de invazie nu este probabil să câştige aliaţi noi pentru Federaţia Comerţului, spuse Damask. Dar, în lipsă de altceva, măcar vom putea evalua performanţa armatei de droizi a lui Gunray şi să facem ajustări după cum este necesar.

— Din propria lor nepăsare, Neimoidienii au reuşit să compromită topitoriile lor secrete de pe Eos şi Alaris Prime, spuse Palpatine, lăsând să se vadă o parte din exasperarea lui.

Damask îl privi.

— Pentru moment, au ce le trebuie. Achiziţia lui Naboo va demonstra eşecurile diplomaţiei şi va promova un sentiment de militărie în rândul Jedilor. Ţinându-şi privirea fixă pe Palpatine, adăugă. În pregătirea războiului care va urma, vom muta *Armura Baktoidă* pe Geonosis. Nici atunci, însă, nu-i vom putea echipa pe aliaţii noştri cu suficiente arme pentru a asigura o victorie rapidă. Un conflict extins va asigura o galaxie complet bătută şi dornică să ne îmbrăţişeze.

Palpatine se aşeză în cele din urmă.

— Mai trebuie să ridicăm o armată pe care să o comande Jedii. Dar una care să răspundă, în cele din urmă, Cancelarului Suprem.

— O armată crescută poate fi proiectată să facă asta, spuse Damask.

Palpatine se gândi la asta.

— Pare prea simplu. Jedii nu sunt uşor de luat prin surprindere. Cu simţurile ascuţite pentru război, vor fi şi mai dificil de ademenit.

— La sfârşitul unui război lung, poate? Cu victoria la vedere?

— Pentru a realiza acest lucru, ar trebui gestionate ambele părţi. Palpatine răsuflă brusc. Chiar dacă s-ar putea lansa un atac surpriză, nu fiecare Jedi va fi pe teren.

— Doar cei potriviţi pentru luptă ar trebui să ne preocupe.

Palpatine rupse o tăcere lungă.

— Clonele Kaminoane au mai dat greş o dată.

Damask aprobă declaraţia din cap.

— Pentru că le-am dat un eşantion Yinchorri. Mi-au spus atunci că ar putea fi mai uşor să replic specia ta.

— Îi vei contacta din nou?

— Această armată nu trebuie să ducă la noi. Dar este cineva pe care pot fi capabil să-l conving să plaseze comanda iniţială.

Palpatine aşteptă, dar Damask nu avu nimic de adăugat. Faptul că spusese atât de mult despre chestiunea pe care

intenţiona să o spună îl aduse pe Palpatine în întregime la consternare. Brusc, se ridică şi se îndepărtă de bancă.

— Instruieşte-i pe Neimoidieni să lanseze blocada, spuse Damask în spatele lui. Este important ca evenimentele să fie puse în mişcare înaintea congresului de pe instalaţia orbitală. Când Palpatine nu răspunse, Plagueis se ridică în picioare şi îl urmă. Ce te deranjează, Sidious? Poate că simţi că ai devenit nimic mai mult decât un mesager.

Palpatine se întoarse spre el.

— Da, uneori. Dar îmi cunosc locul şi sunt mulţumit de asta.

— Ce te-a făcut atunci să spumegi?

— Neimoidienii, spuse Palpatine cu convingere bruscă. Pe lângă Gunray, am avut contacte cu alţi trei: Haako, Daultay şi Monchar.

— Îl cunosc puţin pe Monchar, spuse Damask. Are un apartament în Kaldani Spiers.

— A absentat când am vorbit ultima dată cu Gunray.

Suspiciunea înflori în ochii Muunului şi el şuieră:

— Unde erau ei atunci?

— La bordul navei lor. Gunray a susţinut că Monchar s-a îmbolnăvit ca rezultat al mâncării bogate.

— Dar ştii că nu este aşa.

Palpatine dădu din cap.

— Lingăul smiorcăit ştie despre blocadă. Bănuiesc că a fugit şi că este în căutare de profit.

Ochii lui Damask străluceau galben.

— Asta se întâmplă când fiinţele sunt promovate dincolo de nivelul lor de competenţă!

Palpatine se încordă înfuriat.

— Nu tu, spuse Damask repede. Gunray şi gaşca lui! Forţa ne torturează şi ne penalizează pentru că ne-am asortat cu cei prea ignoranţi pentru a aprecia şi executa proiectele noastre!

Palpatine se mângâie cu faptul că până şi Plagueis îşi avea limitele.

— Nu am reuşit să vă ascult cuvintele despre inversări bruşte.

Damask se încruntă la el, apoi se relaxă.

— Îmi ignor propriile sfaturi. Blocada trebuie să aştepte.

— L-am chemat pe Maul, spuse Palpatine.

* * *

La două săptămâni după dispariţia neanunţată a Neimoidianului de pe nava amiral *Saak's*, Plagueis şi Sidious ştiau doar că Darth Maul reuşise să-l găsească şi să-l omoare pe Hath Monchar – deşi nu fără o daună colaterală largă – şi că Maul pilotase *Infiltratorul* camuflat la o staţie de andocare legată printr-o serie de camere presurizate cu gravitaţie zero la cupola principală a recepţiei Staţiei Orbitale Perlemian, o incintă grandioasă cu vedere spre Coruscant şi spre stelele de dincolo, şi fusese proiectată să fie mai mult ca o grădină în spaţiu decât ca o sală sterilă de conferinţe. Chiar atunci cupola se umplu de Senatori şi judecători, lideri şi ambasadori de corporaţii, brokeri de putere şi prezicători media şi contingente de Gărzi ale Senatului şi Jedi.

— De ce i-ai ordonat să vină aici şi nu în altă parte? îl întrebă Damask pe Palpatine, în timpul unui răgaz de la strângerile de mână, conversaţiile ocazionale şi convivialitatea forţată. Îmbrăcaţi în hainele lor cele mai frumoase, stăteau lângă o cascadă iluminată din spate, dând din cap către fiinţe trecătoare, chiar în timp ce conspirau. A creat o serie de distrugeri prin Coridorul Stacoliu şi a ucis doi Jedi, împreună cu fiinţe dintr-o duzină de specii, inclusiv un Hutt. Nu putem avea încredere că cineva nu i-a luat mirosul – dacă nu Jedi atunci poate personalul de ordine. Dacă printr-o întâmplare ar fi fost prins, are priceperea de a suci minţile fiinţelor obişnuite, dar nu de a se ascunde de un Jedi. Atât existenţa, cât şi planurile noastre pentru blocadă ar putea fi puse în pericol.

— Jedi erau pe urmele lui, explică Palpatine. Tocmai de aceea, i-am ordonat să părăsească planeta.

Damask începu să răspundă, dar se opri şi începu din nou.

— Este în posesia acelui holocron pe care l-a înregistrat Monchar?

Palpatine dădu din cap.

— I-am recomandat lui Pestage să elibereze un traseu printr-o cală de andocare folosită mai rar. Trebuie doar să mă întâlnesc cu Maul la ora şi locul prestabilite.

Damask încă nu era convins.

— Aventura Monchar aproape că s-a terminat cu o catastrofă. E ca şi cum Forţa, atât de des comparată cu un curent, a fost deviată într-un simplu canion şi întoarsă spre sine pentru a genera vârtejuri false. De ce să nu-i predea pur şi simplu cristalul lui Pestage? întrebă el în cele din urmă.

— Nu ştim ce alte date sensibile ar putea conţine holocronul.

Damask expiră cu forţă prin mască.

— Am încredere că cel puţin l-ai instruit să nu fie văzut. Aruncă o privire în jurul lui. Un Zabrak tatuat îmbrăcat în negru din cap până în picioare, cu siguranţă va ieşi în evidenţă în această mulţime.

Palpatine nu putu să contrazică argumentul. Într-o parte a lor stăteau Senatorul Bail Antilles şi ajutoarele sale. Un prinţ în lumea sa de origine din Alderaan şi preşedintele Comitetului pentru Activităţi Interne al Senatului, frumosul Antilles, cu părul întunecat, erau înconjurat de o mulţime care includea Senatori din lumile Nucleului şi afacerişti, toţi angajându-se să-l susţină în viitoarele alegeri şi Maestrul Jedi Jorus C'baoth, care fusese desemnat să arbitreze o dispută între unele dintre casele regale de pe Alderaan. Om arogant, cu ochi sălbatici, C'baoth era tăiat din aceeaşi pânză ca Dooku, a cărui absenţă de la adunarea politică fusese remarcată de mulţi. Antilles fusese pionul Sith în aducerea în prim-plan a acuzaţiilor de infracţiuni din partea Valorum în timpul crizei Eriadu, dar notorietatea pe care o dobândise ca urmare – în Senat şi în mass-media – îi susţinuse campania şi îl făcea actualul candidat de top pentru cancelarie. Niciun Jedi nu se ataşase de Ainlee Teem, care era şi ea la vedere. Dar femela Gran era foarte populară în multe zone din Inelul Mijlociu şi Exterior şi se bucura de sprijinul Senatorul Lott Dod, al Federaţiei Comerţului şi Shu Mai, din Breasla Comerţului.

În centrul sălii cu cupole stăteau Valorum şi Sei Taria, care era la fel de pricepută la media, pe cât era de minunată. Deşi neeligibil, recent dezbrăcat de unele dintre puterile sale senatoriale şi implicat frecvent în apărarea împotriva acuzaţiilor din partea Comitetului de Etică, Valorum reuşise să se facă el însuşi centrul atenţiei, datorită prezenţei Maeştrilor Yoda, Mace Windu şi Adi Gallia printre adepţii săi. Doar stând cu Cancelarul Suprem, Jedii trimiteau mesajul că vor continua să-l susţină

pentru restul mandatului său, indiferent de calomnia îmbogăţirii ilegale.

Cu flota Federaţiei Comerţului încă aşteptând în sectorul Chommell, şi fără o lume asediată care să genereze simpatie şi sprijin pentru nominalizarea sa, Palpatine ar fi putut fi doar un potenţial candidat – dacă nu ar fi fost compania lui Hego Damask, co-preşedintele Clanului Bancar San Hill, recent numitul vicepreşedinte al Senatului, Mas Amedda şi Senator Orn Free Taa, o ţintă în mişcare pentru investigaţiile lui Antilles cu privire la corupţie şi acum ostracizat de Facţiunea Exterioară pentru că-l susţinea pe Palpatine.

— Este aproape timpul, spuse Palpatine. Indică o zonă de grădină cu copaci pitici şi arbuşti aproape de locul în care Ainlee Teem discuta cu o mână de Senatori. Voi face un schimb de documente cu Granul, apoi voi găsi un pretext pentru a mă scuza.

Damask mormăi evaziv.

— Sunt cu ochii pe propria mea ţintă, în orice caz.

Fără alte cuvinte, cei doi se despărţiră, Damask croindu-şi drum prin mulţime spre un Jedi uman cu faţă sumbră, cu barbă, care stătea deoparte de toată lumea, observând scena.

— Maestre Sifo-Dyas, strigă el.

Jediul se întoarse şi, recunoscându-l, dădu din cap salutându-l.

— Magister Damask.

— Sper să nu deranjez.

Sifo-Dyas clătină din cap, cu privirea fixată pe masca de respiraţie.

— Nu, eram... Expiră şi începu din nou, ajustându-şi poziţia. Până la recenta ta sosirea pe Coruscant, aveam impresia că te-ai retras.

Damask dezlănţui un oftat exagerat.

— Nu este în sângele unui Muun retragerea. Lucrez acum doar cu câţiva clienţi puternici, dar în mare măsură invizibili.

Jediul ridică o sprânceană albită.

— Se pare că nu pot vizualiza o holoştire fără să vă prezinte pe dumneavoastră şi pe Senatorul Palpatine, care este orice altceva dar nu invizibil.

— După gândirea mea, este singurul capabil să salveze Republica.

Sifo-Dyas mormăi.

— Să rămâi neatins de scandaluri timp de douăzeci de ani este în sine ceva extraordinar. Poate că ai dreptate.

Damask aşteptă un moment, apoi spuse:

— Nu am uitat niciodată de discuţia noastră de pe Serenno.

— Ce discuţie a fost asta, Magister?

— Am vorbit într-o oarecare măsură de ameninţări care vizau Republica chiar şi atunci.

Sifo-Dyas deveni gânditor.

— Am o vagă amintire despre asta.

— Ei bine, având în vedere asasinatele, impozitarea zonelor de liber schimb, aranjamentele Federaţiei Comerţului şi acuzaţii de indecenţă politică, conversaţia mi-a fost în minte în ultimul timp. Îndărătnicie, facţiuni, conflicte intersistemice... Chiar şi în această sală Jedii par să aibă loialităţi împărţite. Maestrul C'baoth aici, Maeştrii Yoda şi Gallia acolo şi totuşi niciun semn de la Maestrul Dooku.

Sifo-Dyas nu spuse nimic.

— Maestre Jedi, vreau să vă împărtăşesc o bănuială pe care am purtat-o ca pe o povară. Damask se opri. Am motive să bănuiesc că Federaţia Comerţului a procurat în secret mai multe arme decât realizează oricine.

Fruntea lui Sifo-Dyas se brăzdă.

— Aveţi dovezi în acest sens?

— Nu există dovezi clare. Dar afacerea mea cere cunoştinţe minuţioase despre pieţele de investiţii. De asemenea, clienţii îmi dezvăluie uneori informaţii în privat.

— Atunci, rupeţi confidenţialitatea venind la mine cu asta.

— O fac. Dar numai din credinţa foarte puternică, că ceea ce era odată speculaţie, acum este fapt. Pentru a merge mai departe, prezic că se coace un război civil. Dau Republicii cel mult cincisprezece ani. În curând vom vedea sistemele nemulţumite că încep să se desprindă. Nu va lipsi decât un lider puternic, carismatic pentru a-i uni. Tăcut scurt înainte de a adăuga. Voi fi răspicat cu dumneavoastră, Maestre Sifo-Dyas. Republica va fi vulnerabilă. Jedii vor fi prea puţini pentru a întoarce valul. Trebuie să se creeze o armată acum, cât mai există o şansă.

Sifo-Dyas îşi încrucişă braţele la piept.

— Vă încurajez să împărtăşiţi asta cu Cancelarul Suprem Valorum, sau chiar cu Senatorul Palpatine, Magister.

— Intenţionez să o fac. Dar chiar şi sub privirea Cancelarului Valorum acest Senat nu va răsturna Legea Reformării. Prea mulţi Senatori au o miză financiară într-un război galactic. Sunt investiţii puternice în corporaţii care vor creşte din profiturile obţinute din arme şi reconstrucţie. Războiul va fi benefic pentru o economie pe care ei o consideră acum stagnantă.

— Sunteţi dispus să afirmaţi acest lucru în faţa unui comitet de investigare?

Damask se încruntă cu ochii.

— Trebuie să înţelegeţi că multe dintre aceste corporaţii sunt deţinute şi operate de clienţii mei.

O privire întunecată apăru pe chipul Jediului.

— Mi-ai citit gândurile, Magister. De asemenea, am simţit că războiul este iminent. I-am mărturisit asta Maestrului Yoda şi altora, dar fără folos. Ei arată de parcă ar fi nepăsători. Sau preocupaţi. Nu mai sunt sigur.

— Şi Maestrul Dooku?

Sifo-Dyas pufni.

— Din păcate, Magister, declaraţiile recente ale lui Dooku despre discordia Republicii şi despre „dreptatea de sine” a Ordinului nostru doar s-au adăugat îngrijorării mele.

— Ai spus că ai o reamintire vagă a convorbirii noastre de pe Serenno. Îţi aduci aminte că am menţionat un grup de clonatori înzestraţi?

— Îmi pare rău, nu.

— Sunt originari dintr-o lume extragalactică numită Kamino. Am făcut ocazional afaceri cu ei în numele clienţilor care doresc să cloneze creaturi sau au nevoie de muncitori clonaţi capabili să lucreze în medii aspre.

Jediul clătină din cap nesigur.

— Ce are asta de-a face cu restul?

— Cred că kaminoanii ar putea fi influenţaţi să crească şi să antreneze o armată clonată.

Lui Sifo-Dyas îi luă mult timp să răspundă.

— Aţi spus singur că Republica nu va aproba niciodată o armată.

— Republica nu trebuie să ştie, spuse Damask prudent. Nici Ordinul Jedi nu trebuie să ştie. Ar fi o armată care s-ar putea să nu fie niciodată nevoie să fie utilizată şi totuşi să fie disponibilă în rezervă în caz că apare vreodată nevoia.

— Cine în toate minţile ar finanţa o armată care nu ar putea fi niciodată folosită?

— Eu aş face-o, spuse Damask. Alături de unii dintre asociaţii mei din Clanul Bancar – şi în legătură cu contactele din *Rothana Heavy Engineering*, care ar furniza navele, armamentul şi altele materiale şi echipamente militare.

Sifo-Dyas îl fixă cu privirea.

— Vino la subiect, Magister.

— Kaminoanii nu vor crea o armată pentru mine, dar vor face acest lucru pentru Ordinul Jedi. Sunt fascinaţi de Jedi de milenii.

Ochii căprui închis ai lui Sifo-Dyas se lărgiră.

— Nu propuneţi clonarea Jedii...

— Nu. Am fost asigurat că, în orice caz, un astfel de lucru este imposibil. Dar am fost asigurat, de asemenea, că o armată umană puternică numărând un milion ar fi gata de desfăşurare în doar zece ani.

— Sugeraţi să ocolesc Înaltul Consiliu.

— Presupun că da. Kaminoanii au nevoie doar de o plată modestă, pe care ţi-aş putea-o oferi prin intermediul conturilor nedetectabile pe care le menţin în Băncile de pe Inelul Exterior.

Din nou, Jediul rămase tăcut un timp.

— Am nevoie de timp pentru a mă gandi la asta.

— Bineînţeles că da, spuse Damask. Şi când aţi ajuns la o decizie, mă puteţi contacta la reşedinţa mea.

Sifo-Dyas dădu din cap într-o tristă introspecţie şi Damask se învârti pe călcâie şi dispăru în mulţime. Palpatine tocmai se întorcea unde stătuseră mai devreme, ochii şi mişcările lui sugerând o emoţie neobişnuită.

— Ai holocronul? spuse Damask în timp ce se apropia.

— Da, dar nu de la Maul.

Damask aşteptă o explicaţie.

— A fost lăsat în mâna mea de nimeni altul decât brokerul de informaţii pe care Maul îl urmărea şi pe care îl credea mort – Lorn Pavan. Faptul că mâna dreaptă a lui Pavan fusese

amputată curat şi recent mi-a spus imediat că cei doi s-au luptat într-una dintre camerele presurizate.

— Acest Pavan l-a învins pe Maul?

Palpatine negă din cap.

— Dar bănuiesc că Pavan a reuşit cumva să-l păcălească şi să-l ia prin surprindere.

— Incredibil, spuse Damask, uimit că evenimentele puteau deveni chiar mai întortocheate. Atunci Pavan trebuie să ştie ce conţine holocronul.

— Ar trebui să-l livrez Jedilor, spuse Palpatine cu un aspect de evident amuzat, şi privind în jur, adăugă: Poate lui Yoda sau lui Windu…

— Ce s-a întâmplat cu Pavan, se răsti Damask.

Palpatine îşi ajustă umerii.

— Pestage şi Doriana îl escortează jos, unde va primi îngrijiri medicale, poate chiar o mână nouă, şi un apartament confortabil de hotel în care să-şi petreacă ultima zi a vieţii sale.

— O recompensă pe care ar trebui să nu i-o acordăm lui Maul, dar probabil că o vom face. Damask aruncă o privire spre Palpatine. În orice caz, nu Pavan ţi-a predat holocronul. A fost livrat de partea întunecată.

Palpatine se gândit la asta pentru o clipă.

— Şi Sifo-Dyas? O va face?

— Chiar dacă decide să nu o facă, poate exista o modalitate de a plasa comanda numele lui. Dar Forţa îmi spune că o va face.

— Acest lucru îl va face un potenţial pericol pentru noi.

Damask dădu din cap.

— Dar nu va conta. Am devenit invincibili.

* * *

Asta nu va fi niciodată îndeajuns, gândi Palpatine în timp ce stătea în faţa lui Valorum în biroul de deasupra norilor al Cancelarului Suprem din clădirea Senatului, ascultându-l vorbind despre problemele sale cu Comitetul de Etică. Vederea prin ferestrele mari triunghiulare era destul de plăcută, dar biroul era mult prea mic. Mai rău, se simţea mai degrabă ca o relicvă dintr-o eră trecută decât un centru nervos pentru Noua Ordine. Niciun fel de remodelare nu ar putea-o transforma în spaţiul imaginat

de Palpatine pentru sine. Poate că era necesară o clădire nouă; un fel de anexă sau, mai bine zis totuşi, o clădire de birouri executive – chiar dacă numai pentru a le acorda celor care ar lucra acolo iluzia că eforturile lor jalnice contau...

— Cu cât avocaţii şi contabilii mei urmăresc mai profund această problemă, cu atât mai mult se dau cu capetele de pereţi, spunea Valorum. Cercurile întunecate îi subliniau ochii şi mâinile îi tremurau uşor. Lingourile de aurodium pe care Frontul Nebula le-a furat de pe cargobotul Federaţiei Comerţului au fost transformate în credite, care au fost utilizate pentru a finanţa operaţiunile lor pe Asmeru şi Eriadu. Dar lingourile în sine s-au deplasat printr-o serie de bănci fără acoperire şi alte instituţii financiare şi au fost în cele din urmă investite de către necunoscuţi în *Transporturi Valorum*. Spun *necunoscuţi* pentru că fiinţele listate ca investitori par să nu fi existat niciodată.

— Năucitor, spuse Palpatine, extrăgând cuvântul. Nu ştiu ce să gândesc.

Trecuse o săptămână de la adunarea politică Perlemiană. Lorn Pavan murise de sabia de lumină a lui Maul, cu o zi înainte ca mâna artificială să fie grefată pe ciotul antebraţului brokerului de informaţii. *Reducere de costuri*, remarcase Plagueis atunci.

Valorum îşi sprijinea capul în mâini.

— Că cineva sau o organizaţie a proiectat acest lucru pentru a mă paraliza este fără îndoială. Întrebarea de ce ar vrea oricine – chiar şi cei mai stricaţi detractori din Senat – să arunce zeci de milioane de credite pentru a realiza acest lucru în lunile finale de mandat este fără răspuns. Ridică faţa spre Palpatine. Predecesorii mei imediaţi erau îndrăzneţi şi ştiau să gestioneze Senatul. Am crezut că pot aduce ceva diferit în birou. O diplomaţie mai liniştită, una informată de Forţă şi de idealurile Ordinul Jedi.

Palpatine îşi suprimă îndemnul de a sări peste birou ca să-l sugrume.

— Îmi dau seama că am luat nişte decizii proaste. Dar a avut vreun cancelar din secolul trecut de înfruntat mai multe provocări decât mine? A trebuit vreun cancelar să se ocupe de un Senat mai corupt şi mai egoist sau de mai multe corporaţii megalomanice? Valorum închise ochii şi expiră. Cine se află în spatele acestor lucrări nu vrea altceva decât să-mi distrugă în

întregime moştenirea, pentru a face din numele Valorum o pată pe istorie…

— Atunci trebuie să ne dublăm eforturile pentru a te exonera, spuse Palpatine.

Valorum râse fără amuzament.

— Sunt inutil pentru Republica dacă nu putem s-o facem. Până la rezolvarea problemei, mi se interzice aprobarea utilizării Judiciarilor sau a Jedilor pentru a interveni în dispute. Nu am voie să convoc sesiuni speciale fără acordul expres al acestui nou Vice-Cancelar, Mas Amedda, care îmi blochează fiecare propunere şi venerează procedurile ca şi cum ar fi un text sfânt.

— Înşelăciunea începe cu birocraţia, spuse Palpatine.

Tăcut o clipă, Valorum adoptă o expresie de hotărâre.

— Nu sunt fără idei.

Atinse un ecran tactil încorporat în biroul său şi un afişaj mare de date apăru deasupra holoproiectorului. Ridicându-se de pe scaun, indică un grafic pe care erau listate câteva zeci de corporaţii.

— S-ar putea presupune că – în lumina acuzaţiilor stârnite împotriva mea – concernul familiei mele de pe Eriadu va suferi o scădere bruscă pe piaţă. Dar tocmai că se întâmplă contrariul. Creditele s-au scurs în *Transporturi Valorum* la o viteză inegalabilă şi la alte câteva companii de transport şi expediere de asemenea, multe dintre acestea cu sediul în Inelul Exterior. Şi asta nu este totul. Mâinile lui s-au întors pe ecranul tactil şi un al doilea grafic luă formă alături de primul. Investiţiile în furnizorii minori de plasmă şi conglomeratele de energie alternativă au crescut de trei ori. Dar cel mai important, a avut loc o creştere în sectorul aprovizionării militare, cu creşteri uluitoare în *Atelierul de Armuri Baktoid*, *Haor Chall Engineering*, *Cuibul de Creare al Colicoidelor* şi alţi furnizori similari.

În ciuda faptului că nu dorea asta, Palpatine fu impresionat.

— Ce sugerează aceste date?

— Că sub nasurile noastre se desfăşoară unele afaceri infame. Că până şi scandalul în care sunt amestecat poate face parte dintr-un plan mai mare.

Palpatine era gata să răspundă când vocea personală a secretarului lui Valorum se auzi din interfon.

— Domnule Cancelar Suprem, îmi cer scuze pentru întrerupere, dar am primit o transmisiune urgentă de la Regina Amidala, din Naboo.

— Regina! spuse Palpatine cu o surpriză teatrală.

— Puteţi redirecţiona transmisia către biroul meu? spuse Valorum.

— Tehnicienii noştri de comunicaţii îmi spun că semnalul este foarte slab, dar vor face tot posibilul.

Palpatine şi Valorum se îndreptară spre masa holoproiector a biroului şi aşteptară. În câteva momente, apăru o imagine tridimensională zgomotoasă şi fluctuantă a feţei palide a reginei adolescente a lui Naboo.

— Domnule Cancelar Suprem Valorum, spuse ea. Aducem veşti despre o întâmplare gravă din lumea noastră de origine. Fără avertizare, facţiunea Neimoidiană a Federaţiei Comerţului a iniţiat o blocadă. Cargoboturile lor masive au încercuit lumea noastră şi nicio navă nu are voie să sosească sau să plece.

Palpatine şi Valorum schimbară priviri uluite.

Cât de perfect îşi joacă rolul, gândi Palpatine. Stând pe tron ca o păpuşă animatronic costumată şi excesiv de machiată. Cu ţinută impunătoare, voce neinflamată, cu consilierul cu barbă lungă, Sio Bibble stând într-o parte, şeful de securitate cu pielea întunecată, Panaka, de cealaltă…

— Înălţimea Ta, au comunicat Neimoidienii vreo cerere? întrebă Valorum în timp ce imaginea cu nuanţe albastre pâlpâia, se stabiliza şi pâlpâia din nou.

— Viceregele Gunray afirmă că blocada a fost lansată în semn de protest la decizia Senatului de a impozita transportul maritim în zonele de liber schimb. Dă asigurări că orice încercare de a încălca embargoul va fi contracarată cu forţă mortală. Dacă nu sunt revocate noile reglementări, el este pregătit să-i vadă pe toţi de pe Naboo înfometaţi.

Valorum îşi încleştă mâinile.

— Majestatea Ta, Senatorul Palpatine este aici cu mine.

Nici expresia lui Amidala, nici tonul plat al vocii nu ezitară.

— Domnule Senator Palpatine, ne bucurăm că puteţi auzi această veste în direct.

— Înălţimea Ta, spuse Palpatine, păşind spre camerele holoproiectorului şi înclinând capul. Voi contacta delegaţii

Federaţiei Comerţului imediat şi voi solicita încetarea acestei blocade.

— Este posibil ca cererile să nu fie suficiente pentru a le răspunde, domnule Senator. Naboo cere ca Republica să intervină în această problemă cât mai repede posibil.

— Şi o va face, Înălţimea Ta, spuse Valorum prea repede. Voi convoca o şedinţă specială... Mă angajez că Naboo va avea parte de atenţia mea nedivizată.

Amidala dădu din cap.

— Ne-aţi arătat multă curtoazie în trecut, domnule Cancelar Suprem. Avem încredere că veţi face tot ce vă stă în putere, întrucât sunteţi singura noastră speranţă.

Transmisia se încheie brusc.

— Ni se dezvăluie faţa acestor afaceri nefaste, spuse Palpatine.

Valorum se întoarse la biroul său şi se aşeză.

— Îţi dau cuvântul meu – pentru ajutorul tău în timpul crizei Yinchorri şi pentru atâţia ani de prietenie – că această situaţie nu va rămâne aşa. Deşi mâinile mele sunt legate, voi găsi unele modalităţi de a rezolva acest lucru.

— Ştiu că veţi încerca, domnule Cancelar Suprem.

Valorum inspiră adânc.

— Un singur sfat, Palpatine. Pregăteşte-te să fii aruncat în lumina reflectoarelor.

Capitolul 29: FORŢA LOVEŞTE ÎNAPOI

Deşi blocajul lui Naboo era lansat ca o sfidare directă a legii Republicii – la fel de mult ca protest împotriva impozitării cât era o provocare a jurisdicţiei Jedi – nu reuşi să aibă efectul imediat pe care Plagueis şi Sidious îl anticipaseră. Departe de Nucleu, Naboo nu mai fusese invadată şi nicio fiinţă importantă nu murise, aşa cum se întâmplase în timpul crizei Yinchorri şi la summitul de pe Eriadu. Astfel, blocajul fu privit de mulţi ca puţin mai mult decât un zăngănit de săbii al înfocatei Federaţii a Comerţul, un inconvenient pentru acele lumi care se bazau pe consorţiu pentru aprovizionarea cu bunuri; cea mai recentă dintr-o serie de confruntări pentru expunerea incompetenţei unui Senat dezbinat fără speranţă. Cu toate acestea, cei doi Sith lucrau neobosit pentru a profita la maxim de situaţia de pe Naboo pentru a asigura sprijin în rândul colegilor lui Palpatine şi a se asigura nu numai că numele său va fi plasat în nominalizare, ci şi că el ar putea câştiga dacă este nominalizat. La fel de important, trebuiau să se asigure că Palpatine ar putea primi suficiente voturi în Senat pentru a-şi ratifica decizia de a-l numi co-Cancelar pe Hego Damask. Pentru moment, Damask preluă conducerea – făcând runde, promisiuni, apelând la favoruri şi datorii demult neplătite – în timp ce Palpatine, de dragul aparenţelor, făcu mai multe încercări inutile de a se întâlni în privat cu reprezentantul Federaţiei Comerţului Lott Dod. Pestage, Doriana, Janus Greejatus, Armand Isard şi alţii erau de asemenea ocupaţi în culise, plantând dovezi incriminatoare acolo unde era necesar şi asigurându-se că au fost făcute publice. Eforturile lor comune nu constituiau o campanie politică ci mai mult un exerciţiu de subterfugii elaborate.

— Bail Antilles rămâne în frunte, îi spuse Plagueis lui Sidious când ajunseră la penthouseul Muunului. În mod ironic, criza de pe Naboo a atras Lumile Nucleului într-un cerc mai strâns. Acolo unde Antilles a fost întotdeauna în pericol să fie considerat nedemn de a fi candidatul cel mai probabil să urmeze paşii lui Valorum, este brusc preferatul celor care pledează pentru o autoritate puternică, centrală.

— Poate fi subminat, spuse Sidious. Dar Teem?

— Pe lângă Federaţia Comerţului, Teem are acum şi susţinerea *Ligii de Politici Corporative*.

Sidious rămase indiferent.

— Senatul nu este pregătit să aleagă un militant, cu atât mai puţin un militant Gran. Să îmbrăţişezi suportul *Ligii de Politici Corporative* este echivalent cu promiterea abrogării restricţiilor anti-sclavie.

Frustrarea lui Plagueis era evidentă, chiar dacă încruntarea lui era ascunsă.

— Interesul pentru Naboo începe deja să scadă şi, cu aceasta, voturile de simpatie pe care ne-am bazat.

Sidious avea gura deschisă pentru a răspunde atunci când îi sună comunicatorul şi duse dispozitivul la ureche. Plagueis îl urmărea îndeaproape.

— Asta este cea mai bună veste, spuse Sidious în dispozitiv, ca şi cum era uluit. Nu mă aşteptam la asta... Cred că este o alegere bună... sunt sigur de asta, domnule Cancelar Suprem... Da, sunt sigur că a gândit fiecare cuvânt.

— Ce mai e acum? întrebă Plagueis în momentul în care Palpatine închise comunicatorul.

Sidious clătină din cap cu neîncredere.

— Valorum a reuşit cumva să convingă Consiliul să trimită doi Jedi pe Naboo.

În ciuda tuturor discursurilor sale despre invincibilitate, Plagueis păru zăpăcit.

— Fără aprobarea Senatului? Îşi strânge frânghia în jurul propriului gât!

— Şi al nostru, spuse Sidious, dacă Neimoidienii intră în panică şi decid să admită adevărul despre blocadă.

Plagueis se îndepărtă de el mânios.

— Trebuie că a apelat în secret la Înaltul Consiliu. Altfel, Mas Amedda ne-ar fi anunţat.

Sidious urmărea mişcările nervoase ale Muunului.

— Dooku a menţionat că Consiliul o să-l sprijine în continuare.

— A spus Valorum ce Jedi au fost trimişi?

— Qui-Gon Jinn şi Padawanul său, Obi-Wan Kenobi.

Plagueis se opri brusc.

— Alte veşti rele. L-am cunoscut pe Qui-Gon, şi el nu seamănă cu ceilalţi instruiţi de Dooku.

— Sunt un duo neplăcut, spuse Sidious. Nemesisul Frontului Nebula la Dorvalla, Asmeru şi pe Eriadu.

— Atunci Gunray şi simcofanţii săi nu au nicio şansă împotriva lor.

Sidious avea un răspuns pregătit.

— Doi Jedi singuri nu sunt pe măsura miilor de droizi de luptă şi droideka. Îi voi ordona lui Gunray să-i ucidă.

— Şi vom avea un alt Yinchorr şi pericolul suplimentar ca Gunray să divulge acţiunile noastre, din trecut şi din prezent. Plagueis se gândi o clipă. Qui-Gon va evita detectarea de către droizi şi va cauza o înceată, dar inevitabilă distrugere pe nava amiral.

— Atunci îi voi ordona lui Gunray să lanseze invazia înainte de termen. Protejarea Naboo va deveni îngrijorarea imediată, spre deosebire de arestarea Neimoidienilor. Gunray ar putea opune ideii, dar îl voi asigura că Republica nu va interveni.

Plagueis fu de acord.

— Amedda poate refuza orice cerere pe care o face Valorum de a convoca Senatul în şedinţă specială. Încă mai poate...

Se priveau reciproc într-o tăcere pietroasă; apoi Sidious dădu din cap.

— Mă voi ocupa că Maul să fie gata.

Plagueis îşi apăsă mâinile împreună.

— Este voinţa părţii întunecate să ne dezvăluim în sfârşit pe noi înşine, spuse el cu o voce solemnă.

* * *

Cu siguranţă nu era pentru că nu avea încredere în Darth Sidious. Dar Plagueis nu îl observase niciodată pe Maul de aproape şi era curios de relaţia lui Sidious cu el. Ştia că se întâlniseră foarte rar în afara *Lucrărilor*, cu atât mai puţin să meargă împreună pe un balcon al unuia dintre cele mai elegante monade de pe Coruscant în timpul nopţii, înfăşuraţi în mantiile lor cu glugi. Dar era normal că trebuiau în sfârşit să facă acest lucru. Cu 11-4D aproape de el, Plagueis stătea observându-i pe cei doi de departe, cu prezenţa în Forţă minimizată. Invazia şi ocuparea Naboo se desfăşura după

program, iar mlaştinile erau căutate în efortul de a localiza şi izola principalele habitate subacvatice ale Gunganilor indigeni ai planetei, înainte să poată reprezenta o ameninţare. Dar cei doi Jedi, Regina Amidala şi garda ei de dubluri şi paznici reuşiseră să spargă blocada. Cu ajutorul lui Maul, mesaje contrafăcute din partea consilierului reginei Sio Bibble fuseseră transmise navei dispărute şi o transmisie returnase o urmă de conexiune slabă dinspre planeta Tatooine deţinută de Hutti. Gândindu-se la asta, Plagueis se gândise să-i ceară lui Jabba să o prindă pe regină, dar nu pentru mult timp, din preocupare pentru ceea ce partea întunecată ar putea cere de la el în schimb.

— Tatooine este puţin populat, spuse 11-4D, repetând ceea ce Zabrakul Dathomiri îi spunea lui Sidious. Dacă urma este corectă, îi voi găsi repede, Stăpâne.

— Continuă, spuse Plagueis în linişte.

— În replică, Sidious îl instruieşte pe Maul să facă din Jedi prioritatea sa. Odată ce Qui-Gon şi Obi-Wan sunt eliminaţi, Maul trebuie să revină cu Regina Amidala pe Naboo şi s-o forţeze să semneze un tratat care cedează Federaţiei Comerţului controlul asupra planetei şi a rezervelor sale de plasmă.

Droidul se opri, apoi adăugă.

— Maul spune: *În cele din urmă ne arătăm Jediilor. În sfârşit, ne vom răzbuna.*

În depărtare, Sidious se întoarse spre Maul.

FourDee îşi ascuţi receptorii auditivi.

— Sidious spune: *Ai fost bine instruit, tânărul meu ucenic. Ei nu vor fi pe măsura ta.*

Cuvintele stârniră îndoieli adânci în Plagueis şi el se întinse spre Forţă, acordat la curenţii săi învolburaţi. Momentan, porţile care ascundeau viitorul se despărţiră şi avu o viziune de evenimente care aveau să vină sau evenimente care ar putea veni. Oricum, nu era încurajant. Oare el şi Sidious înţeleseseră greşit? Ar fi mai bine să abandoneze planul şi să se încreadă că Palpatine va fi ales chiar şi fără ca Naboo să cadă în mâinile Federaţiei Comerţului? Odată ce Jedi aflau despre existenţa unui Sith, vor lansa o vânătoare intensă pentru celălalt? Sidious formase o legătură aproape filială cu Maul. Ataşat la prezent, el nu reuşise să înţeleagă adevărul: că aceasta era ultima dată când el şi ucenicul lui se puteau vedea unul pe celălalt în viaţă.

* * *

Evenimentele convergeau rapid. În ciuda obstacolelor neaşteptate, abilităţile de urmărire ale lui Maul l-au condus către regina dispărută. Dar el eşuă în misiunea sa. În ciuda unei scurte confruntări cu Qui-Gon Jinn, Maestrul Jedi şi ai lui reuşiseră o a doua evadare cu succes. Zabrakul nu fusese ucis, cum Plagueis se temuse iniţial, dar lama lui stacojie îl identifica ca fiind Sith, şi acum Jedii, Amidala şi restul de gărzi şi servitoare fuseseră aduşi pe Coruscant în nava reflectorizantă a Reginei. Sidious îi ordonase lui Maul să meargă pe Naboo pentru a supraveghea ocupaţia Neimoidiană.

— Pestage şi Doriana au pus la punct un plan care va slăbi campaniile rivalilor tăi, spuse Plagueis în timp ce el şi Palpatine se grăbeau spre un skyhopper[25] care să îi ducă la platforma antigravitaţională pe care fusese autorizată să aterizeze Nava Spaţială Regală. Coruscantul va şti în curând că senatorul Ainlee Teem a protejat un Dug care este profund implicat cu Hutta Gardulla şi cu reţeaua de distribuţie a *bastoanelor morţii* lui Bando Gora.

— O altă favoare din partea lui Jabba? întrebă Sidious.

— Huttul a devenit un aliat bun, spuse Plagueis.

— Cu Soarele Negru fără conducere, va avea frâu liber asupra comerţului cu mirodenii.

— Pentru un timp, spuse Plagueis. Informaţiile despre Senatorul Teem i-au fost trimise lui Antilles, care încearcă de ani de zile să o scoată din Senat. Când este anunţată ancheta de corupţie, suportul pentru Teem va dispărea. Şi la fel suportul pentru Antilles, ale căror ambiţii l-au orbit de faptul că nimeni din Senat nu vrea un reformator excesiv în cancelarie. Facţiunea Exterioară va veni ca turma la tine, în speranţa de a te putea manipula şi Facţiunea umanistă a Nucleului te va sprijini pentru că eşti unul dintre ai lor.

Sidious îl privi.

— Dacă nu aţi fi fost dumneavoastră…

Plagueis îi făcu semn să tacă şi se opri brusc.

---

[25] Skyhopper – era un aerospeeder proiectat să funcţioneze în atmosfera unei planete. Erau utilizate în mod obişnuit ca nave de agrement sau utilitare şi erau adesea pilotate la curse de către piloţii din teritoriile de pe Inelul Exterior.

Sidious mai făcu câţiva paşi şi se întoarse spre el.

— Nu mergi să mă însoţeşti să o salut pe Regină?

— Nu. Jedii sunt în continuare cu ea, iar prezenţa noastră comună le-ar putea permite să simtă înclinările noastre.

— Aveţi dreptate, desigur.

— Mai există o problemă, spuse Plagueis. Criza Naboo în sfârşit a aprins fantezia pe Coruscant. Dacă am putea forţa o criză similară în Senat, alegerea ta va fi garantată.

Sidious se gândi la asta.

— Poate că există o cale. Se uită dur la Plagueis. Apelul pentru un vot de neîncredere în Valorum.

— Dacă tu...

— Nu eu, i-o tăie Sidious. Regina Amidala. O să-i umplu capul cu îndoieli cu privire la incapacitatea lui Valorum de a rezolva criza şi temeri despre ce ar însemna conducerea Federaţiei Comerţului pentru Naboo. Apoi o voi duce în Senat, astfel încât să poată vedea singură că situaţia a devenit de neconceput.

— Marele teatru, răspunse Plagueis. Nu numai că va solicita un vot de neîncredere. Va fugi de acasă pentru a fi alături de oamenii ei.

— Unde am vrut-o de la început.

* * *

— Am încredere că mâncarea este mai bună decât peisajul, remarcă Dooku fără umor în timp ce i se alătură lui Palpatine la o masă de lângă fereastră în *Mâncarea Ieftină a lui Mok* în ziua următoare. Fiind o mică cantină care se ocupa de personalul fabricii, ferestrele ei dădeau spre inima *Lucrărilor*.

— Senatul studiază planurile de a dezvolta proiecte de locuinţe în câmpii.

Dooku se încruntă cu repulsie.

— De ce nu construiţi pur şi simplu peste o groapă de gunoi radioactiv?

— Acolo unde pot fi acumulate credite, viaţa cetăţenilor obişnuiţi este fără importanţă.

Dooku ridică o sprânceană.

— Sper că îi vei opri.

— Aş prefera ca *Lucrările* să rămână neschimbate o perioadă.

Dooku făcu semn unui ospătar şi îl privi cu interes pe Palpatine.

— Deci, blocada te împiedică să mergi pe Naboo şi ce să vezi, Naboo vine la tine. O magie destul de bună.

Palpatine îi arătă un zâmbet subţire.

— Da, Regina mea a sosit.

— Regina ta, spuse Dooku, trăgându-se de barba scurtă. Şi din tot ce aud, în curând vei fi Cancelarul ei Suprem.

Palpatine ridică din umeri indiferent la observaţia făcută, apoi adoptă o privire mai serioasă.

— Totuşi, acesta este o parte din motivul pentru care am cerut să ne întâlnim aici.

— Îţi faci griji că nu vei primi sprijinul Jedilor dacă eşti văzut cu mine în locuri obişnuite?

— Nu-i vorba de asta. Dar *dacă* sunt ales şi *dacă* noi vom începe să colaborăm, va trebui să dăm toate aparenţele că suntem în părţi opuse.

Dooku îşi încrucişă braţele şi se uită fix.

— Să lucrăm împreună în ce calitate?

— Asta rămâne de văzut. Dar obiectivul nostru comun este să readucem Republica la ceea ce a fost odată dărâmând-o mai întâi.

Dooku nu spuse nimic pentru o vreme şi când vorbi, era de parcă şi-ar aduna gândurile din zbor.

— Poate cu lumea ta de origine fiind scânteia care porneşte o conflagraţie? În mod clar, criza v-a folosit din punct de vedere politic, iar acest fapt singur a făcut anumite fiinţe să se întrebe. Scană faţa lui Palpatine. În circumstanţe normale, Consiliul nu ar fi trecut de autoritatea Senatului onorând cererea lui Valorum de a-i trimite pe Jedi pe Naboo. Dar pentru Yoda, Mace Windu, şi restul, Valorum este o cantitate cunoscută, în timp ce Senatorii Antilles, Teem şi cu tine, încă trebuie să vă dezvăluiţi adevăratele agende. Să te luăm pe tine, de exemplu. Cei mai mulţi sunt conştienţi că eşti politician de carieră şi că până acum ai reuşit să eviţi situaţiile jenante. Dar ce ştie cineva despre tine dincolo de palmaresul de votare sau că locuieşti în *500 Republica*? Cu toţii credem că eşti mult mai mult decât arăţi, este ceva despre tine care încă nu a fost descoperit.

În loc să răspundă direct la observaţia lui Dooku, Palpatine spuse:

— Am fost la fel de surprins ca oricine să aflu că Maestrul Qui-Gon şi Obi-Wan Kenobi au fost trimişi pe Naboo.

— Surprins, desigur. Dar mulţumit?

— Naboo este lumea mea de origine. Vreau să văd crizei rezolvată cât mai repede posibil.

— Tu?

Palpatine îşi menţinu privirea.

— Încep să mă întreb ce ar putea încuraja starea ta conflictuală. Dar de dragul argumentului, să spunem că eu să nu simt nicio ruşine să profit din plin de criză. Te-ar provoca asta să te distanţezi de mine?

Dooku zâmbi cu ochii, dar nu cu veselie.

— Dimpotrivă, după cum ai spus. Întrucât mă interesează să aflu mai multe despre posibilitatea unei alianţe.

Palpatine adoptă un ton de taină.

— Aţi hotărât să părăsiţi Ordinul?

— Chiar mai mult decât atunci când am vorbit ultima dată.

— Din cauza deciziei Consiliului de a interveni pe Naboo?

— Le pot ierta asta. Blocada trebuie ruptă. Dar altceva s-a întâmplat.

Dooku îşi alese următoarele cuvinte cu atenţie.

— Qui-Gon s-a întors de pe Tatooine cu un fost băiat sclav. Potrivit mamei băiatului, băiatul nu era tată.

— O clonă? întrebă Palpatine incert.

— Nu este o clonă, spuse Dooku. Poate că a fost conceput de Forţă. Asta crede Qui-Gon.

Capul lui Palpatine se trase înapoi.

— Nu sunteţi în Consiliului. Cum să face că ştiţi asta?

— Am căile mele.

— Are ceva de-a face cu profeţia de care mi-aţi vorbit?

— Totul. Qui-Gon crede că băiatul – Anakin este numele lui – stă în centrul unei convergenţe în Forţă şi crede în continuare că găsirea lui este voinţa Forţei. Aparent au fost făcute analize de sânge, iar concentraţia de midiclorienii a băiatului este fără precedent.

— Credeţi că el este cel proorocit?

— Cel Ales, modifică Dooku. Nu. Dar Qui-Gon o acceptă ca pe un fapt, şi Consiliul este dispus să îl testeze.

— Ce se cunoaşte despre acest Anakin?

— Foarte puţin, cu excepţia faptului că s-a născut în sclavie acum nouă ani şi a fost, până de curand, împreună cu mama sa, proprietatea Huttei Gardulla, apoi a unui dealer de vechituri Toydarian. Dooku zâmbi. De asemenea că a câştigat cursa *Boonta Eve Classic*.

Palpatine încetase să asculte.

Nouă ani... Conceput de forţă... Este posibil...

Gândurile lui se răscolură cu viteză frenetică spre platforma de aterizare pe care el şi Valorum au salutat-o pe Amidala şi grupul ei. De fapt nu pe Amidala, ci pe una dintre sosiile ei. Dar băiatul cu părul nisipos, acest Anakin, îmbrăcată în haine murdare, fusese acolo, împreună cu un Gungan şi doi Jedi. Anakin petrecuse noaptea într-o cameră minusculă din suita sa de apartamente.

Şi nu am simţit nimic despre el.

— Qui-Gon se grăbeşte, spuse Dooku. În ciuda fixaţiei sale cu Forţa vie, îşi demonstrează propriile contradicţii prin faptul că el crede cu adevărat în profeţie – o prezicere mai în concordanţă cu unificarea Forţei.

— Nouă ani, spuse Palpatine când putu. Cu siguranţă este prea bătrân pentru a fi instruit.

— Dacă Consiliul are vreo urmă de raţiune.

— Şi ce se va întâmpla atunci cu băiatul?

Umerii lui Dooku se ridicară.

— Deşi nu mai este un sclav, probabil că va fi trimis să se reunească cu mama lui pe Tatooine.

— Vă înţeleg deziluzia, spuse Palpatine.

Dooku clătină din cap.

— Nu v-am spus totul. Ca şi cum anunţul că l-a găsit pe Cel Ales nu era suficient, Qui-Gon a descoperit că Federaţia Comerţului ar fi putut avea ajutorul unor aliaţi puternici în planificarea şi executarea blocadei lui Naboo.

Palpatine stătea drept în scaun.

— Ce aliaţi?

— Pe Tatooine, Qui-Gon s-a duelat cu un asasin bine pregătit în artele Jedi. Dar a respins ideea că asasinul este un Jedi oarecare decăzut. Este convins că luptătorul este un Sith.

* * *

Ignorând reacţiile rezidenţilor inteligenţi şi a personalului de securitate prudent, Plagueis se grăbi pe un coridor de pluş din *500 Republica* spre suita de camere stacojii ale lui Palpatine. Plănuise să fie în Clădirea Senatului pentru a auzi apelul lui Amidala pentru un vot de încredere la adresa lui Valorum, care va da prima lovitură de moarte pentru Republică. În ultimul moment, însă, Palpatine îl contactase pentru a-i povesti o conversaţie pe care o avusese cu Dooku. Faptul că Qui-Gon Jinn l-a identificat Maul ca Sith era de aşteptat, dar ştirile lui Dooku despre un băiat uman din centrul unei convergenţe a Forţei veni ca un şoc. Mai mult, Qui-Gon îl vedea pe băiat ca fiind cel din profeţiile Jedi despre Cel Ales! Trebuia să-l vadă pe acest Anakin Skywalker el însuşi; trebuia să-l simtă el însuşi. Trebuia să ştie dacă Forţa lovise din nou, nouă ani mai devreme, concepând o fiinţă umană pentru a restabili echilibrul în galaxie.

Plagueis sună la intrarea în apartamentul lui Palpatine. În cele din urmă una dintre servitoarele sosii ale Reginei Amidala veni la uşă, o vedenie într-o robă întunecată cu glugă. Ochii i se fixară pe masca respiratorie.

— Îmi pare rău, domnule, spuse ea, Senatorul Palpatine nu este aici.

— Ştiu, spuse Plagueis. Sunt aici pentru a vorbi cu un invitat al Senatorului. Un băiat tânăr uman.

Ochii îi rămăseseră lipiţi de mască.

— Nu mi s-a permis…

Damask făcu o mişcare rapidă cu mâna stângă, obligând-o să răspundă.

— Aveţi permisiunea mea de a vorbi.

— Am permisiunea dumneavoastră, spuse ea cu o voce distrasă.

— Acum, unde este băiatul?

— Anakin, vreţi să spuneţi.

— Anakin, da, spuse el în grabă. Despre el este vorba. Adu-l – acum!

— L-aţi ratat, domnule, spuse servitoarea.

Plagueis se uită pe lângă ea în apartamentul lui Palpatine.

— L-am ratat? Se redresă cu furie. Unde este?

— Maestrul Jedi Qui-Gon Jinn a venit să-l ia, domnule. Bănuiesc că îl puteţi găsi la Templul Jedi.

Plagueis se dădu înapoi un pas, cu gândurile tremurând. Mai exista o şansă ca Consiliul să decidă că Anakin este prea bătrân pentru a fi instruit ca Jedi. În acest fel, presupunând că era înapoiat pe Tatooine...

Dar dacă nu... Dacă Qui-Gon reuşea să-i convingă pe Maeştrii Consiliului şi renunţau la propriile lor dictate...

Plagueis îşi trecu o mână peste frunte.

Suntem desfiinţaţi? gândi el. *Ne-ai desfiinţat?*

Capitolul 30: SMULGÂND VIITORUL ÎN MÂINI

Magister Damask era încă enervat când ajunse la Clădirea Senatului şi parcurse grăbit labirintul de coridoare şi turbolifturi pentru a ajunge la staţia Naboo la timp pentru eveniment.

În timpul unei pauze care fusese cerută după apelul pentru votul de neîncredere, Regina Amidala şi cei doi din suită cu care sosise deciseseră să revină la *500 Republica*. Dar Panaka era acolo, cu boneta şi jacheta sa de piele maro, împreună cu Sate Pestage şi Kinman Doriana. Abia scoţând un cuvânt de recunoaştere, Plagueis trecu pe lângă cei trei bărbaţi pentru a i se alătura lui Palpatine pe platforma plutitoare.

— Ai vorbit cu el? întrebă Palpatine, în timp ce vocea Senatorului de Kuat tună prin difuzoarele din Rotondă.

Muunul clătină din cap cu furie.

— Qui-Gon fusese deja acolo. Au plecat la Templu.

— Mai există o şansă...

— Da, spuse Damask. Dar dacă concentraţia de midiclorienii ale băiatului sunt atât de mari cum a sugerat Dooku, atunci Jedii, probabil că nu îl vor lăsa să le scape din ghearele.

— Numărul mare de midiclorienii nu este întotdeauna egal cu talentele în Forţă. Mi-ai spus-o chiar tu.

— Nu asta mă preocupă, spuse Damask, dar nu merse mai departe. Gesticulând larg, el întrebă: Cum stăm?

— Antilles a fost nominalizat de Com Fordox. Teem, de către Edcel Bar Gan.

— Trădători, a oprit Damask. Fordox şi Bar Gan.

Palpatine era gata să răspundă când vocea lui Mas Amedda umplu Rotonda.

— Senatul îl recunoaşte pe Senatorul Orn Free Taa de Ryloth, spuse Chagrianul de pe podium. Şi Taria era acolo, de asemenea, dar Valorum –eliminat de la putere – fie dispăruse, fie se aşezase în afara razei vizuale.

Marele Twi'lek albastru stătea mândru în arcul platformei care plutea spre centrul Rotondei, flancat de camere plutitoare. În partea din spate curbată a platformei erau consoarta lui Free Taa, o micuţă Twi'lek cu piele roşie şi co-Senatorul de Ryloth şi distribuitor al bastoanelor morţii, Connus Trell.

— Ryloth este mândru să-l nominalizeze pe cel care nu doar a dedicat douăzeci de ani de serviciu neabătut pentru Republică în timp ce a reuşit să conducă un curs galant prin furtunile care continuă să lovească acest corp, dar a cărui lume de origine a devenit ultima ţintă a lăcomiei corporative şi corupţiei. Fiinţe din toate speciile şi din toate lumile, îl nominalizez pe Senatorul Palpatine de Naboo.

Uralele şi aplauzele răsunară din aproape toate sectoarele sălii, din ce în ce mai tare şi mai entuziast pe măsură ce platforma Naboo se detaşă de staţia de andocare şi urcă să se alăture celor din Alderaan şi Malastare.

— Ai făcut-o, Darth Plagueis, spuse Palpatine în linişte şi fără să-l privească.

— Încă nu, veni răspunsul. Nu mă voi odihni până când nu sunt sigur de câştig.

* * *

Seara târziu, Plagueis îşi făcu drum spre observatorul public care oferea o perspectivă asupra arabescului particular al platformei de aterizare pe care Nava Regală a Reginei Amidala era gata de pornire în lumina ambientală.

Cu gluga ridicată, se duse spre unul dintre posturile macrobinocularelor staţionare şi-şi apăsă ochii pe amortizoarele capitonate. Qui-Gon Jinn, Obi-Wan Kenobi şi băiatul ajunseseră pe platformă într-o navă Jedi. Amidala, servitoarele şi paznicii ei şi un Gungan cu membre lungi sosiseră într-un aerotaxi emisferic cu cupola deschisă. Tocmai atunci ultimul grup urca pe rampa de îmbarcare a navei spaţiale, dar Qui-Gon şi copilul din deşert cu faţa rotundă se opriseră puţin în afara navei pentru a vorbi ceva.

Ce? se întrebă Plagueis. *Ce subiect adusese o astfel de o privire serioasă pe chipul lui Qui-Gon şi una de urgenţă confuză pe cea a băiatului?*

Ridicându-şi faţa din macrobinocular, se întinse în Forţa şi căzu victimă unui atac de imagini perplexe: bătălii feroce în spaţiu, ciocnirea săbiilor de lumină, partiţii de lumină radiantă, un cyborg cu cască neagră ridicându-se de pe o masă... Până când privirea i se întoarse pe platformă, Qui-Gon şi băiatul dispăruseră. Încercând cu disperare să conştientizeze imaginile

pe care i le acordase Forţa, stătea nemişcat, urmărind nava cum se ridică de pe platformă şi urcă în noapte.

Lupta pentru a reprima adevărul.

Băiatul avea să schimbe cursul istoriei.

Doar dacă nu…

Maul trebuie să-l omoare pe Qui-Gon, pentru a-l împiedica pe băiat să fie antrenat.

Qui-Gon era cheia.

* * *

Plagueis şi Sidious petrecură ziua de dinainte de votul Senatului în Clădirea LiMerge, comunicând cu Maul şi Gunray şi rezolvând alte probleme. Primele rapoarte de pe Naboo indicau că Amidala era mult mai îndrăzneaţă decât anticipase oricare dintre ei. Aranjase o reconciliere între Naboo şi Gungani şi îi convinsese pe aceştia din urmă să adune o armată în mlaştini. Iniţial, Sidious îi interzisese lui Maul şi Neimoidienilor să ia măsuri. Ultimul lucru de care aveau nevoie Sithii era s-o facă pe Amidala să apară ca erou al dramei lor fabricate. Dar când armata Gungană începuse marşul asupra oraşului Theed, el nu avu de ales decât să-i ordone lui Gunray să respingă atacul şi să măcelărească pe toată lumea. Plagueis nu oferi sfaturi şi nici nu contrazise ordinele deşi ştia că bătălia va fi pierdută şi că băiatul nu va muri.

În schimb, aranjă o conferinţă prin comunicatoare cu liderii Ghildei Comerţului, *Uniunea Tecnologică, Alianţa Corporativă* şi altele, spunându-le că, în ciuda legalităţii blocadei, Federaţia Comerţului adusese osânda asupra sa.

— Luaţi aminte la modul în care Republica şi Ordinul Jedi se ocupă de asta, spuse Hego Damask audienţei sale. Federaţia va fi demontată, iar precedentul va fi stabilit. Dacă nu luaţi măsuri pentru a începe o retragere lentă, atent planificată din Senat, luându-vă planetele de origine şi clienţii cu dumneavoastră, de asemenea, riscaţi să deveniţi proprietatea Republicii.

Pe măsură ce lumina zilei slăbea deasupra *Lucrărilor*, Sate Pestage îi informă că Senatorii Teem şi Antilles erau loviţi şi că o parte dintre prezicătorii politici de cote ai Coruscantului îi

dădeau acum lui Palpatine avantajul în alegeri. Asta lăsa doar o singură afacere de finalizat.

Participarea la operă.

* * *

Suspendat ca un ornament sclipitor pe o întăritură de drumuri şi rampele pietonale, Opera Galaxiei era deţinută de un notoriu jucător de noroc şi playboy Romeo Treblanc şi fusese proiectată să funcţioneze ca o alternativă la sufocanta Operă Coruscant, care de zeci de ani fusese patronată de Casa Valorum şi alte neamuri bogate din Nucleu. Cu Senatul programat să se adune în şedinţă extraordinară în dimineaţa următoare, emoţia cuprinsese Coruscantul şi pentru a celebra posibilitatea alegerii unui nou Cancelar Suprem care putea lansa o eră a schimbărilor pozitive, venise jumătate din Senat. Niciodată nu mai fusese atâta pânză veda, brocart şi shimmersilk care să mângâie covoarele fastuoase care duceau la uşile din faţă, şi niciodată un sortiment atât de divers de locuitori ai Coruscantului nu se revărsase din taxiurile şi limuzinele care-i aduseseră: patricieni şi artişti, magnaţi şi filantropi, experţi şi patroni, bărbaţi dominatori şi tinerele lor femei inocente, gangsteri şi amantele lor – mulţi îmbrăcaţi în costume la fel de ostentative ca cele purtate de interpreţii de pe scenă.

Valorum refuzase să apară, dar atât Ainlee Teem cât şi Bail Antilles se numărau printre miile care curgeau înăuntru pentru a se bucura de performanţa de debut a unei noi lucrări a unui Maestru Mon Calamari.

Cu toate acestea, doar Palpatine şi Damask au fost întâmpinaţi personal de Treblanc – Palpatine înfăşurat într-o mantie întunecată, şi Muunul într-un verde profund, cu o bonetă potrivită şi o mască respiratorie care lăsa expusă o parte a maxilarului îmbătrânit.

— Umblă vorba că a pierdut o avere la *Cursa Boonta Eve*, spuse Damask când nu mai puteau fi auziţi de Treblanc.

— Evenimentul pe care l-a câştigat Anakin, spuse Palpatine.

Damask se opri scurt surprins şi se întoarse spre Palpatine pentru explicaţii.

— El a luat locul întâi.

Damask absorbi veştile într-o tăcere visătoare, apoi murmură:

— Acţiunile băiatului răsună deja peste stele.

O femeie Nautolan îi escortă într-o lojă privată de pe al treilea nivel, aproape de scenă, apariţia lor provocând aplauze din partea unora dintre fiinţele aşezate mai jos, vânzări de zvonuri din partea altora. Luminile se întunecară şi începu spectacolul. Metafore lichide alternate cu proiecţii încărcate de simboluri. Natura experimentală a piesei părea să sporească atmosfera de aşteptare care plana deasupra publicului. Cu gândurile în altă parte, cei doi Sithi secreţi stăteau tăcând respectuos, parcă hipnotizaţi.

În timpul pauzei, mulţimea se prezentă în hol pentru răcoritoare. În mod discret, Damask sorbi dintr-un pahar de vin în timp ce fiinţe distinse se apropiau de Palpatine pentru a-i ura noroc în alegeri. Alte fiinţe se holbau la Damask de la o distanţă politicoasă; părea că o fantomă demult căutată devenise carne şi sânge pentru seara aceea. Holocamerele captară imagini ale perechii pentru punctele de vânzare media. Damask ingeră un al doilea pahar de vin în timp ce luminile pâlpâiră, anunţând sfârşitul pauzei. Pestage îl asigurase că unii dintre adversarii lui Palpatine din Senat ar fi reţinuţi; alţii, vor fi prea beţi sau drogaţi pentru a participa la şedinţa de dimineaţă. Niciunul nu va muri, dar mai mulţi vor trebui să fie ameninţaţi. Şi totuşi, Damask continuă să se agite în privinţa rezultatul...

După spectacol, el şi Palpatine se alăturară unui grup select de politicieni care îi includeau pe Orn Free Taa şi Mas Amedda pentru o cină târzie într-o cameră privată din Manarai.

Apoi se retraseră în penthouse-ul lui Damask.

* * *

Plagueis le oferise Gărzilor Soarelui o noapte liberă şi singura cealalaltă inteligenţă din apartamentul spaţios era droidul 11-4D, servitorul lor de ocazie, turnând vin în pahare scumpe, în timp ce ei îşi scoteau mantiile.

— Sullustan, spuse Plagueis, ţinând paharul în lumină şi învârtind vinul roşu din el. Vechi de mai mult de jumătate de secol.

— Atunci, un toast, spuse Sidious. Pentru apogeul a zeci de ani de strălucitoare planificare şi execuţie.

— Şi noii semnificaţii pe care o vom da mâine *Regulii celor Doi*.

Îşi goliră paharele şi 11-4D le reumplu imediat.

— Numai tu ai fi putut duce asta la bun sfârşit, Darth Plagueis, spuse Sidious, aşezându-se pe un scaun. Mă voi strădui să-ţi îndeplinesc aşteptările şi să-mi înplinesc responsabilităţile.

Plagueis luă complimentul aşa cum era, nici arogant, nici jenat.

— Cu îndrumarea mea şi carisma ta, vom fi în curând în poziţia de a iniţia actul final al Marelui Plan. Făcându-se mai confortabil pe canapea, îi făcu semn lui 11-4D să deschidă o a doua sticlă de vin vechi. Te-ai gândit la ce vei spune mâine?

— Am pregătit câteva observaţii, spuse Sidious. Să stric surpriza?

— De ce nu.

Lui Sidious îi trebui un moment să se compună.

— Pentru început, am crezut că aş spune că, în timp ce noi, în Senat, am reuşit să păstrăm Republica intactă timp de o mie de ani, nu am fi putut niciodată să facem acest lucru fără asistenţa câtorva fiinţe, în mare măsură invizibile pentru ochiul public, ale căror realizări trebuie acum să fie aduse la lumina zilei.

Plagueis zâmbi.

— Sunt mulţumit. Continuă.

Vorbind pe un ton monoton scăzut, Sidious spuse:

— Hego Damask este una dintre acele fiinţe. Hego Damask este responsabil de supraveghere dezvoltării *Administraţiei Rezervelor Republicii* şi pentru asigurarea sprijinului financiar pentru *Actele de Reinstalare* care au permis fiinţelor să traseze noi trasee hiperspaţiale către sistemele periferice şi să colonizeze lumi îndepărtate.

— Asta va veni ca o revelaţie pentru unii.

— Într-o manieră similară, Hego Damask a fost cel care a transformat Federaţia Comerţului...

— Nu, nu, îl întrerupse Plagueis. Nu este momentul să menţionăm Federaţia Comerţului.

— Am crezut că...

— Nu văd nicio problemă în a atrage atenţia asupra aranjamentelor pe care le-am facilitat între Republică şi *Alianţa Corporativă* şi *Uniunea Tehnologică*. Dar trebuie să avem grijă să evităm zonele controversate.

— Bineînţeles, spuse Sidious, parcă pedepsit. Vorbeam fără să gândesc.

— Încearcă o abordare diferită.

Ceea ce Sidious chiar făcu.

Şi pe măsură ce noaptea continua, el continuă să modifice şi să improvizeze, atingând copilăria lui Damask pe Mygeeto şi contribuţiile vârstnicului Damask la Clanul Bancar InterGalactic în timpul mandatului său de co-Preşedinte. Cu paharul de vin în mână, Sidious păşea pe covorul bogat fluctuând între încredere şi îndoială. De mai multe ori, Plagueis îşi exprimă satisfacţia pentru tot ceea ce auzea, dar îl îndemnă pe Sidious să-şi salveze energia pentru dimineaţă. Pe atunci, totuşi, Sidious era prea pornit pentru a asculta sfatul şi continua să reorganizeze ordinea observaţiilor şi a accentului pe care îl acordase anumitor puncte.

Droidul scoase o a treia, apoi o a patra sticlă de vin Sullustan.

Plăcut intoxicat, Plagueis, care nu dorea altceva decât să se bucure de gustul dulce al victoriei, începu să găsească performanţa colaboratorului său obositoare şi nu dorea altceva decât să închidă ochii şi să alunece în imaginaţii ale marşului său în Rotonda Senatului; privirile de surpriză, uimire şi trepidare de pe feţele Senatorilor adunaţi; apariţia lui mult aşteptată din umbră; ascensiunea lui la puterea galactică...

Din păcate, Sidious nu-l lăsa.

— Acum este suficient, încercă Plagueis pentru ultima dată. Ar trebui probabil să te întorci acasă şi să te odihneşti cel puţin câteva ore înainte...

— Doar o singură dată – de la început.

— De la început?

— Lord Plagueis, ai spus că nu te vei odihni până când victoria noastră nu va fi un fapt.

— Aşa este şi aşa voi face, Darth Sidious.

— Atunci hai să sărbătorim. Sidious îi făcu semn lui 11-4D. Umple-ne paharele, droid.

Cuprins de o oboseală de vis, tot ce putu Plagueis să facă, fu să ridice paharul la nas. Imediat ce puse băutura jos aceasta se răsturnă, udând faţa de masă. Pleoapele îi începură să clipească şi să se închidă, iar respiraţia îi încetini. Deoarece nu trebuise niciodată în douăzeci de ani să-l susţină pe Plagueis în timpul somnului, transpiratorul făcu *clic* în mod repetat încercând să se ajusteze, aproape panicat.

La câţiva metri distanţă, Sidious se opri, privindu-l pe Plagueis pentru o vreme, de parcă se gândea la ceva. Apoi, expirând, îşi aşeză propriul pahar şi întinse mâna după mantia pe care o întinsese pe un scaun. Aruncând-o pe el, porni spre uşă, dar se opri cu puţin timp înainte să ajungă la ea. Se întoarse şi se întinse spre Forţă, aruncând o privire în jurul camerei, de parcă dorea să-şi fixeze amintirea în minte. Privirea lui căzu pe droid, ai cărui fotoreceptori strălucitori bâzâiră ca să-l privească cu evidentă curiozitate.

Un aspect sinistru contorsionă chipul lui Sidious. Din nou, ochii i se plimbară în jurul camerei, iar partea întunecată îi şopti:

— Alegerea ta este asigurată, Gărzile Soarelui sunt absente, Plagueis nu bănuieşte şi a adormit...

Şi se mişcă ca printr-o înceţoşare.

Trosnind din vârfurile degetelor, o reţea de fulgere albastre loviră dispozitivul respirator al Muunului. Ochii lui Plagueis se deschiseră, Forţa adunându-se în el ca o furtună, dar nu se apără. Aceasta fiinţă care supravieţuise asasinatelor şi ucisese nenumăraţi opozanţi, nu făcu altceva decât să-l privească pe Sidious, până când acestuia îi veni gândul că Plagueis îl provoca! Fiind sigur că nu putea fi ucis şi negând faptul că era sufocat încet, ar putea experimenta pur şi simplu pe sine, curtând de fapt moartea pentru a o stăpâni. Luat momentan prin surprindere, Sidious rămase nemişcat. Se autoamăgise Plagueis atât de tare încât să creadă că atinsese nemurirea? Întrebarea rămase doar o clipă, apoi Sidious dezlănţui o altă reţea de fulgere, afundându-se mai adânc pe partea întunecată decât o făcuse vreodată.

— Să trecem la partea a doua a discursului, ce zici, spus el, netezindu-şi mantia înfoiată. Prost bătrân inutil.

Cu un mârâit, aruncă mantia peste umeri şi se apleacă spre Plagueis, punându-şi palmele pe masa joasă care acum avea băltoace de vin vărsat.

— A fost Hego Damask cel care, ca Darth Plagueis, a venit pe Naboo, hotărât să usuce planeta de plasmă şi să pună Federaţia Comerţului în calitate de supraveghetor pentru el. A fost Hego Damask cel care, ca Darth Plagueis, şi-a aruncat privirea asupra unui tânăr aparent confuz şi, cu pricepere meticuloasă, l-a manipulat să comită patricid, matricid, fratricid. Darth Plagueis care l-a luat ca ucenic, împărtăşind o parte din cunoştinţele sale dar ascunzând cele mai puternice secrete ale sale, negându-i ucenicului dorinţele, ca mijloc de a-l controla, insuflându-i un sentiment de furie ucigătoare şi întorcându-l spre partea întunecată.

Sidious se ridică cât era de înalt, privindu-l.

— A fost Plagueis cel care a criticat eforturile timpurii ale ucenicului său şi care o dată l-a sufocat ca să-şi demonstreze superioritatea. Plagueis, care l-a denigrat în privat pentru că a angajat un asasin inept ca să-l ucidă pe Senator Kim – şi, totuşi, care şi-a permis să fie păcălit de un Gran şi aproape ucis de mercenari. Plagueis, care s-a abătut de la Marele Plan pentru a se concentra în întregime asupra lui însuşi, într-o căutare egotistică a nemuririi. Plagueis, cel care a avut îndrăzneala să-şi critice ucenicul pentru că a inspirat prea multă mândrie în asasinul pe care îl antrenase. Plagueis care a încercat să-l transforme pe ucenicul său la fel de puternic într-un mesager şi simplu intermediar. Şi Plagueis, cel care privea în secret în timp ce ucenicul său îl însărcina pe adevăratul lor intermediar să dezvăluie galaxiei renaşterea Sithilor.

Sidious se opri, apoi adăugă în derâdere:

— Plagueis cel Înţelept, care a crezut tot timpul, mai puţin la sfârşit, cu încredere că *Regula celor Doi* fusese suprimată şi nu a reuşit să-şi dea seama că nu va fi scuzat de ea. Plagueis cel Înţelept, care a creat cel mai puternic Lord Sith pe care galaxia l-a cunoscut vreodată şi totuşi care a uitat să-şi lase un loc pentru sine; a cărui mândrie nu i-a permis niciodată să se întrebe dacă va mai fi nevoie de el.

Tot luptându-se să respire, Plagueis reuşi să se ridice, dar numai pentru a se prăbuşi înapoi pe canapea, răsturnând o statuie de pe locul ei. Sidious se mişcă, cu mâinile ridicate pentru a elibera un alt fulger, expresia lui îngheţată fiind suficientă pentru a răcori camera. O furtună de Forţă se adună peste canapea, răspândindu-se în inele concentrice, trecând

prin Sidious şi aruncând obiectele în toate colţurile. În centrul acesteia, forma lui Plagueis deveni anamorfică, apoi îşi reluă forma pe măsură ce furtuna începea să se estompeze.

Ochii lui Sidious se fixară în cei ai Muunului.

— De câte ori ai spus că vechea ordine a lui Bane s-a încheiat cu moartea Maestrului tău. Nu mai trebuia ca un ucenic să fie mai puternic, mi-ai spus tu, ci doar mai inteligent. Că se terminase era de retalieri, suspiciuni şi trădări. Că forţa nu este în trup, ci în Forţă. Râse. Ai pierdut jocul chiar în prima zi în care ai ales să mă antrenezi ca să stau alături de tine – sau mai bine zis, sub degetul tău. Profesor, da, şi pentru asta îţi voi fi veşnic recunoscător. Dar Maestru – niciodată.

Sidious îl privi pe Plagueis prin Forţă.

— Oh, da, chiar te rog, adună-ţi midiclorieniile, Plagueis. Îşi ţinea degetul mare şi arătătorul apropiate. Încearcă să te menţinţii în viaţă în timp ce eu te sufoc.

Plagueis deschise gura după aer şi ridică un braţ spre el.

— Iată impedimentul, vezi, spuse Sidious pe un ton filozofic. Toţi cei pe care ai experimentat, i-ai ucis şi i-ai readus la viaţă... Ei nu erau decât nişte jucării. Acum, însă, poţi experimenta din punctul lor de vedere, şi uite ce descoperi: într-un corp căruia i se refuză aerul, în care chiar şi Forţa slăbeşte, midiclorieniile tale nu pot realiza ceea ce ceri de la ele.

Ura umbri ochii lui Sidious.

— Te-aş putea salva, desigur. Să te întorc din prag, aşa cum ai făcut cu Venamis. Ţi-aş putea face corpul să repare daunele deja făcute plămâniilor, inimilor, creierul tău îmbătrânit. Dar nu voi face aşa ceva. Ideea nu este să te trag înapoi în ultimul moment, ci să te aduc până la uşa morţii şi te strecor în partea cealaltă.

Sidious oftă.

— O tragedie, într-adevăr, pentru unul atât de înţelept. Unul care putea prevedea viaţa şi moartea tuturor fiinţelor, exceptând-o pe a lui însuşi.

Ochii Muunului începuseră să se umfle, carnea lui palidă, să devină cianotică.

— Poate că te întrebi: când a început să se schimbe? Adevărul este că nu m-am schimbat. Pe măsură ce noi întunecam minţile Jedi, eu o întunecam pe a ta. Nici măcar o dată nu am avut intenţia de a împărţi puterea cu tine. Am avut

nevoie să învăţ de la tine, nici mai mult nici mai puţin. Să învăţ toate secretele tale, pe care am avut încredere că le vei dezvălui în cele din urmă. Dar ce te-a făcut să crezi că aş avea nevoie de tine după aceea? Poate vanitatea, simţul tău de autoimportanţă. Nu ai fost altceva decât un pion într-un joc jucat de un Maestru autentic. Un Sith'ari.

Scăpă un râs crud.

— Reflectează la ultimii ani – presupunând că mai ai capacitatea asta. Yinchorr, Dorvalla, Eriadu, Maul, Neimoidienii, Naboo, armata de clone, decăderea Jediului Dooku... Crezi că astea au fost ideile tale, când, de fapt, erau ale mele, sugerate inteligent pentru ca să poţi să mi le serveşti înapoi. Ai avut prea multă încredere, Plagueis. Niciunui Sith adevărat nu îi poate păsa vreodată cu adevărat de altul. Acest lucru a fost întotdeauna cunoscut. Nu există alt drum, decât drumul meu.

Ochii lui Sidious se îngustară.

— Mai eşti cu mine, Plagueis? Da, detectez că eşti – deşi abia. Atunci câteva cuvinte finale. Te-aş fi putut lăsa să mori în districtul Fobosi, dar nu puteam permite să se întâmple asta când încă erau atâtea lucruri pe care nu le ştiam, atâtea puteri care nu erau la îndemâna mea. Aşa cum s-a întâmplat, am acţionat cu înţelepciune salvându-te. Altfel, cum aş putea eu să stau aici şi tu să mori? Chiar am crezut că vei muri pe Sojourn – şi ai fi făcut-o dacă Huttul nu te-a fi anunţat de manevra lui Veruna. Şi totuşi, şi asta s-a dovedit a fi spre binele meu, căci, chiar şi după tot ce m-ai învăţat, nu aş fi fost capabil să fac ultimii paşi spre cancelarie fără ajutorul tău în manipularea Senatului şi în aruncarea în joc a diverşilor tăi aliaţi. Dacă este o consolare, sunt sincer când spun că nu aş fi reuşit fără tine. Dar acum că am câştigat cursa, nu mai am nevoie de un co-Cancelar. Prezenţa ta, sfaturile tale inutile, nu ar face decât să încurce problemele. Îl am pe Maul care să facă ceea ce riscul demascării s-ar putea să nu-mi permită mie să fac, în timp ce eu execut restul Marelui Plan: să cresc o armată, să stârnesc rebeliunea şi să produc un război galactic, să îngrădesc puterile Jediilor şi să-i prind nepregătiţi... Odihneşte-te liniştit în mormântul tău, Plagueis. Până la urmă, voi fi proclamat Împărat. Sithii se vor răzbuna, iar eu voi conduce galaxia.

Plagueis alunecă spre podea şi se rostogoli cu faţa în jos. Moartea îi zgudui plămânii şi muri.

OneOne-FourDee începu să se apropie, dar Sidious îi făcu semn să se oprească.

— Va trebui să-ţi găsim o casă nouă şi un corp nou, droidule.

OneOne-FourDee se uită o dată la Muun, apoi la Sidious.

— Da, Stăpâne Palpatine.

Sidious se duse la fereastră, apoi se întoarse pentru a privi scena crimei. Hego Damask părea că a murit din cauza unei defecţiuni a aparatului respirator. Îl va pune pe droid să îi avertizeze pe tehnicienii medicali. Dar nu se va face autopsia şi nu va urma nicio anchetă. Holoimaginea cu apariţia lor la Opera Galaxiei va rula pe HoloNet iar experţii o vor cântări. Senatorul Palpatine va putea obţine o simpatie şi mai mare. Încântarea lui de a fi ales în funcţia de Cancelar se va diminua odată moartea puternicului său aliat financiar.

Sidious se întoarse spre cameră pentru a arunca o privire mai atentă asupra lui Plagueis. Apoi, după o vreme, se întoarse la fereastră şi trase deoparte draperiile. Spiritul lui îşi luă zborul, dar pentru puţin timp.

Ceva îi umbrea sentimentul de triumf: o conştientizare vagă a unei puteri mai mari decât a lui însuşi. Oare Plagueis se întindea din partea îndepărtată a morţii ca să-l tulbure? Sau era o simplă consecinţă a sentimentului de apoteoză?

În exterior, vârfurile celor mai înalte clădiri erau aurite de primele raze de lumină ale zilei.

EPILOG

Alegerea lui Palpatine în funcţia de Cancelar domină HoloNetul. Era departe de o victorie răsunătoare, dar câştigă cu o marjă mai mare chiar decât au prezis pariorii, în parte datorită absenţei inexplicabile a câtorva dintre adversarii săi cheie. Cu doi judecători ai Curţii Supreme şi Vice-Cancelarul Mas Amedda, care prezida, depuse jurământul de serviciu în vârful Podiumul Senatului, după ce Valorum îi strânse mâna şi dispăru în turboliftul care ducea în sala de pregătire aflată mult mai jos. În discursul său, se angajă să readucă Republica la gloria sa anterioară şi să cureţe Senatul de practicile corupte. Nimeni nu îi acordă prea multă atenţie, deoarece fiecare Cancelar Suprem din ultimele două sute de ani făcuse aceleaşi promisiuni.

Experţii s-au repezit să cântărească ce ar putea însemna alegerea lui pentru viitorul imediat. Faptul că Naboo reuşise să învingă Federaţia Comerţului fără ajutorul mercenarilor sau intervenţia Republicii făcu multe fiinţe să se întrebe dacă planetele lor nu ar putea urma exemplul Naboo în formarea propriilor armate şi provocarea puterii consorţiilor galactice. Cum ar putea influenţa evenimentele de pe Naboo noile politici ale Cancelarului Suprem faţă de *Alianţa Corporativă* şi altele carteluri? Va fi reexaminată legislaţia privind impozitarea zonelor de liber schimb şi legalitatea armatelor droide? Implementarea dură va duce, în cele din urmă, la secesiunea cartelurilor din Republică? Şi s-ar putea ca sisteme întregi să se alăture exodului?

Cu atâta atenţie concentrată asupra alegerilor, poveştile care altfel ar fi putut fi privite ca semnificative, scăpară atenţiei. O astfel de poveste fu moartea neaşteptată a sihastrului finanţator Muun, Hego Damask.

Necrologurile pregătite în grabă descriseră puţinele fapte despre viaţa lui care erau cunoscute de public, dar abia atinseră rolul din spatele scenei pe care îl jucase în conturarea istoriei Republicii. Membrii Clanului Bancar InterGalactic refuzară să publice orice informaţii despre înmormântarea sau despre natura holdingurilor substanţiale ale lui Damask de pe Muunilinst şi alte zeci de lumi. Neoficial, fiinţele remarcară că

descurcarea complexelor afaceri ale Muunului ar putea dura zeci de ani.

* * *

Cu Bătălia pentru Naboo încheiată – pierdută, după estimarea sa – Palpatine nu avu timp să se încălzească cu adulaţii sau să-şi sărbătorească victoria. Primul lucru de pe agenda lui, într-adevăr prima sa îndatorire oficială, era să călătorească în lumea sa de origine pentru a o felicita pe Regina Amidala şi pe noii săi aliaţi, Gunganii, pentru victoria ei surprinzătoare.

Abia când ajunse în Theed şi află despre înfrângerea lui Darth Maul în faţa Jedilor într-o staţie generatoare de energie, înţelese, în parte, motivul sentimentului de pierdere şi de solitudine profundă pe care îl experimentase în urma uciderii lui Plagueis. Ar fi putut să-l întrebe pe vreunul dintre ceilalţi Jedi care ajunseseră pe Naboo pentru a afla informaţii despre cum reuşise Maul să omoare un maestru luptător cu sabia doar pentru a fi depăşit de un altul mai slab, dar nu vru să ştie şi, ca urmare, să-şi poată imagina lupta.

Totuşi, îi făcu o mare plăcere să stea printre Yoda, Mace Windu şi alţi Maeştri şi să urmărească cum corpul lui Qui-Gon Jinn este prefăcut în cenuşă, ştiind că Jediul era doar prima victimă dintr-un război care fusese declarat, dar încă nu începuse; unul în care zece mii de Jedi îl vor urma pe Qui-Gon în mormânt...

Că moartea lui Plagueis şi înfrângerea lui Maul au avut loc relativ simultan ar fi putut fi doar voinţa părţii întunecate a Forţei, după cum era faptul că, până când lua şi antrena un nou ucenic, Palpatine era acum singurul Lord Sith al galaxiei.

Dezamăgitor era şi faptul că armata de droizi a Federaţiei Comerţului fusese atât de uşor învinsă de o mână de Naboo şi o armată de primitivi. Dar Anakin Skywalker a fost problema cea mai mare. Nimeni nu putea contrazice faptul că arătase un curaj remarcabil şi abilităţi în Forţă când distrusese nava Federaţiei Comerţului care controla droizii.

După cum spusese Plagueis: *Deja acţiunile sale încep să răsune peste stele.*

* * *

— Ce este locul ăsta? îl întrebă Dooku după ce Palpatine îl primi în Clădirea LiMerge

— O fabrică veche. Era deţinută de Hego Damask, dar mi-a transferat-o mie înainte să moară.

Fruntea lui Dooku se încreţi.

— Cu ce scop?

— A crezut că poate îmi va fi de folos la demararea unui plan de revitalizare urbană.

Înapoiat pe Coruscant de mai puţin de o lună, Palpatine purta o mantie cu glugă închisă la gât de o agrafă Sith, evident ca protecţie împotriva ploii pline acide care cădea peste *Lucrări*. Dooku era îmbrăcat în civil, în pantaloni strânşi şi cu o pelerină elegantă.

Fostul Jedi privi enorma cameră principală a fabricii.

— Fără Gărzi ale Senatului?

— Sunt în raza de acţiune a comunicatorului, dacă am nevoie de ele.

— Aş fi crezut că măcar vreţi să vă văd noul biroul, spuse Dooku, scuturând picături de apă de pe umăr. Apoi mi-am amintit ce mi-aţi spus ultima dată când am vorbit, despre faptul că nu trebuie să fim văzuţi împreună în public.

Palpatine flutură din mână neglijent.

— Biroul este temporar. Unul mai potrivit pentru poziţia aceea este deja în etapele de planificare.

Începură să meargă împreună prin cameră.

— Deci, i-aţi pus deja la treabă, spuse Dooku.

Palpatine mimă cu o privire inocentă.

— Deloc. Comitetul de Alocare m-a abordat cu ideea de a construi o cupolă în apropiere de Clădirea Senatului, care va servi, de asemenea, ca o instalaţie de andocare.

— Se pare că sunteţi foarte mulţumit de idee.

— Cel mai mulţumit.

Dooku se opri să-l studieze.

— Natura ta adevărată începe să se dezvăluie, cred.

Când Palpatine nu răspunse, adăugă:

— Felicitări în privinţa victoriei lui Naboo asupra Federaţiei Comerţului. O serie ciudată de evenimente, nu sunteţi de acord?

Palpatine dădu din cap şi îşi reluă pasul măsurat.

— Toţi cei implicaţi – inclusiv eu – au subestimat abilităţile Reginei noastre. M-a durut să aflu că Maestrul Qui-Gon a fost ucis. Făcu o pauză de moment. Moartea lui v-a întărit decizia de a părăsi Ordinul?

— Într-o oarecare măsură, spuse Dooku, încruntat. Am aflat recent că un altul dintre Padawanii mei – Komari Vosa – este în viaţă.

— Sper că asta va fi o consolare, începu Palpatine să spună.

— Nu este, pentru că se spune că ea conduce Bando Gora. Dooku se uită la el. Ar putea fi un pericol pentru Republica, domnule Cancelar Suprem.

— Atunci mulţumesc pentru avertisment. Cum a reacţionat Consiliul la plecarea dumneavoastră?

— Nu bine. Au cerut mai multe explicaţii decât eram eu dispus să ofer.

— Şi Maestrul Sifo-Dyas?

Dooku se încruntă.

— Ştia că plecarea mea era pur şi simplu o chestiune de timp. Deşi a spus ceva ce mi s-a părut destul de curios. A spus că dacă am vreo idee pentru instigare la dizidenţă, el va fi cu un pas înaintea mea.

Palpatine clătină din cap încurcat.

— Aveţi de gând să instigaţi la dizidenţă?

Dooku zâmbi slab.

— Primul lucru de pe agenda mea este să-mi reclam titlul de conte.

— Contele Dooku, spuse Palpatine, evaluând sunetul acestor cuvinte. Cumva vi se potriveşte mai bine decât Maestrul Dooku.

— Sunt tentat să adopt un nume nou întrutotul.

— Un nou început.

— Poate că ar trebui să fac aşa cum aţi făcut dumneavoastră.

— Aşa cum am făcut eu? spuse Palpatine.

— Să-mi spun Dooku, aşa cum v-aţi intitulat Palpatine.

— Înţeleg. Ei bine, ce semnificaţie este transmisă de nume, până la urmă? Din nou, se opri o vreme. Am înţeles că Qui-Gon a fost omorât de o sabie de lumină.

Capul lui Dooku se întoarse brusc.

— A aceluiaşi Sith cu care s-a confruntat pe Tatooine. Consiliul speră că Gunray poate aduce ceva lumină asupra problemei odată ce va începe procesul.

— Nu mi-aş pune prea multă credinţă în asta. Consiliul ştie ceva din toate astea?

— Nici măcar numele Sithului, spuse Dooku. Dar ei ştiu că mai există un altul.

— Cum de ştiu asta?

— În teorie, când Sithii s-au ascuns acum o mie de ani, au jurat că vor trebui să fie, indiferent de moment, doar doi – un Maestru şi un ucenic, de-a lungul generaţiilor.

— Cel care a ucis pe Qui-Gon a fost ucenicul sau Maestrul?

Dooku îl privi în timp ce mergeau.

— Toate instinctele mele îmi spun că a fost ucenicul. Obi-Wan bănuieşte acelaşi lucru, de asemenea, pe baza comportamentului Zabrakului. Consiliul este mai circumspect, dar în mod firesc vor ca celălalt să fie găsit. Tăcu, apoi mai adăugă: Sithii s-au dezvăluit în mod deliberat pe Tatooine şi pe Naboo. Mai mult decât să-şi dezvăluie alianţa cu Federaţia Comerţului, ei au făcut acest lucru pentru a le trimite un mesaj Jedilor. Aceasta reprezintă o declaraţie de război.

Palpatine se oprit la o fereastră spartă, care dădea spre *Lucrările* udate de ploaie.

— Cum ar putea cineva să înceapă să ştie unde să caute acest Sith?

— Nu sunt sigur, spuse Dooku, venind alături de el. Câteva crize din deceniul trecut poartă semnătura unei inteligenţe mai sinistre decât a celor care au planificat şi au comis evenimentele. Yinchorr, de exemplu, dar în special Eriadu şi asasinarea conducerii Federaţiei Comerţului. În mod cert, anumite fiinţe au avut de-a face cu Sithul – poate fără să-şi dea seama de asta – şi unii ar putea avea de-a face cu cel care a supravieţuit în prezent. Acum că nu mai sunt Jedi, poate exista o cale pentru a extrage informaţii din cartelurile crimei şi din alte organizaţii. Până la urmă îl voi găsi – sau pe ea – şi cu puţin noroc, o voi face înainte să o faci Jedii.

— Pentru a răzbuna moartea Maestrului Qui-Gon, spuse Palpatine, dând din cap şi conştient că Dooku îl privea cu atenţie.

— Gândul m-a preocupat ceva timp, dar nu mai este cazul.

Palpatine întoarse uşor capul.

— Atunci de ce vreţi să-l căutaţi?

— Pentru că bănuiesc că Naboo a fost doar începutul – un fel de salvă de deschidere. Sithii vor să vadă Republica la pământ. La fel ca noi doi.

Palpatine nu-i răspunse o vreme îndelungată.

— Dar să te aliezi cu un Sith...

— Pentru mulţi, ei sunt întruchiparea răului pur, dar Consiliul ştie realitatea. Ceea ce separă un Sith de un Jedi este modul în care fiecare dintre ei abordează Forta. Ordinul Jedi şi-a impus limite, dar Sithii niciodată nu s-au ferit să încorporeze puterea părţii întunecate pentru a-şi realiza obiectivele.

— Vreţi să învăţaţi secretele părţii întunecate?

— Mărturisesc că da.

Palpatine îşi reţinu impulsul de a-şi dezvălui adevărata identitate. Dooku era puternic în Forţă şi putea încerca pur şi simplu să-l demaşte. Pe de altă parte…

— Ceva îmi spune că acest Sith ascuns şi-ar putea găsi în cele din urmă drumul spre dumneavoastră, spuse el în cele din urmă. Şi dacă şi când el sau ea o va face, sper că alianţa pe care o veţi forma ne va ajuta să restabilim ordinea în galaxie.

* * *

Sate Pestage îi introduse pe Obi-Wan Kenobi şi pe tânărul său Padawan, Anakin Skywalker, în biroul temporar al lui Palpatine din clădirea Senatului. Ambii Jedi purtau tunici de culoare deschisă, robe maro şi cizme înalte.

Copii fidele unul cu celălalt.

— Vă mulţumesc amândurora că mi-aţi acceptat invitaţia, spuse Palpatine ieşind din spatele unui birou larg, lustruit, pentru a-i întâmpina. Aşezaţi-vă amândoi, vă rog, adăugă el, făcând un gest către scaunele care se îndreptau către birou şi către fereastra mare în spatele lui.

Anakin aproape că se aşezase când Obi-Wan îl pedepsi cu o scuturare din cap.

— Mulţumesc, domnule Cancelar Suprem, spuse Jediul cu barbă scurtă, dar vom sta în picioare. Îşi încrucişă mâinile în faţa lui şi îl aşteptă pe Anakin să i se alăture înainte de a spune: Ne dăm seama că timpul dumneavoastră este valoros.

Întors în fotoliul său, Palpatine zâmbi receptiv.

— Nu prea valoros pentru a-l petrece cu doi dintre oamenii care au salvat viaţa Reginei mele şi mi-am salvat lumea de origine din ghearele Federaţiei Comerţului. Îşi îndreptă ochii spre Obi-Wan. Îmi pare rău pentru pierderea lui Qui-Gon Jinn, Maestre Obi-Wan.

Jediul dădu din cap în semn de recunoştinţă, apoi spuse:

— Am fost de curând numit Cavaler Jedi, domnule Cancelar Suprem.

Palpatine adoptă un aspect de surpriză.

— Şi deja v-a fost atribuit un elev. Qui-Gon trebuie să vă fi antrenat foarte bine.

Din nou, Obi-Wan dădu din cap.

— A fost un profesor inspirat.

Palpatine îşi strânse buzele şi clătină din cap.

— O astfel de pierdere a vieţii…

Îşi mută privirea spre Anakin.

— Nu am avut nicio ocazie pe Naboo să-ţi mulţumesc, tinere Skywalker. Acţiunile tale au fost extraordinare. Fie ca Forţa să fie întotdeauna la fel de puternică cu tine.

— Mulţumesc, domnule, spuse Anakin cu o voce liniştită.

Palpatine îşi înlănţui degetele mâinilor.

— Mi s-a spus că ai crescut pe Tatooine. Am vizitat-o, acum mulţi ani.

Ochii lui Anakin se îngustară pentru un foarte scurt moment.

— Da, domnule, dar nu ar trebui să vorbesc despre asta.

Palpatine îl privi cum aruncă ochii spre Obi-Wan.

— Şi de ce, mă rog?

— Mama mea...

— Anakin, se răsti Obi-Wan mustrându-l.

Palpatine se înclină uşor, studiindu-i pe cei doi. Obi-Wan părea să nu fi observat furia care tremura în băiat, dar pentru o clipă Palpatine percepu o notă a sinelui său mai tânăr în Skywalker. Nevoia de a contesta autoritatea, darul de a-şi masca emoţiile. Putere încă nerecunoscută.

— Îmi cer scuze dacă am agitat lucrurile între voi, spuse el după un moment.

În mod clar incomodat, Obi-Wan se mişcă.

— Jedii sunt instruiţi pentru a trăi momentul, domnule Cancelar Suprem. Locul unde am crescut are prea puţin de-a face cu viaţa noastră în Forţă.

Palpatine îşi încruntă sprâncenele.

— Asta este uşor pentru un copil mic, sunt sigur, dar pentru un băiat tânăr... Se întrerupse cu un gest neglijent. Ei, cine sunt eu să judec principiile Ordinului vostru, când Jedii au păstrat pacea în Repubică timp de o mie de ani.

Obi-Wan în mod clar nu dorea să spună nimic.

— Dar spune-mi, Padawan Skywalker, cum ce simţi acum că ai devenit membru al unui grup atât de venerat.

— Este ca un vis devenit realitate, domnule, spuse Anakin cu sinceritate autentică.

— Un vis devenit realitate... Atunci te-ai gândit mult timp la Ordinul Jedi şi la Forţă.

Anakin dădu din cap.

— Întotdeauna am vrut să aduc dreptate...

— Nu tu trebuie să-ţi decizi destinul, Anakin, spuse Obi-Wan. Forţa te va ghida.

Palpatine zâmbi în sine.

Te va ghida spre mine, tinere Skywalker.

Dooku avea talent şi putea fi un înlocuitor puternic. Dar băiatul acesta aparent inocent, cu faţa plăcută, acest băiat puternic în Forţă, era cel care el îl va lua ca ucenic şi îl va folosi pentru a executa ultima etapă a Marelui Plan. Lasă-l pe Obi-Wan să-l instruiască în căile Forţei şi lasă pe Skywalker să devină tot mai plin de resentimente în următorul deceniu pe măsură ce mama sa va îmbătrâni în sclavie, galaxia se va deteriora în jurul lui, iar colegii său Jedi vor cădea în conflicte nerezolvate. Oricum era prea tânăr pentru a fi instruit în căile Sith, dar avea vârsta perfectă pentru a se lega de o figură părintească care îi va asculta toate necazurile şi îl va îndrepta în mod inexorabil spre latura întunecată.

— După cum ţi-am spus pe Naboo, Anakin, spuse el în sfârşit, vom continua să-ţi urmărim cariera cu mare interes.

Şi să ne asiguram că va culmina cu ruinarea Ordinului Jedi şi cu revenirea supremaţiei Sith!

Sfârşit

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu.

Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea,

bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior.

Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH…

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele humanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile

îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL…

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali

lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos

a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete,

permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre"

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

